Deloitte.

IFRS

Introduktion til de internationale regnskabsstandarder

Regnskab 2026

Audit & Assurance

Koncentreret IFRS - klar til brug

Introduktion til de internationale regnskabsstandarder – IFRS

Denne publikation, der er udarbejdet af Deloittes faglige afdeling for Corporate Reporting – IFRS Centre of Excellence, har til formål at give en kort introduktion til og generel orientering om indholdet og de væsentligste krav i de internationale regnskabsstandarder og tilhørende fortolkningsbidrag, IFRS Accounting Standards (IFRS/IAS og IFRIC/SIC), og anvendelse af publikationen i specifikke situationer afhænger af de konkrete omstændigheder. Vi anbefaler derfor, at læsere søger relevant professionel rådgivning om de specifikke problemstillinger, som de måtte støde på. Publikationen bør ikke anvendes som erstatning for sådan professionel rådgivning.

Denne publikation omhandler ikke IFRS Sustainability Disclosure Standards udstedt af IASBs søsterorganisation ISSB *(International Sustainability Standards Board)*.

I denne publikation refererer "IFRS" til regnskabsstandarderne (IFRS Accounting Standards) udstedt af IASB.

Ansvar for indhold

Selvom der er gjort en stor indsats for at sikre, at oplysningerne i publikationen er korrekte, fralægger Deloitte sig ethvert ansvar for eventuelle indholdsmæssige og faktuelle fejl og for eventuelle tab, der måtte opstå for de personer, som udelukkende sætter deres lid til oplysningerne i publikationen.

Publikationen indeholder links, der fører til andre websider og/eller dokumenter, som ikke tilhører Deloitte, og som Deloitte ikke udøver kontrol over og indflydelse på. Sådanne links skal ikke opfattes som en af Deloitte foretaget godkendelse af disse websider og/eller dokumenter eller af den/de, som gør materialet tilgængeligt. Links skal alene opfattes som en service fra Deloitte.

Udgivet af
Deloitte
Statsautoriseret Revisionspartnerselskab
CVR-nr. 33 96 35 56
Weidekampsgade 6
2300 København S

Tlf.: 36 10 20 30

ifrs@deloitte.dk
www.deloitte.dk

Ansvarshavende:
Henrik C. Grønnegaard
Søren Nielsen
Casper Hamilton
Henrik Gustavsen

Redaktionen afsluttet 30. juni 2026.
Grafisk opsætning: Dystan & Rosenberg
Maja Rose
Tryk: Dystan & Rosenberg

7. udgave, 1. oplag 2026
ISBN 978-87-89152-25-7

Forord

IASBs mission er at udstede regnskabsstandarder, som bringer konsistens, gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivitet til finansielle markeder over hele verden. Anvendelse af et fælles anerkendt regnskabssprog skaber gennemsigtighed og muliggør sammenligning af virksomheder på tværs af lande og øger generelt kvaliteten af finansiel information til glæde for virksomhedernes interessenter.

IFRS Accounting Standards (IFRS) har været lovkrævet for koncernregnskaber for børsnoterede selskaber i EU siden 2005, og er i dag lovkrævet i mere end 140 lande. Derudover tillader en række lande virksomheder at aflægge regnskab i henhold til IFRS ligesom nationale regnskabsstandarder i mange lande stort set er identiske med IFRS eller baseret på IFRS standarderne. IFRS er således i sandhed et globalt regnskabssprog.

IFRS er robust og principbaseret og fastlægger de overordnede bestemmelser for indregning, måling, præsentation og oplysninger i regnskaberne uden detailregulering af enhver mulig transaktion eller begivenhed. Denne principbaserede tilgang gør også IFRS agil til at håndtere nye opståede begivenheder og risici som fx klimaforandringer, biodiversitet, pandemier og geopolitiske konflikter. Principperne for indregning, måling og oplysninger tilsiger således, at virksomhederne inddrager effekterne af sådanne forhold i forbindelse med udarbejdelse af regnskaberne, uden at der, som altovervejende hovedregel, er behov for særlig regulering til håndtering heraf.

IFRS er under konstant forandring med mindre præciseringer som følge af konstaterede uklarheder og uhensigtsmæssigheder eller mere omfattende og fundamentale projekter, senest IFRS 17 *Forsikringskontrakter* (ikrafttrædelse i 2023), IFRS 18 *Præsentation og oplysninger i regnskaber* og IFRS 19 *Dattervirksomheder uden offentlig bevågenhed: Oplysninger* (begge med ikrafttrædelse i 2027) samt IFRS 20 *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser* (ikrafttrædelse i 2029).

IASBs aktuelle arbejdsprogram indeholder en række mindre projekter, som forventes færdiggjort i den nærmeste fremtid, men indeholder også nogle større og interessante projekter, som forventes at kunne påvirke mange virksomheder, der aflægger regnskaber i overensstemmelse med IFRS. Det gælder fx projektet vedr. virksomhedssammenslutninger – oplysninger, goodwill og nedskrivningstest, som bl.a. forventes at medføre væsentligt øgede oplysningskrav vedr. strategiske virksomhedskøb og efterfølgende opfølgning herpå.

Andre interessante projekter vedr. fx ændringer til IAS 28 vedrørende anvendelsen af equity-metoden, hvor IASB foreslår ændringer og præciseringer, som på visse områder ændrer markant på anvendelsen af equity-metoden, herunder fx i forhold til eliminering af gevinst og tab på transaktioner mellem en virksomhed og dens associerede virksomhed. Desuden har IASB påbegyndt et større projekt vedr. den regnskabsmæssige behandling af immaterielle aktiver, samt et projekt vedr. opdatering af IAS 7 *Pengestrømsopgørelse*. Færdiggørelsen af disse projekter og dermed eventuel ny/opdateret standard i stedet for IAS 38 *Immaterielle aktiver* og IAS 7 ligger dog formentlig en del år ude i fremtiden.

Denne publikation gengiver hovedreglerne i IFRS i en letlæselig og meget overskuelig form. Den giver overblik i det daglige og er også en god overordnet indføring i reglerne.

I forhold til den seneste udgave, som udkom i 2022, er publikationen opdateret med de ændringer til IFRS-standarder, der er udsendt af IASB i perioden 31. marts 2022 til 30. juni 2026, samt ændringer til Årsregnskabsloven og danske bekendtgørelser i samme periode, som har betydning ved aflæggelsen af et IFRS regnskab.

Læsevejledning

Denne publikation er struktureret som en kort og overskuelig beskrivelse af IFRS'erne – standard for standard – med tilhørende fortolkningsbidrag (IFRIC/SIC'er), der kan læses, inden den enkelte standard læses. Publikationen kan anvendes af både finansielle og ikke-finansielle virksomheder, men kan dog ikke erstatte en egentlig gennemgang af de enkelte IFRS'er og IFRIC/SIC'er.

Publikationen omfatter de internationale regnskabsstandarder og fortolkningsbidrag, der er vedtaget af IASB (men ikke nødvendigvis trådt i kraft) pr. 30. juni 2026, jf. oversigten over standarder og fortolkningsbidrag i bilag C. Nye IFRS'er, IFRIC'er eller andre regler, der er ændret eller udstedt efter 30. juni 2026, er således ikke indarbejdet.

IASB udsendte i juli 2014 IFRS 9, *Finansielle instrumenter* i en endelig version, som erstattede IAS 39, *Finansielle instrumenter*: *Indregning og måling* med virkning fra 1. januar 2018.

Virksomheder kan dog undlade at implementere bestemmelserne i IFRS 9 vedr. regnskabsmæssig sikring, indtil IASB har færdiggjort sit projekt vedr. makrosikring og dermed fortsat anvende sikringsbestemmelserne i IAS 39.

I april 2024 udsendte IASB IFRS 18 *Præsentation og oplysninger i regnskaber*, som erstatter IAS 1 *Præsentation af regnskaber* når den nye standard træder i kraft 1. januar 2027. En del af bestemmelserne i IAS 1 er overført uændret til henholdsvis IFRS 18 og IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl,* som i denne forbindelse ændrer navn til IAS 8 *Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*, og der er foretaget nogle mindre ændringer i andre standarder. Vi har i denne publikation medtaget et kapitel for såvel IFRS 18 som IAS 1. Da konsekvensrettelserne til IAS 8 fra implementeringen af IFRS 18 er omfattende har vi desuden medtaget separate kapitler vedr. IAS 8 gældende henholdsvis før og efter implementering af IFRS 18. Konsekvensrettelser til andre IFRS standarder er indarbejdet i de enkelte kapitler for de pågældende standarder, hvor det er vurderet relevant, ved en fodnote.

Vi har indledningsvis beskrevet den overordnede IFRS-regulering samt Deloittes model, som kan bruges ved overgangen til IFRS. Modellen indeholder de fokusområder, der typisk påvirker danske virksomheder, når de går over til IFRS. Efter Deloittes opfattelse er overgangen til IFRS typisk et omfattende, komplekst og ressourcekrævende projekt.

Vi håber, at vi med denne publikation kan medvirke til at skabe et overblik over indholdet af de enkelte internationale regnskabsstandarder for virksomheder, som påtænker at gå over til at anvende IFRS, samt for bestyrelsesmedlemmer, revisionskomitémedlemmer, økonomidirektører og andre, som ønsker et overblik over IFRS.

IAS*Plus* hjemmesiden

IAS*Plus* hjemmesiden, www.iasplus.com, der vedligeholdes af Deloitte Global Services Limited, indeholder omfattende information om IFRS, som er relevant for alle med interesse i IFRS, herunder en omfattende nyhedsservice, publikationer og hjælpeværktøjer, eLearning-moduler, nyhedsbreve, referater fra IASB's møder, kommentarbreve samt landeopdelt information mv. Registrerede bruger af hjemmesiden har mulighed for at tilpasse indholdet til deres specifikke ønsker.

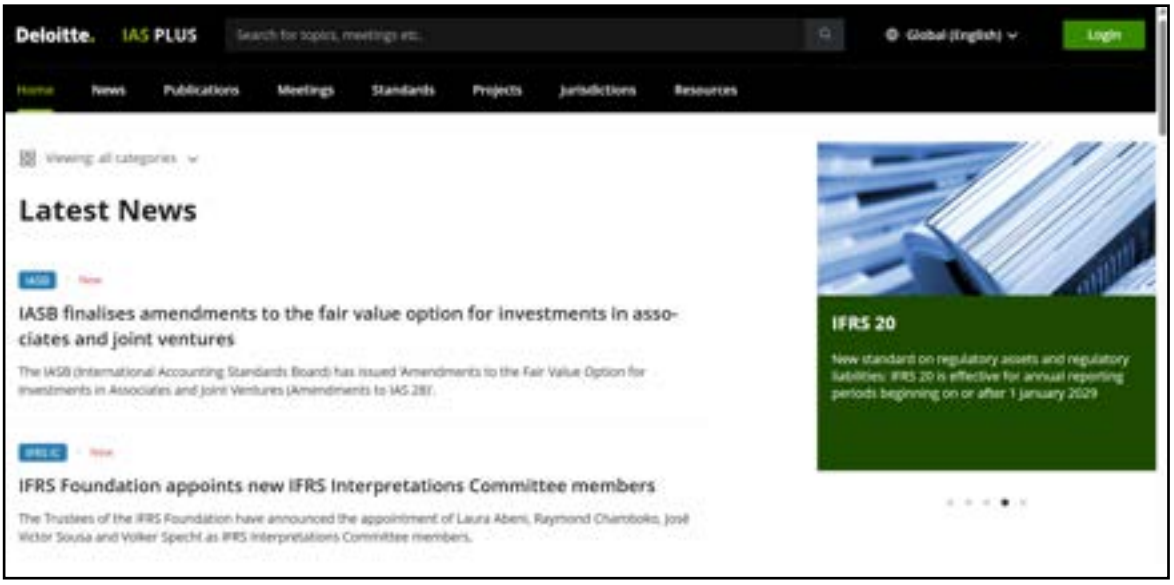

IFRS Update Service

Deloitte udgiver en række nyhedsbreve, som udsendes via IAS*Plus* hjemmesiden. Registrerede brugere af hjemmesiden kan abonnere på disse nyhedsbreve og dermed få dem sendt direkte til deres e-mailadresse. Nyhedsbrevene omfatter:

iGAAP in Focus	Nyhedsbrevet udsendes, når IASB udsender nye og ændrede standarder, udkast og diskussionspapirer og giver en kort opsummering af deres indhold og deres forventede effekt på regnskabsaflæggelsen.
A Closer Look	Nyhedsbrevet giver detaljeret analyse af særlige problemstillinger i forhold til væsentlige projekter eller andre forhold vedrørende IFRS, som formodes at have bred interesse.
IFRS on Point	Nyhedsbrevet udsendes månedligt og opsummerer månedens vigtigste udvikling og nyheder inden for IFRS-relaterede forhold.
Models and Checklists	Deloitte opdaterer og udsender årligt et IFRS-eksempelregnskab samt IFRS-tjeklister, som kan anvendes som inspiration, når virksomhedens eget IFRS-regnskab udarbejdes og til at kontrollere, at regnskabet lever op til IFRS-krav. IFRS-eksempelregnskaber kan tilgås via IAS*Plus* hjemmesiden. IFRS-tjeklister og andre Deloitte tjeklister oprettes af virksomhedens normale Deloitte kontaktperson og deles herefter med virksomheden.

Registrering og valg af nyhedsinformation sker direkte på IAS*Plus* hjemmesiden under "Login or Register"

Indholdsfortegnelse

IFRS-regulering og overgang til internationale regnskabsstandarder 9

IFRS 1 Førstegangsanvendelse af IFRS 18
IFRS 2 Aktiebaseret vederlæggelse 36
IFRS 3 Virksomhedssammenslutninger 46
IFRS 5 Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter 58
IFRS 6 Efterforskning og vurdering af mineralressourcer 64
IFRS 7 Finansielle instrumenter: Oplysninger 68
IFRS 8 Driftssegmenter 80
IFRS 9 Finansielle instrumenter 84
IFRS 10 Koncernregnskaber 104
IFRS 11 Fællesledede arrangementer 112
IFRS 12 Oplysning om involvering i andre virksomheder 118
IFRS 13 Dagværdimåling 124
IFRS 14 Regulatoriske aktiver og forpligtelser 134
IFRS 15 Omsætning fra kontrakter med kunder 136
IFRS 16 Leasing 144
IFRS 17 Forsikringskontrakter 154
IFRS 18 Præsentation og oplysninger i regnskaber 166
IFRS 19 Dattervirksomheder uden offentlig bevågenhed: Oplysninger 180
IFRS 20 Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser 184

IAS 1 Præsentation af regnskaber (IFRS 18 ikke implementeret) 194
IAS 2 Varebeholdninger 204
IAS 7 Pengestrømsopgørelse 208
IAS 8 Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl (IFRS 18 ikke implementeret) 212
IAS 8 Grundlag for udarbejdelse af regnskaber (Efter implementering af IFRS 18) 218
IAS 10 Begivenheder efter regnskabsperioden 226
IAS 12 Indkomstskatter 230
IAS 16 Materielle anlægsaktiver 236
IAS 19 Personaleydelser 242
IAS 20 Offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte 252
IAS 21 Valutaomregning 256
IAS 23 Låneomkostninger 262
IAS 24 Oplysning om nærtstående parter 264
IAS 26 Regnskabsaflæggelse for pensionskasser 268
IAS 27 Separate regnskaber 272
IAS 28 Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures 276
IAS 29 Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier 282
IAS 32 Finansielle instrumenter: Præsentation 284
IAS 33 Indtjening pr. aktie 290
IAS 34 Præsentation af delårsregnskaber 294
IAS 36 Værdiforringelse af aktiver 298
IAS 37 Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver 306
IAS 38 Immaterielle aktiver 310
IAS 39 Finansielle instrumenter: Indregning og måling 316
IAS 40 Investeringsejendomme 320
IAS 41 Landbrug 324

Bilag A Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering 328
Bilag B Overgang til de internationale regnskabsstandarder (supplement) 358
Bilag C Oversigt over standarder og fortolkningsbidrag 362
Bilag D IFRS-bekendtgørelsen – Bestemmelser i årsregnskabsloven, som fortsat skal følges 366

Kontaktinformation 407
Vores kontorer 409

IFRS-regulering og overgang til internationale regnskabsstandarder

Årsregnskabsloven og IFRS

Siden 2005 har alle børsnoterede virksomheder i EU skullet aflægge koncernregnskab i overensstemmelse med IFRS, og siden 2009 har børsnoterede virksomheder, som ikke er koncerner, også skullet aflægge regnskaberi overensstemmelse med IFRS.

Regnskabsaflæggelsen for ikke børsnoterede virksomheder er ligeledes væsentligt påvirket af IFRS, idet årsregnskabsloven (ÅRL) så vidt muligt er tilpasset de internationale regnskabsstandarder, senest ved ændringer til ÅRL med ikrafttrædelse 1. januar 2020, som bl.a. sikrede, at IFRS 9 Finansielle instrumenter, IFRS 15 Omsætning fra kontrakter med kunder og IFRS 16 Leasing kan anvendes til at udfylde ÅRL's rammer - IFRS 9 dog alene i det omfang, standarden ikke er i konklikt med lovens ordlyd. Hertil kommer, at IFRS generelt anvendes til fortolkning af ÅRL, når ÅRL ikke indeholder detaljerede regler.

På trods af den øgede tilpasning, er der dog stadig områder, hvor IFRS og ÅRL afviger fra hinanden, enten fordi der er sket ændringer til IFRS siden den seneste tilpasning af ÅRL, eller fordi bestemmelser i IFRS er i konflikt med EU's regnskabsdirektiv (2013/34/EU), og dermed ÅRL. Vi har i de enkelte afsnit i denne publikation omtalt de væsentligste af disse forskelle. Bilag A indeholder desuden en samlet oversigt over hovedforskellene mellem IFRS og dansk regnskabsregulering, som kan anvendes til at få et hurtigt og overordnet overblik over betydningen af overgangen til IFRS.

Følgende forhold har efter vores vurdering størst betydning ved overgangen til IFRS:

- IFRS 1 opstiller detaljerede overgangsregler ved førstegangsanvendelse af IFRS. Alle IFRS'er skal som udgangspunkt anvendes i den version, der gælder pr. balancedagen i det første IFRS-regnskab, og anvendt regnskabspraksis skal ændres med tilbagevirkende kraft – dog er der en række specifikke undtagelser.
- IFRS 2 kræver, at aktiebaseret vederlæggelse (fx medarbejderaktier og aktieoptioner) måles til dagsværdi og indregnes i resultatopgørelsen over en eventuel optjeningsperiode.
- Goodwill må ikke afskrives, men skal i stedet årligt testes for værdiforringelse.
- IFRS 16 kræver indregning af leasingforpligtelse og leasingaktiv for alle leasingkontrakter bortset fra leasingkontrakter med en leasingperiode på under 12 måneder og leasing af småaktiver.
- IAS 38 indeholder yderligere vejledning og kræver indregning af udviklingsprojekter og alle erhvervede immaterielle aktiver, og den erstatter afskrivningskravet for immaterielle aktiver med ubestemmelig brugstid med et krav om årlig nedskrivningstest.

- I IAS 36 findes der yderligere vejledning om nedskrivningstest ved værdiforringelse af aktiver (inkl. goodwill). Desuden indeholder IAS 36 krav om, at visse aktiver skal testes for værdiforringelse mindst én gang årligt. Dette kan betyde visse forskelle vedrørende indregningstidspunktet og størrelsen af nedskrivningsbeløbet.
- IFRS 5 fastsætter krav til præsentation af ophørte aktiviteter og anlægsaktiver til salg. Disse aktiver må ikke afskrives, men skal nedskrives til en eventuel lavere dagsværdi fratrukket salgsomkostninger.
- IFRS 9 om finansielle aktiver og forpligtelser er kompleks og stiller strengere krav vedrørende bl.a. værdiforringelse og sikring, men indeholder samtidig også betydelig mere vejledning.
- På samme måde er IAS 19 om pensionsforpligtelser mere uddybende og krævende, særligt med hensyn til ydelsesbaserede pensionsordninger, men også hvad angår jubilæums- og fratrædelsesgodtgørelser.
- Der findes yderligere vejledning og fortolkningsbidrag i IFRS'erne i forhold til dansk regnskabsregulering.
- Der stilles yderligere oplysningskrav efter IFRS, fx om virksomhedssammenslutninger, værdiforringelse af aktiver og nedskrivninger, immaterielle aktiver, indtjening pr. aktie, ophørte aktiviteter og anlægsaktiver til salg, finansielle instrumenter og finansielle risici, aktiebaseret vederlæggelse, pensioner, nærtstående parter, måling af dagsværdi, involvering.

Implementering af IAS-forordningen i Danmark

IAS-forordningen omfatter virksomheder, hvis kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer omsættes på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Dette indebærer bl.a., at virksomheder noteret på Nasdaq OMx Copenhagen er omfattet af ÅRL klasse D – og dermed af begrebet "børsnoteret virksomhed".

IAS-forordningen omfatter alene koncernregnskabet. Det er EU's regnskabsdirektiv og dermed ÅRL's bestemmelser og definitioner, som finder anvendelse, når det skal afgøres, om en virksomhed har pligt til at udarbejde koncernregnskab. I Danmark er ÅRL §109 til §112 relevante ved en sådan vurdering. Bestemmelserne i IFRS finder anvendelse, når det skal fastlægges, hvilke virksomheder der er omfattet af konsolideringen.

Børsnoterede virksomheder, der ikke har kapitalandele i dattervirksomheder og derfor ikke udarbejder koncernregnskab, har ifølge ÅRL pligt til at aflægge årsregnskab efter IFRS.

I moderselskabets separate regnskab er det i Danmark frivilligt at anvende IFRS. Virksomheder, der ikke aflægger moderselskabets separate regnskab efter IFRS, skal fortsat aflægge dette regnskab efter ÅRL.

Implementering af IAS-forordningen i relation til virksomheder, der er omfattet af ÅRL, kan illustreres således:

IAS-forordningen

Ikke-finansielle virksomheder

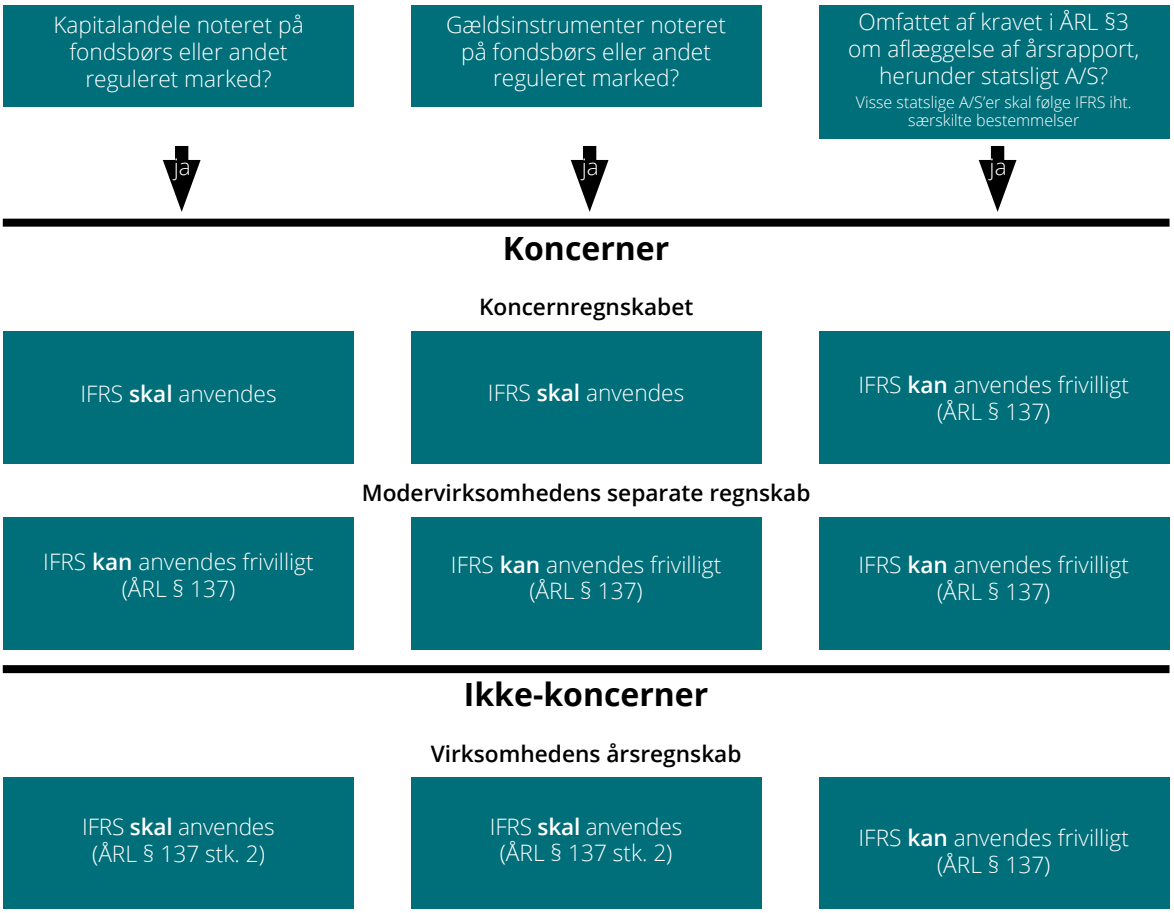

Implementering af IAS-forordningen for finansielle virksomheder kan illustreres således:

IAS-forordningen

Finansielle virksomheder

Koncernregnskab	
Virksomheder, hvis kapitalandele eller gældsinstrumenter er noteret på en fondsbørs eller et andet reguleret marked.	IFRS **skal** anvendes (IAS-forordningen).
Unoterede virksomheder	IFRS-forenelige regler Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelser. Frivillig anvendelse af IFRS er mulig med afstemning.

Selskabsregnskab (Noterede og unoterede virksomheder)	
• Skadesforsikringsselskaber • Forsikringsholdingvirksomheder • Finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje forsikringsselskaber	IFRS-forenelige regler Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelser. Frivillig anvendelse af IFRS er mulig med afstemning.
Øvrige finansielle virksomheder	IFRS-forenelige regler Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelser

IFRS-bekendtgørelsen

Danske virksomheder, der aflægger års- eller koncernregnskab efter IFRS, er fortsat omfattet af ÅRL. Loven finder anvendelse med de fornødne tilpasninger, og konsekvensen heraf er, at virksomhederne fortsat skal overholde en række ordens- og oplysningskrav i ÅRL. Herunder stilles der fortsat krav om, at årsrapporten indeholder en ledelsespåtegning, revisionspåtegning og ledelsesberetning. Ifølge bekendtgørelsen gælder ÅRL's regler om binding af reserver i moderselskabets regnskab - fx opreguleringer, opskrivninger og aktivering af udviklingsomkostninger - selvom de foretages efter bestemmelserne i IFRS.

IFRS-bekendtgørelsen opremser de bestemmelser i ÅRL, som erstattes af bestemmelserne i IFRS. De bestemmelser i ÅRL, der ikke er nævnt i IFRS-bekendtgørelsen, finder fortsat anvendelse med de fornødne tilpasninger. Vi har i bilag D opsummeret de bestemmelser i ÅRL, som fortsat gælder for virksomheder, der aflægger års- eller koncernregnskab efter IFRS.

Hvilke regler gælder?

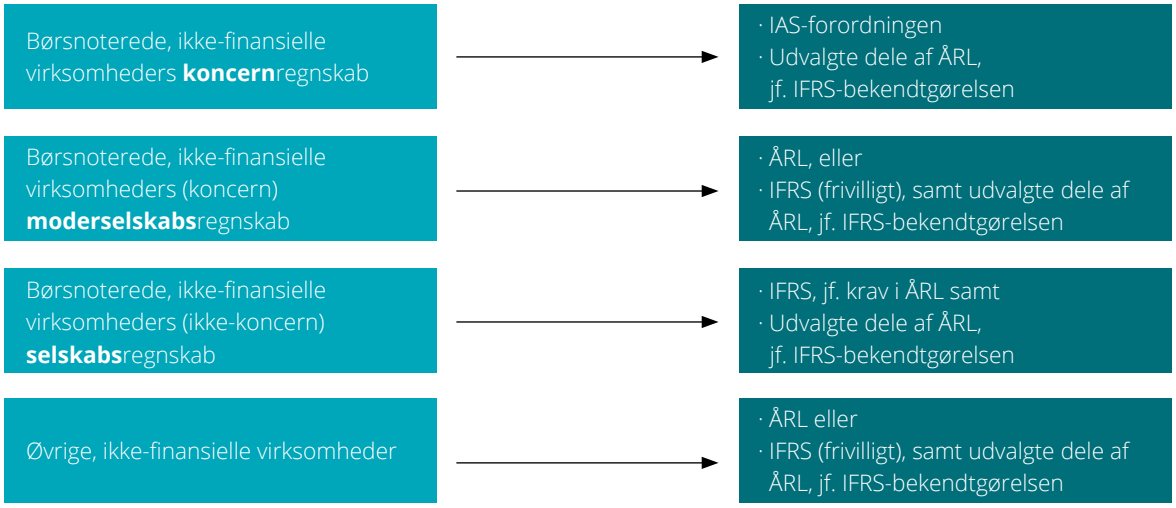

EU's proces for godkendelse af IFRS til brug i EU

Med EU's beslutning om, at alle børsnoterede virksomheders koncernregnskaber skal aflægges efter IFRS, er den private organisation IASB reelt blevet en del af lovgivningsapparatet i EU. Det er imidlertid i IAS-forordningen forudsat, at de enkelte standarder og fortolkningsbidrag skal gennemgå en godkendelsesproces i EU og godkendes formelt, før de bliver en del af EU-lovgivningen og dermed kan anvendes ved aflæggelse af regnskaber i EU.

Godkendelsesprocessen, som omfatter såvel en teknisk som en politisk behandling af de enkelte standarder og fortolkningsbidrag, omfatter i hovedtræk følgende faser:

- Den private organisation EFRAG konsulterer med forskellige interessegrupper og afgiver udtalelse til EU-Kommissionen om, hvorvidt standarden/fortolkningsbidraget bør godkendes.
- EFRAG udarbejder desuden effektstudier af potentiel økonomisk effekt af standardens/fortolkningsbidragets implementering i EU.
- EU-Kommissionen udarbejder beslutningsforslag om standardens/fortolkningsbidragets vedtagelse.
- EU's Regnskabskontroludvalg (ARC) afgiver anbefaling om godkendelse (endorsement) af standarden/fortolkningsbidraget.
- Standarden/fortolkningsbidraget behandles af EU-Parlamentet og Rådet, som begge har 3 måneder til at opponere mod godkendelse af standarden/fortolkningsbidraget.
- Hvis standarden/fortolkningsbidraget godkendes af Rådet og EU-Parlamentet, eller hvis de ikke har opponeret inden 3 måneder, offentliggøres den i EU-tidende og er herefter en del af EU-lovgivningen.

Alle standarder inkl. obligatorisk anvendelsesvejledning samt fortolkningsbidrag offentliggøres på alle officielle EU sprog.

Som følge af ovennævnte proces er der ofte en væsentlig tidsforskydning mellem, at IASB udsender en ny standard eller et fortolkningsbidrag, og at disse godkendes til brug i EU, ligesom der kan forekomme ændringer til fx ikrafttrædelsestidspunktet.

For standarder og fortolkningsbidrag, som endnu ikke er godkendt til brug i EU (eller som er forkastet af EU), gælder følgende:

- Standarden/fortolkningsbidraget kræves ikke anvendt ved aflæggelse af regnskaber i EU.
- Hvis standarden/fortolkningsbidraget ikke er i strid med allerede godkendte standarder, kan den jf. IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl,* anvendes som vejledning.
- Hvis standarden/fortolkningsbidraget er i strid med allerede godkendte standarder, kan den ikke anvendes i EU.

I denne publikation omtaler vi de standarder og fortolkningsbidrag, som er udstedt af IASB, uanset om de er godkendt af EU. For en opdateret status over godkendte standarder og fortolkningsbidrag i EU henvises til "Endorsement Status" på EFRAG's hjemmeside www.efrag.org.

Overordnede konsekvenser af at implementere IFRS

Ved aflæggelse af årsregnskab efter IFRS må virksomheden forvente flere og hyppigere ændringer til gældende regnskabsregulering, end der er tradition for under ÅRL. IASB's arbejdsprogram er interessant, men omfattende, og medfører løbende ændringer. Dette omfatter både mindre ændringer i forbindelse med bl.a. årlige forbedringsprojekter til eksisterende standarder, men også større og mere gennemgribende ændringer fx ved udstedelse af nye standarder. Fx bliver IAS 1 *Præsentation af regnskaber* erstattet med IFRS 18 *Præsentation og oplysninger i regnskaber* med virkning fra regnskabsår der begynder 1. januar 2027 eller senere.

På www.iasplus.com findes der en opdateret oversigt over IASB's aktuelle arbejdsprogram, som også indeholder en detaljeret gennemgang af projekterne, herunder referater fra IASB's møder mv.

Deloitte anbefaler, at virksomhederne følger med i de diskussioner og udmeldinger, som foregår i IASB, således at ledelsen løbende er bekendt med eventuelle ændringer og kommende krav, der har betydning for regnskabsaflæggelsen. Deloitte anbefaler desuden, at virksomhederne vurderer behov for at kommentere på de diskussionsoplæg og udkast til nye standarder og fortolkningsbidrag, som IASB sender i offentlig høring.

Overgangen til IFRS er oftest en omfattende, kompleks og ressourcekrævende proces, og er i sin natur ikke-rutine for virksomheden. Oftest vil de involverede medarbejdere fortsat have dagligdagsopgaver, der skal håndteres samtidig med IFRS-konverteringen, der i sig selv kan virke uigennemskuelig. Efter Deloittes erfaring er det derfor afgørende for en succesfuld IFRS-overgang, at denne planlægges i god tid, og at ledelsen allokerer tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre implementeringen.

Med overgangen til IFRS følger en øget åbenhed og gennemsigtig som følge af de detaljerede oplysningskrav. Når vi i Deloitte assisterer virksomheder med førstegangsaflæggelse efter IFRS, bliver vi jævnligt mødt med undren fra ledelsen om de manglende muligheder i IFRS for at undlade oplysninger i regnskabet, som umiddelbart synes at være uhensigtsmæssige eller følsomme at dele med kunder, leverandører, konkurrenter osv. Forud for beslutningen om overgang til IFRS bør den samlede potentielle effekt på virksomheden derfor nøje vurderes. Nogle generelle forhold, som bør overvejes, herunder fordele og ulemper er:

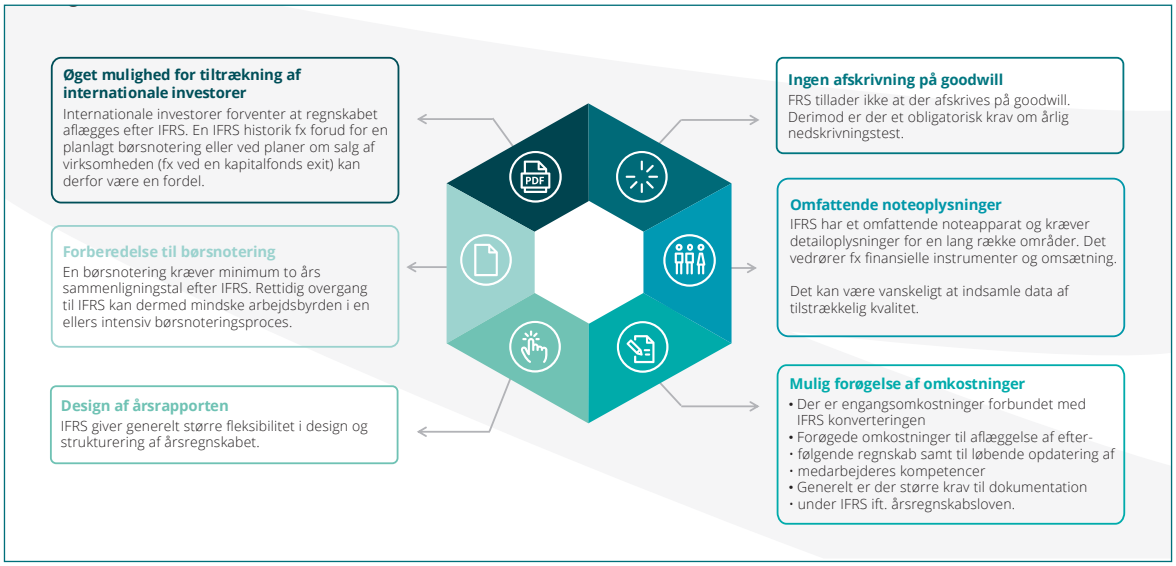

Overgangen til IFRS er sjældent blot en ændring i regnskabspraksis, men vil ofte have en række yderligere konsekvenser for andre dele af virksomheden og dens forhold. Områder der typisk påvirkes, når en virksomhed overgår til IFRS omfatter:

- Regnskabsrapportering og ekstern kommunikation
- Intern rapportering og budgettering/ forecasting
- ERP-systemer
- Juridiske kontraktforhold og betingelser i låneaftaler (debt covenants)
- Resultatafhængig aflønning (ledelsesaflønning)

- Risikostyring og finansielle instrumenter
- Skatteplanlægning
- Undervisning.

Indholdet af de enkelte elementer er nærmere beskrevet i bilag B, som vi henviser til.

Som det fremgår af ovenstående, er overgang til IFRS ikke kun er en regnskabsmæssig øvelse, men påvirker ofte flere funktioner i virksomheden. Opgaverne i forbindelse med overgangen til IFRS bør derfor gøres operationelle med tidlig involvering af de øvrige funktioner, som påvirkes af overgangen. Dette kan f.eks. være HR, investor relations, it-afdelingen mv.

Planlægningen af en succesfuld IFRS-implementering forudsætter derfor en vis praktisk erfaring. Baseret på Deloittes omfattende erfaring med rådgivning og involvering i IFRS-konverteringer har vi identificeret en række succeskriterier, der b.la. omfatter:

- Høj grad af ledelsesinvolvering, herunder deltagelse på styregruppemøder samt løbende orientering til bestyrelsen.
- Procesorienteret projektstyring er nødvendig for at finde de rigtige løsninger for den enkelte virksomhed.
- Allokering af tilstrækkelige ressourcer og prioritering af andre (dagligdags) opgaver er nødvendig. Herunder bør der afsættes den nødvendige tid til at analysere de regnskabsmæssige problemstillinger, evaluere alternativer og afledte konsekvenser mv. Forceres processen er der risiko for, at der træffes nogle beslutninger, der ikke alene er uhensigtsmæssige for regnskabet, men som også kan være demotiverende for de involverede medarbejdere.
- Medarbejderne skal involveres tidligt i processen samt opnå forståelse for formålet med overgangen. Medarbejderne skal motiveres og understøttes løbende – forandringsvillighed er derfor nødvendig. Uddelegering af opgaver til flere medarbejdere er en klar fordel.
- De enkelte opgaver skal planlægges grundigt og tilpasses den enkelte virksomhed.
- Inddragelse af rådgivere med erfaring i IFRS-implementering anbefales. Selv om virksomhedens medarbejdere har IFRS-erfaring, er overgangen til IFRS en ikke-rutine proces og kan være kompliceret ift. inddragelse af alle relevante stakeholders. Desuden kræves der et godt kendskab til de særlige overgangsbestemmelser, der er indeholdt i IFRS 1.
- Adgang til relevante kompetencer og informationer i virksomheden (særlig relevant for fx finansielle instrumenter, aktieløn, virksomhedssammenslutninger, nedskrivningstest mv.).
- Forankring af IFRS-kompetencer i virksomheden, herunder uddannelse af medarbejdere i anvendelse af IFRS (også relevante medarbejdere i datterselskaber) – både i forbindelse med implementeringsprojektet og løbende for at holde organisationen ajour med udviklingen i IFRS, nye standarder og fortolkningsbidrag mv.
- Kommunikation og løbende involvering af datterselskaber med løbende evaluering og opfølgning på implementeringen.

Deloitte understøtter succesfuld implementering

En IFRS-implementering kan naturligvis tilrettes på mange forskellige måder og skal tilpasses den specifikke virksomheds størrelse, modenhed og kompleksitet. Vi har i Deloitte igennem mange år udviklet og forfinet vores tilgang til at hjælpe vores kunder i og uden for Danmark sikkert igennem processen. Deloittes tilgang består overordnet af følgende fire faser:

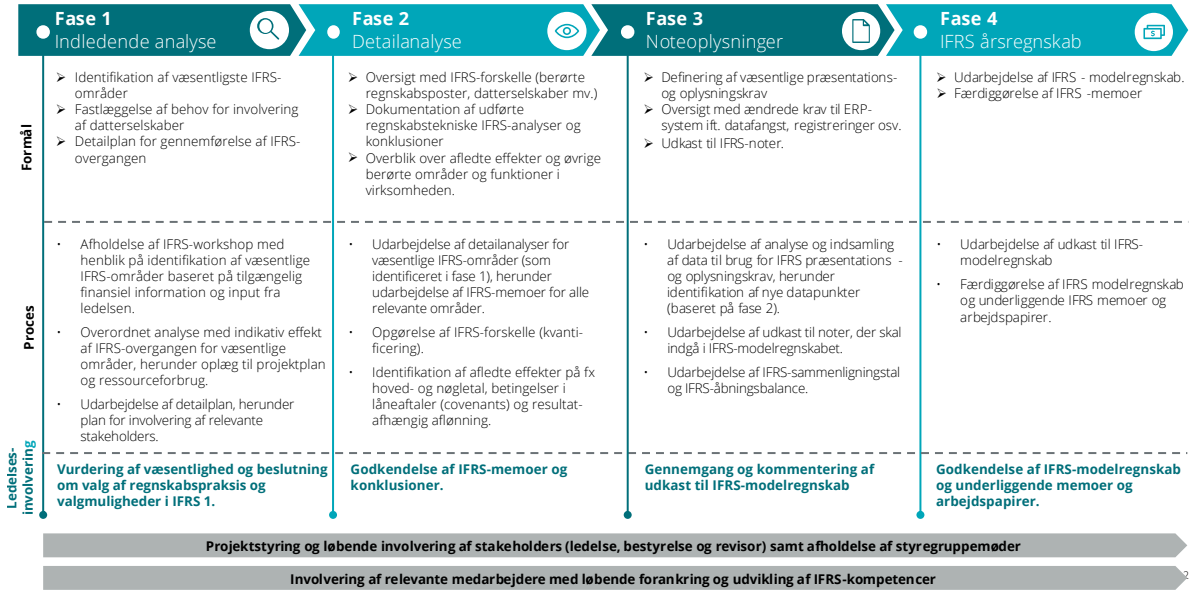

Vi kan i Deloitte hjælpe virksomheden trygt igennem IFRS-implementeringen og kan trække på vores internationale netværk af branche- og industrieksperter, i det omfang det er nødvendigt. Vi har mange års erfaring i at tilrettelægge en skræddersyet proces, der er tilpasset virksomhedens interne kompetencer, ressourcer og tidshorisont. Vi kan skabe værdi ved at drive hele processen, herunder facilitering af IFRS-workshop, udarbejdelse af detailanalyser, memoer og IFRS-modelregnskab samt deltagelse på styregruppemøder mv. – naturligvis med behørig involvering af medarbejdere og ledelse. Vi kan også skabe værdi ved udelukkende at agere sparringspartner og bidrage med IFRS-specialistviden samt gennemgang og kvalitetssikring af virksomhedens egne analyser, memoer osv. – alt afhængig af virksomhedens behov og ønsker.

Vores kompetencer

Deloitte IFRS-rådgivning og assistance efter implementeringen

En succesfuld IFRS- implementering ender ikke ved aflæggelsen af virksomhedens første IFRS-regnskab. IFRS er et dynamisk regelsæt, der er under konstant udvikling. Med overgangen til IFRS følger derfor en kontinuerlig proces med vedligeholdelse og opdatering af IFRS-kompetencer i relation til nye problemstillinger, nye standarder og fortolkningsbidrag. Har virksomheden ikke de nødvendige IFRS-ressourcer 'in-house' kan Deloitte være løbende sparringspartner om IFRS-forhold.

Vi yder i Deloitte desuden en bred vifte af rådgivning og assistance til virksomheder, som allerede aflægger regnskab efter IFRS. Grundet kompleksiteten og den kontinuerlige udvikling i IFRS kan selv de mest erfarne regnskabsspecialister opleve udfordringer med den praktiske anvendelse. Nogle gange kræver det involvering af andre specialister – fx it-specialister og proceskonsulenter – for at nå i mål med IFRS-projekterne.

I Deloitte er vi IFRS-eksperter med indgående brancheindsigt. På grund af vores erfaring og brede eksponering kan vi stille netop de spørgsmål, som gør, at udfordringer på IFRS-området bliver identificeret rettidigt. Hvis nødvendigt inddrager vi yderligere kompetencer og ressourcer fra såvel Danmark som fra vores globale netværk.

Vi kan i Deloitte hjælpe virksomheden med alle relevante IFRS-forhold. Det kan fx være:

- Sikring af overholdelse af IFRS
- Uddannelse eller opkvalificering af virksomhedens IFRS-medarbejdere
- Projektstyring og levering af ressourcer til gennemførelse af projekter med implementering af nye standarder
- Assistance med forbedring af IFRS-årsrapporten og delårsrapporter ift. 'best-practice'
- Assistance med design og implementering af strategi for regnskabsmæssig sikring i overensstemmelse med kravene i IFRS 9
- Udarbejdelse af IFRS 9 standarddokumentation
- Udarbejdelse af regnskabs- og finansmanualer
- Ad hoc rådgivning og besvarelse af spørgsmål vedrørende komplekse IFRS-problemstillinger.

IFRS 1

Omhandler	Anvendelse af IFRS for første gang
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 1 – Førstegangsanvendelse af IFRS

IFRS 1 fastsætter overgangsbestemmelserne, når der første gang skal udarbejdes regnskab efter IFRS. Standarden indeholder en hovedregel, hvorfra der er visse valgfrie og obligatoriske undtagelser.

Den metode, der benyttes ifølge IFRS 1, kaldes "IFRS-åbningsbalancemetoden".

Hovedindholdet af IFRS 1 og åbningsbalancemetoden kan sammenfattes i følgende 10 punkter:

1. I det første IFRS-regnskab skal virksomheden følge de IFRS'er, der er gældende pr. rapporteringsdatoen (balancedagen), og anvende dem med tilbagevirkende kraft under iagttagelse af frivillige og obligatoriske undtagelser i IFRS 1. Virksomheder, der overgår til IFRS for kalenderårsregnskabet 2026, skal fx overholde alle de standarder, der er gældende pr. 1. januar 2026.
2. Der skal udarbejdes en åbningsbalance efter IFRS pr. åbningsbalancedatoen (datoen for overgang til IFRS). Denne dato er begyndelsen af det tidligste regnskabsår, for hvilket der udarbejdes et fuldt sæt sammenligningstal efter IFRS. For virksomheder, der overgår til IFRS for kalenderårsregnskabet 2026, er åbningsbalancedatoen 1. januar 2025 hvis der angives et års sammenligningstal.
3. Virksomheden skal indregne alle aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen efter bestemmelserne i IFRS og ophøre med at indregne aktiver eller forpligtelser, som ikke opfylder indregningskriterierne i IFRS.
4. Aktiver og forpligtelser, som indregnes i IFRS-åbningsbalancen, skal måles efter IFRS, herunder IFRS 1.
5. Alle regnskabsmæssige skøn skal foretages efter den vejledning, der gives i IFRS.
6. Effekten af ændringer i regnskabspraksis skal indregnes på egenkapitalen i IFRS-åbningsbalancen. Dette gælder dog ikke reklassifikationer mellem goodwill og immaterielle aktiver.
7. Alle bestemmelser om præsentation og oplysning efter IFRS skal overholdes, herunder nødvendige reklassifikationer, for at opfylde IFRS-kravene.
8. Sammenligningstal (fx 2025 for virksomheder, der overgår til IFRS i kalenderårsregnskabet 2026) skal være i overensstemmelse med IFRS.
9. Der skal udarbejdes forklarende afstemninger mellem tidligere regnskabspraksis og IFRS af a) egenkapitalen pr. åbningsbalancedatoen og pr. afslutningen af den sidste periode, der aflægges efter tidligere regnskabspraksis, og b) resultatet for det sidste regnskabsår efter tidligere regnskabspraksis. Derudover kræves der yderligere oplysninger, som er væsentlige for forståelsen af overgangen til IFRS.
10. Der er visse valgfrie og obligatoriske undtagelser fra hovedreglen i IFRS 1 om at implementere bestemmelserne med tilbagevirkende kraft. Undtagelserne vedrører områder, hvor det i praksis har vist sig vanskeligt at foretage ændringer med tilbagevirkende kraft. Dette gælder fx virksomhedssammenslutninger.

IFRS-åbningsbalancen skal offentliggøres som en del af det første IFRS-regnskab, og skal bruges som grundlag for at udarbejde regnskabet.

Hovedreglen

Ifølge hovedreglen i IFRS 1 skal virksomheder, der anvender IFRS for første gang, benytte den version af IFRS, der gælder pr. rapporteringsdatoen, med tilbagevirkende kraft ved udarbejdelse af såvel IFRS-åbningsbalancen (som er primo sammenligningsperioden, fx 1. januar 2025), sammenligningsperioden (fx 2025) som indeværende regnskabsperiode (fx 2026).

Det vil sige, at det første IFRS-regnskab vil blive aflagt, som om virksomheden altid havde aflagt sit regnskab efter IFRS (evt. med visse undtagelser, se nedenfor).

IFRS-åbningsbalancemetoden kan illustreres således for virksomheder, der aflægger det første regnskab efter IFRS for 2021:

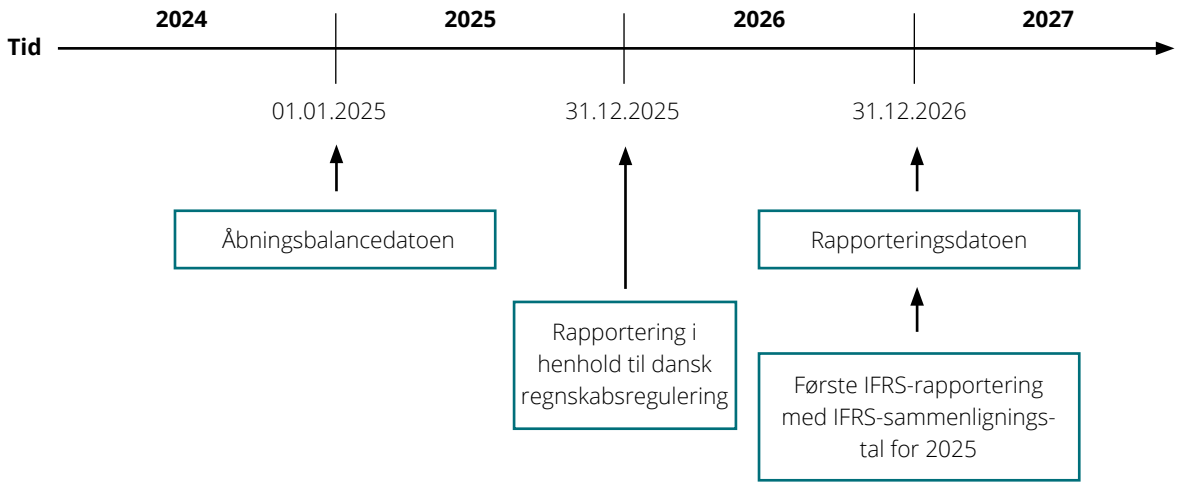

Anvendelse af standarderne, som er gældende pr. rapporteringsdatoen, betyder, at overgangsreglerne i de individuelle standarder ikke gælder for førstegangsaflæggere.

Der er som hovedregel krav om, at en førstegangsaflægger i åbningsbalancen

- indregner alle aktiver og forpligtelser, hvor dette kræves af IFRS
- ikke indregner poster som aktiver og forpligtelser, hvis IFRS ikke tillader dette
- reklassificerer aktiv-, forpligtelses- eller egenkapitalposter, hvis IFRS kræver en anden klassifikation
- anvender IFRS ved måling af alle indregnede aktiver og forpligtelser.

En konsekvens af overgangen til IFRS vil ofte være, at virksomheden skal ændre anvendt regnskabspraksis for indregning og måling. Effekten heraf føres som udgangspunkt direkte på egenkapitalen i IFRS-åbningsbalancen. Der gælder dog enkelte undtagelser herfra, fx hvor ændringen er en reklassifikation af immaterielle aktiver, som tidligere var indeholdt i goodwill.

Obligatoriske undtagelser

I visse tilfælde kan regnskabspraksis ikke ændres med tilbagevirkende kraft med tilstrækkelig pålidelighed. IFRS 1 indeholder derfor 10 obligatoriske undtagelser fra hovedreglen om anvendelse med tilbagevirkende kraft.

Der er obligatoriske undtagelser på følgende områder:

O1. Regnskabsmæssige skøn
O2. Ophør af indregning af finansielle aktiver og forpligtelser
O3. Regnskabsmæssig behandling af sikringstransaktioner
O4. Minoritetsinteresser
O5. Klassifikation og måling af finansielle aktiver og forpligtelser
O6. Værdiforringelse af finansielle aktiver
O7. Indbyggede derivater
O8. Statslån
O9. Forsikringskontrakter (IFRS 17)
010. Udskudt skat vedr. leasing og nedtagnings-, genopbygnings- eller lignende forpligtelser

O1. Regnskabsmæssige skøn

Regnskabsmæssige skøn, der kræves efter IFRS, og som er foretaget ifølge tidligere regnskabspraksis, skal ikke ændres, medmindre der er forskelle i regnskabspraksis, eller det objektivt kan dokumenteres, at disse skøn var forkerte.

Et skøn, der kræves foretaget efter IFRS, men som ikke var krævet efter tidligere regnskabspraksis, skal afspejle de forhold, som eksisterede på åbningsbalancedatoen. Det gælder i særdeleshed for skøn i forbindelse med markedspriser, renter eller valutakurser, at de skal afspejle de forhold, som eksisterede på åbningsbalancedatoen.

O2. Ophør af indregning af finansielle aktiver og forpligtelser

En førstegangsaflægger skal anvende bestemmelserne om ophør af indregning af finansielle aktiver og forpligtelser i henhold til IFRS 9, *Finansielle instrumenter*. Kriterierne i IFRS 9 for ophør af indregning af finansielle aktiver og forpligtelser skal alene anvendes for transaktioner, der opstår på eller efter åbningsbalancedatoen. Dette betyder, at finansielle aktiver og forpligtelser (bortset fra afledte finansielle instrumenter), hvor indregning var ophørt før datoen for overgang til IFRS i henhold til tidligere regnskabspraksis, ikke indregnes igen i IFRS-åbningsbalancen (medmindre en efterfølgende transaktion eller begivenhed kræver, at aktivet eller forpligtelsen igen skal indregnes).

En førstegangsaflægger kan dog vælge at anvende reglerne i IFRS 9 om ophør af indregning med tilbagevirkende kraft fra et tidligere tidspunkt, forudsat at den nødvendige dokumentation herfor var tilvejebragt på det tidspunkt, hvor transaktionen første gang blev indregnet regnskabsmæssigt.

O3. Regnskabsmæssig behandling af sikringstransaktioner

En førstegangsanvender skal i sin IFRS-åbningsbalance

- måle alle afledte finansielle instrumenter til dagsværdi
- udligne alle udskudte gevinster og tab på afledte finansielle instrumenter, der ifølge tidligere regnskabspraksis blev indregnet som aktiver og forpligtelser.

En førstegangsanvender kan ikke afspejle et sikringsforhold i åbningsbalancen, medmindre alle betingelserne for anvendelse af regnskabsmæssig sikring iht. IFRS 9 var opfyldt senest pr. åbningsbalancedatoen. Et sikringsforhold kan ikke defineres med tilbagevirkende kraft.

Det indebærer bl.a., at virksomheden har formuleret en overordnet risikostyringsstrategi, der indeholder en vurdering af dens finansielle risici, og hvordan disse planlægges afdækket, og at sikringsforholdet er klart defineret. Hvis virksomheden har defineret en nettoposition som den sikrede post ifølge tidligere regnskabspraksis, kan virksomheden vælge at angive en særskilt post indeholdt i denne nettoposition som den sikrede post. Alternativt kan vælges en nettoposition, som opfylder betingelserne for sikring af nettopositioner i IFRS 9, som den sikrede post. Også her er det en forudsætning, at virksomheden ikke gør dette senere end på åbningsbalancedatoen.

Sikringsforhold, der blev behandlet som sikring efter tidligere regnskabspraksis, men som ikke opfylder kravene i IFRS 9, skal behandles efter reglerne i IFRS 9 for ophør af regnskabsmæssig sikring.

En førstegangsanvender kan efter tidligere regnskabspraksis have udskudt eller undladt at indregne gevinster og tab ved sikring af dagsværdien af en regnskabspost, som ikke er målt til dagsværdi. Hvis det er tilfældet, reguleres den regnskabsmæssige værdi af det sikrede.

Ifølge tidligere regnskabspraksis kan gevinster og tab ved sikring af pengestrømme fra en forventet transaktion være indregnet på egenkapitalen. Hvis det stadig er højst sandsynligt, at transaktionen vil finde sted, og sikringsforholdet er klart defineret og effektiviteten dokumenteret pr. åbningsbalancedatoen, kan den regnskabsmæssige sikring fortsætte efter IFRS 9. Hvis det ikke længere er højst sandsynligt, at transaktionen vil finde sted, men den dog stadig forventes at finde sted, forbliver de hidtidige gevinster og tab indregnet på egenkapitalen, hvorimod efterfølgende værdireguleringer af sikringsinstrumentet indregnes i resultatet.

Undtagelsen i IFRS 9, hvorefter virksomheden kan fortsætte med at anvende bestemmelserne i IAS 39 for sikring, også efter implementering af IFRS 9, gælder ikke for førstegangsanvendere, som aflægger deres første IFRS-regnskab for regnskabsår, der begynder 1.1.2018 eller senere.

O4. Minoritetsinteresser

En førstegangsaflægger skal anvende følgende bestemmelser i IFRS 10, *Koncernregnskaber* fremadrettet fra åbningsbalancedatoen:

- Minoritetsinteressers andel af årets totalindkomst skal henføres til minoriteterne, uanset om minoritetsinteresserne derved bliver negativ.
- Ændringer i en modervirksomheds ejerandele i en dattervirksomhed, som ikke medfører ophør af kontrol, skal behandles som en egenkapitaltransaktion med ejerne.
- Når ændringer i en modervirksomheds ejerandele i en dattervirksomhed medfører ophør af kontrol, skal den tilbageværende ejerandel reguleres til dagsværdi, og gevinst/tab ved henholdsvis afhændelsen og måling af den resterende andel til dagsværdi indregnes i resultatet.

Vælger en virksomhed at anvende IFRS 3, *Virksomhedssammenslutninger* fra et tidligere tidspunkt end åbningsbalancedatoen, skal IFRS 10 også anvendes fuldt ud fra dette tidligere tidspunkt.

O5. Klassifikation og måling af finansielle aktiver og forpligtelser

Ifølge IFRS 9 skal finansielle aktiver klassificeres i én af følgende kategorier:

1. Aktiver til amortiseret kostpris
2. Aktiver til dagsværdi via øvrig totalindkomst (fordringer)
3. Aktiver til dagsværdi via øvrig totalindkomst (egenkapitalinstrumenter)
4. Aktiver til dagsværdi via resultatet.

Vurdering af, om et finansielt aktiv opfylder betingelserne for klassifikation i kategori 1 eller 2 ovenfor (test af forretningsmodellen og af de kontraktlige pengestrømme) skal, for en førstegangsanvender, baseres på de forhold og omstændigheder, der gælder pr. åbningsbalancedatoen.

Hvis det ikke er praktisk muligt at opgøre effekten af fx et modificeret tidselement eller af en mulig førtidsindfrielse baseret på de forhold og omstændigheder, der gælder pr. åbningsbalancedatoen, skal der ved klassifikationen ses bort fra disse elementer og i stedet gives yderligere noteoplysninger.

Hvis det ikke er praktisk muligt at anvende den effektive rentes metode med tilbagevirkende kraft for et aktiv i kategori 1 eller 2 ovenfor eller for en forpligtelse, skal aktivets eller forpligtelsens dagsværdi pr. åbningsbalancedatoen anses for at være aktivets regnskabsmæssige bruttoværdi eller forpligtelsens amortiserede kostpris pr. åbningsbalancedatoen.

O6. Værdiforringelse af finansielle aktiver

Til brug for indregning af værdiforringelse af finansielle aktiver skal en førstegangsanvender pr. åbningsbalancedatoen opgøre kreditrisikoen for aktiverne på tidspunktet for deres første indregning, baseret på information, som er tilgængelig, uden at det kræver uforholdsmæssigt store omkostninger, og sammenholde informationen med kreditrisikoen for aktiverne pr. åbningsbalancedatoen.

Ved vurdering af, om der har været en betydelig stigning i kreditrisikoen siden første indregning af aktiverne, kan virksomheden anvende formodningsreglerne i IFRS 9, hvorefter der ikke antages at være sket en betydelig stigning i kreditrisikoen for aktiver med lav kreditrisiko, mens aktiver, der er overforfaldne med mere end 30 dage, antages at have en betydelig forøget kreditrisiko.

Hvis det ikke er muligt at vurdere uden uforholdsmæssigt store omkostninger, om der er en betydelig stigning i kreditrisikoen pr. åbningsbalancedatoen, skal nedskrivning for værdiforringelse opgøres med udgangspunkt i forventede tab i hele aktivets levetid.

O7. Indbyggede derivater

En førstegangsanvender skal vurdere, om et indbygget derivat skal adskilles fra hovedkontrakten og indregnes separat, baseret på de betingelser, der var gældende på det seneste tidspunkt af datoen for indgåelse af kontrakten og datoen for en ændring af kontrakten, som i betydelig grad ændrer på de forventede pengestrømme.

O8. Statslån

En førstegangsaflægger skal klassificere alle modtagne statslån som enten finansielle forpligtelser eller som egenkapitalinstrumenter i henhold til IAS 32, *Finansielle instrumenter: Præsentation*. Virksomheden kan undlade at indregne og måle statslån i henhold til IFRS 9, og IAS 20, *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*, hvis statslånet er optaget før åbningsbalancedatoen. Såfremt virksomheden efter den tidligere regnskabspraksis ikke har indregnet og målt fordelene fra et statslån med en rente under markedsrenten, anvendes den regnskabsmæssige værdi af statslånet, som bestod efter den tidligere regnskabspraksis.

Virksomheden kan dog fortsat vælge at anvende bestemmelserne i IFRS 9 og IAS 20 med tilbagevirkende kraft, hvis de nødvendige oplysninger hertil var tilvejebragt på tidspunktet for lånets første indregning.

O9. Forsikringskontrakter (IFRS 17)

Førstegangsanvendere, som implementerer IFRS 17 i forbindelse med overgang til IFRS og aflæggelse af deres første IFRS-regnskab, skal anvende overgangsbestemmelserne i IFRS 17, bortset fra bestemmelserne i IFRS 17 vedrørende sammenligningstal og reklassifikation af finansielle aktiver.

Førstegangsanvendere skal ikke give oplysninger om udviklingen i erstatninger vedrørende skader indtruffet tidligere end 5 år før balancedagen for virksomhedens første IFRS-regnskab.

O10. Udskudt skat vedr. leasing og nedtagnings-, genopbygnings- eller lignende forpligtelser

Førstegangsanvendere skal pr. åbningsbalancedatoen indregne et udskudt skatteaktiv - i det omfang, det er sandsynligt, at der vil være et skattemæssigt overskud til rådighed, som den fradragsberettigede midlertidige forskel kan modregnes i - samt en udskudt skatteforpligtelse for alle fradragsberettigede og skattepligtige midlertidige forskelle vedr.:

a) leasingaktiver og leasingforpligtelser, og
b) nedtagnings-, genopbygnings- eller lignende forpligtelse og det tilhørende beløb indregnet som en del af kostprisen for det aktiv, som forpligtelsen relaterer sig til.

Førstegangsanvendere skal dermed ikke vurdere med tilbagevirkende kraft, hvorvidt eksisterende leasingkontrakter eller nedtagnings-, genopbygnings- eller lignende forpligtelser gav anledning til lige store skattepligtige og fradragsberettigede midlertidige forskelle iht. IAS 12, *Indkomstskatter*, på tidspunktet for første indregning.

Valgfrie undtagelser

På en række områder vil anvendelsen af IFRS med tilbagevirkende kraft kræve betydelige ressourcer og i visse tilfælde være umulig. IFRS 1 giver derfor **21 valgfrie undtagelser** fra hovedreglen om anvendelse med tilbagevirkende kraft.

Der er valgfrie undtagelser på følgende områder:

U1. Virksomhedssammenslutninger
U2. Aktiebaseret vederlæggelse
U3. Omvurderet kostpris
U4. Leasingkontrakter
U5. Akkumulerede valutakursforskelle på egenkapitalen
U6. Investeringer i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures
U7. Aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures
U8. Sammensatte egenkapital- og gældsinstrumenter
U9. Klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter
U10. Måling af dagsværdien af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser
U11. Ændringer i værdien af reetableringsforpligtelser
U12. Koncessionsaftaler
U13. Låneomkostninger
U14. Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter
U15. Kraftig hyperinflation
U16. Fællesledede arrangementer
U17. Bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine
U18. Klassifikation af kontrakter vedr. køb og salg af ikke-finansielle aktiver
U19. Omsætning
U20. Valutakursomregning af forudbetalinger
U21. Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser

En virksomhed, der vælger at gøre brug af en eller flere af disse undtagelser, behøver ikke at anvende alle undtagelserne. De ovenfor anførte undtagelser kan ikke anvendes analogt på andre områder.

U1. Virksomhedssammenslutninger

En førstegangsaflægger kan vælge at behandle en virksomhedssammenslutning, der er foretaget før åbningsbalancedatoen, med tilbagevirkende kraft efter IFRS 3 eller efter de mere lempelige regler i Appendiks C til IFRS 1.

Hvis virksomheden vælger at anvende IFRS 3 pr. en dato, der ligger forud for åbningsbalancedatoen, skal alle virksomhedssammenslutninger efter denne dato behandles efter IFRS 3. IFRS 10 skal tilsvarende anvendes med tilbagevirkende kraft fra den valgte dato, hvorimod IAS 21, *Valutaomregning*, ikke kræves anvendt med tilbagevirkende kraft på goodwill og dagsværdireguleringer fra virksomhedssammenslutninger.

Såfremt virksomheden vælger ikke at anvende IFRS 3 med tilbagevirkende kraft, skal virksomhedssammenslutninger, der er foretaget før åbningsbalancedatoen, behandles efter IFRS 1, Appendiks C, hvis vigtigste bestemmelser er som følger:

- Klassifikationen af tidligere virksomhedssammenslutninger (overtagelsesmetoden eller sammenlægningsmetoden) bibeholdes.
- Der skal ikke foretages ny måling af oprindeligt opgjorte "dagsværdier" for identificerede aktiver og forpligtelser, der er fastsat på tidspunktet for virksomhedssammenslutningen (overtagelsesdatoen).
- Den regnskabsmæssige værdi af goodwill, der er indregnet efter tidligere regnskabspraksis, skal ikke tilrettes, bortset fra de tilfælde som er beskrevet nedenfor.

Aktiver og forpligtelser, der eksisterede på åbningsbalancedatoen, og som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, skal indregnes og måles i åbningsbalancen efter IFRS. Eventuelle reguleringer som følge heraf føres som hovedregel direkte på egenkapitalen. I følgende to tilfælde indregnes reguleringen dog i goodwill:

- Indregning af immaterielle aktiver, der er erhvervet i en virksomhedssammenslutning, og som ikke var særskilt indregnet efter tidligere regnskabspraksis (dvs. at de reelt var indregnet i goodwill pr. overtagelsesdatoen)
- Ophør af indregning af immaterielle aktiver, der er erhvervet i en virksomhedssammenslutning, og som ikke opfylder kriterierne for indregning efter IAS 38, *Immaterielle aktiver* pr. overtagelsesdatoen.

Fra og med åbningsbalancedatoen afskrives der ikke længere på goodwill. IFRS 1 kræver derfor, at der jf. IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver*, foretages en værdiforringelsestest pr. åbningsbalancedatoen, uanset om der foreligger indikationer af, at goodwillens værdi er forringet. Hvis testen viser, at dette er tilfældet, skal nedskrivningen indregnes direkte på egenkapitalen i IFRS-åbningsbalancen.

Goodwill, der er afskrevet over egenkapitalen efter tidligere regnskabspraksis, skal ikke indregnes som et aktiv i IFRS-åbningsbalancen og heller ikke medtages i opgørelsen af gevinst eller tab, når den pågældende dattervirksomhed eller aktivitet efterfølgende afhændes eller nedskrives.

Hvis en dattervirksomhed tidligere har været holdt ude fra koncernregnskabet, kræver IFRS 1, at en førstegangsaflægger tilpasser de regnskabsmæssige værdier af dattervirksomhedens aktiver og forpligtelser til de beløb, som anvendelse af IFRS i dattervirksomheden ville have medført, og at goodwill beregnes for denne virksomhed pr. åbningsbalancedatoen til IFRS. Værdien af goodwill beregnes som forskellen mellem (i) modervirksomhedens andel af dattervirksomhedens egenkapital opgjort efter IFRS pr. åbningsbalancedatoen og (ii) modervirksomhedens kostpris for investeringen i dattervirksomheden pr. åbningsbalancedatoen.

En førstegangsaflægger, som opfylder definitionen på en investeringsvirksomhed i IFRS 10, er undtaget fra kravet om konsolidering af dattervirksomheder. Investeringsselskaber skal derfor ikke anvende reglerne i IFRS 3, når de erhverver dattervirksomheder, men indregne og måle investeringer i dattervirksomheder til dagsværdi.

U2. Aktiebaseret vederlæggelse

En førstegangsaflægger kan vælge ikke at anvende IFRS 2, *Aktiebaseret vederlæggelse*, med tilbagevirkende kraft for egenkapitalinstrumenter (egenkapitalordninger), hvis de er optjent før åbningsbalancedatoen. En virksomhed kan dog vælge at gøre brug af IFRS 2 med tilbagevirkende kraft for egenkapitalordninger, hvis virksomheden tidligere har offentliggjort dagsværdien af disse ordninger.

Hvis virksomheden ændrer på vilkårene eller betingelserne for tildelte egenkapitalordninger, som ikke er omfattet af IFRS 2, er der ikke krav om, at virksomheden anvender de særlige regler i IFRS 2 vedrørende ændringer. Dette gælder, forudsat at ændringen finder sted før åbningsbalancedatoen.

Hvis ændringen betyder, at optjeningsdatoen udskydes til efter åbningsbalancedatoen, skal IFRS 2 anvendes for hele ordningen.

Hvis en førstegangsaflægger vælger at gøre brug af undtagelsen, skal der dog gives oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugere at forstå arten og omfanget af de egenkapitalordninger, som har eksisteret i løbet af regnskabsperioden og sammenligningsperioderne.

Ud over undtagelsen for egenkapitalordninger kan en virksomhed vælge ikke at anvende IFRS 2 med tilbagevirkende kraft for gældsordninger (kontante ordninger), som er udnyttet før åbningsbalancedatoen.

U3. Omvurderet kostpris

En førstegangsaflægger kan vælge at måle anlægsaktiver til dagsværdi pr. åbningsbalancedatoen. Dagsværdien anses herefter som omvurderet kostpris pr. denne dato i stedet for den oprindelige kostpris. Hvis virksomheden vælger at benytte denne undtagelse, er der ikke, som normalt, krav om, at metoden skal anvendes konsekvent for alle anlægsaktiver i samme kategori. Hvis virksomheden vælger at benytte denne undtagelse, skal der for hver linje i åbningsbalancen oplyses om den samlede dagsværdi for de aktiver, hvor metoden er anvendt, samt den samlede korrektion til tidligere bogførte værdier.

Hvis virksomheden efter tidligere regnskabspraksis har opskrevet en eller flere kategorier af anlægsaktiver, kan virksomheden vælge at anvende disse værdier som omvurderet kostpris pr. datoen for opskrivningen med efterfølgende afskrivning efter IFRS. Dette gælder dog kun, hvis den opskrevne værdi stort set svarer til dagsværdien pr. opskrivningsdatoen eller afspejler den afskrevne kostpris efter IFRS, justeret for prisindeksændringer.

En førstegangsaflægger kan også benytte bestemmelserne om omvurderet kostpris for

- investeringsejendomme, hvis virksomheden vælger at benytte kostprismodellen i IAS 40, *Investeringsejendomme*, og for
- leasingaktiver (Right-of-use aktiver) (IFRS 16, *Leasing*), og for
- immaterielle aktiver, forudsat at dagsværdien fastsættes med henvisning til et aktivt marked som beskrevet i IAS 38.

Hvis en virksomhed i forbindelse med en begivenhed (fx en privatisering eller en børsintroduktion) har målt aktiver og forpligtelser til dagsværdi, kan virksomheden anvende disse værdier som omvurderet kostpris pr. den dato, målingen blev foretaget, med efterfølgende afskrivning efter IFRS. Dette gælder også, hvis målingstidspunktet (tidspunktet for begivenheden) er indtruffet efter åbningsbalancedatoen, men inden for regnskabsperioden omfattet af det første IFRS-regnskab.

I sidstnævnte tilfælde skal effekten af omvurderingen indregnes direkte i egenkapitalen på tidspunktet for omvurderingen, mens aktivets tilpassede kostpris pr. åbningsbalancedatoen opgøres i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i IFRS 1 eller andre relevante standarder.

Der gælder særlige regler for virksomheder med olie- og gasaktiviteter.

Førstegangsaflæggere med anlægsaktiver relateret til aktiviteter underlagt offentlig regulering kan vælge at anvende regnskabsmæssig værdi efter hidtidig regnskabspraksis som omvurderet kostpris pr. åbningsbalancedatoen, selvom denne indeholder beløb, som ikke kan aktiveres efter IFRS. Der er ikke krav om, at undtagelsen anvendes konsekvent på alle sådanne aktiver. Ved anvendelse af denne undtagelse skal aktiverne testes for værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36 pr. åbningsbalancedatoen. Desuden skal virksomheden oplyse, at denne metode er anvendt, og hvordan de bogførte værdier var opgjort efter hidtidig regnskabspraksis.

U4. Leasingkontrakter

En førstegangsanvender kan vælge at vurdere, om en eksisterende kontrakt pr. åbningsbalancedatoen indeholder en leasingaftale ved anvendelse af kriterierne i IFRS 16 baseret på de fakta og omstændigheder, som eksisterer på åbningsbalancedatoen, i stedet for at foretage en vurdering med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor kontrakten blev indgået.

Førstegangsanvendere, der er leasingtagere, kan vælge at måle leasingforpligtelsen og leasingaktivet pr. åbningsbalancedatoen. Leasingforpligtelsen skal i givet fald opgøres til nutidsværdien af de resterende leasingydelser, tilbagediskonteret med leasingtagerens marginale lånerente pr. åbningsbalancedatoen. Leasingaktivet kan enten opgøres med udgangspunkt i den opgjorte leasingforpligtelse eller til det beløb, som aktivet ville have haft, hvis IFRS 16 altid havde været anvendt, dog ved anvendelse af virksomhedens marginale lånerente på implementeringstidspunktet. Valget mellem de to opgørelsesmetoder foretages individuelt for hver enkelt leasingaftale. Der skal udarbejdes en værdiforringelsestest af leasingaktivet i overensstemmelse med IAS 36 pr. åbningsbalancedatoen.

Hvis leasingaftalen vedrører en investeringsejendom, som leasingtageren fremadrettet måler til dagsværdi i overensstemmelse med IAS 40, skal leasingaktivet dog også måles til dagsværdi pr. åbningsbalancedatoen.

En førstegangsanvender, der er leasingtager, kan desuden vælge at benytte en eller flere af følgende praktiske implementeringslempelser individuelt for hver leasingaftale:

- Opgøre diskonteringssatsen samlet for porteføljer af leasingaftaler med ensartede karakteristika
- Behandle leasingaftaler med en restløbetid pr. åbningsbalancedatoen på under 12 måneder som korttidsaftaler, og dermed undlade indregning i balancen
- Undlade indregning af leasingaftaler vedrørende aktiver med lav værdi
- Undlade indregning af direkte omkostninger i måling af leasingaktivet
- Anvende viden, som er tilgængelig pr. åbningsbalancedatoen ("bagklogskab"), fx ved fastlæggelse af leasingperioden.

U5. Akkumulerede valutakursforskelle på egenkapitalen

Når udenlandske aktiviteter omregnes efter IAS 21, indregnes de heraf afledte valutakursforskelle direkte på egenkapitalen som en særskilt post. Ifølge IFRS 1 kan en førstegangsaflægger vælge ikke at beregne disse valutakursforskelle med tilbagevirkende kraft og derved nulstille tidligere indregnede valutakursforskelle pr. åbningsbalancedatoen. Hvis virksomheden vælger at følge denne undtagelse, er det alene de valutakursforskelle, der er opstået efter åbningsbalancedatoen, som skal medregnes efterfølgende ved opgørelsen af den gevinst eller det tab, der realiseres ved et efterfølgende salg af de udenlandske aktiviteter.

Virksomheder, der ved overgang til IFRS anvender U7 (se nedenfor) kan i stedet vælge at opgøre akkumulerede valutakursforskelle til den bogførte værdi (før konsolideringsmæssige reguleringer), som indgår i koncernregnskabet for virksomhedens moderselskab. Tilsvarende mulighed gælder for associerede virksomheder og joint ventures, som anvender U7 nedenfor.

U6. Investeringer i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures

Ifølge IAS 27, *Separate regnskaber* skal en virksomhed i sit separate regnskab indregne investeringer i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures til kostpris, efter den indre værdis metode eller i overensstemmelse med IFRS 9.

Hvis en førstegangsaflægger i sit separate regnskab vælger at måle sine investeringer i dattervirksomheder til kostpris, kan den pr. åbningsbalancedatoen vælge at anvende dagsværdi eller den regnskabsmæssige værdi ifølge tidligere anvendt regnskabspraksis som omvurderet kostpris. Virksomheden kan for hver dattervirksomhed vælge at anvende en af disse undtagelser. Tilsvarende gælder også for investeringer i associerede virksomheder og joint ventures.

Hvis en virksomhed vælger at anvende denne undtagelse, skal virksomheden oplyse:

- den samlede omvurderede kostpris, hvor tidligere regnskabsmæssig værdi er anvendt som omvurderet kostpris
- den samlede omvurderede kostpris, hvor dagsværdi er anvendt som omvurderet kostpris
- den samlede korrektion til regnskabsmæssig værdi efter hidtidig regnskabspraksis.

En førstegangsaflægger, som i sit separate regnskab vælger at måle sine investeringer i dattervirksomheder mv. efter den indre værdis metode, skal desuden anvende bestemmelserne i IFRS 1 vedr. virksomhedssammenslutninger jf. U1. ovenfor. Desuden skal bestemmelserne vedr. aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder mv. jf. U7. nedenfor anvendes, hvis virksomheden anvender IFRS i sit separate regnskab tidligere end i sit koncernregnskab, men senere end et overliggende moderselskab henholdsvis senere end virksomhedens dattervirksomheder.

U7. Aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures

Hvis en dattervirksomhed overgår til IFRS på et senere tidspunkt end modervirksomheden, kan dattervirksomheden i sin egen IFRS-åbningsbalance vælge fortsat at benytte de regnskabsmæssige værdier (før konsolideringsmæssige reguleringer), som benyttes ved modervirksomhedens konsolidering af dattervirksomheden efter IFRS. Alternativt kan dattervirksomheden vælge selv at anvende IFRS 1 ved overgang til IFRS.

Hvis en dattervirksomhed overgår til IFRS før modervirksomheden, skal modervirksomheden i sit koncernregnskab måle dattervirksomhedens aktiver og forpligtelser på grundlag af de samme regnskabsmæssige værdier som i dattervirksomhedens separate IFRS-regnskab. Dette gælder uden undtagelser.

Ovenstående gælder også for associerede virksomheder og joint ventures.

U8. Sammensatte egenkapital- og gældsinstrumenter

Ifølge IAS 32, *Finansielle instrumenter: Præsentation*, skal sammensatte finansielle instrumenter opdeles i et forpligtelseselement og et egenkapitalelement. Hvis forpligtelseselementet ikke længere er udestående på åbningsbalancedatoen, er det ifølge den valgfrie undtagelse ikke nødvendigt at opdele det indregnede beløb i to separate elementer under egenkapitalen.

U9. Klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter

Ifølge IFRS 9 har en virksomhed mulighed for at klassificere og måle en finansiel forpligtelse til "dagsværdi med værdireguleringer i resultatet", hvis visse betingelser herfor er opfyldt (dagsværdioptionen), og klassifikationen foretages ved første indregning. IFRS 1 tillader, at en førstegangsanvender foretager dette valg pr. åbningsbalancedatoen, forudsat at de angivne betingelser er opfyldt. Vurdering af, om indregning af ændringer i dagsværdi fra egen kreditrisiko i øvrig totalindkomst skaber indregnings- eller målingsinkonsistens, skal ligeledes baseres på fakta pr. åbningsbalancedatoen.

Klassifikation af finansielle aktiver til dagsværdi via resultatet (dagsværdioptionen) samt klassifikation af egenkapitalinstrumenter til dagsværdi via øvrig totalindkomst kan tilsvarende ske pr. åbningsbalancedatoen.

U10. Måling af dagsværdien af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

Den bedste indikation af dagsværdien af finansielle instrumenter ved første indregning er normalt transaktionsprisen. Hvis dette ikke er tilfældet, kræver IFRS 9 følgende behandling af det finansielle instrument:

a) Instrumentet indregnes til dagsværdien (i visse tilfælde korrigeret for transaktionsomkostninger), hvis denne kan dokumenteres ved en noteret pris i et aktivt marked for et identisk instrument, eller ved anvendelse af værdiansættelsesmodeller baseret på observerbare markedsdata. I dette tilfælde indregnes forskellen mellem dagsværdi og transaktionspris i resultatet.

b) I alle øvrige tilfælde indregnes instrumentet til transaktionsprisen (i visse tilfælde korrigeret for transaktionsomkostninger). Forskellen mellem dagsværdi ved første indregning og transaktionspris må kun indregnes i resultatet, i det omfang den kan henføres til efterfølgende ændringer i relevante faktorer (inkl. tid), som en markedsdeltager ville anvende ved prisfastsættelsen.

I stedet for at anvende de ovenfor nævnte bestemmelser med tilbagevirkende kraft, kan en førstegangsaflægger vælge at anvende disse bestemmelser fremadrettet på transaktioner, som er indgået på eller efter åbningsbalancedatoen.

U11. Ændringer i værdien af reetableringsforpligtelser

Anvendelse af IFRIC 1, *Ændringer i eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage et anlæg ud af drift, reetablering og tilsvarende forpligtelser*, med tilbagevirkende kraft medfører, at en førstegangsaflægger skal lave en historisk fortegnelse over alle de reguleringer, der skulle have været foretaget tidligere som følge af ændringer i forventet betalingstidspunkt eller i nutidsværdien af reetableringsforpligtelsen. Dette er ofte ikke muligt. Virksomheden kan derfor pr. åbningsbalancedatoen vælge at

a. måle forpligtelsen pr. åbningsbalancedatoen efter IAS 37, *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*,
b. tilbagediskontere forpligtelsen til det tidspunkt, hvor forpligtelsen først opstod, og korrigere kostprisen for aktivet med dette beløb, og
c. beregne de akkumulerede afskrivninger for denne kostpris pr. åbningsbalancedatoen på grundlag af det seneste skøn over aktivets brugstid og efter den afskrivningsmetode, som virksomheden anvender under IFRS.

IFRS 1 indeholder særlige regler for virksomheder, som anvender undtagelsen vedrørende omvurderet kostpris for anlægsaktiver relateret til olie- og gasaktiviteter.

U12. Koncessionsaftaler

En førstegangsaflægger kan vælge at benytte overgangsreglerne i IFRIC 12, *Koncessionsaftaler*. Disse overgangsregler giver en førstegangsaflægger mulighed for at anvende IFRIC 12 fremadrettet fra begyndelsen af det første sammenligningsår, hvis det for en bestemt koncessionsaftale ikke er praktisk muligt at anvende IFRIC 12 med tilbagevirkende kraft. I så fald skal en førstegangsaflægger indregne de aktiver og forpligtelser, der eksisterede på åbningsbalancedatoen, til disses hidtidige regnskabsmæssige værdier og foretage nedskrivningstest for såvel finansielle som immaterielle aktiver relateret til koncessionsaftalen.

U13. Låneomkostninger

En førstegangsaflægger kan vælge at benytte reglerne i IAS 23, *Låneomkostninger* fremadrettet fra åbningsbalancedatoen eller fra en tidligere fastsat dato.

I så fald skal førstegangsaflægger ikke omgøre aktiveringen af låneomkostninger efter tidligere regnskabspraksis.

Låneomkostninger, som virksomheden afholder efter åbningsbalancedatoen eller den valgte tidligere dato, skal behandles i overensstemmelse med IAS 23, inklusive låneomkostninger vedrørende aktiver, hvor opførelsen var påbegyndt før åbningsbalancedatoen.

U14. Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter

IFRIC 19, *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter* omhandler den regnskabsmæssige behandling hos virksomheden, når den med sin kreditor aftaler helt eller delvist at konvertere en finansiel forpligtelse til aktier eller andre egenkapitalinstrumenter i virksomheden.

En førstegangsaflægger kan vælge at anvende overgangsbestemmelserne i IFRIC 19, hvorved fortolkningsbidraget anvendes for transaktioner efter åbningsbalancedatoen. En anvendelse af IFRIC 19 med fuld tilbagevirkende kraft på transaktioner før åbningsbalancedatoen vil blot medføre reklassifikationer på egenkapitalen.

U15. Kraftig hyperinflation

En valuta er ramt af kraftig hyperinflation, hvis valutaen ud over kriterierne i IAS 29, *Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier* også opfylder følgende to forhold:

- Et pålideligt generelt prisindeks er ikke tilgængeligt for alle virksomheder med transaktioner og mellemværender i den funktionelle valuta,
- Mulighed for omveksling mellem den funktionelle valuta og en forholdsvis stabil udenlandsk valuta eksisterer ikke

Normaliseringsdatoen indtræder, når virksomhedens funktionelle valuta ikke længere opfylder et eller begge af ovennævnte betingelser, eller når virksomhedens funktionelle valuta ændres til en valuta, som ikke er ramt af kraftig hyperinflation. På dette tidspunkt vil virksomheden ophøre med at have en funktionel valuta, som er ramt af kraftig hyperinflation.

Hvis åbningsbalancedatoen er senere end den dato, hvor virksomhedens funktionelle valuta ikke længere er ramt af kraftig hyperinflation (normaliseringsdatoen), kan en førstegangsaflægger vælge at måle alle aktiver og forpligtelser, som eksisterede før normaliseringsdatoen, til dagsværdien pr. åbningsbalancedatoen som en omvurderet kostpris.

Hvis normaliseringsdatoen falder inden for en 12-måneders sammenligningsperiode, kan sammenligningsperioden reduceres til mindre end 12 måneder, forudsat at der udarbejdes et fuldstændigt regnskab for denne kortere periode.

Hvis virksomheden vælger at anvende denne undtagelse, skal virksomheden oplyse om grundlaget for, og årsagen til, at virksomhedens funktionelle valuta var ramt af kraftig hyperinflation eller ikke længere er ramt af kraftig hyperinflation.

U16. Fællesledede arrangementer

Ifølge IFRS 11, *Fællesledede arrangementer* skal joint ventures indregnes til indre værdi (equity-metoden). En førstegangsaflægger kan vælge at anvende overgangsreglerne i IFRS 11 og foretage indregning til indre værdi pr. åbningsbalacedatoen.

Ved ændring i regnskabspraksis fra pro rata-konsolidering til indregning efter indre værdis metode skal virksomheden foretage nedskrivningstest af investeringer i de fællesledede arrangementer ifølge IAS 36 pr. åbningsbalancedatoen, uden hensyntagen til om der har været indikatorer på værdiforringelsen. Evt. reguleringer som følge af nedskrivningstesten indregnes som justeringer til overført resultat pr. åbningsbalancedatoen.

U17. Bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine

Omkostninger til fjernelse af fx overliggende jord i forbindelse med åbne miner med henblik på at få adgang til forekomster af mineralmalm *(stripping costs)* skal i henhold til IFRIC 20, *Bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine* behandles som et tillæg til kostprisen for eksisterende aktiver. Tillægget skal afskrives på en systematisk måde over den åbne mines forventede brugstid, ligesom bestemmelserne om løbende vurdering af behovet for nedskrivning finder anvendelse.

En førstegangsaflægger kan vælge at anvende overgangsreglerne i IFRIC 20 og først foretage indregning af bortfjernelsesomkostninger fremadrettet fra åbningsbalancedatoen.

U18. Klassifikation af kontrakter vedr. køb eller salg af ikke-finansielle aktiver

IFRS 9 tillader, at en kontrakt vedr. køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv indregnes til dagsværdi via resultatet, hvis kontrakten kan nettoafregnes, forudsat at klassifikationen sker på kontraktindgåelsestidspunktet, og indregning til dagsværdi eliminerer eller reducerer en indregnings- eller målingsinkonsistens.

En førstegangsanvender kan foretage klassifikationen pr. åbningsbalancedatoen for alle kontrakter, som opfylder kriterierne pr. åbningsbalancedatoen.

U19. Omsætning

En førstegangsanvender må anvende udvalgte overgangsbestemmelser fra IFRS 15 ved overgang til IFRS. Der er tale om følgende mindre undtagelser til implementering med fuld tilbagevirkende kraft:

- Afsluttede kontrakter med kunder, som begynder og slutter i samme regnskabsår, eller som er afsluttet senest i sammenligningsåret, skal ikke omgøres med tilbagevirkende kraft.
- For afsluttede kontrakter med variabel betaling kan den endeligt opgjorte transaktionspris anvendes. Der er ikke krav om justering til skønnede transaktionspriser i sammenligningsåret.
- For kontrakter, der er ændret i kontraktperioden, men tidligere end åbningsbalancedatoen, er der ikke krav om opgørelse af effekten af kontraktændringerne med fuld tilbagevirkende kraft. Den akkumulerede effekt af kontraktændringerne medtages ved identifikation af leveringsforpligtelser, transaktionspris og fordeling heraf pr. åbningsbalancedatoen.
- Der er ikke krav om oplysning af transaktionspris fordelt til endnu ikke opfyldte leveringsforpligtelser i sammenligningsåret.

Hvis en førstegangsanvender benytter én eller flere af disse undtagelser, skal undtagelsen anvendes konsistent for alle kontrakter, og det skal oplyses, at undtagelsen er anvendt tillige med omtale af konsekvenserne heraf.

Der er herudover generelt ikke krav om omgørelse med tilbagevirkende kraft for kontrakter, der er afsluttet tidligere end åbningsbalancedatoen.

U20. Valutakursomregning af forudbetalinger

En førstegangsanvender kan vælge ikke at anvende IFRIC 22, *Valutakursomregning af forudbetalinger*, på forudbetalinger, der er indregnet tidligere end åbningsbalancedatoen.

U21. Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser*

Førstegangsanvendere, der anvender IFRS 20, *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser* kan vælge at anvende overgangsbestemmelserne i IFRS 20 der tillader en modificeret metode for anvendelse med tilbagevirkende kraft.

Det skal oplyses, hvilke lempelser i IFRS 20 der er anvendt, samt hvordan disse er anvendt.

Midlertidige undtagelser

Nye eller ændrede IFRS-standarder indeholder i enkelte tilfælde overgangsbestemmelser, som giver mulighed for fremadrettet implementering fra en nærmere angivet dato. For at sidestille førstegangsanvendere med eksisterende IFRS-aflæggere indeholder IFRS 1 tilsvarende midlertidige undtagelser, som slettes i standarden, når de ikke længere er relevante.

Der er på nuværende tidspunkt ingen midlertidige undtagelser, som vurderes relevante for danske førstegangsanvendere

**IFRS 20, Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser træder i kraft for regnskabsår, der begynder 1. januar 2029 eller senere..*

Oplysninger i regnskabet

Det første IFRS-regnskab skal aflægges efter de præsentations- og oplysningskrav, der gælder ifølge IAS 1, *Præsentation af regnskaber*,* og øvrige standarder og fortolkningsbidrag. IFRS 1 indeholder ingen mulighed for at lempe præsentations- og oplysningskravene, udover de undtagelser der er nævnt ovenfor.

IFRS 1 kræver, at virksomheden i sit første IFRS-regnskab præsenterer mindst:

- 3 års balance (inkl. åbningsbalancen)
- 2 års resultatopgørelse og/eller totalindkomstopgørelse
- 2 års pengestrømsopgørelse
- 2 års egenkapitalopgørelse
- Tilknyttede noter til alle ovenstående opgørelser (inkl. åbningsbalancen)

Hvis virksomheden angiver udvalgte tal eller viser hoved- og nøgletal for tidligere år, kræver IFRS 1 ikke disse udarbejdet efter IFRS. Det skal dog klart angives, at tallene ikke er udarbejdet efter IFRS, og de vigtigste forskelle i forhold til IFRS skal oplyses. Oplysningerne skal dog ikke angives med beløb.

Det er nødvendigt at foretage en række afstemninger mellem tidligere regnskabspraksis og IFRS i det første IFRS-regnskab (fx kalenderåret 2026). Kravet omfatter afstemninger af egenkapitalen pr. åbningsbalancedatoen (fx 1. januar 2025) og pr. begyndelsen af indeværende regnskabsår (fx 1. januar 2026) samt af totalindkomsten for sammenligningsperioden (fx 20205. Ændringer til pengestrømsopgørelsen (fx ændret definition af likvide midler) skal forklares sammen med afstemningerne. Desuden er der krav om yderligere oplysninger, der er væsentlige for at forstå overgangen til IFRS i det første IFRS-regnskab.

IAS 8, finder ikke anvendelse ved ændring af anvendt regnskabspraksis som følge af overgang til IFRS.

IFRS 1 kræver følgende afstemninger:

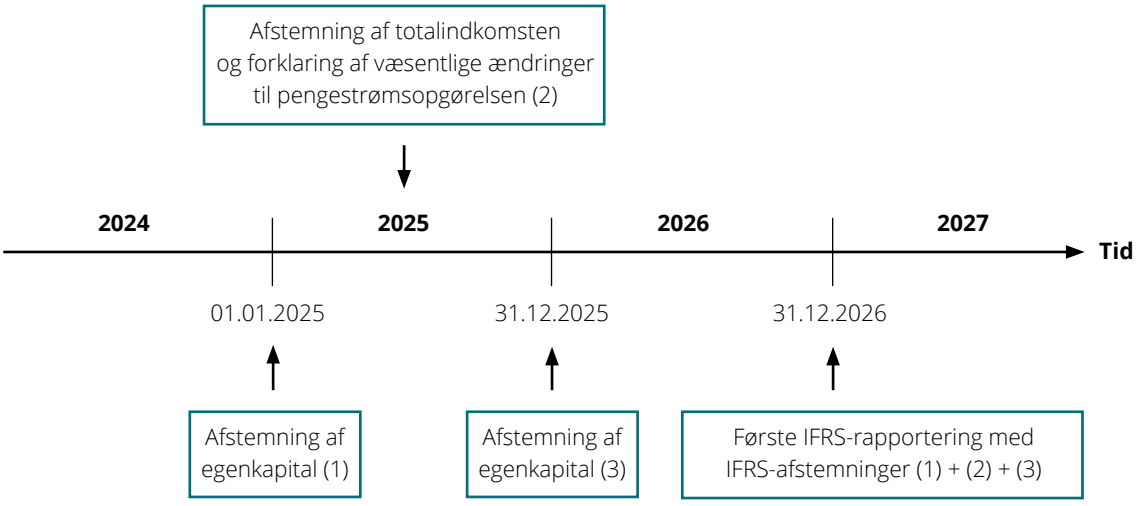

*IAS 1 erstattes af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber, som træder i kraft 1. januar 2027."

Delårsregnskaber

Hvis virksomheden vælger at udarbejde delårsregnskaber efter IAS 34, *Præsentation af delårsregnskaber*, i løbet af den første IFRS-regnskabsperiode, kræver IFRS 1, at disse indeholder en række oplysninger, herunder yderligere afstemninger mellem tidligere regnskabspraksis og IFRS pr. delårsperiode samt angivelse af tilpassede sammenligningstal efter IFRS. Desuden skal afstemningerne af egenkapital og totalindkomst (IFRS-afstemninger (1)+(2)+(3) nævnt ovenfor under Oplysninger i regnskabet) medtages i delårsrapporten, eller alternativt skal der henvises til et andet offentliggjort dokument, hvori disse fremgår. Såfremt en førstegangsaflægger i sit seneste årsregnskab, der er aflagt efter tidligere regnskabspraksis, ikke har givet tilstrækkelige oplysninger til forståelse af delårsperioden, skal der i delårsregnskabet gives oplysninger om de begivenheder eller transaktioner, som er væsentlige for forståelsen af delårsperioden.

Virksomheder, som aflægger delårsrapporter i overensstemmelse med IAS 34 i løbet af det første regnskabsår, hvor virksomheden afhægger regnskab i henhold til IFRS, skal i delårsrapporten præsentere de samme overskrifter og mellemtotaler, som virksomheden forventer at præsentere i IFRS årsregnskabet.

Fornyet overgang til IFRS

Hvis en virksomhed tidligere har anvendt IFRS, men ikke i seneste årsregnskab, og virksomheden vælger igen at overgå til IFRS, skal den enten anvende bestemmelserne i IFRS 1, som beskrevet ovenfor, eller anvende bestemmelserne i IFRS med tilbagevirkende kraft, i overensstemmelse med IAS 8, som om virksomheden aldrig var stoppet med at anvende IFRS. Virksomheden skal desuden medtage en begrundelse for følgende:

a) Hvorfor virksomheden ophørte med at anvende IFRS
b) Hvorfor IFRS anvendes igen
c) Hvis IFRS 1 ikke anvendes, hvorfor virksomheden ønsker at anvende IFRS, som om virksomheden aldrig var stoppet med at anvende IFRS.

Hvis virksomheden i løbet af den første IFRS-regnskabsperiode ændrer anvendt regnskabspraksis eller gør brug af lempelserne i IFRS 1 – i forhold til tidligere aflagte delårsregnskaber aflagt efter IAS 34 – skal disse ændringer forklares, og de afstemninger af overgangen til IFRS, som fremgår af tidligere aflagte delårsregnskaber, skal opdateres.

IFRS 2

Omhandler	Indregning og måling af aktiebaseret vederlæggelse (herunder aflønning af medarbejdere med optioner, warrants mv.) og tilknyttede oplysningskrav
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 2 – Aktiebaseret vederlæggelse

Indregning af omkostning

IFRS 2 kræver, at aktiebaseret vederlæggelse i form af fx aktier, optioner og warrants, der ydes som vederlag til ledelse, medarbejdere, leverandører m.fl., skal resultatføres over optjeningsperioden.

Hovedindholdet af IFRS 2 kan beskrives som angivet i figuren:

Omfang	Varer eller ydelser fra medarbejdere, leverandører m.fl.
Indregning af omkostning?	Ja – ved tildeling eller over eventuel optjeningsperiode
Tidspunkt for første måling	Tildelingstidspunktet
Måles til hvilken værdi?	Dagsværdi med prisfastsættelsesmodeller for optioner
Sondring mellem forskellige typer af ordninger	• Egenkapitalordning •Gældsordning •Mulighed for kontantafregning

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Der er ikke efter ÅRL et generelt krav om at incitamentsprogrammer, der er egenkapitalordninger, indregnes som en omkostning i resultatopgørelsen, men ÅRL udelukker ikke, at det sker. For gældsordninger og ordninger med mulighed for kontantafregning kræver ÅRL også indregning af en omkostning og en forpligtelse over optjeningsperioden.

ÅRL kræver, at virksomheder i regnskabsklasse C og D oplyser om særlige incitamentsprogrammer til ledelsen, herunder hvilken ledelseskategori programmet omfatter, hvilke ydelser der er tale om, samt hvad der er nødvendigt for at kunne vurdere værdien af programmet.

Hvilke ordninger er omfattet?

Omfanget af aktiebaseret vederlæggelse er bredere end aktieløn til ledelsen og medarbejdere. IFRS 2 omhandler også tildeling af aktier eller andre egenkapitalinstrumenter til leverandører mv. som betaling for varer eller tjenesteydelser. Ordninger, hvor virksomheden ikke modtager en umiddelbar modydelse for det aktiebaserede vederlag, eller hvor modydelsen ikke svarer til dagsværdien af den aktiebaserede ordning, er også omfattet af IFRS 2. IFRS 2 omfatter ikke andre egenkapitaltransaktioner, såsom køb og salg af egne aktier, der er omfattet af IAS 32, *Finansielle instrumenter: Præsentation.*

Klassifikation af aktiebaseret vederlæggelse

Der sondres mellem tre typer af aktiebaseret vederlæggelse:

1. Egenkapitalordninger – hvor modparten alene kan vælge levering i egenkapitalinstrumenter, fx aktier eller aktieoptioner.
2. Gældsordninger – hvor modparten alene kan vælge kontantafregning baseret på kursen på virksomhedens aktier eller andre egenkapitalinstrumenter.
3. Ordninger med mulighed for kontantafregning – hvor enten modparten eller virksomheden kan vælge mellem levering af egenkapitalinstrumenter og kontantafregning.

Klassifikationen af virksomhedens ordninger er afgørende for, om der skal ske genmåling i efterfølgende regnskabsår. Dermed har klassifikationen betydning for størrelsen (målingen) og fordelingen af omkostningerne i resultatopgørelsen.

Den regnskabsmæssige behandling af de tre forskellige typer af ordninger er summeret nedenfor.

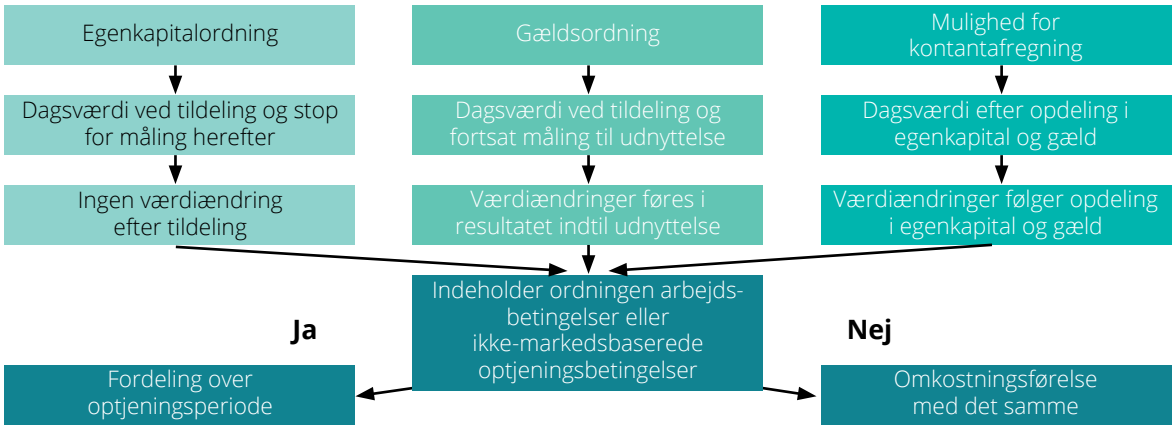

Når værdien af egenkapitalordninger er målt til dagsværdi på tildelingstidspunktet, skal værdien af optioner og warrants mv. ikke måles igen på et senere tidspunkt. Dette er imidlertid ikke tilfældet for gældsordninger, hvor der kræves genmåling og opgørelse af dagsværdien indtil udnyttelsestidspunktet. Ændringerne i dagsværdien af gældsordninger skal indregnes i resultatet i perioden fra tildelingen til udnyttelsen.

Aktiebaseret vederlæggelse i koncerner

IFRS 2 indeholder særskilt vejledning om klassifikation af aktiebaseret vederlæggelse i koncernforhold, fx når moderselskabet tildeler medarbejdere i en dattervirksomhed aktiebaseret vederlæggelse, eller når en dattervirksomhed tildeler sine medarbejdere aktiebaseret vederlæggelse i form af aktier i moderselskabet.

IFRS 2 gælder, når en virksomhed indgår en aktiebaseret aflønningsordning, uanset om ordningen afregnes af virksomheden selv eller af et andet koncernselskab på virksomhedens vegne.

Den virksomhed, der modtager modydelsen, klassificerer ordningen som en egenkapitalordning, hvis ordningen afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, eller virksomheden ikke har nogen forpligtelse til at afregne ordningen.

I alle andre tilfælde skal virksomheden klassificere ordningen som en gældsordning.

Virksomheden, som er forpligtet til at afregne ordningen, klassificerer ordningen som en egenkapitalordning, hvis den afregnes i virksomhedens egne aktier. I alle andre tilfælde klassificeres ordningen som en gældsordning.

De hyppigst forekommende ordninger i koncerner kan illustreres således:

Virksomhed, der får modydelsen	**Virksomhed, der har forpligtelsen til at afregne ordningen**	**Hvordan afregnes ordningen?**	**Klassifikation**		
			Dattervirksomhedens eget regnskab	Modervirksomhedens separate regnskab	Koncernregnskabet
Dattervirksomheden	Dattervirksomheden	Egenkapitalinstrumenter i dattervirksomheden	Egenkapitalordning	N/A	Egenkapitalordning
Dattervirksomheden	Dattervirksomheden	Kontant	Gældsordning	N/A	Gældsordning
Dattervirksomheden	Dattervirksomheden	Egenkapitalinstrumenter i modervirksomheden	Gældsordning	N/A	Egenkapitalordning
Dattervirksomheden	Modervirksomheden (eller et andet koncernselskab)	Egenkapitalinstrumenter i dattervirksomheden	Egenkapitalordning	Gældsordning	Egenkapitalordning
Dattervirksomheden	Modervirksomheden (eller et andet koncernselskab)	Kontant	Egenkapitalordning	Gældsordning	Gældsordning
Dattervirksomheden	Modervirksomheden (eller et andet koncernselskab)	Egenkapitalinstrumenter i modervirksomheden	Egenkapitalordning	Egenkapitalordning	Egenkapitalordning

Indregning

Virksomheden skal indregne omkostninger som følge af aktiebaseret vederlæggelse, i takt med at ydelserne leveres fra ledelsen, medarbejderne eller leverandørerne. Som hovedregel indregnes omkostningerne i resultatet, eventuelt hen over en optjeningsperiode. Modposten indregnes som en egenkapitalpostering, hvis der er tale om en egenkapitalordning, og som en forpligtelse, hvis der er tale om en gældsordning. Der gælder særlige regler for ordninger med valgmuligheder (som nærmere omtalt nedenfor).

Egenkapitalordninger

Tildeles en egenkapitalordning uden optjeningsbetingelser, antages ordningen at være vederlag for allerede udført arbejde. Værdien af ordningen indregnes derfor straks i resultatet.

Hvis der er knyttet betingelser til optjeningen af ordningen (*vesting conditions*), sondres der mellem arbejdsbetingelser og resultatbetingelser.

Arbejdsbetingelser er optjeningsbetingelser, som kræver, at modparten udfører arbejde i en nærmere defineret periode. Hvis modparten, uanset årsag, ophører med at udføre arbejdet, har modparten ikke opfyldt betingelsen.

Resultatbetingelser er optjeningsbetingelser, som både kræver udførelse af arbejde i en nærmere defineret periode, **og** at et specifikt indtjeningsmål realiseres i den periode, hvor modparten udfører arbejdet. Resultatbetingelser kan omfatte markedsbaserede eller ikke-markedsbaserede betingelser. En forudsat udvikling i aktiekursen er et eksempel på en markedsbaseret resultatbetingelse, mens opfyldelse af et regnskabsmæssigt resultat eller et personligt præstationsmål er et eksempel på en ikke-markedsbaseret betingelse.

Alle andre betingelser, som ikke er knyttet til medarbejderens levering af arbejde og resultater til virksomheden, fx krav om, at medarbejderen skal betale en del af sin løn ind til en aktieopsparingsordning, uden at det dermed er sikkert, at medarbejderen optjener egenkapitalinstrumenterne, er "ikke-optjeningsbetingelser" (***non-vesting conditions***). Det gælder fx også, hvis et indtjeningsmål løber længere end den periode, hvor medarbejderen er forpligtet til at udføre arbejdet.

Behandlingen af de forskellige typer betingelser vedrørende aktiebaseret vederlæggelse kan illustreres således (se næste side):

	1. Optjeningsbetingelser			2. Ikke-optjeningsbetingelser		
	1.1 Arbejds-betingelser	1.2 Resultatbetingelser				
		1.2.1 Markeds-baserede	1.2.2 Ikke-markeds-baserede	Betingelser uden for både virk-somhedens og medarbejderens kontrol	Betingelser under medarbej-derens kontrol	Betingelser under virksomhedens kontrol
Eksempler	Fuldførelse af en bestemt arbejdsperiode	Opnåelse af en bestemt aktiekurs	Fuldførelse af bestemt arbejds-periode og fx - Vellykket børsnotering - EBITDA-mål - Omsætnings-mål -Kundetilfreds-hedsmål	Opnåelse af en bestemt udvik-ling i et varepris-indeks eller et aktieindeks	Indbetaling af en del af lønnen til en aktieop-sparingsordning Køb og/eller deponering af en aktie	Videreførelse af ordningen
Inkluderes i dagsværdien på tildelingstids-punktet?	Nej	Ja	Nej	Ja	Ja	Ja
Konsekvens ved manglende opfyl-delse i optje-ningsperiode	Fortabelse Omkostning korrigeres, så den afspejler bedste skøn over antal egenkapital-instrumenter, der vil blive endeligt optjent	Ingen ændring Omkostning indregnes fortsat over resterende op-tjeningsperiode	Fortabelse Omkostning korrigeres, så den afspejler bedste skøn over antal egenkapital-instrumenter, der vil blive endeligt optjent	Ingen ændring Omkostning ind-regnes fortsat over resterende optjenings-periode	Ophævelse Beløb, der ville have været udgiftsført over resterende optjenings-periode, indregnes straks	Ophævelse Beløb, der ville have været udgiftsført over resterende optjenings-periode, indregnes straks

Ved opgørelsen af dagsværdien af egenkapitalinstrumentet på tildelingstidspunktet, skal der tages hensyn til markedsbaserede resultatbetingelser og "ikke-optjeningsbetingelser" (punkt 1.2.1 og 2. i tabellen ovenfor). Ved den efterfølgende indregning af dagsværdien af egenkapitalinstrumentet over optjeningsperioden, skal der ikke tages hensyn til eventuelle ændringer i disse betingelser.

Ved opgørelsen af dagsværdien af egenkapitalinstrumentet på tildelingstidspunktet, skal der ikke tages hensyn til arbejdsbetingelser og ikke-markedsbaserede resultatbetingelser (punkt 1.1 og 1.2.2 i tabellen ovenfor). Derimod skal der efter bedste skøn foretages et skøn over antallet af egenkapitalinstrumenter, der forventes optjent ved opfyldelse af arbejdsbetingelser og ikke-markedsbaserede resultatbetingelser. Hvis dette skøn ændrer sig i løbet af optjeningsperioden (eksempelvis hvis betingelserne ikke opfyldes), skal antallet af instrumenter – og dermed også omkostningen, der indregnes i resultatet over optjeningsperioden – korrigeres. Dette kan betyde, at tidligere indregnede omkostninger skal tilbageføres, hvis instrumenterne ikke optjenes af denne årsag. På tidspunktet for udløb af optjeningsperioden skal de akkumulerede resultatførte beløb afspejle det antal egenkapitalinstrumenter, der faktisk blev optjent.

Gældsordninger

Hvis virksomheden har tildelt medarbejderne aktiebaseret vederlag, der kun kan opfyldes ved kontantafregning baseret på virksomhedens aktiekursudvikling (fx en fantomaktieordning), skal dagsværdien opgøres på tildelingstidspunktet og fordeles over en eventuel optjeningsperiode. På hver efterfølgende balancedag indtil udnyttelsestidspunktet skal dagsværdien af den enkelte ordning genmåles, og værdiændringerne skal føres i resultatet.

Hvis der alene er markedsbaserede optjeningsbetingelser eller andre betingelser ("ikke-optjeningsbetingelser") indarbejdet i gældsordningerne, skal dagsværdien opgjort på tildelingstidspunktet omkostningsføres med det samme. Er der derimod også indarbejdet arbejdsbetingelser eller ikke-markedsbaserede resultatbetingelser i gældsordningerne, skal gældsforpligtelsen bygges op hen over optjeningsperioden. Reelt set skal den samme metode anvendes for arbejdsbetingelser og ikke-markedsmæssige resultatbetingelser i både gældsordninger og egenkapitalordninger. Dette betyder, at disse betingelser indarbejdes i virksomhedens bedste skøn over antallet af instrumenter, som forventes optjent, svarende til fremgangsmåden ved egenkapitalordninger.

Ordninger med mulighed for kontantafregning

Modparten har valgmulighed

Hvis modparten har mulighed for at vælge, om aktielønnen skal opfyldes ved levering af egenkapitalinstrumenter eller ved kontantafregning, skal aktielønnen behandles som et sammensat finansielt instrument, der består af retten til kontantafregning (forpligtelsesdel) og retten til at kræve levering af egenkapitalinstrumenter (egenkapitaldel). På tildelingstidspunktet måles dagsværdien af forpligtelsesdelen først, og restbeløbet udgør herefter egenkapitalandelen. Forpligtelsesdelen behandles som gældsordninger, dvs. med genmåling indtil udnyttelsestidspunktet, mens egenkapitaldelen ikke genmåles.

Virksomheden har valgmulighed

Er det derimod virksomheden, der har mulighed for at vælge mellem levering af egenkapitalinstrumenter eller kontantafregning, skal virksomheden vurdere, om den har en forpligtelse til at afregne ordningen kontant. Dette kan være tilfældet, hvis afregning med egenkapitalinstrumenter ikke er en reel mulighed (fx fordi det af juridiske årsager ikke er tilladt for virksomheden at udstede aktier), eller hvis det tidligere har været virksomhedens praksis at afregne kontant, eller hvis virksomheden afregner kontant, når modparten ønsker det. I disse tilfælde behandles aktielønnen som gældsordninger. Har virksomheden derimod ikke en forpligtelse til at afregne kontant, som beskrevet ovenfor, behandles aktielønnen som egenkapitalordninger.

Måling

Standarden foreskriver, at dagsværdi er det mest relevante målegrundlag. Egenkapitalordninger måles til dagsværdien af de modtagne varer og tjenesteydelser (direkte måling). Hvis denne værdi ikke kan opgøres pålideligt, skal dagsværdien af selve egenkapitalinstrumentet opgøres (indirekte måling). For medarbejderordninger antages det, at det ikke er muligt at opgøre dagsværdien af arbejdsydelsen pålideligt, hvorfor den indirekte måling af instrumentet skal anvendes. Gældsordninger måles til dagsværdien af de modtagne varer og tjenesteydelser ved at opgøre dagsværdien af forpligtelsen.

Dagværdien af en option består af dennes indre værdi og tidsværdien. Den indre værdi er forskellen mellem den nuværende aktiekurs og udnyttelseskursen. Tidsværdien dækker over værdien af en mulig stigning i aktiekursen og udtrykker sandsynligheden for, at optionen kommer "in-the-money". Tidsværdien kan ikke blive negativ, da optionen kun vil blive udnyttet, hvis aktiekursen er højere end udnyttelseskursen. Det er ikke usædvanligt, at langt den største del af en options dagsværdi skyldes tidsværdien. I de meget sjældne tilfælde, hvor dagsværdien ikke kan opgøres pålideligt, skal værdien måles til den indre værdi ved hver balancedag indtil udnyttelsestidspunktet – uanset ordningstype.

Virksomheden skal måle dagsværdien af tildelte egenkapitalinstrumenter baseret på markedspriser, hvis de er tilgængelige, under hensyntagen til de betingelser og vilkår, der er angivet i ordningen. Dette gælder i princippet også for optioner og warrants, men i mange tilfælde handles sådanne instrumenter ikke. Fx er optioner og warrants til ledelsen eller medarbejderne i mange tilfælde karakteriseret ved, at de ikke kan overdrages, og at der er visse betingelser knyttet til aktielønnen. I disse situationer opgøres dagsværdien ud fra prisfastsættelsesmodeller for optioner eller warrants, fx ud fra Black-Scholes-modellen eller en binomial-model.

Måling af dagsværdi af optioner og warrants

Målingen af dagsværdi af optioner og warrants skal som minimum tage højde for alle følgende faktorer uanset beregningsmodel:

- Udnyttelseskursen
- Den forventede gennemsnitlige løbetid
- Den nuværende aktiekurs
- Den forventede volatilitet
- Den forventede udbyttepolitik
- Den risikofrie rente (typisk renten på en statsobligation med samme løbetid som instrumentet).

Ændring eller erstatning af egenkapitalordninger

Ændres eller erstattes egenkapitalordninger i optjeningsperioden, fx ved "repricing" som følge af væsentlige fald i aktiekursen, skal værdien af ændringen resultatføres over den resterende optjeningsperiode, som kan være længere end den oprindelige optjeningsperiode. Værdien af ændringen opgøres som forskellen mellem værdien af den ændrede ordning og værdien af den oprindelige ordning umiddelbart før ændringen, begge opgjort pr. ændringsdatoen. Den del af værdien af den oprindelige ordning, der på ændringstidspunktet endnu ikke er indregnet i resultatopgørelsen, skal fortsat indregnes over den resterende del af den oprindelige optjeningsperiode.

Hvis en ordning ændres fra en gældsordning til en egenkapitalordning, ophører indregning af en forpligtelse pr. ændringsdatoen. Egenkapitalordningen måles til dagsværdien pr. ændringsdatoen, og den andel, der er optjent pr. ændringsdatoen, indregnes i egenkapitalen. Forskellen indregnes i resultatet.

Afregning eller annullering af egenkapitalordninger

Afregnes eller annulleres egenkapitalordninger i optjeningsperioden, skal den resterende værdi af aktielønnen som hovedregel resultatføres med det samme. Dette gælder fx, hvis en ordning afregnes i forbindelse med en medarbejders afskedigelse. Ligeledes skal den resterende værdi af en ordning indregnes straks i resultatet, hvis ordningen annulleres som følge af manglende opfyldelse af "ikke-optjeningsbetingelser" fra virksomhedens eller medarbejderens side. Annulleres en ordning derimod som følge af manglende opfyldelse af "ikke-optjeningsbetingelser" på grund af forhold, som ligger uden for både virksomhedens og medarbejderens kontrol (fx udviklingen i et vareprisindeks), fortsætter virksomheden med at indregne den oprindeligt opgjorte omkostning over den resterende del af optjeningsperioden, så længe medarbejderen er ansat.

Ophører en egenkapitalordning som følge af manglende opfyldelse af optjeningsbetingelser, fx at en medarbejder ikke opfylder optjeningsbetingelsen om fortsat ansættelse i en given periode, anses dette for en ændring i skønnet over egenkapitalinstrumenter, der forventes optjent. I sådanne situationer sker der reelt en tilbageførsel af allerede resultatførte omkostninger.

Oplysninger i regnskabet

Standarden stiller omfattende oplysningskrav til aktiebaseret vederlæggelse. Virksomheden skal bl.a. give detaljerede oplysninger, der sætter regnskabslæseren i stand til at forstå

- indholdet af ordningerne og omfanget heraf
- hvordan dagsværdien er beregnet
- virkningen af ordningerne på resultatet og den finansielle stilling.

Det betyder, at følgende skal oplyses:

- En beskrivelse af enhver ordning, som har eksisteret i løbet af regnskabsperioden
- Antallet af aktieoptioner og deres gennemsnitlige udnyttelseskurs i form af en afstemningsnote fra primo til ultimo, herunder tildelte, udnyttede, udløbne og udestående aktieoptioner, og aktieoptioner, der kan udnyttes ultimo perioden
- Den gennemsnitlige aktiekurs på udnyttelsestidspunktet for udnyttede aktieoptioner
- Den laveste og højeste udnyttelseskurs og den gennemsnitlige resterende løbetid for udestående aktieoptioner
- Metoder til at opgøre dagsværdi af aktieoptioner (herunder anvendte prisfastsættelsesmodeller, forudsætninger, forventninger til volatilitet og særlige betingelser)
- Metoder til at opgøre dagsværdi af andre egenkapitalinstrumenter (herunder hvis denne ikke er målt baseret på markedsprisen, den forventede udbyttepolitik og særlige betingelser)
- En forklaring af eventuelle ændringer til ordninger, dagsværdien af ændringen og metode til opgørelse af denne ændring
- Metoder til at opgøre dagsværdi af varer og tjenesteydelser og en forklaring, hvis denne dagsværdi undtagelsesvist ikke kan opgøres pålideligt, og virksomheden derfor i stedet har anvendt dagsværdien af egenkapitalinstrumentet
- Den samlede omkostning til aktiebaseret vederlæggelse, der er indregnet i resultatet, herunder oplysning om den samlede omkostning til egenkapitalordninger
- Den samlede regnskabsmæssige værdi af gældsordninger ultimo perioden og den samlede indre værdi *(intrinsic value)* for gældsordninger, der er optjent ultimo perioden.

Der skal gives yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt for at opfylde de tre overordnede krav.

IFRS 3

Omhandler	Virksomhedssammenslutninger
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	Omtalen i dette kapitel af forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering vedrørende virksomhedssammenslutninger er baseret på Erhvervsstyrelsens "Udtalelse om forholdet mellem bestemmelserne om virksomhedssammenslutninger i årsregnskabsloven og IFRS (IFRS 3)" fra marts 2018.

IFRS 3 – Virksomhedssammenslutninger

IFRS 3 foreskriver den regnskabsmæssige behandling af virksomhedssammenslutninger.

IFRS 3 finder ikke anvendelse på etablering af fællesledede arrangementer og virksomhedssammenslutninger, der omfatter virksomheder under samme parts bestemmende indflydelse, fx virksomhedssammenslutninger inden for samme koncern.

IFRS 3 finder ikke anvendelse ved en investeringsvirksomheds køb af en dattervirksomhed, som i henhold til IFRS 10, *Koncernregnskaber*, skal måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet.

Definition af en virksomhedssammenslutning

IFRS 3 definerer en virksomhedssammenslutning som en transaktion eller begivenhed, hvor en erhverver opnår kontrol over en eller flere virksomheder.

En virksomhedssammenslutning kan fx ske ved køb af kapitalandele, hvorved der etableres et moder-/datter-virksomhedsforhold, ved køb af nettoaktiver (aktivitet) fra en anden virksomhed, herunder apportindskud, ved selskabsretlige fusioner og ved aktieombytninger.

Dog er køb af et selskab, der ikke udgør en virksomhed, ikke en virksomhedssammenslutning, selvom der fx etableres et moder-/datterselskabsforhold i forbindelse med købet.

En virksomhed er i IFRS 3 defineret som integrerede aktiviteter og aktiver, der som minimum kræver input og substantielle processer, og derved tilsammen bidrager til generering af output.

Virksomheden kan vælge af foretage en "koncentrationstest", der muliggør en forenklet vurdering af, om erhvervede aktiviteter og aktiver er en virksomhed eller ej. Viser koncentrationstesten at stort set hele dagsværdien af de erhvervede aktiver er koncentreret i ét enkelt identificerbart aktiv, eller i en gruppe af ensartede, identificerbare aktiver, er der ikke tale om en virksomhed. Derved er det bestemmelserne i relevant IFRS standard for det pågældende aktiv, der skal anvendes, og ikke IFRS 3 bestemmelserne.

Metode for regnskabsmæssig behandling af virksomhedssammenslutninger

Ifølge IFRS 3 skal alle virksomhedssammenslutninger, som er omfattet af standarden, behandles efter overtagelsesmetoden. Sammenlægningsmetoden er ikke tilladt for de virksomhedssammenslutninger, der er omfattet af IFRS 3.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL kan sammenlægningsmetoden (herunder book value metoden) anvendes for koncerninterne virksomhedssammenslutninger.

Sammenlægningsmetoden indebærer, at regnskabsposterne i de sammensluttede virksomheder sammenlægges, som om virksomhederne havde været sammensluttet fra begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår i regnskabet med de værdier, som er indregnet i de individuelle regnskaber. Ved lodrette fusioner mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed er det værdierne i moderselskabets koncernregnskab, der skal anvendes ("koncernmetoden"). En eventuel forskel mellem betalt vederlag og regnskabsmæssig indre værdi indregnes direkte på egenkapitalen. Ved book value metoden ændres der ikke sammenligningstal.

Koncerninterne virksomhedssammenslutninger er ikke omfattet af IFRS 3, og er dermed ikke reguleret i IFRS. Virksomheden kan derfor behandle sådanne transaktioner i overensstemmelse med reguleringen fra andre regeludstedere, som anvender en begrebsramme tilsvarende IASB's, herunder anvendelse af sammenlægningsmetoden.

Overtagelsesmetoden omfatter følgende væsentlige elementer:

Identifikation af den overtagende part	• Dette kan resultere i en omvendt virksomhedsovertagelse.
Fastsættelse af overtagelsestidspunktet	• En fastsat dato i en aftale er ikke nødvendigvis overtagelsestidspunktet.
Opgørelse af købsvederlag	• Transaktionsomkostninger indregnes i resultatet, når de afholdes. • Efterfølgende ændringer i betinget købsvederlag indregnes i resultatet.
Identificering, indregning og måling af overtagne aktiver og forpligtelser	• Alle immaterielle aktiver og eventualforpligtelser skal som udgangspunkt indregnes. • Omkostninger til omstrukturering må kun indregnes, hvis de allerede er en forpligtelse i den overtagne virksomhed på overtagelsestidspunktet.
Måling af minoritetsinteresser	• Goodwill på minoritetsinteresser kan indregnes.
Behandling af eksisterende ejerandele	• Eksisterende kapitalandele måles til dagsværdi og gevinst/tab indregnes i resultatet eller i øvrig totalindkomst.
Opgørelse af goodwill eller gevinst ved favorable overtagelser	• Goodwill må ikke afskrives, men skal testes for værdiforringelse. • Gevinst ved favorable overtagelser (negativ goodwill) indregnes straks i resultatet.

Identifikation af den overtagende part

IFRS 3 kræver, at der altid identificeres en overtagende part ved virksomhedssammenslutninger. Den overtagende part er den virksomhed, der opnår bestemmende indflydelse (kontrol) over den sammensluttede virksomhed. IFRS 3 indeholder omfattende vejledning til fastsættelse af, hvilken virksomhed der anses som den overtagende, og præciserer bl.a., at den part, der regnskabsmæssigt anses som den overtagende, kan være forskellig fra den i juridisk forstand overtagende part, hvilket resulterer i såkaldte omvendte virksomhedsovertagelser.

Omvendte virksomhedsovertagelser

Omvendte virksomhedsovertagelser forekommer typisk, hvis betaling for en virksomhedsovertagelse sker ved udstedelse af aktier i den i juridisk forstand overtagende virksomhed, således at aktionærerne i den købte virksomhed opnår kontrol over den samlede virksomhed.

Dette er fx tilfældet ved en børsnotering ad "bagdøren", hvor en unoteret virksomhed lader sig "overtage" af en mindre, børsnoteret virksomhed for på den måde at blive børsnoteret. Selvom den udstedende børsnoterede virksomhed juridisk set er modervirksomheden, og den unoterede virksomhed er dattervirksomheden, er den juridiske dattervirksomhed i regnskabsmæssig henseende den overtagende virksomhed, hvis de tidligere aktionærer i denne virksomhed har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i den samlede virksomhed med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter.

I koncernregnskabet behandles overtagelsen i henhold til det regnskabsmæssige indhold af transaktionen, mens overtagelsen i modervirksomhedens separate regnskab behandles i henhold til det juridiske indhold af transaktionen.

Fastsættelse af overtagelsestidspunktet

Ifølge overtagelsesmetoden skal en overtaget virksomhed indregnes fra overtagelsestidspunktet og frem til afhændelsestidspunktet. Det vil sige, at den overtagne virksomheds resultat skal indregnes i resultatet, og at aktiver og forpligtelser skal indregnes i balancen fra overtagelsestidspunktet. Overtagelsestidspunktet er i IFRS 3 defineret som det tidspunkt, hvor den overtagende virksomhed reelt set opnår kontrol over den overtagne virksomhed. Overtagelsestidspunktet kan være forskelligt fra det tidspunkt, der er fastsat i overtagelsesaftalen.

Opgørelse af betalt vederlag

Det betalte vederlag i forbindelse med virksomhedsovertagelsen opgøres til dagsværdien på overtagelsestidspunktet af det erlagte vederlag i form af kontant betaling, overdragelse af aktiver til sælger, påtagelse af forpligtelser over for sælger og udstedelse af egenkapitalinstrumenter.

Omkostninger, som kan henføres til virksomhedssammenslutningen (transaktionsomkostninger), skal indregnes i resultatet, i takt med at de afholdes.

Betingede vederlag (fx en earn-out-aftale) skal indregnes og måles på overtagelsestidspunktet til dagsværdi.

Betingede vederlag, som afhænger af de tidligere ejere's fortsatte ansættelse i den købte virksomhed, anses ikke for en del af vederlaget for den købte virksomhed, men skal udgiftsføres som løn efter overtagelsen over den krævede ansættelsesperiode.

Efterfølgende ændringer i værdien af det betingede vederlag som følge af begivenheder indtruffet efter overtagelsestidspunktet behandles ikke som en regulering af det betalte vederlag, men indregnes i resultatet.

Identificering, indregning og måling af overtagne aktiver og forpligtelser

På overtagelsestidspunktet skal den overtagende virksomhed identificere og indregne aktiver og forpligtelser i overtagelsesbalancen, hvis de opfylder definitionen på henholdsvis et aktiv og en forpligtelse (indregningsprincippet). Dette gælder, uanset om disse komponenter tidligere har været indregnet i den overtagne virksomheds balance. Alle aktiver og forpligtelser skal med få undtagelser måles til dagsværdi på overtagelsestidspunktet i henhold til IFRS 13, *Dagsværdimåling* (målingsprincippet).

IFRS 3 præciserer, at overtagne aktiver, som køber ikke har til hensigt at anvende eller har til hensigt at anvende på anden måde end andre markedsdeltagere, skal måles til dagsværdi uden hensyntagen til købers hensigter med det enkelte aktiv.

IFRS 3 indeholder følgende undtagelser til indregnings- og målingsprincipperne:

Undtagelser til indregningsprincippet	
Forpligtelser og eventualforpligtelser omfattet af IAS 37	For forpligtelser og eventualforpligtelser omfattet af IAS 37 eller IFRIC 21 anvendes kriterierne i IAS 37 og IFRIC 21 ved vurdering af, om en aktuel forpligtelse eksisterer. Aktuelle eventualforpligtelser indregnes i balancen til dagsværdi, forudsat at dagsværdien kan måles pålideligt, men uanset om forpligtelsen er sandsynlig eller ej.
Undtagelser til målingsprincippet	
Generhvervede rettigheder	Rettigheder, som køber tidligere har tildelt den overtagne virksomhed, indregnes som immaterielle aktiver og måles til dagsværdi på grundlag af den kontraktlige restløbetid, dvs. uden hensyntagen til en eventuel forlængelse.
Aktiebaseret aflønning	Erstattes et aktieaflønningsprogram, der er baseret på aktier i den overtagne virksomhed, af et aktieaflønningsprogram, som er baseret på aktier i den overtagende virksomhed, skal forpligtelser og egenkapitalinstrumenter måles i overensstemmelse med IFRS 2, *Aktiebaseret vederlæggelse*, på tidspunktet for virksomhedsovertagelsen. Den opgjorte værdi skal fordeles mellem henholdsvis betaling for virksomhedsovertagelsen og betaling for fremtidigt arbejde. Dette gælder også for aktieaflønningsprogrammer i den overtagne virksomhed, som ikke erstattes af et andet program i den overtagende virksomhed.
Anlægsaktiver bestemt for salg	Anlægsaktiver eller grupper af anlægsaktiver, der på overtagelsestidspunktet bliver bestemt for salg i henhold til IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter*, skal måles til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger i overensstemmelse med IFRS 5.
Forsikringskontrakter (Gælder kun for virksomhedssammenslutninger efter implementering af IFRS 17, *Forsikringskontrakter*)	Forsikringskontrakter, der opfylder definitionen på forsikringskontrakter i henhold til IFRS 17, samt aktiverede købsomkostninger i overensstemmelse med IFRS 17, indregnes som et aktiv eller en forpligtelse og måles i overensstemmelse med IFRS 17.
Undtagelser fra både indregnings- og målingsprincippet	
Udskudt skat	Udskudte skatteforpligtelser og -aktiver vedrørende overtagne aktiver og forpligtelser, herunder en eventuel skatteeffekt af fremførbare underskud, der eksisterer på overtagelsestidspunktet eller opstår i den overtagne virksomhed som følge af virksomhedssammenslutningen, skal indregnes og måles i overensstemmelse med IAS 12, *Indkomstskatter*.
Personaleforpligtelser (primært pensionsforpligtelser og lign.)	Personaleforpligtelser (og eventuelle tilknyttede aktiver) indregnes i overensstemmelse med IAS 19, *Personaleydelser*.
Refusionsaktiver	Refusionsaktiver (fx en aftale om, at sælger godtgør køber for usikre forpligtelser som følge af en retssag el.lign.) indregnes samtidigt med den tilhørende forpligtelse og måles efter samme princip.
Leasing (Gælder kun for virksomhedssammenslutninger efter implementering af IFRS 16, *Leasing*)	Leasingforpligtelse for kontrakter der opfylder definitionen på leasing i henhold til IFRS 16 indregnes og måles til nutidsværdien af de resterende leasingydelser, baseret på den information der er tilgængelig på overtagelsestidspunktet. Right-of-use aktivet måles til samme værdi som leasingforpligtelsen justeret for favorable eller ufavorable betingelser i kontrakten i forhold til aktuelle markedsbetingelser. Indregning kan undlades for leasingkontrakter med en restløbetid på 12 måneder eller mindre på overtagelsestidspunktet, samt leasingkontrakter vedrørende aktiver med lav værdi.
Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser	Regulatoriske aktiver og forpligtelser indregnes og måles i overensstemmelse med IFRS 20, *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser**.

**IFRS 20 træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2029 eller senere.*

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge IFRS 3 skal eventualforpligtelser i den overtagne virksomhed indregnes i overtagelsesbalancen, hvis dagsværdien for disse kan opgøres pålideligt.

Efter ÅRL skal eventualforpligtelser indregnes i overtagelsesbalancen til dagsværdi i forbindelse med en virksomhedsovertagelse, når alle følgende betingelser er opfyldt:

1. Virksomhedsovertagelsen indregnes efter overtagelsesmetoden, jf. ÅRL § 122
2. Eventualforpligtelserne er væsentlige og har indgået ved fastsættelsen af købsprisen for virksomheden
3. Eventualforpligtelserne kan måles pålideligt til dagsværdi

Overtagne aktiver og forpligtelser skal i efterfølgende perioder indregnes og måles i overensstemmelse med relevante standarder. IFRS 3 indeholder dog særskilt vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af generhvervede rettigheder, indregnede eventualforpligtelser, refusionsaktiver og betinget vederlag.

Klassifikation af aktiver og forpligtelser

De identificerede aktiver og forpligtelser skal på overtagelsestidspunktet klassificeres i henhold til den overtagende virksomheds anvendte regnskabspraksis på baggrund af aftalegrundlaget og andre relevante forhold. Dette gælder dog ikke vurdering af, hvorvidt en leasing kontrakt for leasinggiver er finansiel eller operationel leasing, eller klassifikation af en forsikringskontrakt i henhold til IFRS 17, *Forsikringskontrakter*. Klassifikationen af disse kontrakter skal foretages på basis af betingelserne på tidspunktet for kontrakternes indgåelse eller ved en senere ændring af kontrakterne.

Identifikation af immaterielle aktiver

Immaterielle aktiver skal indregnes separat fra goodwill hvis:

- de er særskilt identificerbare
- de er under virksomhedens kontrol, og
- det forventes, at de fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.

Et immaterielt aktiv er identificerbart, hvis det enten kan adskilles og sælges eller udlejes særskilt, eller hvis det er baseret på en kontrakt eller er en juridisk rettighed.

I forbindelse med en virksomhedsovertagelse anses indregningskriterierne (forventningen om, at fremtidige økonomiske fordele er sandsynlige, og at kostprisen kan opgøres pålideligt) altid for at være opfyldt for immaterielle aktiver. Kriterierne for indregning af immaterielle aktiver, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, er således mere lempelige end for immaterielle aktiver, som er internt oparbejdet. Dette betyder bl.a., at et igangværende forsknings- og udviklingsprojekt i den overtagne virksomhed skal indregnes som et særskilt immaterielt aktiv i overtagelsesbalancen, uanset om:

- de afholdte omkostninger skulle have været resultatført, hvis de havde været afholdt af den overtagne virksomhed selv, eller
- projekterne ikke tidligere var indregnet i den overtagne virksomheds balance.

Implementeringsvejledningen (illustrative eksempler) til IFRS 3 indeholder en række eksempler på forskellige immaterielle aktiver, som ifølge IFRS 3 skal indregnes som særskilte aktiver i overtagelsesbalancen, herunder eksempler på marketing-, kunde- og kunstrelaterede rettigheder samt kontrakt- og teknologibaserede rettigheder.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL kræver ligesom IFRS 3, identifikation og indregning i overtagelsesbalancen af aktiver og forpligtelser, herunder immaterielle aktiver, ved virksomhedssammenslutninger. IFRS 3's bestemmelser er mere vidtgående end ÅRL, men kan rummes inden for ÅRL.

ÅRL's krav er ikke lige så vidtgående, som under IFRS. Det skyldes at ÅRL - i modsætning til IFRS - kræver afskrivning af goodwill. Dermed er udskillelse af immaterielle aktiver fra goodwill i visse tilfælde mindre påkrævet. Det beror på en samlet væsentlighedsvurdering ud fra præsentationen i balancen og påvirkning på resultatopgørelse og egenkapital om immaterielle aktiver skal udskilles fra goodwill og indregnes som særskilte aktiver..

Omkostninger til omstruktureringer

Indregningsprincippet medfører, at der ikke i overtagelsesbalancen kan hensættes til omkostninger vedrørende omstruktureringer, som den overtagende virksomhed planlægger at foretage i de sammensluttede virksomheder. Omkostninger til planlagte omstruktureringer kan kun indregnes i overtagelsesbalancen, hvis de på overtagelsestidspunktet udgør en forpligtelse for den overtagne virksomhed ifølge bestemmelserne i IAS 37, *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*.

Måling af minoritetsinteresser

Minoritetsinteresser, der repræsenterer en aktuel ret til en forholdsmæssig andel af dattervirksomhedens nettoaktiver i tilfælde af likvidation, skal måles enten til minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af de overtagne identificerbare nettoaktiver eller til dagsværdi. Måling til dagsværdi medfører indregning af goodwill på den del af den overtagne virksomhed, som ejes af minoritetsinteresserne.

Alle andre elementer af minoritetsinteresser, som fx afledte finansielle instrumenter, skal som udgangspunkt måles til dagsværdien på overtagelsestidspunktet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Begge metoder for måling af minoritetsinteresser under IFRS 3 kan anvendes under ÅRL.

Under ÅRL skal den valgte metode dog anvendes konsistent for alle virksomhedssammenslutninger.

Under IFRS 3 kan virksomheden frit vælge mellem de to metoder for hver enkelt virksomhedssammenslutning.

Behandling af eksisterende ejerandele (trinvise overtagelser)

Besidder den overtagende virksomhed kapitalandele i den overtagne virksomhed forud for virksomhedssammenslutningen, skal disse kapitalandele omvurderes til dagsværdien på overtagelsestidspunktet, og en eventuel gevinst eller tab skal indregnes i resultatet. Hvis kapitalandelen var klassificeret som til dagsværdi via øvrig totalindkomst i henhold til IFRS 9, skal eventuel gevinst eller tab dog indregnes i øvrig totalindkomst.

Goodwill og gevinst ved favorable overtagelser

IFRS 3 kræver, at den overtagende virksomhed indregner goodwill, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, som et aktiv. Goodwill måles ved første indregning som forskellen mellem:

1. den opgjorte værdi af det betalte vederlag i forbindelse med virksomhedsovertagelsen med tillæg af minoritetsinteresser og dagsværdien af ejerandele erhvervet før overtagelsestidspunktet (ved trinvise overtagelser), og
2. dagsværdien af de overtagne aktiver og forpligtelser.

Betalt vederlag (kostpris)
+
Minoritetsinteresser[1]
+
Dagsværdi af eksisterende ejerandele
÷
Dagsværdi af overtagne aktiver og forpligtelser
=
Goodwill

[1] I henhold til IFRS 3 kan minoritetsinteresserne opgøres efter to metoder, jf. ovenfor.

Efter første indregning måles goodwill fortsat til kostpris, men den skal mindst én gang årligt testes for værdiforringelse og eventuelt nedskrives til en lavere genindvindingsværdi efter IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver*. Der må ikke afskrives på goodwill.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal goodwill afskrives systematisk over brugstiden. I særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for goodwill, skal denne antages at være 10 år. Afskrivningsperioden skal altid begrundes.

Ifølge IFRS 3 må goodwill ikke afskrives, men skal testes for værdiforringelse mindst én gang årligt og nedskrives til en eventuel lavere genindvindingsværdi.

Gevinst ved favorable overtagelser (negativ goodwill)

Overstiger dagsværdien af overtagne aktiver og forpligtelser summen af det betalte vederlag, værdien af minoritetsinteresser og dagsværdien af eksisterende ejerandele, antages det, at virksomheden har gjort en favorabel handel. Hvis dette er tilfældet, skal den overtagende virksomhed vurdere, hvorvidt alle aktiver og forpligtelser er indregnet, og revurdere værdien af:

- de identificerede aktiver og forpligtelser
- eventuelle minoritetsinteresser
- eksisterende ejerandele ved trinvis overtagelse
- det betalte vederlag.

Hvis det fortsat viser sig, at virksomheden har gjort en favorabel handel, skal det beløb, hvormed dagsværdien af de overtagne aktiver og forpligtelser overstiger summen af det betalte vederlag, værdien af minoritetsinteresserne og dagsværdien af de eksisterende ejerandele, straks indregnes i resultatet som en indtægt.

Efterfølgende reguleringer til overtagelsesbalancen

Hvis dagsværdien af de overtagne aktiver og forpligtelser eller det betalte vederlag kun kan opgøres foreløbigt på overtagelsesdagen og på den efterfølgende balancedag, skal den overtagende virksomhed anvende disse foreløbigt opgjorte værdier ved udarbejdelse af sit (koncern)regnskab.

Reguleringer til disse foreløbige værdier inden for en periode på 12 måneder fra overtagelsesdagen, som kan henføres til forhold, der eksisterede på overtagelsestidspunktet, skal indregnes som en korrektion til de overtagne aktiver og forpligtelser og dermed som en regulering af eventuel goodwill (eller gevinst ved en favorabel overtagelse). Sammenligningstallene skal korrigeres tilsvarende.

Reguleringer til de foreløbigt opgjorte værdier, som konstateres mere end 12 måneder efter overtagelsesdagen, eller reguleringer, der ikke vedrører nye oplysninger om forhold, som eksisterede på overtagelsestidspunktet, skal som udgangspunkt behandles som ændring af regnskabsmæssige skøn. Disse skal ifølge IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*,* ikke korrigeres med tilbagevirkende kraft, men kun ændres i indeværende og efterfølgende perioder. I sådanne tilfælde skal indregnet goodwill ikke korrigeres. Er der derimod tale om korrektion af fejl, som er defineret i IAS 8, skal fejlen korrigeres med tilbagevirkende kraft fra overtagelsestidspunktet og dermed påvirke den indregnede goodwill og sammenligningstallene.

Transaktioner uden for virksomhedssammenslutningen

I forbindelse med en virksomhedssammenslutning kan der være eksisterende relationer mellem køber og den overtagne virksomhed, der skal afvikles, eller der kan indgås aftaler om eksempelvis kompensation til medarbejdere i den overtagne virksomhed for fremtidige ydelser. Sådanne aftaler skal holdes adskilt fra selve virksomhedssammenslutningen. IFRS 3 indeholder nærmere vejledning om identifikation af transaktioner, der skal holdes adskilt fra virksomhedssammenslutningen.

Efterfølgende køb eller salg af kapitalandele i en dattervirksomhed

Efterfølgende køb eller salg af andele i en dattervirksomhed, der ikke medfører ophør af kontrol, skal i henhold til IFRS 10, behandles som en egenkapitaltransaktion. Vi henviser til afsnittet om IFRS 10 Koncernregnskaber.

Oplysninger i regnskabet

Den overtagende virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugeren at vurdere arten og konsekvensen af virksomhedssammenslutninger, som har fundet sted i løbet af regnskabsåret og i perioden efter regnskabsårets udløb.

Derudover skal der gives oplysninger om ændringer i indeværende regnskabsår vedrørende regnskabsårets eller tidligere regnskabsårs virksomhedssammenslutninger.

IFRS 3 indeholder detaljerede retningslinjer for udfyldelse af disse generelle oplysningskrav, der som udgangspunkt skal oplyses for hver virksomhedssammenslutning. Standarden kræver bl.a. følgende oplysninger:

- Navn på og beskrivelse af den overtagne virksomhed
- Overtagelsestidspunktet
- Andelen af overtagne stemmeberettigede egenkapitalinstrumenter

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændrer IAS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*

- En beskrivelse af den primære begrundelse for virksomhedssammenslutningen, og hvordan køber opnåede kontrol
- En beskrivelse af de faktorer, der har bidraget til eventuelt opgjort goodwill, herunder synergier, og immaterielle aktiver, der ikke kan indregnes adskilt fra goodwill
- Dagsværdien af vederlaget betalt i forbindelse med virksomhedssammenslutningen, og hvordan det er sammensat
- Betinget vederlag og godtgørelser, herunder det indregnede beløb, beskrivelse af aftalen og det laveste og højeste beløb, der forventes betalt
- For hver kategori af tilgodehavender: dagsværdi, nominel beløb og forventet tab
- Det indregnede beløb på overtagelsestidspunktet for hver type af aktiver og forpligtelser
- En række oplysninger om eventualforpligtelser, minoritetsinteresser, trinvise overtagelser, transaktioner, der er behandlet adskilt fra virksomhedssammenslutningen, transaktionsomkostninger og eventuelt indtægtsførsel af gevinst ved favorable overtagelser
- Størrelsen af goodwill der forventes at være skattemæssigt fradragsberettiget
- Hvordan og til hvilket beløb minoritetsinteresser er indregnet på overtagelsestidspunktet, og hvordan dagsværdien heraf eventuelt er opgjort
- Hvis effekten af en virksomhedssammenslutning kun har kunnet opgøres foreløbigt, skal dette faktum oplyses og begrundes tillige med oplysning om, hvilke elementer der er opgjort foreløbigt, og eventuelle korrektioner i perioden
- Beløb og forklaring på væsentlige gevinster eller tab, som vedrører overtagne aktiver eller forpligtelser i forbindelse med en virksomhedssammenslutning i indeværende eller tidligere perioder.

Medmindre dette ikke er praktisk muligt, skal der endvidere gives oplysning om omsætning og resultat i den overtagne virksomhed efter overtagelsestidspunktet, samt om omsætning og resultat for den samlede koncern, hvis virksomhedssammenslutningen havde fundet sted ved regnskabsårets begyndelse.

Er der tale om flere virksomhedssammenslutninger, der hver for sig er uvæsentlige, kan en del af oplysningerne gives samlet.

Hvis det ikke er praktisk muligt at give de krævede oplysninger for virksomhedssammenslutninger, der har fundet sted efter balancedagen, men før årsrapporten godkendes endeligt, skal dette oplyses med angivelse af, hvilke oplysninger der af denne årsag ikke kan gives.

Der skal endvidere udarbejdes en afstemning af den regnskabsmæssige værdi af goodwill fra primo til ultimo regnskabsåret, og der skal gives en række detaljerede oplysninger, herunder til- og afgang i året, nedskrivninger for værdiforringelse, reguleringer til tidligere indregnet goodwill mv.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

IFRS 3 indeholder en række detaljerede oplysningskrav. Samtidig indeholder IAS 36 oplysningskrav i relation til nedskrivningstesten på goodwill.

Bortset fra oplysning om forskelsbeløb ved erhvervelse af kapitalandele i ÅRL § 58c indeholder ÅRL ingen specifikke oplysningskrav vedrørende virksomhedssammenslutninger. Dog gælder de generelle krav om oplysning om anvendt regnskabspraksis og oplysning i ledelsesberetningen om ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold også for virksomhedssammenslutninger.

IFRS 5

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af anlægsaktiver eller grupper af anlægsaktiver, der er bestemt for salg, og præsentation af og oplysningskrav for ophørte aktiviteter
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 17, *Udlodning af anlægsaktiver til ejere*

IFRS 5 – Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter

Anvendelsesområde

IFRS 5 fastsætter krav til indregning, måling, præsentation og oplysning i noterne vedrørende anlægsaktiver og grupper af aktiver bestemt for salg eller bestemt for udlodning til ejerne. Derudover indeholder IFRS 5 oplysnings- og præsentationskrav for ophørte aktiviteter.

Klassifikationskriterierne samt præsentations- og oplysningskravene i IFRS 5 vedrørende anlægsaktiver bestemt for salg gælder for alle anlægsaktiver (non-current assets) og for alle grupper af aktiver, fx pengestrømsfrembringende enheder bestemt for salg . Hvis det er en gruppe af aktiver, der er bestemt for salg, gælder klassifikationskriterierne samt præsentations- og oplysningskravene for alle aktiver i den pågældende gruppe, uanset om der er tale om anlægsaktiver eller ej.

Målingsbestemmelserne i IFRS 5 gælder på tilsvarende måde for alle sådanne aktiver, bortset fra følgende specifikke undtagelser:

- udskudte skatteaktiver (IAS 12, *Indkomstskatter*)
- aktiver, som hidrører fra personaleydelser (IAS 19, *Personaleydelser*)
- finansielle aktiver, som er omfattet af IFRS 9, *Finansielle instrumenter*
- investeringsejendomme, der måles til dagsværdi efter IAS 40, *Investeringsejendomme*
- biologiske aktiver, der måles til dagsværdi fratrukket forventede salgsomkostninger efter IAS 41, *Landbrug*
- kontrakter omfattet af IFRS 17, *Forsikringskontrakter.*
- Regulatoriske aktiver og forpligtelser efter IFRS 20, *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser.**

Hovedindholdet af IFRS 5 kan beskrives som angivet i figuren:

**IFRS 20 træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2029 eller senere.*

Anlægsaktiver eller grupper af aktiver, der er bestemt for salg

Klassifikation

Anlægsaktiver eller grupper af aktiver skal anses for at være bestemt for salg, hvis aktivernes regnskabsmæssige værdi primært vil blive realiseret ved salg snarere end ved fortsat brug af aktiverne. Dette anses alene for at være tilfældet, hvis aktiverne "øjeblikkeligt" kan afhændes i deres nuværende stand og på vilkår, der er almindelige for salg af de pågældende aktivtyper. Derudover skal salget være "højst sandsynligt", hvilket bl.a. indebærer, at:

- ledelsen skal have vedtaget en plan for salget af aktiverne,
- der skal være iværksat en aktiv proces for at finde en køber til aktiverne,
- aktiverne skal være sat til salg til en værdi, der svarer til markedsværdien, og
- salget skal forventes gennemført inden for et år.

Hvis aktiver anskaffes alene med videresalg for øje, skal de allerede på anskaffelsestidspunktet klassificeres som bestemt for salg, hvis kriterierne herfor er opfyldt, eller det er højst sandsynligt, at de vil blive opfyldt inden for kort tid efter overtagelsen (normalt inden for tre måneder).

Anlægsaktiver eller grupper af aktiver, der planlægges opgivet eller nedlukket, skal ikke klassificeres og behandles som bestemt for salg. Dette skyldes, at deres regnskabsmæssige værdier primært vil blive realiseret ved fortsat brug og ikke ved salg. Grupper af aktiver, der planlægges opgivet, som ikke længere anvendes i virksomheden, og som i øvrigt opfylder definitionen på en ophørt aktivitet, skal dog præsenteres som ophørt aktivitet (se nedenfor).

Anlægsaktiver eller grupper af aktiver skal tilsvarende anses for at være bestemt for udlodning til virksomhedens ejere, når virksomheden er forpligtet til at udlodde aktiverne. Der gælder de samme betingelser som beskrevet ovenfor vedrørende aktiver bestemt for salg. Herudover skal sandsynligheden for ejernes godkendelse af udlodningen medtages ved vurderingen af, om udlodningen er "højst sandsynlig". I det følgende gælder omtalen af aktiver bestemt for salg tilsvarende for aktiver bestemt for udlodning, medmindre andet er angivet.

Måling

Anlægsaktiver eller grupper af aktiver, der er bestemt for salg, skal måles til den laveste værdi af aktivernes regnskabsmæssige værdi og dagsværdien fratrukket salgsomkostninger (nettosalgspris).

For grupper af aktiver, der er bestemt for salg, opgøres nettosalgsprisen for gruppen som helhed. Overstiger aktivernes regnskabsmæssige værdi den opgjorte nettosalgspris, skal nedskrivning fordeles efter bestemmelserne for pengestrømsfrembringende enheder i IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver.*

Nedskrivninger af aktiverne til nettosalgspris og eventuel efterfølgende tilbageførsel heraf skal indregnes i resultatet. Tilbageførte nedskrivninger kan ikke overstige de nedskrivninger, der enten er foretaget efter IFRS 5 eller tidligere efter IAS 36.

Der skal ikke afskrives på anlægsaktiver, der er klassificeret som eller indgår i en gruppe af aktiver, der er klassificeret som bestemt for salg.

Hvis aktiver bestemt for salg ikke længere opfylder kriterierne for at være klassificeret som sådan, skal virksomheden ophøre med at præsentere aktiverne som bestemt for salg. På dette tidspunkt måles aktiverne til den laveste værdi af

- den regnskabsmæssige værdi, før aktiverne blev klassificeret som bestemt for salg, fratrukket almindelige afskrivninger, som ville være foretaget, hvis ikke aktiverne havde været klassificeret som bestemt for salg, og
- nettorealisationsværdien på tidspunktet, hvor aktivet ikke længere klassificeres som bestemt for salg.

Dette gælder dog ikke, hvis aktiverne direkte omklassificeres til aktiver bestemt for udlodning, da dette anses for en forsættelse af den oprindelige plan med aktiverne. Der skal således blot korrigeres for eventuelle forskelle mellem omkostninger til salg og omkostninger til udlodning. Det samme gælder, hvis aktiver omklassificeres direkte fra aktiver bestemt for udlodning til aktiver bestemt for salg.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	ÅRL tillader ikke, at der undlades at afskrive på materielle og immaterielle anlægsaktiver, der fortsat anvendes af virksomheden.

Præsentation

Anlægsaktiver og grupper af aktiver, der er bestemt for salg, skal præsenteres som en særskilt gruppe af omsætningsaktiver i balancen. Tilsvarende skal forpligtelser, der er knyttet til grupper af aktiver bestemt for salg og overdrages sammen med aktiverne, præsenteres særskilt under kortfristet gæld. Aktiver og tilhørende forpligtelser må ikke modregnes.

Aktiverne og forpligtelserne skal specificeres i hovedgrupper af aktiver og forpligtelser – fx immaterielle anlægsaktiver og materielle anlægsaktiver – enten direkte i balancen eller i noterne. Dette krav gælder dog ikke nyerhvervede dattervirksomheder, hvor hhv. aktiverne og forpligtelserne kan præsenteres som totalbeløb uden yderligere specifikation.

Sammenligningstal skal ikke tilpasses.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering Ifølge ÅRL skal ophørende aktiviteter præsenteres særskilt i resultatopgørelse og balance.	ÅRL indeholder herudover ikke specifikke krav til præsentation af anlægsaktiver bestemt for salg, som ikke er en del af en ophørende aktivitet.

Gevinster og tab ved op- eller nedreguleringer af anlægsaktiver eller grupper af aktiver, der er bestemt for salg, skal indregnes som en del af resultatet af virksomhedens fortsatte aktiviteter, medmindre de opfylder definitionen på en ophørt aktivitet (se nedenfor).

Oplysninger i regnskabet

Generelt skal virksomheden give de oplysninger, der er nødvendige for, at regnskabsbrugere kan vurdere den økonomiske effekt af afhændelsen af anlægsaktiver eller grupper af aktiver.

I det regnskabsår, hvor et anlægsaktiv eller en gruppe af aktiver klassificeres som bestemt for salg eller sælges, skal følgende oplysninger gives:

- En beskrivelse af anlægsaktivet eller gruppen af aktiver
- En beskrivelse af forhold og betingelser for salget eller det forventede salg samt måden, hvorpå salget forventes at finde sted, og det forventede salgstidspunkt
- Gevinster og tab ved op- eller nedregulering af aktivernes værdier og angivelse af, i hvilken post i resultatet de er indregnet, medmindre dette fremgår direkte af resultatet
- Hvis segmentoplysninger gives, skal det angives, i hvilket segment aktiverne eller gruppen af aktiver indgår.

Hvis klassifikationen af et anlægsaktiv eller en gruppe af aktiver ændres, skal begrundelsen for denne ændring oplyses. Desuden skal effekten af ændringen på indeværende og eventuelle tidligere regnskabsårs driftsresultat oplyses.

Oplysningskrav i andre IFRS-standarder gælder ikke for aktiver eller grupper af aktiver bestemt for salg, medmindre disse standarder indeholder specifikke oplysningskrav for aktiver eller grupper af aktiver bestemt for salg. Dog skal der oplyses om måling af aktiver og forpligtelser, som indgår i en gruppe af aktiver bestemt for salg, der ikke er omfattet af målingsbestemmelserne i IFRS 5, og hvor andre IFRS-standarder kræver oplysning om måling.

Ophørte aktiviteter

Ophørte aktiviteter er dele af en virksomhed, der enten er afhændet eller klassificeret som bestemt for salg, og som:

- udgør et identificerbart, betydeligt forretningsområde eller geografisk område,
- er en del af en samlet, koordineret plan om at afhænde et identificerbart, betydeligt forretningsområde eller geografisk område, eller
- er en dattervirksomhed, der er erhvervet udelukkende med salg for øje.

En ophørt aktivitet skal have udgjort en pengestrømsfrembringende enhed inden den hhv. blev afhændet eller sat til salg.

En aktivitet skal klassificeres som ophørt fra den dag, hvor virksomheden har afhændet aktiviteten, eller på det tidspunkt, hvor aktiviteten opfylder kriterierne for at blive klassificeret som bestemt for salg.

Hvis en gruppe af aktiver bestemt for salg, som også opfyldte kriterierne for ophørte aktiviteter, ikke længere klassificeres som sådan, skal resultaterne fra aktiverne indgå i resultat af fortsættende aktiviteter for alle præsenterede perioder.

Oplysninger i regnskabet

Resultat efter skat af ophørte aktiviteter – der består af driftsresultat efter skat og gevinster eller tab fra dagsværdireguleringer hhv. gevinst eller tab ved salg af aktiverne – skal præsenteres særskilt i resultatet.

Der skal gives detaljerede oplysninger om omsætning, omkostninger, skat, gevinster og tab i enten noterne eller direkte i resultatet, og de skal være adskilt fra virksomhedens fortsættende aktiviteter.

Sammenligningstal skal tilpasses i overensstemmelse hermed.

Nettopengestrømmene fra hhv. drifts-, investerings- og finansieringsaktiviteter fra ophørte aktiviteter skal præsenteres særskilt – enten direkte i pengestrømsopgørelsen eller i noterne hertil.

Sammenligningstallene skal tilpasses.

Kravet om detaljerede oplysninger til resultat- og pengestrømsopgørelserne gælder ikke for nyanskaffede dattervirksomheder, som opfylder kriterierne for klassifikation som bestemt for salg ved overtagelsen.

Oplysningskrav i andre IFRS-standarder gælder ikke for ophørte aktiviteter, medmindre disse standarder indeholder specifikke oplysningskrav for ophørte aktiviteter.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal ophørende aktiviteter (herunder aktiviteter under nedlukning) præsenteres særskilt i resultatopgørelse og balance. Præsentation af ophørende aktiviteter er ikke et krav for virksomheder i regnskabsklasse B.

Der skal som udgangspunkt ske tilpasning af sammenligningstal. ÅRL tillader dog at sammenligningstal ikke tilpasses, hvis den manglende sammenlignelighed i forhold til foregående års poster skyldes ændringer i virksomhedens aktiviteter.

IFRS 6

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af aktiviteter inden for efterforskning og vurdering af mineralressourcer
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 6 – Efterforskning og vurdering af mineralressourcer

IFRS 6 omfatter en virksomheds aktiviteter vedrørende efterforskning og vurdering af mineralressourcer. IFRS 6 må anses som en foreløbig standard, der indeholder visse lempelser i forhold til andre standarder for at reducere behovet for at ændre anvendt regnskabspraksis, når virksomheder, der beskæftiger sig med efterforskning og vurdering af mineralressourcer, anvender IFRS for første gang.

Efterforsknings- og vurderingsaktiviteter

IFRS 6 gælder for de omkostninger, som virksomheden afholder til efterforskning og vurdering af mineralressourcer (fx olie, naturgas eller mineraler).

Følgende omkostninger er ikke omfattet af standarden:

- Omkostninger, der afholdes, inden retten til at udføre efterforskning i et givet område er opnået.
- Omkostninger, der afholdes efter det tidspunkt, hvor virksomheden kan påvise, at det vil være teknisk muligt og lønsomt at udvinde de pågældende mineralressourcer.

Valg af regnskabsmæssig behandling

IFRS 6 fastsætter ikke detaljerede bestemmelser for den regnskabsmæssige behandling af aktiver og omkostninger, der er forbundet med efterforsknings- og vurderingsaktiviteter i relation til mineralressourcer. Men den giver virksomheder, der er omfattet af standarden, mulighed for at fortsætte med den hidtidige regnskabspraksis, forudsat at denne giver relevant og pålidelig information til regnskabslæserne i overensstemmelse med afsnit 10 i IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl.** En virksomhed er dog ikke forpligtet til at inddrage bestemmelser i andre IFRS standarder og IFRS-begrebsrammen eller regnskabsbestemmelser, der er udstedt af andre organer med en tilsvarende begrebsramme som IFRS, som foreskrevet i IAS 8.

IFRS 6 tillader kun ændring i den anvendte regnskabspraksis for omkostninger til efterforskning og vurdering af mineralressourcer, hvis ændringen gør regnskabet mere relevant eller pålideligt i overensstemmelse med kriterierne i IAS 8.

Måling ved første indregning

Efterforsknings- og vurderingsaktiver skal ved første indregning i balancen måles til kostpris. Når der vælges regnskabspraksis, fastsætter virksomheden selv, hvilke omkostninger der medtages i kostprisen for aktiverne. Den valgte regnskabspraksis skal anvendes konsistent.

Omkostninger ved opnåelse/køb af efterforskningsrettigheder, topografiske, geologiske, geokemiske og geofysiske studier, prøveboringer og aktiviteter, der vedrører vurdering af den tekniske og økonomiske mulighed for at udvinde mineralressourcer, er eksempler på omkostninger, som vil kunne indgå i kostprisen.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændrer IAS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*

Efterfølgende måling

Virksomhederne kan vælge at måle efterforsknings- og vurderingsaktiver til kostpris eller til en omvurderet værdi, der svarer til dagsværdien, forudsat at dagsværdien opgøres systematisk for alle aktiver af samme kategori, og at den kan opgøres pålideligt.

Hvis virksomheden vælger at måle aktiverne til omvurderet værdi (dagsværdi), gælder bestemmelserne i hhv. IAS 16, *Materielle anlægsaktiver* og IAS 38, *Immaterielle aktiver* for omvurdering af sådanne aktiver.

Eventuelle reetableringsforpligtelser, som virksomheden måtte blive pålagt som følge af efterforskning og vurdering af mineralressourcer, skal behandles efter IAS 37, *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver.*

Værdiforringelsestest

Da det er vanskeligt at indhente tilstrækkelig information til at opgøre forventede fremtidige pengestrømme fra efterforsknings- og vurderingsaktiviteterne, indeholder IFRS 6 visse lempelser i forhold til bestemmelserne i IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver,* vedrørende identificering af situationer, hvor der skal foretages værdiforringelsestest. Der skal ifølge IFRS 6 foretages en detaljeret værdiforringelsestest efter principperne i IAS 36, når forhold og omstændigheder indikerer, at den regnskabsmæssige værdi af aktivet overstiger genindvindingsværdien. IFRS 6 indeholder eksempler på forhold og omstændigheder, der kan indikere, at aktivet er værdiforringet, og som skal danne grundlag for virksomhedens vurdering i stedet for kriterierne i IAS 36.

Lempelserne i IFRS 6 betyder endvidere, at pengestrømsfrembringende enheder (CGU'er – *Cash Generating Units*), der beskæftiger sig med efterforsknings- og vurderingsaktiviteter, kan fastlægges på et højere niveau, end det ville være tilfældet efter IAS 36, dog ikke højere end et driftssegment, som defineret i IFRS 8, *Driftssegmenter.*

Oplysninger i regnskabet

IFRS 6 kræver, at efterforsknings- og vurderingsaktiver præsenteres i overensstemmelse med deres substans som enten materielle anlægsaktiver eller immaterielle aktiver. Oplysningskravene i IAS 16 og IAS 38 gælder tilsvarende for efterforsknings- og vurderingsaktiver.

Virksomheden skal oplyse om anvendt regnskabspraksis for efterforsknings- og vurderingsomkostninger, herunder praksis for indregning og måling af efterforsknings- og vurderingsaktiver.

Der skal desuden gives beløbsmæssige oplysninger om aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger samt pengestrømme vedrørende efterforskning og vurdering af mineralressourcer.

IFRS 7

Omhandler	Finansielle instrumenter: Oplysninger
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 7 – Finansielle instrumenter: Oplysninger

IFRS 7 omhandler oplysninger om finansielle instrumenter. Standarden gælder for alle typer af virksomheder, der har finansielle instrumenter, men oplysningskravenes omfang afhænger af omfanget af virksomhedens brug af finansielle instrumenter og eksponering for finansielle risici.

Formålet med IFRS 7 er at sikre, at regnskaberne indeholder oplysninger, der sætter regnskabsbrugerne i stand til at vurdere:

- finansielle instrumenters betydning for virksomhedens finansielle stilling og resultat
- arten og omfanget af de risici, som virksomheden ved brugen af finansielle instrumenter er eksponeret for i løbet af året og på balancedagen, og hvordan den styrer disse risici.

Anvendelsesområde

IFRS 7 skal anvendes på alle typer af finansielle instrumenter med undtagelse af:

- kapitalinteresser i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures omfattet af hhv. IFRS 10, *Koncernregnskaber*, IAS 27, *Separate regnskaber*, IAS 28, *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures,* medmindre disse indregnes og måles i overensstemmelse med IFRS 9, *Finansielle instrumenter*
- pensionsordninger omfattet af IAS 19, *Personaleydelser*
- forsikringskontrakter omfattet af (IFRS 17, *Forsikringskontrakter*)
- aktiebaseret vederlæggelse omfattet af IFRS 2, *Aktiebaseret vederlæggelse*.
- instrumenter, som skal klassificeres som egenkapital i henhold til paragraf 16A og 16B eller 16C og 16D i IAS 32, *Finansielle instrumenter: Præsentation*.

Både primære finansielle instrumenter, såsom tilgodehavender, likvider, gæld og porteføljeaktier, og afledte finansielle instrumenter, såsom optioner, futures, terminsforretninger samt rente- og valutaswaps, er omfattet af IFRS 7. Standarden omfatter også ikke-indregnede finansielle instrumenter som, uden at være omfattet af bestemmelserne i IFRS 9, er omfattet af IFRS 7 (fx visse lånetilsagn).

Aftaler om fremtidige køb og salg af ikke-finansielle aktiver (fx varelager) er omfattet af både IFRS 7 og IFRS 9, hvis aftalen kan nettoafregnes kontant eller med andre finansielle instrumenter. Undtaget er dog de tilfælde, hvor aftalerne indgås og opretholdes med det formål at modtage et ikke-finansielt aktiv eller påtage en ikke-finansiel forpligtelse i henhold til virksomhedens forventede købs- eller salgsstrategi, og virksomheden ikke har valgt at indregne dem til dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9. Dette omfatter eksempelvis aftaler om fremtidigt varekøb eller varesalg.

Standardens oplysningskrav vedrørende kreditrisiko gælder desuden for de rettigheder, som iht. IFRS 15, *Omsætning fra kontrakter med kunder*, skal behandles i overensstemmelse med IFRS 9.

Standardens oplysningskrav

Hovedindholdet af IFRS 7 kan opsummeres som vist i figuren:

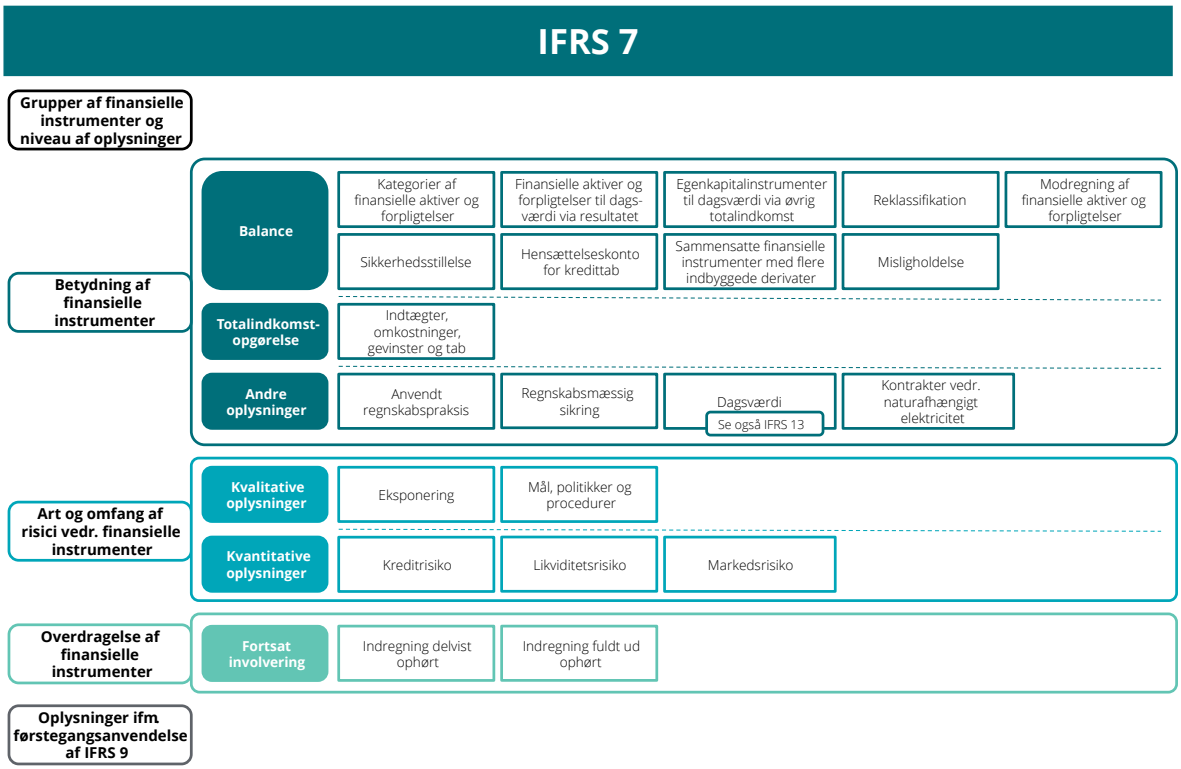

Visse oplysninger kræves opdelt i grupper af finansielle instrumenter. Opdeling i grupper skal baseres på, hvad der er passende for de konkrete oplysningskrav, og under hensyntagen til de finansielle instrumenters karakteristika. Endvidere skal der gives tilstrækkelige oplysninger til, at regnskabslæser kan følge dem til de regnskabsposter, der præsenteres i balancen.

Standardens meget specifikke oplysningskrav er ikke udtømmende beskrevet i denne publikation. Vi henviser til Deloitte-publikationen *"iGAAP Financial Instruments - IFRS 9 and related Standards"*, som kan erhverves via abonnement på Deloittes Accounting Research Tool (www.dart.deloitte.com/IGAAP), samt Deloittes IFRS eksempelregnskab, som kan downloades fra www.iasplus.com

Betydningen af finansielle instrumenter for den finansielle stilling og resultatet

Virksomheden skal give informationer, der sætter regnskabsbrugerne i stand til at vurdere, hvor væsentlige finansielle instrumenter er for dens finansielle stilling og resultater. IFRS 7 konkretiserer dette yderligere i form af en række specifikke oplysningskrav vedrørende finansielle instrumenters betydning for balancen, totalindkomstopgørelsen samt noteoplysningerne.

Balancen

Der skal oplyses om de regnskabsmæssige værdier for hver af følgende kategorier, som alle er defineret i IFRS 9:

Kategorier af finansielle aktiver	**Kategorier af finansielle forpligtelser**
• Finansielle aktiver til dagsværdi via resultatet med særskilte oplysninger om o Finansielle aktiver, som virksomheden har valgt at klassificere til denne kategori i overensstemmelse med IFRS 9 o Finansielle aktiver, som IFRS 9 kræver klassificeret til denne kategori. • Finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris • Finansielle aktiver til dagsværdi via øvrig totalindkomst opdelt på o Fordringer o Egenkapitalinstrumenter.	• Finansielle forpligtelser til dagsværdi via resultatet med særskilte oplysninger om o Finansielle forpligtelser, som virksomheden har valgt at klassificere til denne kategori i overensstemmelse med IFRS 9 o Finansielle forpligtelser, som IFRS 9 kræver klassificeret til denne kategori. • Finansielle forpligtelser, der måles til amortiseret kostpris.

Oplysningerne kan gives som særskilte poster i balancen eller i noterne.

Der er endvidere særlige og omfattende oplysningskrav for:

Finansielle aktiver målt til dagsværdi via resultatet	• Maksimal kreditrisiko • Reduktion i kreditrisikoen som følge af kreditderivater eller lignende instrumenter • Ændring i dagsværdi som følge af ændring i kreditrisiko • Metode anvendt til opgørelse af denne ændring relateret til kreditrisiko.
Finansielle forpligtelser målt til dagsværdi via resultatet, med ændringer relateret til egen kreditrisiko i øvrig totalindkomst	• Ændring i dagsværdi som følge af ændring i egen kreditrisiko • Forskel mellem forpligtelsernes regnskabsmæssige værdi og det, virksomheden i dag ville være kontraktmæssigt forpligtet til at betale på forpligtelsernes forfaldstidspunkt • Periodens overførsel af akkumuleret gevinst/tab inden for egenkapital og årsag hertil • Ved ophør af indregning, det beløb (hvis relevant), der er indregnet i øvrig totalindkomst • Metode anvendt til opgørelse af ændring relateret til kreditrisiko • Metodik anvendt til afgørelse af, om ændring relateret til kreditrisiko skal indregnes i resultatet eller i øvrig totalindkomst.
Finansielle forpligtelser målt til dagsværdi via resultatet, inkl. ændringer relateret til egen kreditrisiko	• Ændring i dagsværdi som følge af ændring i egen kreditrisiko • Forskel mellem forpligtelsernes regnskabsmæssige værdi og det, virksomheden i dag ville være kontraktmæssigt forpligtet til at betale på forpligtelsernes forfaldstidspunkt • Metode anvendt til opgørelse af ændring relateret til kreditrisiko • Metodik anvendt til afgørelse af, om ændring relateret til egen kreditrisiko skal indregnes i resultatet eller i øvrig totalindkomst.
Egenkapitalinstrumenter målt til dagsværdi via øvrig totalindkomst	• Oplysning om, hvilke investeringer der er klassificeret til dagsværdi via øvrig totalindkomst • Årsag til dette valg • Dagsværdi for hver investering ultimo perioden • Indregnet udbytte opdelt på investeringer, der er indregnet ultimo perioden, og investeringer, hvor indregning er ophørt i perioden • Overførsel af akkumuleret gevinst eller tab inden for egenkapitalen i perioden og årsag hertil • Indregnet gevinst eller tab i anden totalindkomst i perioden opdelt på investeringer, der er indregnet ultimo perioden, og investeringer, hvor indregning er ophørt i perioden. • For afhændede investeringer, årsagen til salget, dagsværdi på tidspunktet for salg, akkumuleret gevinst eller tab og overførsel heraf inden for egenkapitalen.

Reklassifikation, finansielle aktiver (fordringer)	• Dato for reklassifikation, reklassificeret beløb samt detaljeret beskrivelse af ændringen i forretningsmodel og effekt på regnskabet • Forr aktiver reklassificeret fra dagsværdi via resultatet oplyses effektiv rente pr. dato for reklassifikation og indregnet renteindtægt, indtil aktivet ikke længere er indregnet • I perioden, hvor et aktiv (fordringer) reklassificeres fra dagsværdi via øvrig totalindkomst eller fra dagsværdi via resultatet (fordringer), oplyses dagsværdi ultimo perioden samt gevinst eller tab, der ville have været indregnet i resultatet eller øvrig totalindkomst, hvis aktivet ikke var reklassificeret.
Modregning	• Der skal i tabelform gives oplysning om: i) Bruttobeløb for det finansielle aktiv og den finansielle forpligtelse (før modregning) ii) Modregnet beløb iii) Nettobeløb (i – ii) iv) Beløb, som ikke opfylder modregningskriterierne i IAS 32, men som via aftale kan modregnes (fx via såkaldte *master netting agreements*) v) Beløb vedrørende sikkerhedsstillelser vi) Nettobeløb (iii – iv og v) • Beskrivelse af rettigheder til modregning i henhold til master netting agreements og lignende aftaler, som indgår i iv) ovenfor.
Sikkerhedsstillelser	• Regnskabsmæssig værdi af aktiver, som er lagt til sikkerhed for forpligtelser eller eventualforpligtelser, samt løbetid og vilkår for sikkerhedsstillelsen • For modtagne sikkerhedsstillelser, som virksomheden kan disponere over, oplyses dagsværdi af sikkerhedsstillelsen, dagsværdi af solgt eller genpantsat sikkerhedsstillelse, og om sikkerhedsstillelsen skal returneres, samt løbetid og vilkår for sikkerhedsstillelsen.
Hensættelse til tab på tilgodehavender	• For finansielle aktiver målt til dagsværdi via øvrig totalindkomst (fordringer) indregnes hensættelse til tab ikke som en reduktion af den bogførte værdi af aktivet, men i øvrig totalindkomst. Hensættelse til tab på sådanne aktiver skal vises i noterne.
Sammensatte finansielle instrumenter med flere indbyggede derivater	• Hvis sammensatte finansielle instrumenter, som består af både et gælds- og et egenkapitalelement, indeholder flere indbyrdes afhængige indbyggede derivater, skal dette oplyses.
Misligholdelse af låneaftaler	• Detaljer om misligholdelsen i årets løb, herunder om denne relaterer sig til betaling af hovedstol og/eller renter eller brud på lånebetingelser • Regnskabsmæssig værdi af lån, som er misligholdt på balancedagen • Om misligholdelsen er udbedret, eller lånebetingelserne er genforhandlet efter balancedagen.
Finansielle instrumenter, der i overensstemmelse med IAS 32 under visse betingelser klassificeres som egenkapital, selvom virksomheden er forpligtet til at købe dem tilbage.*	• Størrelsen af sådanne instrumenter • Formål, politikker og process for styring af sådanne tilbagekøbsforpligtelser • De forventede pengestrømme ved tilbagekøb og hvordan disse opgøres • Beløb, tidspunkt og begrundelse for reklassifikation som gæld eller egenkapital af sådanne instrumenter.

Totalindkomstopgørelsen

Følgende indtægter, omkostninger, gevinster og tab skal fremgå direkte af totalindkomstopgørelsen eller noterne:

- Gevinster og tab specificeret på kategorier af finansielle aktiver og forpligtelser
- For finansielle forpligtelser, som måles til dagsværdi via resultatet, opdeles gevinster og tab på beløb, som er indregnet i resultatet henholdsvis i øvrig totalindkomst
- Renteindtægter og -udgifter vedrørende finansielle aktiver og forpligtelser, der ikke måles til dagsværdi gennem resultatet

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 overføres dette oplysningskrav fra IAS 1, Præsentation af regnskaber, til IFRS 7.*

- Finansielle indtægter og omkostninger, der ikke indgår i opgørelsen af den effektive rente, (fx gebyrer) hidrørende fra finansielle aktiver og forpligtelser, der ikke måles til dagsværdi og fra forvaltningsaktiviteter
- Gevinst og tab ved ophør af indregning af finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris, samt årsagen til ophør af indregning.

For finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris eller dagsværdi over anden totalindkomst, og finansielle forpligtelser, der måles til amortiseret kostpris, skal der - hvis relevant - gives oplysninger om karakteren af betingede begivenheder, der kan ændre størrelsen af de kontraktmæssige pengestrømme, og som ikke relaterer sig til grundlæggende udlånsrisici og omkostninger, fx ESG-relaterede betingelser. Derudover skal der oplyses om størrelsen af mulige ændringer i de kontraktmæssige pengestrømme foranlediget heraf og den regnskabsmæssige værdi af disse aktiver og forpligtelser.

Andre oplysningskrav

Anvendt regnskabspraksis

Der skal oplyses om anvendt regnskabspraksis i overensstemmelse med kravene i IAS 1, *Præsentation af regnskaber*,* herunder målegrundlag og anvendt regnskabspraksis i øvrigt, som er relevant for forståelsen af årsrapporten.

Oplysning om sikringsaktiviteter

IFRS har omfattende oplysningskrav vedrørende virksomhedens sikringsaktiviteter, når virksomheden vælger at anvende regnskabsmæssig sikring i overensstemmelse med IFRS 9. Oplysningerne skal give regnskabslæser information om

- virksomhedens risikostyringsstrategi, og hvordan den anvendes til at styre risici
- hvordan sikringsaktiviteterne påvirker beløb, tidspunkt og usikkerhed vedrørende fremtidige pengestrømme
- effekten af den regnskabsmæssige sikring på virksomhedens balance, totalindkomstopgørelse og egenkapitalopgørelse.

Oplysningerne skal gives samlet i en særskilt note eller et særskilt afsnit i regnskabet. Der er dog ikke krav om gentagelse af information, der allerede fremgår andre steder, fx i ledelsesberetning eller risikostyringsrapport, forudsat at noten indeholder tydelig krydsreference hertil, og at informationen er tilgængelig for regnskabsbruger i samme format og på samme tidspunkt som årsrapporten.

Riskostyringsstrategi	Virksomheden skal beskrive risikostyringsstrategien for hver risikokategori, som besluttes sikret. Beskrivelsen skal gøre regnskabslæser i stand til at vurdere, hvordan de enkelte risici opstår, hvordan risikoen styres samt omfanget af eksponering. Informationen skal bl.a. indeholde beskrivelse af • anvendte sikringsinstrumenter • metode for fastlæggelse af økonomisk sammenhæng mellem den sikrede risiko og sikringsinstrumentet • fastlæggelse af sikringsrate og kilder til sikringsineffektivitet. Hvis virksomheden sikrer et specifikt risikoelement i en post/transaktion, skal der gives yderligere kvalitative og kvantitative oplysninger om dette forhold.
Beløb, tidspunkt og usikkerhed vedrørende fremtidige pengestrømme	For hver risikokategori skal følgende oplyses: • Forfaldsoversigt for nominelle beløb i sikringsinstrumenterne • Gennemsnitlige priser eller satser i sikringsinstrumenterne • Kilder til sikringsineffektivitet, som forventes at påvirke sikringsforholdet i dets løbetid • Andre kilder til sikringsineffektivitet, som opstår i sikringsforholdet, og årsagen hertil • Beskrivelse af forventede pengestrømme, som ikke længere forventes gennemført, hvor der er anvendt pengestrømssikring i en tidligere regnskabsperiode. Hvis virksomheden i overensstemmelse med IFRS 9 anvender en dynamisk proces for sikring, hvor såvel eksponering som sikringsinstrumenter løbende ændres, skal der gives særlige oplysninger i stedet for ovenstående.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber bliver henvisningen erstattet med en henvisning til IAS 8, der samtidig ændrer titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber.*

Effekt af sikring på balance og resultater	Der skal i tabelform gives følgende oplysninger opdelt på risikokategorier: *Sikringsinstrumenter* • Opdelt på sikringstyper – oplysninger vedr. i) bogført værdi, ii) linje i balancen, hvori sikringsinstrumentet indgår, iii) ændring i dagsværdi anvendt til opgørelse af periodens sikringsineffektivitet og iv) nominelle beløb (inkl. mængder som fx ton, m^2). *Dagsværdisikring* • Oplysninger vedr. den sikrede post, herunder i) bogført værdi af sikret post opdelt på aktiver og forpligtelser, ii) akkumuleret beløb indregnet i bogført værdi fra sikringsforholdet, iii) linje i balancen, hvori den sikrede post er indregnet, iv) ændring i dagsværdi anvendt til opgørelse af sikringsineffektivitet i perioden og v) akkumulerede dagsværdiregulering for poster, som ikke længere reguleres for sikringsgevinster og tab ifølge IFRS 9. • Sikringsineffektivitet • Linje i totalindkomstopgørelsen, hvori sikringsineffektiviteten er indregnet. *Pengestrømssikring og sikring af nettoinvestering i udenlandske enheder* • Oplysninger vedr. den sikrede post, herunder i) ændring i dagsværdi anvendt til opgørelse af sikringsineffektivitet, ii) beløb i sikringsreserven og valutaomregningsreserven i egenkapitalen opdelt på poster, der fortsat sikres, og poster, hvor sikring er ophørt • Beløb indregnet i totalindkomstopgørelsen i perioden, herunder i) sikringsgevinster og -tab indregnet i øvrig totalindkomst, ii) sikringsineffektivitet indregnet i resultatet, og hvilken linje dette er indregnet i, iii) beløb recirkuleret fra reserverne til resultatet, opdelt på årsag til recirkulering, samt linje i resultatopgørelsen, hvori beløbet er indregnet, iv) sikringsgevinster og -tab indregnet i en særskilt linje i totalindkomsten vedr. sikring af nettoinvestering. Afstemningen af hver post i egenkapitalen og analysen af øvrig totalindkomst, som er krævet i IAS 1,* skal vises for hver risikokategori og skal særskilt vise sikringsgevinster og -tab indregnet i øvrig totalindkomst, recirkulerede beløb, basis adjustments, specifikation af omkostninger vedr. sikring (tidsværdi for optioner, terminselementet (*forward element*) i en terminskontrakt eller valutaspændet (*currency basis spread*)).

Der er desuden yderligere oplysningskrav i de tilfælde, hvor virksomheden måler et finansielt instrument til dagsværdi via resultatet, fordi virksomheden anvender et afledt kreditinstrument til at styre kreditrisikoen.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Oplysningskravene om sikringsaktiviteter i IFRS 7 er mere omfattende end kravene i ÅRL, der alene indeholder visse oplysningskrav om de metoder, som virksomheden har anvendt til sikring af henholdsvis værdien af aktiver og forpligtelser og værdien af forventede fremtidige aktiver og forpligtelser.

ÅRL giver mulighed for at indregne og måle finansielle aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med IFRS. Vælges denne mulighed, skal der også gives oplysninger om finansielle aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med IFRS, herunder IFRS 7.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 overføres kravet om afstemning af hver post i egenkapitalen og analysen af øvrig totalindkomst uændret til IFRS 18.*

Midlertidige oplysninger vedr. reform af referencerenter (IBOR-reform)
Referencerenter i mange finansielle kontrakter, som er baseret på *Interbank Offered Rates* (IBORs), skal udskiftes med alternative risikofrie referencerenter som følge af myndighedskrav i mange jurisdiktioner, herunder i EU som følge af reform af referencerenterne.

Virksomheder, som er eller vil blive påvirket af IBOR-reformen, skal give oplysninger, som gør regnskabslæser i stand til at vurdere IBOR-reformens effekt på virksomhedens finansielle instrumenter og riskostyring. Der skal herunder oplyses om art og omfanget af virksomhedens eksponering overfor risici relateret til IBOR-reformen, samt hvordan virksomheden styrer disse risici. De krævede oplysninger omfatter såvel kvalitative som kvantitative oplysninger.

Oplysning om dagsværdi
Der skal gives oplysninger om dagsværdien for hver gruppe af finansielle aktiver og forpligtelser, på en sådan måde at dagsværdien kan sammenlignes med de regnskabsmæssige værdier. Dagsværdien skal dog bl.a. ikke oplyses, når den regnskabsmæssige værdi stort set svarer til dagsværdien (fx kortsigtede tilgodehavender fra salg og kortfristede forpligtelser).

Hvis et finansielt instrument ikke handles på et aktivt marked eller ikke værdiansættes udelukkende på grundlag af observarbare input, kan der opstå forskelle mellem kostprisen og dagsværdien af det finansielle instrument på tidspunktet for første indregning, som ikke må indregnes straks som en gevinst eller et tab i resultatet. I sådanne tilfælde skal der for hver gruppe af finansielle aktiver og forpligtelser oplyses om anvendt regnskabspraksis for indregning af denne forskel i resultatet. Virksomheden skal forklare, hvorfor kostprisen ikke kan danne grundlag for dagsværdien, og herunder beskrive det grundlag, som understøtter dagsværdien. Der skal desuden foretages en afstemning af den samlede forskel primo og ultimo perioden, som endnu ikke er indregnet i resultatet,

IFRS 13, *Dagsværdimåling* indeholder en lang række yderligere oplysningskrav for dagsværdi, herunder oplysninger relateret til dagsværdihierarkiet.

Kontrakter vedrørende køb af naturafhængigt elektricitet
Hvis virksomheden har indgået kontrakter vedrørende køb af naturafhængigt elektricitet (ofte kaldt 'power purchase agreements'), skal der gives følgende oplysninger om disse:

- Kontraktlige bestemmelser, der eksponerer virksomheden overfor variabilitet i de underliggende mængder af elektricitet samt risiko for, at virksomheden vil blive forpligtet til at købe elektricitet på et tidspunkt, hvor den ikke selv kan anvende elektriciteten.
- Forventede fremtidige pengestrømme til køb af elektricitet i henhold til ikke indregnede kontrakter og en beskrivelse af, hvordan virksomheden vurderer, om en kontrakt er tabsgivende.
- Omkostninger til køb af elektricitet, med særskilt oplysning om andel af købt elektricitet, der ikke blev anvendt på købstidspunktet, indtægter fra salg af købt elektricitet og omkostninger til køb af elektricitet, der modsvarer solgt elektricitet.

Art og omfang af risici forbundet med finansielle instrumenter

Der skal gives kvalitative og kvantitative informationer, der sætter regnskabsbrugerne i stand til at vurdere virksomhedens eksponering for finansielle risici på balancedagen. Der skal herunder gives oplysninger om, hvilke typer risici der er forbundet med anvendelse af finansielle instrumenter, og hvordan virksomheden styrer disse risici. Typiske eksempler på risici er kredit-, likviditets- og markedsrisici. Disse oplysninger kan gives i fx ledelsesberetningen med en tydelig henvisning fra noterne.

Kvalitative oplysninger
For hver type risiko vedrørende finansielle instrumenter skal virksomheden oplyse:

a. De risici, virksomheden er udsat for, og hvordan de opstår
b. Virksomhedens mål, politikker og procedurer for styring af disse risici og de metoder, der anvendes til måling af disse risici
c. Ændringer i a. og b. ovenfor i forhold til foregående regnskabsår.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL kræver oplysning om omfang og karakter af afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi, samt væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme.

Hvis det er væsentligt for vurderingen af virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultatet kræver ÅRL desuden, at ledelsesberetningen beskriver i) virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, (herunder politik for sikring af større grupper af forventede fremtidige transaktioner, for hvilke der anvendes sikring) og ii) virksomhedens risikoeksponering ifm mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme,

Kvantitative oplysninger

For hver type risiko vedrørende finansielle instrumenter skal virksomheden oplyse:

a. Sammenfattende kvantitative data om den pågældende risiko for virksomheden på balancedagen. Oplysningerne skal være baseret på de informationer, der gives til virksomhedens ledelse.
b. Oplysninger vedrørende kreditrisiko, likviditetsrisiko og markedsrisiko som beskrevet nedenfor, medmindre oplysningerne indgår under a.
c. Koncentrationer af risici, i det omfang oplysningerne ikke indgår under a. og b. ovenfor.

Hvis risiciene på balancedagen ikke er repræsentative for virksomhedens eksponering overfor risici i regnskabsperioden, skal der gives yderligere oplysninger, der er repræsentative for virksomhedens risikoeksponering i regnskabsperioden.

Kreditrisiko

Kreditrisiko er risikoen for, at modparten påfører virksomheden et finansielt tab som følge af manglende indfrielse af sin forpligtelse.

Anvendelse af nedskrivningsmodellen i IFRS 9 involverer omfattende brug af ledelsesmæssige skøn. For at gøre regnskabsbruger i stand til at forstå effekten af kreditrisici kræver IFRS 7 omfattende og detaljerede oplysninger om, hvordan virksomheden har anvendt nedskrivningsmodellen i IFRS 9, hvad resultatet heraf har været på hver gruppe af finansielle aktiver samt årsagen til ændringer i forventede kredittab.

Virksomheden skal ved opfyldelse af nedenstående detaljerede oplysningskrav vurdere

- Detaljeringsgraden i virksomhedens oplysninger og vægtning af de forskellige aspekter i oplysningskravene
- Et passende niveau for aggregering og adskillelse af information
- Om regnskabsbruger har behov for yderligere forklaringer for at kunne vurdere de kvantitative oplysninger.

Risikostyringspolitikker og –procedurer	Virksomheden skal forklare sine politikker og procedurer for styring af kreditrisici og sammenhængen til indregning og måling af kredittab. Det omfatter bl.a. oplysning om, hvordan en væsentlig stigning i kreditrisiko faslægges, hvordan misligholdelse defineres, hvornår et aktiv anses som værende værdiforringet samt virksomhedens politik for afskrivning af et finansielt aktiv som værende tabt. Desuden skal der oplyses om input, forudsætninger og vurderingsteknikker anvendt til at opgøre 12 måneders og livslangt kredittab, hvordan virksomheden anvender fremadskuende information samt eventuelle ændringer i vurderingsteknikkerne eller væsentlige forudsætninger.

Kvalitative og kvantitative oplysninger vedr. forventede kredittab	For hver gruppe af finansielle aktiver skal følgende oplyses: • Afstemning fra primo til ultimo af hensættelse til tab opdelt på aktiver, der var værdiforringet på købstidspunktet, aktiver, hvor hensættelse til tab er opgjort til forventede kredittab over 12 måneder samt aktiver, hvor hensættelsen er opgjort til forventede kredittab i hele løbetiden. Oplysninger vedr. sidstnævnte skal yderligere opdeles i aktiver, hvor kreditrisiko er steget, uden at aktivet er værdiforringet, aktiver, der er værdiforringet, samt varetilgodehavender, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender. • Forklaring på, hvordan betydelige ændringer i bruttoværdierne har bidraget til ændringer i hensættelsen til tab. • Beløb, som bedst repræsenterer virksomhedens maksimale kreditrisiko før hensyntagen til sikkerhedsstillelser, beskrivelse af modtagne sikkerhedsstillelser og herunder oplysning om aktiver uden hensættelse til tab som følge af sikkerhedsstillelser samt beløb for modtagne sikkerhedsstillelser for aktiver, der er værdiforringet på balancedagen. Herudover skal der gives oplysninger om finansielle aktiver, som er modificeret i perioden uden ophør af indregning, samt aktiver, der er afskrevet som tabt, men hvor der fortsat pågår inddrivelsesaktiviteter.
Eksponering over for kreditrisiko	Virksomheden skal oplyse brutto bogført værdi (før hensættelse til tab) for hver kreditrisikokategori samt kreditrisikoeksponering vedr. lånetilsagn og finansielle garantier. Oplysningerne skal gives separat for aktiver, der var værdiforringet på købstidspunktet, aktiver, hvor hensættelse til tab er opgjort til forventede kredittab over 12 måneder, samt aktiver, hvor hensættelsen er opgjort til forventede kredittab i hele løbetiden. For sidstnævnte skal der yderligere opdeles i aktiver, hvor kreditrisiko er steget, uden at aktivet er værdiforringet, aktiver, der er værdiforringet, samt varetilgodehavender, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender. For varetilgodehavender, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender kan oplysningerne gives i form af en hensættelsesmatrix. For finansielle aktiver omfattet af IFRS 7, men ikke omfattet af nedskrivningsreglerne i IFRS 9, (fx finansielle aktiver målt til dagsværdi via resultatet) skal der for hver gruppe af finansielle aktiver oplyses om den maksimale kreditrisikoeksponering samt eventuelle sikkerhedsstillelser mv.
Realisering af sikkerhedsstillelser mv.	For finansielle eller ikke-finansielle aktiver, der er anskaffet som led i realisering af sikkerhedsstillelser, skal følgende oplyses: • Aktivets art og regnskabsmæssige værdi • Politikker for afhændelse eller brug i virksomhedens aktiviteter for aktiver, som ikke umiddelbart kan konverteres til kontanter.

Likviditetsrisiko
Likviditetsrisiko er risikoen for, at virksomheden ikke kan indfri sine finansielle forpligtelser. Virksomheden skal oplyse følgende vedrørende likviditetsrisiko:

- En løbetidsanalyse af finansielle forpligtelser, som viser de kontraktlige restløbetider opdelt på henholdsvis ikke-afledte og afledte finansielle forpligtelser
- En beskrivelse af, hvordan virksomheden styrer den likviditetsrisiko, der er forbundet med de oplyste restløbetider.

Markedsrisiko
Markedsrisiko er risikoen for, at dagsværdien eller de fremtidige pengestrømme for et finansielt instrument ændres som følge af ændringer i markedskurser. Markedsrisiko omfatter tre typer af risici, i) valutarisiko, ii) renterisiko og iii) anden prisrisiko. Virksomheden skal oplyse følgende vedrørende markedsrisiko:

- En følsomhedsanalyse for hver type markedsrisiko som virksomheden er udsat for pr. balancedagen. Analysen skal vise, hvordan resultat og egenkapital påvirkes af ændringer i relevante forudsætninger.
- Metoder og forudsætninger for udarbejdelse af disse følsomhedsanalyser.
- Ændringer i anvendte metoder og forudsætninger i forhold til det foregående regnskabsår og begrundelsen herfor.

I stedet for ovennævnte analyser vedrørende markedsrisici kan virksomheden anvende følsomhedsanalyser (fx value-at-risk), der viser hvordan forskellige risici er indbyrdes afhængige (fx renter og valutakurser), hvis sådanne analyser anvendes til at styre finansielle risici.

Hvis de præsenterede følsomhedsanalyser ikke er repræsentative for risiciene forbundet med virksomhedens finansielle aktiver, skal dette oplyses. Endvidere skal det begrundes, hvis de ikke anses for repræsentative.

Overdragelse af finansielle aktiver

Virksomheden skal give oplysninger i en separat note i regnskabet for alle overdragne finansielle aktiver, hvor virksomheden fortsat er eksponeret i forhold til det overdragede aktiv, uanset om indregning af aktivet er ophørt eller ej.

Virksomheden skal give oplysninger, som gør det muligt for regnskabsbruger at forstå forholdet mellem overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud, og de dermed forbundne forpligtelser, og at vurdere arten af og risici forbundet med virksomhedens fortsatte involvering i finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt.

Overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud

Hvis virksomheden har overdraget finansielle aktiver på en sådan måde, at ingen eller kun nogle af de overdragne finansielle aktiver opfylder kriterierne for ophør med indregning, skal virksomheden for hver gruppe af finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud, oplyse følgende:

a. De overdragne aktivers art
b. Arten af virksomhedens risici og afkast knyttet til ejendomsretten
c. En beskrivelse af forholdet mellem de overdragne aktiver og de dermed forbundne forpligtelser
d. Hvis modpartens regres i forbindelse med de tilknyttede forpligtelser er begrænset til de overdragne aktiver – en oversigt over dagsværdien af de overdragne aktiver, dagsværdien af de dermed forbundne forpligtelser og nettopositionen
e. Hvis virksomheden fortsætter med at indregne samtlige overdragne aktiver – regnskabsmæssige værdier af de overdragne aktiver og de dermed forbundne forpligtelser
f. Hvis virksomheden fortsætter med at indregne aktiverne, i det omfang den fortsat har en involvering – de oprindelige aktivers samlede regnskabsmæssige værdi inden overdragelsen, den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, virksomheden fortsætter med at indregne, og den regnskabsmæssige værdi af de dertil knyttede forpligtelser.

Overdragne finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt fuldt ud

Hvis virksomheden ophører med at indregne overdragne finansielle aktiver fuldt ud, men fortsat har involvering deri, skal virksomheden for hver type fortsat involvering oplyse følgende:

a. Regnskabsmæssig værdi af de aktiver og forpligtelser, der er indregnet i virksomhedens balance, og som repræsenterer virksomhedens fortsatte involvering i de finansielle aktiver, samt de regnskabsposter, hvori den regnskabsmæssige værdi af disse aktiver og forpligtelser er indregnet.
b. Dagsværdien af de aktiver og forpligtelser, der repræsenterer virksomhedens fortsatte involvering i de finansielle aktiver.
c. Det beløb, der bedst repræsenterer virksomhedens maksimale eksponering over for tab som følge af den fortsatte involvering i de finansielle aktiver, og oplysninger om, hvordan den maksimale eksponering over for tab er opgjort.
d. De udiskonterede pengestrømme fra virksomheden, der vil eller kan være behov for med henblik på at tilbagekøbe de finansielle aktiver, eller andre beløb, der skal betales til erhververen vedrørende de overdragne aktiver. Hvis pengestrømmene fra virksomheden er variable, skal det oplyste beløb være baseret på forhold, der eksisterer på hver balancedag.
e. En analyse af restløbetiden for de under d. ovenfor anførte beløb.
f. Kvalitative oplysninger, som forklarer og understøtter de kvantitative oplysninger, der kræves under a.-e. ovenfor.

Hvis virksomheden har mere end en type fortsat involvering i et finansielt aktiv, hvor indregning er ophørt fuldt ud, kan ovennævnte oplysninger gives samlet og præsenteres som én type fortsat involvering.

Virksomheden skal derudover oplyse om gevinst eller tab ved overdragelsen, samt indtægter og omkostninger fra virksomhedens fortsatte involvering. Hvis overdragelse af finansielle aktiver ikke er jævnt fordelt over regnskabsperioden, fx når overdragelserne sker tæt på balancedagen, skal der gives særlige oplysninger herom.

IFRS 8

Omhandler	Segmentoplysninger
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 8 – Driftssegmenter

Formålet med IFRS 8 er at fastlægge principperne for præsentation af oplysninger, der gør det muligt at vurdere arten og de finansielle følger af de forretningsaktiviteter, som virksomheden udøver, og de økonomiske omgivelser, den opererer indenfor.

Standarden kræver, at virksomheder, hvis egenkapital- eller gældsinstrumenter handles på et offentligt marked, eller som er i gang med optagelse til handel på et offentligt marked, skal medtage oplysninger om virksomhedens driftssegmenter i regnskabet. Hvis virksomheden præsenterer modervirksomhedens separate regnskab og koncernregnskab i samme rapport, er der ikke krav om segmentoplysninger i modervirksomhedens separate regnskab.

Segmentoplysningerne skal baseres på virksomhedens interne rapportering, selvom denne ikke nødvendigvis er baseret på de principper, der anvendes i regnskabet.

Driftssegmenter

Et driftssegment er et element af en virksomhed:

- der udøver forretningsaktiviteter, hvorigennem virksomheden kan frembringe omsætning og pådrage sig omkostninger (herunder omsætning og omkostninger fra transaktioner med andre elementer af virksomheden),
- hvorom der foreligger separat økonomisk information, og
- hvis driftsresultater regelmæssigt gennemgås af virksomhedens øverste beslutningstager med henblik på allokering af ressourcer og vurdering af indtjening.

Udtrykket "øverste beslutningstager" betegner den funktion, som træffer beslutninger om allokering af ressourcer til de enkelte driftssegmenter, samt vurderer driftssegmenternes indtjening, og er ikke nødvendigvis en direktør med en bestemt titel. Ofte er virksomhedens øverste beslutningstager dens direktion eller den administrerende direktør, men det kan fx også være bestyrelsen, hvis det er den, der beslutter ressourceallokeringer og vurderer indtjeningen i driftssegmenterne.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal virksomheder i regnskabsklasse C(stor) og D medtage segmentoplysninger. IFRS kræver kun, at virksomheder hvis egenkapital- eller gældsinstrumenter handles på et offentligt marked, eller som er i gang med optagelse til handel på et offentligt marked, skal medtage segmentsoplysninger i regnskabet.

Ifølge ÅRL skal nettoomsætningens fordeling på aktiviteter og geografiske markeder angives, hvis henholdsvis aktiviteterne og de geografiske markeder afviger betydeligt indbyrdes. IFRS 8 tager ikke afsæt i en opdeling på henholdsvis aktiviteter og geografiske markeder.

ÅRL's regler om segmentoplysninger vedrørende nettoomsætningen kan tage afsæt i den segmentering, som følger af IFRS 8, eller efter den tidligere internationale standard, IAS 14, *Præsentation af segmentoplysninger*, som tog afsæt i en opdeling på henholdsvis aktiviteter og geografiske markeder.

Præsentationspligtige segmenter

Det er muligt at sammenlægge to eller flere driftssegmenter til ét driftssegment, forudsat at sammenlægningen er i overensstemmelse med grundprincippet for denne standard, at segmenterne har ensartede økonomiske karakteristika, og segmenterne er ensartede i alle følgende henseender:

- Produkternes og tjenesteydelsernes art
- Produktionsprocessernes art
- Produkternes eller tjenesteydelsernes kundetyper eller kundegrupper
- De anvendte distributionsmetoder for produkterne eller tjenesteydelserne
- Eventuelle særlige lovmæssige rammer, eksempelvis for bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed eller offentlig virksomhed.

Virksomheden skal præsentere separate oplysninger om hvert driftssegment, der opfylder én af følgende kvantitative grænser (10 %'s grænsen):

- Omsætningen, herunder både salg til eksterne kunder og salg til andre segmenter, udgør 10 % eller derover af den samlede interne og eksterne omsætning for alle driftssegmenter.
- Resultatet udgør 10 % eller derover af det største beløb i absolutte tal for (i) det samlede overskud for alle driftssegmenter, der genererer overskud, og (ii) det samlede tab for alle driftssegmenter, der genererer tab.
- Aktiverne udgør 10 % eller derover af de samlede aktiver for alle driftssegmenter.

Såfremt ledelsen mener, at oplysninger om et driftssegment vil være nyttige for brugere af regnskabet, kan der gives oplysninger separat om dette driftssegment, selvom det ikke opfylder ovenstående kvantitative grænser.

Virksomheden skal identificere driftssegmenter, indtil den samlede eksterne omsætning i disse identificerede driftssegmenter udgør 75 % af virksomhedens omsætning, selvom de identificerede driftssegmenter ikke opfylder de kvantitative krav til et præsentationspligtigt segment.

Segmentoplysninger

Indregnings- og målingsbestemmelserne for segmentoplysningerne skal være identiske med de principper, der anvendes ved den interne rapportering til virksomhedens øverste beslutningstager. Det vil sige, at der ikke er krav om anvendelse af den samme regnskabspraksis, som i regnskabet i øvrigt. Der skal i regnskabet gives oplysning om de anvendte principper for segmentoplysningerne.

Virksomheden skal give generelle oplysninger som omfatter en beskrivelse af:

- De faktorer, der er lagt til grund for identificering af virksomhedens præsentationspligtige segmenter, herunder hvordan ledelsen har valgt, at organisere virksomheden, fx efter produkter og tjenesteydelser, geografi e.l., og
- Typer af produkter og tjenesteydelser, som hvert præsentationspligtige segment har sin omsætning fra.

Som udgangspunkt kræves der kun oplysning om resultatposter, aktiver og forpligtelser for hvert præsentationspligtige segment, i det omfang der gives oplysning herom til virksomhedens øverste beslutningstager. Dog skal der altid oplyses et segmentresultat.

Der skal gives følgende oplysninger separat for hvert præsentationspligtige segment, hvis disse rapporteres særskilt eller indgår i et segmentresultat, der regelmæssigt rapporteres, til virksomhedens øverste beslutningstager:

- Omsætning fra eksterne kunder
- Omsætning fra transaktioner med andre driftssegmenter i samme virksomhed
- Renteindtægter
- Renteudgifter
- Afskrivning
- Væsentlige indtægts- og udgiftsposter, der oplyses i overensstemmelse med paragraf 97 i IAS 1, P*ræsentation af regnskaber**
- Resultat- og egenkapitalandele i associerede virksomheder og joint ventures indregnet efter den indre værdis metode

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændres henvisningen til paragraf 42 i IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber.*

- Skatteomkostninger eller -indtægter
- Ikke-kontante transaktioner bortset fra afskrivning
- Resultatet (kræves altid oplyst)
- Samlede aktiver
- Forpligtelser
- Tilgange af immaterielle aktiver og materielle anlægsaktiver.

Ændrer virksomheden sammensætningen af sine driftssegmenter, skal sammenligningstallene tilpasses den nye sammensætning.

Hvis virksomheden har benyttet muligheden for at sammenlægge driftssegmenter med ens økonomiske karakteristika til et rapporteringspligtigt segment, skal der gives oplysninger om de vurderinger ledelsen har anvendt. Det omfatter bl.a. en kort beskrivelse af de sammenlagte driftssegmenter, og de økonomiske indikatorer der indgår i vurderingen af, om driftssegmenterne har ens økonomiske karakteristika.

Virksomheden skal præsentere en afstemning af segmentoplysningerne til regnskabets samlede tal for omsætning, resultat før skat og ophørte aktiviteter, samt eventuelt andre væsentlige oplysninger i det omfang, der gives segmentoplysninger for disse poster. Derudover skal der præsenteres en afstemning af segmentoplysninger for aktiver og forpligtelser, såfremt disse regelmæssigt rapporteres til den øverste beslutningstager.

Derudover skal der gives følgende oplysninger, uanset om virksomheden kun har et enkelt præsentationspligtigt segment, medmindre disse allerede fremgår af segmentoplysningerne:

- Ekstern omsætning for hvert produkt og hver tjenesteydelse eller hver gruppe af ensartede produkter og tjenesteydelser (opgjort efter samme praksis som anvendt i regnskabet).
- Ekstern omsætning samt anlægsaktiver opdelt på virksomhedens hjemland og udlandet (opgjort efter samme praksis som anvendt i regnskabet). Hvis en af disse poster vedrørende et enkelt land er væsentlig, skal den pågældende post oplyses separat for dette land.
- Oplysninger om graden af virksomhedens afhængighed af store kunder, herunder hvis mere end 10 % af omsætningen er fra transaktioner med en enkelt kunde. Der skal oplyses om den samlede omsætning fra hver af denne type kunder og hvilke segmenter, der præsenterer denne omsætning.

IFRS 8 giver ikke mulighed for at undlade visse segmentoplysninger, fx begrundet i særlige konkurrencemæssige hensyn.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Under ÅRL kan segmentoplysninger i særlige tilfælde undlades, hvis disse kan volde betydelig skade for virksomheden. Det forudsætter, at ledelsen loyalt tager stilling til, om der foreligger særlige konkurrencehensyn, og dokumenterer denne vurdering. IFRS giver ikke tilsvarende mulighed for undladelse af segmentoplysninger.

Vi henviser i øvrigt til vores globale IFRS-eksempelregnskab, som kan downloades fra www.iasplus.com.

IFRS 9

Omhandler	Indregning og måling af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser og afledte finansielle instrumenter.
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 10, *Delårsregnskaber og værdiforringelse* IFRIC 12, *Koncessionsaftaler* IFRIC 16, *Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk enhed* IFRIC 19, *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter*
Bemærk:	IASB udsendte i juli 2014 IFRS 9, *Finansielle instrumenter*, som erstattede IAS 39, *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*, og IFRIC 9, *Omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter* med ikrafttrædelsesdato 1. januar 2018. Virksomhederne kan dog vælge at fortsætte med at anvende sikringsreglerne i IAS 39, indtil IASB har færdiggjort sit projekt om makrosikring.

IFRS 9 – Finansielle instrumenter

IFRS 9 fastlægger regler og principper for indregning og måling af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser og visse kontrakter om køb eller salg af ikke-finansielle aktiver. Endvidere indeholder IFRS 9 bestemmelser om regnskabsmæssig sikring og nedskrivning af finansielle aktiver samt visse andre kontrakter. IFRS 9 skal læses i sammenhæng med IAS 32, *Finansielle instrumenter: Præsentation*, IFRS 7, *Finansielle instrumenter: Oplysninger* og IFRS 13, *Dagsværdimåling*. IAS 32 indeholder også en række definitioner af finansielle instrumenter samt vejledning i at sondre mellem egenkapital og forpligtelser. IFRS 7 indeholder oplysningskrav vedrørende virksomhedens brug af finansielle instrumenter og eksponering over for finansielle risici, og IFRS 13 indeholder regler for og vejledning i opgørelse af dagsværdi.

Gennemgangen af IFRS 9 er opdelt i afsnit som angivet i figuren nedenfor:

IAS 39 – Finansielle instrumenter: Indregning og måling

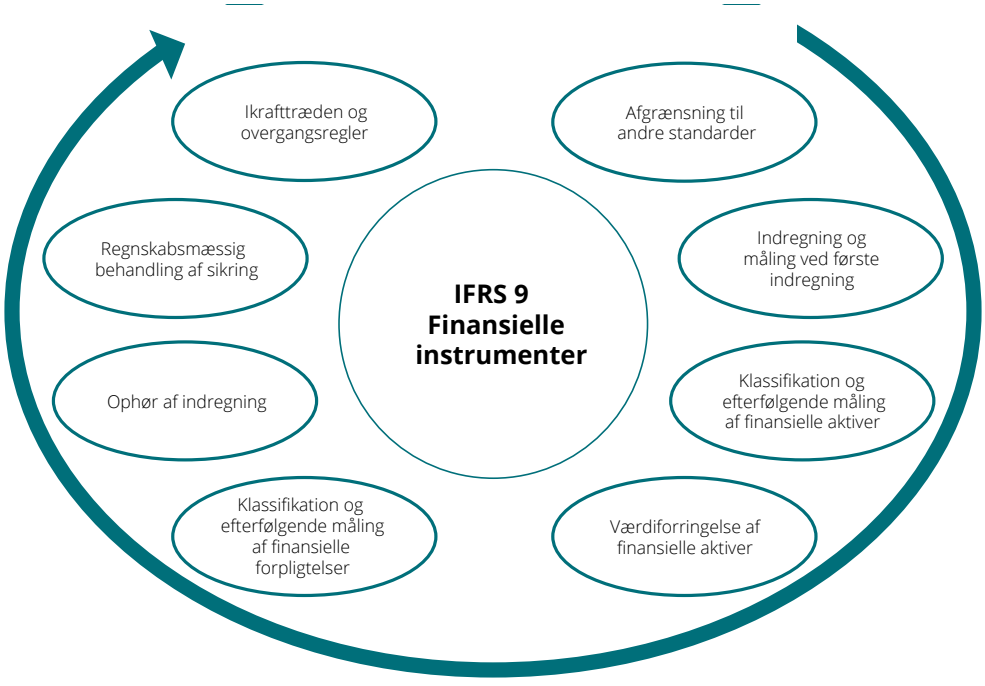

Finansielle instrumenter omfatter ikke kun afledte finansielle instrumenter (derivater) som fx terminsforretninger, futures, optioner og swaps, men også primære finansielle instrumenter. Det betyder, at følgende primære finansielle instrumenter er omfattet af IFRS 9:

- Investeringer i aktier, anparter og obligationer
- Bankindeståender
- Tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser
- Andre tilgodehavender
- Likvide beholdninger
- Udstedte obligationer
- Prioritetsgæld
- Gæld til kreditinstitutter i øvrigt
- Bankgæld
- Leverandørgæld
- Anden gæld.

IFRS 9 finder også anvendelse på finansielle aktiver og skyldige beløb fra koncessionsgiver, som indregnes i balancen efter IFRIC 12 om koncessionsaftaler.

Afgrænsning til andre standarder

IFRS 9 gælder for alle finansielle aktiver og forpligtelser, medmindre de er specifikt undtaget. De finansielle instrumenter, som fremgår af nedenstående figur, er omfattet af andre standarder og dermed ikke af IFRS 9.

Undtaget fra IFRS 9, da de er omfattet af andre standarder

Egenkapitalinstrumenter, der er udstedt af den regnskabsaflæggende virksomhed og er klassificeret som egenkapital (fx egne aktier) IAS 32

Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures (IAS 28)

Investeringer i dattervirksomheder (IFRS 10 og IAS 27)
(IFRS 9 gælder dog, hvis modervirksomheden er en investeringsvirksomhed eller dattervirksomheder indregnes efter IFRS 9 i det separate regnskab)

Leasingkontrakter (IFRS 16)
(IFRS 9 vedr. ophør af indregning, nedskrivning og indbyggede derivater gælder dog i visse tilfælde)

Pensionsordninger (IAS 19)

Refusioner (IAS 37)

Visse lånetilsagn (IAS 37)
(IFRS 9 vedr. nedskrivning og ophør af indregning gælder dog for lånetilsagn)

Forsikringskontrakter (IFRS 17)
(Visse kontrakter vedr. finansielle garantier samt indbyggede derivater er dog omfattet af IFRS 9)

Aktiebaseret vederlæggelse (IFRS 2)

Rettigheder og forpligtelser iht. salgskontrakter med kunder (IFRS 15)
(IFRS 9 gælder dog for visse finansielle instrumenter i salgskontrakter via reference fra IFRS 15, fx indregnede tilgodehavender fra opfyldte leveringsforpligtelser, ligesom IFRS 9 vedr. nedskrivninger gælder for kontraktaktiver)

Forwardkontrakter vedr. køb/salg af en virksomhed i en virksomhedssammenslutning på en fremtidige dato (IFRS 3)

Omfattet af IFRS 9
Alle andre finansielle instrumenter

Afledte finansielle instrumenter og indbyggede afledte finansielle instrumenter

Definition

Afledte finansielle instrumenter (derivater) er i IFRS 9 defineret som kontrakter, der har alle følgende karakteristika:

- Værdien af instrumentet afhænger af udviklingen i en rente, prisen på et primært finansielt instrument (fx en aktie), prisen på en råvare, en valuta, et prisindeks eller en andre variabel – også kaldt det underliggende.
- Instrumentet kræver ingen eller en lavere initial nettoinvestering, end en investering i det underliggende.
- Instrumentet afregnes på en fremtidig dato.

Derivater omfatter typisk terminsforretninger, futures, optioner og swaps. Fremtidige køb og salg af råvarer eller andre ikke finansielle aktiver, skal også behandles som et derivat, hvis

- kontrakten kan afregnes netto,
- der er en historik for nettoafregning, selvom det ikke fremgår eksplicit af kontrakten,
- virksomheden umiddelbart efter levering sælger det underliggende aktiv med henblik på opnåelse af fortjeneste ved kortvarige udsving i markedsprisen, eller
- aktivet er let omsætteligt til kontanter.

Kontrakter om køb og salg af ikke finansielle aktiver skal dog ikke behandles i henhold til IFRS 9, hvis de købes med henblik på brug i virksomhedens egen drift eller sælges som et led i virksomhedens driftsaktivitet.

En aftale om køb af elektricitet (ofte kaldt 'power purchase agreement') skal som udgangspunkt behandles som et derivat i henhold til IFRS 9, idet elektricitet er let omsætteligt til kontanter, og hvis en virksomhed har købt mere elektricitet på et bestemt tidspunkt end den bruger på dette tidspunkt, bliver den overskydende elektricitet solgt på elmarkedet, idet elektricitet ikke kan oplagres.

IFRS 9 indeholder imidlertid en undtagelse for kontrakter vedrørende køb af naturafhængig elektricitet (kontrakter, hvor mængden af produceret elektricitet afhænger af ikke-kontrollérbare naturforhold som fx solskinstimer eller vindforhold). Selvom virksomheden måtte sælge en del af den købte elektricitet umiddelbart efter levering, fordi virksomheden ikke kan udnytte den producerede elektricitet på leveringstidspunktet, skal sådanne kontrakter ikke behandles i henhold til IFRS 9, hvis virksomheden efterfølgende tilbagekøber minimum den samme mængde elektricitet på det samme marked indenfor en rimelig periode, som ikke kan overstige 12 måneder.

Måling

Derivater skal i alle tilfælde måles til dagsværdi. Dette gælder også, selvom de regnskabsmæssige bestemmelser for sikring anvendes. Ændring i dagsværdien indregnes i resultatopgørelsen bortset fra visse tilfælde, hvor instrumentet behandles efter bestemmelserne for regnskabsmæssig sikring, jf. nedenfor.

Indbyggede derivater

Indbyggede derivaterkan være indbygget i og dermed være en del af en kombineret kontrakt, som omfatter både derivatet og hovedkontrakten. Som eksempel kan nævnes et konvertibelt lån, hvor lånet er hovedkontrakten, og konverteringsretten er derivatet.

Hvis hovedkontrakten er et finansielt aktiv omfattet af IFRS 9, udskilles det indbyggede derivat ikke fra hovedkontrakten. Derfor er det de samlede pengestrømme fra kontrakten inklusive det indbyggede derivat, der indgår i vurderingen af, om kontrakten lever op til kriterierne for måling til amortiseret kostpris.

Hvis hovedkontrakten er en finansiel forpligtelse eller et ikke finansielt instrument (fx købs- og salgsaftaler), skal det indbyggede derivat adskilles fra hovedkontrakten og behandles regnskabsmæssigt som et afledt derivat efter IFRS 9, jf. ovenfor, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- De økonomiske karakteristika og risici, der er forbundet med det indbyggede derivat, er ikke nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici.
- Et særskilt instrument med samme betingelser som det indbyggede derivat opfylder definitionen på et derivat.
- Det kombinerede instrument måles ikke allerede til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet.

Er ovenstående betingelser alle opfyldt, skal hovedkontrakten behandles i overensstemmelse med den for hovedkontrakten relevante standard.

I de tilfælde, hvor det indbyggede derivat væsentligt ændrer ved en ikke-finansiel kontrakts pengestrømme, og det ved første vurdering af et tilsvarende instrument er klart, at IFRS 9 ikke forbyder udskillelse af det indbyggede derivat, kan virksomheden vælge at måle hele den sammensatte kontrakt til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet.

Hvis det ikke er muligt at måle dagsværdien af det indbyggede derivat særskilt, skal hele kontrakten måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet.

Indregning og måling ved første indregning

Ifølge IFRS 9 skal et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse indregnes i balancen, når – og kun når – der for virksomheden foreligger en aftalemæssig rettighed eller pligt til at afregne kontanter eller et andet finansielt instrument.

Finansielle aktiver eller forpligtelser, som ikke efterfølgende måles til dagsværdi via resultatet, måles ved første indregning til dagsværdi tillagt eller fratrukket transaktionsomkostninger, som direkte kan henføres til erhvervelsen af det finansielle instrument. Dagsværdien opgøres efter reglerne i IFRS 13. Dog skal tilgodehavender fra salg ved første indregning måles til transaktionsprisen i henhold til IFRS 15, *Omsætning fra kontrakter med kunder*, forudsat der ikke indgår et væsentligt finansieringselement i tilgodehavendet.

Finansielle aktiver og forpligtelser, som efterfølgende måles til dagsværdi via resultatet, indregnes ved første indregning til dagsværdi uden tillæg eller fradrag af transaktionsomkostninger. Transaktionsomkostningerne indregnes i resultatet.

Klassifikation og efterfølgende måling af finansielle aktiver

Efter IFRS 9 foretages klassifikation og måling af finansielle aktiver på baggrund af forretningsmodellen for de finansielle aktiver og de kontraktmæssige betalingsstrømme, som knytter sig hertil. Baseret herpå skal finansielle aktiver ved første indregning henføres til én af følgende kategorier:

- Finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris
- Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via øvrig totalindkomst (FVTOCI = *Fair Value Through Other Comprehensive Income*) – fordringer
- Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via resultatet (FVTPL = *Fair Value Through Profit or Loss*)
- Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi, med værdiregulering via øvrig totalindkomst (FVTOCI) – egenkapitalinstrumenter.

Klassifikationen har betydning for den efterfølgende måling af aktiverne og indregning af ændringer i aktivernes værdi.

Nedenstående beslutningstræ understøtter klassifikationen af finansielle aktiver:

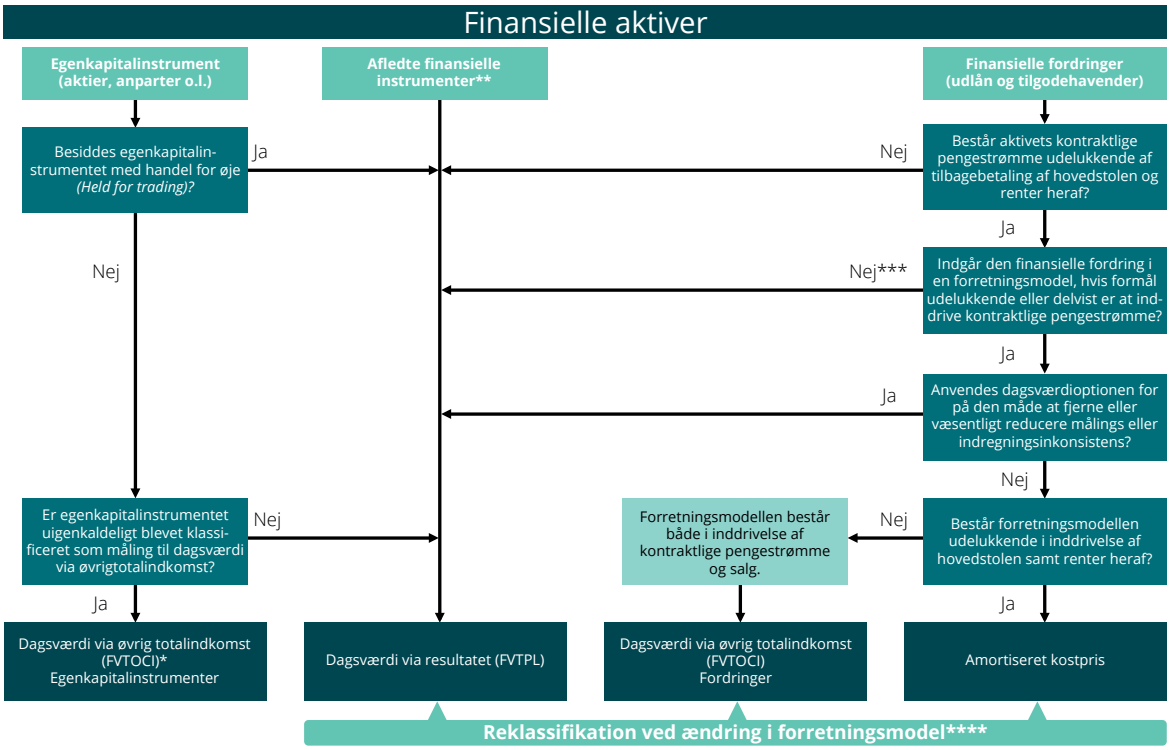

Ovenstående beslutningstræ tager ikke højde for bestemmelserne for regnskabsmæssig sikring.

* *Udbytter, der repræsenterer afkast af den investerede kapital, indregnes i resultatet.*

** *Både selvstændige derivater og indbyggede derivater i gældsinstrumenter, der skal udskilles.*

*** *Dvs. den finansielle fordring indgår i en anden forretningsmodel, fx en handelsbeholdning eller en beholdning, der styres og rapporteres på dagsværdibasis.*

**** *Reklassifikation af finansielle fordringer er krævet, når (og kun når) virksomhedens forretningsmodel for finansielle aktiver ændres.*

Måling af finansielle fordringer til amortiseret kostpris kræver, at de kontraktlige pengestrømme udelukkende består af betaling af afdrag og renter, og at forretningsmodellen består i inddrivelse af de kontraktlige pengestrømme. Hvis forretningsmodellen består i en kombination af inddrivelse af kontraktlige pengestrømme og salg af fordringer, måles fordringen til dagsværdi via øvrig totalindkomst. Alle andre finansielle aktiver, dvs. fordringer, der ikke opfylder betingelserne i forhold til de kontraktlige pengestrømme og forretningsmodellen, samt derivater og egenkapitalinstrumenter (aktier mv.), skal måles til dagsværdi via resultatet. Det vil fx sige, at unoterede egenkapitalinstrumenter altid skal måles til dagsværdi. I enkelte tilfælde kan kostpris dog være det bedste udtryk for dagsværdien. Egenkapitalinstrumenter, der ikke indgår i en handelsbeholdning, kan dog måles permanent til dagsværdi via øvrig totalindkomst, dvs. uden recirkulering. Dette valg foretages specifikt instrument for instrument på tidspunktet for første indregning.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL kan investeringer i egenkapitalinstrumenter, som opfylder ÅRLs definition på "Kapitalinteresser" uden at være associerede virksomheder, måles til dagsværdi via resultatet, til kostpris eller til indre værdi.

I ÅRL er kapitalinteresser defineret som en virksomheds eller en virksomhed og dennes dattervirksomheders ret over egenkapital i en anden virksomhed, når formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed. Ret over egenkapital i en anden virksomhed formodes at være en kapitalinteresse, når rettigheden udgør mindst 20 pct. af egenkapitalen i den anden virksomhed.

Efter IFRS skal sådanne virksomheder måles til dagsværdi via resultatet eller dagsværdi via øvrig totalindkomst.

Indregning og måling af finansielle aktiver (bortset fra sikringstilfælde) kan illustreres således:

Klassifikation og måling af finansielle aktiver		
Kategori af finansielle aktiver	**Beskrivelse**	**Måling**
Finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris	• Finansielle fordringer (udlån og tilgodehavender), hvor de kontraktlige pengestrømme og forretningsmodellen opfylder betingelserne for måling til amortiseret kostpris	• Måles ved første indregning til dagsværdi med tillæg af transaktionsomkostninger • Måles efterfølgende til amortiseret kostpris ved brug af den effektive rentes metode • Renter, amortiseringer, valutakursreguleringer og nedskrivninger indregnes i resultatet.
Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi, med værdiregulering via øvrig totalindkomst (FVTOCI) – fordringer	• Finansielle fordringer (udlån og tilgodehavender), der besiddes i en blandet forretningsmodel, og hvor de kontraktlige pengestrømme alene omfatter afdrag og renter.	• Måles ved første indregning til dagsværdi med tillæg af transaktionsomkostninger • Måles efterfølgende til dagsværdi • Dagsværdiændringer indregnes i øvrig totalindkomst • Renter beregnet i overensstemmelse med den effektive rentes metode, valutakursreguleringer samt nedskrivninger indregnes i resultatet • Dagsværdiændringer recirkuleres fra øvrig totalindkomst til resultatet ved salg af fordringen.
Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via resultatet (FVTPL)	• Egenkapitalinstrumenter (aktier, anparter o.l.), der ikke klassificeres som FVTOCI • Derivater, bortset fra derivater som anvendes i en effektiv sikring af fremtidige pengestrømme • Alle finansielle aktiver, som besiddes med handel for øje (*held for trading*) • Finansielle fordringer, der ikke opfylder kriterierne for måling til amortiseret kostpris eller FVTOCI • Finansielle fordringer, der måles til dagsværdi ved anvendelse af dagsværdioptionen.	• Måles ved første indregning til dagsværdi (transaktionsomkostninger indregnes i resultatet) • Måles efterfølgende til dagsværdi • Dagsværdiændringer indregnes i resultatet.
Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi, med værdiregulering via øvrig totalindkomst (FVTOCI) – egenkapitalinstrumenter	• Egenkapitalinstrumenter (aktier, anparter o.l.), som ved første indregning klassificeres som FVTOCI.	• Måles ved første indregning til dagsværdi med tillæg af transaktionsomkostninger • Måles efterfølgende til dagsværdi • Dagsværdiændringer indregnes i øvrig totalindkomst • Udbytte indregnes i resultatet • Ingen recirkulering fra øvrig totalindkomst til resultatet ved salg.

Dagsværdien af finansielle aktiver skal opgøres efter reglerne i IFRS 13, der indeholder detaljeret vejledning.

Finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris

Et finansielt aktiv skal måles til amortiseret kostpris, hvis følgende betingelser begge er opfyldt:

- Forretningsmodellen – aktivet indgår i en forretningsmodel, hvis formål er at modtage aktivernes kontraktlige pengestrømme; og
- Karakteristika ved de kontraktlige pengestrømme – aktivet giver ret til pengestrømme på forudbestemte tidspunkter, som alene består af betaling af afdrag og renter på den udestående hovedstol.

Vurderingen af forretningsmodellen skal ikke nødvendigvis foretages samlet for hele virksomheden. En virksomhed kan godt have flere forretningsmodeller, fx i forskellige forretningsenheder eller for forskellige porteføljer af finansielle aktiver. Forretningsmodellen skal som udgangspunkt ikke vurderes for det enkelte instrument. Måling til amortiseret kostpris kræver, at forretningsmodellens formål er at modtage de kontraktlige pengestrømme fra de finansielle aktiver i modsætning til at realisere dagsværdiændringer ved salg af aktiverne før deres kontraktlige forfaldstidspunkt.

Enkeltstående salg af finansielle aktiver inden kontraktligt udløb eller mindre uvæsentlige salg ændrer ikke en forretningsmodel, hvis formål det er at modtage de kontraktlige pengestrømme. Hvis der er tale om mere regelmæssige og større salg, skal det særskilt vurderes, om og hvordan sådanne salg er forenelige med virksomhedens forretningsmodel, da det udgør en indikation på, at forretningsmodellen har ændret sig, hvilket kan have betydning for klassifikationen ved den fremadrettede indregning af nye finansielle aktiver. Hvis forretningsmodellen har ændret sig, skal de finansielle fordringer reklassificeres til kategorien FVTPL eller FVTOCI, jf. nedenstående afsnit om reklassifikation.

Måling til amortiseret kostpris kræver derudover, at den finansielle fordrings kontraktlige pengestrømme forfalder på forudbestemte datoer, og at de udelukkende relaterer sig til tilbagebetaling af hovedstolen og renter af den udestående hovedstol. Renterne skal være udtryk for tidsværdien af penge (*time value of money*) og fordringens kreditrisiko samt eventuelt andre risici og omkostninger inklusive en profitmargen, der er forbundet med normale udlånsvilkår.

Bestemmelser i en kontrakt, som kan ændre størrelsen på eller forfaldstidspunktet for renterne eller hovedstolen, kan medføre, at kriterierne for måling til amortiseret kostpris ikke er opfyldt. Det gælder dog ikke bestemmelser om variabel rente eller muligheden for tilbagebetaling før forfald eller forlængelse af fordringens løbetid under visse betingelser.

I nogle tilfælde er størrelsen af de kontraktmæssige pengestrømme betinget af, om fremtidige begivenheder indtræffer eller ej. Det kan fx være tilfælde, hvor størrelsen af renten på et udlån er afhængig af, om låntager opfylder visse ESG-relaterede fastsatte mål. I sådanne tilfælde vil renten være udtryk for basale lånevilkår både før og efter en ændring i renten, men ændringen i sig selv foranlediget af opfyldelse af fastsatte ESG-mål er ikke udtryk for basale lånevilkår. Udlån med sådanne eller lignende betingede vilkår kan kun måles til amortiseret kostpris, hvis enhver tænkelig ændring relateret til fx opfyldes af ESG-mål er uvæsentlig i forhold til et tilsvarende udlån uden vilkår for opfyldelse af ESG-mål.

Investering i konvertible obligationer kan ikke måles til amortiseret kostpris, idet konverteringsmuligheden ikke anses for at repræsentere tilbagebetaling af hovedstolen og dertil hørende renter.

Dagsværdi via øvrig totalindkomst (FVTOCI) – fordringer

Finansielle aktiver skal måles til dagsværdi via øvrig totalindkomst, hvis følgende betingelser begge er opfyldt:

- Forretningsmodellen – aktivet indgår i en forretningsmodel, hvis formål både er at modtage aktivernes kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver; og
- Karakteristika ved de kontraktlige pengestrømme – aktivet giver ret til pengestrømme på forudbestemte tidspunkter, som alene består af betaling af afdrag og renter på den udestående hovedstol.

I en forretningsmodel, som opfylder ovenstående kriterier, har virksomheden vurderet, at salg af de finansielle fordringer er en integreret del af forretningsmodellen. Det kan fx være i en situation, hvor de finansielle aktiver indgår som en del af virksomhedens likviditetsstyring, idet de finansielle aktiver skal anvendes til at matche forfaldsdatoer på finansielle forpligtelser.

Sammenlignet med en forretningsmodel, hvis formål det er at inddrive kontraktuelle pengestrømme, vil hyppigheden og værdien af salg være højere i en forretningsmodel, som både har inddrivelse af pengestrømme og salg som formål. Der er ikke fastlagt grænseværdier for hyppigheden eller størrelsen af eventuelle salg, idet fokus i stedet er på forretningsmodellens overordnede formål.

Ved måling af finansielle fordringer til dagsværdi via øvrig totalindkomst indregnes ændringer i aktivernes dagsværdi i øvrig totalindkomst bortset fra:

- Renter opgjort ved anvendelse af den effektive rentes metode
- Valutakursgevinster og -tab
- Nedskrivning for værdiforringelse og tilbageførsel af tidligere nedskrivninger.

Når det finansielle aktiv sælges, recirkuleres de akkumulerede værdireguleringer, som har været indregnet i øvrig totalindkomst, til resultatet.

Indregningen i resultatet vil således svare til finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris, mens aktivet i balancen måles til dagsværdi.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Klassifikation af finansielle aktiver i henhold til ÅRL er forskellig fra IFRS. Det betyder, at det ikke er de samme aktiver, der måles til hhv. dagsværdi og amortiseret kostpris i henhold til IFRS og ÅRL.

Derudover findes kategorien "Finansielle aktiver til dagsværdi via øvrig totalindkomst (FVTOCI)" ikke i ÅRL.

Det betyder, at værdireguleringer af finansielle aktiver, som måles til dagsværdi, altid indregnes i resultatet under ÅRL, medmindre der er tale om dagsværdiregulering af pengestrømssikring, som ifølge ÅRL indregnes direkte på egenkapitalen.

Dagsværdi via resultatet (FVTPL)

Finansielle fordringer, som ikke opfylder betingelserne for måling til amortiseret kostpris eller FVTOCI, jf. ovenfor, skal efter første indregning måles til dagsværdi med indregning af dagsværdiændringer i resultatet. Andre finansielle aktiver (egenkapitalinstrumenter og derivater) skal altid måles til dagsværdi med indregning af dagsværdiændringer i resultatet. Dagsværdiændringer af egenkapitalinstrumenter kan dog under visse betingelser indregnes i øvrig totalindkomst, jf. næste afsnit.

Dagsværdi via øvrig totalindkomst (FVTOCI) – egenkapitalinstrumenter

Virksomheden kan på tidspunktet for første indregning uigenkaldeligt vælge at klassificere egenkapitalinstrumenter, som ikke indgår i en handelsportefølje, i kategorien FVTOCI. Valget træffes for hvert enkelt instrument og betyder, at alle realiserede og urealiserede værdireguleringer (inkl. valutakursreguleringer) indregnes i øvrig totalindkomst uden efterfølgende recirkulering til resultatet, når indregning af aktivet ophører. Udbytteindtægter indregnes i resultatet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Kategorien "Finansielle aktiver til dagsværdi via øvrig totalindkomst (FVTOCI)" findes ikke i ÅRL. Det betyder, at værdireguleringer af finansielle aktiver, som måles til dagsværdi, altid indregnes i resultatet.

Dagsværdioption

Virksomheden kan på tidspunktet for første indregning af en finansiel fordring, som opfylder betingelserne for måling til amortiseret kostpris eller måling til FVTOCI, uigenkaldeligt vælge at klassificere aktivet til dagsværdi via resultatet (FVTPL), hvis dette fjerner eller væsentligt reducerer en målings- eller indregningsinkonsistens. Valget kan kun træffes på tidspunktet for første indregning og skal foretages for instrumentet i sin helhed.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Bestemmelsen om, at et finansielt aktiv, som opfylder betingelserne for måling til amortiseret kostpris, kan måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet, hvis betingelserne for at anvende dagsværdioptionen er opfyldt, findes ikke tilsvarende i ÅRL

Reklassifikation af finansielle aktiver

Virksomheden skal reklassificere finansielle aktiver, som berøres af en ændring i virksomhedens forretningsmodel for styring af de finansielle aktiver. Dette forventes kun af forekomme sjældent og vil primært være en konsekvens af opstart eller nedlukning af et væsentligt forretningsområde. Reklassifikation af finansielle aktiver i andre tilfælde er ikke tilladt.

Reklassifikation sker med fremadrettet effekt fra den første dag i regnskabsperioden, som følger umiddelbart efter den regnskabsperiode, hvori forretningsmodellen ændres, dvs. det efterfølgende regnskabsår eller den efterfølgende delårsperiode, hvis virksomheden udarbejder delårsregnskaber.

Reklassifikationer skal behandles således:

		Reklassificeret til		
		Amortiseret kostpris	FVTOCI	FVTPL
Reklassificeret fra	Amortiseret kostpris		Forskel mellem amortiseret kostpris og dagsværdi indregnes i øvrig totalindkomst.	Forskel mellem amortiseret kostpris og dagsværdi indregnes i resultatet.
	FVTOCI	Dagsværdi på tidspunkt for reklassifikation reguleret for akkumulerede dagsværdireguleringer i øvrig totalindkomst er ny amortiseret kostpris.		Akkumulerede dagsværdireguleringer i øvrig totalindkomst recirkuleres til resultatet.
	FVTPL	Dagsværdi på tidspunkt for reklassifikation er ny amortiseret kostpris.	Effektiv rente og nedskrivning for værdiforringelse opgøres på tidspunkt for reklassifikation.	

Værdiforringelse af finansielle aktiver

Finansielle aktiver og visse aktiver, der ikke ellers er omfattet af IFRS 9, og som er eksponeret for kreditrisiko, skal nedskrives for forventede kredittab, medmindre det finansielle instrument måles til dagsværdi med indregning af dagsværdireguleringer i resultatet. Bestemmelserne i IFRS 9 om værdiforringelse gælder for følgende instrumenter:

- Finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris
- Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via øvrig totalindkomst – fordringer
- Finansielle garantier omfattet af IFRS 9 (medmindre de måles til FVTPL)
- Uigenkaldelige kredittilsagn (medmindre de måles til FVTPL)
- Leasingtilgodehavender (IFRS 16, *Leasing*)
- Kontraktaktiver (IFRS 15, *omsætning fra kontrakter med kunder*).

Nedskrivningsreglerne i IFRS 9 kræver indregning af forventede tab og ikke blot indtrufne tab. Der skal derfor allerede ved første indregning af aktivet indregnes et forventet tab, som efterfølgende skal revurderes på hver balancedag. Afhængig af udviklingen i kreditrisikoen skal det forventede tab opgøres som enten:

a) Det forventede kredittab på aktivet ved misligholdelse inden for 12 måneder (*12 måneders forventet kredittab*), eller
b) Det forventede kredittab på aktivet ved misligholdelse i hele aktivets levetid (*livslangt forventet kredittab*).

Hvis der ikke er sket en væsentlig stigning i kreditrisikoen siden første indregning af aktivet, skal der indregnes et 12 måneders forventet kredittab opgjort på balancedagen (stadie 1).

Er kreditrisikoen steget væsentligt siden den første indregning, skal nedskrivningen beregnes som livslangt forventede kredittab opgjort på balancedagen (stadie 2).

Der indregnes desuden livslangt forventet kredittab, når aktivet er kreditforringet (stadie 3), samt for tilgodehavender fra salg eller kontraktaktiver omfattet af IFRS 15, som ikke indeholder et finansieringselement.

For tilgodehavender fra salg og kontraktaktiver, som indeholder et finansieringselement, samt for leasingtilgodehavender kan virksomheden vælge, hvilken af de to beregningsmetoder der skal anvendes. Den valgte metode skal anvendes konsistent for hhv. tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender.

Renter på tilgodehavender beregnes efter den effektive rentes metode af bruttotilgodehavendet (før nedskrivning), medmindre aktivet er kreditforringet. For kreditforringede aktiver beregnes renter efter den effektive rentes metode af nettotilgodehavendet (efter nedskrivning).

Der kan opstilles følgende oversigt over nedskrivningsreglerne i IFRS 9:

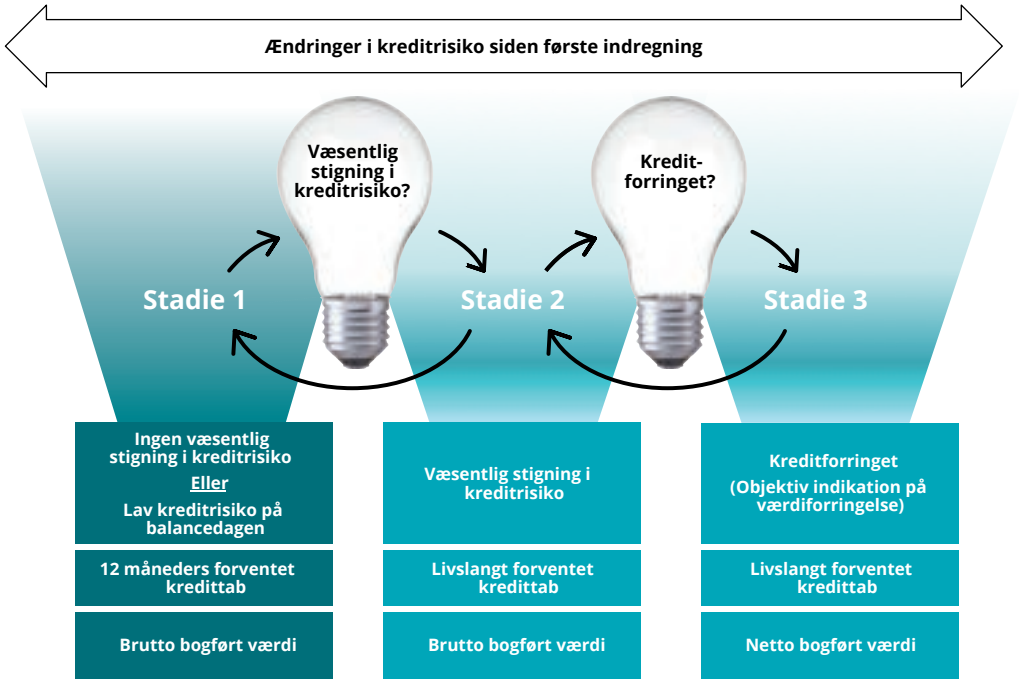

Ved vurderingen af, om kreditrisikoen er steget væsentligt, indgår alle dokumenterede oplysninger, som virksomheden rimeligvis har adgang til, og som indikerer væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden første indregning, Det omfatter også fremadskuende oplysninger.

Kreditrisikoen antages som udgangspunkt at være steget, hvis de aftalte betalinger er overforfaldne med mere end 30 dage. Omvendt kan det antages, at kreditrisikoen ikke er steget væsentligt, hvis det finansielle instrument vurderes at have lav kreditrisiko på balancedagen, fx ved en vurdering som "*Investment grade*" fra et eksternt kreditbureau.

Vurderingen foretages som udgangspunkt individuelt for det enkelte finansielle instrument, men det kan være nødvendigt at vurdere indikatorer på en væsentlig stigning i kreditrisikoen samlet for en gruppe af finansielle instrumenter, som har samme karakteristika relateret til kreditrisiko (fx tilgodehavender knyttet til et specifikt geografisk område eller en specifik branche).

For finansielle aktiver, der allerede på tidspunktet for første indregning er værdiforringede, beregnes nedskrivningen som den akkumulerede ændring i livslangt forventet kredittab siden første indregning, og der beregnes en kreditjusteret effektiv rente på aktivet.

Der kan med udgangspunkt i ovenstående opstilles følgende beslutningstræ for indregning af nedskrivning af finansielle aktiver:

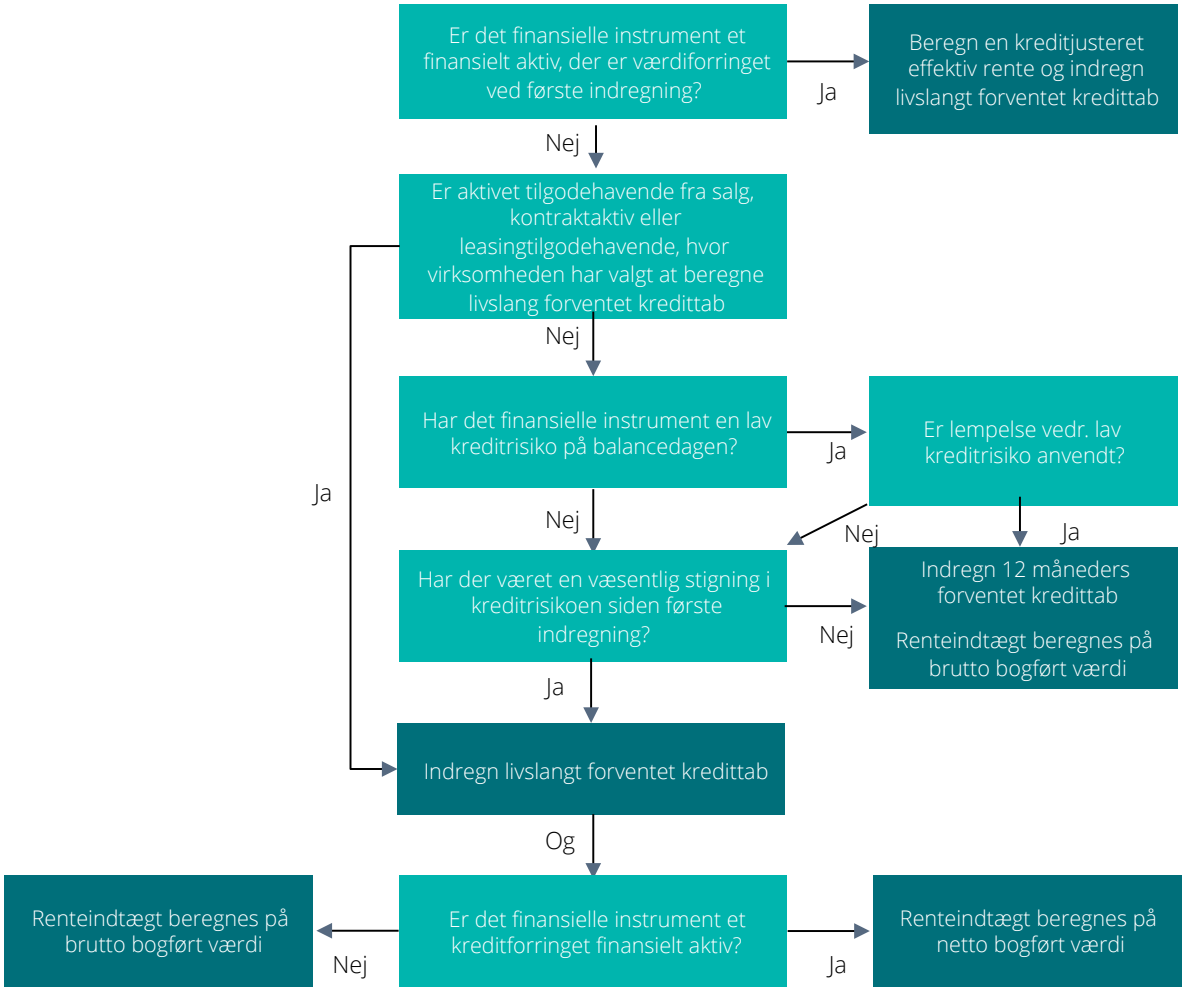

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Kravet i IFRS 9 om indregning af hensættelse til forventede kredittab findes ikke i ÅRL.

IFRS 9 kan dog anvendes til fortolkning af ÅRL's rammebestemmelser. Alternativt kan den tidligere standard IAS 39, som tager udgangspunkt i et princip om faktisk indtrufne tab, anvendes som fortolkningsgrundlag til ÅRL.

Klassifikation og efterfølgende måling af finansielle forpligtelser mv.

Efter første indregning skal finansielle forpligtelser som hovedregel måles til amortiseret kostpris. Følgende finansielle forpligtelser skal dog måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet:

- Forpligtelser (herunder gæld), der er stiftet eller påtaget for at opnå kortsigtet gevinst (handelsbeholdning)
- Afledte finansielle instrumenter
- Finansielle forpligtelser, der ved første indregning opfylder betingelserne for og klassificeres som "dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet" (dagsværdioptionen).

Oversigten nedenfor viser de to kategorier af finansielle forpligtelser:

Klassifikation og måling af finansielle forpligtelser		
Kategori af finansielle forpligtelser	**Beskrivelse**	**Måling**
Finansielle forpligtelser, der måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet	• Finansielle forpligtelser, som er stiftet eller påtaget med handel for øje (handelsbeholdning), dvs. for at skabe en gevinst gennem kortsigtede udsving i kurser eller handelsmargin • Afledte finansielle instrumenter, der udgør en forpligtelse (medmindre de anvendes til effektiv sikring, eller der er tale om finansielle garantikontrakter) • Finansielle forpligtelser, der efter dagsværdioptionen måles til dagsværdi med værdiændringer i resultatet, fordi dette giver mere relevant information og – fjerner eller væsentligt reducerer en målings- eller indregningsinkonsistens, eller – der er tale om en gruppe af finansielle forpligtelser, som forvaltes og vurderes på grundlag af dagsværdier i overensstemmelse med en dokumenteret risikostyrings- eller investeringsstrategi, og hvor oplysninger herom til virksomhedens ledelse gives på dette grundlag.	• Måles ved første indregning til dagsværdi • Måles efterfølgende til dagsværdi • Ændring i dagsværdien, der kan henføres til selskabets egen kreditværdighed, skal indregnes i øvrig totalindkomst (gælder kun dagsværdioptionen) • Andre dagsværdiændringer indregnes i resultatet.
Finansielle forpligtelser, der måles til amortiseret kostpris	Alle andre finansielle forpligtelser, som typisk omfatter • prioritetsgæld • gæld til kreditinstitutter i øvrigt • bankgæld • leverandørgæld • anden gæld, der ikke er stiftet eller påtaget med handel for øje eller er klassificeret som dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet efter dagsværdioptionen.	• Måles ved første indregning til dagsværdi med fradrag af transaktionsomkostninger • Måles efterfølgende til amortiseret kostpris • Amortiseringer indregnes i resultatet.

Dagsværdien af finansielle forpligtelser skal opgøres efter reglerne i IFRS 13, der indeholder detaljeret vejledning.

Finansielle forpligtelser kan ikke reklassificeres efter første indregning.

Ophør af indregning

IFRS 9 fastlægger detaljerede og komplekse regler for ophør af indregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (eller dele heraf) i balancen.

Finansielle aktiver – ophør af indregning

En virksomhed skal ophøre med indregning af et finansielt aktiv, når retten til de kontraktlige pengestrømme udløber, eller aktivet overdrages til tredjemand, og risici og fordele forbundet med aktivet derved i al væsentlighed er overdraget. Ligeledes skal en virksomhed ophøre med at indregne et aktiv, hvis den har indgået en aftale om overdragelse af alle pengestrømme fra aktivet, umiddelbart efter de modtages, og uden nogen form for pligt til også at foretage betaling, hvis en betaling fra aktivet udestår (*pass-through test*).

Overdrages et finansielt aktiv til et selskab, der er etableret med det specifikke formål at erhverve et eller flere aktiver fra virksomheden, skal det vurderes, om dette selskab skal indgå i et koncernregnskab for virksomheden ved anvendelse af bestemmelserne i IFRS 10, *Koncernregnskaber*.

Reglerne om ophør af indregning skal som udgangspunkt anvendes for et finansielt aktiv i sin helhed, men i visse tilfælde skal reglerne anvendes på en andel af et finansielt aktiv, fx specifikke identificerede pengestrømme eller en forholdsmæssig andel af aktivets pengestrømme eller specifikke pengestrømme.

IFRS 9 indeholder følgende beslutningstræ vedrørende ophør af indregning af finansielle aktiver:

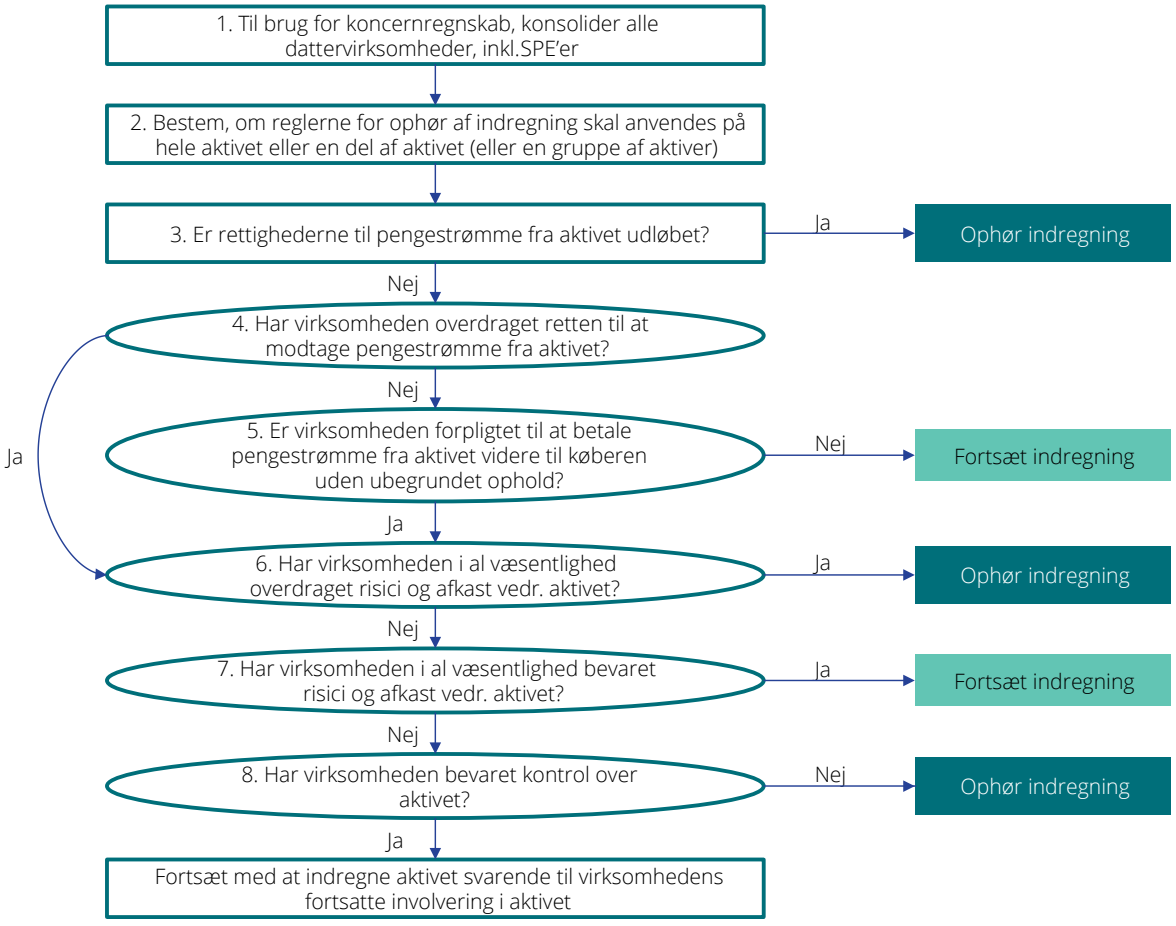

Hvis virksomheden – på trods af overdragelsen til tredjemand – i al væsentlighed beholder alle risici og afkast vedrørende aktivet, skal aktivet forsat indregnes, og det beløb, som modtages i forbindelse med overdragelsen, skal indregnes som en forpligtelse.

Hvis virksomheden hverken har overdraget eller beholdt så godt som alle risici og fordele fra ejerskab af aktivet, skal det vurderes, om kontrollen over aktivet er overdraget. Kontrol anses for overdraget, hvis køberen har ret til at videresælge aktivet. Hvis overdrageren har kontrol over aktivet, indregnes aktivet forholdsmæssigt svarende til overdragerens fortsatte involvering i aktivet, og eventuelle forpligtelser relateret til det overdragede aktiv (fx finansielle garantier) indregnes separat. Hvis køberen har kontrol over aktivet, ophører indregningen hos overdrageren, og eventuelle nye aktiver eller forpligtelser opstået ifm. transaktionen indregnes separat.

Bestemmelserne vedrørende ophør af indregning af finansielle aktiver som følge af overdragelse til tredjemand kan overordnet illustreres således:

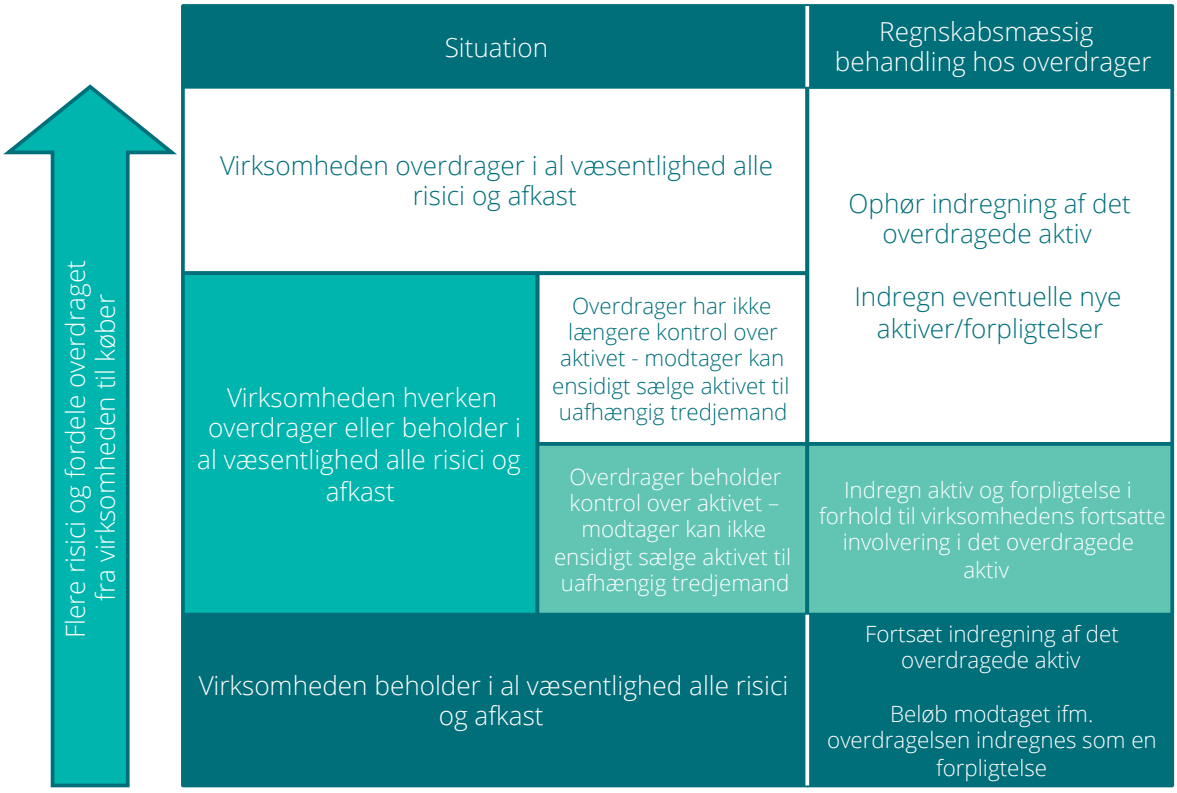

Finansielle forpligtelser – ophør af indregning

Indregning af en finansiel forpligtelse ophører når – og kun når – forpligtelsen ophører med at eksistere, dvs. når forpligtelsen indfries, ophæves eller udløber. Ophør af indregning kan dog ske på et tidligere tidspunkt, hvor betaling via elektroniske betalingssystemer initieres, forudsat at betalingen ikke kan tilbagetrækkes, at virksomheden ikke har adgang til de likvider, der skal anvendes til betalingen, og at der ikke er væsentlig risiko iøvrigt for, at betalingen ikke kan gennemføres.

Hvis låntager og långiver ombytter et eksisterende låneforhold med et nyt eller ændrer i betingelserne knyttet til et eksisterende låneforhold, skal det vurderes, om betingelserne i det nye eller ændrede låneforhold er væsentligt ændret i forhold til det oprindelige. Hvor det er tilfældet, skal ombytningen anses for at være en indfrielse af det oprindelige låneforhold og etablering af et nyt. Ellers skal det anses for at være en fortsættelse af det oprindelige låneforhold.

Betingelserne anses fx for at være væsentligt ændret, når nutidsværdien af pengestrømmene fra det nye eller ændrede låneforhold (inkl. gebyrer betalt mellem parterne) afviger 10% eller mere fra nutidsværdien af de resterende pengestrømme fra det oprindelige låneforhold, begge tilbagediskonteret med den oprindelige effektive rente. I visse tilfælde er en kvalitativ vurdering tilstrækkelig til at konkludere, at betingelserne er væsentligt ændret, fx hvis den ændrede forpligtelse indgås med en ny modpart eller i en anden valuta.

Herudover indeholder IFRIC 19, *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter,* særlig vejledning om de tilfælde, hvor en virksomhed udsteder egenkapitalinstrumenter til hel eller delvis opfyldelse af finansielle forpligtelser.

Regnskabsmæssig behandling af sikring

IFRS 9 indeholder bestemmelser for indregning og måling af både sikringsinstrumenter, som virksomheden anvender til at sikre en risiko, og den sikrede regnskabspost eller transaktion (den sikrede post). Typisk anvendes derivater som sikringsinstrumenter.

Regnskabsmæssig behandling efter de særlige sikringsbestemmelser (*hedge accounting*) kan efter IFRS 9 alene ske, hvis følgende betingelser er opfyldt på tidspunktet for etablering af sikringsforholdet og efterfølgende:

- Sikringsforholdet består udelukkende af sikringsinstrumenter og sikrede poster, der opfylder kriterierne herfor, jf. nedenfor
- Ved sikringsforholdets begyndelse foreligger der en formel identifikation af og dokumentation for sikringsforholdet og herunder, at sikringen er i overensstemmelse med virksomhedens strategi for risikostyring og formålet med sikringen
- Sikringsforholdet opfylder betingelserne relateret til sikringseffektivitet jf. nedenfor.

Sikringsinstrumenter

Alene finansielle instrumenter omfattet af IFRS 9 kan anvendes som sikringsinstrumenter. Sikringsinstrumentet kan være et derivat, der måles til dagsværdi. Solgte optioner (*written options*) kan dog kun anvendes som sikringsinstrumenter, hvis de anvendes til udligning af risikoen på en købt option.

Sikringsinstrumentet kan også være et andet finansielt instrument (*non-derivative*), der måles til dagsværdi, bortset fra forpligtelser, hvor ændringer i dagsværdien som følge af ændring i egen kreditrisiko indregnes i øvrig totalindkomst. Finansielle instrumenter, som ikke måles til dagsværdi, kan alene anvendes til sikring af valutakursrisiko.

Sikringsinstrumentet skal som udgangspunkt henføres til sikringsforholdet i sin helhed. Det er dog tilladt kun at klassificere sikringsinstrumentets indre værdi som sikringsinstrument og behandle tidsværdien (*time value*) i en option, terminselementet (*forward element*) i en terminskontrakt eller valutaspændet (*currency basis spread*) i en valutakontrakt som en omkostning ved sikringen jf. nedenfor.

Herudover er det muligt kun at anvende en forholdsmæssig andel af et sikringsinstrument i sikringsforholdet, fx 50% af sikringsinstrumentets nominelle beløb. Det er ikke muligt kun at anvende en andel af sikringsinstrumentets resterende levetid i sikringsforholdet.

Sikrede poster

Sikrede poster kan være en enkelt post, en gruppe af poster, herunder en nettoposition, eller en andel af en post. Følgende poster og transaktioner kan være sikrede poster:

- Et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse
- En ikke-indregnet bindende aftale (*firm commitment*), fx en købs- eller salgsordre
- En forventet fremtidig transaktion (*fx et højst sandsynligt fremtidigt salg i fremmed valuta*)
- En nettoinvestering i en udenlandsk enhed (*fx nettoaktiverne i en udenlandsk dattervirksomhed, som konsolideres i koncernregnskabet*).

For en gruppe af forventede fremtidig transaktioner, der udgør en nettoposition, er det alene valutakurseksponeringen, der kan sikres.

Sikringsbestemmelserne i IFRS 9 kan som udgangspunkt ikke anvendes på koncerninterne transaktioner i koncernregnskabet. Dette gælder dog ikke sikring af valutarisikoen på koncernmellemværender, hvor disse valutakursreguleringer ikke elimineres i koncernregnskabet, eller hvor valutakursrisikoen vedrører en fremtidig, højst sandsynlig koncernintern transaktion, der vil påvirke det konsoliderede resultat, fx ved et efterfølgende salg af koncerninterne varebeholdninger eller efterfølgende afskrivning af et anlægsaktiv, der er købt koncerninternt. En investeringsvirksomheds transaktioner med sine dattervirksomheder er heller ikke omfattet af forbuddet, hvis dattervirksomhederne måles til dagsværdi.

Derivater indgår typisk i et sikringsforhold som sikringsinstrumenter, men kan i visse tilfælde også være en del af en samlet sikret post.

Dokumentation

Anvendelse af de regnskabsmæssige bestemmelser for sikring er betinget af, at der på tidspunktet for etablering af sikringsforholdet forligger en sikringsdokumentation, som indeholder følgende:

- Ledelsens strategi for styring af risici og formål med indgåelse af sikringsforholdet
- Identifikation af sikringsinstrumentet
- Identifikation af den sikrede post
- Arten af risiko, som sikres
- Beskrivelse af, hvordan virksomheden vil vurdere sikringseffektiviteten (jf. nedenfor) .

Hvis ovenstående dokumentation ikke foreligger på tidspunktet for etablering af sikringsforholdet, herunder sammenhæng til virksomhedens overordnede risikostyringsstrategi, kan de regnskabsmæssige bestemmelser for sikring ikke anvendes.

Sikringseffektivitet

IFRS 9 stiller følgende krav til sikringseffektivitet:

- Der er en økonomisk sammenhæng (modsatrettet korrelation) mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet
- Indvirkningen af kreditrisikoen må ikke i dominerende grad påvirke de økonomiske sammenhænge
- Forholdet mellem den sikrede mængde og mængden ifølge sikringsinstrumentet (sikringsraten) skal baseres på den mængde, som virksomheden faktisk sikrer. Der kan være tilfælde, hvor dette forhold ikke er 1:1.

Sikringseffektiviteten skal vurderes fremadrettet på tidspunktet for indgåelse af sikringsforholdet og efterfølgende ved hver regnskabsaflæggelse, og hvis der opstår væsentlige ændringer i forhold, der kan påvirke sikringseffektiviteten. Standarden stiller ikke krav om bagudrettet kontrol af sikringseffektiviteten, og den stiller heller ikke krav om, at sikringseffektiviteten skal baseres på kvantitative opgørelser. I nogle tilfælde vil en kvalitativ vurdering af sikringseffektiviteten være tilstrækkelig, hvilket særligt vil gælde, hvis ineffektiviteten skønnes af være begrænset, fx når de centrale vilkår i sikringsinstrumentet og det sikrede er identiske. Hvis ineffektiviteten derimod skønnes at være større, kan en kvantitativ opgørelse være nødvendig, hvilket også vil omfatte en bagudrettet opgørelse til brug for indregning af ineffektiviteten i regnskabet.

Regnskabsmæssig sikring skal ophøre fremadrettet fra det tidspunkt, hvor sikringsforholdet ikke længere opfylder kravene til sikringseffektivitet, medmindre det skyldes afvigelser, som kan afhjælpes ved at justere sikringsraten.

Regnskabsmæssig behandling af sikring

Regnskabsmæssige behandling af sikringsforholdet opdeles i tre typer:

- Sikring af dagsværdi
- Sikring af pengestrømme, inkl. forventede fremtidige transaktioner
- Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk enhed.

Sikring af dagsværdi

Ved sikring af dagsværdi forstås sikring af et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse eller sikring af en ikke-indregnet bindende aftale. IFRS 9 foreskriver, at

- værdiregulering af sikringsinstrumentet til dagværdi resultatføres straks, medmindre den sikrede post vedrører et egenkapitalinstrument, som måles til dagsværdi via øvrig totalindkomst, hvor dagsværdireguleringen af sikringsinstrumentet tilsvarende indregnes i øvrig totalindkomst.
- hvis den sikrede balancepost ikke allerede måles til dagsværdi, reguleres den regnskabsmæssige værdi af den sikrede balancepost med ændring i den sikrede eksponering, som indregnes i resultatet sammen med værdireguleringen af sikringsinstrumentet. For fordringer, som måles til dagsværdi via øvrig totalindkomst skal den andel af dagsværdireguleringen, der kan henføres til den sikrede eksponering, indregnes i resultatet.

Eksempler på sikring af dagsværdi:

- Sikring af fastforrentede lån
- Afdækning af valutarisiko på tilgodehavender i fremmed valuta
- Sikring af en ikke-indregnet bindende aftale, fx en købs- eller salgsordre; valutakurseksponering i sådanne aftaler kan dog også behandles som en pengestrømssikring.

Ved sikring af ikke-indregnede bindende aftaler indregnes både sikringsinstrumentet og det sikrede (i form af en positiv eller negativ dagsværdi af den bindende aftale) i balancen, og værdiregulering af både sikringsinstrumentet og den sikrede aftale indregnes i resultatet. Når den bindende aftale fører til indregning af et aktiv eller en forpligtelse, skal værdien af den bindende aftale indgå i den regnskabsmæssige værdi ved første indregning af det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse.

Sikring af pengestrømme

Ved sikring af pengestrømme forstås sikring mod variabilitet i pengestrømme, der kan henføres til bestemte risici, som er forbundet med indregnede aktiver og forpligtelser, eller forventede fremtidige transaktioner, der er højst sandsynlige. IFRS 9 foreskriver, at

- den andel af værdireguleringen af sikringsinstrumentet, som udgør en effektiv sikring, indregnes i øvrig totalindkomst som en særskilt post og akkumuleres i en sikringsreserve på egenkapitalen, indtil det sikrede enten indregnes i resultatet eller i balancen, jf. nedenfor, hvorefter det beløb, der er indregnet i sikringsreserven på egenkapitalen indregnes i resultatet via øvrig totalindkomst
- den resterende andel af værdireguleringen (den ineffektive del) af sikringsinstrumentet indregnes straks i resultatet.

Eksempler på sikring af pengestrømme:

- Sikring af variabelt forrentede lån
- Afdækning af valutarisiko ved fremtidige køb eller salg.

Ved sikring af fremtidige pengestrømme, hvor den sikrede transaktion resulterer i indregning af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, indregnes sikringseffekten, som er akkumuleret i sikringsreserven på egenkapitalen, direkte i kostprisen for det indregnede aktiv eller den indregnede forpligtelse, uden recirkulering via øvrig totalindkomst. Ved sikring af fremtidige pengestrømme, hvor den sikrede transaktion indregnes i resultatet, eller den sikrede transaktion resulterer i indregning af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, indregnes sikringseffekten, som er akkumuleret i sikringsreserven på egenkapitalen, i resultatet som en recirkulering via øvrig totalindkomst, samtidig med at den sikrede transaktion indregnes i resultatet.

Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk enhed

Sikring af nettoinvesteringer i udenlandske enheder behandles som sikring af pengestrømme, hvorunder den effektive del af sikringen indregnes i øvrig totalindkomst, indtil investeringen afhændes, mens den ineffektive del resultatføres straks.

Ifølge IFRIC 16, *Sikring af nettoinvestering i en udenlandsk enhed*, kan sikringsreglerne kun anvendes på den valutakursforskel, som opstår imellem modervirksomhedens funktionelle valuta og den udenlandske enheds funktionelle valuta og dermed ikke for præsentationsvalutaen for den udenlandske enhed. Endvidere kan det afdækkede maksimalt svare til den regnskabsmæssige værdi af nettoinvesteringen i den udenlandske enhed, som er indregnet i koncernregnskabet.

Ophør af sikring

Når en virksomhed har besluttet at anvende bestemmelserne for regnskabsmæssig sikring, kan den ikke uden videre beslutte at ophøre med anvendelse af sikringsbestemmelserne.

Hvis sikringsinstrumentet udløber, sælges, afvikles eller udnyttes, skal virksomheden ophøre med at anvende bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring. Endvidere skal virksomheden ophøre med at anvende sikringsbestemmelserne, hvis en forventet fremtidig transaktion ikke længere er højst sandsynligt eller kravene til sikringseffektivitet eller andre krav til sikringsdokumentationen, herunder risikostyringsstrategien, ikke længere er opfyldt.

Ophør af sikring skal finde sted fra det tidspunkt, hvor kriterierne for anvendelse af sikringsbestemmelserne ikke længere er opfyldt.

For dagsværdisikring betyder det, at virksomheden skal ophøre med at regulere den sikrede balancepost med ændring i den sikrede eksponering, og for så vidt angår egenkapitalinstrumenter, der måles til dagsværdi via øvrig totalindkomst, ophøre med at indregne dagsværdiændringer på sikringsinstrumentet i øvrig totalindkomst.

For pengestrømssikring betyder det, at virksomheden skal ophøre med at indregne dagsværdiændringer på sikringsinstrumentet i øvrig totalindkomst. Akkumulerede beløb i sikringsreserven på tidpunktet for ophør af sikringsforholdet behandles således:

a) Hvis de sikrede pengestrømme fortsat forventes at finde sted, forbliver de akkumulerede beløb i sikringsreserven, indtil de fremtidige pengestrømme finder sted
a) Hvis de sikrede pengestrømme ikke længere forventes at finde sted, indregnes de akkumulerede beløb i sikringsreserven straks i resultatet som en recirkulering via øvrig totalindkomst.

Midlertidige undtagelser vedr. reform af referencerenter (IBOR reform)

Forventede eller kendte ændringer til sikringsforhold, som alene skyldes nødvendige ændringer foranlediget af IBOR reformen medfører ikke ophør af sikring.

Omkostning ved sikringen

Hvis virksomheden har valgt at udskille tidsværdien (*time value*) i en option, terminselementet (*forward ele-*

ment) i en terminskontrakt eller valutaspændet (*currency basis spread*) i en valutakontrakt og behandle dette som en omkostning ved sikringen, indregnes ændringer i dagsværdien af sikringsinstrumentet fra disse elementer i øvrig totalindkomst med efterfølgende recirkulering til resultatet over sikringsinstrumentets løbetid, eller når specifikke betingelser er opfyldt.

Ikrafttræden og overgangsregler

IFRS 9 tådte i kraft for regnskabsår, der begyndte 1. januar 2018 eller senere. Virksomheden kan dog vælge at udskyde implementeringen af reglerne i IFRS 9 vedrørende sikring, indtil IASB har færdiggjort et projekt vedrørende makrosikring, og i stedet anvende bestemmelserne i IAS 39 og den tidligere version af IFRIC 16.

IFRS 10

Omhandler	Koncernregnskaber
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	IASB udsendte i september 2014 ændringer til IFRS 10 og IAS 28, *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures* vedrørende salg eller tilførsel af aktiver mellem en investor og dennes associerede virksomhed eller joint venture. IASB har udskudt ikrafttrædelsen af ændringen på ubestemt tid, og ændringen vil ikke blive godkendt i EU i sin nuværende form. Ændringen er derfor ikke indarbejdet i denne publikation.

IFRS 10 – Koncernregnskaber

IFRS 10 fastlægger principperne for udarbejdelse og præsentation af koncernregnskaber, når en virksomhed har kontrol over en eller flere virksomheder. IFRS 10 fastlægger desuden principperne for, hvornår en virksomhed anses for at have kontrol over en anden virksomhed, og giver omfattende vejledning til vurdering heraf.

Standarden omfatter ikke den regnskabsmæssige behandling af virksomhedsovertagelser og disses effekt på konsolideringen mv., da dette fremgår af IFRS 3, *Virksomhedssammenslutninger*. Krav til oplysninger i koncernregnskaber vedrørende investeringer i dattervirksomheder, fællesledede arrangementer, associerede virksomheder og strukturerede virksomheder (SPE'er) fremgår af IFRS 12, *Oplysning om involvering i andre virksomheder* og behandles derfor ikke i IFRS 10.

Anvendelsesområde

IFRS 10 kræver, at alle modervirksomheder skal udarbejde et koncernregnskab, der indeholder alle dattervirksomheder, som er kontrolleret af modervirksomheden.

Modervirksomheder er defineret som en virksomhed, der har kontrol over én eller flere virksomheder.

Dattervirksomheder er defineret som virksomheder, der er kontrolleret af en anden virksomhed.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL kan en dattervirksomhed i særlige tilfælde udeholdes fra konsolideringen, fx ved betydelige og vedvarende hindringer i modervirksomhedens udøvelse af sine rettigheder over dattervirksomheden, hvis de nødvendige oplysninger ikke kan indhentes inden for en rimelig frist, eller hvis dattervirksomheden ikke tidligere har været konsolideret og udelukkende besiddes med henblik på salg.

IFRS 10 kræver, at alle dattervirksomheder indgår i virksomhedens koncernregnskab ved fuld konsolidering.

Modervirksomheder kan dog undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Modervirksomheden er selv en dattervirksomhed, og en overliggende modervirksomhed udarbejder koncernregnskab i overensstemmelse med IFRS, eller regnskab efter IFRS, hvori dattervirksomheder er målt til dagsværdi (investeringsselskaber), og regnskabet for modervirksomheden er tilgængelig for offentligheden. Det er desuden en betingelse, at alle virksomhedens ejere er informeret om og ikke opponerer mod, at virksomheden ikke udarbejder koncernregnskab, samt at virksomheden ikke har udstedt (eller er ved at udstede) børsnoterede egenkapital- eller gældsinstrumenter.
b) Modervirksomheden er en pensionsordning eller anden ordning vedrørende langfristede personaleydelser omfattet af IAS 19, *Personaleydelser*.
c) Modervirksomheden er en investeringsvirksomhed, som ifølge IFRS 10 skal måle alle dattervirksomheder til dagsværdi via resultatet (jf. senere).

Såfremt en investeringsvirksomhed har kontrol over dattervirksomheder, som yder service til investeringsvirksomheden, der relaterer sig til investeringsvirksomhedens investeringsaktiviteter, fx investeringsrådgivning mv., og dattervirksomheden ikke selv er en investeringsvirksomhed, er disse dog ikke undtaget fra konsolideringspligten, og sådanne dattervirksomheder skal konsolideres i henhold til bestemmelserne i IFRS 10.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge EU-kommissionens bemærkninger til IAS-Forordningen fra 2003 er det EU-kommissionens opfattelse, at koncernregnskabspligten afgøres af medlemsstaternes egen lovgivning, og dermed ÅRL for danske modervirksomheder.

Ifølge ÅRL er det en betingelse for at undlade at udarbejde koncernregnskab, at modervirksomhedens ultimative eller en mellemliggende modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning, der er tilgængelig for offentligheden og i overensstemmelse med lovgivningen i et EU- eller EØS-land eller tilsvarende regler, herunder IFRS eller US GAAP.

Kontrol

Ifølge IFRS 10 anses en investor for at have kontrol over en anden virksomhed, når alle følgende tre betingelser er opfyldt:

- Investor har magtbeføjelser (power) over virksomheden
- Investor er eksponeret over for eller har rettigheder til variabelt afkast (returns) hidrørende fra investeringen
- Investor kan anvende sine magtbeføjelser til at påvirke størrelsen af det variable afkast.

Dette kan illustreres således:

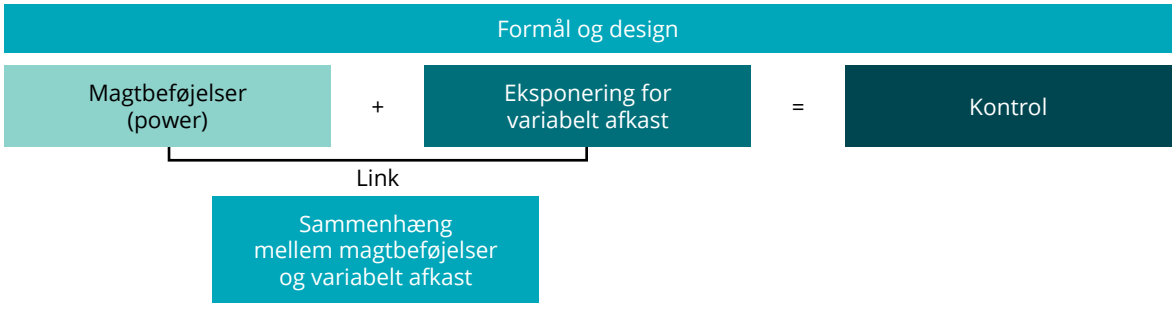

Vurdering af, hvem der har kontrol over en virksomhed, indledes med en vurdering af virksomhedens (investeringsobjektet) formål og opbygning. Dette sker for at identificere

i) de relevante aktiviteter i virksomheden
ii) hvordan beslutninger relateret til disse aktiviteter træffes
iii) hvem der aktuelt har bestemmende indflydelse over disse beslutninger
iv) hvem der oppebærer variabelt afkast fra disse aktiviteter.

I de fleste virksomheder er det åbenbart, at kontrol over virksomheden opnås via besiddelse af egenkapitalinstrumenter (typisk aktier) med et flertal af stemmerettighederne i virksomheden. I andre tilfælde, fx hvor kontrol opnås via en eller flere kontraktlige aftaler, er det nødvendigt at vurdere de enkelte bestanddele i kontrolbegrebet meget nøje, jf. nedenfor.

Magtbeføjelser

Det første element i kontroldefinitionen i IFRS 10 er, at virksomheden (investor) har magtbeføjelser over en anden virksomhed (investeringsobjektet).

En investor har magtbeføjelser over en virksomhed, når investor har aktuelle rettigheder, som giver investor umiddelbar mulighed for at styre de relevante aktiviteter i virksomheden. Vurderingen af, hvorvidt en investor har magtbeføjelser afhænger derfor af de relevante aktiviteter, hvordan beslutninger vedrørende disse træffes, samt hvilke rettigheder investoren og andre har i forhold til virksomheden.

Relevante aktiviteter

De relevante aktiviteter for en virksomhed består ofte i normale drifts- og finansieringsmæssige aktiviteter såsom fx produktion/køb og salg af varer eller tjenesteydelser, styring af finansielle aktiver, køb og salg af aktiver samt forskning i og udvikling af nye produkter.

Relevante aktiviteter er defineret som de aktiviteter i en virksomhed, der i betydelig grad påvirker investors afkast fra investeringen.

Særligt for strukturerede virksomheder (SPE'er)

I strukturerede virksomheder (SPE'er) kan aktiviteterne ofte være foruddefinerede ved etableringen, således at få eller tilnærmelsesvist ingen beslutninger skal træffes i tilknytning til virksomhedens aktiviteter efter etableringen. I praksis har stort set alle strukturerede virksomheder dog relevante aktiviteter. Det kan fx være virksomheder, hvor aktiviteterne er foruddefinerede, medmindre, eller indtil, særlige forhold eller begivenheder opstår. I dette tilfælde vil de relevante aktiviteter være de beslutninger, der skal træffes, når disse særlige forhold eller begivenheder opstår, og det er derfor afgørende, hvem der i givet fald kontrollerer disse beslutninger.

I helt særlige tilfælde er alle aktiviteter og beslutninger foruddefineret (virksomheden kører på "autopilot"). I disse tilfælde er det især relevant at se på virksomhedens formål og opbygning og herunder vurdere, om en investor har haft bestemmende indflydelse på fastlæggelsen af de foruddefinerede aktiviteter, sammenlignet med omfanget af investorens involvering i og eksponering over for virksomheden.

Hvordan træffes beslutninger vedrørende relevante aktiviteter?

Hvis flere investorer har kontrol over forskellige relevante aktiviteter, må det vurderes, hvilke aktiviteter der påvirker det variable afkast mest. Det samme gælder i tilfælde, hvor investorer har kontrol over forskellige relevante aktiviteter, som forekommer på forskellige tidspunkter. Det kan fx være tilfældet, hvor én investor har kontrol over forsknings- og udviklingsaktiviteter, der skal gennemføres, før virksomheden oppebærer indtægter, mens en anden investor har kontrol over de efterfølgende driftsaktiviteter.

Aktuelle rettigheder

En investor anses for at have magtbeføjelser, hvis investoren har en umiddelbar *mulighed* for at styre relevante aktiviteter, også selvom retten til at styre aktiviteterne ikke aktuelt udnyttes (option).

Ved vurdering af, om en investor har kontrol over en virksomhed, inddrages alle eksisterende rettigheder, som såvel investoren som øvrige interessenter besidder.

Rettigheder, som kan give en investor magtbeføjelser, kan variere fra virksomhed til virksomhed. Følgende er eksempler på rettigheder, som isoleret set eller i kombination kan give en investor magtbeføjelser over en virksomhed (ikke udtømmende):

- Rettigheder i form af stemmerettigheder (eller potentielle stemmerettigheder)
- Ret til at udpege, genvælge og/eller afsætte de nøglepersoner i virksomhedens ledelse, som har mulighed for at styre de relevante aktiviteter
- Ret til at udpege og/eller afsætte en anden virksomhed (administrationsselskab), som styrer de relevante aktiviteter
- Ret til at bestemme eller nedlægge veto mod, at virksomheden indgår transaktioner eller ændrer transaktioner til investors fordel
- Andre rettigheder, som giver investor mulighed for at styre de relevante aktiviteter.

Investors rettigheder stammer ofte fra besiddelse af egenkapitalinstrumenter (eller potentielle egenkapitalinstrumenter) eller kontraktforhold, men kan også være begrundet i andre forhold.

Når det er vanskeligt at afgøre, om en investors rettigheder er tilstrækkelige til at give investoren kontrol over virksomheden, vurderes det, om investoren i praksis har mulighed for at styre de relevante aktiviteter. Herunder vurderes bl.a. om investor i praksis kan udpege nøglepersoner i virksomhedens ledelse, kan bestemme eller nedlægge veto mod at indgå transaktioner, kan dominere processen for nominering af medlemmer til bestyrelse eller er nærtstående til nøglepersoner i ledelsen eller flertallet af bestyrelsesmedlemmerne.

Hvis virksomheden er i et afhængighedsforhold til investor, fx fordi investor finansierer/garanterer en betydelig del af virksomhedens drift, eller virksomhedens aktiviteter i øvrigt involverer eller udføres på vegne af investor, kan dette, i kombination med andre rettigheder, indikere, at investor har kontrol over virksomheden.

Materielle rettigheder

Ved vurderingen af investors magtbeføjelser medtages kun de rettigheder, som investor i praksis kan gøre gældende, når der skal træffes beslutninger om de relevante aktiviteter (*substantive rights*). Ved vurderingen indgår alle relevante fakta og forhold, herunder om

- indehaveren af rettigheden opnår fordele ved at udnytte rettigheden, eller der er økonomiske eller andre barrierer, som i praksis afholder indehaveren fra at udnytte rettighederne
- udnyttelsen af rettigheden er afhængig af andre parter
- der er flere indehavere af identiske rettigheder, og om der i givet fald er indbygget en mekanisme, som forhindrer, at der kan ske sammenfaldende udnyttelse af rettighederne.

Et eksempel på et forhold, som kan medføre en økonomisk barriere, er det tilfælde, hvor udnyttelseskursen for en købsoption (potentielle stemmerettigheder) er for høj sammenlignet med værdien af virksomheden *(out of the money)*.

Beskyttende rettigheder

Rettigheder, der giver investor mulighed for at nedlægge veto mod fundamentale ændringer i virksomhedens aktiviteter, eller som kun kan gøres gældende i særlige tilfælde, anses som beskyttende rettigheder *(protective rights)*. Sådanne rettigheder anses ikke i sig selv for at give investor magtbeføjelser i en virksomhed.

De facto kontrol

En investor kan have kontrol over en virksomhed uden at besidde flertallet af stemmerettighederne i virksomheden *(de facto control)*. Det kan fx være tilfældet, når investor besidder betydelige (men ikke flertallet af) stemmerettigheder, og de øvrige stemmerettigheder er fordelt på mange små aktionærer, som i praksis ikke kan samle sig med henblik på at nedstemme investoren på generalforsamlingen.

Eksponering over for eller rettigheder til variabelt afkast fra investeringen

Det andet element i kontroldefinitionen i IFRS 10 er, at investor skal være eksponeret over for, eller have rettigheder til variabelt afkast fra, investeringen.

En investor er eksponeret over for eller har rettigheder til variabelt afkast fra en virksomhed, når afkastet kan variere, afhængigt af de resultater virksomheden opnår.

Variabelt afkast er meget bredt defineret i IFRS 10 og kan være udelukkende negativt, udelukkende positivt eller såvel positivt som negativt afkast. Desuden er variabelt afkast ikke afgrænset til modtagelse af udbytte, men kan bestå af andre ydelser fra virksomheden, herunder fx renter af lån ydet til virksomheden, betalinger for serviceydelser leveret til virksomheden (fx management fee), samt fordele, som ikke er tilgængelige for andre interessenter, fx mulighed for at anvende virksomhedens aktiver i kombination med sine egne aktiver.

En investor, som har ydet et fastforrentet lån til virksomheden, kan også være eksponeret over for variabelt afkast i form af kreditrisikoen, der er knyttet til det fastforrentede lån.

Selvom der kun kan være én investor, som opfylder kontroldefinitionen i IFRS 10, vil der ofte være flere investorer/interessenter, som er eksponeret over for et variabelt afkast fra virksomheden, fx minoritetsaktionærer, långivere mv.

Evne til at påvirke det variable afkast i kraft af magtbeføjelser

Det tredje og sidste element i kontroldefinitionen i IFRS 10 er, at investor skal kunne påvirke sit variable afkast fra virksomheden ved at udnytte sine magtbeføjelser.

En investor eller anden interessent med magtbeføjelser til at styre de relevante aktiviteter (beslutningstager) skal vurdere, om vedkommende agerer som agent eller principal i forhold til beslutningerne om de relevante aktiviteter i virksomheden. Tilsvarende skal en investor vurdere, om en anden investor/interessent med magtbeføjelser agerer som agent på vegne af investoren selv.

En investor/interessent er agent, når vedkommende primært er indsat for at agere på vegne af en eller flere andre investorer, som oppebærer fordelene fra agentens styring af de relevante aktiviteter. En agent anses ikke for at have kontrol over virksomheden.

Ved vurdering af, om en beslutningstager er agent eller principal, skal især følgende forhold vurderes:

- Omfanget af beslutningstagerens ret til at styre de relevante aktiviteter, herunder om der er begrænsninger i, hvilke beslutninger der kan træffes (fx som følge af foruddefinerede aktiviteter)
- Rettigheder, som besiddes af andre interessenter, herunder om andre investorer/interessenter har mulighed for at fratage beslutningstagerens magtbeføjelser (fx *kick-out rights*)
- Omfanget af beslutningstagerens vederlæggelse i forhold til de serviceydelser, beslutningstageren leverer
- Omfanget af beslutningstagerens eksponering over for variabelt afkast fra virksomheden, herunder vurdering af beslutningstagerens øvrige investeringer/interesser i virksomheden.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Under ÅRL er det beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger (magtbeføjelser), der er afgørende for vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse (kontrol) over en dattervirksomhed.

Under IFRS er det desuden et krav, at virksomheden, som udøver bestemmende indflydelse, er eksponeret overfor eller har rettigheder til variabelt afkast hidrørende fra investeringen, samt mulighed for at påvirke størrelsen af det variable afkast via sine magtbeføjelser.

Konsolideringsprocedurer

Konsolidering af en investering skal påbegyndes fra det tidspunkt, hvor investor opnår kontrol over investeringen, og skal ophøre på det tidspunkt, hvor investor mister kontrollen.

Når koncernregnskabet udarbejdes, skal koncerninterne mellemværender, transaktioner og urealiserede avancer elimineres fuldt ud. Urealiserede interne tab skal også elimineres, medmindre tabet er udtryk for værdiforringelse af det overførte aktiv.

Hvis de virksomheder, som skal indgå i konsolideringen, har forskellige balancedage, skal der udarbejdes et særskilt regnskab for dattervirksomhederne til brug for konsolideringen med samme balancedag som modervirksomheden, medmindre dette ikke er praktisk muligt.

Hvis regnskabet for dattervirksomheden, som indgår i konsolideringen, er udarbejdet pr. en anden dato end modervirksomhedens balancedato, skal der reguleres for virkningen af væsentlige transaktioner eller begivenheder, der finder sted mellem dattervirksomhedens og modervirksomhedens balancedato. Der må dog ikke være tale om en tidsmæssig forskel på mere end tre måneder.

Koncernregnskabet skal udarbejdes efter ensartede regnskabsprincipper.

Minoritetsinteresser

Minoritetsinteresser skal i koncernregnskabet præsenteres som en del af egenkapitalen, men adskilt fra modervirksomhedens andel af egenkapitalen. Minoritetsinteressernes andel af koncernresultatet må ikke præsenteres som en indtægt eller omkostning i totalindkomstopgørelsen, men skal vises som fordeling af henholdsvis årets resultat og årets totalindkomst. Minoritetsinteressernes andel af totalindkomsten allokeres til minoritetsinteressernes andel af egenkapitalen, uanset om minoritetsinteressernes andel derved bliver negativ.

Selvom potentielle ejerandele og stemmerettigheder medtages ved vurderingen af, om en investor har kontrol, skal disse ikke medtages ved fordeling af årets resultat og øvrig totalindkomst på henholdsvis moderselskabets og minoritetsinteressernes andel. Denne fordeling skal baseres på de aktuelle ejerandele.

Ændringer i en modervirksomheds ejerandele i en dattervirksomhed, som ikke medfører opnåelse eller ophør af kontrol, behandles som en egenkapitaltransaktion med ejerne. Forskellen mellem transaktionens vederlag og ændringen i minoritetsinteressernes andel af egenkapitalen allokeres til modervirksomhedens andel af egenkapitalen. Der sker således hverken indregning af gevinst/tab ved salg af ejerandele eller indregning af yderligere goodwill ved køb af yderligere ejerandele.

Øvrige forhold

Løbende vurdering af kontrol

En investor skal revurdere, om vedkommende har kontrol over en virksomhed, såfremt der er indikationer på, at der er sket ændringer i et eller flere af de tre elementer i kontroldefinitionen.

Ophør af kontrol

Når delvis afhændelse af ejerandele i en dattervirksomhed medfører ophør af kontrol, skal den tilbageværende ejerandel reguleres til dagsværdi på salgstidspunktet, og gevinst/tab ved henholdsvis afhændelse og måling af den resterende andel til dagsværdi indregnes i resultatet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering:

Ved salg af kapitalandele i en dattervirksomhed, hvorved virksomheden ikke længere har kontrol, skal der i henhold til IFRS indregnes gevinst/tab både på de solgte og de bibeholdte ejerandele.

Under ÅRL skal den hidtidige regnskabsmæssige værdi af de bibeholdte ejerandele fortsat anvendes. Der vil ikke som udgangspunkt blive indregnet gevinst eller tab på de ejerandele, som ikke sælges i forbindelse med tabet af kontrol. Hvis de resterende ejerandele udgør en porteføljeinvestering – og dermed ikke en associeret eller fællesledet virksomhed – vil der dog, hvis porteføljeinvesteringer efter virksomhedens regnskabspraksis måles til dagsværdi, blive reguleret til dagsværdi efter den almindelige bestemmelse i ÅRL § 37.

Konsolidering af en afgrænset del af en virksomhed ("Silo")

I visse særlige tilfælde er en investors investering i en anden virksomhed afgrænset til specifikke aktiver og forpligtelser i virksomheden frem for investering i den samlede virksomhed. IFRS 10 betegner en sådan afgrænset del for en "silo".

Ifølge IFRS 10 skal en investor behandle en silo, som om den var en selvstændig virksomhed, hvis nærmere bestemte betingelser er opfyldt, herunder at siloens aktiver og forpligtelser er effektivt afgrænsede fra den øvrige virksomhed i enhver sammenhæng, fx også i tilfælde af den samlede virksomheds konkurs.

Hvis investor i overensstemmelse med IFRS 10 har kontrol over siloen, skal den konsolideres i investors koncernregnskab.

Investeringsvirksomhed

En investeringsvirksomhed er en virksomhed, som via indskud fra investorer har til formål udelukkende at investere midlerne med henblik på at opnå afkast af den investerede kapital i form af indtægter, værdistigninger eller begge dele, og som måler og evaluerer performance på basis af dagsværdi.

Investeringsvirksomheder har ikke til hensigt at beholde investeringerne uendeligt og forventes derfor at have en exit-strategi for sine investeringer. Exit-strategien kan variere for forskellige investeringstyper.

Nogle typiske karakteristika, som i øvrigt kendetegner en investeringsvirksomhed, er, at den har mere en én investering, har mere end én investor, har investorer, som ikke er nærtstående parter, og er i besiddelse af ejerandele, typisk i form af aktier e.l. (fx partnerskabsandele), som giver ret til en forholdsmæssig andel af egenkapitalen i investeringen. En virksomhed, som ikke har de nævnte karakteristika, er ikke udelukket fra definitionen af investeringsvirksomhed, men den skal i givet fald begrunde, hvorfor den opfatter sig som investeringsvirksomhed, til trods for at den ikke besidder de nævnte karakteristika.

En investeringsvirksomhed skal ikke konsolidere sine dattervirksomheder og skal heller ikke anvende IFRS 3 ved opnåelse af kontrol over en dattervirksomhed. I stedet skal investeringer i dattervirksomheder måles til dagsværdi via resultatet i overensstemmelse med IFRS 9, *Finansielle instrumenter*. Dette gælder dog ikke for eventuelle dattervirksomheder, som udfører investeringsservice vedrørende investeringsvirksomhedens investeringsaktiviteter. Disse skal konsolideres på normal vis.

IFRS 11

Omhandler	Fællesledede arrangementer
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 11 – Fællesledede arrangementer

IFRS 11 angiver regler for den regnskabsmæssige behandling af investering i fællesledede arrangementer.

Oplysningskrav vedrørende investeringer i fællesledede arrangementer fremgår af IFRS 12, *Oplysning om involvering i andre virksomheder*, og er derfor ikke behandlet i IFRS 11.

IFRS 11 gælder for alle parter, som deltager i et fællesledet arrangement, uanset om den enkelte deltager har fælles kontrol. Den regnskabsmæssige behandling er dog forskellig, afhængigt af om deltageren har fælles kontrol eller blot er deltager i et arrangement, hvor to eller flere andre deltager har fælles kontrol.

Fælles kontrol

Fællesledede arrangementer er kendetegnet ved at to eller flere parter indgår i et arrangement, som er under fælles bestemmende indflydelse (fælles kontrol).

I et fællesledet arrangement har ingen part selvstændig kontrol over arrangementet. Hvis det var tilfældet, ville der være tale om en dattervirksomhed jf. IFRS 10, *Koncernregnskaber*.

Tilsvarende kræver et fællesledet arrangement, at to eller flere parter i fællesskab har kontrol over de relevante aktiviteter, således som kontrol er defineret i IFRS 10 – det vil sige magtbeføjelser + eksponering/ret til variabelt afkast + link mellem magtbeføjelser og afkast = kontrol.

En virksomhed med tre investorer, som hver ejer 1/3 af stemmerettighederne i virksomheden, og hvor der ikke er indgået nogen aftaler parterne imellem om fælles stemmeafgivelse e.l., er ikke et fællesledet arrangement, da ingen af investorerne har mulighed for at nedlægge veto mod beslutninger relateret til de relevante aktiviteter. Hvis to af de tre investorer har indgået aftale om at udøve deres stemmerettigheder i fællesskab, har disse to fælles kontrol over virksomheden, da de kan gennemtvinge deres beslutninger uden hensyntagen til den tredje investor.

Fælles kontrol er defineret som den kontraktligt aftalte deling af bestemmende indflydelse vedrørende et arrangement, som alene foreligger, når beslutninger om relevante aktiviteter kræver enstemmighed blandt de parter, der har bestemmende indflydelse.

Klassifikation af fællesledede arrangementer

Fællesledede arrangementer skal klassificeres som én af følgende to typer:

	Karakteristika
Fællesledet aktivitet *(joint operations)*	Et fællesledet arrangement, hvor deltagerne/investorerne med fælles kontrol har rettigheder relateret til arrangementets aktiver og har forpligtelser relateret til arrangementets forpligtelser
Fællesledet virksomhed *(joint ventures)*	Et fællesledet arrangement, hvor deltagerne/investorerne med fælles kontrol har rettigheder relateret til arrangementets nettoaktiver

Der kan opstilles følgende beslutningstræ vedrørende klassifikation af fællesledede arrangementer:

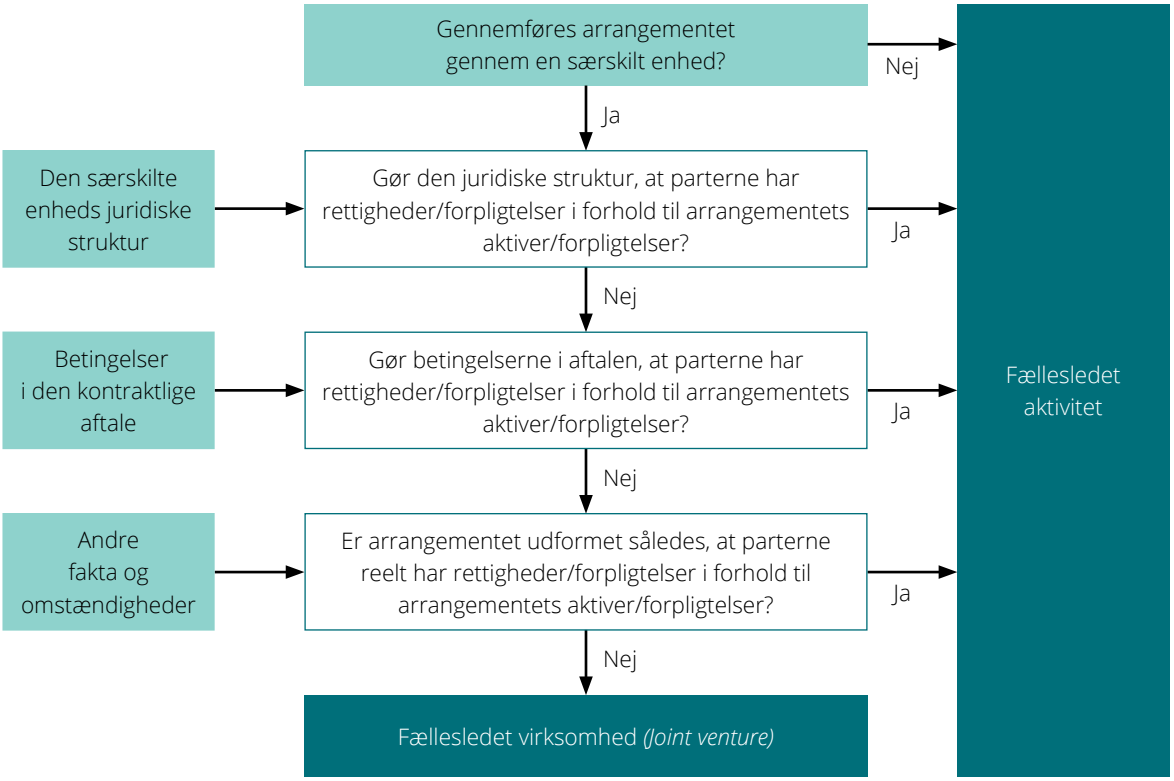

Virksomheden vurderer, hvilken type af arrangement den deltager i, baseret på en grundig analyse af de rettigheder og forpligtelser, som den har i forhold til det fællesledede arrangement, under hensyntagen til arrangementets opbygning og juridiske form, de aftalte kontraktmæssige betingelser samt andre relevante forhold og omstændigheder.

Hvis det fællesledede arrangement ikke drives gennem en særskilt enhed, er der tale om en fællesledet aktivitet.

Et fællesledet arrangement, der drives gennem en særskilt enhed (fx I/S, K/S, A/S eller anden virksomhedsform) kan – afhængigt af de faktiske forhold – være enten en fællesledet aktivitet eller en fællesledet virksomhed. Den særskilte enheds juridiske struktur vil oftest medføre en adskillelse mellem enhedens aktiver og forpligtelser og investorerne, således at investorerne har rettigheder i forhold til arrangementets nettoaktiver og ikke har rettigheder/forpligtelser i forhold til de enkelte aktiver og forpligtelser i arrangementet.

De kontraktlige forhold vedrørende et fællesledet arrangement kan imidlertid i visse tilfælde overtrumfe de bestemmelser, der følger af enhedens juridiske struktur. Det kan fx være tilfældet, hvis deltagerne i det fællesledede arrangement aftaler, at de hver især har ret til en nærmere angivet, forholdsmæssig andel af arrangementets specifikke aktiver, og hæfter for en forholdsmæssig andel af arrangementets specifikke forpligtelser. Appendiks B til IFRS 11 indeholder yderligere vejledning om vurderingen af de kontraktlige forhold, herunder sammenligning af normale kontraktforhold i fællesledede aktiviteter og fællesledede virksomheder.

Selvom såvel den juridiske struktur som de kontaktlige forhold i et fællesledet arrangement indikerer, at arrangementets aktiver og forpligtelser er adskilt fra deltagerne, kan de faktiske forhold i arrangementet medføre, at deltagerne reelt har rettigheder og forpligtelser i forhold til de specifikke aktiver og forpligtelser i arrangementet. Det kan fx være tilfældet, hvis det fællesledede arrangement er etableret udelukkende med henblik på at producere varer, som sælges til deltagerne, uden mulighed for salg til tredjemand. I dette tilfælde har deltagerne reelt rettigheder til alle de økonomiske fordele fra arrangementets aktiver, og deltagerne er den eneste kilde til indfrielse af arrangementets forpligtelser.

Regnskabsmæssig behandling

Den regnskabsmæssige behandling af fællesledede arrangementer afhænger af, om der er tale om en fællesledet aktivitet eller en fællesledet virksomhed, samt om deltageren har fælles kontrol. Den regnskabsmæssige behandling kan opsummeres således:

Type	Deltagere med fælles kontrol	Deltagere uden fælles kontrol
Fællesledet aktivitet (joint operations)	Deltagerne indregner: • aktiver relateret til aktiviteten, inkl. andel af fællesejede aktiver • forpligtelser relateret til aktiviteten, inkl. andel af fælles forpligtelser • deltagerens egen omsætning fra salg af andel af aktivitetens produktion (hvor deltagerne aftager aktivitetens produktion, og selv forestår salg til kunder heraf) • andel af aktivitetens omsætning (hvor aktivitetens produktion sælges i fællesskab) • omkostninger relateret til aktiviteten inkl. andel af fællesafholdte omkostninger Ovenstående indregnes i overensstemmelse med relevante IFRS-standarder. Fx indregnes omsætning i overensstemmelse med IFRS 15, *Omsætning fra kontrakter med kunder*.	Hvis deltageren har rettigheder og forpligtelser i forhold til aktivitetens aktiver og forpligtelser, indregnes disse på samme måde som for deltagere med fælles kontrol. Hvis deltageren ikke har rettigheder og forpligtelser i forhold til aktivitetens specifikke aktiver og forpligtelser, indregnes investeringen i overensstemmelse med relevante IFRS-standarder. Dette vil oftest være i overensstemmelse med IFRS 9, *Finansielle instrumenter*.
Fællesledet virksomhed (joint ventures)	Investeringen skal indregnes og regnskabsmæssigt behandles efter equity-metoden i overensstemmelse med IAS 28, *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*, medmindre virksomheden er undtaget herfra, jf. IAS 28.	Hvis deltageren har betydelig indflydelse, skal investeringen indregnes og regnskabsmæssigt behandles efter equity-metoden i overensstemmelse med IAS 28. Hvis deltageren ikke har betydelig indflydelse, indregnes og måles investeringen i overensstemmelse med IFRS 9.

Der henvises til kapitlet vedrørende IAS 28 for en beskrivelse af equity-metoden.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL indregnes fælleskontrollerede virksomheder efter indre værdis metode eller ved pro rata-konsolidering i koncernregnskabet.

IFRS tillader ikke pro rata-konsolidering.

Venture-deltagers separate regnskab

Deltagere med fælles kontrol over en fællesledet virksomhed indregner denne til kostpris, efter equity metoden eller i overensstemmelse med IFRS 9 i det separate regnskab (modervirksomhedsregnskab), jf. IAS 27, *Separate regnskaber*.

Det samme gælder for deltagere uden fælles kontrol over en fællesledet virksomhed, som har betydelig indflydelse. Hvis deltageren heller ikke har betydelig indflydelse, indregnes investeringen i overensstemmelse med IFRS 9 i det separate regnskab.

For fællesledede aktiviteter er der ingen forskel mellem den regnskabsmæssige behandling i koncernregnskabet og i det separate regnskab (modervirksomhedsregnskabet).

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL skal fælleskontrollerede virksomheder indregnes til kostpris eller efter den indre værdis metode i det separate regnskab (modervirksomhedsregnskab).

Efter ÅRL § 41 kan fællesledede virksomheder dog også indregnes til dagsværdi, men i så fald skal opskrivningerne indregnes direkte i egenkapitalen, og et beløb svarende til opskrivningen med fradrag af udskudt skat skal bindes på en opskrivningsreserve.

Efter IFRS kan fællesledede virksomheder (Joint ventures) indregnes til kostpris, efter den indre værdis metode eller til dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9. Ved måling til dagsværdi indregnes dagsværdireguleringer fuldt ud i resultatet eller i øvrig totalindkomst. Et beløb svarende til positive dagsværdireguleringer med fradrag af udskudt skat skal iht. IFRS-bekendtgørelsen bindes på en opskrivningsreserve.

IFRS 12

Omhandler	Oplysning om involvering i andre virksomheder
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 12 – Oplysning om involvering i andre virksomheder

IFRS 12 indeholder oplysningskrav vedrørende de virksomheder, som konsolideres, og de virksomheder, der ikke konsolideres, men som den regnskabsaflæggende virksomhed er involveret i.

IFRS 12 ensretter oplysningskravene for dattervirksomheder, fælleskontrollerede virksomheder, associerede virksomheder og ikke-konsoliderede strukturerede virksomheder og samler dem i én standard.

Virksomheden skal præsentere oplysningerne separat for henholdsvis dattervirksomheder, fællesledede virksomheder, fællesledede aktiviteter, associerede virksomheder og ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder.

IFRS 12 gælder ikke i virksomhedens separate regnskab, medmindre der ikke udarbejdes koncernregnskab, og virksomheden har interesser i ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder.

Formål med oplysningskrav

Formålet med IFRS 12 er at sikre tilstrækkelige oplysninger i regnskabet om virksomhedens involvering i andre virksomheder til, at regnskabsbrugerne er i stand til at vurdere arten af virksomhedens involvering i andre virksomheder og risici forbundet hermed samt effekten af involveringen på virksomhedens finansielle stilling, resultat og likviditet.

Til opfyldelse af formålet indeholder IFRS 12 specifikke oplysningskrav for:

- Væsentlige skøn og vurderinger, som virksomheden har anvendt ved afgørelsen af arten af interesser i andre virksomheder
- Dattervirksomheder
- Associerede virksomheder og fællesledede arrangementer
- Ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder.

Hvis de specifikke oplysningskrav i IFRS 12 ikke er tilstrækkelige til at opfylde ovennævnte formål, skal der gives yderligere oplysninger.

Strukturerede virksomheder er defineret som virksomheder, der er udformet således, at stemmerettigheder eller tilsvarende rettigheder ikke er den afgørende faktor i vurderingen af, hvem der har kontrol over virksomheden, som fx hvis stemmerettighederne udelukkende vedrører administrative opgaver, og de relevante aktiviteter styres ud fra kontraktlige aftaler.

Skøn og vurderinger

Virksomheden skal give oplysninger om de væsentlige skøn og forudsætninger (samt ændringer heri), som den har anvendt ved afgørelsen af,

- at virksomheden har kontrol over en anden virksomhed
- at virksomheden har fælles kontrol over et fællesledet arrangement
- typen af et fællesledet arrangement
- at virksomheden har betydelig indflydelse på en anden virksomhed.

Herunder skal blandt andet omtales væsentlige skøn og vurderinger der er anvendt ved fastlæggelsen af,

- at virksomheden har kontrol over en anden virksomhed uden at besidde flertallet af stemmerettighederne eller ikke har kontrol, selvom den besidder flertallet af stemmerettighederne
- at virksomheden er agent eller principal
- at virksomheden ikke har betydelig indflydelse på en anden virksomhed, selvom den besidder 20 % eller mere af stemmerettighederne eller har betydelig indflydelse uden at besidde mindst 20 % af stemmerettighederne.

Dattervirksomheder

Oplysninger om dattervirksomheder skal gøre regnskabslæser i stand til at vurdere og forstå:

- Koncernens sammensætning
- Minoritetsinteressers andel af koncernens aktiviteter og pengestrømme
- Arten og omfanget af begrænsninger i virksomhedens adgang til koncernens aktiver og mulighed for indfrielse af koncernens forpligtelser
- Arten af risici (og ændringer heri) vedrørende konsoliderede, strukturerede virksomheder
- Effekten af ændringer i ejerandele i en dattervirksomhed, der ikke medfører tab af kontrol
- Effekten af tab af kontrol over en dattervirksomhed.

For dattervirksomheder med væsentlige minoritetsinteresser skal virksomheden for hver dattervirksomhed oplyse:

- Navn
- Hjemsted
- Minoritetsinteressers ejerandele (og stemmeandele, såfremt disse er forskellige fra ejerandelene)
- Andel af periodens resultat allokeret til minoritetsinteresserne
- Akkumuleret minoritetsinteresse ved regnskabsperiodens udløb
- Summarisk information om udbytte betalt til minoriteter samt aktiver, forpligtelser, resultat og pengestrømme fra dattervirksomheden. Elimineringer til brug for koncernregnskabet skal ikke medtages ved opgørelsen af de summariske oplysninger.

Der skal oplyses om væsentlige begrænsninger i virksomhedens adgang til eller anvendelse af koncernens aktiver eller indfrielse af koncernens forpligtelser. Hvis minoritetsinteresser har beskyttende rettigheder (*protective rights* jf. IFRS 10, *Koncernregnskaber*), som i væsentlig grad begrænser virksomhedens råderet over koncernens aktiver og forpligtelser, skal dette oplyses. Den bogførte værdi i koncernregnskabet af aktiver og forpligtelser, som virksomheden har begrænset råderet over, skal oplyses.

For konsoliderede, strukturerede virksomheder skal der desuden oplyses om vilkår i kontraktlige aftaler, som kan forpligte virksomheden til at yde økonomisk støtte til den strukturerede virksomhed, herunder begivenheder, der kan eksponere virksomheden over for tab. Der skal desuden gives oplysninger om økonomisk støtte, der er givet til konsoliderede, strukturerede virksomheder i regnskabsperioden, uden at virksomheden var forpligtet hertil, herunder arten af støtten samt årsagen hertil.

Der skal opstilles en tabel, der viser effekten på modervirksomhedens andel af egenkapitalen hidrørende fra ændringer i ejerandele i dattervirksomheder, der ikke medfører tab af kontrol over dattervirksomheden.

Der skal oplyses om gevinst og tab ved tab af kontrol over dattervirksomheder samt andel af gevinst og tab, der kan henføres til måling af resterende ejerandele, der beholdes, til dagsværdi, samt den regnskabslinje i resultatopgørelsen, hvori gevinsten og tabet er indregnet.

Investeringsvirksomhed

Investeringsvirksomheder skal oplyse om de væsentlige skøn og vurderinger, der er anvendt ved afgørelsen af, om virksomheden er en investeringsvirksomhed.

IFRS 10 indeholder eksempler på typiske karakteristika for investeringsvirksomheder (fx mere end én investor, mere end én investering, exitstrategi mv.). Hvis investeringsvirksomheden ikke har et eller flere af de typiske karakteristika, skal begrundelsen for, hvorfor virksomheden alligevel er en investeringsvirksomhed, oplyses.

For hver ikke-konsolideret dattervirksomhed skal investeringsvirksomheden oplyse dattervirksomhedens navn og hjemsted samt antallet af ejerandele (og stemmeandele, såfremt disse er forskellige fra ejerandelene).

Der skal desuden gives følgende oplysninger:

- Art og omfang af betydelige begrænsninger i ikke-konsoliderede dattervirksomheders mulighed for at udbetale udbytte eller tilbagebetale ydede lån
- Aktuelle forpligtelser eller hensigter til at yde økonomisk eller anden støtte til ikke-konsoliderede dattervirksomheder
- Betingelser i kontraktforhold, som kan medføre, at virksomheden eller dens ikke-konsoliderede dattervirksomheder skal yde økonomisk eller anden støtte til en ikke-konsolideret, kontrolleret, struktureret virksomhed
- Økonomisk eller anden støtte fra virksomheden eller dens ikke-konsoliderede dattervirksomheder til en ikke-konsolideret, struktureret virksomhed, hvorved virksomheden opnåede kontrol over den strukturerede virksomhed samt årsagen hertil.

Hvis investeringsvirksomheden – uden at være forpligtet hertil – har ydet økonomisk eller anden støtte til en ikke-konsolideret dattervirksomhed, skal der oplyses om art og beløb for støtten samt årsagen hertil.

Endelig skal der i den periode, hvor virksomheder bliver eller ophører med at være investeringsvirksomhed oplyses om årsagen til ændringen samt effekten heraf på virksomhedens regnskab, herunder oplysning om dagsværdi af dattervirksomheder, som ikke længere konsolideres, gevinst eller tab indregnet i forbindelse med ændringen, samt hvilken linje i resultatopgørelsen gevinst eller tab er indregnet i.

Fællesledede arrangementer og associerede virksomheder

En virksomhed skal give tilstrækkelige oplysninger til, at regnskabsbruger kan vurdere arten, omfanget og den finansielle effekt af interesser i fællesledede arrangementer og associerede virksomheder, samt arten af risici (samt ændringer heri), som er forbundet med disse interesser.

Dette betyder, at virksomheden skal oplyse følgende for hver fællesledet arrangement og associeret virksomhed, der individuelt er væsentlig for virksomheden:

- Navn
- Beskrivelse af relationens art (fx arten af aktiviteter, og eventuel strategisk betydning for virksomheden)
- Hjemsted
- Antallet af ejerandele (og stemmeandele såfremt disse er forskellige fra ejerandelene).

For fællesledede virksomheder (joint ventures) og associerede virksomheder, der individuelt er væsentlige for virksomheden, skal følgende desuden oplyses:

- Målemetode (indre værdi eller dagsværdi). Anvendes indre værdi, skal dagsværdien oplyses for børsnoterede virksomheder
- Modtaget udbytte
- Summarisk finansiel information, der som minimum omfatter omsætningsaktiver, anlægsaktiver, kortfristede- og langfristede gældsforpligtelser, omsætning, resultat mv.,
- For fællesledede virksomheder skal den summariske information desuden indeholde likvider, kortfristede og langfristede finansielle forpligtelser, af- og nedskrivninger, renteindtægter og renteomkostninger samt skat.

Den summariske information skal være beløbene, som indgår i den fællesledede eller associerede virksomheds IFRS regnskab, og ikke virksomhedens andel af disse beløb.

Hvis virksomheden anvender indre værdis metode på investeringen i den fællesledede eller associerede virksomhed, skal beløbene i den fællesledede eller associerede virksomheds regnskab korrigeres for eventuelle justeringer, som virksomheden foretager ved anvendelse af indre værdis metode, herunder fx mérværdier indregnet på købstidspunktet eller forskelle i anvendt regnskabspraksis. Der skal vises en afstemning mellem den summariske information og den bogførte værdi af investeringen.

For fællesledede virksomheder og associerede virksomheder, der ikke individuelt er væsentlige for virksomheden, skal følgende oplyses samlet for henholdsvis fællesledede virksomheder og for associerede virksomheder:

- Bogført værdi efter equity-metoden
- Andel af periodens resultat fra fortsættende aktiviteter
- Andel af periodens resultat vedrørende ophørte aktiviteter
- Andel af øvrig totalindkomst
- Andel af totalindkomst

Endelig skal virksomheden oplyse:

- Art og omfang af betydelige begrænsninger i fællesledede virksomheders og associerede virksomheders mulighed for at udbetale udbytte eller tilbagebetale ydede lån
- Balancedag for fællesledede virksomheder og associerede virksomheder med en anden balancedag samt årsagen hertil
- Andel af underskud i den fællesledede virksomhed eller associerede virksomhed, som ikke er indregnet
- Øvrige ikke-indregnede forpligtelser vedrørende fælleskontrollerede virksomheder, herunder eventualforpligtelser vedrørende fællesledede virksomheder og associerede virksomheder.

Hvis en fællesledet virksomhed eller associeret virksomhed er en struktureret virksomhed, skal virksomheden desuden give de oplysninger, der gælder for ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder, jf. nedenfor.

Ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder

En virksomhed skal give kvalitative og kvantitative oplysninger om ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder, som bl.a. omfatter virksomhedens

- art
- formål
- størrelse
- aktiviteter
- finansiering.

Følgende oplysninger skal gives i tabelform:

- Bogført værdi af indregnede aktiver og forpligtelser for ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder (samt hvilke regnskabslinjer de er indregnet i)
- Den maksimale tabsrisiko forbundet med virksomheden, samt hvordan denne er opgjort
- Sammenligning af de bogførte værdier og den maksimale tabsrisiko forbundet med virksomheden.

Hvis virksomheden har ydet økonomisk støtte til en struktureret virksomhed, for hvilken ovennævnte oplysninger om bogført værdi og maksimal tabsrisiko ikke fremgår af regnskabet (fx fordi virksomheden ikke har interesser i den strukturerede virksomhed på balancedagen), skal følgende oplyses:

- Hvordan virksomheden har fastlagt, hvilke strukturerede virksomheder den har ydet økonomisk støtte til
- Indtægter fra disse strukturerede virksomheder samt en beskrivelse af indtægtstypen
- Den bogførte værdi af alle aktiver overført til disse strukturerede virksomheder i perioden.

Hvis virksomheden, uden at være forpligtet hertil, har ydet økonomisk eller anden støtte til en ikke-konsolideret, struktureret virksomhed, hvori den tidligere har haft eller aktuelt har interesser, skal virksomheden oplyse om art og beløb for den ydede støtte samt årsagen hertil.

Endelig skal virksomheden oplyse om aktuelle hensigter til at yde økonomisk eller anden støtte til ikke-konsoliderede, strukturerede virksomheder.

IFRS 13

Omhandler	Dagsværdimåling
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 13 – Dagsværdimåling

Anvendelsesområde

IFRS 13 definerer dagsværdi, opstiller en fælles begrebsramme for måling af dagsværdi på tværs af alle IFRS-standarderne samt bestemmer, hvilke oplysningskrav der stilles i forbindelse med dagsværdimålinger. Bortset fra nogle få undtagelser finder IFRS 13 anvendelse, når en IFRS-standard kræver eller tillader dagsværdimåling – såvel ved indregning som ved noteoplysninger. IFRS 13 bestemmer ikke, hvornår et aktiv eller en forpligtelse skal måles til dagsværdi.

Dagsværdibegrebet

Dagsværdi er den pris, der ville blive opnået ved salg af et aktiv eller betalt for at overdrage en forpligtelse i en normal transaktion mellem markedsdeltagerne på målingstidspunktet (dvs. en exit price).

Dagsværdi er dermed en markedsbaseret – og ikke en virksomhedsspecifik – måling, der bestemmes ved at anvende de forudsætninger, som markedsdeltagerne under de nuværende markedsvilkår vil gøre brug af ved værdiansættelse af et aktiv eller en forpligtelse, herunder forudsætninger i relation til risici. Dermed er virksomhedens intentioner med hensyn til, om et aktiv skal beholdes eller afvikles, eller om en forpligtelse skal indfries, ikke relevant, når dagsværdien skal opgøres.

Dagsværdimåling

For at kunne opgøre dagsværdien af et aktiv eller en forpligtelse skal følgende forhold fastlægges:

- Specifikt aktiv eller forpligtelse, hvis dagsværdi skal bestemmes (skal være i overensstemmelse med beregningsenheden *(unit of account)* – fx om der er tale om et enkeltstående aktiv eller en gruppe af aktiver).
- Det primære eller – i tilfælde af mangel herpå – mest fordelagtige marked, hvorpå en transaktion med aktivet ville finde sted (jf. definitionerne nedenfor).
- Den mest fordelagtige anvendelsesmulighed for et ikke-finansielt aktiv, og hvorvidt aktivet skal bruges sammen med andre aktiver eller alene.
- Den mest hensigtsmæssige værdiansættelsesmetode til at bestemme dagsværdien. Ved vurdering heraf skal der tages højde for tilgængeligheden af data (input til værdiansættelsesmetoden), som markedsdeltagerne vil tage i betragtning og gøre brug af ved prisfastsættelsen af aktivet/forpligtelsen, og hvilket niveau i dagsværdihierarkiet disse input falder ind under.

Grundlaget for dagsværdimåling (*unit of account*)

Ved opgørelsen af dagsværdien for et specifikt aktiv eller forpligtelse tages der hensyn til de karakteristika ved aktivet, som en markedsdeltager vil tillægge vægt, når prisen for en transaktion med aktivet eller forpligtel-

sen fastsættes. Dette inkluderer fx aktivets stand og placering samt eventuelle begrænsninger i aktivets omsættelighed eller brug.

Dagsværdiopgørelsen kan enten tage udgangspunkt i et enkeltstående aktiv eller forpligtelse eller i en gruppe af aktiver og forpligtelser *(CGU)*. Det fremgår ikke af IFRS 13, hvilket udgangspunkt der skal anvendes i en konkret situation. Dette vil således være bestemt af andre IFRS-standarder.

Det er tilladt at medtage en præmie eller en rabat ved opgørelsen af dagsværdien for et aktiv, hvis dette afspejler aktivets eller forpligtelsens karakteristika. Det kan fx være en kontrolpræmie for en kontrollerende aktiepost eller en rabat (underkurs) på en minoritetspost. Derimod er det ikke tilladt at korrigere for tillæg eller fradrag som følge af forhold, der afspejler størrelsen af virksomhedens ejerandel (fx en blokerende ejerandel, der overstiger den normale daglige handel med aktivet på det primære marked), da dette ikke er et karakteristikum for aktivet.

Det primære/mest fordelagtige marked

Dagsværdi er den pris, som kan opnås ved salg af et aktiv (eller overdragelse af en forpligtelse) til en markedsdeltager på det primære marked for aktivet eller forpligtelsen. Hvis der ikke kan identificeres et primært marked, er dagsværdien den pris, som kan opnås på det, for virksomheden, mest fordelagtige marked.

Det primære marked (hovedmarkedet)
Det primære marked, er det marked, der har mest aktivitet, og som har den største handelsvolumen (dvs. mest omsætning).

Det mest fordelagtige marked
Det mest fordelagtige marked er det marked, som maksimerer det beløb, virksomheden opnår ved salg af et aktiv, eller minimerer det beløb, virksomheden skal betale for overdragelse af en forpligtelse. Ved denne vurdering skal der tages højde for transaktionsomkostninger og transportomkostninger.

Fastlæggelsen af det primære eller mest fordelagtige marked skal tage udgangspunkt i den enkelte virksomheds forhold og de markeder, som den enkelte virksomhed har adgang til. Der kan derfor være forskel på, hvad der er det primære marked for et specifikt aktiv eller en specifik forpligtelse, afhængigt af hvilken virksomhed der udfører dagsværdimålingen. Fx kan det primære marked for en renteswap for en bank være interbankmarkedet, mens det primære marked for en ikke-finansiel virksomhed vil være detailmarkedet for derivater. Det marked, som virksomheden normalt handler på, anses som udgangspunkt for at være det primære eller mest fordelagtige marked, medmindre det positivt kan påvises, at dette ikke er tilfældet.

Den mest fordelagtige anvendelsesmulighed

Ved opgørelsen af dagsværdien for et ikke-finansielt aktiv skal der tages udgangspunkt i markedsdeltagerens mest fordelagtige anvendelsesmulighed for aktivet. Dette er ikke nødvendigvis identisk med virksomhedens aktuelle brug af aktivet.

Ved vurderingen af den mest fordelagtige anvendelsesmulighed skal der tages hensyn til, at den pågældende anvendelsesmulighed er fysisk mulig, lovlig og økonomisk rentabel.

I visse tilfælde vil den mest fordelagtige anvendelsesmulighed for et aktiv, der måles til dagsværdi, være i kombination med andre aktiver. Når dette er tilfældet, antages det, at markedsdeltageren også har adgang til disse andre aktiver.

Virksomhedens aktuelle brug af et aktiv vil oftest være den mest fordelagtige anvendelsesmulighed for aktivet, men det er ikke nødvendigvis altid tilfældet. Fx kan en virksomhed vælge at beholde et aktiv uden at anvende det optimalt for at forhindre konkurrenternes adgang til det pågældende aktiv. Når dette er tilfældet, skal en eventuel dagsværdiopgørelse af aktivet fortsat tage udgangspunkt i den mest fordelagtige anvendelsesmulighed for aktivet, og det skal oplyses i regnskabet, at virksomhedens aktuelle brug af aktivet ikke er udtryk for den mest fordelagtige anvendelsesmulighed.

Brug af værdiansættelsesmetoder

For nogle aktiver findes der direkte observerbare markedstransaktioner eller tilgængelige markedsinformationer, mens dette ikke er tilfældet for andre aktiver. Når der ikke findes nogen observerbar pris for et identisk aktiv, må virksomheden benytte en værdiansættelsesmetode, som i størst muligt omfang gør brug af relevante, observerbare markedsinformationer samt minimerer anvendelsen af ikke-observerbare input. Tilsvarende gør sig gældende, hvis markedet, som aktivet/forpligtelsen handles på, ikke er aktivt – det vil sige hvis de noterede priser på markedet ikke er udtryk for faktiske og regelmæssigt forekommende markedstransaktioner, som foregår på armslængdevilkår.

I IFRS 13 nævnes tre udbredte og anerkendte værdiansættelsesmetoder, hvoraf en eller flere skal benyttes til at estimere dagsværdien af et aktiv/en forpligtelse:

- Den markedsbaserede metode
- Den omkostningsbaserede metode/genanskaffelsesværdimetoden
- Indkomstmetoden.

IFRS 13 angiver ikke et egentligt hierarki for, hvilken værdiansættelsesmetode der er den mest retvisende, da dette vil variere alt efter de specifikke omstændigheder. Ledelsens valg af, hvilken værdiansættelsesmetode der skal anvendes i det konkrete tilfælde, involverer en betydelig grad af subjektivitet og dømmekraft.

Den valgte værdiansættelsesmetode skal benyttes konsistent fra periode til periode for enslydende transaktioner og balanceposter. Sker der en væsentlig ændring af den valgte værdiansættelsesmetode eller dennes anvendelsesmulighed, skal der tages højde herfor ved værdiansættelsen af aktivet, såfremt ændringen, under de gældende omstændigheder, resulterer i en mere retvisende dagsværdi for aktivet. Ændringer, der opstår som følge af revaluering af den valgte værdiansættelsesmetode eller dennes anvendelse, skal betragtes som en ændring af et regnskabsmæssigt skøn i henhold til IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.*

Input til værdiansættelsesmetoder og dagsværdihierarki

For at skabe mere konsistens og sammenlignelighed mellem forskellige dagsværdimålinger og de relaterede oplysningskrav er der i IFRS 13 opstillet et dagsværdihierarki, der inddeler og kategoriserer de forskellige typer input, som indgår i værdiansættelsesmetoderne ved fastsættelsen af dagsværdien. Dagsværdihierarkiet er opdelt i tre niveauer, hvor noterede priser på aktive markeder prioriteres højest, og ikke-observerbare input prioriteres lavest.

Et input i en værdiansættelsesmetode er defineret som de forudsætninger, markedsdeltagerne vil gøre brug af ved værdiansættelse af et specifikt aktiv. Disse forudsætninger inkluderer markedsaktørernes risikoantagelser i forhold til den anvendte værdiansættelsesmodels iboende risiko samt den indeholdte risiko i forhold til de i værdiansættelsesmodellen, anvendte input. Input kan både være observerbare og ikke-observerbare.

Transaktionsomkostninger indgår ikke i opgørelsen af dagsværdien. Enkelte standarder kræver dog, at en transaktion, et aktiv eller en forpligtelse indregnes eller måles til dagsværdi korrigeret for transaktionsomkostninger (fx IFRS 9 vedrørende førstegangsindregning af finansielle aktiver, som ikke efterfølgende måles til dagsværdi og IFRS 5 *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviter* vedrørende aktiver bestemt for salg). Transaktionsomkostninger er omkostninger, som virksomheden ikke ville have pådraget sig, hvis ikke transaktionen var blevet gennemført (hvis ikke aktivet/forpligtelsen var erhvervet/påtaget).

Transportomkostninger er ifølge IFRS 13 ikke en del af transaktionsomkostningerne. Transportomkostninger medtages i opgørelsen af dagsværdien hvis, og kun hvis, aktivets fysiske lokation er et væsentligt karakteristikum ved aktivet, og en markedsdeltager derfor ville medregne omkostninger til transport af aktivet til det primære marked ved opgørelse af dagsværdien. Det kan fx være tilfældet for salg af råolie, hvor noterede priser er baseret på salg til levering i en bestemt havn.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændrer IAS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber.*

Nedenstående beslutningstræ kan benyttes til at bestemme, hvilket niveau i dagsværdihierarkiet en dagsværdimåling skal henføres til:

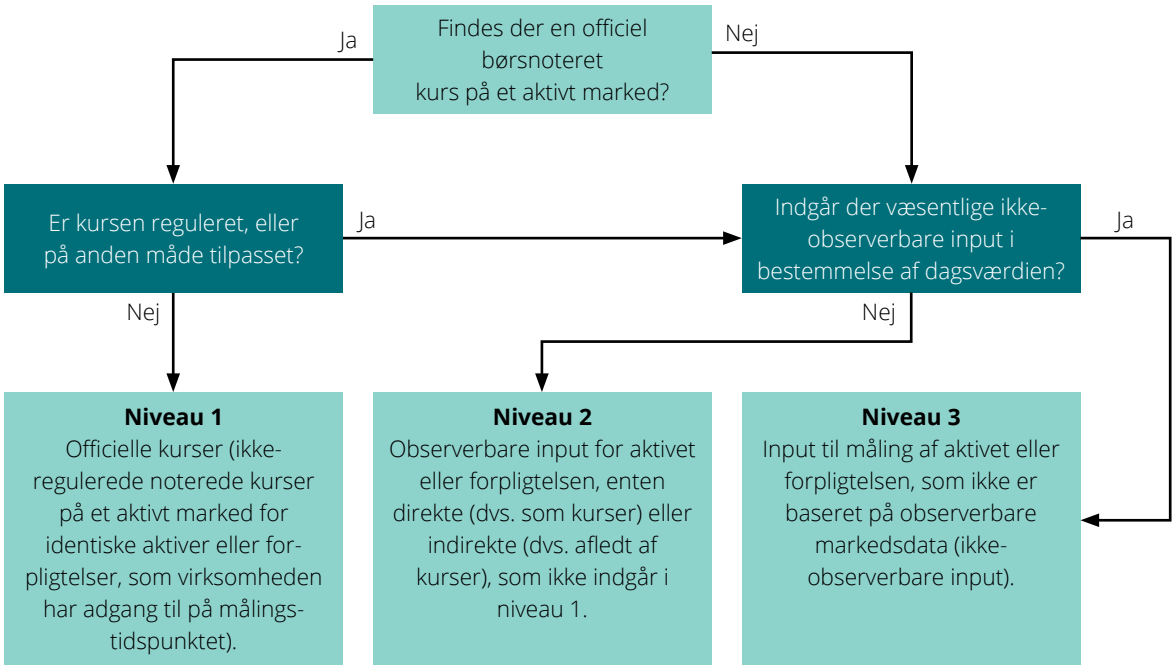

I nogle tilfælde vil der i værdiansættelsesmetoden indgå input, der kan inddeles i forskellige niveauer i dagsværdihierarkiet. Når det gør sig gældende, skal dagsværdimålingen i sin helhed henføres til det laveste niveau i dagsværdihierarkiet, som leverer input, der er væsentligt for hele dagsværdimålingen.

Der kan forekomme situationer, hvor en dagsværdimåling af et aktiv eller en forpligtelse bevæger sig fra det ene niveau i dagsværdihierarkiet til et af de to øvrige niveauer. Det vil fx være tilfældet, hvor en unoteret aktie opnår notering på et aktivt marked.

Gældsforpligtelser og egne egenkapitalinstrumenter

Dagsværdien af en gældsforpligtelse (finansiel eller ikke-finansiel) eller en virksomheds egne egenkapitalinstrumenter opgøres ud fra en forudsætning om, at gældsforpligtelsen/egenkapitalinstrumentet forsat vil forblive udestående efter overdragelsen. Det vil sige, at forpligtelsen/egenkapitalinstrumentet ikke vil blive indfriet, annulleret eller på anden måde ophævet.

IFRS 13 beskriver følgende tre metoder for opgørelse af dagsværdien af gældsforpligtelser og egne egenkapitalinstrumenter (fx aktieoptioner), som skal anvendes i prioriteret rækkefølge:

1. Noteret pris på et aktivt marked for overdragelse af gældsforpligtelsen/egenkapitalinstrumentet til en markedsdeltager (sjældent forekommende)
2. Den dagsværdi, som en markedsdeltager, der besidder gælds-/egenkapitalinstrumentet som et aktiv, ville opgøre
3. Ved anvendelse af værdiansættelsesmetoder jf. ovenfor.

Uanset hvordan dagsværdien af gældsforpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet opgøres, skal dagsværdien tage højde for risikoen for, at virksomheden ikke lever op til sine forpligtelser *(own credit risk)*.

Førstegangsindregning

Ved førstegangsindregningen af et aktiv eller en forpligtelse vil transaktionsprisen typisk være udtryk for aktivets reelle dagsværdi. Under visse omstændigheder er transaktionsprisen dog ikke udtryk for aktivets reelle dagsværdi (fx i tilfælde af transaktioner mellem nærtstående parter eller ved forceret salg).

Hvis transaktionsprisen ikke er udtryk for dagsværdien på tidspunktet for første indregning, skal en eventuel forskel indregnes i resultatet, medmindre en anden IFRS kræver en anden behandling. Det kan fx være tilfældet for finansielle instrumenter, hvor IFRS 9 har særlige bestemmelser for indregning af disse forskelle *(day-one-gains/losses)*.

Efterfølgende måling

For at kunne indregne gevinster/tab, der opstår i forbindelse med efterfølgende dagsværdireguleringer (dvs. som opstår efter første indregning), kræver det, at gevinsten/tabet enten kan udledes af officielle priser/kurser på et aktivt marked eller er resultatet af en ændring i et af de input, som markedsdeltagerne vil tage i betragtning ved prisfastsættelsen (dagsværdimålingen) af det pågældende aktiv/forpligtelse, og disse input samtidig er inkluderet som en forudsætning i dagsværdimålingen ved førstegangsindregningen.

Hvis transaktionsprisen anses som værende udtryk for den reelle dagsværdi på tidspunktet for første indregning, kalibreres værdiansættelsesmetoder, der anvender ikke-observerbare input, således at de giver en dagsværdi på indregningstidspunktet svarende til transaktionsprisen. Det opnås herved, at en konsistent anvendelse af metoderne fremadrettet alene medfører ændringer i dagsværdien, der kan relateres til ændringer efter indregningstidspunktet i de variabler, der indgår i dagsværdimålingen.

Oplysninger i regnskabet

Det overordnede formål med oplysningskravene i IFRS 13 er, at regnskabet skal indeholde information, som gør regnskabsbrugerne i stand til at vurdere

- metoder og input, der er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien af de aktiver og forpligtelser, der måles til dagsværdi i balancen (hvad enten dette er på tilbagevendende basis eller ej)
- påvirkningen, som de tilbagevendende dagsværdimålinger – der i et væsentligt omfang gør brug af ikke-observerbare input (dvs. niveau 3 i dagsværdihierarkiet) – har haft på resultatopgørelsen eller øvrig totalindkomst i den pågældende periode.

Omfanget af oplysninger, der skal gives i relation til dagsværdiopgørelser, afhænger af, om dagsværdiopgørelsen er foretaget til brug for henholdsvis tilbagevendende og ikke-tilbagevendende måling af balanceposter til dagsværdi eller til brug for oplysninger i noterne om dagsværdi af et aktiv eller en forpligtelse, som ikke indregnes til dagsværdi i balancen.

Tilbagevendende dagsværdimålinger af aktiver eller forpligtelser er dem, andre IFRS'er kræver eller tillader i balancen ved slutningen af regnskabsåret. Ikke-tilbagevendende dagsværdimålinger af aktiver eller forpligtelser er dem, som andre IFRS'er kræver eller tillader i balancen under særlige omstændigheder (fx måling af dagsværdi fratrukket salgsomkostninger for aktiver, som besiddes med henblik på salg jf. IFRS 5.

Der kan opstilles følgende oversigt over oplysnings-kravene:

Krævede oplysninger	Aktiver og forpligtelser, som måles til dagsværdi i balancen efter første indregning		Dagsværdi oplyst i noterne
	Tilbagevendende dagsværdimåling	Ikke-tilbage-vendende dagsværdimåling	
Dagsværdi på balancedagen	√	√	√
Årsagen til, at aktivet eller forpligtelsen måles til dagsværdi		√	
Niveau i dagsværdihierarkiet for dagsværdi-målingen	√	√	√
Beløb for eventuelle overførsler mellem niveau 1 og niveau 2 i dagsværdihierarkiet, årsagen til disse overførsler samt virksomhedens politik for fastlæggelse af tidspunktet for, hvornår overførsel skal finde sted	√		
Beskrivelse af metoder for opgørelse af dagsværdi samt beskrivelse af de anvendte input for dagsværdimålinger i niveau 2 og 3 i dagsværdihierarkiet	√	√	√
Oplysning om ændring i metoden for opgørelse af dagsværdien i niveau 2 og 3 i dagsværdi-hierarkiet, samt årsagen hertil	√	√	√
Hvis virksomhedens brug af et ikke-finansielt aktiv afviger fra aktivets mest fordelagtige anvendelsesmulighed, skal dette oplyses tillige med årsagen til dette	√	√	√
Dagsværdi pr. kategori af aktiver og forpligtelser fordelt på de enkelte niveauer i dagsværdi-hierarkiet, som kan afstemmes til de indregnede beløb i balancen	√	√	
Hvis virksomheden, i overensstemmelse med særlige undtagelsesbestemmelser i IFRS 13, måler dagsværdien af en nettoposition for finansielle aktiver eller forpligtelser med modsatrettede markedsrisici, skal dette oplyses	√		

Krævede oplysninger	**Aktiver og forpligtelser, som måles til dagsværdi i balancen efter første indregning**		**Dagsværdi oplyst i noterne**
	Tilbagevendende dagsværdimåling	Ikke-tilbage-vendende dagsværdimåling	
For forpligtelser, som måles til dagsværdi, oplyses om eventuelle sikkerhedsstillelser eller øvrige kreditforbedringer, og hvorvidt disse er afspejlet i dagsværdiopgørelsen	√	√	
Særlige oplysningskrav for dagsværdiopgørelser ved brug af væsentlige, ikke-observerbare input (niveau 3 i dagsværdihierarkiet)			
Kvantitativ information om væsentlige ikke-observerbare input	√	√	
Afstemning fra primo til ultimo med særskilt angivelse af i. beløb indregnet i årets resultat samt angivelse af, hvilken regnskabspost beløbet er indregnet i ii. beløb indregnet i øvrig totalindkomst iii. beløb vedrørende køb, salg, udstedelse og indfrielse, med særskilt angivelse af hver transaktionstype iv. beløb vedrørende overførsler til eller fra niveau 3 samt årsagen til overførslen, og virksomhedens praksis for afgørelse af, hvornår overførsel finder sted	√		
Samlet beløb for urealiseret gevinst eller tab, som er indregnet i periodens resultat, for aktiver og forpligtelser, som fortsat besiddes på balancedagen, samt oplysning om, hvilken regnskabspost disse er indregnet i	√		

Krævede oplysninger	Aktiver og forpligtelser, som måles til dagsværdi i balancen efter første indregning		Dagsværdi oplyst i noterne
	Tilbagevendende dagsværdimåling	Ikke-tilbage-vendende dagsværdimåling	
Beskrivelse af værdiansættelsesprocessen, herunder fx hvordan virksomheden fastlægger praksis og procedurer for dagsværdimåling, og analyserer ændringer i dagsværdien fra periode til periode	√	√	
Beskrivelse af dagsværdiernes følsomhed over for ændringer i ikke-observerbare input, hvis sådanne ændringer ville resultere i en væsentlig højere eller lavere dagsværdi. Desuden beskrives indbyrdes relationer mellem de forskellige ikke-observerbare input, herunder hvordan sådanne relationer kan forøge eller formindske effekten på ændringer til dagsværdien fra ændringer i inputs	√		
Hvis et rimeligt sandsynligt alternativ for et ikke-observerbart input ville medføre en væsentlig ændring i dagsværdien for et finansielt aktiv eller forpligtelse, skal dette oplyses. Desuden oplyses effekten af sådanne rimeligt sandsynlige ændringer, og hvordan virksomheden har opgjort effekten.	√		

IFRS 14

Omhandler	Regulatoriske aktiver og forpligtelser
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	IASB udsendte IFRS 14 i januar 2014. Den gælder for førstegangsanvendere af IFRS med takstregulerede aktiviteter. IFRS 14 er en midlertidig standard, som vil blive erstattet, når IASB har færdiggjort et mere omfattende projekt om den regnskabsmæssige behandling af takstregulerede aktiviteter generelt. IFRS 14 vil ikke blive godkendt i EU, og danske virksomheder kan derfor ikke anvende standarden. Bemærk: IASB har i maj 2026 udsendt IFRS 20, *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser*, som erstatter IFRS 14. IFRS 20 træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2029 eller senere.

IFRS 14 – Regulatoriske aktiver og forpligtelser

IFRS 14 giver førstegangsanvendere af IFRS, som i henhold til nuværende nationale regnskabsregler indregner regulatoriske aktiver og forpligtelser (over-/underdækninger) i regnskabet, mulighed for at fortsætte med denne regnskabspraksis indtil videre.

IFRS 14 er en midlertidig standard, som gælder mens IASB arbejdede på et mere langsigtet projekt om takstreguleret virksomhed.

Virksomheder kan frivilligt vælge at anvende IFRS 14, hvis de:

a) er førstegangsanvendere af IFRS
b) er involveret i takstreguleret virksomhed
c) har indregnet regulatoriske aktiver og forpligtelser i deres regnskab i henhold til hidtidig regnskabspraksis.

Virksomheder, som ved overgangen til IFRS har valgt at anvende IFRS 14, skal desuden følge standarden i efterfølgende perioder.

IFRS 14 indeholder specifikke krav til præsentation af og oplysninger om de takstregulerede aktiviteter, hvis virksomheden vælger at følge den.

Bemærk: IFRS 14 vil ikke blive godkendt af EU og kan derfor ikke anvendes af danske virksomheder[1].

Bemærk: IASB har i maj 2026 udsendt IFRS 20, *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser*, som erstatter IFRS 14. IFRS 20 træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2029 eller senere.

[1]Den 23. oktober 2015 meddelte EU-Kommissionen, at man ikke vil igangsætte godkendelsesprocessen for IFRS 14, Regulatoriske aktiver og forpligtelser, fordi meget få virksomheder i EU vil være omfattet af standarden.

IFRS 15

Omhandler	Indregning og måling af omsætning
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 15 – Omsætning fra kontrakter med kunder

IFRS 15 skal anvendes på alle kontrakter med kunder. En kontrakt kan være skriftlig, mundtlig eller underforstået, og IFRS 15 omhandler således alle indtægtstransaktioner bortset fra leasingkontrakter, som er omfattet af IFRS 16, *Leasing* og forsikringskontrakter, som er omfattet af IFRS 4, *Forsikringskontrakter* (IFRS 17, *Forsikringskontrakter*), og finansielle indtægter, som er omfattet IFRS 9, *Finansielle instrumenter*.

Grundprincippet i IFRS 15 er, at virksomheden skal indregne omsætning på en måde, som afspejler overførslen af varer eller tjenesteydelser til kunderne med et beløb svarende til det, virksomheden forventer at være berettiget til for leveringen af disse varer eller tjenesteydelser.

Femtrinsmodel for indregning af indtægter fra kontrakter med kunder

Standarden indeholder en femtrinsmodel, som er en proces, der sikrer en systematisk vurdering af alle elementer i kontrakter med kunder. Modellen indeholder følgende fem trin, som skal overvejes for hver kontrakt:

1. Identifikation af kontrakten med kunden
2. Identifikation af leveringsforpligtelserne i kontrakten
3. Fastlæggelse af transaktionsprisen
4. Allokering af transaktionsprisen
5. Indregning af indtægten, når virksomheden opfylder sin leveringsforpligtelse.

Trin 1 – Identifikation af kontrakten med kunden

Det første trin i indregningsmodellen består i identifikation af en kontrakt, der skal behandles i henhold til standarden.

En **kontrakt** med en kunde er defineret som en aftale mellem to eller flere parter, der skaber retsgyldige rettigheder og forpligtelser.

En **kunde** er defineret som en modpart, der har indgået aftale om køb af varer eller tjenesteydelser hidrørende fra virksomhedens ordinære driftsaktiviteter.

En kontrakt med en kunde skal behandles i henhold til standarden, når følgende betingelser er opfyldt:

- Parterne har godkendt aftalen og er forpligtet til at udføre deres respektive forpligtelser
- Parternes rettigheder vedrørende overførsel af varer eller tjenesteydelser er aftalt
- Betalingsbetingelserne er fastlagt
- Kontrakten har et forretningsmæssigt indhold i form af en forretningsmæssig risiko for virksomheden og en forventet påvirkning af virksomhedens fremtidige pengestrømme
- Det er sandsynligt, at virksomheden modtager den betaling, som den er berettiget til.

Sammenlægning af kontrakter

En virksomhed skal kombinere to eller flere kontrakter indgået på samme tidspunkt eller i nær sammenhæng, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- Kontrakterne er forhandlet som en "pakkeløsning" med ét kommercielt formål
- Prisen i den ene kontrakt er afhængig af prisen i den anden kontrakt
- Den aftalte vare eller tjenesteydelse skal opfattes som én samlet leveringsforpligtelse.

Trin 2 – Identifikation af leveringsforpligtelserne i kontrakten

Identificerede kontrakter omfattet af standarden skal opdeles i leveringsforpligtelser, hvis kontrakten omfatter flere varer og tjenesteydelser. Dette kræver, at leveringsforpligtelserne kan adskilles, hvilket er tilfældet når:

- den pågældende vare eller tjenesteydelse har værdi for kunden isoleret set eller i kombination med andre varer og tjenesteydelser, som allerede er til kundens rådighed, og
- den pågældende vare eller tjenesteydelse i forhold til kontrakten kan adskilles fra andre leveringsforpligtelser i aftalen, hvilket vil sige, at den ikke er nært forbundet med og afhængig af andre leveringsforpligtelser i aftalen.

Hvis en vare eller tjenesteydelse ikke er adskillelig fra andre varer eller tjenesteydelser, skal leveringsforpligtelsen behandles sammen med andre varer eller tjenesteydelser i kontrakten, indtil to eller flere leveringsforpligtelser opfylder adskillelseskriterierne.

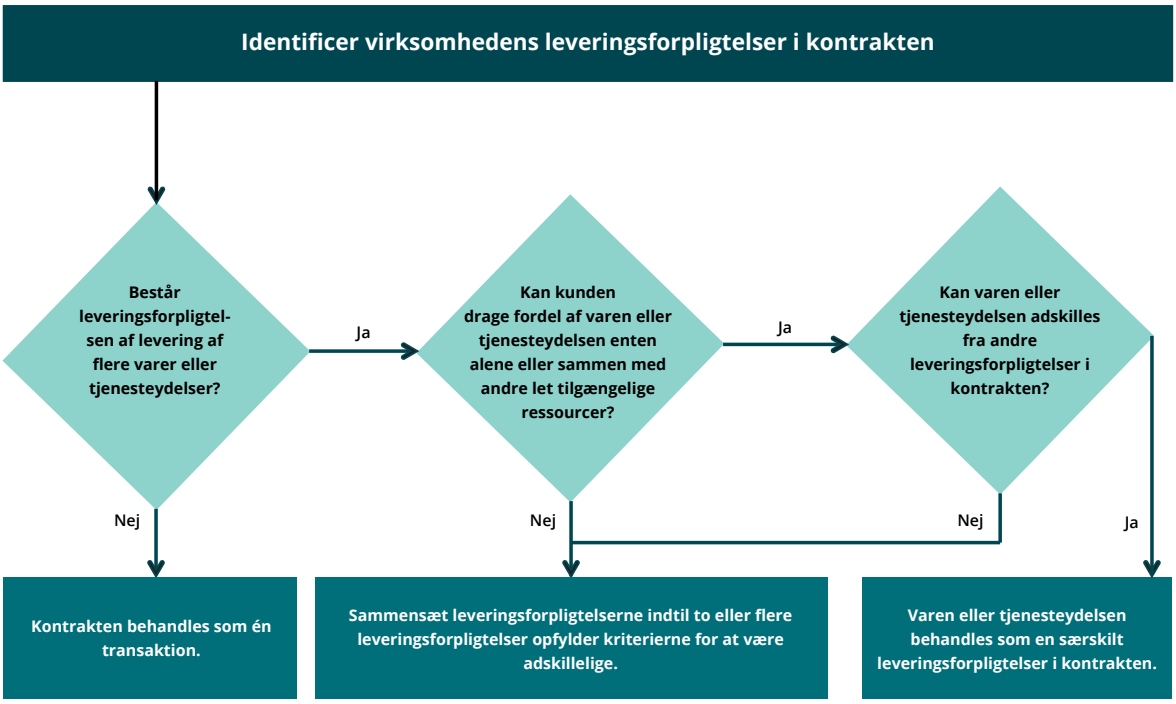

Betingelserne for adskillelse af virksomhedens forpligtelse til at levere varer eller tjenesteydelser til kunden kræver en nærmere analyse af aftalens vilkår samt eventuelle særlige forhold og omstændigheder. Faktorer, der indikerer, at en leveringsforpligtelse kan adskilles fra andre leveringsforpligtelser i aftalen, omfatter:

- virksomhedens leverancer består ikke i væsentligt omfang af integration af leveringsforpligtelserne, således at leveringsforpligtelserne fremstår som én samlet leverance til kunden
- leverancen ændrer ikke væsentligt ved eller tilpasser andre leverancer i aftalen, eller
- leverancen er ikke afhængig af eller nært forbundet med andre leverancer i aftalen.

Trin 3 – Fastlæggelse af transaktionsprisen

Omsætning indregnes med værdien af det vederlag, som virksomheden forventer at være berettiget til at modtage for leveringen af varer eller tjenesteydelser i henhold til aftalen.

Fastsættelse af transaktionsprisen skal ske under hensyn til indvirkningen af variable beløb, tidsværdien af penge, ikke-monetære vederlag samt eventuelle beløb, der skal betales til kunden.

Royaltyindtægter

Royaltyindtægter, der kan være salgs- eller brugsbaserede, må ikke indregnes som omsætning, før kunden har foretaget det salg eller forbrug, som udløser royaltybetalingen. Dette gælder, uanset om virksomheden har erfaringer fra tidligere og dermed kan forudsige størrelsen af den samlede royalty med en vis grad af sikkerhed.

Variable betalinger

Variable betalinger kan fx være betingede betalinger, variable rabatter, incitamentsbonusser, bøder, refusioner som følge af returneringer eller af anden årsag.

En variabel del af transaktionsprisen skal estimeres som enten det sandsynlighedsvægtede beløb af mulige udfald eller som det mest sandsynlige af mulige udfald. Der skal vælges den metode, der bedst udtrykker det beløb, som virksomheden forventer at være berettiget til.

Variable beløb må kun medregnes i transaktionsprisen, hvis det er højest sandsynligt, at en væsentlig del af beløbet ikke efterfølgende skal tilbageføres som følge af en ændring i skønnet over det variable beløb. Følgende forhold er eksempler på faktorer, der kan øge sandsynligheden for eller væsentligheden af tilbageførsel:

- det variable beløb er følsomt i forhold til faktorer, der er uden for virksomhedens kontrol (fx volatilitet i et marked, tredjepartsvurderinger eller en høj risiko for forældelse)
- usikkerheden forventes at bestå over længere tid
- virksomheden har begrænset erfaring fra tidligere med lignende leveringsforpligtelser, eller
- der er et bredt udfaldsrum med hensyn til variable beløb.

Tidsværdien af penge

Såfremt aftalen indeholder et betydelig finansieringselement enten ved forudbetaling eller kreditgivning, skal tidsværdien af penge tages i betragtning ved opgørelse af transaktionsprisen på tidspunktet for indregning af omsætningen, med indregning af henholdsvis renteomkostninger eller renteindtægter over finansieringsperioden. Dette er dog ikke krævet, hvis perioden mellem levering af varen eller tjenesteydelsen og betalingen er mindre end ét år eller finansieringselementet i øvrigt er uvæsentligt.

Ikke-monetære vederlag

Hvis det er aftalt, at kunden skal betale for varen eller tjenesteydelsen i andet end likvider, skal værdien heraf opgøres og indgå i kontraktprisen med dagsværdien af disse ikke-kontante betalinger.

Betalinger til kunden

Indeholder en aftale en forpligtelse til at foretage betalinger til kunden, skal det vurderes, om dette er betaling for leverancer, som kunden leverer til virksomheden. Hvis det ikke er tilfældet, skal disse betalinger fragå i den samlede kontraktpris.

Trin 4 – Allokering af transaktionsprisen

Såfremt aftalen indeholder flere adskilte leveringsforpligtelser, fordeles transaktionsprisen forholdsmæssigt til hver enkelt leveringsforpligtelse på grundlag af den enkelte vares og tjenesteydelses relative salgspris isoleret set.

Hvis der ikke findes en selvstændig salgspris for den enkelte leveringsforpligtelse, skal virksomheden estimere en pris, hvor der i størst muligt omfang tages udgangspunkt i observerbare inputs, fx konkurrenters salgspris eller forventede omkostninger plus en margen. Som en undtagelse kan anvendes en residualmetode, hvor salgsprisen kendes på alle leveringsforpligtelser bortset fra én.

Hvis transaktionsprisen indeholder et variabelt beløb, skal det vurderes, om det variable beløb vedrører alle eller kun nogle af leveringsforpligtelserne i aftalen.

Trin 5 – Indregning af indtægten, når virksomheden opfylder sin leveringsforpligtelse

Når leveringsforpligtelsen er opfyldt, skal den del af transaktionsprisen, der er henført til den pågældende leveringsforpligtelse, indregnes som omsætning.

Leveringsforpligtelsen er opfyldt, når virksomheden har overført de pågældende varer eller tjenesteydelser til kunden. Det betyder, at kunden har opnået kontrol over varen eller tjenesteydelsen, hvilket vil sige, at kunden skal have muligheden for at anvise brugen af og opnå alle væsentlige fordele fra varen eller tjenesteydelsen.

En leveringsforpligtelse kan opfyldes over en periode eller på et bestemt tidspunkt, hvilket er afgørende for indregning af omsætningen.

Omsætning indregnes over tid, når mindst ét af følgende kriterier er opfyldt:

(a) Kunden modtager og forbruger fordelene ved leverancen i takt med leveringen
(b) Leverancen opfører eller forbedrer et aktiv (fx igangværende arbejder), som kunden kontrollerer i takt med opførelsen eller forbedringen
(c) Leverancen omfatter et aktiv, som ikke har nogen alternativ anvendelsesmulighed for virksomheden (fx muligheden for at sælge aktivet til anden side), og virksomheden har ret til betaling for det arbejde, der er udført til dato.

Indregning af omsætning over tid skal ske på den måde, som bedst afspejler overførslen af varer eller tjenesteydelser til kunden, som overordnet kan baseres på enten en output-baseret metode eller en input-baseret metode.

Hvis leveringsforpligtelsen ikke opfylder betingelserne for indregning over tid, skal indtægten indregnes på det tidspunkt, hvor kontrollen overgår til kunden. Ved vurdering af overgang af kontrol skal virksomheden blandt andet overveje følgende:

- Opnået ret til betaling for varen eller tjenesteydelsen
- Overførsel af ejendomsretten til varen eller tjenesteydelsen
- Overførsel af den fysiske besiddelse af varen eller tjenesteydelsen
- Overførsel af fordele og risici ved ejerskabet af varen eller tjenesteydelsen
- Kundens accept af varen eller tjenesteydelsen.

Kontraktændringer

Det forekommer ofte, at en kontrakt med en kunde ændres. Det kan fx være en ændring af den aftalte pris, en ændring af de aftalte leverancer eller begge dele. Når en ændring er godkendt af parterne og dermed udløser rettigheder og forpligtelser, behandles ændringen som en særskilt aftale, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Ændringen resulterer i en adskilt leveringsforpligtelse (se trin 2 i femtrinsmodellen), og
- Den pris, der skal betales yderligere, afspejler salgsprisen isoleret set for den adskilte leverance.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, skal ændringen behandles sammen med de leveringsforpligtelser i den oprindelige kontrakt, der endnu ikke er leveret på ændringstidspunktet, herunder eventuelt igangværende leveringsforpligtelser. Det beløb, der er allokeret til disse leveringsforpligtelser, skal sammen med ændringen af den samlede kontraktpris allokeres til de resterende leveringsforpligtelser og indregnes i overensstemmelse med trin 4 og 5 i femtrinsmodellen.

Licenser

IFRS 15 indeholder specifik vejledning i indregning af omsætning fra salg af licenser. Hvis en licens blot er udtryk for den teknologi, der er indbygget i eller anvendes i forbindelse med levering af andre varer eller tjenesteydelser, skal licensen ikke adskilles og behandles særskilt. Har en licens derimod særskilt værdi for kunden, skal den adskilles og behandles som en særskilt leveringsforpligtelse.

Hvis en licens repræsenterer en adskilt leveringsforpligtelse, skal det bestemmes, om omsætningen fra salget af licensen skal indregnes over tid eller på et bestemt tidspunkt. I denne forbindelse skal det overvejes, om licensen giver kunden:

- adgang til virksomhedens immaterielle rettigheder gennem licensperioden, eller
- en brugsret til virksomhedens immaterielle rettigheder, der eksisterer på tidspunktet, hvor licensen overdrages.

En licens giver alene kunden adgang til en immateriel rettighed, hvis virksomheden er forpligtet til at vedligeholde eller udvikle den immaterielle rettighed, og værdien af licensen for kunden er afhængig heraf, medmindre denne efterfølgende service anses som en adskilt leveringsforpligtelse. En brugsret betyder derimod, at kunden kan bestemme brugen og derigennem opnå så godt som alle væsentlige fordele fra den immaterielle rettighed, som den forefindes på tidspunktet for overdragelsen til kunden.

Giver en licens kun adgang til immaterielle rettigheder, indregnes omsætningen herfra over tid, hvorimod omsætningen indregnes på et bestemt tidspunkt, hvis der er tale om brugsret.

Kontraktomkostninger

IFRS 15 indeholder nogle overordnede bestemmelser vedrørende den regnskabsmæssige behandling af kontraktomkostninger. Standarden skelner mellem to typer kontraktomkostninger:

- Omkostninger til opnåelse af kontrakten, og
- Omkostninger til opfyldelse af kontrakten.

Omkostninger til opnåelse af kontrakten

Omkostninger, der direkte er medgået til opnåelse af kontrakten, skal indregnes i balancen som et aktiv. Der skal være tale om omkostninger, der ikke ville være afholdt, hvis kontrakten ikke var indgået, hvilket i praksis betyder, at det formentligt udelukkende vil være direkte afholdte salgsprovisioner til medarbejdere eller agenter, der kan og skal aktiveres.

Aktivet skal afskrives over kontraktens løbetid, i takt med at der leveres varer og tjenesteydelser. Hvis den bogførte værdi af aktivet overstiger det resterende vederlag, som virksomheden forventer at være berettiget til, fratrukket forventede færdiggørelsesomkostninger, skal det nedskrives.

Omkostninger til opfyldelse af kontrakten

Omkostninger, der er medgået til opfyldelse af kontrakten, og som er omfattet af bestemmelserne i andre standarder (fx IAS 2, *Varebeholdninger*, eller IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*), skal behandles i henhold til disse andre standarder. Andre omkostninger, der er direkte forbundet med opfyldelse af fremtidige leveringsforpligtelser i kontrakten, skal indregnes i balancen som et kontraktaktiv, i det omfang aktivet forventes genindvundet.

Aktivet skal afskrives over kontraktens løbetid, i takt med at der leveres varer og tjenesteydelser. Hvis den bogførte værdi af aktivet overstiger det resterende vederlag, som virksomheden forventer at være berettiget til, fratrukket forventede færdiggørelsesomkostninger, skal det nedskrives.

Afholdte omkostninger, der vedrører opfyldte leveringsforpligtelser, indregnes i resultatopgørelsen sammen med den tilknyttede omsætning.

Oplysninger i regnskabet

Virksomheden skal give detaljerede oplysninger, der sætter regnskabslæseren i stand til at forstå arten, størrelsen, tidspunktet og usikkerheden vedrørende indregning af omsætning og de afledte pengestrømme. Det betyder, at følgende skal oplyses:

Omsætning

- Omsætning specificeret på forskellige kategorier, (fx varer eller tjenesteydelser, markeder eller kunder, kontrakttyper, kontraktperioder eller salgskanaler).

Kontraktaktiver og -forpligtelser

- Kontraktaktiver og -forpligtelser primo og ultimo
- Omsætning fra kontraktforpligtelser primo året
- Omsætning fra leveringsforpligtelser, der er opfyldt i et tidligere år (fx som følge af ændringer i kontraktprisen)
- Beskrivelse af sædvanligt betalingsmønster i forhold til leveringstidspunkt og betydning heraf for kontraktaktiver og -forpligtelser
- Kvalitativ og kvantitativ forklaring på væsentlige ændringer i kontraktaktiver og forpligtelser i perioden.

Leveringsforpligtelser

- Beskrivelse af tidspunkt for opfyldelse af leveringsforpligtelserne, væsentlige betalingsbetingelser, art af varer eller serviceydelser, returneringsforpligtelser samt garantier og lignende forpligtelser
- Ved levering over tid, metoder for opgørelse af færdiggørelsesgrad, hvordan metoderne anvendes og hvorfor de afspejler faktisk levering til kunden
- Ved levering på et bestemt tidspunkt, skøn anvendt til fastlæggelse af tidspunkt for kontrolovergang til kunden.

Vederlag

- Vederlag allokeret til leveringsforpligtelser, der ikke er afsluttede på balancedagen
- Forventet tidspunkt for indregning af allokeret vederlag som omsætning, vist ved opdeling af beløb i relevante tidsintervaller eller beskrevet verbalt.

Oplysningerne kan udelades, hvis kontraktperioden er mindre end et år, samt for visse afgrænsede servicekontrakter. Hvis virksomheden anvender denne undtagelse, skal det oplyses.

Det skal desuden oplyses, hvis vederlag af andre årsager ikke er medtaget i oplysningerne, fx som følge af begrænsning vedrørende indregning af variabelt vederlag.

Anvendte skøn

Virksomheden skal oplyse om skøn og ændringer til disse skøn, som er anvendt ved opgørelsen af beløb og tidspunkt for indregning af omsætning, herunder skøn relateret til:

- opgørelse af vederlag
- begrænsning i indregning af variabelt vederlag
- fordeling af vederlag til leveringsforpligtelser
- måling af returneringsforpligtelser mv.

Aktiverede omkostninger til opnåelse eller opfyldelse af kontrakter

- Skøn anvendt ved opgørelse af medgåede omkostninger til opnåelse eller opfyldelse af kontrakter
- Metoder til opgørelse af amortisering
- Fordeling af bogført værdi af aktiverede omkostninger ultimo på væsentligste kategorier (fx erhvervelsesomkostninger og opstartsomkostninger)
- Amortisering og nedskrivning i perioden.

IFRS 16

Omhandler	Leasing
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IFRS 16 – Leasing

IFRS 16 omhandler principper for indregning, måling, præsentation og oplysning for leasingaftaler.

Visse særlige typer af leasingaftaler er ikke omfattet af standarden, herunder leasing af:

- rettigheder til efterforskning eller brug af mineralressourcer (IFRS 6, *Efterforskning og vurdering af mineralressourcer*)
- biologiske aktiver omfattet af IAS 41, *Landbrug*
- koncessionsaftaler omfattet af IFRIC 12, *Koncessionsaftaler*
- licenser til immaterielle rettigheder omfattet af IFRS 15, *Omsætninger fra kontrakter med kunder*
- licensrettigheder omfattet af IAS 38, *Immaterielle aktiver*.

For øvrige immaterielle aktiver kan virksomheden frivilligt vælge at anvende standardens bestemmelser.

Det er muligt at anvende standarden på porteføljer af leasingaktiver i de situationer, hvor leasingaftalerne har samme karakteristika, og hvor effekten af at behandle dem som en samlet portefølje ikke forventes at afvige væsentligt fra behandlingen som individuelle leasingaftaler.

Den regnskabsmæssige behandling af leasingaftaler for hhv. leasingtager og leasinggiver behandles særskilt.

Identifikation af leasingaftaler

En leasingaftale er en aftale, der overfører retten til at kontrollere brugen af et identificeret aktiv for en periode mod vederlag.

Når det skal vurderes, om der foreligger en leasingaftale, skal virksomheden vurdere substansen i aftalen, og ikke blot fokusere på aftalens juridiske formulering.

Identificeret aktiv

Aktivet skal være individuelt identificeret. Dette kan enten være eksplicit i kontrakten (fx serienummer) eller indirekte ved, at alene ét aktiv er til rådighed for leasingtager.

En del af et aktiv kan være et identificeret aktiv, hvis der kan foretages en fysisk afgrænsning. Fx kan en etage i en bygning opfylde definitionen.

Hvis leasinggiver, i hele aftalens løbetid, har ret til at substituere aktivet, og kan opnå økonomiske fordele derved, er der ikke tale om et identificeret aktiv, medmindre det anses som usandsynligt, at leasinggiver vil benytte muligheden af praktiske eller økonomiske hensyn.

Kontrol af aktiv

Kontrol over brugen af aktivet er overført, når leasingtager har retten til at bestemme brugen af aktivet og til at oppebære - i al væsentlighed - alle de økonomiske fordele forbundet med brugen i den aftalte periode.

Hvis de relevante beslutninger vedrørende brugen af aktivet er foruddefineret i aftalen, har leasingtager kontrol, hvis leasingtager forestår den daglige drift af aktivet, uden at leasinggiver kan påvirke dette, eller hvis aktivet er designet af leasingtager.

Leasingperioden

Leasingperioden er defineret som den uopsigelige periode, hvor leasingtager har ret til at anvende aktivet.

Leasingtagers option på forlængelse eller opsigelse af leasingaftalen skal medtages, hvis det er rimeligt sikkert, at denne vil blive udnyttet.

Ved vurderingen af sandsynligheden for udnyttelse af en forlængelses- eller opsigelsesoption indgår alle forhold, som kan påvirke virksomhedens beslutning om udnyttelse. Standarden indeholder en række eksempler på forhold, som bør indgå i vurderingen.

Sandsynligheden for udnyttelse af en forlængelses- eller opsigelsesoption skal revurderes i tilfælde af væsentlige begivenheder eller ændringer i fakta, som er indenfor leasingtagers kontrol, og som påvirker sandsynligheden.

Leasingperioden skal desuden revurderes, hvis der er ændringer i den uopsigelige leasingperiode. Det kan fx være tilfældet, når leasingtager udnytter en forlængelsesoption, som ikke indgik i den opgjorte leasingperiode.

Perioden kan være fastlagt på et andet grundlag end tidsmæssig varighed fx på anvendelse et specificeret antal gange. Også her skal der ved en ændring af den uopsigelige periode foretages en revurdering af leasingperioden.

Vederlaget

Vederlaget udgøres af leasingtagers betalinger for anvendelsen af det underliggende aktiv i leasingperioden, herunder:

- faste leasingydelser, inkl. reelt faste leasingydelser, med fradrag af incitamentsfordele fra leasinggiver til leasingtager
- variable leasingydelser baseret på indeks eller rate
- udnyttelsespris på købsoption, hvis det er rimeligt sikkert, at leasingtager vil udnytte optionen
- pris for førtidig opsigelse af leasingaftalen, hvis leasingperioden afspejler, at optionen forventes udnyttet
- restværdigarantier.

Reelt faste leasingydelser er leasingydelser, som iht. kontrakten indeholder en vis variabilitet, men som er uundgåelige, fordi variabiliteten er uden reel økonomisk substans.

Variable leasingydelser, som er baseret på den fremtidige udnyttelse eller brug af aktivet, fx hvor leasingydelsen beregnes som en procentdel af omsætningen i et butikslokale, medtages ikke i opgørelsen af leasingforpligtelsen.

Opdeling i kontraktelementer

Identifikation af separate leasingelementer

Hvis en leasingaftale indeholder flere leasingelementer, fx samtidig leasing af flere underliggende aktiver, skal hvert leasingelement behandles særskilt, hvis

- leasingtager kan opnå selvstændige fordele fra det enkelte underliggende aktiv eller sammen med andre ressourcer, som er umiddelbart tilgængelige, og
- det underliggende aktiv hverken er afhængig af eller tæt knyttet til de andre underliggende aktiver i leasingaftalen.

Opdeling i leasing- og ikke-leasingelementer

Hvis leasingaftalen indeholder elementer, som ikke er leasing, fx serviceaftale på de leasede aktiver, skal disse separeres og indregnes særskilt efter de relevante standarder. Vederlaget fordeles forholdsmæssigt på de enkelte elementer i aftalen baseret på elementernes individuelle salgspriser.

Virksomheden kan vælge at undlade opdelingen i leasing- og ikke-leasingkomponenter og klassificere hele aftalen samlet som en leasingaftale. Valget skal foretages samlet for hver kategori af leasingaktiver. Undtagelsen gælder dog ikke for visse indbyggede derivater, som opfylder kriterierne i IFRS 9, *Finansielle instrumenter,* for separering af indbyggede derivater fra hovedkontrakten.

Administrationsomkostninger og andre omkostninger, som ikke medfører overførsel af varer eller ydelser til leasingtager, skal ikke indregnes separat, men indgå i det samlede vederlag, og dermed i leasingforpligtelsen.

Indregning af leasingaktiv og -forpligtelse

For alle aftaler, som opfylder definitionen på en leasingaftale, skal leasingtager indregne et leasingaktiv (*Right-of-use-aktiv*) og en leasingforpligtelse ved leasingperiodens begyndelse.

Leasingaktiv

Leasingaktivet skal ved første indregning måles til kostpris. Kostprisen skal indeholde:

- Beløb svarende til den opgjorte leasingforpligtelse
- Betalinger foretaget inden leasingperiodens begyndelse med fradrag af incitamentsfordele fra leasinggiver
- Leasingtagers direkte omkostninger ifm. indgåelse af leasingaftalen
- Leasingtagers estimerede omkostninger til nedtagning, bortskaffelse og reetablering af det underliggende aktiv, medmindre forpligtelsen opstår som følge af produktion af varebeholdninger, hvor forpligtelsen indregnes i kostprisen for de producerede varer.

Efterfølgende skal leasingaktivet måles til kostpris fratrukket af- og nedskrivninger opgjort i overensstemmelse med IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*, og IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver*, samt reguleret for efterfølgende genmåling af leasingforpligtelsen jf. nedenfor.

Hvis virksomheden anvender muligheden i IAS 16 for omvurdering af aktiver, kan den vælge at måle de leasingaktiver, som er relateret til denne aktivklasse, til omvurderet værdi. Valget foretages samlet for aktivklassen.

Hvis virksomheden måler investeringsejendomme til dagsværdi efter IAS 40, *Investeringsejendomme,* skal virksomheden ligeledes måle leasingaktiver, der opfylder definitionen på investeringsejendomme i IAS 40, til dagsværdi.

Leasingforpligtelse

Leasingforpligtelsen skal ved første indregning måles til nutidsværdien af de leasingydelser, som ikke er betalt ved leasingperiodens begyndelse.

Når nutidsværdien af leasingydelserne skal beregnes anvendes leasingaftalens interne rente som diskonteringsfaktor. Hvis denne ikke kan opgøres, anvendes leasingtagers marginale lånerente.

Ved efterfølgende måling skal leasingforpligtelsen reguleres for at afspejle påløbne renter og afdrag.

Leasingforpligtelsen skal genmåles, hvis der er ændringer i de forventede leasingydelser.

Leasingforpligtelsen genmåles ved at foretage en ny tilbagediskontering af de forventede leasingydelser med anvendelse af en opdateret diskonteringssats ved

- ændringer i leasingperiode, fx som følge af revurdering af, hvorvidt en forlængelsesoption vil blive udnyttet
- ændret vurdering af, hvorvidt en købsoption vil blive udnyttet.

Leasingforpligtelsen skal genmåles ved at foretage en ny tilbagediskontering med den oprindelige diskonteringssats ved

- ændringer i forventede betalinger relateret til restværdigarantier
- ændringer i et indeks eller rate, som medfører en ændring i de fremtidige leasingbetalinger.

Regulering af leasingforpligtelsen ifm. genmåling skal som udgangspunkt modposteres på leasingaktivet. Hvis en reduktion af leasingforpligtelsen overstiger den bogførte værdi af leasingaktivet, skal det overskydende beløb indregnes i resultatopgørelsen.

Modifikationer

Modifikationer er ændringer til omfanget af leasingaftalen eller til leasingbetalingerne, som ikke indgik i den oprindelige leasingaftale. Fx tilføjelse eller ophør af ret til brug af specifikke underliggende aktiver eller forkortelse eller forlængelse af leasingperioden, som ikke kan henføres til ophævelses- eller forlængelsesoptioner, der fremgik af den oprindelige leasingaftale.

Hvis modifikationen medfører brugsret til et eller flere yderligere aktiver, og ændringen i vederlaget svarer til en individuel leasingpris for disse aktiver, skal modifikationen behandles som en separat leasingaftale.

I modsat tilfælde skal leasingtager:

- fordele leasingbetalingerne i den ændrede leasingaftale på de enkelte elementer, jf. ovenfor
- opgøre en ny forventet leasingperiode
- genmåle leasingforpligtelsen ved anvendelse af en opdateret diskonteringssats
- for modifikationer, der reducerer omfanget af leasingaftalen, indregne en afgang på leasingaktivet og eventuel gevinst/tab i resultatopgørelsen
- for øvrige modifikationer modpostere ændringer i leasingforpligtelsen i den bogførte værdi af leasingaktivet.

Undtagelse for indregning som leasingaktiv og -forpligtelse

Leasingaftaler på aktiver med lav værdi

Virksomheden kan vælge ikke at indregne en leasingaftale som et leasingaktiv og -forpligtelse, hvis det underliggende aktiv har en lav nyanskaffelsesværdi (eksempelvis almindelig PC, telefon og mindre kontorinventar).

Der er tale om en absolut vurdering for det enkelte aktiv, som ikke afhænger af aktivets væsentlighed for den enkelte leasingtager eller af, om leasing af den pågældende aktivtype samlet set er væsentlig for den enkelte virksomhed. Aktiver, som har en nyværdi på under 5.000 USD, er omfattet af undtagelsen.

For at undtagelsen kan anvendes, er det endvidere et krav, at leasingaktivet kan anvendes selvstændigt og dermed ikke indgår i en større enhed af aktiver, hvis anvendelse i høj grad er indbyrdes afhængige.

Valget af regnskabsmæssig behandling foretages individuelt for det enkelte leasingaktiv.

Kortfristede leasingaftaler

Virksomheden kan vælge ikke at indregne kortfristede leasingaftaler som et leasingaktiv og – forpligtelse. Kortfristede leasingaftaler omfatter leasingaftaler, som på indgåelsestidspunktet har en leasingperiode opgjort

som beskrevet ovenfor på 12 måneder eller mindre, og som ikke indeholder en købsoption.

Valget af regnskabsmæssig behandling af kortfristede leasingaftaler foretages separat for hver kategori af underliggende aktiver.

Oplysninger i Leasingtagers regnskab

Leasingtager skal i noterne til regnskabet give oplysninger, som gør regnskabsbrugeren i stand til at vurdere, hvilken effekt leasing har på virksomhedens finansielle stilling, resultat og pengestrømme.

Leasingtager skal herudover, og så vidt muligt i tabelform, medmindre anden opstilling er mere hensigtsmæssig, oplyse:

- Afskrivninger på leasingaktiver fordelt på hver kategori af underliggende aktiver.
- Renteomkostninger på leasingforpligtelser.
- Omkostninger indregnet for kortfristede leasingaftaler. Omkostninger vedr. leasingaftaler med leasingperioder på én måned eller mindre kan udelades.
- Indregnede omkostninger for leasingaktiver med lav værdi, som ikke allerede er medtaget som omkostning vedr. kortfristede leasingaftaler.
- Variable leasingomkostninger, som ikke er medtaget i leasingforpligtelsen.
- Indtægter fra fremlejede leasingaktiver.
- De samlede udgående pengestrømme for leasing.
- Tilgange på leasingaktiver.
- Tab eller gevinst fra sale-and-leaseback-transaktioner.
- Den regnskabsmæssige værdi på balancedagen af leasingaktiver fordelt på klasser af aktiver.

Der skal herudover gives en separat forfaldsanalyse efter IFRS 7, *Finansielle instrumenter: Oplysninger*, for leasingforpligtelser.

Indregnes der leasingomkostninger efter reglerne om kortfristede leasingaftaler eller leasingaktiver med lav værdi, skal dette oplyses. Hvis virksomhedens portefølje af kortfristede leasingaftaler på balancedagen afviger fra porteføljen af kortfristede leasingaftaler i årets løb, skal beløb for virksomhedens forpligtelser relateret til kortfristede leasingaftaler oplyses.

Hvis leasingaktiver måles til dagsværdi efter IAS 40 (investeringsejendomme) eller omvurderes efter IAS 16, gælder oplysningskravene i hhv. IAS 40 og IAS 16 for disse leasingaktiver.

Leasingtager skal desuden give yderligere oplysninger ,som er nødvendige for regnskabslæsers vurdering af effekten af leasing på virksomhedens finansielle stilling, resultat og pengestrømme. Det kan fx omfatte følgende oplysninger:

- Arten af leasingaktiviteter
- Fremtidige potentielle betalinger, som ikke er indregnet i leasingforpligtelserne (fx variable leasingydelser, forlængelses- og opsigelsesoptioner, restværdigarantier og aftaler, hvor virksomheden har forpligtet sig til en leasingaftale, men hvor denne endnu ikke er indregnet)
- Restriktioner og covenants i leasingaftalerne
- Sale-and-leaseback-transaktioner.

Leasingtager skal give alle oplysninger om leasing samlet. Er oplysningerne givet andet sted i regnskabet, kan der dog krydshenvises dertil.

Indregning i leasinggivers regnskab

I modsætning til leasingtager skal leasinggiver ved fastlæggelsen af den regnskabsmæssige behandling sondre mellem to typer af leasingaftaler: hhv. finansiel og operationel leasing.

Finansiel leasing defineres som en kontrakt eller en aftale, hvor alle væsentlige risici og fordele, som knytter sig til ejendomsretten til aktivet, overdrages til leasingtager, uanset om ejendomsretten overgår til leasingtager ved udløb af leasingperioden eller ej.

Operationel leasing afgrænses negativt som enhver leasingaftale, der ikke er finansiel leasing.

Nedenstående forhold i en leasingaftale vil normalt føre til, at den kategoriseres som finansiel leasing (indhold frem for formalia). Aftalen skal dog altid vurderes i sin helhed:

- Leasingtager overtager ejendomsretten til aktivet ved udløbet af leasingperioden
- Leasingtager har købsoption til det leasede aktiv, der er så fordelagtig, at det ved indgåelse af leasingaftalen er rimeligt sikkert, at den udnyttes
- Leasingperioden dækker hovedparten af leasingaktivets økonomiske levetid
- Når leasingaftalen indgås, svarer nutidsværdien af minimumsleasingydelserne til den væsentligste del af dagsværdien af det leasede aktiv
- Det leasede aktiv er af en så specialiseret art, at det alene kan benyttes af leasingtager, medmindre der foretages væsentlige ændringer
- Leasingtager skal dække leasinggivers eventuelle tab ved opsigelse af aftalen
- Gevinster og tab som følge af ændringer i dagsværdien af det leasede aktiv ved udløb af leasingperioden tilfalder leasingtager, fx via reduktioner i den sidste leasingydelse
- Leasingtager kan fortsætte leasingaftalen efter udløb til en fordelagtig leje.

Det betyder principielt, at alle leasingforhold, hvor nytteværdien af det leasede aktiv i hele – eller i størstedelen af – dets levetid tilkommer leasingtager, skal behandles som finansiel leasing. I andre tilfælde – fx et tidsbegrænset lejemål for lokaler – vil der typisk være tale om operationel leasing.

Når en aftale om leasing af grunde og bygninger skal kategoriseres, skal grunde og bygninger vurderes hver for sig. Kategoriseringen af grunde som enten finansiel eller operationel leasing vurderes på samme måde, som andre leasede aktiver vurderes. Det faktum, at grunde ofte har en ubestemmelig økonomisk levetid, er dog et væsentligt element ved vurderingen af, om leasingtager har overtaget størstedelen af nytteværdien af grunden. Bygningsdelen kategoriseres ligeledes som enten finansiel eller operationel leasing.

Leasinggivere skal indregne finansielt leasede aktiver i balancen som et tilgodehavende til et beløb, der svarer til nettoinvesteringen i leasingaftalen. Indregning af finansieringsindtægter skal baseres på et mønster, der afspejler et konstant periodisk afkast af nettoinvesteringen.

Leasinggivere skal præsentere aktiver, som er tilknyttet operationelle leasingaftaler, i balancen i overensstemmelse med aktivernes art (jf. fx IAS 16 eller IAS 38). Leasingindtægter skal indregnes i resultatet på et lineært grundlag over leasingperioden, medmindre anden systematisk metode er mere retvisende. Afskrivninger på afskrivningsberettigede leasede aktiver skal foretages efter IAS 16 eller IAS 38.

Oplysninger i leasinggivers regnskab

Leasinggiver skal i noterne til regnskabet give oplysninger, som gør regnskabsbrugeren i stand til at vurdere, hvilken effekt leasing har på virksomhedens finansielle stilling, resultat og pengestrømme.

Leasinggiver skal ud over de specifikke krav beskrevet nedenfor give yderligere oplysninger, som er nødvendige for regnskabsbrugerens vurdering af effekten af leasing på virksomhedens finansielle stilling, resultat og pengestrømme. Det kan fx omfatte følgende oplysninger:

- Arten af leasingaktiviteter.
- En beskrivelse af, hvordan leasinggiver styrer risikoen for de rettigheder, som bevares i de underliggende aktiver. Der skal oplyses om den risikostyringsstrategi, der anvendes, og herunder beskrives, hvordan risikoen reduceres. Dette kan fx omfatte tilbagekøbsaftaler, restværdigarantier eller variable leasingydelser for brug udover specificeret brug.

Finansiel leasing
Leasinggiver skal, så vidt muligt i tabelform, medmindre anden opstilling er mere hensigtsmæssig, oplyse om:

- Tab eller gevinst ved salg af finansielle leasingaktiver
- Finansielle indtægter på nettoinvesteringen i leasingaftalen
- Indtægter relateret til variable leasingindtægter, som ikke er inkluderet i beregningen af nettoinvesteringen.

Leasinggiver skal herudover give kvalitative og kvantitative oplysninger om større ændringer i den regnskabsmæssige værdi af nettoinvesteringer i finansielle leasingaftaler.

Der skal gives en forfaldsanalyse for leasingindbetalinger, som viser de årlige, udiskonterede indbetalinger for hvert af de første fem år og de samlede indbetalinger efter 5 år. Der skal udarbejdes en afstemning af de udiskonterede leasingindbetalinger til nettoinvesteringen i leasingaftalen. Afstemningen skal specificere de fremtidige finansielle indtægter relateret til leasingtilgodehavendet og diskonterede restværdier, som ikke er garanterede.

Operationel leasing
Leasinggiver skal, så vidt muligt i tabelform, medmindre anden opstilling er mere hensigtsmæssig, oplyse om leasingindtægter. Indtægter fra variable leasingydelser, som ikke er afhængig af en rate eller et indeks, skal oplyses særskilt.

For materielle anlægsaktiver, der er omfattet af operationel leasing, skal der gives de i IAS 16 krævede oplysninger. Oplysningerne skal gives for hver kategori af aktiver og separat for aktiver omfattet af operationel leasing.

Der skal medtages en forfaldsanalyse for leasingindbetalinger, som viser de årlige, udiskonterede indbetalinger for hvert af de første fem år og de samlede indbetalinger efter 5 år.

Leasinggiver skal herudover følge oplysningskravene i IAS 36, IAS 38, IAS 40 og IAS 41.

Sale-and-leaseback-transaktioner

Når et aktiv sælges og lejes tilbage, skal overdragelsen behandles efter reglerne om sale-and-leaseback-transaktioner. Bestemmelserne i IFRS 15 vedrørende opfyldelse af leveringsforpligtelser anvendes til vurdering af, om et salg har fundet sted.

I sale-and-leaseback-transaktioner skal sælger/leasingtager måle leasingaktivet, som opstår ved tilbageleasingen, til den forholdsmæssige andel af den regnskabsmæssige værdi af det solgte aktiv umiddelbart før salget, som relaterer sig til retten til fortsat at anvende aktivet. Gevinst eller tab indregnes således kun for den del af det solgte aktiv, der relaterer sig til rettigheder overdraget til køber/leasinggiver.

Køber/leasinggiver skal indregne leasingaktiver som finansiel eller operationel leasing efter standardens normale regler.

Hvis salgsprisen eller leasingvilkårene ikke er på markedsmæssige vilkår, skal der foretages justeringer herfor.

Vilkår under markedsniveau skal indregnes som en forudbetaling af leasingydelser, mens vilkår over markedsniveau skal behandles som yderligere finansiering fra køber/leasinggiver til sælger/leasingtager.

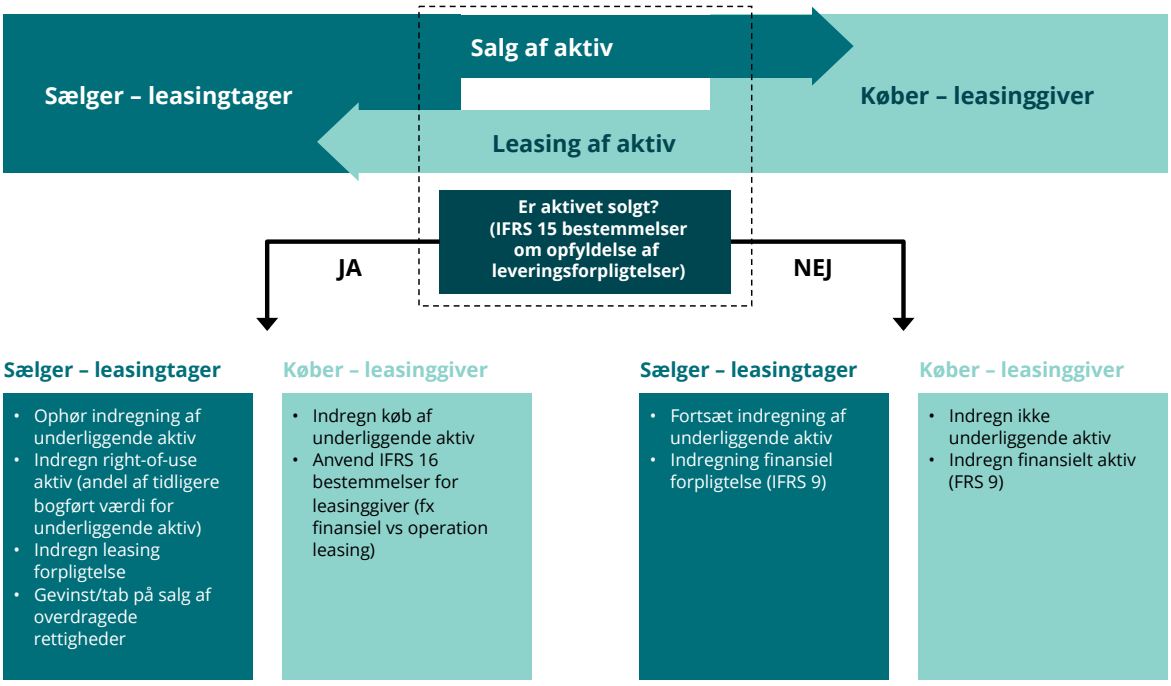

Genudlejning

Hvis leasingtager genudlejer det underliggende aktiv, skal hovedaftalen (hvor virksomheden er leasingtager) og genudlejningsaftalen (hvor virksomheden er leasinggiver) behandles hver for sig i overensstemmelse med de ovenfor beskrevne bestemmelser for hhv. leasingtager og leasinggiver.

Vurderingen af, om genudlejningsaftalen er operationel eller finansiel leasing, skal foretages med udgangspunkt i det indregnede leasingaktiv fra hovedaftalen, og ikke med udgangspunkt i det underliggende aktiv.

IFRS 17

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af forsikringskontrakter
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	Danske forsikringsselskaber er omfattet af Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (943 af 23/6/2025, senest ændret 25.02.2026, "Regnskabsbekendtgørelsen"). Anvendelse af IFRS 17 kan på udgivelsestidspunktet for denne publikation ikke indeholdes indenfor rammerne af Regnskabsbekendtgørelsen. Børsnoterede forsikringsselskaber, der er moderselskab i en koncern, skal aflægge koncernregnskab i overensstemmelse med IFRS og dermed IFRS 17, mens unoterede forsikringsselskaber kan vælge frivilligt at aflægge koncernregnskab i overensstemmelse med IFRS med afstemning af resultat og egenkapital med tilsvarende beløb opgjort i henhold til Regnskabsbekendtgørelsen. Derudover kan følgende noterede og unoterede virksomheder vælge at aflægge selskabsregnskabet i overensstemmelse med IFRS med afstemning af resultat og egenkapital med tilsvarende beløb opgjort i henhold til Regnskabsbekendtgørelsen: * Skadesforsikringsselskaber * Forsikringsholdingvirksomheder * Finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje forsikringsselskaber

IFRS 17 – Forsikringskontrakter

IFRS 17 fastsætter krav til indregning og måling af samt oplysnings- og præsentationskrav for forsikringskontrakter.

Definition og anvendelsesområde

Definitionen af en forsikringskontrakt er et helt centralt emne. Den er nødvendig for at afgøre, hvilke forsikringsprodukter der er omfattet af IFRS 17, hvilke der er omfattet af IFRS 9, *Finansielle instrumenter*, og hvilke der er omfattet af andre standarder eller af begrebsrammen fra IASB.

En **forsikringskontrakt** defineres som:
"En kontrakt, hvori den ene part (udstederen) påtager sig betydelige forsikringsrisici for den anden part (forsikringstager) ved at indvillige i at yde erstatning til forsikringstager, hvis en bestemt usikker fremtidig begivenhed (den forsikrede begivenhed) påvirker forsikringstager negativt."

En virksomhed skal anvende standarden på alle de forsikrings- og genforsikringskontrakter, den udsteder, samt de genforsikringskontrakter, som virksomheden tegner. Hvis virksomheden udsteder forsikringskontrakter, skal den ligeledes anvende standarden på visse investeringskontrakter (forsikringskontrakter med elementer af direkte deltagelse).

IFRS 17 giver eksempler på klassifikation af forsikringskontrakter (IFRS 17), finansielle instrumenter (IFRS 9) og andre kontrakter, hvoraf et udpluk og andre eksempler er angivet nedenfor.

Forsikringskontrakter (IFRS 17) ***Hvis betydelige forsikringsrisici***	**Finansielle instrumenter (IFRS 9)**	**Andre kontrakter**
- Skadesforsikringer (tyveri, indbo, bil, rejse, ansvar osv. - Produktansvarsforsikringer, indirekte tegnet for producent - Livs- og pensionsforsikringer - Invalide- og sygeforsikringer - Opsparingsprodukter med skønsmæssig bonusuddeling - Livsvarige løbende ydelser og pensioner - Debitorforsikring - Visse finansielle garantier (undtagelse) - Genforsikring, som overfører forsikringsrisici - Produktgarantier indirekte udstedt på vegne af producent - Kautionserklæringer og garantiforsikringer, opfyldelsesgaranti og tilbudsgarantier - Adkomstforsikring - Katastrofegarantier, som medfører reduceret hovedstol og/eller rente, hvis en bestemt begivenhed påvirker udsteder negativt	- Investerings- og opsparingsprodukter uden betydelig forsikringsrisiko (fx rene markedsrentekontrakter) eller som primært indeholder finansielle risici - Rene opsparingskontrakter uden skønsmæssig bonusuddeling - Finansielle garantier (hovedregel) - Finansiel reassurance, som tilbagefører al betydelig forsikringsrisiko til forsikringstager - Betinget vederlag i virksomhedssammenslutninger (IFRS 3, *Virksomhedssammenslutninger*) - Kreditkort-kontrakter og lign., som indeholder forsikringslignende kredit eller betalingsordninger, forudsat at forsikringsrisiko for den specifikke kunde ikke er afspejlet i kontraktens prissætning - Kontrakter med betaling på grundlag af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler, som ikke er specifikke for en af parterne (*vejrderivat*)	- Produktgarantier direkte udstedt af producent, forhandler eller detailhandel (IFRS 15, *Omsætning)* - Arbejdsgivers aktiver og forpligtelser under medarbejderes aflønningsordninger (IAS 19, *Personaleydelser* og IFRS 2, *Aktiebaseret aflønning*) - Pensionsforpligtelser i regnskabet for pensionskasser (IAS 26, *Regnskabsaflæggelse for pensionskasser*) - Rettigheder og forpligtelser betinget af fremtidig brug af, eller ret til brug af, ikke-finansielle aktiver (fx visse licensbetalinger, royalties, variable og andre betingede leasingydelser mv) (IFRS 15; IAS 38, *Immaterielle aktiver*, IFRS 16, *Leasing*) - Restværdigarantier udstedt af producent, forhandler eller detailhandel (IFRS 15) og restværdigarantier i leasingkontrakter (IFRS 16) - Forsikringskontrakter, hvor virksomheden er forsikringstager, bortset fra genforsikringskontrakter

Undtagelsesmulighed for visse forsikringskontrakter

Kontrakter, som opfylder definitionen på en forsikringskontrakt, men hvor det primære formål i kontrakten er, at udstederen – mod et fast beløb – leverer en serviceydelse, hvis den forsikrede begivenhed indtræffer, kan under visse forudsætninger undtages fra standarden. Hvis nedenstående betingelser alle er opfyldt, kan virksomheden vælge at anvende IFRS 15 *Omsætning fra kontrakter med kunder* frem for IFRS 17 på disse kontrakter:

- Prisen på kontrakten fastsættes ikke på baggrund af risikoen på den enkelte kunde
- Hvis den forsikrede begivenhed indtræffer, kompenserer udstederen af forsikringen forsikringstageren ved at levere en serviceydelse frem for en betaling
- Forsikringsrisikoen, som er overført ved forsikringskontrakten, opstår primært på baggrund af, hvorvidt den pågældende serviceydelse skal leveres (dvs. om den forsikrede begivenhed indtræffer) frem for usikkerhed om udgiften ved denne serviceydelse.

Det kan eksempelvis være aftaler om vejhjælp eller aftaler, hvor udstederen udfører reparation af en maskine i tilfælde af funktionsfejl.

Visse kontrakter opfylder definitionen på en forsikringskontrakt, men forsikringserstatningen er maksimeret til et beløb svarende til forsikringstagerens skyldige beløb til virksomheden i henhold til kontrakten (fx lån med eftergivelse i tilfælde af låntagers død

eller studielån). Virksomheden skal for hver portefølje af forsikringskontrakter vælge mellem at anvende IFRS 17 eller IFRS 9 for sådanne kontrakter. Det trufne valg kan ikke ændres efterfølgende.

Forsikringskontrakter med elementer af direkte deltagelse

Visse forsikringskontrakter giver forsikringstageren mulighed for at få andel i udstederens investeringsafkast i tillæg til kompensation for tab vedrørende den forsikrede risiko. Hvis nedenstående betingelser er opfyldt, skal kontrakterne behandles som forsikringskontrakter med elementer af direkte deltagelse:

- De kontraktuelle vilkår specificerer, at forsikringstageren deltager i en andel af en klart defineret pulje af underliggende elementer
- Det forventes, at udstederen skal betale forsikringstageren en betydelig andel af afkastet af de underliggende elementer (målt til dagsværdi)
- Det forventes, at en betydelig del af enhver ændring i det beløb, der skal betales til forsikringstageren, vil variere med ændringer i dagsværdien af de underliggende elementer.

Underliggende elementer er poster, der fastlægger nogle af de beløb, som skal betales til en forsikringstager. Underliggende elementer kan omfatte alle slags elementer, fx en referenceportefølje af aktiver, virksomhedens nettoaktiver eller en bestemt gruppe af virksomhedens nettoaktiver.

Sådanne forsikringskontrakter medfører en forpligtelse for udstederen til at betale forsikringstageren et beløb svarende til gevinsten på de underliggende elementer, fratrukket et gebyr for en serviceydelse. Dette gør sig fx gældende for livsforsikringer med ret til bonus samt markedsrenteprodukter. For disse kontrakter anvendes en modificeret målingsmetode ved efterfølgende måling af kontraktmæssig servicemargen (fortjenstmargen), som beskrevet i afsnittet om efterfølgende måling.

Separation af komponenter

En forsikringskontrakt kan indeholde en eller flere komponenter, som ville have været omfattet af andre standarder, hvis komponenten havde været en særskilt kontrakt. Dette kan eksempelvis være en forsikringskontrakt, som også indeholder et investeringskomponent eller et komponent vedr. serviceydelser, som ikke er forsikringsydelser. Dette vil være tilfældet, hvis forsikringstageren, uanset om den forsikrede begivenhed indtræffer, har ret til en betaling eller en serviceydelse som ikke er en forsikringsydelse.

IFRS 9 anvendes først til at fastlægge, om forsikringskontrakten indeholder et indbygget, afledt finansielt instrument, som skal separeres og behandles efter IFRS 9. Herefter separeres investeringskomponenter, hvis de er adskillelige (distinkte) og kan adskilles fra de øvrige komponenter (behandles efter IFRS 9). Slutteligt separeres alle aftaler om at overføre varer og serviceydelser, som kan adskilles, og som ikke er forsikringskomponenter (behandles efter IFRS 15).

Tilbageværende komponenter behandles efter IFRS 17.

Forsikringskontrakt-serviceydelser (Forsikringsydelse) er serviceydelser, som leveres til forsikringstageren i form af forsikringsdækning, generering af investeringsafkast (forsikringskontrakter uden elementer af direkte deltagelse) og administration af underliggende aktiver (forsikringskontrakter med elementer af direkte deltagelse).

Forsikringsporteføljer og grupper af forsikringskontrakter

Forsikringsporteføljer er porteføljer af forsikringskontrakter, der er underlagt samme risici, og som administreres samlet. Kontrakter indenfor samme produktlinje forventes at have samme risici og forventes dermed at være en del af samme portefølje, hvis de administreres samlet. Kontrakter, som er udstedt med mere end et års mellemrum, kan dog ikke indgå i samme portefølje.

Hver forsikringsportefølje skal som minimum opdeles i:

1. En gruppe af kontrakter, som er tabsgivende ved første indregning
2. En gruppe af kontrakter, som ved første indregning ikke har betydelig risiko for efterfølgende at blive tabsgivende
3. En gruppe af resterende kontrakter.

Hvis kontrakter i en portefølje ville være i forskellige grupper alene på grund af, at love eller regulering specifikt indskrænker muligheden for at sætte en anden pris eller andet niveau for dækning af forsikringstagere med forskellige karakteristika, kan disse, uanset ovenstående, henføres til samme gruppe.

Indregningstidspunkt

Grupper af udstedte forsikringskontrakter skal indregnes på det tidligste af følgende tidspunkter:

a) Begyndelsen af dækningsperioden
b) Forfaldsdato for første præmiebetaling
c) Når en gruppe af tabsgivende forsikringskontrakter bliver tabsgivende, hvilket vil sige ved indgåelsen.

Måling ved første indregning

Ved første indregning benyttes byggeklodsmetoden, dvs. at en gruppe af forsikringskontrakter måles som summen af pengestrømme ved opfyldelse af forsikringskontrakten og den kontraktmæssige servicemargen. Opfyldelsespengestrømmene skal ikke indeholde non-performance-risiko som eksempelvis egen kreditrisiko.

Illustration af byggeklodsmetoden

Opfyldelsespengestrømme	Forventede fremtidige pengestrømme (fx præmier og forsikringskrav)	Alle pengestrømme i gruppen af forsikringskontrakter skal medtages. De fremtidige pengestrømme kan estimeres på et aggregeret niveau og herefter fordeles på opfyldelsen af kontrakterne på individuelle grupper af forsikringskontrakter. Estimater over fremtidige pengestrømme skal være aktuelle, eksplicitte, objektive og afspejle al den information, som er tilgængelig for virksomheden uden urimelige omkostninger og urimelig indsats om beløb, tidspunkt og usikkerhed om de fremtidige pengestrømme.
	Justering for at afspejle tidsværdien af penge og de finansielle risici forbundet med fremtidige pengestrømme	Diskonteringssatsen skal afspejle tidsværdien af penge, pengestrømmes karakteristika og forsikringskontrakternes likviditetskarakteristika. Den skal herudover være konsistent med observerbare markedspriser på de finansielle instrumenter, hvis pengestrømmes karakteristika er konsistente med forsikringskontrakternes pengestrømme. Effekten af faktorer, som påvirker sådanne observerbare markedspriser men ikke påvirker de fremtidige pengestrømme af forsikringskontrakterne, skal ikke medtages.
	Risikojustering for ikke-finansielle risici	Estimatet over nutidsværdien af de fremtidige pengestrømme skal justeres, så det afspejler den kompensation, som virksomheden kræver for at påtage sig usikkerheden med hensyn til beløb og tidspunkt for de pengestrømme, der opstår som følge af ikke-finansielle risici, når virksomheden opfylder forsikringskontrakter.
Kontraktmæssig servicemargen (Fortjenstmargen)		Kontraktmæssig servicemargen repræsenterer det endnu ikke optjente, positive resultat, som virksomheden vil indregne, når den leverer forsikringsydelser i henhold til forsikringskontrakterne i gruppen. Hvis forsikringskontrakterne ikke er tabsgivende ved første indregning, vil den kontraktmæssige servicemargen være det beløb, som medfører, at der ikke indregnes en gevinst eller et tab ved første indregning.

Tabsgivende forsikringskontrakter

En forsikringskontrakt er tabsgivende ved første indregning, hvis de forventede opfyldelsespengestrømme, tidligere indregnede erhvervelsesomkostninger og pengestrømme fra kontrakten ved første indregning samlet set medfører et tab på kontrakten. For tabsgivende kontrakter skal der indregnes et tab i resultatopgørelsen vedrørende de samlede pengestrømme, således at den regnskabsmæssige værdi af forpligtelsen vedrørende gruppen af forsikringskontrakter (dvs. opfyldelsespengestrømme samt kontraktmæssig servicemargen) bliver nul.

Hvis en gruppe af forsikringskontrakter ved efterfølgende måling bliver tabsgivende eller bliver yderligere tabsgivende, skal det yderligere tab indregnes i resultatet. Kontraktmæssig servicemargen kan ikke øges, og der kan ikke indregnes omsætning, før det tidligere indregnede tab er blevet tilbageført i resultatopgørelsen som en del af dækningsudgifterne.

Efterfølgende måling

På hver balancedag genmåles den regnskabsmæssige værdi af hver gruppe af forsikringskontrakter. Ved den efterfølgende måling skal den regnskabsmæssige værdi af en gruppe af forsikringskontrakter opgøres som summen af **forpligtelse vedrørende indtrufne skader** og **forpligtelse vedrørende den resterende dækningsperiode** – begge opgjort på balancedagen.

Forpligtelse vedrørende den resterende dækningsperiode for forsikringskontrakter med elementer af direkte deltagelse opgøres efter "variabel margen"-metoden, som er behandlet senere i dette kapitel, mens øvrige opgøres efter byggeklodsmetoden (*den generelle metode*).

Byggeklodsmetoden – Den generelle metode

Forpligtelse vedrørende indtrufne skader omfatter forventede pengestrømme til at undersøge og honorere gyldige krav på erstatninger i forbindelse med forsikrede begivenheder, der allerede har fundet sted, herunder begivenheder der har fundet sted, men for hvilke kravene ikke er blevet anmeldt, og andre påløbne forsikringsomkostninger.

Desuden indgår forpligtelser vedr. leverede forsikringsydelser samt investeringskomponenter og andre beløb som ikke vedr. levering af forsikringsydelser, og som ikke er indregnet i forpligtelse vedr. den resterende dækningsperiode.

Forpligtelse vedrørende den resterende dækningsperiode omfatter fremtidige forventede pengestrømme til at undersøge og opfylde gyldige krav på erstatninger i henhold til eksisterende forsikringskontrakter i forbindelse med forsikrede begivenheder, der endnu ikke har fundet sted.

Desuden indgår forventede fremtidige pengestrømme til levering af fremtidige forsikringsydelser, som ikke er inkluderet ovenfor, samt investeringskomponenter og andre beløb, som ikke vedr. levering af forsikringsydelser, og som endnu ikke er overført til forpligtelse vedr. indtrufne skader.

Kontraktmæssig servicemargen for en gruppe af forsikringskontrakter opgøres på balancedagen som værdien ved begyndelsen af perioden justeret for tilgangen af nye kontrakter, tilgang af renter opgjort på baggrund af diskonteringssatser, som var gældende ved første indregning (*locked-in-renten*), ændringer i fremtidige, forventede opfyldelsespengestrømme eller andre serviceydelser, valutakursreguleringer og beløb indregnet i resultatet relateret til overførslen af forsikringsydelser i perioden.

Ændringerne i fremtidige forventede opfyldelsespengestrømme relaterer sig til ændring i resterende dækning eller andre serviceydelser og består af ændringer i risikojusteringen for ikke-finansielle risici og visse erfaringsmæssige reguleringer, forudsat at begge relaterer sig til den resterende dækningsperiode. De erfaringsmæssige reguleringer måles ved hjælp af diskonteringssatser, som var gældende ved første indregning (***locked-in-renten***), og består af:

- Forskelle i forventede og faktisk modtagne præmier i perioden
- Forskelle i forventede og faktiske udgifter til forsikringsrelaterede serviceydelser i perioden
- Forskelle mellem forventede og faktiske afkast af investeringskomponenter til udbetaling i perioden.
- Forskelle mellem forventede og faktiske lån til forsikringstager, som forfalder til indfrielse i perioden

Overblik over indregning af ændringer efter byggeklodsmetoden

	Ændring i regnskabsmæssig værdi af forpligtelse vedr. indtrufne skader	**Ændring i regnskabsmæssig værdi af forpligtelse vedr. den resterende dækningsperiode**
Forsikringsindtægter	-	Reduktion i forpligtelsen vedr. den resterende dækningsperiode som følge af dækning i regnskabsperioden.
Forsikringsserviceudgifter	Stigning i forpligtelsen som følge af erstatninger og udgifter i regnskabsperioden. Efterfølgende ændringer i forventede opfyldelsespengestrømme relateret til indtrufne skader og udgifter.	Tab på grupper af tabsgivende kontrakter og tilbageførsel heraf.
Finansielle forsikringsindtægter og -udgifter	Effekt af tidsværdien som følge af tidsforløbet. Effekt af ændringer i forudsætninger relateret til finansielle risici.	Effekt af tidsværdien som følge af tidsforløbet. Effekt af ændringer i forudsætninger relateret til finansielle risici.

Præmieallokeringsmetoden – Forenklet metode til opgørelse af forpligtelse vedrørende den resterende dækningsperiode

Det er tilladt at anvende en forenklet metode til at måle forpligtelse vedrørende den resterende dækningsperiode på en gruppe af forsikringskontrakter, hvis det ved første indregning forventes, at anvendelsen af den forenklede metode vil være et rimeligt estimat i forhold til anvendelse af byggeklodsmetoden. Hvis det på indgåelsestidspunktet forventes, at der vil være en væsentlig varians i opfyldelsespengestrømme i perioden, og inden en skade anmeldes, kan præmieallokeringsmetoden ikke anvendes. Metoden kan dog altid bruges på kontrakter, hvor dækningsperioden for hver kontrakt i gruppen er mindre end et år.

Præmieallokeringsmetoden kan ikke anvendes ved måling af en forpligtelse, der tidligere er målt efter byggeklodsmetoden.

Hvis præmieallokeringsmetoden anvendes, skal forpligtelsen vedrørende den resterende dækningsperiode indregnes med et beløb svarende til præmien modtaget ved første indregning fratrukket eventuelle erhvervelsesomkostninger uanset om disse er afholdt samtidig med indregningen af forsikringskontrakten eller tidligere (aktiverede erhvervelsesomkostninger) samt øvrige tidligere indregnede aktiver og forpligtelser relateret til forsikringskontrakten.

Efterfølgende skal den bogførte værdi af forpligtelsen indregnes til:

Den bogførte værdi ved begyndelsen af perioden
+ præmier modtaget i perioden
÷ pengestrømme vedr. erhvervelsesomkostninger
+ eventuel amortisering af pengestrømme ved erhvervelse
+ eventuelle reguleringer vedrørende finansieringselement i forsikringskontrakten
÷ beløb indregnet som forsikringsindtægt vedrørende dækning i perioden
÷ eventuelt investeringskomponent udbetalt eller overført til forpligtelse for indtrufne skader
= Hensættelse ultimo

Hvis forsikringskontrakterne har væsentlige finansieringskomponenter, skal forpligtelsen til resterende dækning tilbagediskonteres. Dette er dog ikke nødvendigt, hvis virksomheden ved første indregning forventer, at tidsforskellen mellem dækningen og forfaldsdagen for den tilhørende præmie ikke overstiger et år.

Ved anvendelse af præmieallokeringsmetoden kan virksomheden vælge at indregne pengestrømme fra erhvervelse af forsikringer som omkostninger, når de indtræffer, hvis dækningsperioden ikke er mere end et år.

Forpligtelse vedrørende indtrufne skader opgøres på samme måde som efter byggeklodsmetoden. Dog er der ikke krav om tilbagediskontering eller justering for finansielle risici, hvis pengestrømmene forventes modtaget eller betalt inden for et år fra den dag, hvor skaden er indtruffet.

Variabel margenmetode

For forsikringskontrakter med elementer af direkte deltagelse skal den kontraktmæssige servicemargen justeres for nye kontrakter, som er tilgået gruppen, samt effekten af valutakursreguleringer. Kontraktmæssig servicemargen justeres herudover for ændringer i virksomhedens egen andel af ændringerne i dagsværdierne af de underliggende aktiver samt ændringer i opfyldelsespengestrømme vedrørende den resterende dækningsperiode og andre serviceydelser. Kontraktmæssig servicemargen kan ikke blive negativ.

Modsat byggeklodsmetoden skal ændringer i estimater vedrørende tidsværdien af penge og finansielle risici medtages ved denne metode, da de anses som en del af den resterende dækning.

Justeringen medfører, at en del af den kontraktmæssige servicemargen bliver frigivet og indregnes som omsætning på baggrund af overførslen af serviceydelser i perioden. Overførslen fastsættes på baggrund af allokeringen af kontraktmæssig servicemargen på balancedagen (før allokeringen) over den nuværende og resterende dækningsperiode.

Ændringer i forpligtelsen til at betale forsikringstager et beløb svarende til dagsværdien af de underliggende elementer eller ændringer i estimater af indtrufne skader og indtrufne udgifter er ikke relateret til fremtidige serviceydelser, og kontraktmæssig servicemargen skal derfor ikke justeres herfor.

Tabsgivende forsikringskontrakter

Hvis en gruppe af forsikringskontrakter ved efterfølgende måling bliver tabsgivende eller bliver yderligere tabsgivende, skal det yderligere tab indregnes i resultatet. Kontraktmæssig servicemargen kan ikke øges, og der kan ikke indregnes omsætning, før det tidligere indregnede tab er blevet tilbageført i resultatopgørelsen som en del af dækningsudgifterne.

Erhvervelsesomkostninger

Omkostninger til erhvervelse af forsikringskontrakter skal allokeres til grupper af forsikringskontrakter på en systematisk og rationel måde, medmindre virksomheden anvender præmieallokeringsmetoden og vælger at udgiftsføre erhvervelsesomkostningerne når de afholdes. En del af omkostningerne allokeres til grupper af forsikringskontrakter, som forventes indgået ved fornyelse/forlængelse af forsikringskontrakter i den relevante gruppe af forsikringskontrakter.

Erhvervelsesomkostninger, som kan allokeres direkte til en portefølje af forsikringskontrakter, men ikke direkte til individuelle forsikringskontrakter eller grupper af forsikringskontrakter, allokeres til grupper af forsikringskontrakter i porteføljen.

Afholdte erhvervelsesomkostninger indregnes som et aktiv indtil det tidspunkt, hvor den relevante gruppe af forsikringskontrakter indregnes, hvorefter erhvervelsesomkostningerne indgår i målingen af den relevante gruppe af forsikringskontrakter.

Genindvindingsværdien for aktiverede erhvervelsesomkostninger skal vurderes ved udløbet af hver regnskabsperiode, og aktivet nedskrives via resultatet, hvis det er værdiforringet.

Tegnede genforsikringskontrakter

Porteføljer af genforsikringskontrakter, som virksomheden er i besiddelse af (virksomheden er forsikringstager) skal opdeles i grupper på samme måde som forsikringskontrakter udstedt af virksomheden, dog således at grupper af kontrakter hvor der er en nettogevinst på tidspunktet for første indregning udgør en særskilt gruppe (i stedet for kontrakter der er tabsgivende).

Tegnede genforsikringsaftaler indregnes på det tidligste tidspunkt af begyndelsen af dækningsperioden og datoen for virksomhedens indregning af den underliggende (genforsikrede) gruppe af forsikringskontrakter som tabsgivende. For en gruppe af genforsikringskontrakter, der giver delvis dækning for en underliggende gruppe af forsikringskontrakter, skal indregningen dog udskydes indtil den underliggende gruppe af forsikringskontrakter indregnes, hvis dette er senere end dækningsperioden for genforsikringskontrakten.

Måling af genforsikringskontrakter følger overordnet de samme principper som udstedte forsikringskontrakter, og der skal generelt anvendes de samme forudsætnin-

ger som er anvendt ved målingen af den underliggende (genforsikrede) gruppe af forsikringskontrakter. Der er dog enkelte nærmere angivne forskelle, såsom fx:

- Modpartsrisiko indgår i opgørelsen af forventede fremtidige pengestrømme
- Risikojustering for ikke-finansielle risici baseres på risici overført til udsteder af genforsikringskontrakten
- Kontraktmæssig servicemargin afspejler en nettogevinst eller -tab ved indgåelse af genforsikringskontrakten
- Kontraktmæssig servicemargin ændres og der indregnes indtægt i resultatet, når virksomheden indregner en tabsgivende gruppe af underliggende forsikringskontrakter eller tilføjer en tabsgivende forsikringskontrakt til en gruppe af forsikringskontrakter
- Genforsikringskontrakter kan ikke være tabsgivende

Virksomheden kan også vælge at anvende præmieallokeringsmetoden for genforsikringskontrakter, hvis nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Modifikationer og ophør med indregning

En forsikringskontrakt skal ikke længere indregnes, når dækningen udløber, eller hvis betingelserne for en væsentlig modifikation af forsikringskontrakter er opfyldt.

En modifikation er væsentlig, hvis en tilsvarende kontrakt med de modificerede betingelser på indgåelsestidspunktet ville have medført:

1) at kontrakten ikke ville være omfattet af IFRS 17
2) at der skulle være foretaget separation af indbyggede derivater
3) ændringer i kontraktens omfang
4) at kontrakten ville have været allokeret til en anden gruppe af forsikringskontrakter.

En modifikation er herudover væsentlig, hvis den oprindelige kontrakt er en kontrakt med elementer af direkte deltagelse, og den modificerede kontrakt ikke opfylder betingelsen (eller omvendt), eller hvis den oprindelige kontrakt blev behandlet efter præmieallokeringsmetoden, og den modificerede kontrakt ikke opfylder betingelserne for at anvende denne metode.

Præsentation

I balancen skal porteføljer af udstedte forsikringskontrakter præsenteres særskilt som hhv. aktiver og forpligtelser. Beholdning af genforsikringskontrakter skal ligeledes præsenteres særskilt som hhv. aktiver og forpligtelser. Der må ikke foretages modregning. Aktiver relateret til erhvervelsesomkostninger inkluderes i den bogførte værdi for de relaterede forsikringsporteføljer.

I resultatopgørelsen/totalindkomstopgørelsen skal forsikringsresultat bestående af forsikringsindtægter og forsikringsserviceudgifter samt finansielle indtægter og udgifter vedrørende forsikringsaktivitet præsenteres særskilt. Indtægter og udgifter vedrørende genforsikringskontrakter skal præsenteres særskilt fra indtægter og udgifter vedrørende udstedte forsikringskontrakter.

For forsikringskontrakter uden direkte deltagelse består finansielle forsikringsindtægter og -udgifter vedrørende forsikringsaktivitet af ændringer i de regnskabsmæssige værdier, som er sket på baggrund af effekten af tidsværdien af penge og effekten af ændringerne i forudsætninger vedrørende finansielle risici.

For forsikringskontrakter med direkte deltagelse indgår ændringer som følge af effekten af tidsværdien af penge samt effekten af ændringer i forudsætninger for finansielle risici i reguleringen af den kontraktmæssige servicemargin, og dermed ikke i de finansielle forsikringsindtægter og -udgifter. Hvis virksomheden har afdækket de finansielle risici ved indgåelse af derivater, andre finansielle instrumenter eller reassurancekontrakter (risikominimering) og nærmere angivne betingelser er opfyldt, kan virksomheden dog vælge at indregne finansielle forsikringsindtægter og -udgifter i resultatet.

IFRS 17 tillader, som et valg af regnskabspraksis, at finansielle forsikringsindtægter og -udgifter enten kan præsenteres samlet i resultatopgørelsen eller opdelt på resultatopgørelse og øvrig totalindkomst. Standarden indeholder yderligere vejledning til, hvordan de finansielle poster allokeres. Hvis der vælges en opdelt indregning, vil beløb indregnet i øvrig totalindkomst blive overført til resultatopgørelsen løbende og med overførsel af et eventuelt resterende beløb ved ophør af indregning af gruppen af kontrakter opgjort efter byggeklodsmetoden.

Forsikringskontrakter er omfattet af IAS 21, *Valutaomregning*, og behandles som monetære poster med valutakursreguleringer af de bogførte værdier af gruppen af kontrakter indregnet i resultatopgørelsen, medmindre de er relateret til ændringer indregnet i øvrig totalindkomst.

Oplysninger i regnskabet

Virksomheden skal give kvalitative og kvantitative oplysninger om forsikringskontrakter i noterne, som sammen med information i resultatopgørelse/totalindkomstopgørelse, balance og pengestrømsopgørelse giver regnskabsbruger grundlag for at vurdere effekten på virksomhedens finansielle stilling, resultat og likviditet af kontrakter indenfor standardens anvendelsesområde.

For at opfylde dette formål skal der gives kvalitative og kvantitative oplysninger om:

- Beløb vedrørende forsikringskontrakter indregnet i regnskabet
- Væsentlige skøn og ændringer i væsentlige skøn ved anvendelse af IFRS 17
- Arten og omfanget af risici vedrørende forsikringskontrakter.

Alle oplysningerne skal gives på aggregeret niveau under hensyntagen til oplysningernes overordnede formål. Eksempler på aggregeringsniveauer, som kan være relevante, er:

- Typer af kontrakter
- Geografiske områder
- Rapporteringspligtige segmenter efter IFRS 8, *Driftssegmenter*.

Standarden indeholder herudover omfattende oplysningskrav, og virksomhederne må vurdere, hvor stor vægt de enkelte oplysningskrav tillægges, for at den samtidig opfylder det overordnede formål med oplysningskravene. Det kan fx være nødvendigt at se på virksomhedens nuværende indikatorer for indtjening (*Key Performance Indikators – KPI*) og overveje, om disse skal ændres eller tilpasses.

Hvis de specifikke krav i standarden ikke er tilstrækkelige til at opfylde ovennævnte formål med oplysningskravene, skal der gives yderligere oplysninger, så formålet opfyldes.

IFRS 18

Omhandler	Generelle og specifikke krav til præsentation og oplysninger i regnskaber
Tilhørende IFRIC/SIC	SIC–29, *Oplysning – koncessionsrettigheder til at yde service*
Bemærk	IASB udstedte i april 2024 IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber*, der erstatter IAS 1, *Præsentation af regnskaber*. IFRS 18 træder i kraft for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere med mulighed for tidligere anvendelse, når standarden er godkendt til brug i EU. Samtidig bliver nogle af bestemmelserne i IAS 1 overført til IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn of fejl*, der i denne forbindelse ændrer titel til "*Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*". Vi har i denne publikation medtaget et særskilt kapitel vedrørende IAS 8, der gælder efter implementeringen af IFRS 18. Derudover er der i forbindelse med udstedelse af IFRS 18 foretaget nogle mindre ændringer til andre IFRS standarder inklusiv henvisning til IFRS 18 eller IAS 8 i stedet for IAS 1. Hvor det er relevant, er der indsat en bemærkning herom i andre kapitler.

IFRS 18 – Præsentation og oplysninger i regnskaber

IFRS 18 fastlægger nogle generelle og specifikke krav til præsentation og oplysninger i regnskaber, der skal sikre, at regnskabet giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver, forpligtelser, egenkapital, indtægter og omkostninger.

Ifølge standarden er det overordnede formål med regnskaber at give finansiel information om virksomhedens aktiver, forpligtelser, egenkapital, indtægter og omkostninger, der er nyttig for brugerne af regnskabet i deres vurdering af virksomhedens muligheder for at generere fremtidige pengestrømme og vurdering af ledelsens forvaltning af virksomhedens økonomiske ressourcer.

Derudover præciser standarden formålet med hovedopgørelserne (totalindkomstopgørelse, balance, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse) og noterne. Formålet med hovedopgørelserne er at give en struktureret opsummering af indregnede aktiver, forpligtelser, egenkapital, indtægter, omkostninger og pengestrømme, der bl.a. skal sikre relevant sammenligning af regnskaber mellem virksomheder. Formålet med noterne er at give yderligere oplysninger, der er nødvendige for forståelsen af de enkelte poster i hovedopgørelserne, og at supplere hovedopgørelserne med anden information, der er nødvendig for at opfylde det overordnede formål med regnskaber.

Standarden gælder for alle virksomheder til brug for kommunikation af finansiel information til offentligheden, og den tager ikke hensyn til bestemte regnskabsbrugeres særlige informationsbehov. Regnskabsbrugerne er – ifølge IASB-begrebsrammen – primært investorer, långivere og andre kreditorer, der stiller risikovillig kapital til rådighed, idet deres behov også opfylder de fleste af behovene hos de andre regnskabsbrugere (såsom ansatte, kunder, offentlige myndigheder og offentligheden generelt). Standarden gælder for både separate regnskaber og koncernregnskaber – og for alle typer af virksomheder.

Standardens bestemmelser gælder som udgangspunkt ikke for præsentation og oplysninger i delårsrapporter, som udarbejdes i sammendraget form i henhold til IAS 34, *Præsentation af delårsregnskaber*, bortset fra bestemmelserne i IFRS 18 vedrørende sammendrag og opdeling af poster og modregning.

Regnskabets bestanddele

Et fuldstændigt regnskab består af følgende:

- totalindkomstopgørelse
- balance
- egenkapitalopgørelse
- pengestrømsopgørelse og
- noter, herunder anvendt regnskabspraksis

Totalindkomstopgørelsen kan præsenteres som enten én samlet opgørelse, der består af en sektion med resultatopgørelsen og en sektion med anden totalindkomst eller som to selvstændige opgørelser, der omfatter en resultatopgørelse og en totalindkomstopgørelse, der tager udgangspunkt i resultatet og viser elementerne af anden totalindkomst.

Der skal gives mindst ét års sammenligningstal for samtlige beløbsangivelser i regnskabet. Virksomheden kan frivilligt vælge at præsentere regnskabstal for flere regnskabsår for hver enkelt hovedopgørelse eller for alle opgørelserne. I disse tilfælde skal der også præsenteres yderligere sammenligningstal i noterne, der er knyttet til den eller de pågældende hovedopgørelser.

Ved ændring i anvendt regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, korrektion af fejl med tilbagevirkende kraft eller reklassifikationer skal der præsenteres en balance ved begyndelsen af det foregående år, hvis ændringen har en væsentlig indvirkning på åbningsbalancen for dette år, og virksomheden ikke allerede frivilligt præsenterer sammenligningstal pr. denne dato. Der er ikke i dette tilfælde krav om et ekstra års sammenligningstal i noterne til balancen.

Man kan som et tillæg til regnskabet medtage, hvad der svarer til en regnskabsberetning, hvor finansielle forhold kan forklares mere udførligt, end det er sædvanligt at gøre i noterne. En sådan beretning er ikke omfattet af IFRS.

Regnskabet skal tydeligt identificeres og adskille sig fra anden information i årsrapporten. Regnskabets enkelte elementer skal tydeligt identificeres, og følgende skal klart fremgå:

- Selskabets navn
- Om det er et koncernregnskab eller et separat virksomhedsregnskab
- Balancedagen eller den omfattede regnskabsperiode
- Præsentationsvalutaen
- Om beløb er angivet i hele valutaenheder (fx kroner), tusinder eller millioner.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL stiller ikke krav om at præsentere en balance for begyndelsen af det første sammenligningsår ved ændring i anvendt regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, korrektion af fejl med tilbagevirkende kraft eller reklassifikationer i årsregnskabet.

Ledelsesberetningen er ikke en del af regnskabet ifølge IFRS. Derfor skal alle oplysninger, som kræves i henhold til IFRS, præsenteres i regnskabet, medmindre det specifikt fremgår af en standard, at oplysningerne kan gives i fx ledelsesberetningen med direkte henvisning fra regnskabet.

Ifølge ÅRL udgør års- og koncernregnskabet og ledelsesberetningen en helhed, der sammen med revisions- og ledelsespåtegningen samt eventuelle supplerende beretninger udgør årsrapporten

Grundlæggende forudsætninger

IFRS 18 beskriver de grundlæggende forudsætninger, som gælder ved regnskabsaflæggelse efter IFRS. Derudover indeholder IAS 8, *Grundlag for udarbejdelse af regnskaber* også nogle grundlæggende forudsætninger, der skal iagttages ved aflæggelse af regnskab.

Væsentlighed

En virksomhed skal kun præsentere eller oplyse væsentlig information i regnskabet. En virksomhed behøver derfor ikke at efterleve krav om særskilt præsentation eller om oplysninger i noterne, der er krævet i henhold til en specifik IFRS standard, hvis denne præsentation eller disse oplysninger ikke er væsentlige.

Information er væsentlig, hvis udeladelse, fejlopgørelse eller tilsløring med rimelighed kan forventes at påvirke den primære regnskabsbrugers beslutninger, der træffes på grundlag af regnskabet.

Sammendrag og opdeling

Posterne i hovedopgørelserne og i noterne skal klassificeres og sammendrages på basis af fælles karakteristika. Poster, der ikke har fælles karakteristika, må ikke sammendrages, medmindre de er uvæsentlige. Regnskabsposter skal opdeles, hvis dette medfører væsentlig information.

Eksempler på karakteristika er postens art, anvendelsen (funktionen) i virksomhed, målingsgrundlaget, hyppigheden, størrelsen, geografiske placering, regulatoriske forhold, usikkerhed vedrørende måling eller andre risici og skattemæssig effekt. For resultatposter kan karakteristika yderligere være, om de opstår ved første indregning eller ved efterfølgende måling. For balanceposter kan yderligere omsættelighed og eventuelle tilknyttede restriktioner være tilknyttede karakteristika.

Sammendrag eller opdeling af regnskabsposter skal undgå, at væsentlig information udelades, men også sikre, at væsentlig information ikke tilsløres af uvæsentlige oplysninger.

Modregning

Aktiver og forpligtelser eller indtægter og omkostninger må ikke modregnes, medmindre en standard specifikt kræver eller tillader modregning.

Hyppighed af regnskabsaflæggelse

Virksomheden skal præsentere et fuldt regnskab inkl. sammenligningstal mindst én gang årligt. Hvis regnskabsperioden ændres, og regnskabet derfor indeholder en kortere eller længere periode end 12 måneder, skal der oplyses om årsagen hertil samt det faktum, at beløbene i regnskabet ikke er helt sammenlignelige.

Konsistent præsentation

Præsentationen og klassifikationen af poster i regnskabet skal være konsistente fra år til år medmindre det er åbenbart, som følge af væsentlige ændringer i virksomhedens forhold, at en anden præsentation eller klassifikation er mere relevant for regnskabsbrugerne, eller hvis en standard kræver ændring af præsentationen eller klassifikationen.

Resultatopgørelsen

Resultatopgørelsen kan enten præsenteres som en selvstændig opgørelse eller som en del af totalindkomstopgørelsen.

Alle indtægter og omkostninger skal medtages i resultatet, medmindre IFRS kræver eller tillader en anden behandling, herunder indregning i anden totalindkomst.

Kategorier

IFRS 18 kræver, at posterne i resultatopgørelsen indplaceres i en af følgende kategorier:

- Driftskategori
- Investeringskategori
- Finansieringskategori
- Skat af årets resultat
- Resultat af ophørte aktiviteter

Som udgangspunkt henføres indtægter og omkostninger i resultatopgørelsen til driftskategorien (default), medmindre de specifikt skal henføres til en af de andre kategorier, jf. nedenfor.

Hvis en virksomhed har investering eller finansiering som hovedaktivitet (se "Virksomheder med særlig hovedaktivitet" nedenfor), skal poster i resultatopgørelsen vedrørende disse aktiviteter indgå i driftskategorien. En virksomhed kan have mere end én hovedaktivitet.

Driftskategorien

Driftskategorien omfatter alle indtægter og omkostninger, der ikke er investering, finansiering, skat eller ophørte aktiviteter. Det vil sige, at driftskategorien er en opsamlingskategori, der omfatter alt andet, der ikke eksplicit er defineret som investering, finansiering, skat eller ophørte aktiviteter. Det betyder, at indtægter og omkostninger ikke kan holdes ude af driftskategorien med den begrundelse, at de ikke vedrører virksomhedens hovedaktivitet.

Investeringskategorien

Investeringskategorien omfatter indtægter, der direkte opnås fra nedenstående aktiver, samt værdireguleringer, der opstår ved første indregning og efterfølgende måling samt ved afhændelse, herunder direkte omkostninger, der er afholdt i forbindelse med køb og salg af aktiverne (faldebortomkostninger). De relevante aktiver er følgende:

- Investeringer i associerede virksomheder, joint ventures og ikke konsoliderede dattervirksomheder
- Likvider
- Andre aktiver, der giver et individuelt afkast, og som stort set er uafhængigt af virksomhedens øvrige ressourcer – fx obligationer og andre gældsinstrumenter (tilgodehavender), aktier og investeringsejendomme med tilhørende tilgodehavender, fx i form at tilgodehavende husleje.

"Ikke konsoliderede dattervirksomheder" er relevant i moderselskabsregnskabet og i koncernregnskabet, hvis moderselskabet er en investeringsvirksomhed som defineret i IFRS 10. I sidstnævnte tilfælde vil investering formentlig være virksomhedens hovedaktivitet, og i så fald skal resultatet af de ikke konsoliderede dattervirksomheder præsenteres under driftsaktivitet, jf. nedenfor.

Finansieringskategorien

Ved bestemmelse af hvilke indtægter og omkostninger, der henhører under finansieringskategorien, sondrer IFRS 18 mellem gældsposter, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, (type 1 gæld) og gældsposter, der opstår i anden sammenhæng (type 2 gæld). Sidstnævnte omfatter bl.a. leverandørgæld, leasinggæld, pensionsforpligtelser og hensættelser.

Gæld, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, er kendetegnet ved,

- at der ved optagelsen modtages likvider,
- at provenuet anvendes til indfrielse af gæld eller
- at der modtages egne aktier

(dvs. debetposten skal være én af disse tre), og at gælden senere indfries ved betaling af kontanter eller med virksomhedens egne aktier.

For gældsposter, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, medtages alle indtægter og omkostninger under finansieringskategorien, herunder også omkostninger, der direkte er forbundet med optagelse og afvikling af gælden (faldebortomkostninger).

For gæld, der opstår i anden sammenhæng, medtages alene renteudgifter (og evt. renteindtægter) og effekt af ændring i rentesatsen (diskonteringsfaktoren), hvis disse kræves behandlet særskilt i henhold til en anden standard, under finansieringskategorien. Fx kræver IAS 37, *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* oplysning om periodens forskydning i nutidsværdier af hensættelser alene som følge af, at tiden går, og effekten af ændringer i den anvendte diskonteringsfaktor. Andre værdireguleringer vedrørende disse gældsposter indregnes i driftskategorien.

Skat
Skat af årets resultat opgjort i henhold til IAS 12, *Indkomstskatter*, udgør en særskilt kategori og skal præsenteres adskilt fra andre poster i resultatopgørelsen, bortset fra den del af indkomstskatten, der kan henføres til ophørte aktiviteter.

Ophørte aktiviteter
Resultat af ophørte aktiviteter skal præsenteres som en særskilt kategori i resultatopgørelsen og specificeres i resultatopgørelsen eller i noterne i henhold til bestemmelserne i IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter*.

Præsentation af valutakursdifferencer og gevinst og tab på afledte finansielle instrumenter
Valutakursdifferencer skal præsenteres i resultatopgørelsen under den samme kategori som indtægter og omkostninger, der stammer fra de underliggende poster, som giver anledning til valutakursdifferencerne. Det betyder fx, at valutakursomregning af tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser skal indregnes i driftskategorien. Hvis en valutakursomregning vedrører en transaktion, der er indregnet i mere end én kategori, skal virksomheden vurdere, hvilken kategori valutakursdifferencen vedrører. Det kan fx være en ekstra lang leverandørkredit i fremmed valuta, hvori der indgår et finansieringselement. I dette tilfælde skal virksomhed vurdere om valutakursdifferencen skal indregnes under driftskategorien eller finansieringskategorien. Valutakursdifferencen må altså ikke opdeles og indregnes fx forholdsmæssigt under hver kategori.

Der er valgmulighed for præsentation af valutakursdifferencer vedrørende koncernmellemværender, der elimineres i koncernregnskabet, men hvor valutakursdifferencen fortsat indregnes i resultatet i koncernregnskabet. Der kan således vælges mellem

1) præsentation af alle valutakursdifferencer på koncernmellemværender i driftskategorien, eller
2) præsentation i den kategori, hvor indtægter eller omkostninger fra koncernmellemværendet, som giver anledning til valutakursdifferencen, ville have været indregnet før elimineringen. Dvs. typisk i den kategori, hvor den koncernvirksomhed, som har valutakurseksponeringen, ville præsentere valutakursdifferencen i sit eget IFRS regnskab.

Dagsværdiregulering af finansielle instrumenter, der er designeret til sikring i henhold til bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring, skal præsenteres i samme kategori som indtægter og omkostninger vedrørende den sikrede eksponering. Dette gælder også for den del af dagsværdireguleringen, der eventuelt kan henføres til en ikke designeret komponent af det finansielle instrument eller til ineffektivitet. Ligeledes skal dagsværdiregulering af afledte finansielle instrumenter, der ikke behandles efter reglerne for regnskabsmæssig sikring, men som anvendes til at styre virksomhedens risici (ofte betegnet som økonomisk sikring), præsenteres under den samme kategori som indtægter og omkostninger vedrørende den sikrede eksponering. Dette gælder dog ikke ved sikring af nettopositioner, hvis dagsværdireguleringen af sikringsinstrumentet derved skulle fordeles ud på de relevante kategorier med et bruttobeløb, der er større end dagsværdiændringen. I så fald skal dagsværdiændringen indregnes i en særskilt linje under driftskategorien.

Hvis det vil kræve uforholdsmæssig stor indsats eller omkostninger at henføre valutakursdifferencer og dagsværdiændringer på sikringsinstrumenter til kategorierne i resultatopgørelsen i overensstemmelse med ovenstående, henføres disse fuldt ud til driftskategorien.

Tilsvarende kan dagsværdiændringen indregnes under driftskategorien, hvis det kræver uforholdsmæssige store omkostninger at fordele dagsværdireguleringerne af økonomisk sikring på de relevante kategorier.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

IFRS 18 kræver, at posterne i resultatopgørelsen indplaceres i en af fem kategorier, hvor alle resultatposter som udgangspunkt skal henføres til driftskategorien, medmindre de eksplicit henhører under en af de andre kategorier.

ÅRL kræver, at resultatopgørelsen præsenteres i henhold til regnskabsskemaerne.

Regnskabsskemaerne understøtter en præsentation af virksomhedens ordinære aktiviteter - de primære såvel som de sekundære - samt særskilt præsentation af finansielle poster og beskatningen. Derved vil resultatopgørelsen i henhold til ÅRL og i henhold til IFRS 18 overordnet være identisk, bortset fra en opdeling af finansielle poster i en investeringskategori og i en finansieringskategori. Yderligere vil der i henhold til ÅRL ofte være flere poster, der skal holdes ude af driftsresultatet, hvis der præsenteres en sådan mellemtotal.

Virksomheder med særlig hovedaktivitet

Har en virksomhed investering eller finansiering som hovedaktivitet, skal visse poster i resultatopgørelsen vedrørende disse aktiviteter indgå i driftskategorien, selvom disse som udgangspunkt skulle indregnes under investerings- eller finansieringskategorierne. Virksomheden skal overveje, om den har en særlig hovedaktivitet, der kan beskrives som investering i visse typer af aktiver (investeringsaktiver) eller udlån til kunder (finansiering). Afgørelsen af, om investering eller finansiering er virksomhedens hovedaktivitet, er en kvalitativ vurdering af de underliggende omstændigheder, og skal ikke nødvendigvis baseres på omfanget af disse aktiviteter.

Ved vurdering af, hvad der er virksomhedens hovedaktivitet, skal virksomheden bl.a. se på, hvordan den kommunikerer sine resultater eksternt og internt, herunder fx hvordan virksomheden i sin rapportering anvender mellemtotaler og giver segmentoplysninger. Fx vil et rapporteret segment, der omfatter investering eller finansiering, være udtryk for, at denne aktivitet er en hovedaktivitet. IFRS 18 giver følgende eksempler på virksomheder, der kan have investering og/eller finansiering som hovedaktivitet:

Investeringsvirksomhed	**Finansieringsvirksomhed**
• Investeringsselskab i henhold til IFRS 10	• Banker og andre udlånsvirksomheder
• Ejendomsinvesteringsselskab	• Salgsfinansiering til egne kunder
• Forsikringsselskab	• Finansiel leasinggiver

En virksomhed kan have mere end én hovedaktivitet. En virksomhed kan også have investeringsaktiver, der er en del af hovedaktiviteten, og samtidig have andre investeringsaktiver, der ikke er en del af hovedaktiviteten, hvor afkastet af sidstnævnte skal indgå under investeringskategorien. Vurderingen skal foretages for alle aktiver i samme kategori af aktiver.

En virksomhed, der har investering som hovedaktivitet, skal præsentere indtægter og omkostninger fra følgende aktiver således:

<table>
<tr><td colspan="2">Investeringer i associerede virksomheder, joint ventures og ikke-konsoliderede datterselskaber</td><td rowspan="2">Investering i andre investeringsaktiver (aktiver, der giver et uafhængigt afkast), der er en hovedaktivitet</td></tr>
<tr><td>Måles i henhold til den indre værdis metode</td><td>Måles ikke i henhold til den indre værdis metode og er en hovedaktivitet</td></tr>
<tr><td>Investeringskategorien</td><td>Driftskategorien</td><td>Driftskategorien</td></tr>
</table>

En virksomhed, der har finansiering som hovedaktivitet, skal præsentere indtægter og omkostninger fra følgende forpligtelser således:

Gæld, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering		Gæld, der opstår i anden sammenhæng
Relaterer sig til udlån til kunder[1]	Relaterer sig ikke til udlån til kunder[1]	
Driftskategorien	Valg mellem driftskategorien og finansieringskategorien[1]	Renter og effekt af ændring i rentesatsen – Finansieringskategorien Andre værdireguleringer – drifts-kategorien

1) Hvis gæld, der opstår ved fremskaffelse af finansiering, ikke kan adskilles mellem finansiering af udlån og anden finansiering, er der valgmulighed mellem driftskategorien og finansieringskategorien. Dog skal præsentationen være konsistent med den praksis, der vælges for likvider, jf. nedenfor.

Afkast af likvider skal som udgangspunkt præsenteres under investeringskategorien. Hvis en virksomhed imidlertid har investering eller udlån til kunder som hovedaktivitet, skal indtægter og omkostninger vedrørende likvider præsenteres under driftskategorien. Har en virksomhed udlån til kunder men ikke investering som hovedaktivitet, er der valgmulighed mellem driftskategorien og investeringskategorien for præsentation af indtægter og omkostninger vedrørende likvider, hvis disse ikke adskilles mellem udlånsaktiviteten og den øvrige aktivitet. Dog skal der være konsistens med den praksis, der vælges for gæld, der opstår ved fremskaffelse af finansiering, men som ikke relaterer sig til udlån til kunder, jf. ovenfor.

En virksomhed skal løbende vurdere om investering eller finansiering er en hovedaktivitet for virksomheden. Ændres denne vurdering, skal præsentationen i resultatopgørelsen tilpasses den nye vurdering fremadrettet fra ændringstidspunktet uden tilpasning af den tidligere præsentation.

Der skal i regnskabet oplyses om ændringen i vurderingen af hovedaktivitet, og hvis muligt skal der oplyses om beløb og klassifikationen af indtægter og omkostninger før og efter den ændrede vurdering. Dvs. hvilke beløb er i sammenligningsåret og indeværende år frem til ændringstidspunktet præsenteret under driftskategorien men vil fremadrettet blive præsenteret under fx investeringskategorien, og hvilke beløb er efter ændringen af vurderingen præsenteret under fx investeringskategorien men under den tidligere vurdering ville have været præsenteret under driftskategorien.

Mellemtotaler

IFRS 18 kræver præsentation af følgende totaler/mellemtotaler:

- Driftsresultat
- Resultat før finansiering og indkomstskat
- Resultat

Driftsresultatet er totalen af alle poster indregnet under driftskategorien. Resultat før finansiering og indkomstskat udgøres af summen af driftsresultatet og alle poster indregnet under investeringskategorien. Resultatet omfatter yderligere alle poster indregnet under finansieringskategorien samt indkomstskatter og resultat af ophørte aktiviteter.

Der er således ikke krav om præsentation af et resultat før skat eller et resultat af fortsættende aktivitet, hvis virksomheden har ophørte aktiviteter. IFRS 18 indeholder imidlertid en oplistning af en række IFRS fastsatte mellemtotaler, der kan anvendes af virksomhederne uden at de bliver anset som ledelsesdefinerede resultatmål, jf. nedenfor. Denne oplistning omfatter bl.a. resultat før skat og resultat af fortsættende aktivitet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Bortset fra bruttoresultat i den funktionsopdelte resultatopgørelse kræver ÅRL ikke præsentation af mellemtotaler i resultatopgørelsen. Virksomheden har dog mulighed for selv at udbygge opstillingen med mellemresultater efter virksomhedens forhold, hvis disse ikke bryder med præsentationen i henhold til regnskabsskemaerne

Krævede regnskabsposter i resultatopgørelsen

IFRS 18 kræver som minimum præsentation af følgende regnskabsposter i resultatopgørelsen, hvis de er væsentlige:

a) Omsætning
b) Driftsomkostninger specificeret i henhold til deres art, funktion eller en kombination heraf
c) Andel af resultat i associerede virksomheder og joint ventures, som måles efter equity-metoden
d) Indkomstskat
e) Resultat af ophørt aktivitet

Derudover skal følgende regnskabsposter i henhold til IFRS 9, *Finansielle instrumenter*, præsenteres særskilt:

f) Renteindtægter ved anvendelse af den effektive rentes metode
g) Nedskrivning og tilbageførsel af nedskrivning på finansielle aktiver
h) Gevinst og tab fra ophør af indregning af finansielle aktiver, som måles til amortiseret kostpris
i) Gevinst og tab ved omklassificering af finansielle aktiver fra måling til amortiseret kostpris til måling til dagsværdi via resultatopgørelsen
j) Recirkuleret gevinst eller tab ved omklassificering af finansielle aktiver fra måling til dagsværdi via anden totalindkomst til måling til dagsværdi via resultatet

Hvis relevant kræver IFRS 17, *Forsikringskontrakter*, desuden særskilt præsentation af forsikringsindtægter, forsikringsserviceudgifter, indtægter eller udgifter vedrørende genforsikringskontrakter, finansielle indtægter eller udgifter vedrørende forsikrings-kontrakter og finansielle indtægter eller udgifter vedrørende genforsikringskontrakter.

Hvis indtægts- eller omkostningsposter er væsentlige for forståelsen af regnskabet, og ikke har fælles karakteristika, kræver IFRS 18 præsentation af yderligere regnskabsposter i resultatopgørelsen eller i noterne. Standarden nævner følgende eksempler herpå:

- Nedskrivning af varebeholdninger og materielle anlægsaktiver samt tilbageførsel af sådanne nedskrivninger
- Indtægter og omkostninger vedrørende omstrukturering og tilbageførsel af hensættelser til omstrukturering
- Gevinst/tab ved salg af materielle anlægsaktiver og investeringer
- Indtægter og omkostninger i forbindelse med retssager
- Tilbageførsel af hensatte forpligtelser
- Ikke-tilbagevendende indtægter og omkostninger udover ovennævnte

Der skal i tilknytning til resultatopgørelsen gives oplysning om fordeling af periodens resultat mellem minoritetsinteresserne og modervirksomhedens aktionærer.

Præsentation af omkostninger efter art eller funktion

IFRS 18 foreskriver præsentation af omkostninger i driftskategorien i henhold til deres art eller deres funktion i virksomheden eller en kombination heraf afhængig af, hvad der giver den mest brugbare præsentation af virksomhedens omkostninger. Der er ikke tale om en egentlig valgmulighed, idet virksomheden skal vælge den præsentation, der bedst opsummerer virksomhedens omkostninger.

Ved denne vurdering skal virksomheden overveje, hvilken opdeling, der bedst understøtter en præsentation af virksomhedens indtjening. Fx er direkte omkostninger forbundet med salget, relevant i en detailhandelsvirksomhed, så det er muligt at præsentere en bruttofortjeneste. Standarden fremhæver desuden den interne rapportering og brancheprakis som forhold, der skal medtages i overvejelserne.

Hvis en virksomhed i resultatopgørelsen delvist eller fuldt ud præsenterer omkostninger i henhold til deres funktion i virksomheden, skal virksomheden samlet i én note til regnskabet oplyse det samlede beløb for:

- Afskrivning af materielle anlægsaktiver, investeringsejendomme (hvis disse måles til kostpris) og leasingaktiver
- Amortisering af immaterielle anlægsaktiver
- Personaleomkostninger
- Nedskrivning af anlægsaktiver og tilbageførsel heraf
- Nedskrivning af varebeholdninger og tilbageførsel heraf

For hver af disse omkostningsarter skal det oplyses hvor stor en andel, der relateres til de enkelte linjer i driftskategorien i resultatopgørelsen og andre regnskabsposter.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

I henhold til IFRS 18 skal virksomheden præsentere omkostninger i driftskategorien i henhold til deres art eller deres funktion i virksomheden eller en kombination heraf afhængig af, hvad der giver den mest brugbare præsentation af virksomhedens omkostninger.

I henhold til ÅRL kan virksomheden vælge at præsentere resultatopgørelsen i henhold til regnskabsskemaet for enten den artsopdelte eller den funktionsopdelte resultatopgørelse. ÅRL tillader ikke en blandet præsentation af omkostningerne efter deres art og funktion i virksomheden.

Totalindkomstopgørelsen

Totalindkomsten omfatter periodens resultat og anden totalindkomst. Totalindkomstopgørelsen kan enten indeholde en sektion med resultatopgørelsen og en sektion med anden totalindkomst eller tage udgangspunkt i periodens resultat og vise elementerne af anden totalindkomst, hvis resultatopgørelsen præsenteres som en selvstændig opgørelse.

Anden totalindkomst

Poster præsenteret under anden totalindkomst skal grupperes ud fra, om de efterfølgende skal recirkuleres til resultatopgørelsen eller om de ikke skal recirkuleres på et senere tidspunkt. Anden totalindkomst omfatter fx følgende poster:

Poster, der ikke skal recirkulere til resultatopgørelsen

- Opskrivninger og tilbageførsel af opskrivninger ifølge IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*, og IAS 38, *Immaterielle aktiver*
- Genmåling af pensionsforpligtelser og -aktiver ifølge IAS 19, *Personaleydelser* (aktuarmæssige gevinster og tab)
- Gevinster og tab på egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret som dagsværdi via anden totalindkomst (IFRS 9)
- Gevinster og tab ved effektiv sikring af investeringer i egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret som dagsværdi via anden totalindkomst (IFRS 9)
- Andel af finansielle forsikringsindtægter eller -udgifter, der indregnes i anden totalindkomst i henhold til IFRS 17.89(b), jf. IFRS 17.91(b)
- Anden totalindkomst i associerede virksomheder

Poster, der skal recirkulere til resultatopgørelsen

- Valutakursreguleringer vedrørende omregning af udenlandske enheder ifølge IAS 21, *Valutaomregning*
- Gevinster og tab på finansielle aktiver (fordringer) der er klassificeret som dagsværdi via anden totalindkomst (IFRS 9)
- Ændring i dagsværdien af gæld som følge af ændring i virksomhedens egen kreditrisiko, når gælden måles til dagsværdi via resultatet (IFRS 9)
- Gevinster og tab ved effektiv sikring af fremtidige pengestrømme, bortset fra basisadjustment (IFRS 9)
- Ændring i tidsværdien af optioner der behandles som sikringsinstrumenter, når virksomheden har valgt at behandle dette som en omkostning ved sikringen (IFRS 9)
- Ændring i forward element på forward kontrakter der behandles som sikringsinstrumenter, når virksomheden har valgt at behandle dette som en omkostning ved sikringen (IFRS 9)

- Andel af finansielle forsikringsindtægter eller -udgifter, der indregnes i anden totalindkomst i henhold til IFRS 17.88(b), jf. IFRS 17.91(a)
- Anden totalindkomst i associerede virksomheder

Poster under anden totalindkomst kan præsenteres enten med fradrag af de dermed forbundne skattemæssige virkninger (netto) eller før tilknyttede skattemæssige virkninger med præsentation af et samlet beløb for summen af skat vedrørende disse elementer under henholdsvis poster, der skal recirkulere til resultatopgørelsen, og poster, der ikke skal recirkulere til resultatopgørelsen. Derudover skal skattebeløbet for hver post under anden totalindkomst præsenteres i totalindkomstopgørelsen eller oplyses i noterne.

Der skal særskilt oplyses om beløb, som recirkuleres fra anden totalindkomst til periodens resultat.

Der skal i tilknytning til totalindkomstopgørelsen gives oplysning om fordeling af periodens samlede totalindkomst mellem minoritetsinteresserne og modervirksomhedens aktionærer.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	ÅRL indeholder ikke krav om en totalindkomstopgørelse. Efter ÅRL indgår anden totalindkomst i egenkapitalopgørelsen

Balancen

IFRS 18 foreskriver, hvilken information der skal fremgå af hhv. balancen og noterne – i tillæg til de krav, som andre IFRS standarder stiller til balancen. I henhold til IFRS 18 skal følgende poster præsenteres særskilt i balancen, hvis de er væsentlige:

a) Materielle anlægsaktiver
b) Investeringsejendomme
c) Immaterielle aktiver
d) Goodwill
e) Finansielle aktiver (eksklusiv beløb, som indgår i posterne g), j) og k))
f) Aktiver vedr. forsikringskontrakter omfattet af IFRS 17, *Forsikringskontrakter*
g) Investeringer, der indregnes ved anvendelse af equity-metoden
h) Biologiske aktiver omfattet af IAS 41, *Landbrug*
i) Varebeholdninger
j) Tilgodehavender fra salg og andre tilgodehavender
k) Likvider
l) Total for anlægsaktiver eller grupper af aktiver, der er bestemt for salg
m) Varekreditorer og anden gæld
n) Hensættelser
o) Finansielle forpligtelser (eksklusiv beløb, som indgår i posterne m) og n))
p) Forpligtelser vedr. forsikringskontrakter omfattet af IFRS 17
q) Skyldig og tilgodehavende skat, som defineret i IAS 12, *Indkomstskatter*
r) Udskudte skatteforpligtelser og skatteaktiver, som defineret i IAS 12
s) Forpligtelser, der er knyttet til grupper af aktiver, der er bestemt for salg
t) Minoritetsinteresser, præsenteret som en del af egenkapitalen
u) Selskabskapital og reserver tilhørende modervirksomhedens aktionærer.

Der er ikke foreskrevet en fast rækkefølge for balancens poster eller krav om specifikke mellemtotaler.

Aktiver præsenteres som langfristede aktiver *(non-current)* og kortfristede aktiver *(current)*, og forpligtelser præsenteres som kortfristede forpligtelser *(current)* og langfristede forpligtelser *(non-current)*. Præsentation efter likviditetsorden skal kun anvendes, hvis dette er mere relevant. I denne publikation anvendes de gængse danske begreber "anlægsaktiver" og "omsætningsaktiver" som synonym for henholdsvis langfristede og kortfristede aktiver, selvom der er nuanceforskelle i definitionerne.

Ifølge IFRS 18 klassificeres aktiver som omsætningsaktiver *(current assets)*, hvis de enten forventes realiseret i løbet af virksomhedens normale driftscyklus eller inden for 12 måneder efter balancedagen, besiddes primært med salg for øje, eller er likvide beholdninger til fri disposition inden for 12 måneder fra balancedagen. Alle andre aktiver klassificeres som anlægsaktiver *(non-current assets)*, selvom de ikke er anskaffet med henblik på vedvarende eje eller brug i virksomheden.

Forpligtelser er kortfristede, hvis de enten forventes afregnet i det normale forretningsforløb, besiddes med handel for øje, forfalder til indfrielse indenfor 12 måneder efter balancedagen eller virksomheden pr. balancedagen ikke har en ubetinget ret til at udskyde indfrielsen af dem i mindst 12 måneder. Alle andre gældsposter er langfristede.

Afledte finansielle instrumenter falder pr. definition ind under kategorien "*dagsværdi via resultatopgørelsen*". Det betyder dog ikke, at afledte finansielle instrumenter altid skal præsenteres som omsætningsaktiver/kortfristede forpligtelser, idet det er instrumentets afregningstidspunkt, der afgør, om det klassificeres som kort- eller langfristet.

Hvis retten til at udskyde indfrielsen af forpligtelsen er betinget af, at virksomheden på balancedagen eller tidligere opfylder specifikke lånevilkår, anses retten kun at eksistere, hvis virksomheden på balancedagen lever op til disse lånevilkår uanset, at långiver først tester overholdelsen af vilkårene på et senere tidspunkt.

Langfristede forpligtelser, der forfalder ved brud på lånevilkår, skal præsenteres som kortfristede, hvis der på balancedagen er brud på lånevilkår. Dette gælder, uanset at långiver, før årsrapporten aflægges, har indvilliget i ikke at kræve lånet indfriet inden 12 måneder efter balancedagen.

Specifikke lånevilkår, som skal være opfyldt på et tidspunkt efter balancedagen, men indenfor 12 måneder fra balancedagen, påvirker ikke klassifikationen af gælden som kortfristet eller langfristet. Der skal gives oplysninger om sådanne specifikke lånebetingelser, herunder art og tidspunkt for hvornår, de skal være opfyldt. Hvis der er indikatorer på, at virksomheden vil få vanskeligt ved at opfylde de specifikke lånebetingelser, skal der desuden gives særskilt oplysninger herom.

Virksomhedens hensigt om at indfri en forpligtelse inden for 12 måneder fra balancedagen eller faktiske indfrielse af forpligtelsen efter balancedagen påvirker ikke klassificeringen som kort- eller langfristet gæld på balancedagen.

Det skal for hver aktivpost og gældspost oplyses, hvor stor en del, der forfalder inden for henholdsvis 12 måneder fra balancedagen og efter 12 måneder fra balancedagen.

Udskudte skatteaktiver og -forpligtelser må ikke præsenteres som henholdsvis omsætningsaktiver og kortfristet gæld.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL kan der vælges mellem to skemaer for præsentation af balancen. Efter det ene skema opdeles forpligtelser i hhv. hensatte forpligtelser og gældsforpligtelser. Denne opdeling findes ikke efter IFRS, hvor hensatte forpligtelser indgår under hhv. kortfristede og langfristede forpligtelser. Det andet skema efter ÅRL har en opdeling svarende til IFRS med opdeling i kort- og langfristede aktiver og forpligtelser.

Egenkapitalopgørelsen

Egenkapitalopgørelsen skal som minimum indeholde

- den samlede totalindkomst for regnskabsåret med særskilt angivelse af de samlede beløb, der kan henføres til ejere af modervirksomheden og til minoritetsinteresser
- virkningerne for hvert egenkapitalelement af ændringer i anvendt regnskabspraksis og korrektion af fejl efter IAS 8
- kapitaltransaktioner med ejere og udbytteuddelinger til ejerne
- en afstemning mellem den regnskabsmæssige værdi af hvert egenkapitalelement ved regnskabsårets begyndelse og afslutning med separat oplysning om hver ændring

Bevægelser på egenkapitalen vedrørende anden totalindkomst skal enten specificeres i egenkapitalopgørelsen eller i noterne.

Herudover skal der enten i egenkapitalopgørelsen eller i noterne oplyses om den beløbsmæssige størrelse af ud-

bytte, der er indregnet som udlodninger til ejere i løbet af regnskabsåret, og det dermed forbundne beløb pr. aktie. Foreslået, men ikke deklareret udbytte oplyses i noterne.

Minoritetsinteresserne præsenteres særskilt inden for egenkapitalen.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge IFRS 18 skal årets resultat fordelt på den andel, der kan henføres til modervirksomhedens aktionærer, og den andel, der kan henføres til minoritetsinteresserne, præsenteres i tilknytning til totalindkomstopgørelsen. Efter ÅRL præsenteres minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.

Efter ÅRL skal ledelsens forslag til udbytte fremgå som en særskilt post i egenkapitalen under overført overskud eller underskud. Efter IFRS oplyses ledelsens forslag til udbytte i noterne.

Ledelsesdefinerede resultatmål

I henhold til IFRS 18 skal en virksomhed give oplysninger om ledelsesdefinerede resultatmål samlet i én note til regnskabet.

Ledelsesdefinerede resultatmål er defineret som en mellemtotal af indtægter og omkostninger, der ikke er krævet i henhold til IFRS, men som bruges i offentlig kommunikation uden for regnskabet og giver ledelsens vurdering af et resultatmål for virksomheden som helhed. Tælleren eller nævneren i et nøgletal, som virksomheden anvender i den offentlige kommunikation, anses også som ledelsesdefinerede resultatmål, hvis denne er en mellemtotal af indtægter og omkostninger, der ikke er krævet i henhold til IFRS. Nedenstående mellemtotaler, der er oplistet i IFRS 18 (IFRS fastsatte mellemtotaler), anses ikke som ledelsesdefinerede resultatmål, fordi de er generelt anvendt og forstået:

a) bruttoresultat eller lignende (fx nettorenteindtægter, nettogebyrer, forsikringsresultat, nettolejeindtægter)
b) driftsresultat før afskrivninger, amortiseringer og nedskrivninger i henhold til IAS 36 (OPDAI - *Operating Profit or loss before Depreciation, Amortisation and Impairments within the scope of IAS 36*)
c) driftsresultat og nettoresultat vedrørende investeringer målt i henhold til indre værdis metode
d) driftsresultat og indtægter/omkostninger klassificeret som investeringsaktivitet (gælder kun for kreditinstitutter i særlige tilfælde)
e) resultat før skat
f) resultat af fortsættende aktiviteter

Opgørelser af totaler eller mellemtotaler af balanceposter, egenkapital eller pengestrømme, der ikke er krævet i henhold til IFRS, er ikke omfattet af bestemmelserne for ledelsesdefinerede resultatmål.

Virksomheden skal give en klar og forståelig beskrivelse af hvert enkelt resultatmål, hvilket indbefatter en passende benævnelse. Derudover skal virksomheden for hvert resultatmål give følgende oplysninger:

a) En beskrivelse af resultatmålet inkl. en forklaring på, hvorfor ledelsen vurderer, at resultatmålet giver nyttig information om virksomhedens resultater
b) Hvordan det enkelte resultatmål er opgjort. Det skal herunder tydeliggøres, hvis der er anvendt en metode, der fraviger virksomhedens regnskabspraksis, og hvis metoden ikke er i overensstemmelse med IFRS
c) En afstemning af det enkelte resultatmål til den mest direkte sammenlignelige IFRS-total i resultatopgørelsen eller en defineret mellemtotal, der ikke indgår i resultatopgørelsen, men heller ikke anses som et ledelsesdefineret resultatmål, jf. ovenfor
d) Skatteeffekten og effekten på minoritetsinteresser for hver post, der indgår i afstemningen nævnt under (c)
e) En beskrivelse af, hvordan virksomheden opgør skatteeffekten nævnt under (d)

Ledelsesdefinerede resultatmål er som alle andre oplysninger i regnskabet underlagt de generelle principper for præsentation af regnskaber, hvilket bl.a. betyder, at der skal gives sammenligningstal.
Der skal desuden gives en erklæring i regnskabet om, at resultatmålene formidler ledelsens syn på virksomhedens finansielle resultater, og at de ikke

nødvendigvis er sammenlignelige med resultatmål givet af andre virksomheder, selvom de måtte have en lignende benævnelse.

Hvis en virksomhed ændrer opgørelsen af et ledelsesdefineret resultatmål sammenholdt med tidligere år, indfører et nyt resultatmål, ophører med at præsentere et tidligere oplyst resultatmål eller ændrer metoden for opgørelse af skat af afstemningsposterne, skal der gives en forklaring herpå inkl. en begrundelse for ændringerne. Sammenligningstal skal tilpasses, medmindre det ikke er muligt, hvilket i givet fald skal oplyses.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

I henhold til IFRS skal der gives oplysning om ledelsesdefinerede resultatmål, som bruges i offentlig kommunikation uden for regnskabet og giver ledelsens vurdering af et resultatmål for virksomheden som helhed. ÅRL indeholder ikke sådanne krav.

Andre noteoplysninger i regnskabet

Noterne skal struktureres på en systematisk måde, som fremmer forståelsen og sammenligneligheden af virksomhedens regnskaber. Eksempler på en systematisk rækkefølge og gruppering af noterne omfatter bl.a.

- præsentation af de noter, der har størst betydning for forståelsen af den finansielle stilling og de opnåede resultater, først, fx ved gruppering af information om specifikke driftsaktiviteter
- præsentation af noter relateret til poster af ensartet karakter sammen, fx ved samlet præsentation af noter vedrørende aktiver, der måles til dagsværdi
- præsentation i den rækkefølge, som de enkelte regnskabsposter er præsenteret i regnskabet

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL skal noterne til årsregnskabet præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Efter IFRS struktureres noterne på en måde, som bedst fremmer forståelsen og sammenligneligheden af virksomhedens regnskaber.

Virksomheden skal oplyse følgende, hvis det ikke er oplyst på anden måde i forbindelse med offentliggørelsen af regnskabet:

- Hjemsted og juridisk selskabsform
- Virksomhedens adresse
- Virksomhedens drifts- og hovedaktiviteter
- Navnet på virksomhedens hhv. umiddelbare og ultimative modervirksomhed
- Virksomhedens levetid, hvis der er tale om en virksomhed, som er stiftet med henblik på at eksistere i en begrænset periode, hvorefter den likvideres

For hver aktieklasse skal der oplyses om antallet af aktier og antallet af aktier, der er udstedt, men endnu ikke fuldt indbetalt og de særlige rettigheder, der måtte være knyttet til de enkelte aktieklasser. Den nominelle værdi pr. aktie skal angives. Der skal for hver aktieklasse foretages en afstemning af antallet af aktier i begyndelsen af året og ved slutningen af året. Der skal gives oplysninger om egne aktier, som modervirksomheden selv, dattervirksomheder og associerede virksomheder ejer. På samme måde skal der gives oplysninger om aktier, som kan kræves udstedt ifølge optionsaftaler eller salgskontrakter, inklusiv oplysninger om betingelser og beløb. Karakteren og formålet med de enkelte reserver i egenkapitalen skal også angives.

Om virksomhedens kapital skal oplyses

- virksomhedens målsætning, politikker og procedurer for styring af kapital
- kvantitative oplysninger om, hvad virksomheden betragter som kapital
- hvorvidt virksomheden har levet op til eventuelle kapitalkrav, som den måtte være underlagt
- hvis virksomheden ikke har levet op til eventuelle kapitalkrav, hvilke konsekvenser den manglende opfyldelse af kapitalkrav har for virksomheden

Virksomheden skal i noterne oplyse om det samlede udbytte og udbytte pr. aktie, som enten er foreslået eller deklareret før regnskabets godkendelse, men som ikke er indregnet i balancen.

Endelig stiller SIC–29 yderligere oplysningskrav til aftaler, hvor en virksomhed (operatør) får tildelt koncessionsrettigheder af en anden virksomhed (leverandør) til at yde service, der giver offentligheden adgang til større anlægsbyggerier e.l., fx broer, luft-havne eller telekommunikationsnetværk.

Vi henviser i øvrigt til illustrative eksempler til IFRS 18, der giver et eksempel på en totalindkomstopgørelse, balance og egenkapitalopgørelse, som lever op til minimumskravene i IFRS 18, samt vores globale IFRS-eksempelregnskab, som kan downloades fra www.iasplus.com.

IFRS 19

Omhandler	Regnskab for visse dattervirksomheder
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	IFRS 19, *Dattervirksomheder uden offentlig bevågenhed: Oplysninger* omhandler udelukkende oplysninger i regnskabet for dattervirksomheder uden offentlig bevågenhed, som har tilvalgt anvendelse af IFRS 19. Virksomheder, som har tilvalgt IFRS 19 skal følge alle indregnings- og målingsbestemmelser i øvrige IFRS standarder. IFRS 19 er endnu ikke godkendt til brug i EU.

IFRS 19 - Dattervirksomheder uden offentlig bevågenhed: Oplysninger

IFRS 19, *Dattervirksomheder uden offentlig bevågenhed: Oplysninger* giver visse dattervirksomheder mulighed for at aflægge deres koncernregnskab og/eller separate regnskab efter IFRS med fuld overholdelse af alle indregnings- og målingsbestemmelser, men med væsentligt reducerede oplysningskrav end under fuld IFRS.

Anvendelsesområde

En virksomhed kan anvende IFRS 19, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- Virksomheden er en dattervirksomhed (inkl. dattervirksomheder, som også selv er modervirksomheder)
- Virksomheden har ikke offentlig bevågenhed
- Virksomhedens øverste modervirksomhed eller en mellemliggende modervirksomhed aflægger koncernregnskab, som er offentligt tilgængeligt, i overensstemmelse med IFRS.

En virksomhed har offentlig bevågenhed (og kan dermed ikke anvende IFRS 19), hvis

- Virksomhedens gælds- eller egenkapitalinstrumenter handles på et offentligt marked, eller er i gang med optagelse til handel på et offentligt marked, eller
- En af virksomhedens hovedaktiviteter er at besidde og administrere aktiver for en bredere kreds af eksterne parter (fx vil banker, forsikringsvirksomheder, investeringsforeninger, investeringsbanker ofte være omfattet at dette punkt)

Virksomheder, som opfylder ovenstående kriterier for anvendelse af IFRS 19, kan frivilligt vælge at anvende IFRS 19 i deres eget koncernregnskab, i deres modervirksomhedsregnskab eller i deres selskabsregnskab (hvis de ikke har dattervirksomheder). Selvom dattervirksomheden har valgt at aflægge sit eget koncernregnskab i overensstemmelse med fuld IFRS, kan dattervirksomheden fortsat vælge at anvende IFRS 19 i modervirksomhedsregnskabet.

Tilvalg eller fravalg af IFRS 19

Virksomheder, som har valgt at anvende IFRS 19 i en regnskabsperiode, kan frivilligt fravælge anvendelsen af IFRS 19 i efterfølgende regnskabsperioder, ligesom anvendelse af IFRS 19 **skal** fravælges, hvis virksomheden ikke længere opfylder kriterierne for anvendelse af IFRS 19. Anvendelse af IFRS 19 kan tilvælges af virksomheden mere end en gang, når blot kriterierne for anvendelse er opfyldt.

Oplysninger for sammenligningsperioden tilpasses afhængigt af, om IFRS 19 anvendes for indeværende regnskabsperiode. Dvs.

- Virksomheder der anvender IFRS 19 i indeværende periode, men ikke anvendte IFRS 19 i den umiddelbart foregående periode, skal kun medtage sammenligningstal for alle beløb der indgår i indeværende periodes regnskab

- Virksomheder, der ikke anvender IFRS 19 i indeværende periode, men anvendte IFRS 19 i den umiddelbart foregående periode, skal medtage sammenligningstal for alle beløb der indgår i indeværende periodes regnskab (fulde IFRS oplysninger).

Bestemmelserne i IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl** vedrørende ændring i anvendt regnskabspraksis gælder ikke for virksomhedens tilvalg eller fravalg af IFRS 19.

Oplysninger i regnskabet

Hvis virksomhedens regnskab aflægges i overensstemmelse med IFRS og IFRS 19, skal dette fremgå tydeligt og entydigt af regnskabet.

Oplysningskravene i IFRS 19 er en reduceret version af oplysningskravene i øvrige IFRS standarder. IFRS 19 oplister udtømmende de oplysningskrav der gælder for virksomheder, som har tilvalgt anvendelse af standarden.

Oplysningskrav i øvrige IFRS standarder gælder derfor ikke, bortset fra følgende oplysninger:

- Virksomheder, som udover IFRS 19 også anvender IFRS 8, *Driftssegmenter*, IFRS 17, *Forsikringskontrakter*, eller IAS 33, *Indtjening pr. aktie*, skal medtage alle de oplysninger der er krævet i disse standarder
- Hvis oplysninger, som er krævet i IFRS 19, ikke er tilstrækkelige til at give regnskabslæser en forståelse af effekten af transaktioner og andre begivenheder/forhold på virksomhedens økonomiske stilling og resultater, skal der gives yderligere oplysninger end de i IFRS 19 krævede.

Vi henviser til paragrafferne 21-276 i IFRS 19 for en udtømmende oplistning af oplysningskravene i IFRS 19.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændrer IFRS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber.*

IFRS 20

Omhandler	Indregning, måling, præsentation og oplysning om regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	IASB udstedte i maj 2026 IFRS 20, *Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser*, der erstatter den midlertidige standard IFRS 14 *Regulatoriske aktiver og forpligtelser*. IFRS 20 træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2029 eller senere.

IFRS 20 - Regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser

De fleste virksomheder kan selv fastsætte priserne for de varer og tjenesteydelser, de leverer til deres kunder. Dette gælder dog ikke for de virksomheder, der opererer i en række specifikke sektorer, hvor en regulerende myndighed fastsætter størrelsen af den takst eller kompensation den enkelte virksomhed er berettiget til at opkræve hos kunderne.

IFRS 20 introducerer en ny model for den regnskabsmæssige behandling af regulatoriske aktiver og forpligtelser. Standarden er særlig relevant for virksomheder, der opererer i takstregulerede sektorer – typisk forsyningsvirksomheder inden for el, gas, vand og transport.

Formål og anvendelsesområde

IFRS 20 kræver, at virksomheder giver relevant information, som giver et retvisende billede af, hvordan regulatoriske indtægter og omkostninger påvirker resultatet, samt hvordan regulatoriske aktiver og forpligtelser påvirker balancen.

IFRS 20 supplerer de øvrige IFRS-standarder. Dette medfører, at alle relevante regnskabsstandarder – herunder særligt IFRS 15 – skal anvendes på de rettigheder og forpligtelser, der følger af en regulatorisk aftale, inden IFRS 20 bringes i anvendelse. IFRS 20 indeholder alene de helt specifikke krav til indregning, måling, præsentation og oplysning om regulatoriske aktiver, regulatoriske forpligtelser, regulatoriske indtægter og regulatoriske omkostninger.

IFRS 20 gælder for alle regulatoriske aktiver og forpligtelser med undtagelse af de regulatoriske aktiver og forpligtelser, der opstår, hvor præmier i forsikringskontrakter, omfattet af IFRS 17, er regulerede.

Centrale definitioner

Regulatoriske aktiver og forpligtelser

Et regulatorisk aktiv er en retsgyldig gældende ret – skabt af en regulatorisk aftale – til at tillægge et beløb ved fastsættelsen af den regulerede takst, der opkræves hos kunderne, i fremtidige perioder, fx til dækning af større realiserede omkostninger end budgetteret. Retten opstår, fordi en del af eller hele den samlede tilladte kompensation for allerede leverede varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af takstreguleringen, endnu ikke er indregnet som omsætning efter IFRS 15. En ret til at tillægge beløb i fremtidige regulerede takster af andre årsager udgør ikke et regulatorisk aktiv.

En regulatorisk forpligtelse er en retsgyldig gældende forpligtelse – skabt af en regulatorisk aftale – til at fratrække et beløb ved fastsættelsen af den regulerede takst i fremtidige perioder, fx som følge af et realiseret større overskud i den aktuelle regnskabsperiode end berettiget til. Forpligtelsen opstår, fordi en del af eller hele den samlede tilladte kompensation for takstregulerede varer eller tjenesteydelser, der skal leveres i fremtiden, allerede er indregnet som omsætning efter IFRS 15. En forpligtelse til at fratrække beløb i fremtidige regulerede takster af andre årsager er ikke en regulatorisk forpligtelse.

Et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse eksisterer alene, hvis:

1. virksomheden og en regulerende myndighed er parter i en regulatorisk aftale, der foreskriver den regulerede takst for de varer eller tjenesteydelser virksomheden leverer til kunderne; og
2. en del af eller hele den samlede tilladte kompensation for regulatoriske varer eller tjenesteydelser opkræves hos kunderne, via regulerede takster, i en anden periode end den, hvori leveringen finder sted.

Det vil sige, at de regulatoriske aktiver og forpligtelser afspejler tidsmæssige forskelle, der afvikles i kommende regnskabsperioder.

Regulatoriske indtægter og regulatoriske omkostninger

Regulatoriske indtægter og regulatoriske omkostninger er de indtægter og omkostninger, der opstår som følge af ændringer i et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse.

Ikke alle ændringer i regulatoriske aktiver og forpligtelser giver anledning til regulatoriske indtægter eller omkostninger. Fx medfører overtagelse af et regulatorisk aktiv eller forpligtelse i forbindelse med en virksomhedssammenslutning ikke en regulatorisk indtægt eller omkostning. Det samme gælder valutakursforskelle, der opstår ved omregning til præsentationsvaluta i overensstemmelse med IAS 21.

Regulatorisk aftale

En regulatorisk aftale er en aftale, der skaber et sæt af retsgyldige rettigheder og forpligtelser, og som foreskriver, hvordan en regulerende myndighed fastsætter den regulerede takst (eller et interval herfor), som virksomheden opkræver hos kunderne.

Samlet tilladt kompensation og tidsmæssige forskelle

Den samlede tilladte kompensation er det beløb, som virksomheden er berettiget til (via en regulatorisk aftale) for levering af varer og tjenesteydelser i en given regnskabsperiode. Beløbet opkræves via regulerede takster (og indgår dermed i IFRS 15-omsætningen) enten:

- i den samme periode som leveringen finder sted; eller
- i en anden periode.

Når den regulatoriske aftale foreskriver inkludering af hele eller dele af en tilladt omkostning (eller indtægt) i opgørelsen af den regulerede takst i en periode, der er forskellig fra den regnskabsperiode, hvori virksomheden indregner samme omkostning (eller indtægt) i henhold til IFRS-standarderne, opstår der en tidsmæssig forskel. Denne tidsmæssige forskel kan give anledning til et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse med tilhørende regulatorisk indtægt eller omkostning.

Den specifikke regulatoriske aftale regulerer, hvilken kompensation virksomheden er berettiget til – og i hvilken periode. Den samlede tilladte kompensation kan derfor indeholde forskellige komponenter. Disse kan fx være:

- Tilladte omkostninger: Omkostninger defineret i IFRS og som indgår ved opgørelsen af den regulerede takst.
- Profitmargin: Margin som virksomheden tillades at tjene på de tilladte omkostninger.
- Regulatorisk afkast: Afkast virksomheden tillades at tjene på dens regulatoriske kapitalgrundlag.

Kompensationen kan være relateret både til poster, der påvirker det regulatoriske kapitalgrundlag, og poster der ikke påvirker det regulatoriske kapitalgrundlag. Der er særlige indregningskriterier for kompensation relateret til tidsmæssige forskelle, der påvirker det regulatoriske kapitalgrundlag, jf. nedenfor.

Standarden angiver, hvornår forskellige typer af kompensation og fradrag udgør en del af den samlede tilladte kompensation. Fx indgår kompensation for tilladte omkostninger i den samlede tilladte kompensation i den periode, hvori virksomheden indregner disse omkostninger efter IFRS-standarderne, mens kompensation for regulatorisk afkast indgår i den periode, hvori den regulatoriske aftale anvender en afkastsats på det regulatoriske kapitalgrundlag.

Vilkår og metode for opgørelse af kompensationen varierer på tværs af sektorer og de enkelte regulatoriske aftaler. Der kan således opstå forskellige typer af tidsmæssige forskelle. Standarden indeholder specifik vejledning om de oftest forekommende tidsmæssige forskelle:

- Tilladte omkostninger, herunder indkomstskatter.
- Regulatorisk afkast på virksomhedens kapitalgrundlag, herunder er der særlige bestemmelser for aktiver, der endnu ikke er taget i brug og sammenhængen til IAS 23 om låneomkostninger.
- Incitamentsbetalinger ift. virksomhedens opfyldelse af præstationsmål.
- Inflation og påvirkningen på det regulatoriske kapitalgrundlag og regulatoriske afkast.
- Tilladt omsætning.

Type af forskel	Eksempel
Tidsmæssig forskel vedr. kompensation for tilladte omkostninger, der ikke påvirker det regulatoriske kapitalgrundlag	Den regulerede takst, som virksomheden kan opkræve for perioden, er baseret på budgetterede omkostninger. Virksomheden er berettiget til at justere den regulerede takst i fremtidige perioder for forskellen mellem periodens budgetterede og faktiske omkostninger.
	Tilladte omkostninger kan først indgå i den regulerede takst, når de er betalte, mens omkostningerne efter IFRS indregnes på et tidligere tidspunkt. Dette kan fx vedrøre en hensat forpligtelse eller indkomstskat.
Tidsmæssig forskel vedr. kompensation for tilladte omkostninger, der påvirker det regulatoriske kapitalgrundlag	Afskrivningsperioden for aktiverne, der indgår i det regulatoriske kapitalgrundlag, og som kompenseres gennem den regulerede takst, er forskellig fra aktivernes brugstid opgjort efter IFRS; dvs. den regulatoriske afskrivningsperiode er forskellig fra IFRS-afskrivningsperioden.
Tidsmæssig forskel vedr. tilladt omsætning	Den regulerede takst, som virksomheden kan opkræve for perioden, er beregnet på baggrund af en forventet leveret mængde. Virksomheden er berettiget/forpligtet til at justere den regulerede takst i fremtidige perioder for effekten af forskellen mellem den forventede og faktiske mængde leveret til kunderne i perioden.
Tidsmæssig forskel vedr. regulatorisk afkast	Den regulerede takst for perioden er baseret på et regulatorisk afkast, der beregnes på baggrund af et forventet regulatorisk kapitalgrundlag. Virksomheden er berettiget til at justere den regulerede takst i fremtidige perioder for forskellen mellem det forventede og aktuelle regulatoriske kapitalgrundlag for perioden.

Indregning

Indregning

Som udgangspunkt skal virksomheden indregne alle regulatoriske aktiver og forpligtelser, der eksisterer ved udgangen af regnskabsperioden, samt tilhørende regulatoriske indtægter og omkostninger, der opstår i løbet af perioden.

Som beskrevet ovenfor eksisterer et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse, når aktivet eller forpligtelsen opstår fra tidsmæssige forskelle, der repræsenterer en retsgyldig gældende ret til at tillægge eller fratrække et beløb ved opgørelsen af den regulerede takst for fremtidige perioder. IFRS 20 indeholder specifik vejledning i vurdering af, om den gældende ret er retsgyldig.

Hvis der er usikkerhed om, hvorvidt et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse eksisterer, skal virksomheden alene indregne aktivet eller forpligtelsen, såfremt det er mere sandsynligt end ikke, at aktivet eller forpligtelsen eksisterer (og de eventuelt særlige indregningskriterier, som nærmere beskrevet nedenfor, er opfyldte). Usikkerheden kan vedrøre eksistensen af en gældende ret eller forpligtelse, dens retsgyldighed eller begge dele.

Begrænsninger i indregningen af visse regulatoriske aktiver og forpligtelser

IFRS 20 indeholder særlige indregningskriterier for regulatoriske aktiver og forpligtelser, der opstår fra:

- regulatorisk afskrivning af det regulatoriske kapitalgrundlag; og/eller
- kompensation baseret på benchmarks med ikke-observerbare input.

Særligt indregningskriterium for regulatorisk afskrivning af regulatorisk kapitalgrundlag

Begrebet 'regulatorisk kapitalgrundlag' bruges ofte om den aktivbase som virksomheder i takstregulerede sektorer bruger ved levering af varer og tjenesteydelser omfattet af reguleringen. Virksomheden kompenseres typisk for dens investering i kapitalgrundlaget gennem genindvinding af afskrivninger og et regulatorisk afkast.

Et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse, der opstår fra regulatorisk afskrivning af det regulatoriske kapitalgrundlag, skal indregnes hvis, og kun hvis, det regulatoriske kapitalgrundlag har en direkte sammenhæng med en eller flere såkaldte relaterede poster (*related items*).

Det regulatoriske kapitalgrundlag omfatter iht. IFRS 20 aktiver og andre poster, som en regulatorisk aftale giver virksomheden ret til at genindvinde ved at tillægge et beløb for regulatoriske afskrivninger ved opgørelse af den regulerede takst. Denne regulatoriske afskrivning giver ret til kompensation (eller kræver reduktion) for beløb, der opstår fra 'relaterede poster'. Standarden oplister følgende eksempler på relaterede poster:

- Aktiver, der iht. IFRS er afskrivningsberettigede.
- Andre relaterede poster.

Andre relaterede poster kan fx omfatte omkostninger (fx pensionsomkostninger, hensatte forpligtelser eller indkomstskatter), der efter IFRS-standarderne indregnes i resultatopgørelsen i perioden, men som iht. den regulatoriske aftale skal tillægges det regulatoriske kapitalgrundlag.

En 'relateret post' er defineret som en post, der giver anledning til beløb, som en regulatorisk aftale skaber ret til kompensation for (eller en forpligtelse til fradrag for) via regulatorisk afskrivning.

For at demonstrere en direkte sammenhæng for afskrivningsberettigede aktiver, skal virksomheden være i stand til at følge, hvordan beløb bliver kompenseret eller fradraget ved opgørelsen af de regulatoriske afskrivninger og dermed påvirkningen på den regulerede takst. Den direkte sammenhæng skal følges for både beløb og periode.

Vurderingen af om der er direkte sammenhæng mellem det regulatoriske kapitalgrundlag og de afskrivningsberettigede aktiver efter IFRS, skal efter standarden foretages for den mindste gruppe af aktiver, for hvilke virksomheden har mulighed for at følge, hvordan beløb kompenseres gennem regulatoriske afskrivninger. Grupperingen af aktiver kan ikke overstige en aktivklasse som defineret i hhv. IAS 16, *Materielle anlægsaktiver,* IAS 38, *Immaterielle aktiver* og IFRS 16, *Leasing*.

IFRS 20 indeholder følgende indikatorer på, hvornår der er en direkte sammenhæng hhv. ikke er en direkte sammenhæng mellem det regulatoriske kapitalgrundlag og de afskrivningsberettigede aktiver.

Direkte sammenhæng	Ingen direkte sammenhæng
Aktiver eller aktivklasser, der indgår i virksomhedens regulatoriske kapitalgrundlag, er tilstrækkelig ens med de afskrivningsberettigede aktiver eller IFRS aktivklasser, hvilket gør virksomheden i stand til at følge eventuelle forskelle.	Den regulerende myndighed opgør det regulatoriske kapitalgrundlag ved brug af information, der er væsentlig forskellig fra information om virksomhedens afskrivningsberettigede aktiver iht. IFRS-standarderne.
Den regulerende myndighed fastlægger beløbet for regulatoriske afskrivninger, som skal kompensere for de omkostningsførte afskrivninger, ved anvendelse af IFRS-standarderne.	Den regulerende myndighed fastlægger de regulatoriske afskrivninger på grundlag af faktorer, der ikke er relateret til IFRS-afskrivningen på de afskrivningsberettigede aktiver.

Virksomheden skal for 'andre relaterede poster' tilsvarende demonstrere en direkte sammenhæng til det regulatoriske kapitalgrundlag og være i stand til at følge, hvordan de regulatoriske afskrivninger i fremtidige perioder påvirkes, hvis fx en tilladt omkostning er indregnet i periodens resultat efter IFRS, men indgår i det regulatoriske kapitalgrundlag.

Særligt indregningskriterium for kompensation baseret på benchmarks med ikke-observerbare input
Hvis kompensationen for en tilladt omkostning er baseret på et benchmark, der er fastsat ved hjælp af ikke-observerbare input, kan virksomheden ikke indregne det regulatoriske aktiv eller den regulatoriske forpligtelse før den regulerende myndighed har fastsat kompensationen baseret på det aktuelle benchmark.

Ophør af indregning

Virksomheden skal ophøre med at indregne en del af eller hele det regulatorisk aktiv eller forpligtelse, når den pågældende del ikke længere opfylder:

- definitionen på et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse; eller
- indregningskriteriet for et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse.

Definitionen på et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse opfyldes fx ikke længere, når virksomheden inddriver en del af et regulatorisk aktiv eller indfrier en del af en regulatorisk forpligtelse, eller når en regulerende myndighed eller en anden part eftergiver en del af et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse. I sidstnævnte tilfælde skal virksomheden indregne et nyt aktiv eller en ny forpligtelse, hvis dette kræves af andre IFRS-standarder, og indregne forskellen mellem det ophørte beløb og det eventuelle nye aktiv eller den nye forpligtelse i resultatopgørelsen.

Indregningskriteriet er fx ikke længere opfyldt, hvis det ikke længere er mere sandsynligt end ikke, at det regulatoriske aktiv eller forpligtelse eksisterer; eller hvis der ikke længere er en direkte sammenhæng mellem det regulatoriske kapitalgrundlag og en eller flere relaterede poster.

Ved ophør af indregning af et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse indregnes den tilhørende regulatoriske omkostning eller regulatoriske indtægt i resultatopgørelsen.

Måling

Medmindre den simplificerede målemetode finder anvendelse, jf. nedenfor, skal virksomheden ved første indregning:

- estimere alle fremtidige pengestrømme, der opstår ved inddrivelse af et regulatorisk aktiv eller indfrielse af en regulatorisk forpligtelse; og
- tilbagediskontere de estimerede fremtidige pengestrømme med den regulatoriske rentesats.

Estimering af fremtidige pengestrømme

Virksomheden skal medtage alle estimerede fremtidige pengestrømme inden for den regulatoriske aftales grænse – og kun disse. Det vil sige pengestrømme, for hvilke der eksisterer en retsgyldig gældende ret til at tillægge beløb eller en forpligtelse til at fratrække beløb i de regulerede takster for fremtidige perioder.

De fremtidige perioder omfatter perioder, hvor virksomheden har en gældende retsgyldig ret eller forpligtelse til at levere de regulatoriske varer eller tjenesteydelser inkl. fx perioder omfattet af en retsgyldig forlængelsesoption.

De fremtidige pengestrømme omfatter desuden eventuel kompensation virksomheden har en retsgyldig gældende ret til at modtage eller forpligtelse til at betale ved ophør af den regulatoriske aftale.

Ved estimering af pengestrømmene skal virksomheden tage alle rimelige og underbyggede oplysninger i betragtning, der er tilgængelige uden uforholdsmæssig stor indsats eller omkostning.

Tilbagediskontering med den regulatoriske rentesats

Virksomheden skal som udgangspunkt tilbagediskontere de estimerede fremtidige pengestrømme med den regulatoriske rentesats, der er specificeret i den regulatoriske aftale.

I visse specifikke situationer, skal virksomheden dog i stedet anvende den implicitte regulatoriske rentesats ved tilbagediskonteringen. Dette er fx tilfældet, hvor den regulatoriske rentesats ikke er konstant i det regulatoriske aktivs eller den regulatoriske forpligtelses levetid.

Som en undtagelse fra kravet om at opgøre en implicit regulatorisk rente, kan virksomheden vælge ikke at tilbagediskontere pengestrømme fra regulatoriske aktiver og forpligtelser indtil den regulatoriske rente begynder at påløbe. Undtagelsen kan alene anvendes i de tilfælde, hvor perioden mellem indregning af et regulatorisk aktiv eller en regulatorisk forpligtelse, og tidspunktet for, hvornår en regulatorisk rente begynder at påløbe, udgør et år eller mindre.

Efterfølgende måling

På hver balancedag skal virksomheden opdatere estimaterne for beløb og forfaldstidspunkt for de fremtidige pengestrømme. Virksomheden skal anvende en uændret diskonteringssats, medmindre den specificerede eller implicitte regulatoriske rentesats ændres efter første indregning. En ændring i den regulatoriske rente vil ændre de fremtidige pengestrømme, hvorfor virksomheden skal:

- opdatere estimatet over de fremtidige pengestrømme; og
- tilbagediskontere de nye forventede fremtidige pengestrømme med den ny regulatoriske rente.

Simplificeret målemetode

En simplificeret målemetode skal anvendes til måling af regulatoriske aktiver og forpligtelser for følgende specifikke tidsmæssige forskelle:

- tidsmæssige forskelle, der opstår fordi den regulatoriske aftale behandler en omkostning eller en indtægt på kontantbasis. Det vil sige, at en tilladt omkostning (eller indtægt) først kan indgå (fradrages) i den regulerede takst, når omkostningen (indtægten) er blevet betalt.

- Tidsmæssige forskelle, der opstår fordi den regulatoriske aftale først yder kompensation for kredittab i den regulerede takst, når der ikke længere er nogen rimelig forventning om, at virksomheden vil modtage betaling, og ikke på det tidligere tidspunkt, hvor virksomheden indregner et forventet kredittab efter IFRS 9.

Den simplificerede målemetode kræver, at virksomheden måler disse regulatoriske aktiver og forpligtelser:

- til den bogførte værdi af det relaterede aktiv, forpligtelse eller tabshensættelse under anvendelse af IFRS-standarderne; og
- justerer den bogførte værdi, så eventuelle forskelle mellem det regulatoriske aktiv eller den regulatoriske forpligtelse og det relaterede aktiv, forpligtelse eller tabshensættelse reflekteres.

Særligt vedrørende skat og udskudt skat

Tidsmæssige forskelle vedrørende indkomstskat kan opstå, hvis den regulerede sats for perioden, inkluderer et beløb for indkomstskatter (både skatteindtægter og skatteomkostninger), der er forskellig fra det beløb, der regnskabsmæssigt er indregnet efter IAS 12, *Indkomstskatter*. IFRS 20 kræver eksplicit, at virksomheden anvender IAS 12 ved den regnskabsmæssige behandling af forskelle mellem regnskabsmæssige og skattemæssige værdier for henholdsvis de regulatoriske aktiver og forpligtelser.

Indregningen af relaterede udskudte skatteaktiver eller -forpligtelser, og tilhørende udskudte skatteindtægter eller -omkostninger, kan resultere i indregning af yderligere regulatoriske aktiver eller forpligtelser, hvilket fører til indregning af yderligere udskudt skat. I sådanne tilfælde skal målingen af det regulatoriske aktiv eller den regulatoriske forpligtelse reflektere denne iterative proces, hvilket resulterer i et beløb for det regulatoriske aktiv eller forpligtelse, der inkluderer kompensation eller fradrag for egen skatteeffekt.

Præsentation og klassifikation

Resultatopgørelse og totalindkomstopgørelse

Alle regulatoriske indtægter og omkostninger, herunder regulatoriske renteindtægter og renteomkostninger, klassificeres som omsætning. Nettobeløbet af regulatoriske indtægter og omkostninger præsenteres i én linje i resultatopgørelsen. Nettobeløbet kan være negativt.

Dog skal regulatoriske indtægter og omkostninger, der er relateret til poster indregnet i anden totalindkomst, fx aktuarmæssige gevinster og tab på pensionsforpligtelser eller effekt af sikring af fremtidige pengestrømme, ligeledes indregnes i anden totalindkomst. Regulatoriske indtægter og omkostning indregnet i anden totalindkomst overføres til resultatopgørelsen, hvis og kun hvis, den relaterede omkostning eller indtægt overføres til resultatopgørelsen iht. bestemmelserne i de øvrige IFRS-standarder. Ophør af indregning af et regulatorisk aktiv eller forpligtelse medfører ikke i sig selv en overførsel fra anden totalindkomst til resultatopgørelsen.

Balance

Regulatoriske aktiver og forpligtelser præsenteres som særskilte poster i balancen. Kort- og langfristede regulatoriske aktiver og forpligtelser præsenteres i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i IFRS 18, medmindre virksomheden præsenterer alle aktiver og forpligtelser i likviditetsmæssig rækkefølge.

Oplysninger i regnskabet

Det overordnede formål med oplysningskravene er at give regnskabsbrugerne mulighed for at forstå virksomhedens:

- regulatoriske indtægter og omkostninger, som sammen med oplysningskravene i de øvrige IFRS-standarder, skal give information om virksomhedens samlede tilladte kompensation og udsigterne til fremtidige pengestrømme for periodens leverede varer og tjenesteydelser, som er omfattet af takstreguleringen; og
- regulatoriske aktiver og forpligtelser og påvirkningen på den finansielle stilling, herunder forstå beløb, forfaldstidspunkter og usikkerhed for de fremtidige pengestrømme.

Afstemninger og kvantitative oplysninger

Virksomheden skal i tabelform præsentere en afstemning fra primo til ultimo af den regnskabsmæssige værdi for henholdsvis regulatoriske aktiver og regulatoriske forpligtelser.

Periodens bevægelser grupperes i:

- ændringer indregnet i resultatopgørelsen;
- ændringer indregnet i anden totalindkomst; og
- øvrige ændringer.

I afstemningerne skal virksomheden oplyse om:

- regulatoriske aktiver og forpligtelser opstået i perioden;
- inddrivelse af regulatoriske aktiver og indfrielse af regulatoriske forpligtelser;
- regulatorisk renteindtægt og regulatorisk renteomkostning;
- øvrige komponenter af regulatorisk indtægt og regulatorisk omkostning (fx genberegninger og ændringer i aftalens grænse); samt
- ændringer, der ikke giver anledning til regulatorisk indtægt eller regulatorisk omkostning (fx virksomhedssammenslutninger).

For regulatoriske aktiver og forpligtelser, der er målt efter standardens almindelige bestemmelser baseret på fremtidige pengestrømme, skal virksomheden desuden medtage en forfaldsanalyse, der fordelt på passende tidsintervaller viser, hvornår virksomheden forventer at inddrive regulatoriske aktiver og indfri regulatoriske forpligtelser. Oplysningerne skal opdeles mellem poster med en regulatorisk rentesats, der ikke er nul, og poster med en nul-rentesats. Oplysningerne skal baseres på udiskonterede pengestrømme eksklusive eventuel regulatorisk rente.

Virksomheden skal desuden oplyse om

- den eller de anvendte diskonteringssatser,
- en forklaring af, hvordan usikkerheder påvirker inddrivelse og indfrielse, samt
- de regnskabsmæssige værdier af regulatoriske aktiver og forpligtelser, for hvilke undtagelsen om tilbagediskontering er anvendt.

For regulatoriske aktiver og forpligtelser målt efter den simplificerede målemetode skal virksomheden give oplysninger om forholdet mellem de regulatoriske poster og de relaterede poster – herunder sammenhængen mellem regnskabsmæssige værdier og ændringer heri, sammenhængen mellem de tilknyttede risici og en forklaring af, hvordan usikkerheder påvirker inddrivelse og indfrielse.

Ikke-indregnede regulatoriske aktiver og forpligtelser

Virksomheden skal oplyse om ikke-indregnede regulatoriske aktiver og forpligtelser, herunder hvilken type kompensation eller fradrag de vedrører, og årsagen til, at de ikke er indregnet – fx fordi det regulatoriske kapitalgrundlag ikke har en direkte sammenhæng med en relateret post.

Regulatorisk kapitalgrundlag og relaterede poster

Virksomheden skal give oplysninger, der gør regnskabsbrugerne i stand til at forstå sammenhængen mellem virksomhedens regulatoriske kapitalgrundlag og de relaterede poster. Konkret skal virksomheden oplyse om:

- typen af sammenhæng (direkte eller ikke-direkte) mellem kapitalgrundlaget og de relaterede poster;
- begrundelsen for denne vurdering;
- eventuelle ændringer til eller fra en direkte sammenhæng og årsagen hertil; samt
- den regulatoriske tilgang (nominel eller real) som den regulerede myndighed bruger til kompensation for inflation på kapitalgrundlaget.

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

IFRS 20 træder i kraft for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2029 eller senere. Tidligere anvendelse er tilladt – i Danmark dog ikke før standarden er godkendt af EU. Standarden afløser IFRS 14, *Regulatoriske aktiver og forpligtelser*.

Overgangsmetode

Virksomheden kan vælge at anvende IFRS 20 enten fuldt retrospektivt i overensstemmelse med IAS 8, *Grundlag for udarbejdelse af regnskaber* eller ved hjælp af den i standarden beskrevne modificerede retrospektive metode. Uanset valg af metode skal virksomheden på overgangsdatoen:

- indregne og måle regulatoriske aktiver og forpligtelser, som om standarden altid havde været anvendt;
- ophøre med at indregne alle regulatoriske poster, der ikke opfylder kravene til indregning efter IFRS 20;
- indregne eventuelle udskudte skatteeffekter af disse justeringer; og
- indregne nettobeløbet af justeringerne i overført resultat (eller en anden passende komponent på egenkapitalen).

Virksomheden skal præsentere tilpassede sammenligningstal for det regnskabsår, der umiddelbart går forud for datoen for første anvendelse, og give de kvantitative oplysninger, der kræves af IAS 8.

Lempelser ved den modificerede retrospektive metode

En virksomhed, der vælger den modificerede retrospektive metode, kan anvende en eller flere af følgende lempelser på overgangsdatoen:

1. anvende kravene til regulatorisk afkast på aktiver, der endnu ikke er klar til brug, kun på aktiver, der ikke er klar til brug på overgangsdatoen,
2. se bort fra implicitte regulatoriske rentesatser, udledt af den regulatoriske aftale før overgangsdatoen, og
3. anvende efterfølgende viden ved anvendelsen af standardens krav - fx ved estimering af pengestrømme.

IAS 1

Omhandler	Regnskabets præsentation og generelle indhold
Tilhørende IFRIC/SIC	SIC–29, *Oplysning – koncessionsrettigheder til at yde service*
Bemærk	IASB udstedte i april 2024 IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber*, der erstatter IAS 1. IFRS 18 træder i kraft for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere med mulighed for tidligere anvendelse. Der henvises til det særskilte kapitel vedrørende IFRS 18. Samtidig bliver nogle af bestemmelserne i IAS 1 overført til IAS 8, der i denne forbindelse ændrer titel til "*Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*". Vi har i denne publikation medtaget et særskilt kapitel vedrørende IAS 8, der gælder efter implementeringen af IFRS 18. Derudover er der i forbindelse med udstedelse af IFRS 18 foretaget nogle mindre ændringer til andre IFRS standarder inklusiv henvisning til IFRS 18 eller IAS 8 i stedet for IAS 1. Hvor det er relevant, er der indsat en bemærkning herom i andre kapitler.

IAS 1 – Præsentation af regnskaber

IAS 1 fastlægger grundlaget for præsentation af regnskaber for at opnå sammenlignelighed både med virksomhedens egne regnskaber fra tidligere år og med andre virksomheders regnskaber. Standarden indeholder en række generelle forhold om præsentation af regnskaber, herunder krav til minimumsindhold.

Standarden anvendes for alle regnskaber til brug for offentligheden, og den tager ikke hensyn til bestemte regnskabsbrugeres særlige informationsbehov. Regnskabsbrugerne er – ifølge IASB-begrebsrammen – primært investorer, långivere og andre kreditorer, der stiller risikovillig kapital til rådighed, idet deres behov også opfylder de fleste af behovene hos de andre regnskabsbrugere (såsom ansatte, kunder, offentlige myndigheder og offentligheden generelt). Standarden gælder for både separate regnskaber og koncernregnskaber – og for alle typer af virksomheder.

Standardens bestemmelser om struktur og indhold i regnskaber, gælder ikke for delårsrapporter som udarbejdes i sammendraget form i henhold til IAS 34, *Præsentation af delårsregnskaber*.

IASB fastslår, at formålet med regnskaber er at give information om en virksomheds finansielle stilling, indtjening og pengestrømme, som er til nytte for regnskabsbrugere, når de skal træffe beslutninger af økonomisk art.

Regnskabets bestanddele

Et fuldstændigt regnskab består af totalindkomstopgørelse, balance, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse og noter, herunder anvendt regnskabspraksis.

Der skal gives mindst ét års sammenligningstal for samtlige beløbsangivelser i regnskabet. Virksomheden kan vælge for hver enkel hovedopgørelse eller for alle opgørelserne frivilligt at præsentere regnskabstal for flere regnskabsår. I disse tilfælde skal der også præsenteres yderligere sammenligningstal i noterne, der er knyttet til den eller de pågældende hovedopgørelser. Ved ændring i anvendt regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, korrektion af fejl med tilbagevirkende kraft eller reklassifikationer skal der præsenteres en balance ved begyndelsen af det foregående år, hvis ændringen har en væsentlig indvirkning på åbningsbalancen for dette år, og virksomheden ikke allerede frivilligt præsenterer sammenligningstal pr. denne dato. Der er ikke i dette tilfælde krav om et ekstra års sammenligningstal i noterne til balancen ud over for de notekrav, som følger af IAS 1 og IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

Man kan som et tillæg til regnskabet medtage, hvad der svarer til en regnskabsberetning, hvor finansielle forhold kan forklares mere udførligt, end det er sædvanligt at gøre i noterne, ligesom der kan medtages miljøberetninger og andre supplerende beretninger. Sådanne beretninger er ikke omfattet af IFRS.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL stiller ikke krav om at præsentere en balance ved begyndelsen af det første sammenligningsår ved ændring i anvendt regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, tilpasning af poster med tilbagevirkende kraft eller reklassifikationer i årsregnskabet.

Ledelsesberetningen er ikke en del af regnskabet ifølge IFRS. Derfor skal alle oplysninger, som IFRS'erne kræver, præsenteres i noterne eller i regnskabets øvrige elementer, medmindre det specifikt fremgår af en standard, at oplysningerne kan gives i fx ledelsesberetningen med direkte henvisning fra regnskabet/noterne.

Ifølge ÅRL udgør års- og koncernregnskabet og ledelsesberetningen en helhed, der sammen med revisions- og ledelsespåtegningen samt eventuelle frivillige supplerende beretninger (om fx miljø, sociale og etiske forhold eller viden) udgør årsrapporten.

Retvisende billede og overensstemmelse med IFRS

Regnskabet skal give et retvisende billede af årets resultat, finansielle stilling og pengestrømme. Der skal gives de nødvendige yderligere oplysninger for, at regnskabet kan give et retvisende billede.

Et retvisende billede forudsætter en troværdig præsentation af effekten af transaktioner og andre begivenheder og forhold i overensstemmelse med de definitioner og indregningskriterier for aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, der er angivet i IASB-begrebsrammen.

Ved at anvende IFRS, suppleret med nødvendige yderligere oplysninger, forventes det, at man opnår regnskaber, der giver et retvisende billede.

Virksomheder, der anvender IFRS, skal afgive en uforbeholden erklæring herom i anvendt regnskabspraksis eller i noterne. Regnskabet må ikke beskrives som værende i overensstemmelse med IFRS'erne, medmindre det fuldt ud opfylder alle bestemmelserne i gældende IFRS'er.

IFRS omfatter alle:

- IFRS Accounting Standards (IFRS)
- International Accounting Standards (IAS)
- Fortolkningsbidrag udarbejdet af IFRS Interpretations Committee (IFRIC) eller Standing Interpretations Committee (SIC).

Anvendes en uhensigtsmæssig eller forkert regnskabspraksis, kan dette ikke afhjælpes ved, at der i regnskabet gives yderligere oplysninger.

Fravigelse af en bestemmelse i IFRS

I yderst sjældne tilfælde er det muligt at fravige en bestemmelse i IFRS'erne, hvis det vil være misvisende at udarbejde regnskabet efter den. Fraviges bestemmelsen, skal der gives særlige og omfattende oplysninger i regnskabet, bl.a. om den økonomiske indvirkning af fravigelsen på hver post i regnskabet, der påvirkes, inklusive sammenligningstal. Hertil kommer, at fravigelsen skal oplyses i efterfølgende perioder, hvis den har betydning for efterfølgende regnskabsperioder.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal der gives oplysning om fravigelsens beløbsmæssige indvirkning på aktiver, passiver, finansielle stilling samt resultatet, mens IAS 1 kræver oplysning om fravigelsens indvirkning på alle regnskabsposter, der påvirkes.

Øvrige grundlæggende forudsætninger

IAS 1 beskriver de grundlæggende forudsætninger, som gælder ved regnskabsaflæggelse efter IFRS, herunder bestemmelser vedrørende det retvisende billede og sammenligningstal, som er omtalt ovenfor.

Bortset fra bestemmelserne vedrørende konsistent præsentation og sammenligningstal gælder de grundlæggende forudsætninger – modsat resten af IAS 1 – også for delårsregnskaber, der er aflagt efter IAS 34.

Going concern

Regnskabet skal aflægges på going concern-basis, medmindre ledelsen har til hensigt at likvidere virksomheden eller bringe dens aktiviteter til ophør eller ikke har noget realistisk alternativ hertil. Hvis ledelsen er bekendt med væsentlige usikkerheder vedrørende forhold eller begivenheder, som kan medføre væsentlig tvivl om virksomhedens fortsatte drift, skal disse usikkerheder oplyses. Hvis regnskabet ikke er aflagt på going concern-basis, skal dette oplyses tillige med årsagen hertil, samt på hvilket grundlag regnskabet så er udarbejdet.

Periodisering

Regnskabet (bortset fra pengestrømsopgørelsen) skal udarbejdes efter periodiseringsprincippet. Aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger indregnes, når de opfylder indregningskriterierne for de pågældende elementer.

Væsentlighed og sammendragning af poster

Virksomheden skal præsentere hver enkelt væsentlig kategori af ensartede poster. Poster af en anden art eller funktion skal præsenteres separat, medmindre de er uvæsentlige.

Væsentlig information må ikke skjules for regnskabslæser, ved at den sammendrages med anden væsentlig, men uens information, eller ved at den væsentlige information tilsløres af uvæsentlig information.

Overvejelser om væsentlighed gælder alle dele af regnskabet inkl. noterne. Det betyder fx, at selv i de tilfælde, hvor en standard kræver en specifik oplysning, skal væsentlighed fortsat overvejes, og at oplysningen kun skal medtages, hvis den er væsentlig.

Modregning

Aktiver og forpligtelser eller indtægter og omkostninger må ikke modregnes, medmindre en standard specifikt kræver eller tillader modregning.

Hyppighed af regnskabsaflæggelse

Virksomheden skal præsentere et fuldt regnskab inkl. sammenligningstal mindst én gang årligt. Hvis regnskabsperioden ændres, og regnskabet derfor indeholder en kortere eller længere periode end 12 måneder, skal der oplyses om årsagen hertil samt det faktum, at beløbene i regnskabet ikke er helt sammenlignelige.

Konsistent præsentation

Præsentationen og klassifikationen af poster i regnskabet skal være konsistente fra år til år medmindre det er åbenbart, som følge af væsentlige ændringer i virksomhedens forhold, at en anden præsentation eller klassifikation er mere relevant for regnskabsbrugerne, eller hvis en standard kræver ændring af præsentationen eller klassifikationen.

Struktur og indhold

Regnskabet skal tydeligt identificeres og adskille sig fra anden information i årsrapporten. Regnskabets enkelte elementer skal tydeligt identificeres, og følgende skal klart fremgå:

- Selskabets navn
- Om det er et koncernregnskab eller et separat virksomhedsregnskab
- Balancedagen eller den omfattede regnskabsperiode
- Præsentationsvalutaen
- Om beløb er angivet i hele valutaenheder (fx kroner), hele tusinde eller hele millioner.

Totalindkomstopgørelsen

Den samlede totalindkomst, der omfatter periodens resultat og øvrig totalindkomst skal præsenteres

- i en enkelt totalindkomstopgørelse, eller
- i to opgørelser: En opgørelse, der angiver elementerne i resultatet (separat resultatopgørelse), og en anden opgørelse, der begynder med resultatet og viser elementerne af øvrig totalindkomst (totalindkomstopgørelse).

Alle indtægter og omkostninger skal medtages i resultatet, medmindre IFRS kræver eller tillader en anden behandling.

IAS 1 bestemmer, hvilken information der skal fremgå af totalindkomstopgørelsen, og hvilken information der skal fremgå af enten totalindkomstopgørelsen eller i noterne. Der er ikke foreskrevet en fast rækkefølge eller skemaer som i ÅRL. Andre IFRS'er stiller også krav til præsentationen i totalindkomstopgørelsen eller tilhørende noter. Udover de poster, som andre standarder måtte kræve, skal følgende poster præsenteres i resultatopgørelsen, hvis de er væsentlige:

a) Omsætning
b) Gevinst og tab fra ophør af indregning af finansielle aktiver, som måles til amortiseret kostpris
c) Renteomkostninger
d) Nedskrivning og tilbageførsel af nedskrivning på finansielle aktiver
e) Andel af resultat i associerede virksomheder og joint ventures, som måles efter equity-metoden
f) Gevinst og tab ved omklassificering af finansielle aktiver fra måling til amortiseret kostpris til måling til dagsværdi via resultatopgørelsen
g) Recirkuleret gevinst eller tab ved omklassificering af finansielle aktiver fra måling til dagsværdi via øvrig totalindkomst til måling til dagsværdi via resultatet
h) Skat af årets resultat
i) Samlet beløb vedrørende ophørte aktiviteter.

Omkostninger skal klassificeres efter enten deres art eller funktion. Klassificeres omkostninger efter funktion, skal der gives yderligere oplysninger om arten af omkostningerne, herunder afskrivninger og personaleomkostninger.

IAS 1 kræver oplysning af resultatet (årets resultat), men har herudover ikke krav om visning af mellemtotaler, som fx resultat af primær drift/driftsresultat eller resultat af ordinær drift. Der skal dog indsættes yderligere linjer i totalindkomstopgørelsen, herunder i form af opdeling af de ovenfor nævnte poster, overskrifter eller mellemtotaler, når dette er relevant for regnskabslæsers forståelse af virksomhedens resultater. Hvis der præsenteres yderligere mellemtotaler, fx driftsresultat, EBITDA o.l., skal disse indeholde poster, der er indregnet og målt i overensstemmelse med IFRS, være præsenteret og benævnt på en måde, som er klar og forståelig, være konsistente fra periode til periode og må ikke være præsenteret på en mere fremtrædende måde end de mellemtotaler og totaler, der er krævet efter IFRS.

Poster præsenteret under øvrig totalindkomst skal grupperes ud fra, om de efterfølgende skal recirkuleres til resultatopgørelsen eller om de ikke skal recirkuleres på et senere tidspunkt.

Øvrig totalindkomst omfatter fx følgende poster:

Poster, der ikke skal recirkulere til resultatopgørelsen
- Opskrivninger og tilbageførsel af opskrivninger ifølge IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*, og IAS 38, *Immaterielle aktiver*
- Genmåling af pensionsforpligtelser og -aktiver ifølge IAS 19, *Personaleydelser* (aktuarmæssige gevinster og tab)
- Gevinster og tab på egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret som dagsværdi via øvrig totalindkomst (IFRS 9)
- Gevinster og tab ved effektiv sikring af investeringer i egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret som dagsværdi via øvrig totalindkomst (IFRS 9)
- Øvrig totalindkomst i associerede virksomheder.

Poster, der skal recirkulere til resultatopgørelsen
- Valutakursreguleringer vedrørende omregning af udenlandske enheder ifølge IAS 21, *Valutaomregning*
- Gevinster og tab på finansielle aktiver (fordringer) der er klassificeret som dagsværdi via øvrig totalindkomst (IFRS 9)

- Ændring i dagsværdien af gæld som følge af ændring i virksomhedens egen kreditrisiko, når gælden måles til dagsværdi via resultatet (IFRS 9)
- Ændring i tidsværdien af optioner der behandles som sikringsinstrumenter, når virksomheden har valgt at behandle dette som en omkostning ved sikringen (IFRS 9)
- Ændring i forward element på forward kontrakter der behandles som sikringsinstrumenter, når virksomheden har valgt at behandle dette som en omkostning ved sikringen (IFRS 9)
- Gevinster og tab ved effektiv sikring af fremtidige pengestrømme, bortset fra basisadjustment (IFRS 9)
- Øvrig totalindkomst i associerede virksomheder.

Poster under øvrig totalindkomst kan præsenteres enten med fradrag af de dermed forbundne skattemæssige virkninger (netto) eller før tilknyttede skattemæssige virkninger med præsentation af et samlet beløb for summen af skat vedrørende disse elementer. Præsenteres posterne under øvrig totalindkomst efter skat, skal de skattebeløb, der vedrører hvert element af øvrig totalindkomst oplyses i noterne.

Der skal derudover særskilt oplyses om beløb, som recirkuleres fra øvrig totalindkomst til periodens resultat.

Fordeling af årets resultat og årets samlede totalindkomst til minoritetsinteresserne og modervirksomhedens aktionærer skal fremgå i tilknytning til totalindkomstopgørelsen og ikke som en særskilt post heri.

Væsentlige indtægts- eller omkostningsposter

Hvis indtægts- eller omkostningsposter er væsentlige for regnskabet, skal deres art og størrelse specificeres i totalindkomstopgørelsen, en eventuel separat resultatopgørelse eller oplyses i noterne. Følgende kan være eksempler herpå:

- Nedskrivning af varebeholdninger og materielle anlægsaktiver samt tilbageførsler af sådanne nedskrivninger
- Hensættelse til omstruktureringer
- Gevinst/tab ved salg af materielle anlægsaktiver og investeringer
- Gevinst/tab ved salg eller afvikling af større dattervirksomheder, divisioner o.l. (ophørte aktiviteter)
- Erstatninger og forlig i forbindelse med retssager
- Tilbageførsel af hensatte forpligtelser.

Præsentation af særlige poster som ekstraordinære – i totalindkomstopgørelsen, en eventuel separat resultatopgørelse eller i noterne – er ikke tilladt.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	Efter ÅRL indgår øvrig totalindkomst i egenkapitalopgørelsen. ÅRL indeholder ikke krav om en totalindkomstopgørelse.

Balancen

IAS 1 bestemmer også, hvilken information der skal fremgå af hhv. balancen og noterne. Andre IFRS'er stiller også krav til balancen. IAS 1 nævner følgende poster, som skal præsenteres særskilt i balancen, hvis de er væsentlige:

a) Materielle anlægsaktiver
b) Investeringsejendomme
c) Immaterielle aktiver
d) Finansielle aktiver (eksklusiv beløb, som indgår i posterne f), i) og j))
e) Aktiver vedr. forsikringskontrakter omfattet af IFRS 17, *Forsikringskontrakter*
f) Investeringer, der indregnes ved anvendelse af equity-metoden
g) Biologiske aktiver omfattet af IAS 41, *Landbrug*
h) Varebeholdninger
i) Tilgodehavender fra salg og andre tilgodehavender
j) Likvider
k) Total for anlægsaktiver eller grupper af aktiver, der er bestemt for salg
l) Varekreditorer og anden gæld
m) Hensættelser
n) Finansielle forpligtelser (eksklusiv beløb, som indgår i posterne l) og m))
o) Forpligtelser vedr. forsikringskontrakter omfattet af IFRS 17
p) Tilgodehavende og skyldig skat, som defineret i IAS 12, *Indkomstskatter*
q) Forpligtelser og aktiver vedr. udskudt skat, som defineret i IAS 12
r) Forpligtelser, der er knyttet til grupper af aktiver, der er bestemt for salg
s) Minoritetsinteresser, præsenteret som en del af egenkapital
t) Selskabskapital og reserver tilhørende modervirksomhedens aktionærer.

Der er heller ikke foreskrevet en fast rækkefølge for balancens poster eller krav om specifikke mellemtotaler. Hvis der præsenteres mellemtotaler i balancen, gælder de samme betingelser for disse, som er omtalt ovenfor for mellemtotaler i totalindkomstopgørelsen.

Aktiver præsenteres som langfristede aktiver *(non-current)* og kortfristede aktiver *(current)*, og forpligtelser præsenteres som kortfristede forpligtelser *(current)* og langfristede forpligtelser *(non-current)*. Præsentation efter likviditetsorden skal kun anvendes, hvis dette er mere relevant. I denne publikation anvendes de gængse danske begreber "anlægsaktiver" og "omsætningsaktiver" som synonym for henholdsvis langfristede og kortfristede aktiver, selvom der er nuanceforskelle i definitionerne.

Ifølge IAS 1 klassificeres aktiver som omsætningsaktiver *(current assets)*, hvis de enten forventes realiseret i løbet af virksomhedens normale driftscyklus eller inden for 12 måneder efter balancedagen, besiddes primært med salg for øje, eller er likvide beholdninger til fri disposition inden for 12 måneder fra balancedagen. Alle andre aktiver klassificeres som anlægsaktiver *(non-current assets)*, selvom de ikke er anskaffet med henblik på vedvarende eje eller brug i virksomheden.

Forpligtelser er kortfristede, hvis de enten forventes afregnet i det normale forretningsforløb, besiddes med handel for øje, forfalder til indfrielse inden for 12 måneder efter balancedagen, eller virksomheden pr. balancedagen ikke har en ubetinget ret til at udskyde indfrielsen af dem mindst 12 måneder. Alle andre gældsposter er langfristede.

Afledte finansielle instrumenter falder pr. definition ind under kategorien "*dagsværdi via resultatopgørelsen*". Det betyder dog ikke, at afledte finansielle instrumenter altid skal præsenteres som omsætningsaktiver/kortfristede forpligtelser, idet det er instrumentets afregningstidspunkt, der afgør, om det klassificeres som kort- eller langfristet.

Hvis retten til at udskyde indfrielsen af forpligtelsen er betinget af, at virksomheden på balancedagen eller tidligere opfylder specifikke lånevilkår, anses retten kun at eksistere, hvis virksomheden på balancedagen lever op til disse lånevilkår uanset, at långiver først tester overholdelsen af vilkårene på et senere tidspunkt.

Langfristede forpligtelser, der forfalder ved brud på lånevilkår, skal præsenteres som kortfristede, hvis der på balancedagen er brud på lånevilkår. Dette gælder, uanset at långiver, før årsrapporten aflægges, har indvilliget i ikke at kræve lånet indfriet inden 12 måneder efter balancedagen.

Specifikke lånevilkår, som skal være opfyldt på et tidspunkt efter balancedagen, påvirker ikke klassificering af forpligtelsen som kort- eller langfristet. Der skal i disse tilfælde oplyses om disse specifikke lånevilkår (indhold og tidspunkt for krævet overholdelse) samt eventuelle forhold som indikerer, at virksomheden vil have vanskeligt ved at overholder disse.

Virksomhedens hensigt om at indfri en forpligtelse inden for 12 måneder fra balancedagen eller faktiske indfrielse af forpligtelsen efter balancedagen påvirker ikke klassificeringen som kort- eller langfristet gæld på balancedagen.

Det skal for hver aktivpost og gældspost oplyses, hvor stor en del, der forfalder inden for henholdsvis 12 måneder fra balancedagen og efter 12 måneder fra balancedagen.

Udskudte skatteaktiver og -forpligtelser må ikke præsenteres som henholdsvis omsætningsaktiver og kortfristet gæld.

Egenkapitalopgørelsen

Egenkapitalopgørelsen skal som minimum indeholde

- den samlede totalindkomst for regnskabsåret med særskilt angivelse af de samlede beløb, der kan henføres til ejere af modervirksomheden og til minoritetsinteresser
- virkningerne for hvert egenkapitalelement af ændringer i anvendt regnskabspraksis og korrektion af fejl efter IAS 8
- kapitaltransaktioner med ejere og udbytteuddelinger til ejerne
- en afstemning mellem den regnskabsmæssige værdi af hvert egenkapitalelement ved regnskabsårets begyndelse og afslutning med separat oplysning om hver ændring.

Bevægelser på egenkapitalen vedrørende øvrig totalindkomst skal enten specificeres i egenkapitalopgørelsen eller i noterne.

Herudover skal der enten i egenkapitalopgørelsen eller i noterne oplyses om den beløbsmæssige størrelse af udbytte, der er indregnet som udlodninger til ejere i løbet af regnskabsåret, og det dermed forbundne beløb pr. aktie. Foreslået, men ikke deklareret udbytte vises i noterne.

Minoritetsinteresserne præsenteres særskilt inden for egenkapitalen.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge IAS 1 skal årets resultat fordelt på den andel, der kan henføres til modervirksomhedens aktionærer, og den andel, der kan henføres til minoritetsinteresserne, præsenteres i tilknytning til totalindkomstopgørelsen. Efter ÅRL præsenteres minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.

Efter ÅRL skal ledelsens forslag til udbytte fremgå som en særskilt post i egenkapitalen under overført overskud eller underskud. Efter IFRS oplyses ledelsens forslag til udbytte i noterne.

Efter ÅRL kan der vælges mellem to skemaer for præsentation af balancen. Efter det ene skema opdeles forpligtelser i hhv. hensatte forpligtelser og gældsforpligtelser. Denne opdeling findes ikke efter IFRS, hvor hensatte forpligtelser indgår under hhv. kortfristede og langfristede forpligtelser. Det andet skema efter ÅRL har en opdeling svarende til IFRS med opdeling i kort- og langfristede aktiver og forpligtelser.

Oplysninger i regnskabet

Noterne skal struktureres på en systematisk måde, som fremmer forståelsen og sammenligneligheden af virksomhedens regnskaber. Eksempler på en systematisk rækkefølge og gruppering af noterne omfatter bl.a.

- præsentation af de noter, der har størst betydning for forståelsen af den finansielle stilling og de opnåede resultater, først, fx ved gruppering af information om specifikke driftsaktiviteter sammen
- præsentation af noter relateret til poster af ensartet karakter sammen, fx ved samlet præsentation af noter vedrørende aktiver, der måles til dagsværdi
- præsentation i den rækkefølge, som de enkelte regnskabsposter er præsenteret i i regnskabet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL skal noterne til årsregnskabet præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Efter IFRS struktureres noterne på en måde, som bedst fremmer forståelsen og sammenligneligheden af virksomhedens regnskaber.

Der skal oplyses om væsentlig anvendt regnskabspraksis. Anvendt regnskabspraksis vedr. uvæsentlige transaktioner, begivenheder eller forhold er som udgangspunkt uvæsentlig og skal ikke oplyses. Desuden er oplysning af anvendt regnskabspraksis vedr. væsentlige transaktioner, begivenheder eller forhold ikke nødvendigvis væsentlig.

Oplysning om anvendt regnskabspraksis formodes at være væsentlig, hvis den vedr. væsentlige transaktioner, begivenheder eller forhold, og regnskabspraksis

a) er ændret i perioden
b) er et resultat af valg mellem alternative behandlinger tilladt af IFRS
c) er et resultat af anvendelse af IAS 8 (fx vedr. forhold, der ikke er eksplicit reguleret i IFRS
d) vedr. et område, hvor virksomheden må foretage betydelige skøn og vurderinger
e) vedr. et komplekst regnskabsforhold og hvor oplysningerne er nødvendige for regnskabslæsers forståelse af transaktionerne, begivenhederne eller forholdene

Der skal i beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis eller i en note oplyses om de vurderinger (bortset fra regnskabsmæssige skøn), ledelsen har foretaget som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis, og som har størst indvirkning på målingen af poster, der er indregnet i regnskabet.

Ledelsen foretager eksempelvis vurderinger, når den skal afgøre, om

- et finansielt aktiv opfylder kriterierne for måling til amortiseret kostpris (IFRS 9)
- en aftale er en finansiel leasingkontrakt (Kun relevant for leasinggiver når IFRS 16, *Leasing* er trådt i kraft)
- et salg genererer indtægter eller i realiteten er et lånearrangement
- forholdet mellem virksomheden og en særlig virksomhed (SPE – Special Purpose Entity) indikerer, at SPE'en er underlagt kontrol af virksomheden.

Væsentlige kilder til usikkerheder ved skøn skal oplyses. Dette omfatter de væsentligste forudsætninger, der er lagt til grund ved vurderingen af forventningerne til fremtiden. Der skal desuden oplyses om andre væsentlige usikkerheder vedrørende skøn, der er foretaget på balancedagen, og som er forbundet med en betydelig risiko for, at den regnskabsmæssige værdi af aktiver og forpligtelser vil blive reguleret væsentligt i det kommende regnskabsår. Oplysningerne skal indeholde beskrivelse af, hvilken art af henholdsvis aktiver og forpligtelser, forholdet vedrører, og deres regnskabsmæssige værdier på balancedagen.

Væsentlige kilder til usikkerheder er fx væsentlige forudsætninger og usikkerheder ved

- måling af genindvindingsværdien af anlægsaktiver
- indregning af en hensættelse til dækning af erstatning i forbindelse med en ikke afsluttet retssag.

For hver aktieklasse skal der oplyses om antallet af aktier og antallet af aktier, der er udstedt, men endnu ikke fuldt indbetalt og de særlige rettigheder, der måtte være knyttet til de enkelte aktieklasser. Den nominelle værdi pr. aktie skal angives. Der skal for hver aktieklasse foretages en afstemning af antallet af aktier i begyndelsen af året og ved slutningen af året. Der skal gives oplysninger om egne aktier, som modervirksomheden selv, dattervirksomheder og associerede virksomheder ejer. På samme måde skal der gives oplysninger om aktier, som kan kræves udstedt ifølge optionsaftaler eller salgskontrakter, inklusiv oplysninger om betingelser og beløb. Karakteren og formålet med de enkelte reserver i egenkapitalen skal også angives.

Om virksomhedens kapital skal oplyses

- virksomhedens målsætning, politikker og procedurer for styring af kapital
- kvantitative oplysninger om, hvad virksomheden betragter som kapital
- hvorvidt virksomheden har levet op til eventuelle kapitalkrav, som den måtte være underlagt
- hvis virksomheden ikke har levet op til eventuelle kapitalkrav, hvilke konsekvenser den manglende opfyldelse af kapitalkrav har for virksomheden.

Der er desuden særlige oplysningskrav for egenkapitalinstrumenter med tilbagekøbspligt for virksomheden.

Virksomheden skal i noterne oplyse om det samlede udbytte og udbytte pr. aktie, som enten er foreslået eller deklareret før regnskabets godkendelse, men som ikke er indregnet i balancen.

Endelig skal virksomheden oplyse følgende, hvis det ikke er oplyst på anden måde i forbindelse med offentliggørelsen af regnskabet:

- Hjemsted og juridisk selskabsform
- Virksomhedens adresse
- Virksomhedens drifts- og hovedaktiviteter
- Navnet på virksomhedens hhv. umiddelbare og ultimative modervirksomhed
- Virksomhedens levetid, hvis der er tale om en virksomhed, som er stiftet med henblik på at eksistere i en begrænset periode, hvorefter den likvideres.

Endelig stiller SIC–29 yderligere oplysningskrav til aftaler, hvor en virksomhed (operatør) får tildelt koncessionsrettigheder af en anden virksomhed (leverandør) til at yde service, der giver offentligheden adgang til større anlægsbyggerier e.l., fx broer, lufthavne eller telekommunikationsnetværk.

Vi henviser i øvrigt til Appendiks til IAS 1, der giver et illustrativt eksempel på en totalindkomstopgørelse, balance og egenkapitalopgørelse, som lever op til minimumskravene i IAS 1, samt vores globale IFRS-eksempelregnskab, som kan downloades fra www.iasplus.com.

IAS 2

Omhandler	Varebeholdninger
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 20, *Bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine*

IAS 2 – Varebeholdninger

IAS 2 fastlægger den regnskabsmæssige behandling af varebeholdninger, herunder hvilke omkostninger, der indregnes som varebeholdninger frem til det tidspunkt, hvor den tilhørende omsætning indregnes. Standarden indeholder også praktisk vejledning om opgørelsen af kostprisen for varebeholdninger, den efterfølgende omkostningsførelse heraf og nedskrivning til nettorealisationsværdi.

Varebeholdninger omfatter ikke-solgte varer på balancedagen, der besiddes med videresalg for øje som led i et normalt forretningsforløb. Varebeholdningerne omfatter råvarer og hjælpematerialer, varer under fremstilling, fremstillede færdigvarer og handelsvarer.

Varebeholdninger skal måles til den laveste værdi af anskaffelses- eller kostpris og nettorealisationsværdien. Anskaffelses- eller kostprisen skal indeholde alle omkostninger til råvarer, forarbejdning og andre omkostninger, der direkte eller indirekte kan henføres til den pågældende vare. Når varebeholdninger sælges, skal deres regnskabsmæssige værdi omkostningsføres.

Visse særlige typer af varebeholdninger er ikke omfattet af IAS 2's målingsbestemmelser. Dette gælder bl.a. for høstede landbrugsprodukter og udvundne mineraler, hvis de måles til nettorealisationsværdi, samt for varemægleres varebeholdninger, hvis de måles til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL tillader ikke at varemægleres varebeholdninger måles til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger

Metode for beregning af anskaffelses- eller kostpris

Den enkelte virksomhed skal bruge den metode, der er bedst egnet til at beregne anskaffelses- eller kostprisen for solgte og ikke-solgte varer.

Anskaffelses- eller kostprisen for varer, der ikke kan erstattes eller ombyttes med andre varer, beregnes ud fra en specifik identifikation af anskaffelses- eller kostprisen for den enkelte vare. Når anskaffelses- eller kostprisen for andre varer beregnes, anvendes enten princippet om først-ind-først-ud (FIFO) eller vejede gennemsnitspriser.

Virksomheden skal anvende den samme metode til at beregne kostprisen for alle varebeholdninger af sammenlignelig art og anvendelse i virksomheden.

Anskaffelsespris

Anskaffelsesprisen omfatter købspris og omkostninger, der knytter sig direkte til anskaffelsen. Købsprisen opgøres med fradrag af vare- og forhandlerrabatter. Omkostninger, der knytter sig direkte til anskaffelsen, kan fx være told, afgifter, transport- og speditionsomkostninger.

Kostpris

I kostprisen for færdigvarer og varer under fremstilling indgår ud over anskaffelsesprisen de forarbejdningsomkostninger og andre omkostninger, der i fremstillingsperioden er medgået til produktionen og kan henføres til den pågældende vare.

Forarbejdningsomkostninger består af direkte produktionsløn og indirekte produktionsomkostninger. Indirekte produktionsomkostninger (IPO) – både variable og faste – medregnes til kostprisen på systematisk måde. IPO omfatter eksempelvis indirekte materialer og løn, vedligeholdelse af og afskrivninger på maskiner, fabriksbygninger og -udstyr, afskrivninger på aktiverede udviklingsomkostninger, afskrivninger på Right-of-use aktiv (IFRS 16, *Leasing*) og omkostninger til fabriksadministration og -ledelse.

Spild og svind ud over det forkalkulerede på råvarer og hjælpematerialer, forarbejdningsomkostninger og andre omkostninger medregnes ikke i kostprisen, men indregnes i resultatet, når de afholdes.

Andre omkostninger indgår kun i kostprisen, hvis de er medgået til at bringe varebeholdninger til deres nuværende lokalitet og stand.

Nedskrivning til nettorealisationsværdi

Nettorealisationsværdi defineres som den forventede salgspris med fradrag af færdiggørelsesomkostninger og omkostninger til at effektuere salget. I salgsomkostninger indgår distributionsomkostninger for den pågældende vare. Der må ikke nedskrives til en lavere værdi end nettorealisationsværdien.

Råvarer og varer under fremstilling nedskrives ikke, hvis de færdigvarer, hvori de skal indgå, forventes realiseret til kostpris eller derover. Fald i genanskaffelsesprisen for råvarer kan dog tyde på eller give formodning om, at nettorealisationsværdien for færdigvarer, hvori de skal indgå, vil være lavere end kostprisen.

Når anskaffelses- og kostprisen sammenholdes med nettorealisationsværdien, skal dette som udgangspunkt ske for hver enkelt vare. Hvor dette ikke er praktisk muligt, kan sammenholdelsen dog foretages samlet for grupper af ensartede varer med ensartet salgsforløb.

Oplysninger i regnskabet

Der skal i anvendt regnskabspraksis gives oplysning om, hvordan de enkelte varebeholdninger er målt, herunder den metode, der er brugt til at beregne anskaffelses- eller kostpris.

Varebeholdninger skal normalt – hvis opdelingen er væsentlig – opdeles i

- varer under fremstilling
- råvarer og hjælpematerialer
- fremstillede færdigvarer og handelsvarer.

Der skal gives oplysning om:

- den regnskabsmæssige værdi af særlige typer varebeholdninger, der er indregnet til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger
- varebeholdninger, der i perioden er indregnet som en omkostning i resultatet
- periodens nedskrivninger af varebeholdninger til nettorealisationsværdi
- periodens tilbageførsel af nedskrivninger og begrundelsen herfor
- pantsatte varebeholdninger.

IAS 7

Omhandler	Pengestrømsopgørelsen
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 7 – Pengestrømsopgørelse

IAS 7 kræver, at en pengestrømsopgørelse præsenteres som en integreret del af regnskabet. Pengestrømsopgørelsen skal vise regnskabsårets pengestrømme opdelt på hovedgrupperne drifts-, investerings- og finansieringsaktiviteter. Pengestrømsopgørelsen skal desuden vise regnskabsårets forskydning i likvider og likvider ved regnskabsårets begyndelse og afslutning.

Driftsaktiviteter

Pengestrømme fra driftsaktiviteter omfatter betalinger, der er afledt af virksomhedens hovedaktiviteter og andre aktiviteter, som ikke er henført til investerings- eller finansieringsaktiviteter.

Pengestrømme fra driften skal vises ved enten den direkte præsentation eller den indirekte præsentation.*

Investeringsaktiviteter

Pengestrømme fra investeringsaktiviteter omfatter betalinger, der er afledt af køb og salg af anlægsaktiver og andre investeringer, som ikke indgår som likvider.

Pengestrømme fra investeringsaktiviteter, der har væsentlig indvirkning på de samlede pengestrømme fra investeringsaktiviteter, skal vises som særskilte poster i pengestrømsopgørelsen.

Pengestrømme fra det samlede køb henholdsvis det samlede salg af virksomheder, der medfører opnåelse eller tab af kontrol, skal vises som særskilte poster under pengestrømme fra investeringsaktiviteter.

Finansieringsaktiviteter

Pengestrømme fra finansieringsaktiviteter omfatter betalinger, der er afledt af ændringer i størrelsen eller sammensætningen af virksomhedens egenkapital og lån. Køb og salg af kapitalandele i dattervirksomheder, der ikke medfører tab af kontrol, anses for egenkapitaltransaktioner, og indgår derfor i pengestrømme fra finansieringsaktiviteter.

Pengestrømme fra finansieringsaktiviteter, der har væsentlig indvirkning på de samlede pengestrømme, skal vises som særskilte poster i pengestrømsopgørelsen.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Køb af yderligere kapitalandele i en dattervirksomhed fra minoritetsaktionærer og salg af kapitalandele, der ikke medfører tab af kontrol, skal indregnes direkte i egenkapitalen efter IFRS 10, *Koncernregnskaber*. Pengestrømme vedrørende disse transaktioner indregnes derfor under finansieringsaktivitet i pengestrømsopgørelsen.

Efter ÅRL skal pengestrømme vedrørende køb og salg af kapitalandele og lignende i andre virksomheder samt interesser i joint ventures indregnes under investeringsaktiviteter, uanset om transaktionen medfører opnåelse eller tab af kontrol.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber bliver det et krav, at udgangspunktet for den indirekte præsentation er melemtotalen 'Driftsresultat'.*

Ikke-likvide transaktioner

Investerings- og finansieringstransaktioner, der ikke kræver brug af likvider, må ikke indregnes i pengestrømsopgørelsen. Relevante oplysninger om sådanne transaktioner skal anføres andre steder i regnskabet. Ikke-likvide transaktioner omfatter fx:

- anskaffelse af aktiver enten ved påtagelse af direkte forbundne forpligtelser eller ved en leasingkontrakt
- overtagelse af en virksomhed, der er finansieret ved kapitaludvidelse
- konvertering af gæld til egenkapital.

Andre poster

Pengestrømme fra renter og udbytter skal fremgå særskilt og på en ensartet måde fra år til år.*

Pengestrømme fra indkomstskat skal fremgå særskilt og som hovedregel klassificeres som driftsaktiviteter, medmindre betalingerne specifikt kan henføres til investerings- eller finansieringsaktiviteter.

Pengestrømme i fremmed valuta skal i pengestrømsopgørelsen omregnes til betalingsdagens kurs.

Likvider

Likvider kan klassificeres som sådan, hvis beløbene er til fri disposition, uden hindring kan omsættes til likvide midler, kun har ubetydelig risiko for værdiændringer og reelt har en funktion som likviditet ved at indgå i virksomhedens løbende likviditetsstyring.

Værdipapirer kan derfor kun betragtes som likvider, hvis de uden hindring kan omsættes til likvide beholdninger, og der kun er en ubetydelig risiko for værdiændringer. Dette er normalt kun tilfældet, når restløbetiden på købstidspunktet er kort, fx tre måneder eller mindre. Værdipapirer med betydelig risiko for væsentlige værdiændringer anskaffes ofte ud fra et investeringsformål frem for at skulle indgå i den løbende likviditetsstyring.

Køb og salg af virksomheder

For det samlede køb henholdsvis det samlede salg af virksomheder, der medfører opnåelse eller tab af kontrol, skal der i noterne gives følgende oplysninger:

- Anskaffelses- henholdsvis afhændelsessum
- Anskaffelses- henholdsvis afhændelsessum, der er betalt med likvider
- Likvider i de købte henholdsvis solgte virksomheder
- Andre aktiver og forpligtelser i de købte henholdsvis solgte virksomheder, specificeret i hovedgrupper.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL indeholder ikke specifikke krav til noteoplysninger vedrørende pengestrømme i forbindelse med køb og salg af virksomheder. Dog skal de generelle krav om oplysning i ledelsesberetningen om ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold iagttages i forbindelse med køb og salg af virksomheder.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 er bestemmelserne for præsentation af renter og udbytter i pengestrømsopgørelsen præciseret således:*

Som udgangspunkt skal betalte renter og udbytter præsenteres under finansieringsaktivitet og modtagne renter og udbytter skal præsenteres under investeringsaktivitet, herunder udbytte fra associerede virksomheder og fællesledede virksomheder.

Virksomheder, der har investering eller finansiering som hovedaktivitet, skal dog præsentere renter og modtagne udbytter under den aktivitet i pengestrømsopgørelsen, der svarer til præsentationen i resultatopgørelsen. Hvis modtagne renter, modtagne udbytter eller betalte renter præsenteres under mere end en kategori i resultatopgørelsen, skal virksomheden vælge én aktivitet, der svarer til en af kategorierne i resultatopgørelsen, hvor henholdsvis alle modtagne renter, alle modtagne udbytter og alle betalte renter indgår.

Ændringer i forpligtelser fra finansieringsaktivitet

Ændringer i forpligtelser relateret til finansieringsaktivitet skal forklares, herunder ændringer fra pengestrømme og ændringer fra ikke-likvide transaktioner. Oplysninger kan fx gives i form af en afstemning fra primo til ultimo indeholdende følgende oplysninger:

- pengestrømme fra finansieringsaktivitet,
- ændringer fra opnåelse eller ophør af kontrol over virksomheder,
- effekt af valutakursændringer,
- ændringer i dagsværdier, og
- andre ændringer.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	ÅRL indeholder ikke specifikke krav til noteoplysning vedrørende ændringer i forpligtelser relateret til finansieringsaktivitet.

Leverandørfinansiering

Der skal gives oplysning om leverandørfinansiering, hvis relevant, herunder:

- betingelser i leverandørfinansieringen,
- bogført værdi primo- og ultimo af finansielle forpligtelser omfattet af leverandørfinansieringen,
- bogført værdi primo- og ultimo af finansielle forpligtelser omfattet af leverandørfinansieringen, hvor leverandøren allerede har modtaget betaling fra virksomhedens bank,
- kredittiden for både finansielle forpligtelser omfattet af leverandørfinansieringen og for sammenlignelige leverandørforpligtelser, som ikke er omfattet af leverandørfinansieringen, og
- typen og effekten af ændringer til finansielle forpligtelser omfattet af leverandørfinansieringen, som ikke har likviditetsmæssig effekt.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	ÅRL indeholder ikke specifikke krav til noteoplysning vedrørende leverandørfinansiering.

Øvrige oplysninger i regnskabet

Hvis de er væsentlige, skal de poster, der er anført i pengestrømsopgørelsen, specificeres i noterne.

Der skal gives oplysning om, hvilke poster der indgår som likvider i pengestrømsopgørelsen. Sammenhængen mellem likvider i pengestrømsopgørelsen og posterne i balancen skal fremgå.

Er der væsentlige begrænsninger i pengestrømmene mellem koncernvirksomheder, skal der gives oplysninger i en note om begrænsningernes betydning for at kunne overføre likvider mellem koncernvirksomhederne.

Urealiserede kursreguleringer af poster, som indgår i likvider, skal fremgå særskilt af pengestrømsopgørelsen eller en note til brug ved afstemning af likvider ved regnskabsårets begyndelse og afslutning.

Vi henviser i øvrigt til IAS 7, Appendiks A, der angiver et eksempel på en pengestrømsopgørelse, som lever op til minimumskravene i IAS 7, samt vores globale IFRS-eksempelregnskab, som kan downloades fra www.iasplus.com.

IAS 8 (før implementering af IFRS 18)

Omhandler	Valg af regnskabspraksis, ændring i anvendt regnskabspraksis, ændring i regnskabsmæssige skøn og fejl i tidligere perioder
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	Dette kapitel vedrører IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* før implementering af IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber*. IASB udstedte i april 2024 IFRS 18, der erstatter IAS 1, *Præsentation af regnskaber*. IFRS 18 træder i kraft for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere med mulighed for tidligere anvendelse. Samtidig bliver nogle af bestemmelserne i IAS 1 overført til IAS 8, der i denne forbindelse ændrer titel til "*Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*". Vi har i det efterfølgende kapitel beskrevet IAS 8, der gælder efter implementeringen af IFRS 18.

IAS 8 – Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl (før implementering af IFRS 18)

IAS 8 indeholder kriterier for valg og ændring af regnskabspraksis samt krav til den regnskabsmæssige behandling af og oplysninger om ændring i regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og korrektion af fejl vedrørende tidligere regnskabsår.

Anvendt regnskabspraksis

Ledelsen skal fastlægge, anvende og beskrive en regnskabspraksis, der sikrer, at regnskabet er i overensstemmelse med bestemmelserne i IFRS. De konkrete bestemmelser i IFRS standarderne skal ikke nødvendigvis følges, hvis konsekvensen af ikke at følge dem er uvæsentlig for regnskabet. Det er imidlertid ikke tilladt at lave bevidste fejl, uanset om konsekvenserne heraf er uvæsentlige, hvis formålet med fejlen er, at regnskabet skal udvise et bestemt billede. Det er vigtigt at fremhæve, at regnskabet skal afspejle den økonomiske realitet bag begivenheder og transaktioner og ikke alene den juridiske form (indhold frem for formalia).

I de tilfælde, hvor der ikke findes en specifik IFRS standard, fastlægger ledelsen anvendt regnskabspraksis efter regnskabsbrugernes behov for relevant og pålidelig information. Ledelsen skal i den forbindelse overveje anvendeligheden af følgende kilder i nævnte rækkefølge:

(a) krav og vejledning i andre IFRS standarder, der omhandler lignende forhold
(b) definitioner, indregningskriterier og målingsbegreber for aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger som anført i IASB's begrebsramme.

Derudover kan ledelsen gøre brug af regnskabsstandarder eller fortolkningsbidrag fra andre lande og anerkendt praksis inden for branchen, hvis de ikke er i strid med (a) og (b).

Ændringer i anvendt regnskabspraksis

Der må kun foretages ændringer i anvendt regnskabspraksis, hvis ændringen:

(a) kræves ifølge en standard eller et fortolkningsbidrag, eller
(b) resulterer i pålidelige og mere relevante informationer om virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme.

Når en ny IFRS anvendes for første gang, skal ændringer i anvendt regnskabspraksis behandles efter de specifikke overgangsbestemmelser, der måtte være i standarden. Hvis der ikke foreligger specifikke overgangsbestemmelser, skal virksomheden anvende IAS 8's bestemmelser om øvrige ændringer i anvendt regnskabspraksis. Førstegangsaflæggere af IFRS-regnskaber skal dog følge de særlige overgangsregler i IFRS 1, *Førstegangsanvendelse af IFRS*.

Når der foretages ændringer i den anvendte regnskabspraksis, skal regnskabet for det år, hvor ændringen finder sted, udarbejdes efter den nye praksis. Den akkumulerede virkning af ændringen indregnes direkte på egenkapitalens primosaldo i det først præsenterede sammenligningsår, og sammenligningstallene tilpasses for alle de tidligere år, der præsenteres i regnskabet.

Ved ændring i anvendt regnskabspraksis eller korrektion af fejl med tilbagevirkende kraft eller reklassifikation af poster i regnskabet, og dette har en væsentlig effekt på balancen pr. datoen for sammenligningsårets begyndelse, kræver IAS 1, *Præsentation af regnskaber*, at der, ud over et års sammenligningstal, præsenteres en balance pr. datoen for sammenligningsårets begyndelse.

Der kan være situationer, hvor det er praktisk umuligt at opgøre indvirkningerne af praksisændringen på sammenligningstallene. I sådanne situationer skal ændringen ske med tilbagevirkende kraft fra begyndelsen af det første regnskabsår, hvor det er muligt.

Desuden kan der være situationer, hvor det er praktisk umuligt at opgøre praksisændringens akkumulerede virkning. I sådanne tilfælde skal sammenligningstallene ændres således, at ændringen implementeres fremadrettet fra det tidligst mulige tidspunkt. Der skal således ses bort fra den akkumulerede virkning frem til dette tidspunkt.

Umulighedskriteriet kan fx være opfyldt, hvis nødvendige informationer ikke er blevet indsamlet i tidligere regnskabsår, og det ikke er praktisk muligt at genskabe disse informationer. Det kan også være umuligt at opgøre virkningen, hvis den ville være påvirket af ledelsens intentioner eller skøn i tidligere regnskabsår, da efterfølgende erhvervet viden ikke må have indflydelse herpå.

Undtagelserne kan alene anvendes, efter at virksomheden har gjort ethvert rimeligt forsøg på at opgøre henholdsvis årets virkning og den akkumulerede virkning af praksisændringen.

Oplysninger om ændring i anvendt regnskabspraksis

I regnskabet skal der klart og tydeligt oplyses om ændringer i anvendt regnskabspraksis. Oplysningerne skal være fyldestgørende og omfatte

- ændringens art
- den beløbsmæssige størrelse af reguleringen, i det omfang det er praktisk muligt:
  - for hver regnskabspost for indeværende og tidligere år (sammenligningsår)
  - for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis denne oplyses (krav for børsnoterede virksomheder)
- den beløbsmæssige effekt af ændringen for regnskabsår, som ligger før de præsenterede regnskabsår, hvis det er praktisk muligt
- årsagerne til, at anvendelse med tilbagevirkende kraft ikke er praktisk mulig og en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår ændringen i regnskabspraksis er foretaget.

Skyldes ændringen en ny standard eller fortolkning, skal følgende også angives:

- navnet på standarden eller fortolkningsbidraget
- om ændringen er foretaget i overensstemmelse med eventuelle overgangsbestemmelser
- en beskrivelse af eventuelle overgangsbestemmelser
- eventuelle overgangsbestemmelser, som kan påvirke fremtidige regnskabsår.

Er det en frivillig ændring, skal der også gives oplysning om

- årsagen til, at den nye anvendte regnskabspraksis giver pålidelig og mere relevant information.

Oplysningerne skal ikke gentages i efterfølgende perioder.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ved ændring i anvendt regnskabspraksis indeholder IAS 8 krav om, at effekten heraf skal oplyses for hver regnskabspost. Derudover skal indvirkningen på indtjening pr. aktie oplyses, hvis virksomheden er omfattet af dette oplysningskrav, jf. IAS 33, *Indtjening pr. aktie*. ÅRL kræver alene oplysning om den beløbsmæssige indvirkning på virksomhedens aktiver og forpligtelser, egenkapital, pengestrømme samt resultatet.

ÅRL indeholder ikke krav om præsentation af en balance ved starten af det første sammenligningsår ved ændring i anvendt regnskabspraksis, korrektion af fejl eller reklassifikation af poster i årsregnskabet med tilbagevirkende kraft.

Oplysninger om den forventede indvirkning af nye IFRS'er

Når en virksomhed ikke har anvendt en ny standard eller et fortolkningsbidrag, som er udstedt, men endnu ikke trådt i kraft, skal virksomheden oplyse om dette forhold.

Den skal også oplyse om forhold, der er relevante for at kunne vurdere den mulige virkning, som anvendelse af den nye standard eller det nye fortolkningsbidrag vil have på virksomhedens regnskab i det regnskabsår, hvor standarden anvendes første gang. Kravet gælder alene, hvor informationerne er kendte eller er mulige at opgøre skønsmæssigt.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge IAS 8 skal der gives oplysninger om forventet implementering og den estimerede beløbsmæssige indvirkning af udstedte, men endnu ikke implementerede IFRS'er eller IFRIC'er. ÅRL har ikke et tilsvarende krav.

Regnskabsmæssige skøn

Regnskabsmæssige skøn er defineret som monetære beløb i regnskabet, hvor der er målingsusikkerhed. Dvs. beløb der ikke er direkte observerbare og som derfor må estimeres. Udarbejdelsen af estimater involverer brug af vurderinger og antagelser baseret på den senest tilgængelige og pålidelige information. En virksomhed bruger også måleteknikker og input i modeller ved udøvelsen af regnskabsmæssige skøn.

Regnskabsmæssige skøn skal ændres, hvis der sker ændringer i de forhold, der lå til grund for et regnskabsmæssigt skøn som følge af ny information, ny udvikling eller yderligere erfaring.

Effekten af ændringer i input i modeller eller ændringer i måleteknikker er ændring i regnskabsmæssige skøn medmindre, der er tale om korrektion af en fejl i tidligere perioder.

Effekten af ændringer i regnskabsmæssige skøn vedrørende indregnede aktiver og forpligtelser eller en egenkapitalpost, skal indregnes i det regnskabsår, hvor ændringen foretages med modpost i resultatopgørelsen. Effekt af ændring i regnskabsmæssige skøn, der vedrører efterfølgende regnskabsår, fx ved ændring i afskrivningsperioden for anlægsaktiver, indregnes i efterfølgende regnskabsår.

Oplysninger om ændring i regnskabsmæssige skøn

Arten og den beløbsmæssige virkning af ændringer i regnskabsmæssige skøn, som har væsentlig indvirkning på det aktuelle regnskabsår, skal oplyses i regnskabet.

Ændringer i regnskabsmæssige skøn, som ikke har væsentlig indvirkning på det aktuelle år, men vurderes at få det på de følgende år, skal oplyses i regnskabet.

Korrektion af fejl i tidligere regnskabsår

Fejl i tidligere perioder kan eksempelvis opstå som følge af regnefejl, anvendelse af en forkert regnskabspraksis eller fejlagtig fortolkning eller manglende indhentning af relevante informationer.

Fejl og mangler i tidligere perioders regnskaber anses som væsentlige jf. definitionen i IAS 1, hvis de med rimelighed kan forventes at påvirke de primære regnskabsbrugeres beslutninger, der er truffet på baggrund af regnskabet for en eller flere tidligere perioder.

Væsentlige fejl korrigeres ved, at virkningen posteres på egenkapitalens primosaldo i det først præsenterede sammenligningsår (medmindre fejlen vedrører sammenligningsåret), således at årets tal og sammenligningstal kommer til at vise de rigtige beløb, når fejlen er rettet.

Der kan være situationer, hvor det er praktisk umuligt at opgøre enten virkningen af en fejl i et bestemt regnskabsår eller den akkumulerede virkning af den. I sådanne situationer skal fejlen rettes fra det første regnskabsår, hvor det er praktisk muligt, eller med fremadrettet virkning efter tilsvarende bestemmelser, som gælder ved ændring i anvendt regnskabspraksis, jf. ovenfor.

Oplysninger om korrektion af fejl

Når fejl i tidligere regnskabsår korrigeres, skal der oplyses om

- fejlens karakter
- den beløbsmæssige størrelse af korrektionen, i det omfang det er praktisk muligt,
  - for hver regnskabspost for tidligere år (sammenligningsårene)
  - for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis denne oplyses
- den beløbsmæssige størrelse af korrektionen ved begyndelsen af det første sammenligningsår
- årsagerne til, at det ikke er praktisk muligt at rette fejlen med tilbagevirkende kraft. Derudover skal der gives en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår fejlen er korrigeret.

IAS 8 (efter implementering af IFRS 18)

Omhandler	Grundlæggende forudsætninger, valg og ændring af anvendt regnskabspraksis, regnskabsmæssige skøn og ændring heri samt fejl vedrørende tidligere perioder
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber*, træder i kraft for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere, IFRS 18 erstatter IAS 1, *Præsentation af regnskaber*, og samtidig bliver nogle af bestemmelserne i IAS 1 overført til IAS 8, der i denne forbindelse ændrer titel til "*Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*". Dette kapitel vedrører IAS 8, der gælder efter implementeringen af IFRS 18. Vi har i det foregående kapitel beskrevet IAS 8, der gælder før implementeringen af IFRS 18.

IAS 8 – Grundlag for udarbejdelse af regnskaber (efter implementering af IFRS 18)

IAS 8 beskriver grundlæggende forudsætninger for aflæggelse af regnskaber, kriterier for valg af regnskabspraksis samt krav til den regnskabsmæssige behandling af og oplysninger om ændring i anvendt regnskabspraksis, regnskabsmæssige skøn og ændringer heri samt korrektion af fejl vedrørende tidligere regnskabsår.

Grundlæggende forudsætninger

Retvisende billede og overensstemmelse med IFRS

Regnskabet skal give et retvisende billede af årets resultat, finansielle stilling og pengestrømme. Der skal gives yderligere oplysninger end krævet i henhold til IFRS standarderne, hvis de er nødvendige for, at regnskabet kan give et retvisende billede.

Et retvisende billede forudsætter en troværdig præsentation af effekten af transaktioner og andre begivenheder og forhold i overensstemmelse med de definitioner og indregningskriterier for aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, der er angivet i IASB's begrebsramme.

Ved at anvende IFRS, suppleret med nødvendige yderligere oplysninger, forventes det, at man opnår regnskaber, der giver et retvisende billede.

Virksomheder, der anvender IFRS, skal afgive en uforbeholden erklæring herom i anvendt regnskabspraksis eller i noterne. Regnskabet må ikke beskrives som værende i overensstemmelse med IFRS, medmindre det fuldt ud opfylder alle bestemmelserne i gældende IFRS standarder.

IFRS omfatter alle:

- IFRS Accounting Standards
- International Accounting Standards (IAS)
- Fortolkningsbidrag udarbejdet af IFRS Interpretations Committee (IFRS IC) eller Standing Interpretations Committee (SIC).

Anvendes en uhensigtsmæssig eller forkert regnskabspraksis, kan dette ikke afhjælpes ved, at der i regnskabet gives yderligere oplysninger.

Fravigelse af en bestemmelse i IFRS

I yderst sjældne tilfælde er det muligt at fravige en bestemmelse i IFRS standarderne, hvis det vil være misvisende at udarbejde regnskabet efter den. Fraviges en bestemmelse, skal der gives særlige og omfattende oplysninger i regnskabet, bl.a. om den økonomiske indvirkning af fravigelsen på hver post i regnskabet, der påvirkes, inklusive sammenligningstal. Hertil kommer, at fravigelsen skal oplyses i efterfølgende perioder, hvis den har betydning for efterfølgende regnskabsperioder.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal der gives oplysning om fravigelsens beløbsmæssige indvirkning på aktiver, passiver, finansielle stilling samt resultatet, mens IAS 8 kræver oplysning om fravigelsens indvirkning på alle regnskabsposter, der påvirkes.

Going concern

Regnskabet skal aflægges på going concern-basis, medmindre ledelsen har til hensigt at likvidere virksomheden eller bringe dens aktiviteter til ophør eller ikke har noget realistisk alternativ hertil. Hvis ledelsen er bekendt med væsentlige usikkerheder vedrørende forhold eller begivenheder, som kan medføre væsentlig tvivl om virksomhedens fortsatte drift, skal disse usikkerheder oplyses. Hvis regnskabet ikke er aflagt på going concern-basis, skal dette oplyses tillige med årsagen hertil, samt på hvilket grundlag regnskabet så er udarbejdet.

Periodisering

Regnskabet (bortset fra pengestrømsopgørelsen) skal udarbejdes efter periodiseringsprincippet. Aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger indregnes, når de opfylder indregningskriterierne for de pågældende elementer.

Anvendt regnskabspraksis

Ledelsen skal fastlægge, anvende og beskrive en regnskabspraksis, der sikrer, at regnskabet er i overensstemmelse med bestemmelserne i IFRS. De konkrete bestemmelser i IFRS standarderne skal ikke nødvendigvis følges, hvis konsekvensen af ikke at følge dem er uvæsentlig for regnskabet. Det er imidlertid ikke tilladt at lave bevidste fejl, uanset om konsekvenserne heraf er uvæsentlige, hvis formålet med fejlen er, at regnskabet skal udvise et bestemt billede. Det er vigtigt at fremhæve, at regnskabet skal afspejle den økonomiske realitet bag begivenheder og transaktioner og ikke alene den juridiske form (indhold frem for formalia).

I de tilfælde, hvor der ikke findes en specifik IFRS standard, fastlægger ledelsen anvendt regnskabspraksis efter regnskabsbrugernes behov for relevant og pålidelig information. Ledelsen skal i den forbindelse overveje anvendeligheden af følgende kilder i nævnte rækkefølge:

(a) krav og vejledning i andre IFRS standarder, der omhandler lignende forhold
(b) definitioner, indregningskriterier og målingsbegreber for aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger som anført i IASB's begrebsramme.

Derudover kan ledelsen gøre brug af regnskabsstandarder eller fortolkningsbidrag fra andre lande og anerkendt praksis inden for branchen, hvis de ikke er i strid med (a) og (b).

Oplysninger om væsentlig anvendt regnskabspraksis

Der skal oplyses om væsentlig anvendt regnskabspraksis. Anvendt regnskabspraksis vedr. uvæsentlige transaktioner, begivenheder eller forhold er som udgangspunkt uvæsentlig og skal ikke oplyses. Desuden er oplysning af anvendt regnskabspraksis vedr. væsentlige transaktioner, begivenheder eller forhold ikke nødvendigvis væsentlig.

Oplysning om anvendt regnskabspraksis formodes at være væsentlig, hvis den vedr. væsentlige transaktioner, begivenheder eller forhold, og regnskabspraksis:

a) er ændret i perioden
b) er et resultat af valg mellem alternative behandlinger i henhold til IFRS
c) er et resultat af anvendelse af IAS 8 (fx vedr. forhold, der ikke er eksplicit reguleret i IFRS)
d) vedr. et område, hvor virksomheden må foretage betydelige skøn og vurderinger
e) vedr. et komplekst regnskabsforhold og hvor oplysningerne er nødvendige for regnskabslæsers forståelse af transaktionerne, begivenhederne eller forholdene.

Der skal i beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis eller i en note oplyses om de vurderinger (bortset fra regnskabsmæssige skøn), ledelsen har foretaget som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis, og som har størst indvirkning på de indregnede beløb i regnskabet.

Ledelsen foretager eksempelvis vurderinger, når den skal afgøre, om:

- et finansielt aktiv opfylder kriterierne for måling til amortiseret kostpris (IFRS 9)
- en aftale er en finansiel leasingkontrakt (kun relevant for leasinggiver)
- et salg genererer indtægter eller i realiteten er et lånearrangement
- forholdet mellem virksomheden og en virksomhed etableret med et særligt formål (SPE – Special Purpose Entity) indikerer, at SPE'en er underlagt virksomhedens kontrol.

Ændringer i anvendt regnskabspraksis

Der må kun foretages ændringer i anvendt regnskabspraksis, hvis ændringen:

(a) kræves ifølge en standard eller et fortolkningsbidrag, eller
(b) resulterer i pålidelige og mere relevante informationer om virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme.

Når en ny IFRS anvendes for første gang, skal ændringer i anvendt regnskabspraksis behandles efter de specifikke overgangsbestemmelser, der måtte være i standarden. Hvis der ikke foreligger specifikke overgangsbestemmelser, skal virksomheden anvende IAS 8's bestemmelser om øvrige ændringer i anvendt regnskabspraksis. Førstegangsaflæggere af IFRS-regnskaber skal dog følge de særlige overgangsregler i IFRS 1, *Førstegangsanvendelse af IFRS*.

Når der foretages ændringer i den anvendte regnskabspraksis, skal regnskabet for det år, hvor ændringen fin der sted, udarbejdes efter den nye praksis. Den akkumulerede virkning af ændringen indregnes direkte på egenkapitalens primosaldo i det først præsenterede sammenligningsår, og sammenligningstallene tilpasses for alle de tidligere år, der præsenteres i regnskabet.

Ved ændring i anvendt regnskabspraksis eller korrektion af fejl med tilbagevirkende kraft eller reklassifikation af poster i regnskabet, og dette har en væsentlig effekt på balancen pr. datoen for sammenligningsårets begyndelse, kræver IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber,* at der, udover et års sammenligningstal, præsenteres en balance pr. datoen for sammenligningsårets begyndelse.

Der kan være situationer, hvor det er praktisk umuligt at opgøre indvirkningerne af praksisændringen på sammenligningstallene. I sådanne situationer skal ændringen ske med tilbagevirkende kraft fra begyndelsen af det første regnskabsår, hvor det er muligt.

Desuden kan der være situationer, hvor det er praktisk umuligt at opgøre praksisændringens akkumulerede virkning. I sådanne tilfælde skal sammenligningstallene ændres således, at ændringen implementeres fremadrettet fra det tidligst mulige tidspunkt. Der skal således ses bort fra den akkumulerede virkning frem til dette tidspunkt.

Umulighedskriteriet kan fx være opfyldt, hvis nødvendige informationer ikke er blevet indsamlet i tidligere regnskabsår, og det ikke er praktisk muligt at genskabe disse informationer. Det kan også være umuligt at opgøre virkningen, hvis den ville være påvirket af ledelsens intentioner eller skøn i tidligere regnskabsår, da efterfølgende erhvervet viden ikke må have indflydelse herpå.

Undtagelserne kan alene anvendes, efter at virksomheden har gjort ethvert rimeligt forsøg på at opgøre henholdsvis årets virkning og den akkumulerede virkning af praksisændringen.

Oplysninger om ændring i anvendt regnskabspraksis

I regnskabet skal der klart og tydeligt oplyses om ændringer i anvendt regnskabspraksis. Oplysningerne skal være fyldestgørende og omfatte

- ændringens art
- den beløbsmæssige størrelse af reguleringen, i det omfang det er praktisk muligt:
  - for hver regnskabspost for indeværende og tidligere år (sammenligningsår)
  - for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis denne oplyses (krav for børsnoterede virksomheder)
- den beløbsmæssige effekt af ændringen for regnskabsår, som ligger før de præsenterede regnskabsår, hvis det er praktisk muligt
- årsagerne til, at anvendelse med tilbagevirkende kraft ikke er praktisk mulig og en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår ændringen i regnskabspraksis er foretaget.

Skyldes ændringen en ny standard eller fortolkning, skal følgende også angives:

- navnet på standarden eller fortolkningsbidraget
- om ændringen er foretaget i overensstemmelse med eventuelle overgangsbestemmelser
- en beskrivelse af eventuelle overgangsbestemmelser
- eventuelle overgangsbestemmelser, som kan påvirke fremtidige regnskabsår.

Er det en frivillig ændring, skal der også gives oplysning om

- årsagen til, at den nye anvendte regnskabspraksis giver pålidelig og mere relevant information.

Oplysningerne skal ikke gentages i efterfølgende perioder.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ved ændring i anvendt regnskabspraksis indeholder IAS 8 krav om, at effekten heraf skal oplyses for hver regnskabspost. Derudover skal indvirkningen på indtjening pr. aktie oplyses, hvis virksomheden er omfattet af dette oplysningskrav, jf. IAS 33, *Indtjening pr. aktie*. ÅRL kræver alene oplysning om den beløbsmæssige indvirkning på virksomhedens aktiver og forpligtelser, egenkapital, pengestrømme samt resultatet.

ÅRL indeholder ikke krav om præsentation af en balance ved starten af det første sammenligningsår ved ændring i anvendt regnskabspraksis, korrektion af fejl eller reklassifikation af poster i årsregnskabet med tilbagevirkende kraft.

Oplysninger om den forventede indvirkning af nye IFRS'er

Når en virksomhed ikke har anvendt en ny standard eller et fortolkningsbidrag, som er udstedt, men endnu ikke trådt i kraft, skal virksomheden oplyse om dette forhold.

Den skal også oplyse om forhold, der er relevante for at kunne vurdere den mulige virkning, som anvendelse af den nye standard eller det nye fortolkningsbidrag vil have på virksomhedens regnskab i det regnskabsår, hvor standarden anvendes første gang. Kravet gælder alene, hvor informationerne er kendte eller er mulige at opgøre skønsmæssigt.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge IAS 8 skal der gives oplysninger om forventet implementering og den estimerede beløbsmæssige indvirkning af udstedte, men endnu ikke implementerede IFRS'er eller IFRIC'er. ÅRL har ikke et tilsvarende krav.

Regnskabsmæssige skøn

Regnskabsmæssige skøn er defineret som monetære beløb i regnskabet, hvor der er målingsusikkerhed. Dvs. beløb der ikke er direkte observerbare og som derfor må estimeres. Udarbejdelsen af estimater involverer brug af vurderinger og antagelser baseret på den senest tilgængelige og pålidelige information. En virksomhed bruger også måleteknikker og input i modeller ved udøvelsen af regnskabsmæssige skøn.

Oplysninger om usikkerheder ved skøn

Væsentlige kilder til usikkerheder ved skøn skal oplyses. Dette omfatter de væsentligste forudsætninger, der er lagt til grund ved vurderingen af forventningerne til fremtiden. Der skal desuden oplyses om andre væsentlige usikkerheder vedrørende skøn, der er foretaget på balancedagen, og som er forbundet med en betydelig risiko for, at den regnskabsmæssige værdi af aktiver og forpligtelser vil blive reguleret væsentligt i det kommende regnskabsår. Oplysningerne skal indeholde beskrivelse af, hvilken art af henholdsvis aktiver og forpligtelser, forholdet vedrører, og deres regnskabsmæssige værdier på balancedagen.

Væsentlige kilder til usikkerheder er fx væsentlige forudsætninger og usikkerheder ved

- måling af genindvindingsværdien af anlægsaktiver
- indregning af en hensættelse til dækning af erstatning i forbindelse med en ikke afsluttet retssag

Ændring i regnskabsmæssige skøn

Regnskabsmæssige skøn skal ændres, hvis der sker ændringer i de forhold, der lå til grund for et regnskabsmæssigt skøn som følge af ny information, ny udvikling eller yderligere erfaring.

Effekten af ændringer i input i modeller eller ændringer i måleteknikker er ændring i regnskabsmæssige skøn, medmindre, der er tale om korrektion af en fejl i tidligere perioder.

Effekten af ændringer i regnskabsmæssige skøn vedrørende indregnede aktiver og forpligtelser eller en egenkapitalpost, skal indregnes i det regnskabsår, hvor ændringen foretages med modpost i resultatopgørelsen. Effekt af ændring i regnskabsmæssige skøn, der vedrører efterfølgende regnskabsår, fx ved ændring i afskrivningsperioden for anlægsaktiver, indregnes i efterfølgende regnskabsår.

Oplysninger om ændring i regnskabsmæssige skøn

Arten og den beløbsmæssige virkning af ændringer i regnskabsmæssige skøn, som har væsentlig indvirkning på det aktuelle regnskabsår, skal oplyses i regnskabet.

Ændringer i regnskabsmæssige skøn, som ikke har væsentlig indvirkning på det aktuelle år, men vurderes at få det på de følgende år, skal oplyses i regnskabet.

Korrektion af fejl i tidligere regnskabsår

Fejl i tidligere perioder kan eksempelvis opstå som følge af regnefejl, anvendelse af en forkert regnskabspraksis eller fejlagtig fortolkning eller manglende indhentning af relevante informationer.

Fejl og mangler i tidligere perioders regnskaber anses som væsentlige jf. definitionen i IFRS 18, hvis de med rimelighed kan forventes at påvirke de primære regnskabsbrugeres beslutninger, der er truffet på baggrund af regnskabet for en eller flere tidligere perioder.

Væsentlige fejl korrigeres ved, at virkningen posteres på egenkapitalens primosaldo i det først præsenterede sammenligningsår (medmindre fejlen vedrører sammenligningsåret), således at årets tal og sammenligningstal kommer til at vise de rigtige beløb, når fejlen er rettet.

Der kan være situationer, hvor det er praktisk umuligt at opgøre enten virkningen af en fejl i et bestemt regnskabsår eller den akkumulerede virkning af den. I sådanne situationer skal fejlen rettes fra det første regnskabsår, hvor det er praktisk muligt, eller med fremadrettet virkning efter tilsvarende bestemmelser, som gælder ved ændring i anvendt regnskabspraksis, jf. ovenfor.

Oplysninger om korrektion af fejl

Når fejl i tidligere regnskabsår korrigeres, skal der oplyses om

- fejlens karakter
- den beløbsmæssige størrelse af korrektionen, i det omfang det er praktisk muligt,
  - for hver regnskabspost for tidligere år (sammenligningsårene)
  - for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis denne oplyses
- den beløbsmæssige størrelse af korrektionen ved begyndelsen af det første sammenligningsår
- årsagerne til, at det ikke er praktisk muligt at rette fejlen med tilbagevirkende kraft. Derudover skal der gives en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår fejlen er korrigeret.

IAS 10

Omhandler	Begivenheder indtruffet efter regnskabsperioden
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 10 – Begivenheder efter regnskabsperioden

IAS 10 foreskriver, hvornår en virksomhed skal regulere regnskabet som følge af begivenheder, der er indtruffet efter regnskabsperioden, og hvilke oplysninger der skal gives om tidspunktet for regnskabets godkendelse til offentliggørelse og om begivenheder efter regnskabsperioden.

Regulerende og ikke-regulerende begivenheder

Begivenheder efter regnskabsperioden er begivenheder – både positive og negative – der indtræffer i perioden mellem balancedagen og det tidspunkt, hvor regnskabet godkendes til offentliggørelse. Sådanne begivenheder kan opdeles i regulerende og ikke-regulerende begivenheder.

Regulerende begivenheder er begivenheder, der giver yderligere oplysninger om forhold eller situationer, der eksisterede på balancedagen, og som derfor skal indarbejdes i regnskabet. Eksempler på regulerende begivenheder kan være:

- Afgørelse af en retssag, som bekræfter, at virksomheden havde en aktuel forpligtelse på balancedagen
- Oplysninger, der indikerer, at et aktivs værdi var forringet på balancedagen, eller at en tidligere nedskrivning af aktivet skal reguleres
- Endelig opgørelse af kostprisen eller salgsprisen for hhv. købte og solgte aktiver før balancedagen
- Opgørelse af størrelsen af overskudsdeling eller bonusudbetalinger, som virksomheden var forpligtet til på balancedagen
- Opdagelsen af bedrageri eller fejl, som afslører, at regnskabet ikke er korrekt.

Ikke-regulerende begivenheder er begivenheder, der vedrører forhold eller situationer, som opstår efter balancedagen, og som ikke indarbejdes, selvom de måtte være væsentlige, men som skal oplyses i regnskabet, hvis de er af væsentlig betydning. Eksempler på ikke-regulerende begivenheder kan være:

- Fald i dagsværdien af investeringsaktiver, ændring i valutakurser eller nedskrivning af andre aktiver, der kan henføres til forhold indtruffet efter balancedagen, fx beskadigelse af aktiver ved brand
- Køb eller salg af virksomheder
- Offentliggørelse af planer om ophør af aktivitet, klassifikation af aktiver som bestemt for salg, køb eller salg af aktiver
- Offentliggørelse eller påbegyndelse af en større omstrukturering
- Ændring i skattesatser eller skattelovgivning, der er vedtaget eller bekendtgjort efter balancedagen, og som har en indvirkning på aktuelle og udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser
- Påtagelse af forpligtelser
- Anlæggelse af retssager udelukkende på baggrund af begivenheder efter balancedagen.

Udbytte

Foreslået udbytte for regnskabsåret må ikke indregnes som en forpligtelse i balancen, når udbyttet først godkendes på den ordinære generalforsamling, der afholdes efter balancedagen. Foreslået udbytte skal vises i noterne til regnskabet.

Going concern

IAS 10 indeholder et krav om, at regnskabet ikke må udarbejdes ud fra forudsætningen om going concern, hvis ledelsen efter regnskabsperioden beslutter, at virksomheden skal likvideres, standser aktiviteterne, eller ledelsen vurderer det som urealistisk, at virksomheden kan fortsætte driften.

Oplysninger i regnskabet

Der skal i regnskabet angives den dato, hvor regnskabet fremlægges til godkendelse, og hvilket ledelsesorgan (fx direktion og bestyrelse) der har fremlagt regnskabet.

Hvis regnskabet kan ændres efter fremlæggelsen (af fx generalforsamlingen), skal der oplyses om det.

Regnskabets oplysninger om både regulerende og ikke-regulerende begivenheder skal opdateres, hvis der efter balancedagen og frem til tidspunktet for regnskabets godkendelse fremkommer nye oplysninger.

For hver væsentlig kategori af ikke-regulerende begivenheder efter balancedagen skal der gives oplysninger om både arten af begivenheden og et skøn over den økonomiske virkning af begivenheden, eller der skal gives en positiv udtalelse om, at et sådant skøn ikke kan foretages.

IAS 12

Omhandler	Indkomstskatter
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 7, *Anvendelse af omregningsmetoden i IAS 29, Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier* IFRIC 23, *Usikkerhed ved opgørelse af skattepligtig indkomst* SIC–25, *Indkomstskatter – ændringer i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling*

IAS 12 – Indkomstskatter

IAS 12 omhandler den regnskabsmæssige behandling af indkomstskatter.

Udgangspunktet er, at skat er en omkostning, der skal periodiseres. Der sondres mellem aktuel skat og udskudt skat, og der skal afsættes fuld udskudt skat.

Aktuel skat

Skyldig aktuel skat indregnes som en forpligtelse og omkostningsføres. Hvis der er betalt for meget aktuel skat, indregnes tilgodehavende aktuel skat som et aktiv.

Udskudt skat

Det er et væsentligt princip i IAS 12, at i det omfang, der er forskel mellem værdien af et regnskabselement i balancen i regnskabet henholdsvis i skatteopgørelsen, resulterer dette i en midlertidig forskel, som kan medføre enten et skatteaktiv eller en skatteforpligtelse (udskudt skat). Hvis eksempelvis et varelager skattemæssigt er indregnet til 60 t.kr. og regnskabsmæssigt til 100 t.kr., betyder det, at der kun er mulighed for at fratrække 60 t.kr. i fremtidige selvangivelser, hvorimod der skal fratrækkes 100 t.kr. i fremtidige regnskaber. Det betyder, at den regnskabsmæssige omkostning på 100 t.kr. kun giver et fradrag i selvangivelsen på 60 t.kr., og derfor skal der beregnes udskudt skat på grundlag af den skattepligtige midlertidige forskel på 40 t.kr. Den fremtidige pengestrøm udløser en skattepligtig merindkomst på 40 t.kr., og skatten heraf skal betales i fremtiden.

De midlertidige forskelle opgøres efter den balanceorienterede gældsmetode, som tager udgangspunkt i forskellen mellem den skattemæssige balanceværdi og den regnskabsmæssige balanceværdi.

Følgende principper efter den balanceorienterede gældsmetode er væsentlige:

1. Udgangspunktet er, at en udskudt skatteforpligtelse indregnes for alle skattepligtige midlertidige forskelle.
2. Et udskudt skatteaktiv indregnes for alle fradragsberettigede midlertidige forskelle i det omfang, det er sandsynligt, at der vil være et skattemæssigt overskud til rådighed, som den fradragsberettigede midlertidige forskel kan modregnes i.
3. Uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag indregnes også som udskudte skatteaktiver, hvis det er sandsynligt, at der vil være skattemæssigt overskud til rådighed i fremtiden.

Der er imidlertid enkelte undtagelser til ovenstående hovedprincipper om, at der skal afsættes udskudt skat af samtlige midlertidige forskelle.

Der skal ikke afsættes udskudt skat af goodwill, der ikke er skattemæssigt fradragsberettiget. Der skal heller ikke afsættes udskudt skat af midlertidige forskelle, der opstår ved køb af et aktiv, hvis der ikke er skattemæssigt fradrag for anskaffelsessummen. Fx skal der ikke afsættes udskudt skat af forskellen mellem den regnskabsmæssige og skattemæssige værdi af en fast ejendom, som ikke er skattemæssigt afskrivningsberettiget, og som virksomheden har til hensigt at beholde.

Der skal heller ikke afsættes udskudt skat af investeringer i dattervirksomheder, hvor modervirksomheden kontrollerer udligningen af den midlertidige forskel

(gennem styring af udbyttepolitik), og hvor det samtidig er sandsynligt, at den midlertidige forskel ikke vil blive udlignet inden for en overskuelig fremtid. Udgangspunktet ved investeringer i associerede virksomheder og fællesledede virksomheder er derimod, at der skal afsættes udskudt skat, da investor normalt ikke har mulighed for at bestemme udbyttepolitikken eller bestemme fordelingen af overskuddet i den fællesledede virksomhed.

Der skal afsættes udskudt skat i forbindelse med en virksomhedsovertagelse, hvor aktiver og forpligtelser omvurderes regnskabsmæssigt, men ikke skattemæssigt. Den udskudte skat heraf påvirker således goodwillbeløbet.

Der skal desuden afsættes udskudt skat af leasingforpligtelser og leasingaktiver (Right of use), samt af hensættelser til nedtagning, bortskaffelse eller retablering vedr. et anlægsaktiv, og den tilhørende tilgang til kostprisen for aktivet, selvom foreskellene mellem de regnskabsmæssige og skattemæssige værdier af bruttoforpligtelsen og det tilhørende aktiv opstår ved første indregning. I disse tilfælde skal undtagelsen for indregning af udskudt skat ved første indregning vurderes på basis af nettoværdierne af forpligtelsen og det tilhørende aktiv.

Der skal også afsættes udskudt skat af regnskabsmæssige opskrivninger af materielle anlægsaktiver, der ikke foretages skattemæssigt.

Pillar II skat

Top-up skat, der skal betales i henhold til Pillar II reglerne udstedt af OECD (the Organisation for Economic Co-operation and Development) er omfattet af bestemmelesrne i IAS 12. IAS 12 indeholder imidlertid en undtagelse, der betyder, at der ikke skal afsættes udskudt Pillar II skat af midlertidige forskelle i Pillar II beskatningen eller oplyses om omfanget af udskudt Pillar II skat.

Måling

Aktuel skat skal måles til det beløb, der forventes betalt til (tilbagebetalt fra) skattemyndighederne, ved at anvende de skattesatser, som er vedtaget på balancedagen.

IFRIC 23, *Usikkerhed ved opgørelse af skattepligtig indkomst* indeholder særlige bestemmelser om den regnskabsmæssige behandling af aktuel og udskudt skat, når der er usikkerhed forbundet med den skattemæssige behandling af transaktioner.

Udskudt skat skal måles til den skattesats, der forventes at være gældende, når aktivet realiseres eller forpligtelsen indfris, baseret på den skattesats, der er vedtaget eller i realiteten vedtaget på balancedagen.

Den udskudte skat skal afspejle de skattemæssige konsekvenser af den forventede anvendelse af aktivet eller afvikling af forpligtelsen. Dette betyder, at hvis beskatningen er forskellig ved afhændelse eller fortsat brug i virksomheden, skal den udskudte skat beregnes ud fra den forventede anvendelse. Det vil sige, at der først skal afsættes udskudt skat baseret på en avanceopgørelse, når ledelsen forventer at sælge aktivet.

Når et aktiv, der ikke afskrives regnskabsmæssigt, er opskrevet efter IAS 16, *Materielle anlægsaktiver* kan den regnskabsmæssige værdi af aktivet ikke forventes genindvundet gennem anvendelse. Derfor foreskriver IAS 12, at den udskudte skatteforpligtelse eller det skatteaktiv, som opstår ved omvurderingen af eksempelvis en grund, skal måles på grundlag af de skattemæssige konsekvenser ved salg af aktivet. I praksis vil bestemmelsen kun gælde for grunde.

For investeringsejendomme, der måles til dagsværdi, skal det efter IAS 12 tilsvarende antages, at aktivet udelukkende genindvindes ved salg af aktivet. Hvis investeringsejendommen er afskrivningsberettiget (dvs. ikke en grund), og virksomhedens forretningsmodel er at genindvinde investeringsejendommens værdi over tid ved brug af ejendommen frem for ved salg, kan denne antagelse dog afkræftes.

Skattemæssige konsekvenser af udbytte indregnes, når forpligtelsen til at udbetale udbytte indregnes. Skatteeffekten indregnes i resultatet, i øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen afhængig af, om de udloddede midler stammer fra transaktioner der er indregnet i resultatet, øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen.

Udskudt skat må ikke tilbagediskonteres ifølge IAS 12.

IFRIC 7 indeholder særlige bestemmelser om opgørelse af udskudt skat ved begyndelsen af regnskabsåret for den periode, hvor virksomheden første gang rapporterer efter IAS 29, *Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*.

Indregning af skatteomkostninger og -indtægter

Aktuel og udskudt skat skal som hovedregel indregnes som indtægter og omkostninger i resultatet. IAS 12 indeholder dog undtagelser vedrørende skat, der relaterer sig til egenkapitalposter, øvrig totalindkomst, aktiebaseret vederlæggelse og virksomhedsovertagelser. Aktuel skat og udskudt skat af poster vedrørende øvrig totalindkomst og egenkapitalposter skal føres direkte på henholdsvis øvrig totalindkomst og egenkapitalen, mens aktuel og udskudt skat af virksomhedsovertagelser påvirker goodwill.

Der skal afsættes udskudt skat af aktiebaseret vederlæggelse i de tilfælde, hvor det skattemæssige fradrag for sådanne ordninger ikke opnås i samme periode som omkostningsførelsen af ordningerne. Hvis det forventede skattemæssige fradrag for ordningerne overstiger det akkumulerede omkostningsførte beløb for ordningerne, skal skatten af den overskydende del føres direkte på egenkapitalen. IAS 12 indeholder et eksempel, som anskueliggør dette.

SIC–25 foreskriver, at en ændring i virksomhedens (eller dens aktionærers) skattemæssige stilling ikke medfører en forøgelse eller reduktion af beløb, der er indregnet direkte i egenkapitalen. Derfor skal aktuel og udskudt skat som følge af en ændring i den skattemæssige stilling som hovedregel medtages i årets resultat.

Oplysninger i regnskabet

Aktuelle og udskudte skatteforpligtelser samt aktuelle og udskudte skatteaktiver skal præsenteres i balancen som særskilte poster. Udskudt skat skal opgøres efter modregning mellem udskudte skatteforpligtelser og udskudte skatteaktiver inden for samme juridiske skatteenhed og skattejurisdiktion (fx sambeskatning). Modregning herudover tillades ikke.

Udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser må ikke klassificeres som omsætningsaktiver (*current assets*) henholdsvis kortfristede forpligtelser.

Behandlingen af skatter skal beskrives i anvendt regnskabspraksis. Beskrivelsen skal omfatte oplysninger om kriterierne for indregning af

- årets skat i resultatet og egenkapitalen
- aktuelle skatteforpligtelser og skatteaktiver i balancen
- udskudte skatteforpligtelser og skatteaktiver i balancen.

Desuden skal følgende oplyses:

- Årets skat specificeret i væsentlige elementer inden for årets aktuelle skat og årets udskudte skat.
- Samlet aktuel og udskudt skat vedrørende egenkapitalbevægelser.
- Skatteeffekten af hver enkelt post under øvrig totalindkomst.
- Sammenhængen mellem årets resultat før skat og skat af årets resultat (skatteafstemning) skal forklares. Forklaringen skal gives som en beløbsmæssig eller procentvis afstemning ud fra den skatteprocent, der gælder for regnskabsåret.
- Forklaring på ændringer i den anvendte skatteprocent sammenlignet med den foregående regnskabsperiode.
- Art og størrelse af skatteaktiver, der ikke er indregnet i balancen.
- Art og størrelse af skattepligtige midlertidige forskelle for investeringer i dattervirksomheder, associerede virksomheder og kapitalandele i fællesledede virksomheder, hvoraf der ikke er indregnet udskudte skatteforpligtelser.
- Udskudte skatteforpligtelser og udskudte skatteaktiver, herunder værdien af uudnyttede skattemæssige underskud, specificeret i hovedposter (inkl. sammenligningstal), og specifikation af resultatpåvirkningen for de enkelte hovedposter, hvis det ikke kan udledes direkte fra ændringerne i de balanceførte beløb.

Regnskabet skal indeholde særlige oplysninger om følgende forhold, hvis det er relevant:

- Ophørte aktiviteter
- Skattemæssige konsekvenser af foreslået udbytte
- Skattemæssige konsekvenser af udbetaling af udbytte og potentielle skattemæssige konsekvenser af fremtidige udbetalinger af udbytte
- Indregnede skatteaktiver vedrørende skattemæssige underskud
- Ændringer til hidtidige indregnede udskudte skatteaktiver som følge af en virksomhedsovertagelse
- Indregning efter overtagelsesdagen af hidtil ikke indregnede udskudte skatteaktiver opstået ved en virksomhedsovertagelse.

Derudover skal der gives oplysning om årets aktuelle skatteudgift relateret til Pillar II skat, og at undtagelsen for indregning af udskudt Pillar II skat er anvendt.

IAS 16

Omhandler	Materielle anlægsaktiver i form af fx grunde, bygninger, maskiner og inventar
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 1, *Ændringer i nedtagnings-, genopbygnings- eller lignende forpligtelser* IFRIC 12, *Koncessionsaftaler* IFRIC 18, *Overførsel af aktiver fra kunder* IFRIC 20, *Bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine* SIC–29, *Koncessionsaftaler: Oplysninger*

IAS 16 – Materielle anlægsaktiver

Materielle anlægsaktiver er materielle aktiver, som besiddes til brug i produktionen, ved levering af varer og tjenesteydelser, til udlejning eller til administrative formål, og som forventes brugt i mere end ét regnskabsår.

IAS 16 finder ikke anvendelse på:

- Materielle anlægsaktiver, der er bestemt for salg efter IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter*.
- Investeringsejendomme ejet af virksomheden, der måles til dagsværdi efter IAS 40, *Investeringsejendomme*.
- Biologiske aktiver omfattet af IAS 41, *Landbrug* bortset fra avlsplanter. IAS 16 finder anvendelse på avlsplanter, men ikke på afgrøder fra avlsplanter.
- Indregning og måling af efterforsknings- og vurderingsaktiver omfattet af IFRS 6, *Efterforskning og vurdering af mineralressourcer*.
- Mineralforekomster og rettigheder til mineralforekomster.

Indregning

Materielle anlægsaktiver skal indregnes som aktiv, når det er sandsynligt, at de fremtidige økonomiske fordele, der knytter sig til aktivet, vil tilgå virksomheden, og aktivets kostpris kan opgøres pålideligt.

Indregningskriteriet skal vurderes på det tidspunkt, hvor virksomheden afholder omkostningerne, uanset om der er tale om omkostninger, som er afholdt i forbindelse med køb eller opførelse af et materielt anlægsaktiv, eller omkostninger, der er afholdt efter første indregning for at udbygge, vedligeholde eller udskifte aktivet.

Omkostninger til reparation og vedligeholdelse skal som hovedregel omkostningsføres i det regnskabsår, som de afholdes i. Som en undtagelse skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle omkostninger til større eftersyn eller hovedreparationer som en separat del af aktivet, hvis deres afholdelse er en forudsætning for den fortsatte drift af det pågældende aktiv. I sådanne tilfælde skal disse omkostninger aktiveres og afskrives over perioden indtil næste større eftersyn eller hovedreparation, og eventuelt resterende regnskabsmæssige værdier af omkostningerne fra et tidligere eftersyn eller hovedreparation skal afgangsføres.

IFRIC 18 omhandler den regnskabsmæssige behandling af aktiver, der er modtaget fra kunder, og som skal anvendes i forbindelse med efterfølgende leverancer til den pågældende kunde. Som udgangspunkt skal aktivet, som er modtaget fra kunden, indregnes i balancen, hvis det opfylder de almindelige kriterier for indregning og måling.

Måling ved første indregning

Materielle anlægsaktiver skal, når de indregnes første gang, måles til kostprisen. Kostprisen omfatter købsprisen og omkostninger, der er direkte forbundet med at gøre aktivet klar til den planlagte anvendelse. Administrationsomkostninger og andre generelle indirekte produktionsomkostninger kan ikke indgå i kostprisen.

IFRIC 12 foreskriver, at en infrastruktur (fx veje, lufthavne, telekommunikationsanlæg mv.), som en offentlig myndighed stiller til rådighed for en operatør i forbindelse med en koncessionsaftale om drift mv. af den pågældende infrastruktur, ikke skal indregnes som materielle anlægsaktiver i operatørens balance. SIC–29 indeholder en række oplysningskrav for koncessionsaftaler.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL kan indirekte produktionsomkostninger indregnes i kostprisen for egenopførte materielle anlægsaktiver. Efter IAS 16 kan omkostninger alene indregnes i kostprisen, hvis de direkte kan henføres til fremstillingen eller klargøringen af aktivet.

Hvis virksomheden, når den anskaffer eller bruger aktivet til andre formål end produktion af varebeholdninger, bliver forpligtet til at afholde omkostninger til nedtagning, bortskaffelse eller retablering, skal de skønnede omkostninger hertil indregnes som en hensat forpligtelse ifølge IAS 37, *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*, og medtages i kostprisen for aktivet. Hvis forpligtelsen opstår som følge af produktion af varebeholdninger, skal forpligtelsen indregnes i kostprisen for de producerede varer.

IFRIC 1 foreskriver, at efterfølgende ændringer i den hensatte forpligtelse reguleres i aktivets kostpris og afskrives fremadrettet, bortset fra ændringer vedrørende diskonteringseffekten, der indregnes i resultatopgørelsen under finansieringskategorien.

Når betaling for et materielt anlægsaktiv udskydes ud over normale kreditvilkår, er aktivets kostpris lig kontantprisen. Forskellen mellem kontantprisen og den samlede betaling indregnes som hovedregel som en renteomkostning over kreditperioden, medmindre en sådan rente indregnes i aktivets regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med IAS 23, *Låneomkostninger*.

Opstartsomkostninger indgår kun som en del af kostprisen, hvis de er direkte forbundet med at bringe aktivet til det sted og i den stand, der kræves for at sikre den planlagte anvendelse. Driftstab, der måtte opstå, indtil forventet produktionskapacitet er opnået, omkostningsføres.

Når et aktiv anskaffes ved bytte med et andet aktiv, skal kostprisen for det nye aktiv opgøres til dets dagsværdi. Det gælder dog ikke, hvis byttet ikke har noget forretningsmæssigt indhold, eller dagsværdien af hverken det modtagne eller det afgivne aktiv kan måles pålideligt. I disse tilfælde skal kostprisen for det nye aktiv måles til den regnskabsmæssige værdi af det gamle aktiv.

Måling efter første indregning

Et materielt anlægsaktivs kostpris skal afskrives systematisk over den forventede brugstid, og årets afskrivninger skal som hovedregel resultatføres.

Materielle anlægsaktiver kan som et tilladt alternativ til kostprismodellen opskrives til dagsværdi, hvis det gøres systematisk for alle aktiver af samme kategori, og dagsværdien kan opgøres pålideligt. Omvurderinger skal foretages med tilstrækkelig hyppighed, således at den regnskabsmæssige værdi ikke adskiller sig væsentligt fra dagsværdien på balancedagen.

Opskrivninger til dagsværdi skal indregnes under øvrig totalindkomst og akkumuleres på egenkapitalen under reserve for opskrivninger. Opskrevne aktiver skal afskrives i overensstemmelse med de almindelige regler herfor (se nedenfor). IAS 16 tillader, at opskrivningsreserven overføres til frie reserver, efterhånden som aktivet afskrives.

Afskrivning

Ifølge IAS 16 skal der foretages separat afskrivning af hver del af et materielt anlægsaktiv, som har en kostpris, der er væsentlig i forhold til aktivets samlede kostpris.

Afskrivningsmetoden skal fastlægges, så den bedst muligt afspejler virksomhedens forbrug af aktivet, og således at aktivets afskrivningsgrundlag fordeles systematisk over aktivets brugstid. En afskrivningsmetode baseret på forventet omsætning genereret ved brug af aktivet er ikke tilladt.

Afskrivningsgrundlaget opgøres som anskaffelsesprisen reduceret med aktivets restværdi. For aktiver, der er nedskrevet, fratrækkes nedskrivningen. Restværdien er det beløb, som aktivet ville kunne sælges til på balancedagen fratrukket afhændelsesomkostninger, hvis aktivet havde den alder og den stand, som aktivet forventes at have ved udløb af brugstiden.

Afskrivning begynder, når aktivet er disponibelt til dets planlagte brug, og ophører på det tidligste af det tidspunkt, hvor aktivet klassificeres som et aktiv bestemt for salg (efter IFRS 5), eller hvor virksomheden afgangsfører aktivet. Afskrivninger kan således ikke ophøre, blot fordi aktivet midlertidigt tages ud af produktionen e.l.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL indeholder ikke kriterier og retningslinjer for regnskabsmæssig behandling af aktiver bestemt for salg.

Under ÅRL skal der afskrives på et materielt anlægsaktiv indtil det tidspunkt, hvor aktivet afhændes.

Afskrivningsmetode, brugstid og restværdi skal som minimum revurderes ved udløbet af hvert regnskabsår. Hvis der i den forbindelse konstateres afvigelser i forhold til tidligere forventninger, skal afskrivningsmetoden, brugstiden eller restværdien ændres. En sådan ændring skal behandles som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn efter IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl,** hvilket bl.a. medfører, at tidligere foretagne afskrivninger ikke skal korrigeres. Restværdien kan stige til et beløb, der er lig med eller højere end aktivets regnskabsmæssige værdi. I så fald ophører afskrivning, indtil restværdien igen måtte blive mindre end den regnskabsmæssige værdi.

Nedskrivning

Et aktiv skal nedskrives, hvis genindvindingsværdien (den højeste værdi af aktivets nettosalgspris og kapitalværdi) er lavere end den regnskabsmæssige værdi. De specifikke bestemmelser om nedskrivninger fremgår af IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver*. Nedskrivninger og tilbageførsler heraf skal som udgangspunkt foretages via resultatet. Nedskrivninger indregnes dog under øvrig totalindkomst og akkumuleres på egenkapitalen, i det omfang de modsvarer en tidligere indregnet opskrivning.

Godtgørelse fra en tredjepart for materielle anlægsaktiver, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, skal behandles som en særskilt transaktion og indregnes i resultatet på det tidspunkt, hvor godtgørelsen bliver tildelt.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændrer IAS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*

Ophør af indregning

Et aktiv skal fjernes fra balancen ved afhændelse, eller når der ikke forventes fremtidige økonomiske fordele fra aktivet.

Gevinster eller tab skal opgøres som forskellen mellem nettoprovenuet ved afhændelsen og aktivets regnskabsmæssige værdi, og de skal indregnes i resultatet. Indregningskriterierne i IFRS 15, *Omsætning fra kontrakter med kunder*, vedrørende salg af varer skal være opfyldt. Gevinster fra salg af materielle anlægsaktiver må ikke klassificeres som nettoomsætning, medmindre der er tale om regelmæssige salg af udlejningsaktiver, som virksomheden sælger som led i sine ordinære aktiviteter.

Hvis betalingen for et solgt aktiv udskydes, skal det modtagne vederlag indregnes til et beløb, der svarer til kontantprisen. Forskellen mellem den nominelle værdi og kontantprisen skal indregnes som en renteindtægt over kreditperioden efter IFRS 15.

Er omkostninger til udskiftning af en komponent indregnet som en del af kostprisen for et aktiv, skal komponenten afgangsføres, når komponenten efterfølgende udskiftes. Dette gælder uanset om den udskiftede komponent blev afskrevet separat.

Oplysninger i regnskabet

Der skal i anvendt regnskabspraksis for hver kategori af materielle anlægsaktiver oplyses om den metode, der er anvendt for at opgøre bruttoværdi (kostpris og eventuelle opskrivninger), afskrivningsgrundlag, afskrivningsmetode og fastsatte brugstider eller afskrivningssatser.

Der skal medtages en anlægsnote, der for hver kategori af materielle anlægsaktiver viser den regnskabsmæssige værdi primo og ultimo regnskabsåret og som forklarer arten af bevægelser i perioden i form af fx til- og afgange, af- og nedskrivninger samt eventuelle opskrivninger. Af denne skal særskilt fremgå bl.a. anskaffelser via virksomhedssammenslutninger, afgang vedrørende aktiver bestemt for salg efter IFRS 5, og forskelle som følge af valutakursomregninger.

Derudover skal der i noterne bl.a. oplyses om

- begrænsninger i ejendomsretten til aktiver
- aktiver stillet til sikkerhed for forpligtelser
- afholdte omkostninger på anlægsaktiver under opførelse
- kontraktlige forpligtelser vedrørende anskaffelse af aktiver
- resultatførte godtgørelser vedrørende værdiforringelse eller tab af aktiver.

Der stilles særlige oplysningskrav, hvis virksomheden har anvendt omvurderingsmodellen til at opgøre den regnskabsmæssige værdi af materielle anlægsaktiver, herunder bl.a.

- omvurderingstidspunkt
- eventuel benyttelse af uafhængig vurderingsmand
- den regnskabsmæssige værdi hvis ikke omvurderingsmodellen var anvendt.

Ud over ovenstående indeholder IAS 36 særlige oplysningskrav for materielle anlægsaktiver, der er værdiforringet.

Krævede oplysninger vedrørende dagsværdimåling, herunder om anvendte metoder og forudsætninger, hvis virksomheden anvender omvurderingsmodellen, fremgår af IFRS 13, *Dagsværdimåling*.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL kræver ikke sammenligningstal i anlægsnoten.

ÅRL kræver ikke oplysninger om godtgørelser vedrørende værdiforringelse eller tab af aktiver, der er indregnet i resultatet.

IAS 19

Omhandler	Personaleydelser, herunder pensionsordninger
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 14, *Begrænsninger ved indregning af pensionsaktiver, krav til minimumsdækninger og deres interaktion*

IAS 19 – Personaleydelser

IAS 19 omhandler arbejdsgiveres regnskabsmæssige behandling af vederlag til medarbejderne (personaleydelser). Formålet med IAS 19 er at fastlægge, hvornår og med hvilke beløb virksomheden skal indregne personaleydelser i regnskabet.

Standarden fastlægger også krav til oplysningerne i noterne om personaleydelser.

Begrebet personaleydelser omfatter ifølge IAS 19 følgende fire kategorier:

- Kortfristede personaleydelser, såsom løn, gager, sociale ydelser, ferie- og sygedagpenge samt overskudsdeling, bonus, og ikke-kontante ydelser såsom fri bil, tjenestebolig eller andre goder, der forfalder inden for et år efter periodens slutning
- Pensionsordninger (bidragsbaserede og ydelsesbaserede) og andre ydelser efter fratrædelse (fx livs- og sygeforsikring)
- Andre langfristede personaleydelser, såsom betalt orlov, jubilæumsgratiale, og ydelser som overskudsdeling og bonus, der forfalder senere end et år efter periodens slutning
- Fratrædelsesgodtgørelser.

Indregningsbestemmelserne i IAS 19 kan opsummeres således:

Type af personaleydelse	**Regnskabsmæssig behandling**
Kortfristede personaleydelser	Indregnes, når medarbejderen har udført arbejdsydelser til gengæld for disse omkostninger.
Bidragsbaserede pensionsordninger	Indregnes, når medarbejderen har udført arbejdsydelser til gengæld for de bidrag, virksomheden har indbetalt.
Ydelsesbaserede pensionsordninger	• Ordningens forpligtelser måles til nutidsværdi ved at bruge en særlig metode – *projected unit credit*-metoden – og en diskonteringssats, der er baseret på erhvervsobligationer af høj kvalitet • Ordningens aktiver måles til dagsværdi og modregnes i ordningens forpligtelser • Pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår indregnes i resultatet som en omkostning *(current service cost)* • Pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår indregnes i resultatet *(past service cost)* • Gevinster eller tab ved afkortning eller afvikling af en ordning indregnes i resultatet, når afkortningen eller afviklingen finder sted • Forrentning af ordningens nettoforpligtelse/-aktiv indregnes i resultatet • Aktuarmæssige gevinster og tab indregnes straks i øvrig totalindkomst.
Andre langfristede personaleydelser (ved fortsat ansættelse)	Der anvendes en mere simpel metode end for ydelsesbaserede pensionsordninger. Aktuarmæssige gevinster og tab indregnes straks i resultatet.
Fratrædelsesgodtgørelser (ved opsigelse eller førtidig fratrædelse)	Indregnes på det tidligste tidspunkt af i. tidspunktet, hvor virksomheden ikke længere kan trække tilbuddet om fratrædelsesgodtgørelse tilbage, og ii. tidspunktet for indregning af tilknyttede hensatte forpligtelser til omstrukturering.

Ovennævnte kategorier har forskellige karakteristika og behandles derfor regnskabsmæssigt forskelligt.

Kortfristede personaleydelser

Kortfristede personaleydelser, såsom løn og gager mv., er sædvanligvis ikke komplicerede, da de ikke kræver aktuarmæssige eller andre særlige beregningsmæssige forudsætninger eller diskontering. Når en medarbejder har udført arbejde for virksomheden i perioden, skal ydelsen i forbindelse med det udførte arbejde indregnes på følgende måde:

- En omkostning, medmindre andre standarder kræver eller tillader, at ydelserne aktiveres (fx som en del af produktionsomkostninger for varelagre eller materielle/immaterielle anlægsaktiver)
- En forpligtelse efter fradrag af allerede udbetalte ydelser. Hvis der er udbetalt for meget, indregnes forskellen som et aktiv, hvis det medfører reducerede fremtidige betalinger.

Som kortfristede personaleydelser indregnes optjente og akkumulerede feriepenge eller dagpenge, der kan overføres til næste periode, da disse udgør en forpligtelse. Virksomheden vurderer, hvor stor en del af de skyldige ydelser vedrørende det allerede udførte arbejde, der forventes afregnet i den næste periode, og måler forpligtelsen i overensstemmelse hermed. Forventede omkostninger til overskudsdeling og bonusordninger indregnes kun, når virksomheden har en juridisk eller faktisk forpligtelse og kan foretage et pålideligt skøn over beløbets størrelse.

Oplysninger i regnskabet

IAS 19 indeholder ikke specifikke oplysningskrav for kortfristede personaleydelser, men henviser i stedet til andre standarder. Fx kræver IAS 1, *Præsentation af regnskaber** oplysning om personaleomkostninger, og IAS 24, *Oplysning om nærtstående parter* kræver oplysning om personaleydelser til nøglepersoner i ledelsen.

Kategorisering af pensionsordninger m.v.

Pensionsordninger omfatter alle typer aftaler, ifølge hvilke en virksomhed yder vederlag til medarbejdere efter ansættelsesforholdets ophør – med undtagelse af fratrædelsesgodtgørelser og egenkapitalbaserede aflønningsordninger (jf. hhv. behandling nedenfor og IFRS 2, *Aktiebaseret vederlæggelse*). Ordningerne kan klassificeres som enten **bidragsbaserede** eller **ydelsesbaserede** pensionsordninger. Pensionsordninger er omfattet, uanset om der etableres en selvstændig enhed, fx i form af en fond eller en pensionskasse, til at håndtere ordningens ind- og udbetalinger.

Bidragsbaserede ordninger er karakteriseret ved, at virksomheden mod at betale et aftalt bidrag frigør sig fra alle forpligtelser i forbindelse med pensionsordningen. Virksomhedens risiko er således begrænset, idet den kun er forpligtet til at betale de aftalte bidrag, og det er medarbejderen, der bærer risikoen for, at de indbetalte bidrag er utilstrækkelige til at opnå fx et givet pensionsniveau. Dette vil være typisk for danske pensionsordninger.

Ved **ydelsesbaserede ordninger** har virksomheden en forpligtelse til at yde en pension af en given størrelse, når medarbejderen pensioneres. Det er således virksomheden, der bærer risikoen for, at de foretagne hensættelser/indbetalinger måtte vise sig at være utilstrækkelige til at opfylde pensionsforpligtelsen. Til gengæld vil en eventuel "overfinansiering" af pensionsordningen oftest tilfalde virksomheden.

Ydelsesbaserede ordninger er typisk alene relevante for udenlandske virksomheder – og dermed for danske koncerner med udenlandske dattervirksomheder – men forekommer dog i Danmark (bl.a. for visse direktører).

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber, ændres henvisningen til denne standard.*

Bidragsbaserede pensionsordninger

Bidragsbaserede pensionsordninger er relativt simple, idet virksomheden betaler et løbende bidrag baseret på regnskabsårets optjening, hvorefter virksomheden ikke er forpligtet yderligere. Når en medarbejder har udført arbejde for virksomheden i regnskabsåret, skal bidraget i forbindelse med det udførte arbejde indregnes på følgende måde:

- En omkostning, medmindre andre standarder kræver eller tillader, at bidragene aktiveres (fx som en del af produktionsomkostninger for varelagre eller materielle/immaterielle anlægsaktiver).
- En forpligtelse efter fradrag af allerede udbetalte bidrag. Hvis der er betalt for meget, indregnes forskellen som et aktiv, hvis det medfører reducerede fremtidige bidrag.

Kun når bidraget forfalder mere end et år efter regnskabsårets slutning, skal forpligtelsen diskonteres.

Oplysninger i regnskabet

Virksomheden skal i regnskabet oplyse størrelsen af periodens omkostninger til bidragsbaserede pensionsordninger. Desuden kan det være relevant med oplysning ifølge IAS 24 om personaleydelser til nøglepersoner i ledelsen.

Ydelsesbaserede ordninger

Ydelsesbaserede ordninger omfatter alle andre ordninger end de bidragsbaserede. De ydelsesbaserede pensionsordninger er betydeligt mere komplekse end de bidragsbaserede ordninger. Dette skyldes, at målingen af forpligtelsens størrelse skal baseres på en række aktuarmæssige forudsætninger. Derudover skal forpligtelsen diskonteres, da den ofte indfries flere år efter, at medarbejderen har optjent ret til pensionen.

Ydelsesbaserede pensionsordninger kan være uafdækkede, dvs. at bruttoforpligtelsen er indregnet fuldt ud i virksomhedens balance, eller de kan være helt eller delvist dækket ved indbetalinger fra virksomheden (og eventuelt fra medarbejderne) til en særlig fond, der er juridisk uafhængig af virksomheden selv, og hvorfra de fremtidige pensionsudbetalinger vil ske.

Uanset om pensionsordningens aktiver er udskilt i en særlig pensionskasse eller er ejet direkte af virksomheden, har virksomheden ved en ydelsesbaseret ordning påtaget sig den aktuarmæssige og den investeringsmæssige risiko, der er forbundet med pensionsordningen. Derfor vil den løbende omkostning i resultatet ikke nødvendigvis være sammenfaldende med de løbende indbetalinger til ordningen.

Opgørelse i hovedtræk

Pensionsforpligtelsen opgøres principielt som den aktuarmæssige beregning af den tilbagediskonterede forpligtelse til fremtidige pensionsudbetalinger, som medarbejderne har optjent. Herfra trækkes dagsværdien af eventuelle aktiver i ordningen. Aktuarerne tager ved opgørelsen af forpligtelsen hensyn til forventninger om fratræden, dødelighed, lønstigninger mv.

Opgørelsen af en ydelsesbaseret pensionsordning omfatter i hovedtræk følgende:

1. Baseret på aktuarmæssige beregninger udarbejdes et pålideligt skøn over størrelsen af den fremtidige pensionsydelse, som medarbejderen har optjent ret til som vederlag for udført arbejde i det aktuelle og tidligere regnskabsår. Dette indebærer, at virksomheden opgør, hvor stor en ydelse, der skal henføres til den aktuelle og tidligere perioder. Derudover skal virksomheden udøve aktuarmæssige skøn over demografiske variabler (som fx personaleudskiftning og dødelighed) og økonomiske variabler (fx fremtidige lønstigninger), der påvirker størrelsen af de fremtidige pensionsydelser.

2. De beregnede optjente ydelser tilbagediskonteres til nutidsværdi, ligesom periodens omkostning *(current service cost)* opgøres som den del af stigningen i nutidsværdien, som kan henføres til medarbejdernes udførte arbejde i den aktuelle periode. Nutidsværdien opgøres ved at anvende den såkaldte *projected unit credit*-metode.
3. Dagsværdien af ordningens aktiver på balancedagen opgøres.
4. Der beregnes en forrentning af ordningens nettoforpligtelse/-aktiv ved regnskabsårets begyndelse, reguleret for årets ind- og udbetalinger, og ved anvendelse af diskonteringssatsen fastlagt ved regnskabsårets begyndelse.
5. Aktuarmæssige gevinster og tab opgøres. Aktuarmæssige gevinster og tab opstår som følge af, at det faktiske forløb adskiller sig fra det forventede forløb, og på grund af ændrede aktuarmæssige forudsætninger (se beskrivelsen nedenfor).
6. Når eksisterende ordninger ændres, eller nye ordninger indføres, opgøres de omkostninger, der kan henføres til tidligere perioder *(past service cost)* som følge heraf.
7. Hvis eksisterende ordninger er blevet afkortet eller afviklet, opgøres gevinster og tab som følge heraf.

Balancen

I balancen skal pensionsforpligtelsen/-aktivet opgøres til:

- Nutidsværdien af forpligtelsen på balancedagen, før fradrag af aktivernes dagsværdi,
- minus dagsværdien på balancetidspunktet af ordningens aktiver.

Hvis beløbet er negativt, indregnes det – med visse begrænsninger – som et aktiv. Et aktiv fremkommer typisk for ordninger, hvor værdien af aktiverne overstiger de opgjorte forpligtelser, dvs. hvor ordningen er overfinansieret.

IFRIC 14 indeholder vejledning om, hvordan begrænsningsreglerne for indregning af pensionsaktiver i balancen skal forstås. Endvidere beskrives den regnskabsmæssige behandling af minimumsindbetalinger, både når indbetalingerne skyldes en aktuel underdækning, og når de skal dække medarbejdernes fremtidige optjening af pensionsydelser.

Virksomheden skal regelmæssigt opgøre nutidsværdien af forpligtelserne og dagsværdien af ordningens aktiver. Standarden anbefaler, men kræver ikke, at en aktuar involveres i opgørelsen af forpligtelserne.

Resultatet

I resultatet indregnes nettoværdien af følgende komponenter (bortset fra de tilfælde, hvor en anden standard tillader indregning som en del af kostprisen for et aktiv):

- Løbende pensionsomkostninger for den aktuelle periode *(current service cost)*
- Omkostninger for tidligere perioder *(past service cost)*
- Effekten af afkortede eller afviklede ordninger
- Nettorenteomkostninger vedrørende den ydelsesbaserede nettopensionsforpligtelse eller nettorenteindtægter fra det ydelsesbaserede nettopensionsaktiv.

Pensionsomkostningerne vedrørende tidligere perioder kan være både positive og negative, afhængigt af om der indføres nye eller forøgede ydelser, eller eksisterende ydelser reduceres.

I øvrig totalindkomst indregnes aktuarmæssige gevinster og tab samt effekten af begrænsninger i indregning af pensionsaktiver.

Det faktiske afkast af ordningens aktiver indgår ligeledes i øvrig totalindkomst fratrukket den beregnede forrentning af nettoforpligtelsen/-aktivet.

Renteomkostning

Diskonteringssatsen – og rentesatsen til beregning af årets forrentning af nettoforpligtelsen/-aktivet – skal opgøres med udgangspunkt i markedsafkastet på balancedagen af erhvervsobligationer af høj kvalitet. Erhvervsobligationerne skal være udstedt i samme valuta, som pensionsydelsen skal betales i (men skal ikke nødvendigvis være udstedt i samme land, som ydelsen skal udbetales fra). Alternativt anvendes statsobligationer, hvis der ikke findes noget omfattende og likvidt marked for erhvervsobligationer af høj kvalitet. Diskonteringssatsen skal afspejle en varighed, der stemmer overens med den tidsmæssige placering af ydelserne, men ikke den aktuarmæssige risiko eller investeringsrisikoen. Desuden må diskonteringssatsen ikke afspejle virksomhedens egen kreditrisiko.

Renteomkostningerne/-indtægterne beregnes ved at gange diskonteringssatsen primo regnskabsåret med den opgjorte nettoforpligtelse/-aktiv primo regnskabsåret, reguleret for årets ind- og udbetalinger.

Nettorenteomkostninger og -indtægter indregnes i resultatet fx sammen med personaleomkostninger eller finansielle poster.*

Aktuarmæssige gevinster og tab

Aktuarmæssige gevinster og tab opstår af flere forskellige årsager, fx fordi medarbejderne ønsker tidligere pensionering end forventet, fordi lønstigningerne bliver anderledes end forudsat, at diskonteringssatsen ændres, eller fordi de aktuarmæssige forudsætninger om fratrædelser eller forventede levetider ændres. I det lange løb tenderer sådanne aktuarmæssige gevinster og tab mod at udligne hinanden, men de kan medføre relativt store udsving fra den ene periode til den anden.

IAS 19 kræver, at alle aktuarmæssige gevinster og tab indregnes straks i øvrig totalindkomst uden mulighed for senere recirkulering til resultatet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

IFRS tillader ikke anvendelse af korridormetoden ved indregning af aktuarmæssige gevinster og tab.

Ifølge ÅRL kan virksomheder med pensionsforpligtelser, der på tidspunktet for ikrafttrædelse af den ændrede ÅRL (1. januar 2016) var indregnet ved brug af korridormetoden, fortsætte hermed frem til og med regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2021.

Medarbejderbidrag

Medarbejderes indbetaling (eller indbetalinger fra tredjemand) til ordningen reducerer virksomhedens omkostning vedrørende pensionsordningen. Reduktionen indregnes i resultatet over de perioder, hvor medarbejderen leverer arbejdsydelsen, hvis bidragets størrelse afhænger af antal år, hvor der leveres arbejdsydelser. Hvor dette ikke er tilfældet, kan virksomheden vælge at indregne omkostningsreduktionen straks, eller over de perioder, hvor medarbejderen leverer arbejdsydelsen.

Pensionsomkostninger vedrørende tidligere perioder

Pensionsomkostninger vedrørende tidligere perioder kan opstå, når virksomheden indfører en ydelsesbaseret pensionsordning eller ændrer ydelserne i henhold til en eksisterende ydelsesbaseret pensionsordning. Effekten af ændringer for tidligere perioder indregnes straks i resultatet som en del af personaleomkostninger.

Afkortning eller afvikling af pensionsordninger

En afkortning finder sted, når virksomheden enten er forpligtet til væsentligt at reducere antallet af ansatte, som er omfattet af en pensionsordning, fx ved lukning af et produktionsanlæg, eller ændrer vilkårene i en ydelsesbaseret pensionsordning, således at en væsentlig del af nuværende ansattes fremtidige arbejdsydelser ikke eller kun i begrænset omfang berettiger til pensionsydelser.

En afvikling finder sted, når virksomheden foretager en transaktion, der fjerner enhver yderligere retlig eller faktisk forpligtelse vedrørende en del af eller alle ydelser i en ydelsesbaseret pensionsordning, fx ved en engangsindbetaling til en pensionskasse eller et forsikringsselskab uden yderligere forpligtelser for virksomheden.

Gevinst eller tab ved afkortning eller afvikling skal indregnes straks i resultatet som en del af personaleomkostninger.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 præciseres det, at nettorenteomkostninger og -indtægter skal indregnes i resultatopgørelsen under finansieringskategorien.*

Oplysninger i regnskabet

IAS 19 indeholder omfattende notekrav for ydelsesbaserede pensionsordninger. Oplysningskravene omfatter:

- En generel beskrivelse af den enkelte type pensionsordning, herunder pensionsordningens karakteristika og de dermed forbundne risici.
- En afstemning fra primo til ultimo for pensionsaktiver, pensionsforpligtelser, effekt af loft for indregning af pensionsaktiver samt eventuelle refusionsrettigheder. Afstemningerne skal indeholde følgende (hvis relevant):
  - Årets pensionsomkostning
  - Forrentning af nettoforpligtelsen/-aktivet
  - Genmåling opdelt på:
    - Afkast på pensionsaktiverne ekskl. beløb, der indgår i forrentning af nettoforpligtelsen/-aktivet primo
    - Aktuarmæssige gevinster og tab vedr. ændringer i demografiske forudsætninger
    - Aktuarmæssige gevinster og tab vedr. ændringer i finansielle forudsætninger
    - Ændringer i effekten af loft for indregning af pensionsaktiv ekskl. forrentning af nettoforpligtelsen/-aktivet primo
  - Pensionsomkostninger vedr. tidligere perioder
  - Valutakursændringer
  - Indbetalinger til ordningen fordelt på indbetalinger fra virksomheden og fra medarbejderne
  - Udbetalinger fra ordningen (evt. betalinger ifm. afvikling af ordningen vises særskilt)
  - Effekt af virksomhedssammenslutninger og salg af virksomheder
- Specifikation af pensionsaktiver fordelt på aktivtyper, med opdeling af hver aktivtype på aktiver med og uden en noteret markedspris.
- Dagsværdien af virksomhedens egne finansielle instrumenter samt ejendomme og andre aktiver, der er anvendt af virksomheden, og som indgår i ordningens aktiver.
- Detaljerede oplysninger om anvendte aktuarmæssige forudsætninger. Forudsætningerne kræves angivet i absolutte tal (fx en anvendt procent) og ikke blot som et interval mellem forskellige procentsatser eller andre variabler.
- Følsomhedsanalyse for væsentlige aktuarmæssige forudsætninger. Metoder og skøn anvendt til følsomhedsanalyserne samt evt. ændringer i disse i forhold til året før skal oplyses.
- Beskrivelse af evt. strategier for matching af pensionsaktiv og -forpligtelse, fx brug af annuiteter eller swaps med lange løbetider.
- Beskrivelse af fundingaftaler/-politik, forventede indbetalinger til ordningen i det førstkommende regnskabsår samt information om forfaldsprofil for pensionsforpligtelsen.
- Særlige oplysningskrav for ordninger, der omfatter flere virksomheder *(multi-employer plans)*.
- Særlige oplysningskrav for ordninger, hvor risici deles af virksomheder under samme bestemmende indflydelse.

Desuden kan det være relevant med oplysning ifølge IAS 24 om pensionsydelser til nøglepersoner i ledelsen og transaktioner med nærtstående parter (pensionsfond) samt eventualforpligtelser vedr. pensionsordninger ifølge IAS 37, *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*.

Andre langfristede personaleydelser (ved fortsat ansættelse)

Andre langfristede personaleydelser omfatter fx jubilæums- eller tilsvarende langfristede godtgørelser samt bonusordninger e.l., der ikke forventes fuldt udbetalt inden 12 måneder efter balancedagen.

Standardens krav til indregning og måling af disse ydelser er væsentligt mindre omfattende end for pensionsordninger. Forpligtelsen måles til nutidsværdien på balancedagen, fratrukket dagsværdien af de eventuelle aktiver, som direkte skal afdække forpligtelsen, og aktuarmæssige gevinster og tab indregnes straks i resultatet.

Dette indebærer fx, at en virksomhed ifølge IAS 19 skal indregne en hensat forpligtelse til jubilæumsgodtgørelser, som den er retligt eller faktisk forpligtet til at afholde i tilfælde af medarbejderens jubilæum, i takt med optjeningen heraf. Dette skyldes, at en ordning, der giver ret til udbetaling af jubilæumsgodtgørelser efter nærmere angivne beskæftigelsesperioder, reelt er en ydelsesbaseret ordning, uanset at den fremtidige ydelse (jubilæumsgodtgørelsen) er betinget af, at den ansatte fortsat er ansat på et givet fremtidigt tidspunkt. Ved måling af forpligtelsen, tages der hensyn til sandsynligheden for, at ansatte ikke opnår at være ansat i en periode, som berettiger til udbetaling af jubilæumsgratiale.

Oplysninger i regnskabet

IAS 19 indeholder ikke specifikke oplysningskrav for langfristede personaleydelser, men henviser i stedet til andre standarder, fx hvis den tilknyttede omkostning er så væsentlig for forståelsen af årsrapporten, at oplysning herom er krævet efter IAS 1.* Desuden kan det være relevant med oplysning ifølge IAS 24 om personaleydelser til nøglepersoner i ledelsen.

Fratrædelsesgodtgørelser (ved opsigelse eller førtidig fratrædelse)

Fratrædelsesgodtgørelser dækker over to typer af godtgørelser, herunder godtgørelse udbetalt for udført arbejde og godtgørelse udbetalt i forbindelse med fratrædelse.

Fratrædelsesgodtgørelse indregnes som en forpligtelse på det tidligste tidspunkt af

1) tidspunktet, hvor virksomheden ikke længere kan trække tilbuddet om fratrædelsesgodtgørelse tilbage, og
2) tidspunktet for indregning af tilknyttede hensatte forpligtelser til omstrukturering, jf. IAS 37.

I førstnævnte tilfælde er dette, når virksomheden er påviseligt (fx legalt eller kontraktligt) forpligtet til at yde godtgørelse til medarbejdere i forbindelse med opsigelse, eller når virksomheden har tilbudt medarbejdere favorable fratrædelsesordninger for at tilskynde til førtidig fratrædelse, og når dette er accepteret af medarbejderen.

I sidstnævnte tilfælde skønnes virksomhedens forpligtelse ud fra det antal medarbejdere, som forventes at acceptere tilbuddet. Endvidere skal virksomheden udarbejde en detaljeret, formel plan for fratrædelserne og må ikke have nogen realistisk mulighed for at trække planen tilbage. Forventes hele godtgørelsen udbetalt mere end 12 måneder efter balancedagen, indregnes forpligtelsen til dens tilbagediskonterede værdi.

Oplysninger i regnskabet

IAS 19 indeholder ikke specifikke oplysningskrav for fratrædelsesgodtgørelser. Oplysning kan være relevant ifølge IAS 37 om eventualforpligtelser og ifølge IAS 1* og IAS 24, som nævnt ovenfor vedrørende andre langfristede personaleydelser til nøglepersoner i ledelsen.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber, ændres henvisningen til denne standard.*

IAS 20

Omhandler	Offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 12, *Koncessionsaftaler* SIC–10, *Offentlig støtte – ingen konkret forbindelse til driftsaktiviteter*

IAS 20 – Offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte

Standarden foreskriver den regnskabsmæssige behandling af og oplysninger om offentlige tilskud samt oplysninger om andre former for offentlig støtte.

Indregning

Offentlige tilskud skal indregnes, når det er rimeligt sikkert, at virksomheden vil opfylde de tilknyttede betingelser, og at tilskuddene vil blive modtaget.

Et eftergivelseslån fra en offentlig myndighed behandles som offentligt tilskud, når der er rimelig sikkerhed for, at virksomheden vil opfylde betingelserne for at få eftergivet lånet. Som udgangspunkt skal et eftergivelseslån derfor passiveres, indtil betingelserne for at få det eftergivet er opfyldt.

Fordelen ved et lån fra en offentlig myndighed med en rente under markedsrenten behandles som et offentligt tilskud. Fordelen måles til forskellen mellem lånets værdi på lånetidspunktet, som opgøres i overensstemmelse med IFRS 9*, Finansielle instrumenter,* og det modtagne beløb.

Ifølge IFRIC 12 skal eventuelle aktiver, som en virksomhed modtager fra det offentlige som en del af betalingen for de ydelser, som virksomheden leverer i henhold til en koncessionsaftale, ikke behandles som et offentligt tilskud.

Offentlige tilskud skal indtægtsføres i resultatet på et systematisk grundlag over de regnskabsår, der er nødvendige for, at tilskuddene kan modsvare de omkostninger, der er ydet tilskud til. Tilskuddene må ikke krediteres direkte på egenkapitalen.

SIC–10 foreskriver, at selvom der ikke foreligger betingelser, der specifikt knytter sig til virksomhedens driftsaktiviteter (ud over kravet om at drive virksomhed inden for visse regioner eller brancher, fx egnsudviklingsstøtte), skal sådanne offentlige tilskud ikke krediteres direkte på egenkapitalen.

Offentlige tilskud tilknyttet resultatopgørelsen (fx tilskud til dækning af afholdte omkostninger) præsenteres i resultatopgørelsen i en særskilt post, i en generel post som fx Andre driftsindtægter eller ved modregning i de omkostninger som tilskuddet vedrører.*

Offentlige tilskud til aktiver indregnes i balancen enten som en periodeafgrænsningspost eller ved at fratrække tilskuddet i aktivets regnskabsmæssige værdi. Er der tale om afskrivningsberettigede aktiver, skal det eventuelt passiverede tilskud indtægtsføres i samme takt, som aktivet afskrives.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Det er i strid med modregningsforbudet i ÅRL at præsentere indtægtsførte offentlige tilskud tilknyttet resultatopgørelsen ved modregning i de omkostninger som tilskuddene vedrører.*

Tilsvarende skal offentlige tilskud til køb af anlægsaktiver, efter ÅRL, indregnes som en periodeafgrænsningspost.

Modregning af offentlige tilskud i værdien af et aktiv stemmer således ikke overens med modregningsforbuddet i ÅRL.

Offentlige tilskud, der ydes som kompensation for allerede afholdte omkostninger eller tab, uden at dette medfører yderligere fremtidige omkostninger, skal indtægtsføres i resultatet i det regnskabsår, hvori det tildeles.

Tilbagebetaling af offentlige tilskud skal regnskabsmæssigt behandles som ændring af regnskabsmæssige skøn ifølge IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl.**

Tilbagebetaling af tilskud vedrørende indkomst modregnes først i periodeafgrænsningsposter, der er forbundet med tilskuddet. Overstiger tilbagebetalingen en sådan periodeafgrænsningspost, eller er der ingen periodeafgrænsningspost, omkostningsføres tilbagebetalingen direkte i resultatet.

Tilbagebetaling af et tilskud vedrørende et aktiv skal posteres som en forøgelse af aktivets regnskabsmæssige værdi eller som en reduktion af periodeafgrænsningsposten med det beløb, der skal betales tilbage. De samlede yderligere afskrivninger, der ville være omkostningsført til dato, hvis virksomheden ikke havde modtaget tilskuddet, indregnes straks som en omkostning.

Oplysninger i regnskabet

Der skal gives følgende oplysninger:

- Anvendt regnskabspraksis for offentlige tilskud, herunder hvilken præsentationsform der anvendes i regnskabet.
- Arten og omfanget af de offentlige tilskud, der er indregnet i regnskabet samt angivelse af andre former for offentlig støtte, som virksomheden har draget direkte nytte af. Eksempler på ikke indregnet offentlig støtte, der skal oplyses, er vederlagsfri rådgivning og garantistillelser, der ikke kan måles med rimelig sikkerhed.
- Uopfyldte forpligtelser og eventualposter vedrørende indregnet offentlig støtte.

**I forbindelse med implementeringen af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber præciseres det, at offentlige tilskud tilknyttet resultatopgørelsen indregnes i resultatopgørelsen som en indtægt eller ved modregning i de omkostninger som tilskuddet vedrører.*

**I forbindelse med implementering af IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber ændrer IAS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*

IAS 21

Omhandler	Valutaomregning
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 16, *Regnskabsmæssig afdækning af valutarisikoen i en investering i en udenlandsk enhed* IFRIC 22, *Valutakursomregning af forudbetalinger* SIC–7, *Indførelse af euroen*

IAS 21 – Valutaomregning

Formålet med IAS 21 er at fastsætte de regnskabsmæssige bestemmelser for transaktioner og mellemværender i fremmed valuta, omregning af udenlandske aktiviteter, og hvordan virkningen af ændringer i valutakurser skal indregnes i regnskabet.

Herunder er fastlæggelsen af den funktionelle valuta en central problemstilling i IAS 21, der også fastsætter regler for anvendelse af en anden præsentationsvaluta end den funktionelle valuta.

En virksomheds **funktionelle valuta** er den valuta, der anvendes ved målingen af de enkelte transaktioner, som indgår i regnskabet.

Den funktionelle valuta er ofte den samme som virksomhedens **bogføringsvaluta** (forstået som den valuta, de enkelte transaktioner registreres i), men dette behøver ikke altid være tilfældet.

En virksomheds **præsentationsvaluta** er den valuta, som virksomheden har valgt at aflægge sit regnskab i.

Fremmed valuta er en valuta, der er forskellig fra virksomhedens funktionelle valuta.

Præsentationsvaluta

Den regnskabsaflæggende virksomhed kan vælge at præsentere sit regnskab i en hvilken som helst valuta. Virksomheden kan fx vælge at aflægge sit regnskab i virksomhedens funktionelle valuta, eller den kan vælge valutaen i det land, hvor virksomhedens modervirksomhed er hjemmehørende.

Præsenterer en virksomhed sit regnskab i en anden valuta end den funktionelle valuta, skal regnskabet omregnes til præsentationsvalutaen efter "nettoinvesteringsmetoden", som er beskrevet nedenfor.

Derudover kan virksomheden vælge at give supplerende oplysninger i en anden valuta end præsentationsvalutaen (fx oplysning om hoved- og nøgletal i euro som supplement til oplysningerne i danske kroner) af hensyn til regnskabsbrugeren (såkaldt "*convenience translation*"). Ved sådanne omregninger kræves der ikke anvendelse af særlige bestemmelser. Det skal dog fremgå tydeligt, at disse omregninger ikke er sket i overensstemmelse med IFRS.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL skelner ikke mellem målingsvaluta og præsentationsvaluta.

Efter ÅRL skal indregning, måling og oplysninger foretages i danske kroner eller euro, dog kan virksomheden vælge en anden fremmed valuta, der er relevant for henholdsvis virksomheden og virksomhedens koncern.

Funktionel valuta

Den regnskabsaflæggende virksomhed (modervirksomheden) og dattervirksomheder, associerede virksomheder, joint ventures og filialer skal hver især fastlægge deres funktionelle valuta. Den funktionelle valuta behøver ikke være – og vil ofte ikke være – den samme for de enkelte enheder i en koncern med udenlandske aktiviteter.

Når virksomheden fastlægger sin funktionelle valuta, skal følgende faktorer tages i betragtning:

- Den valuta, der har den væsentligste indvirkning på virksomhedens salgspriser for varer og tjenesteydelser
- Den valuta, der har den væsentligste indvirkning på løn-, materiale- og andre omkostninger, som er forbundet med levering af varer og tjenesteydelser.

Derudover kan den valuta, som virksomhedens finansiering optages i, og den valuta, som indbetalinger fra driftsaktiviteter normalt modtages i, være indikatorer for fastlæggelsen af den funktionelle valuta.

Når den funktionelle valuta for en udenlandsk enhed skal fastlægges, skal det desuden vurderes, om enheden opererer uafhængigt af den regnskabsaflæggende virksomhed. Følgende faktorer indikerer, at enhedens funktionelle valuta er den samme som for den regnskabsaflæggende virksomhed (fx modervirksomheden):

- Den udenlandske virksomheds aktiviteter udøves som en forlængelse af den regnskabsaflæggende virksomheds aktiviteter frem for at blive udøvet med en væsentlig grad af uafhængighed
- Transaktioner med den regnskabsaflæggende virksomhed udgør en stor del af den udenlandske virksomheds aktiviteter
- Pengestrømme fra den udenlandske virksomheds aktiviteter påvirker direkte pengestrømmene i den regnskabsaflæggende virksomhed
- Den udenlandske virksomhed kan ikke indfri eksisterende og sædvanligvis forekommende forpligtelser, uden at den regnskabsaflæggende virksomhed stiller midler til rådighed.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

ÅRL skelner ikke mellem funktionel valuta og præsentationsvaluta. ÅRL skelner derimod mellem integrerede udenlandske enheder og selvstændige udenlandske enheder. Der er ingen praktisk forskel mellem IAS 21 og ÅRL, idet metoderne for omregning af selvstændige hhv. integrerede udenlandske enheder ifølge ÅRL svarer til metoderne for omregning af udenlandske enheder med en anden hhv. samme funktionelle valuta som koncernens præsentationsvaluta ifølge IFRS.

Transaktioner i fremmed valuta

Transaktioner i fremmed valuta skal ved første indregning registreres i virksomhedens funktionelle valuta til transaktionsdagens kurs (typisk spotkursen). Det tillades imidlertid i praksis, at virksomheden anvender en gennemsnitlig, periodevis fastsat kurs, så længe den ikke afviger væsentligt fra transaktionsdagens kurs.

IFRIC 22, *Valutakursomregning af forudbetalinger* præciserer, at transaktionsdatoen i forhold til indregning af det aktiv, den omkostning eller den indtægt, som forudbetalingen vedrører, er den dato, hvor forudbetalingen er foretaget. Hvis der foretages mere end en forudbetaling vedrørende samme aktiv, omkostning eller indtægt skal transaktionsdatoen fastlægges for hver enkelt forudbetaling.

Valutakursdifferencer vedrørende transaktioner i fremmed valuta, der er opstået og afregnet i samme periode, skal indregnes i resultatet – normalt som en finansiel post.*

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 Præsentation og oplysninger i regnskaber præciseres det, at valutakursdifferencer skal klassificeres i samme kategori (driftskategori, investeringskategori, finansieringskategori, skat af årets resultat, resultat af ophørte aktiviteter) som indtægter og omkostninger fra de underliggende poster der er årsagen til valtuakursdifferencen, medmindre dette er forbundet med uforholdsmæssige omkostninger eller arbejde.*

Transaktioner i fremmed valuta, som ikke er afregnet inden for samme periode, omregnes på efterfølgende balancedage på følgende måde:

- Monetære poster omregnes til balancedagens kurs. Forskellen mellem det således omregnede beløb og det beløb, hvortil transaktionen blev bogført på transaktionsdagen, eller hvortil den var indregnet i sidste regnskab, skal indregnes i resultatet – normalt som en finansiel post.*
- Ikke-monetære poster, som måles med udgangspunkt i historisk kostpris, omregnes til transaktionsdagens kurs. Fx materielle anlægsaktiver, varebeholdninger og visse egenkapitalinstrumenter.
- Ikke-monetære poster, som omvurderes til dagsværdi, omregnes ved at anvende gældende valutakurser på det tidspunkt, hvor omvurderingen foretages.

Valutakursforskelle skal som udgangspunkt indregnes som indtægt eller omkostning i den periode, de er opstået. Dog skal valutakursforskelle, der vedrører en monetær post, som i realiteten er en del af virksomhedens nettoinvestering i en udenlandsk enhed, indregnes i øvrig totalindkomst i koncernregnskabet. I modervirksomhedens separate regnskab indregnes denne valutakursregulering dog i resultatet. Indregning i øvrig totalindkomst i koncernregnskabet kan ske, uanset hvilken valuta mellemværendet er fastlagt i, blot det er en anden valuta end den funktionelle valuta for modervirksomheden, og uanset hvilken koncernvirksomhed mellemværendet er indgået med. Fx kan et mellemværende være indgået med et søsterselskab.

Omregning af et regnskab fra den funktionelle valuta til en anden præsentationsvaluta

Præsenterer en virksomhed sit regnskab i en anden valuta end den funktionelle valuta, skal regnskabet omregnes til præsentationsvalutaen efter nedenstående retningslinjer. Ligeledes skal regnskabet for en udenlandsk enhed, der medtages i den regnskabsaflæggende virksomheds koncernregnskab, omregnes fra den funktionelle valuta til den valuta, den regnskabsaflæggende virksomhed præsenterer sit regnskab i. Omregningen sker efter følgende retningslinjer ("nettoinvesteringsmetoden"):

- Samtlige aktiver og forpligtelser (både monetære og ikke-monetære) omregnes til balancedagens kurs.
- Indtægter og omkostninger omregnes til transaktionsdagens kurs (eller gennemsnitskurser).
- Valutakursdifferencer, der opstår som følge af omregning af totalindkomstopgørelsen fra transaktionsdagens kurs til balancedagens kurs, og ved omregning af egenkapitalen primo til balancedagens kurs, indregnes i totalindkomstopgørelsen under øvrig totalindkomst.
- Valutakursdifferencer, der opstår som følge af ændringer, som er foretaget direkte i den udenlandske enheds egenkapital, indregnes i totalindkomstopgørelsen under øvrig totalindkomst.

Ved salg af kapitalandele i en udenlandsk enhed, der medfører tab af kontrol, skal den akkumulerede virkning af de omregningsdifferencer vedrørende den pågældende virksomhed, der er indregnet i øvrig totalindkomst og henført til en særskilt reserve, overføres til resultatet i den samme periode, som gevinst eller tab fra salg af enheden resultatføres.

Eventuelle reguleringer af aktiver og forpligtelser til dagsværdi samt goodwill ved erhvervelse af en udenlandsk virksomhed behandles som aktiver og forpligtelser i den udenlandske virksomhed. Både reguleringerne og goodwillen skal således angives i den udenlandske virksomheds funktionelle valuta og omregnes til præsentationsvalutaen i overensstemmelse med de bestemmelser, der er skitseret ovenfor. Dvs. at goodwill skal omregnes til balancedagens kurs efter IAS 21.

**I Forbindelse med implementering af IFRS 18 Præsentation og oplysninger i regnskaber præciseres det, at valutakursdifferencer skal klassificeres i samme kategori (driftskategori, investeringskategori, finansieringskategori, skat af årets resultat, resultat af ophørte aktiviteter) som indtægter og omkostninger fra de underliggende poster der er årsagen til valtuakursdifferencen, medmindre dette er forbundet med uforholdsmæssige omkostninger eller arbejde.*

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL kan en virksomhed vælge at omregne goodwill og mer-/mindreværdier på udenlandske enheder enten til balancedagens kurs eller til kursen på anskaffelsestidspunktet.

Omregning af et regnskab, hvis bogføringen foretages i en anden valuta end den funktionelle valuta

Det må som udgangspunkt forventes, at en virksomhed foretager den løbende bogføring i sin funktionelle valuta. Har en udenlandsk enhed en funktionel valuta, der er forskellig fra det pågældende lands valuta, kan landets eventuelle krav om bogføring i landets valuta betyde, at bogføringen ikke foretages i enhedens funktionelle valuta. I disse tilfælde skal regnskabet for den udenlandske enhed i første omgang omregnes til enhedens funktionelle valuta, som om bogføringen var foretaget i den funktionelle valuta. Her anvendes "temporalmetoden", som indebærer, at

- monetære poster omregnes til balancedagens kurs
- ikke-monetære poster, der er målt til historisk kostpris, omregnes til transaktionsdagens kurs
- ikke-monetære poster, der har været genstand for op- eller nedskrivning til dagsværdi, omregnes til valutakursen på tidspunktet, hvor denne værdi blev opgjort
- indtægter og omkostninger omregnes til transaktionsdagens kurs – bortset fra resultatposter, der er afledt af ikke-monetære poster, som er omregnet til den oprindelige transaktionsdags kurser (fx afskrivninger og vareforbrug).

Valutakursdifferencer, der opstår ved omregningen, indregnes i resultatet – normalt under finansielle poster.

Overgang til at anvende euroen som funktionel valuta

SIC–7 foreskriver, at kravene i IAS 21 skal iagttages, når en virksomhed går over til at anvende euroen som funktionel valuta når et lands nationale valuta ændres til euro. Dvs. at

- monetære aktiver og forpligtelser i fremmed valuta fortsat skal omregnes til balancedagens kurs
- akkumulerede valutakursforskelle vedrørende omregning af udenlandske enheder skal forblive klassificeret som egenkapital
- valutakursforskelle, der vedrører omregning af forpligtelser i deltagerlandenes valutaer til euro, skal ikke indregnes i de tilknyttede aktivers regnskabsmæssige værdi.

Afdækning af valutarisiko på investering i udenlandsk enhed

IFRIC 16 omhandler regnskabsmæssig afdækning af valutarisikoen på en investering i en udenlandsk enhed. Fortolkningsbidraget giver vejledning om, hvilke valutaeksponeringer der kan afdækkes, herunder beløbets størrelse samt hvor i koncernen afdækningsinstrumenterne kan placeres.

Det er alene valutarisici, der opstår som følge af forskelle mellem den udenlandske enheds funktionelle valuta og modervirksomhedens funktionelle valuta, der kan afdækkes. Forskelle i forhold til præsentationsvalutaen kan således ikke afdækkes regnskabsmæssigt.

Afdækningsinstrumentet kan placeres i hvilken som helst virksomhed i koncernen, dog ikke i den udenlandske enhed selv. Afdækningens effektivitet skal dog altid måles i forhold til modervirksomhedens funktionelle valuta. Derudover indeholder fortolkningen vejledning til, hvilket beløb der skal recirkuleres fra egenkapitalen til resultatet, når investeringen i den udenlandske enhed afhændes.

Oplysninger i regnskabet

Der skal ifølge IAS 21 bl.a. oplyses om

- valutakursdifferencer indeholdt i resultatet
- nettovalutakursdifferencer, der er indregnet i øvrig totalindkomst og henført til en særskilt reserve under egenkapitalen, og en afstemning heraf, der viser åbningssaldoen, periodens bevægelse og saldoen ved periodens slutning.

Det skal også angives, om præsentationsvalutaen er en anden end den funktionelle valuta – og årsagen hertil.

Endvidere skal der oplyses om eventuelle ændringer i den funktionelle valuta i den regnskabsaflæggende virksomhed eller i en væsentlig udenlandsk virksomhed – samt årsagen hertil.

IAS 23

Omhandler	Låneomkostninger
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 23 – Låneomkostninger

Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af låneomkostninger.

Ifølge IAS 23 skal låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelse, opførelse eller produktion af et kvalificerende aktiv, indregnes som en del af kostprisen for aktivet. Andre låneomkostninger skal omkostningsføres i den periode, de vedrører.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

IAS 23 kræver, at låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelse, opførelse eller produktion af et kvalificerende aktiv, indregnes som en del af kostprisen for aktivet. Efter ÅRL er dette alene en mulighed, ikke et krav.

Et kvalificerende aktiv er et aktiv, hvor der kræves betydelig tid til at gøre det klar til dets planlagte anvendelse eller salg, fx produktionsanlæg, elværker og investeringsejendomme.

Aktiveringsberettigede låneomkostninger er alene de faktisk afholdte nettolåneomkostninger, som virksomheden ville have undgået, hvis der ikke var afholdt omkostninger til det kvalificerende aktiv. I de tilfælde hvor der ikke foreligger en direkte sammenhæng mellem lånet og det pågældende aktiv, opgøres de aktiveringsberettigede låneomkostninger ved at anvende en aktiveringssats (nogle gange også benævnt en kalkulationsrente). Aktiveringssatsen beregnes som det vejede gennemsnit af de låneomkostninger, der kan knyttes til udestående lån, bortset fra lån der er specielt optaget for at anskaffe et kvalificerende aktiv så længe det specifikke aktiv er under opførelse. Låneomkostninger, der aktiveres i en periode, må ikke overstige de faktisk afholdte låneomkostninger i den samme periode.

Oplysninger i regnskabet

Virksomheden skal oplyse om:

- de låneomkostninger, der er aktiveret i perioden
- den aktiveringssats, der er anvendt til at opgøre aktiveringsberettigede låneomkostninger.

IAS 24

Omhandler Oplysninger om nærtstående parter

Tilhørende IFRIC/SIC Ingen

IAS 24 – Oplysninger om nærtstående parter

Formålet med IAS 24 er at henlede opmærksomheden på, at virksomhedens resultat og dens økonomiske udvikling og stilling kan være påvirket af nærtstående parter og transaktioner med disse.

Anvendelsesområde

Standarden fastlægger oplysningskrav vedrørende nærtstående parter og transaktioner med disse.

Transaktioner og mellemværender mellem en virksomhed og andre virksomheder i samme koncern skal oplyses i den enkelte virksomheds separate regnskab. I koncernregnskabet elimineres koncerninterne transaktioner, hvorfor disse ikke skal oplyses heri.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal der gives oplysning om enten:
1) alle transaktioner med nærtstående parter, svarende til kravene i IAS 24, eller
2) alene de transaktioner, der ikke er gennemført på normale markedsvilkår: Anvendes denne undtagelse, skal det oplyses.

IAS 24 indeholder ikke en tilsvarende valgmulighed.

IAS 24 indeholder en definition af "nærtstående parter" for henholdsvis personer og virksomheder.

En person eller dennes nære familie anses for at være nærtstående til den regnskabsaflæggende virksomhed, hvis de enten har kontrol, fælles kontrol eller betydelig indflydelse over virksomheden eller er repræsenteret i ledelsen i virksomheden eller moderselskabet til virksomheden.

En virksomhed anses for at være nærtstående til den regnskabsaflæggende virksomhed i følgende tilfælde:

i) Virksomheden og den regnskabsaflæggende virksomhed er medlem af samme koncern (hvilket vil sige, at hver modervirksomhed, dattervirksomhed eller søstervirksomhed er nærtstående til hinanden)
ii) En virksomhed er en associeret virksomhed eller et joint venture til den anden virksomhed (eller en associeret virksomhed eller et joint venture i forhold til en koncern, som den anden virksomhed er medlem af)
iii) Begge virksomheder er joint venture i forhold til samme tredjepart
iv) En virksomhed er joint venture i forhold til en tredje virksomhed, og den anden virksomhed er en associeret virksomhed i forhold til den tredje virksomhed
v) Virksomheden er en pensionsordning for ansatte i enten den regnskabsaflæggende virksomhed eller en virksomhed, der er en nærtstående part til den regnskabsaflæggende virksomhed. Hvis den regnskabsaflæggende virksomhed selv er en sådan ordning, er de finansierende arbejdsgivere også nærtstående parter til den regnskabsaflæggende virksomhed
vi) Virksomheden er kontrolleret af eller er under fælles kontrol af en nærtstående person jf. ovenfor
vii) En nærtstående person med kontrol eller fælles kontrol over den regnskabsaflæggende virksomhed har betydelig indflydelse på virksomheden eller er nøgleperson i virksomhedens (eller virksomhedens modervirksomheds) ledelse
viii) En virksomhed, eller et medlem af samme koncern, som leverer ledelsesmæssige ydelser til den regnskabsaflæggende virksomhed eller virksomhedens modervirksomhed

Oplysninger i regnskabet

Forbindelser mellem nærtstående parter

Forbindelser mellem modervirksomheder og dattervirksomheder skal oplyses, uanset om der har været transaktioner mellem disse parter. En dattervirksomhed skal oplyse navnet på sin umiddelbare og sin ultimative ejer. Hvis hverken ejeren eller den ultimative ejer offentliggør regnskaber, skal navnet på den øverste af de mellemliggende ejere, der offentliggør regnskaber, også oplyses.

Transaktioner mellem nærtstående parter

Hvis der har været transaktioner mellem nærtstående parter, skal virksomheden oplyse om karakteren af forbindelsen mellem de nærtstående parter. Desuden skal der gives de informationer om transaktioner og mellemværender, der er nødvendige for at forstå forholdets mulige indvirkning på regnskabet. Oplysningerne skal som minimum omfatte:

(a) Transaktionernes beløbsmæssige omfang
(b) Den beløbsmæssige størrelse af mellemværender og betingelserne for disse, herunder om der er stillet sikkerhed, hvordan mellemværenderne skal afregnes og en beskrivelse af afgivne eller modtagne garantier
(c) Hensættelse til tab på udestående tilgodehavender
(d) Periodens omkostningsførte tab og hensættelser til tab på tilgodehavender hos nærtstående parter.

Ovenstående oplysninger skal opdeles i kategorier af nærtstående parter i form af modervirksomheden, virksomheder med fælles kontrol over eller betydelig indflydelse på virksomheden, dattervirksomheder, associerede virksomheder, joint ventures, hvori virksomheden er venturedeltager, nøglepersoner i ledelsen hos virksomheden eller modervirksomheden og andre nærtstående parter.

Poster af ensartet karakter kan oplyses samlet, medmindre særskilt oplysning er nødvendig for at forstå transaktionernes indvirkning på regnskabet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Set i forhold til ÅRL indeholder IAS 24 mere detaljerede krav til oplysninger om transaktioner med nærtstående parter, herunder krav om beløbsangivelse af transaktioner og mellemværender, betingelser og vilkår for mellemværender med nærtstående parter, størrelsen af hensættelser til tab og omkostningsførte tab i perioden. Desuden er der i IAS 24 krav om, at oplysningerne opdeles i kategorier af nærtstående parter.

Lempelse for statskontrollerede virksomheder

Statskontrollerede virksomheder er undtaget fra det generelle oplysningskrav om transaktioner med nærtstående parter for så vidt angår transaktioner med

1) den stat, som har kontrol, fælles kontrol over eller betydelig indflydelse på den regnskabsaflæggende virksomhed, og
2) transaktioner med virksomheder, der er underlagt samme stats kontrol, fælles kontrol eller betydelige indflydelse.

Hvis virksomheden gør brug af lempelserne, skal der som minimum gives

1) oplysning om navnet på den pågældende stat og graden af indflydelse
2) tilstrækkelige oplysninger om art og omfang af transaktionerne.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	Der findes ikke samme lempelser for statskontrollerede virksomheder i ÅRL som i IAS 24.

Aflønning af nøglepersoner i ledelsen

Vederlag til nøglepersoner i ledelsen skal oplyses samlet for ledelsen og for hver af følgende kategorier:

(a) Kortfristede personaleydelser
(b) Pensionsordninger
(c) Andre langfristede personaleydelser
(d) Fratrædelsesgodtgørelser
(e) Aktiebaserede aflønningsordninger.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering	rektion oplyses. Ifølge IAS 24 skal der oplyses om vederlag til nøglepersoner i ledelsen, hvilket kan omfatte ledelsesmedlemmer udover den registrerede bestyrelse og direktion. Begge oplysninger skal gives i et regnskab aflagt efter IFRS.
IAS 24 indeholder mere detaljerede krav til specifikation af ledelsesaflønning end ÅRL. Ifølge ÅRL skal det samlede vederlag til henholdsvis den registrerede bestyrelse og den registrerede di-	

Oplysning om markedsmæssige vilkår

Oplysning om, at transaktioner med nærtstående parter er gennemført på markedsvilkår, må alene gives, hvis sådanne vilkår kan dokumenteres.

IAS 26

Omhandler	Regnskabsaflæggelse for pensionskasser
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 26 – Regnskabsaflæggelse for pensionskasser

IAS 26 omhandler målings- og oplysningskravene for pensionskassers selvstændige regnskabsaflæggelse. Andre internationale regnskabsstandarder gælder for forhold, der ikke er reguleret i denne standard.

Den regnskabsmæssige behandling af pensionsordninger og andre personaleydelser i arbejdsgiverens regnskab er omfattet af IAS 19, *Personaleydelser*.

En pensionsordning er en ordning, hvor en virksomhed sikrer de ansatte økonomiske ydelser (årlig indtægt eller engangsbeløb) efter ansættelsens ophør.

Indholdet af regnskabet for en pensionskasse afhænger af, om pensionsordningen er bidragsbaseret eller ydelsesbaseret.

En pensionsordning er bidragsbaseret, hvis pensionen til medarbejderen opgøres ud fra arbejdsgiverens indbetalinger til en pensionskasse sammen med pensionskassens investeringsafkast.

En pensionsordning er ydelsesbaseret, hvis medarbejderen modtager pension, der er opgjort ud fra en formel, som normalt tager udgangspunkt i medarbejdernes indtjening og/eller anciennitet.

Bidragsbaserede pensionsordninger

Regnskabet for en pensionskasse med bidragsbaserede pensionsordninger skal indeholde en opgørelse over de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, og en beskrivelse af politikkerne for afdækning. Regnskabet vil sædvanligvis indeholde en opgørelse over periodens transaktioner og investeringsafkast samt den finansielle stilling. Derudover vil regnskabet sædvanligvis indeholde en beskrivelse af væsentlige aktiviteter i perioden og betydningen af eventuelle ændringer til ordningen.

Ydelsesbaserede pensionsordninger

Regnskabet for en pensionskasse med ydelsesbaserede pensionsordninger skal indeholde en opgørelse over de nettoaktiver, som er disponible for ydelser. Derudover skal den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede pensionsydelser indgå i opgørelsen, og den over- eller underdækning, der følger heraf, præsenteres. Oplysningen om nutidsværdien af lovede pensionsydelser skal opdeles i ydelser, der hhv. er afhængige og ikke afhængige af fortsat ansættelse. Alternativt kan den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser vises i en note, eller der kan henvises til disse oplysninger i en tilhørende aktuarrapport.

Hvis der ikke er udarbejdet en aktuarmæssig vurdering på balancedagen, skal den senest foreliggende vurdering anvendes som grundlag, og vurderingstidspunktet skal oplyses.

Den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede pensionsydelser skal baseres på de ydelser, som ifølge ordningens betingelser er lovet for arbejdsydelser, der er udført til dato, ved at anvende enten det nuværende lønniveau eller det forventede fremtidige lønniveau. Den anvendte metode skal oplyses. Virkningen af ændringer i de aktuarmæssige forudsætninger, som har haft en væsentlig indflydelse på den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede pensionsydelser, skal også oplyses.

Regnskabet skal indeholde oplysninger om sammenhængen mellem den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede pensionsydelser og de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, og om politikkerne for afdækning af lovede ydelser.

Alle ordninger – måling af investeringer

Pensionskassens investeringer skal måles til dagsværdi. For let omsættelige værdipapirer er dagsværdien lig med markedsværdien. I tilfælde hvor det ikke er muligt at skønne dagsværdien af pensionskassens investeringer, skal der gives oplysning om årsagen til, at dagsværdien ikke er anvendt. Aktiver med en fastsat udløbsdato, der er anskaffet med henblik på at matche pensionsforpligtelserne, kan måles til amortiseret kostpris. Aktiver, der anvendes i driften af pensionskassen, behandles i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder.

Oplysninger i regnskabet

Regnskabet for en pensionskasse – hvad enten den dækker ydelsesbaserede eller bidragsbaserede pensionsordninger – skal også indeholde følgende oplysninger:

- Opgørelse over ændringerne i de nettoaktiver, som er disponible for ydelser
- Oversigt over den væsentligste regnskabspraksis
- Beskrivelse af pensionsordningen og virkningen af ændringer af ordningen i regnskabsåret.

IAS 26 indeholder yderligere vejledning om oplysninger, som kan indgå i regnskaber for pensionskasser.

IAS 27

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder i det separate regnskab for en modervirksomhed eller en investor
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 27 – Separate regnskaber

IAS 27 foreskriver den regnskabsmæssige behandling af og oplysningskrav for investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder i en modervirksomheds eller en investors separate regnskab.

Hvis en investor i fællesledede virksomheder eller associerede virksomheder ikke besidder dattervirksomheder og derfor ikke er omfattet af reglerne i IFRS 10, *Koncernregnskaber*, er investorens regnskab ikke et separat regnskab i relation til IAS 27. I dette tilfælde følger den regnskabsmæssige behandling af joint ventures og associerede virksomheder bestemmelserne i IAS 28, *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*.

Regnskabsmæssig behandling af investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder i modervirksomhedens separate regnskab

Separate regnskaber skal udarbejdes i overensstemmelse med gældende regnskabsstandarder.

I modervirksomhedens eller investors separate regnskab er der følgende muligheder for måling af investeringer i dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder:

- Kostpris
- Indre værdis metode (jf. IAS 28)
- Dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9, *Finansielle instrumenter*.

Dette gælder, uanset om modervirksomheden udarbejder koncernregnskab eller er fritaget herfor med henvisning til en overliggende modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab. Hvis investor ikke er en modervirksomhed, skal investor udarbejde regnskab, hvori kapitalandele i henholdsvis associerede virksomheder og joint ventures indregnes i overensstemmelse med IAS 28.

Den valgte regnskabspraksis skal anvendes for alle investeringer inden for den samme kategori.

Investeringer, som måles til kostpris eller efter den indre værdis metode og som klassificeres som anlægsaktiver bestemt for salg, skal behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter*. Investeringer, som måles i overensstemmelse med IFRS 9, skal fortsat måles i overensstemmelse hermed, når de klassificeres som anlægsaktiver bestemt for salg.

I tilfælde af en omstrukturering i en koncern, der gennemføres ved etablering af en ny modervirksomhed, fx i forbindelse med en aktieombytning, skal den nye modervirksomhed opgøre kostprisen for dens dattervirksomhed til den regnskabsmæssige indre værdi ifølge den oprindelige modervirksomheds separate regnskab på omstruktureringstidspunktet, således at værdien af den oprindelige modervirksomhed ikke opskrives. Det er dog en forudsætning, at visse kriterier opfyldes, herunder at der ikke sker ændringer i ejerforholdene.

Hvis en virksomhed, i overensstemmelse med IAS 28, vælger at måle sine investeringer i associerede virksomheder eller joint ventures til dagsværdi via resultatet i henhold til IFRS 9 eller hvis en modervirksomhed i overensstemmelse med IFRS 10, skal måle sine investeringer i dattervirksomheder i henhold til IFRS 9 *(Investeringsselskaber)*, skal disse investeringer behandles på samme måde i det separate regnskab.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL kan investeringer i virksomheder, som opfylder ÅRL's definition på "kapitalinteresser" uden at være associerede virksomheder, måles til dagsværdi via resultatet, til kostpris eller til indre værdi.

Efter IFRS er sådanne investeringer porteføljeinvesteringer omfattet af IFRS 9, som skal måles til dagsværdi via resultatet eller dagsværdi via øvrig totalindkomst.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Efter ÅRL § 41 kan investeringer i dattervirksomheder og associerede virksomheder (inkl. joint ventures) indregnes til dagsværdi, men i så fald skal opskrivningerne indregnes direkte i egenkapitalen, og et beløb svarende til opskrivningen med fradrag af udskudt skat skal bindes på en opskrivningsreserve.

Hvis modervirksomheden efter IFRS måler dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures til dagsværdi, indregnes dagsværdireguleringer fuldt ud i resultatet eller i øvrig totalindkomst. Et beløb svarende til positive dagsværdireguleringer med fradrag af udskudt skat skal iht. IFRS-bekendtgørelsen bindes på en opskrivningsreserve.

Oplysninger i regnskabet

En virksomhed skal i sit separate regnskab give oplysninger i henhold til gældende regnskabsstandarder.

Når en modervirksomhed i overensstemmelse med IFRS 10 vælger ikke at udarbejde koncernregnskab og i stedet udarbejder et separat regnskab, skal følgende oplysninger gives:

1. Det faktum, at der er tale om et separat regnskab og at undtagelsesbestemmelsen vedrørende udarbejdelse af koncernregnskab er anvendt
2. Oplysning om navn og hjemland for den overliggende modervirksomhed der udarbejder koncernregnskab i overensstemmelse med IFRS, samt adressen hvorfra koncernregnskabet kan rekvireres
3. Navn, hjemland, ejerandel og andel af stemmer, hvis denne er forskellig fra ejerandelen, for alle væsentlige dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder
4. Anvendt regnskabspraksis for kapitalandele i disse virksomheder.

Når en investeringsvirksomhed alene udarbejder et separat regnskab skal der gives oplysning herom. Investeringsvirksomheden skal ligeledes give de oplysninger, som kræves af IFRS 12, *Oplysning om involvering i andre virksomheder*, relateret til investeringsvirksomheder.

Når en modervirksomhed, som ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i IFRS 10 vedrørende udarbejdelse af koncernregnskab, eller en investor med fælles kontrol over eller betydelig indflydelse på en investering udarbejder separat regnskab, skal modervirksomheden henholdsvis investoren identificere det regnskab, som er udarbejdet i overensstemmelse med IFRS 10, IFRS 11, *Fællesledede arrangementer* eller IAS 28, som de relaterer sig til.

Desuden skal modervirksomheden henholdsvis investoren i det separate regnskab oplyse om følgende:

1. Det faktum, at der er tale om et separat regnskab og grunden til at dette er udarbejdet, hvis det ikke er krævet ved lov
2. Navn, hjemland, ejerandel og andel af stemmer, hvis denne er forskellig fra ejerandelen, for alle væsentlige dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder
3. Anvendt regnskabspraksis for kapitalandele i disse virksomheder.

IAS 28

Omhandler	Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Bemærk	IASB udsendte i september 2014 ændringer til IFRS 10, *Konsolidering* og IAS 28 vedrørende salg eller tilførsel af aktiver mellem en investor og dennes associerede virksomhed eller joint venture. IASB har udskudt ikrafttrædelsen af ændringen på ubestemt tid, og ændringen vil ikke blive godkendt i EU i sin nuværende form. Ændringen er derfor ikke indarbejdet i denne publikation.

IAS 28 – Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures

IAS 28 foreskriver den regnskabsmæssige behandling af investeringer i associerede virksomheder og joint ventures i koncernregnskabet og indeholder bestemmelserne for anvendelse af indre værdis metode, når associerede virksomheder og joint ventures indregnes.

Den regnskabsmæssige behandling af investeringer i associerede virksomheder og joint ventures i separate regnskaber er reguleret af IAS 27, *Separate regnskaber*. Vi henviser til afsnittet herom.

IAS 28 giver ikke vejledning til fastlæggelse af, hvorvidt et fællesledet arrangement er et joint venture. Dette afgøres i overensstemmelse med IFRS 11, *Fællesledede arrangementer*. Der henvises til særskilt kapitel om IFRS 11. Hvis der jf. IFRS 11 er tale om et joint venture, foreskriver IAS 28 den regnskabsmæssige behandling heraf.

Betydelig indflydelse

En virksomhed betragtes som associeret, når investor har betydelig indflydelse, men ikke kontrol. Hvis investor – direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder – ejer 20 % eller mere af stemmerettighederne i en virksomhed, er der en formodning om, at investor har betydelig indflydelse.

Potentielle stemmerettigheder (fx warrants og call-optioner), som umiddelbart kan udnyttes eller konverteres, skal også tages i betragtning, når det vurderes, om der foreligger betydelig indflydelse.

Betydelig indflydelse kan typisk komme til udtryk på følgende måder:

1. Repræsentation i virksomhedens bestyrelse
2. Deltagelse i beslutningsprocessen
3. Væsentlige transaktioner mellem investor og virksomheden
4. Udveksling af ledende medarbejdere
5. Nødvendig teknisk information stilles til rådighed.

Regnskabsmæssig behandling af associerede virksomheder og joint ventures

En associeret virksomhed eller et joint venture skal i koncernregnskabet behandles efter den indre værdis metode (equity-metoden) baseret på koncernens regnskabspraksis. Investeringer, der er omfattet af bestemmelserne i IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter*, skal dog måles i overensstemmelse med den standard.

Venturekapitalorganisationer kan dog vælge at måle investering i en associeret virksomhed eller joint venture til dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9, *Finansielle instrumenter*. Valget skal træffes individuelt for hver investering på tidspunktet for første indregning.

Virksomheder, som undlader at udarbejde koncernregnskab i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne herfor i IFRS 10, *Koncernregnskaber* skal behandle kapitalandele i associerede virksomheder og joint ventures efter bestemmelserne i IAS 27 for modervirksomhedens separate regnskab – dvs. til kostpris , efter den indre værdis metode eller til dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9.

Tilsvarende kan investorer, som ikke er modervirksomheder, vælge at indregne kapitalandele i associerede virksomheder til kostpris eller dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9, hvis de opfylder betingelser, der svarer til undtagelsesbestemmelserne for udarbejdelse af koncernregnskab i IFRS 10.

Følgende oversigt viser den regnskabsmæssige behandling af investeringer i associerede virksomheder og joint ventures i forskellige situationer:

	Koncernregnskabet	Investors "modervirksomhedsregnskab"
Investor er modervirksomhed i en koncern		
Der udarbejdes koncernregnskab.	• Equity-metoden	• Kostpris • Equity-metoden, eller • Dagsværdi i henhold til IFRS 9
Investor er dattervirksomhed i en overliggende koncern og udarbejder ikke koncernregnskab efter undtagelsen i IFRS 10.4(a).		• Kostpris • Equity-metoden, eller • Dagsværdi i henhold til IFRS 9
Investor er ikke modervirksomhed i en koncern		
Hovedregel		• Equity-metoden
Investor er dattervirksomhed i en overliggende koncern, og betingelserne i IAS 28.17 for ikke at anvende equity-metoden er opfyldt.		• Kostpris, eller • Dagsværdi i henhold til IFRS 9
Investor er ikke dattervirksomhed i en overliggende koncern.		• Equity-metoden
Særlige tilfælde		
Investor er en venturekapitalorganisation eller et investeringsselskab, og investeringen måles til dagsværdi.	• Dagsværdi i henhold til IFRS 9	
Investeringen i associeret virksomhed er omfattet af IFRS 5.	Laveste værdi af: • regnskabsmæssig værdi på tidspunktet, hvor investeringen bliver omfattet af IFRS 5, eller • dagsværdi fratrukket salgsomkostninger.	

Ophør af betydelig indflydelse eller fælles kontrol

Indregning efter equity-metoden skal ophøre fra det tidspunkt, hvor investeringen ikke længere er en associeret virksomhed eller et joint venture. Bliver investeringen herefter en dattervirksomhed, skal den behandles i overensstemmelse med IFRS 3, *Virksomhedssammenslutninger* og IFRS 10. Bliver investeringen et finansielt aktiv, skal den behandles i overensstemmelse med IFRS 9.

En eventuel tilbageværende ejerandel i den tidligere associerede virksomhed eller joint venture skal reguleres til dagsværdi over resultatet på tilsvarende vis som ved ophør af kontrol i henhold til IFRS 10. Gevinst/tab ved salg af ejerandele indregnes i resultatet.

Anvendelse af den indre værdis metode

Ifølge IAS 1, *Præsentation af regnskaber*,* skal andelen af resultatet i associerede virksomheder og joint ventures, som indregnes efter den indre værdis metode, fremgå af én linje i resultatet. Der er ikke hjemmel i IFRS til at opdele andelen af resultatet i resultat før skat og andel af skat i associerede virksomheder og joint ventures.

Hvis den associerede virksomheds eller joint venturets regnskabspraksis er forskellig fra investors regnskabspraksis for ensartede transaktioner og begivenheder, skal regnskabet for den associerede virksomhed eller joint venturet omarbejdes til investors regnskabspraksis inden indregning efter den indre værdis metode.

Det gælder dog ikke, hvis den associerede virksomhed eller joint venturet er en investeringsvirksomhed, som ikke konsoliderer sine dattervirksomheder, men indregner disse til dagsværdi. Investor kan vælge at fastholde de dagsværdimålinger, som disse virksomheder har foretaget. Valget træffes individuelt for hver enkelt investering i sådanne investeringsvirksomheder.

Har virksomhederne, som indregnes efter den indre værdis metode ikke samme balancedag som investor, skal der udarbejdes et særskilt regnskab til brug for indregningen af ejerandelen i investors koncernregnskab, medmindre dette ikke er praktisk muligt. Hvis regnskabet for den associerede virksomhed eller joint venturet, der anvendes som grundlag for indregning i koncernregnskabet, er udarbejdet pr. en anden dato end investors balancedato, skal der reguleres for virkningen af væsentlige transaktioner eller begivenheder, der finder sted mellem balancedagen for den associerede virksomhed eller joint venturet og investors balancedato. Der må dog ikke være tale om en større forskel end tre måneder.

Goodwill

Ved første indregning af en associeret virksomhed eller et joint venture behandles en positiv eller negativ (favorabel overtagelse) forskel mellem kostprisen og investors andel af dagsværdien af de identificerbare aktiver og forpligtelser som henholdsvis goodwill og favorabel overtagelse (negativ goodwill) i den associerede virksomhed eller joint venturet. Dette betyder, at goodwill vedrørende en investering i en associeret virksomhed eller et joint venture skal indgå i den regnskabsmæssige værdi af investeringen. Favorabel overtagelse skal indtægtsføres i resultatet i anskaffelsesåret som en del af andelen af resultatet i associerede virksomheder eller joint ventures.

Goodwill, der er indregnet i værdien af investeringen i en associeret virksomhed eller et joint venture, skal ikke amortiseres eller testes særskilt for værdiforringelse, jf. nedenfor.

**I forbindelse med implementering IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber, ændres henvisningen til denne standard, som tilsvarende kræver, at andel af resultat i den enkelte associerede virksomhed eller joint venture skal fremgå af én linje i resultet.*

IFRS 18 kræver desuden, at andel af resultat i associerede virksomheder og joint ventures, der måles efter den indre værdis metode, indgår i investeringskategorien.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ved anvendelse af indre værdis metode under ÅRL afskrives der på goodwill vedrørende investering i associerede virksomheder og fællesledede virksomheder.

Under IFRS afskrives goodwill, der er indregnet i værdien af investeringen i en associeret virksomhed eller et joint venture ikke.

Forholdsmæssig eliminering af urealiserede gevinster og tab

Ifølge IAS 28 skal urealiserede gevinster og tab fra opadgående transaktioner (fra associeret virksomhed eller joint venture til investor) og nedadgående transaktioner (fra investor til associeret virksomhed eller joint venture) elimineres i samme forhold som investors kapitalandel i den associerede virksomhed eller i joint venturet.

Indregning af tab

Når investors andel af tab er lig med eller overstiger den regnskabsmæssige værdi af investeringen, måles investeringen til nul. Yderligere andele af tab indregnes som udgangspunkt ikke.

Investor skal dog ifølge IAS 28 indregne yderligere tab, hvis investor har påtaget sig forpligtelser over for den associerede virksomhed eller joint venturet eller skal indfri dennes forpligtelser, fordi investor har stillet garanti eller på anden måde forpligtet sig over for tredjemand.

Yderligere tab skal betragtes som en indikation på, at værdien af investors andre økonomiske interesser i den associerede virksomhed eller joint venturet (fx et tilgodehavende) er forringet, og nedskrivning af disse skal vurderes konkret.

Nedskrivning

Hvis der er indikation på, at investeringen i en associeret virksomhed eller i et joint venture er værdiforringet, skal den samlede regnskabsmæssige værdi af investeringen – inkl. goodwill – testes for værdiforringelse efter IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver*. Investeringen skal nedskrives, når genindvindingsværdien er lavere end den regnskabsmæssige værdi. Nedskrivningen skal opgøres og foretages særskilt for hver investering.

IAS 29

Omhandler	Regnskabsaflæggelse i lande med hyperinflation
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 7, *Anvendelse af omregningsmetoden i IAS 29*

IAS 29 – Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier

Standarden angiver retningslinjer for regnskabsaflæggelse for virksomheder i hyperinflationsøkonomier og for omregning af regnskabet for en dattervirksomhed, hvis funktionelle valuta er ramt af hyperinflation, når det skal indregnes i koncernregnskabet. Ifølge IAS 29 skal regnskabet omregnes, så der tages højde for hyperinflation.

Indikatorer på hyperinflation

Det er en skønsmæssig vurdering, om et lands økonomi er ramt af hyperinflation og dermed gør det nødvendigt at korrigere regnskabsinformationen efter IAS 29. IAS 29 giver eksempler på forhold, der kan tyde på, at en økonomi er ramt af hyperinflation.

Hyperinflation antages bl.a. at foreligge, når den akkumulerede inflationsrate over en treårig periode nærmer sig eller er over 100 %.

Korrektion af regnskabsinformation

Foreligger der hyperinflation, foreskriver IAS 29, at regnskabet inklusiv sammenligningstal omregnes (inflationskorrigeres), således at det afspejler prisniveauet på den senest præsenterede balancedag.

Gevinst eller tab på virksomhedens netto monetære poster skal indregnes i periodens resultat.

Ifølge IFRIC 7 skal en virksomhed, der konstaterer, at der er opstået hyperinflation, anvende bestemmelserne i IAS 29, som om der altid havde været tale om en hyperinflationsøkonomi. Der skal således ske omregning tilbage til begyndelsen af det første sammenligningsår, der præsenteres i regnskabet, og foretages tilpasning af udskudt skat.

Oplysninger i regnskabet

Virksomheden skal oplyse, at regnskabet er inflationskorrigeret. Desuden skal det oplyses, hvilket prisindeks som er anvendt ved inflationskorrektionen, prisindeksets niveau pr. balancedagen og ændringer i prisindekset i indeværende år og i sammenlignings-året.

Indregnet gevinst eller tab på netto monetære poster skal oplyses særskilt.

IAS 32

Omhandler	Præsentation af finansielle instrumenter
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 2, *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter* IFRIC 19, *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter*

IAS 32 – Finansielle instrumenter: Præsentation

IAS 32 definerer finansielle instrumenter og fastlægger principper for præsentation af finansielle instrumenter som henholdsvis egenkapital eller gæld samt for modregning af finansielle aktiver og forpligtelser.

Definition af finansielle instrumenter

Et finansielt instrument defineres i IAS 32 som enhver aftale, der udgør et finansielt aktiv i en virksomhed og en modsvarende finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument i en anden virksomhed.

IAS 32's brede definition af finansielle instrumenter omfatter både primære finansielle instrumenter, såsom tilgodehavender fra salg, likvider, leverandørgæld og aktier, og afledte finansielle instrumenter, såsom optioner, futures, terminsforretninger samt rente- og valutaswaps. Afledte finansielle instrumenter, der er baseret på virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter (egne aktier), er også omfattet af IAS 32. Der kan også forekomme ikke-indregnede finansielle instrumenter, der er omfattet af IAS 32, men ikke IFRS 9, *Finansielle instrumenter* (fx visse lånetilsagn). Fremtidige købs- og salgsaftaler om ikke-finansielle aktiver (fx forwardkontrakter på råvarer) er omfattet af både IAS 32 og IFRS 9, hvis aftalen kan nettoafregnes kontant eller med andre finansielle instrumenter. Undtaget er dog de tilfælde, hvor aftalerne indgås og opretholdes med det formål at modtage eller levere et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse i henhold til virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug. Dette omfatter eksempelvis aftaler om fremtidigt varekøb eller varesalg. IAS 32 indeholder yderligere vejledning og eksempler, der præciserer, hvornår en aftale kan nettoafregnes kontant. Dette er et komplekst område, og i praksis betyder det, at visse fremtidige købs- og salgsaftaler skal behandles som afledte finansielle instrumenter og indregnes i balancen, allerede når kontrakten indgås, og at disse aftaler skal måles til dagsværdi.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

IAS 32 indeholder detaljerede bestemmelser om opdeling af finansielle instrumenter mellem forpligtelser og egenkapital, udsteders klassifikation af sammensatte instrumenter (herunder afledte finansielle instrumenter på virksomhedens egne aktier), fremtidige købs- og salgsaftaler, der kan nettoafregnes kontant, samt om præsentation af renter, udbytter, gevinster og tab. ÅRL indeholder ikke lignende udtrykkelige bestemmelser, men bestemmelserne i IAS 32 antages i praksis at finde anvendelse under ÅRL også.

Klassifikation som forpligtelser eller egenkapital

Udstederen af et finansielt instrument skal klassificere instrumentet efter dets bestanddele som forpligtelse eller egenkapital i overensstemmelse med kontraktens indhold og definitionerne i IAS 32. Det afgørende i sondringen er, om instrumentet indeholder en kontraktmæssig pligt for udstederen til at levere kontanter/andre finansielle aktiver, eller om det på anden vis opfylder definitionen på en finansiel forpligtelse. Er dette ikke tilfældet, er der tale om egenkapital.

Der skal ved denne klassifikation tages udgangspunkt i indholdet af kontrakten for det enkelte finansielle instrument (substansen) frem for dets formelle juridiske form. De forhold, som ligger ud over de kontraktsmæssigt fastsatte, fx virksomhedens hensigt, skal ikke indgå i klassifikationen.

Hvis instrumentet kan eller skal afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, fx i virksomhedens aktier, skal følgende krav også overholdes, for at instrumentet kan klassificeres som egenkapital:

(a) Instrumentet er et **ikke-afledt finansielt instrument**, og der er ingen kontraktlige forpligtelser for udstederen til at levere **et variabelt antal egenkapitalinstrumenter** (ellers er det en finansiel forpligtelse), eller

(b) Instrumentet er et **afledt finansielt instrument** og kan kun indfries ved, at udstederen modtager **et fast beløb** mod at levere **et fast antal egenkapitalinstrumenter** (ellers er det en finansiel forpligtelse).

Ovenstående betyder, at hvis ihændehaveren kan kræve kontant betaling mod at indfri instrumentet, er der som udgangspunkt tale om en finansiel forpligtelse, selvom instrumentet er baseret på virksomhedens aktier.

Egenkapitalinstrumenter, hvor ihændehaveren har en ret, men ikke en pligt, til at levere instrumentet tilbage til virksomheden mod kontanter *(puttable instruments)*, klassificeres som en finansiel forpligtelse. Dette gælder dog ikke visse indløselige instrumenter og finansielle instrumenter, som ved virksomhedens likvidation alene giver ihændehaveren ret til en forholdsmæssig andel af virksomhedens egenkapital. Hvis instrumentet opfylder en række specifikke krav, herunder bl.a. at det tilhører den mest efterstillede kapitalklasse i tilfælde af fx konkurs eller likvidation, klassificeres det som egenkapital.

Modsat klassificeres visse gældsinstrumenter som egenkapital, hvis instrumentet ikke kræver betaling af kontanter eller andre finansielle aktiver. Det vil fx være tilfældet, hvis instrumentet løber på ubestemt tid, og virksomheden kan beslutte ikke at betale renter. Indbyggede incitamenter for virksomheden til at indfri instrumentet eller betale renter, som fx begrænsning i udbetaling af udbytte til virksomhedens aktionærer, hvis der ikke betales rente på gældsinstrumentet, ændrer ikke på klassifikationen.

Ifølge IFRIC 2, *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter*, skal alle vilkår og betingelser tages i betragtning, når sådanne ejerandele skal klassificeres som enten forpligtelse eller egenkapital. Klassifikation som egenkapital kræver, at virksomheden har en ubetinget ret til at nægte indløsning af andelene, medmindre instrumentet tilhører den mest efterstillede kapitalklasse og en række specifikke krav er opfyldt, jf. ovenfor.

Afledte finansielle instrumenter med alternative afregningsmuligheder

Hvis enten udstederen eller ihændehaveren kan kræve nettoafregning kontant eller i aktier, er der tale om et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse. Det vil med andre ord sige, at kun hvis ingen af afregningsmulighederne medfører, at instrumentet er en finansiel forpligtelse, skal instrumentet klassificeres som egenkapital, jf. betingelserne under (a) og (b) ovenfor.

Tegningsrettigheder

Tegningsrettigheder, hvor tegningskursen er fastsat i en anden valuta end selskabets funktionelle valuta, opfylder betingelsen om, at udstederen modtager et fast beløb, og dermed kriterierne for klassifikation som egenkapital, hvis tegningsretterne udstedes forholdsmæssigt til alle nuværende aktionærer.

Betingede afregningsbestemmelser

Der er tale om betingede afregningsbestemmelser, hvis den måde, afregning af rettigheder og forpligtelser vedrørende et finansielt instrument sker på, afhænger af, om der indtræffer usikre fremtidige begivenheder eller omstændigheder, som ikke kontrolleres af hverken udsteder eller ihændehaver, fx et aktieindeks. I sådanne tilfælde skal det finansielle instrument generelt klassificeres som en forpligtelse, medmindre betingelsen, der kan udløse kontantafregning, ikke er reel (*not genuine*), eller udstederen alene kan blive afkrævet kontantafregning i tilfælde af udsteders konkurs.

Sammensatte finansielle instrumenter

Egenkapitalelementet og forpligtelseselementet i et sammensat finansielt instrument skal klassificeres hver for sig. Fx indeholder konvertible obligationer to elementer:

1. En finansiel forpligtelse i form af udstederens kontraktlige pligt til at betale kontanter til ihændehaveren af instrumentet
2. Et egenkapitalinstrument, som giver ihændehaveren af instrumentet en ret (en option) til at konvertere forpligtelsen til et fast antal af udsteders egenkapitalinstrumenter.

IAS 32 foreskriver én bestemt metode til at fordele sammensatte finansielle instrumenters værdi på forpligtelses- og egenkapitalelementer. Først måles forpligtelseselementet, og resten af det sammensatte finansielle instruments samlede værdi udgør egenkapitalelementet. IFRS 9 kræver, at forpligtelseselementet efter første indregning måles til enten dagsværdi eller amortiseret kostpris, mens egenkapitalelementet ikke reguleres efter første indregning. Værdien af eventuelle indbyggede, afledte finansielle instrumenter *(embedded derivatives)*, der er indeholdt i det sammensatte finansielle instrument (ud over egenkapitalelementet), indregnes i forpligtelseselementet.

IAS 32 giver yderligere vejledning i sondringen mellem forpligtelser og egenkapital. Det er et komplekst område, og det kræver en nærmere og grundig analyse af de konkrete forhold, for at et instrument kan klassificeres korrekt.

Egne aktier

IAS 32 kræver, at egne aktier altid indregnes som et fradrag i egenkapitalen. Der må ikke indregnes gevinster eller tab fra salg, udstedelse eller annullering af egne aktier i resultatet. Vederlag, der er modtaget ved afhændelse af egne aktier, skal indregnes som en egenkapitalbevægelse. Virksomhedens beholdning af egne aktier skal fremgå særskilt i balancen eller i noterne, jf. IAS 1, *Præsentation af regnskaber*.* Derudover skal virksomheden oplyse, om egne aktier er anskaffet fra nærtstående parter, jf. IAS 24, *Oplysning om nærtstående parter*.

Renter, udbytter, tab og gevinster

For finansielle instrumenter, der er indregnet som forpligtelser, skal renter, udbytter, tab og gevinster indregnes i resultatet. Udbetaling af udbytte til virksomhedens aktionærer skal indregnes direkte i egenkapitalen. Tilsvarende skal renter af gæld, der præsenteres som egenkapital, også indregnes direkte i egenkapitalen.

Skatteeffekten af en eventuel fradragsret for udbytter eller renter, der indregnes direkte i egenkapitalen, skal indregnes i resultatopgørelsen under skat af årets resultat, idet skatteværdien heraf anses som en korrektion til beskatningen af den indkomst, der udloddes.

Egenkapitalomkostninger

Omkostninger, der er knyttet direkte til egenkapitaltransaktioner, skal behandles som et fradrag i egenkapitalen efter fradrag af eventuelle tilknyttede skattemæssige fordele. Dette gælder fx generelt for omkostninger ved udstedelse af nye aktier eller anskaffelse af egne aktier.

**I forbindelse med implementering IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber, ændres henvisningen til denne standard.*

Modregning

Finansielle aktiver og forpligtelser skal modregnes, når og kun når følgende betingelser begge er opfyldt:

1. Der er en juridisk ret til modregning. Den juridiske modregningsret skal være aktuel og må derfor ikke afhænge af fremtidige begivenheder som fx misligholdelse, insolvens eller konkurs.

2. Virksomheden har til hensigt at nettoafregne eller realisere aktivet og indfri forpligtelsen på samme tidspunkt. Bruttoafregning, som ikke sker på samme tidspunkt, kan dog i særlige tilfælde opfylde betingelserne for modregning, hvis afviklingen for virksomheden resulterer i en pengestrømsmæssig nettoafregning.

IFRS 7, *Finansielle instrumenter: Oplysninger* indeholder bestemmelser vedrørende oplysning om modregning af finansielle aktiver og forpligtelser.

IAS 33

Omhandler	Beregning af nøgletallet indtjening pr. aktie
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen
Dansk regnskabsregulering	Nøgletallene (indtjening pr. aktie og udvandet indtjening pr. aktie) indgår i nøgletalsvejledningen fra Finansforeningen med samme beregningsmetoder som efter IAS 33. IAS 33 indeholder dog mere vejledning om, hvordan grundlaget for beregningen opgøres, ligesom IAS 33 indeholder bestemmelser om præsentation og noteoplysninger.

IAS 33 – Indtjening pr. aktie

IAS 33 foreskriver principper for beregning og præsentation af indtjening pr. aktie (EPS – *Earnings Per Share*).

Anvendelsesområde

Standarden er alene obligatorisk for virksomheder, hvis aktier handles på et offentligt marked, eller som er i gang med optagelse til handel på et offentligt marked.

Ordinære aktier er egenkapitalinstrumenter, som er efterstillet alle andre grupper af egenkapitalinstrumenter.

Potentielle ordinære aktier er finansielle instrumenter eller andre kontrakter, som kan resultere i, at den regnskabsaflæggende virksomhed udsteder ordinære aktier til indehaveren. Som typiske eksempler kan nævnes konvertible obligationer, konvertible præferenceaktier, aktiewarrants og aktieoptioner.

Måling af indtjening pr. aktie

Indtjening pr. aktie (EPS) skal beregnes ved at dividere periodens resultat med periodens gennemsnitlige antal udestående ordinære aktier.

Periodens resultat, der indgår i beregningen, er den del af resultatet, som kan henføres til ordinære aktionærer, dvs. efter fradrag af præferenceudbytte.

Det gennemsnitlige antal udestående ordinære aktier, der skal anvendes, er det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier, der har været i omløb i løbet af perioden. Det vejede gennemsnit af udestående ordinære aktier i perioden og for alle sammenligningsperioder, der er medtaget i regnskabet, skal reguleres for begivenheder, som har ændret antallet af udestående aktier, uden at værdierne er ændret tilsvarende – fx udstedelse af fondsaktier.

Måling af udvandet indtjening pr. aktie

Udvandet indtjening pr. aktie (*diluted EPS*) skal beregnes på samme måde som indtjening pr. aktie (ved at dividere periodens resultat med periodens gennemsnitlige antal udestående ordinære aktier), men både resultatet og antallet af aktier skal reguleres for virkningen af alle potentielle nye aktier.

Når udvandede nøgletal opgøres, medtages kun de potentielle ordinære aktier, som har en udvandende effekt, dvs. når konverteringen heraf til ordinære aktier vil reducere indtjeningen pr. aktie.

Fx har optioner og warrants med en udnyttelseskurs, der overstiger den gennemsnitlige markedskurs for virksomhedens ordinære aktier i regnskabsperioden (dvs. instrumenterne er *out-of-the-money*), ikke en udvandende effekt.

Modsat har kontrakter, som kræver, at en virksomhed køber sine egne aktier tilbage (fx udstedte put-optioner), en udvandende effekt, hvis udnyttelseskursen overstiger den gennemsnitlige markedskurs for virksomhedens aktier i regnskabsperioden (dvs. instrumenterne er *in-the-money*), og disse skal derfor medtages, når udvandede nøgletal opgøres.

Tilpasning

Hvis antallet af udestående ordinære aktier eller potentielle ordinære aktier øges, uden at der tilføres værdier – fx ved fondsaktier – skal beregningen af både indtjening og udvandet indtjening pr. aktie tilpasses med tilbagevirkende kraft. Hvis ændringerne sker efter balancedagen, men før offentliggørelsen af regnskabet, skal beregningen baseres på det nye antal aktier. Når beregningen er baseret på et nyt antal aktier, skal dette oplyses.

Herudover skal beregningen korrigeres for effekten af, at væsentlige fejl er rettet, og anvendt regnskabspraksis er ændret.

Præsentation

Virksomheden skal oplyse nøgletallene for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie fra fortsættende aktiviteter, og samlet fra fortsættende og ophørte aktiviteter, i totalindkomstopgørelsen. Hvis virksomheden præsenterer en separat resultatopgørelse, vises nøgletallene alene i denne. Indtjening pr. aktie og udvandet indtjening pr. aktie skal vises på lige fremtrædende pladser. Nøgletallene skal præsenteres, uanset om de er negative eller positive.

Hvis virksomheden har rapporteret ophørte aktiviteter i overensstemmelse med IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter,* skal indtjening fra ophørte aktiviteter pr. aktie og udvandet indtjening fra ophørte aktiviteter pr. aktie beregnes og vises i totalindkomstopgørelsen eller i noterne. Hvis virksomheden præsenterer en separat resultatopgørelse, vises nøgletallene alene i denne eller i noterne.

Oplysninger i regnskabet

Der skal oplyses om de beløb, der er anvendt i tælleren i nøgletallene, og disse beløb skal afstemmes til periodens resultat, ligesom der skal oplyses om det gennemsnitlige antal udestående ordinære aktier, der er anvendt til at beregne de to nøgletal, og disse nævnere skal afstemmes til hinanden.

Der skal også gives oplysninger om egenkapitalinstrumenter, som potentielt kan udvande fremtidig indtjening pr. aktie, men som ikke er medtaget ved beregningen af udvandede nøgletal, fordi de ikke har en udvandende effekt i de viste perioder.

Hvis en virksomhed angiver andre nøgletal om indtjening pr. aktie i tillæg til de to krævede, skal det gennemsnitlige antal udestående ordinære aktier beregnes efter IAS 33. Anvendes der ved en sådan beregning et resultatelement, som ikke fremgår af totalindkomstopgørelsen, skal der foretages en afstemning til en relevant linje i totalindkomstopgørelsen. Sådanne andre nøgletal skal vises i noterne og må ikke vises i tilknytning til totalindkomstopgørelsen.*

Hvis beregningen af nøgletallene er baseret på et ændret antal ordinære aktier, skal dette oplyses (se ovenfor under "Tilpasning"). Væsentlige transaktioner med ordinære eller potentielle ordinære aktier efter balancedagen, som ville have medført ændrede nøgletal, hvis transaktionerne var sket i perioden (fx fordi der modtages kontant betaling), skal oplyses i noterne.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 justeres bestemmelserne for andre resultatmål pr. aktier således: "Udover de krævede oplysninger om indtjening og udvandet indtjening pr. aktie kan en virksomhed i en note til regnskabet oplyse yderligere resultatmål pr. aktie forudsat, at disse resultatmål er krævede mellemtotaler i resultatopgørelsen, IFRS fastsatte mellemtotaler eller ledelsesdefinerede mellemtotaler. I beregningen skal det gennemsnitlige antal udestående ordinære aktier opgøres i henhold til IAS 33."*

IAS 34

Omhandler	Krav til delårsregnskaber (perioderegnskaber)
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 10, *Delårsregnskaber og værdiforringelse* IFRIC 21, *Afgifter*
Dansk regnskabsregulering	Nasdaq Copenhagen A/S' regelsæt for udstedere af børsnoterede værdipapirer og Erhvervsstyrelsens delårsrapportbekendtgørelse indeholder bestemmelser om indholdet i delårsrapporter for børsnoterede virksomheder. I henhold til delårsrapportbekendtgørelsen skal børsnoterede koncerner aflægge halvårsregnskab og eventuelle frivillige kvartalsregnskaber efter IAS 34. Delårsrapportbekendtgørelsen indeholder supplerende krav til delårsrapporter, herunder krav til ledelsesberetning og ledelsespåtegning. For børsnoterede virksomheder, der ikke er koncerner, er IAS 34 ikke et krav. Disse virksomheder kan vælge at følge kravene i delårsrapportbekendtgørelsen i stedet.

IAS 34 – Præsentation af delårsregnskaber

IAS 34 angiver minimumskravene til indholdet af et delårsregnskab og principperne for indregning og måling af delårsregnskabets elementer. Virksomheden kan efter IAS 34 vælge at præsentere et fuldstændigt delårsregnskab, der svarer til et årsregnskab, eller et sammendraget delårsregnskab.

Standarden vedrører offentliggørelse af kvartals- og halvårsregnskaber.

IFRIC 10 foreskriver, at en virksomhed ikke må tilbageføre et tab ved værdiforringelse af goodwill, der er indregnet i en foregående delårsperiode.

IFRIC 21 identificerer den forpligtende begivenhed for indregning af en forpligtelse til betaling af afgifter som den aktivitet, der udløser betalingen af afgiften i overensstemmelse med den relevante lovgivning. Forpligtelsen skal og kan alene indregnes i delårsrapporten, hvis den forpligtende begivenhed er indtruffet.

Delårsregnskabets indhold

Delårsregnskabet skal ifølge IAS 34 som minimum indeholde følgende elementer (fx for et delårsregnskab for perioden 1. april 2026 til 30. juni 2026 for en virksomhed med kalenderårsregnskab):

- Balance pr. afslutningen af delårsperioden (30. juni 2026) og en tilsvarende sammenlignelig balance pr. slutningen af det foregående hele regnskabsår (31. december 2025)
- Samlet totalindkomstopgørelse for delårsperioden (1. april 2026 til 30. juni 2026) og kumulativt for det aktuelle regnskabsår til dato (1. januar 2026 til 30. juni 2026) med sammenligningstal for de tilsvarende perioder året før (hhv. 1. april 2025 til 30. juni 2025 og 1. januar 2025 til 30. juni 2025).
- Opgørelse over egenkapitalbevægelser, kumulativt for det aktuelle regnskabsår til dato (1. januar 2026 til 30. juni 2026) med sammenligningstal for den tilsvarende periode året før (1. januar 2025 til 30. juni 2025)
- Pengestrømsopgørelse, kumulativt for det aktuelle regnskabsår til dato (1. januar 2026 til 30. juni 2026) med sammenligningstal for den tilsvarende periode året før (1. januar 2025 til 30. juni 2025)
- Udvalgte noter.

Hvis virksomheden i stedet for en samlet totalindkomstopgørelse præsenterer en separat resultatopgørelse og en totalindkomstopgørelse, skal disse præsenteres for tilsvarende perioder.

Er virksomheden omfattet af IAS 33, *Indtjening pr. aktie*, skal delårsperiodens indtjening pr. aktie og udvandet indtjening pr. aktie præsenteres i tilknytning til totalindkomstopgørelsen. Hvis virksomheden præsenterer en separat resultatopgørelse, vises nøgletallene i tilknytning til denne.

Hvis virksomheden har ændret anvendt regnskabspraksis, korrigeret væsentlige fejl eller reklassificeret poster i balancen med tilbagevirkende kraft, og dette har en væsentlig effekt på balancen pr. begyndelsen af det foregående regnskabsår, skal balancen pr. begyndelsen af det foregående regnskabsår ligeledes medtages i delårsrapporten.

Opgørelserne kan præsenteres i sammendraget form. En opgørelse præsenteret i sammendraget form skal som minimum indeholde de overskrifter og subtotaler, som var indeholdt i opgørelserne i den seneste årsrapport. Opgørelserne skal herudover indeholde yderligere linjer, hvis undladelse heraf vil medføre, at de sammendragne opgørelser ikke giver et retvisende delårsregnskab.

Væsentlige begivenheder og transaktioner

Virksomheden skal i sit delårsregnskab give oplysninger om begivenheder og transaktioner, som er væsentlige for forståelsen af udviklingen i virksomhedens finansielle stilling og resultat siden det senest aflagte årsregnskab.

Informationerne skal opdatere de informationer, der er givet i det senest aflagte årsregnskab, og kan fx være væsentlige ændringer af forretningsmæssige og økonomiske omstændigheder, der påvirker dagsværdien af virksomhedens finansielle aktiver og forpligtelser, ændringer i klassifikationen af finansielle aktiver som følge af ændret formål og brug af sådanne aktiver mv.

Begivenheder og transaktioner, som kan være relevante at give oplysning om i delårsregnskabet, hvis de er væsentlige, kan eksempelvis være:

- Nedskrivning af varebeholdninger til nettorealisationsværdi eller tilbageførsel heraf
- Indregning af tab ved nedskrivning af materielle anlægsaktiver, immaterielle aktiver eller andre aktiver eller tilbageførsel heraf
- Tilbageførsel af hensættelser til omstruktureringsomkostninger
- Anskaffelse og afhændelse af materielle anlægsaktiver
- Indgåede forpligtelser om køb af materielle anlægsaktiver
- Afgørelse af retssager
- Korrektion af fejl vedrørende tidligere regnskabsår
- Ændringer i forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold, der påvirker dagsværdien af virksomhedens finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, uanset om disse aktiver eller forpligtelser indregnes til dagsværdi eller amortiseret kostpris
- Misligholdelse af et lån eller en låneaftale, som ikke er udbedret før eller ved slutningen af regnskabsperioden
- Transaktioner mellem nærtstående parter
- Overførsler mellem niveauerne i dagsværdihierarkiet
- Ændringer i klassifikationen af finansielle aktiver som følge af en ændring i formålet med eller anvendelsen heraf
- Ændringer i eventualforpligtelser eller eventualaktiver.

Oplysningerne skal gentages i efterfølgende delårsrapporter inden for regnskabsåret, hvis de er væsentlige for år til dato.

Oplysninger i regnskabet

IAS 34 kræver i noterne til delårsregnskabet oplysning om:

- At der i delårsregnskabet er anvendt samme regnskabspraksis og beregningsmetoder som i det seneste årsregnskab, eller, hvis regnskabspraksis eller beregningsmetoder er blevet ændret, en beskrivelse af arten og virkningen af ændringer.
- Aktiviteters afhængighed af sæson eller konjunktur.
- Arten og den beløbsmæssige størrelse af poster, der påvirker aktiver, forpligtelser, egenkapitalen, nettoindtægter eller pengestrømme, som er usædvanlige på grund af deres størrelse, art eller beskaffenhed.
- Arten og den beløbsmæssige størrelse af ændringer i skønnede beløb, som allerede er præsenteret i tidligere delårsperioder i det aktuelle regnskabsår eller ændringer i skønnede beløb, som er præsenteret i tidligere regnskabsår.
- Udstedelse, tilbagekøb og indløsning af gældsinstrumenter og egenkapitalinstrumenter.
- Udbetalt udbytte (samlet eller pr. aktie) separat oplyst for ordinære aktier og andre aktier.
- Begivenheder efter balancedagen, som ikke er afspejlet i delårsregnskabet.
- Ændringer i virksomhedens sammensætning i delårsperioden, herunder virksomhedssammenslutninger, overtagelse eller afhændelse af dattervirksomheder og langfristede investeringer, omstruktureringer samt ophørte aktiviteter. I tilfælde af virksomhedssammenslutninger kræver IFRS 3, *Virksomhedssammenslutninger* yderligere oplysninger.
- Dagsværdier af finansielle aktiver og forpligtelser, jf. IFRS 13, *Dagsværdimåling*, og IFRS 7, *Finansielle instrumenter*: *Oplysninger*, herunder oplysninger relateret til dagsværdihierarki og metoder for opgørelse af dagsværdier.

IAS 34 kræver herudover følgende oplysninger i noterne til delårsregnskabet:

- Hvis IFRS 8, *Driftssegmenter*, kræver segmentoplysninger i årsregnskabet, skal der gives en række segmentoplysninger.
- For virksomheder, som bliver eller ophører med at være investeringsvirksomheder, som defineret i IFRS 10, *Koncernregnskaber*, kræves visse oplysninger fra IFRS 12, *Oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder*.
- Omsætning specificeret på forskellige kategorier som krævet af IFRS 15, *Omsætning fra kontrakter med kunder*.
- Oplysninger om ledelsesdefinerede resultatmål som krævet af IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber*.*

Oplysningerne ovenfor kan gives andre steder i delårsrapporten end i selve delårsregnskabet fx i ledelsesberetningen. Informationen skal være tilgængelig på samme tidspunkt og vilkår som delårsregnskabet, og noterne skal indeholde krydshenvisning til oplysningerne.

I noterne til delårsregnskabet skal det herudover oplyses, om delårsregnskabet er aflagt i overensstemmelse med IFRS generelt eller minimumskravene i IAS 34

IFRS 1, *Førstegangsanvendelse af IFRS*, kræver yderligere oplysninger i delårsregnskaber, der aflægges i det regnskabsår, hvor virksomheden overgår til at anvende IFRS. Se afsnittet om IFRS 1.

* *forbindelse med implementering af IFRS 18 tilføjes dette oplysningskrav*

IAS 36

Omhandler	Nedskrivning af anlægsaktiver
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 10, *Delårsregnskaber og værdiforringelse*

IAS 36 – Værdiforringelse af aktiver

IAS 36 samler reglerne om nedskrivning for de fleste typer af anlægsaktiver og beskriver, hvornår der skal foretages nedskrivningstest på dem, hvordan testen skal gennemføres, og hvordan tab ved værdiforringelse opgøres og indregnes.

Standarden indeholder særlige bestemmelser for så vidt angår nedskrivningstest af goodwill og virksomhedsaktiver *("Corporate assets")*.

Anvendelsesområde

IAS 36 finder anvendelse på alle aktiver, bortset fra følgende:

- Varebeholdninger (IAS 2, *Varebeholdninger*)
- Udskudte skatteaktiver (IAS 12, *Indkomstskatter*)
- Aktiver tilknyttet personaleydelser (IAS 19, *Personaleydelser*)
- Finansielle aktiver omfattet af IFRS 9, *Finansielle instrumenter*
- Kontraktaktiver og aktiverede kontraktomkostninger for at opnå eller opfylde en kontrakt (IFRS 15 , *Omsætning fra kontrakter med kunder*)
- Investeringsejendomme, som måles til dagsværdi (IAS 40, *Investeringsejendomme*)
- Biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter, som måles til dagsværdi (IAS 41, *Landbrug*)
- Forsikringskontakter og aktiverede omkostninger til erhvervelse af forsikringskontrakter (IFRS 17, *Forsikringskontakter*)
- Anlægsaktiver, der er klassificeret som bestemt for salg efter IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter.*

Alle andre aktiver er omfattet af IAS 36, herunder immaterielle aktiver, materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures.

Identifikation af mulig værdiforringelse

Standarden kræver, at det på hver balancedag vurderes, om værdien af virksomhedens aktiver er blevet forringet. Hvis der er en indikation på dette, skal der gennemføres en nedskrivningstest, hvor genindvindingsværdien af det pågældende aktiv (eller gruppe af aktiver) opgøres.

Goodwill, immaterielle aktiver med ubestemmelige brugstider og immaterielle aktiver under udvikling skal mindst én gang årligt testes for nedskrivning, uanset om der er indikatorer på værdiforringelse eller ej.

Indikatorer på værdiforringelse

IAS 36 oplister en række indikatorer, der som minimum skal tages i betragtning, når det vurderes, om aktiver er værdiforringet. Oplistningen er ikke udtømmende.

Indikatorer baseret på **eksterne kilder** omfatter fx:

- Aktivernes markedsværdi er i perioden faldet betydeligt mere end forventet i forhold til normal brug og tidsmæssig forældelse
- Der er i perioden konstateret væsentlige ændringer vedrørende teknologi, marked, økonomi eller miljøforhold i branchen eller på de markeder, hvor aktiverne anvendes, som har påvirket virksomheden negativt
- Renteniveauet har været stigende i perioden, og det er sandsynligt, at dette vil påvirke den diskonteringssats, der skal anvendes ved beregning af aktivernes kapitalværdi
- Den regnskabsmæssige værdi af virksomhedens nettoaktiver er større end virksomhedens samlede kursværdi.

Indikatorer baseret på **interne kilder** omfatter fx:

- Synlige tegn på forældelse af eller fysisk skade på et aktiv
- Der er i perioden konstateret væsentlige ændringer i aktivets anvendelse eller forventede anvendelse med negativ indvirkning på virksomheden, fx manglende udnyttelse, planer om ophør eller omstrukturering af den aktivitet, som aktivet er knyttet til, eller planer om afhændelse af aktivet før det hidtil forventede tidspunkt (forkortet brugstid)
- Dokumentation fra den interne rapportering, som indikerer, at et aktivs økonomiske afkast er eller vil blive lavere end forventet.

Peger indikatorerne på, at værdien af et aktiv (eller en gruppe af aktiver) kan være forringet, skal der gennemføres en nedskrivningstest.

Nedskrivningstest – måling af genindvindingsværdi

En nedskrivningstest gennemføres ved at beregne aktivets genindvindingsværdi.

Genindvindingsværdien er defineret som følger:

Genindvindingsværdi Det højeste beløb af et aktivs eller en pengestrømsfrembringende enheds 1) dagsværdi fratrukket salgsomkostninger og 2) kapitalværdi.	
Dagsværdi fratrukket salgsomkostninger Det beløb, som kan opnås ved salg af aktivet eller den pengestrømsfrembringende enhed i en normal transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet, med fradrag af salgsomkostninger.	Kapitalværdi Nutidsværdien af de skønnede fremtidige pengestrømme, der forventes fra fortsat anvendelse af et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed og ved afhændelse ved udløb af brugstiden.

Dagsværdi fratrukket salgsomkostninger

IAS 36 henviser til IFRS 13, *Dagsværdimåling* vedrørende opgørelse af dagsværdien af et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed.

Ved opgørelsen af genindvindingsværdien for aktivet eller den pengestrømsfrembringende enhed fratrækkes salgsomkostninger fra den dagsværdi der er opgjort i overensstemmelse med IFRS 13.

Salgsomkostninger er kun de omkostninger, der er direkte forbundet med afhændelsen af det pågældende aktiv eller den pengestrømsfrembringende enhed, eksklusiv finansielle omkostninger og skat.

Kapitalværdi

Opgørelse af et aktivs eller en pengestrømsfrembringende enheds kapitalværdi kræver efter IAS 36 følgende:

(a) Et skøn over de fremtidige pengestrømme til og fra virksomheden, som hidrører fra aktivets fortsatte brug og endelige afhændelse.
(b) En tilbagediskontering af disse fremtidige pengestrømme ved at anvende en relevant diskonteringssats.

Følgende elementer skal indgå, når et aktivs kapitalværdi opgøres:

- Et skøn over de pengestrømme, som aktivet forventes at frembringe
- Forventninger om eventuelle afvigelser med hensyn til beløb eller tidspunkt for disse skønnede pengestrømme
- Den tidsmæssige værdi af penge udtrykt ved en aktuel risikofri markedsrente
- Prisen for at påtage sig den risiko, der er forbundet med aktivet
- Andre faktorer, som en investor vil tillægge betydning, hvis denne skulle investere i det pågældende aktiv, herunder illikviditet.

Forventede pengestrømme skal fastlægges ud fra rimelige og dokumenterbare forudsætninger, godkendte budgetter/prognoser og ekstrapolation for perioder ud over budgetperioden for så vidt angår beregning af terminalværdien. IAS 36 forudsætter, at budgetter/prognoser som udgangspunkt ikke går ud over en femårig periode.

De fremtidige pengestrømme skal skønnes for aktivet eller gruppen af aktiver med udgangspunkt i deres aktuelle stand. Skøn over fremtidige pengestrømme må ikke omfatte pengestrømme til eller fra virksomheden, der stammer fra fremtidige omstruktureringer, som virksomheden endnu ikke har forpligtet sig til, eller fra fremtidige anlægsinvesteringer, som vil forbedre aktivernes nuværende ydeevne.

Pengestrømmene skal derudover opgøres uden hensyntagen til finansieringen af aktivet eller den pengestrømsfrembringende enhed og som udgangspunkt også uden hensyntagen til skatteind- og udbetalinger.

Skøn over nettoind- eller udbetalinger ved aktivets afhændelse skal indgå i pengestrømmene med et beløb, der svarer til det, som virksomheden forventer at kunne opnå ved at afhænde aktivet fratrukket forventede afhændelsesomkostninger.

Diskonteringssats

Når kapitalværdien måles, skal diskonteringssatsen

- opgøres før skat (som udgangspunkt) og
- baseres på markedets aktuelle vurderinger af den tidsmæssige værdi af penge og de risici, som specifikt er forbundet med aktivet, og som der ikke er taget højde for ved skønnet over de fremtidige pengestrømme.

Diskonteringssatsen skønnes ud fra den sats, som gælder for aktuelle markedstransaktioner med tilsvarende aktiver, eller fra de vejede, gennemsnitlige kapitalomkostninger for en børsnoteret virksomhed, der har et enkelt aktiv (eller en gruppe af aktiver), som svarer til det pågældende aktiv eller gruppe af aktiver.

Når der ikke findes en specifik, markedsbestemt diskonteringssats for aktivet, skal man anvende en skønnet diskonteringssats. Denne skal afspejle det afkast, som en investor ville kræve ved investering i det pågældende aktiv.

Følgende satser anvendes normalt som udgangspunkt:

(a) Virksomhedens vejede, gennemsnitlige kapitalomkostning (WACC)
(b) Virksomhedens lånerente
(c) Andre lånerenter på markedet.

Ovenstående satser skal korrigeres således, at diskonteringssatsen afspejler de specifikke risici, som markedet ville tillægge pengestrømmene fra det pågældende aktiv eller gruppe af aktiver. Der skal herunder bl.a. tages hensyn til lande-, område-, valuta- og prisrisici samt øvrig usikkerhed, når diskonteringssatsen fastsættes, forudsat at der ikke allerede er taget højde herfor ved budgetteringen af pengestrømmene.

Pengestrømsfrembringende enheder og goodwill

Som udgangspunkt skal genindvindingsværdien opgøres for det enkelte aktiv. Hvis det imidlertid ikke er muligt at skønne denne værdi, skal genindvindingsværdien opgøres for den mindste pengestrømsfrembringende enhed, som aktivet tilhører.

En pengestrømsfrembringende enhed er den mindste, identificerbare gruppe af aktiver, der frembringer pengestrømme (indbetalinger), som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver eller grupper af aktiver. Pengestrømsfrembringende enheder må som udgangspunkt ikke ændres fra den ene periode til den anden.

Selvom hele eller dele af en pengestrømsfrembringende enheds produktion anvendes internt i en koncern, skal den pågældende enhed anses for at være en selvstændig pengestrømsfrembringende enhed, hvis der findes et aktivt marked for de pågældende produkter og ydelser. Hvis pengestrømmene for en sådan enhed er påvirket af koncerninterne prisfastsættelsespolitikker (*transfer pricing*), skal skønnet over ind- og udbetalingerne ved opgørelse af kapitalværdien tage udgangspunkt i de priser, der ville være gældende ved transaktioner med uafhængige parter.

Som følge af kravet om årlige test af nedskrivningsbehovet på goodwill skal goodwillbeløb allerede på anskaffelsestidspunktet fordeles på de af virksomhedens pengestrømsfrembringende enheder, der kan forventes at drage fordel af de synergier, som opstår ved virksomhedssammenslutningen. De pågældende pengestrømsfrembringende enheder skal repræsentere det laveste niveau, som virksomheden i den interne styring anvender som grundlag for at overvåge indregnede goodwillbeløb, og niveauet må ikke være højere end virksomhedens driftssegmenter, som er fastsat i overensstemmelse med IFRS 8, *Driftssegmenter*.

Virksomhedsaktiver

Virksomhedsaktiver i form af aktiver, bortset fra goodwill, der bidrager til fremtidige pengestrømme i forskellige pengestrømsfrembringende enheder *("Corporate assets")*, herunder fx administrationsbygninger, edb-udstyr eller forskningscentre, skal testes i forhold til den eller de pengestrømsfrembringende enheder, som virksomhedsaktivet tilhører.

Når en pengestrømsfrembringende enhed testes for værdiforringelse, skal alle de virksomhedsaktiver, som er knyttet til den pågældende pengestrømsfrembringende enhed, identificeres og så vidt muligt fordeles til den pågældende enhed. Hvis et virksomhedsaktiv ikke på en rimelig og ensartet måde kan allokeres til den pågældende enhed, skal den mindste gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, som omfatter den pågældende enhed, og hvortil virksomhedsaktivet kan fordeles på en rimelig og ensartet måde, identificeres og testes.

Indregning af nedskrivninger

Hvis genindvindingsværdien af et aktiv er lavere end dets regnskabsmæssige værdi, skal aktivet nedskrives til genindvindingsværdien. Udgangspunktet er, at nedskrivninger som følge af værdiforringelse føres i resultatopgørelsen. Tilbageførsler af tidligere foretagne opskrivninger, der er indregnet i øvrig totalindkomst og akkumuleret på egenkapitalen under reserve for opskrivninger, føres dog i øvrig totalindkomst og reducerer opskrivningsreserven på egenkapitalen. For så vidt angår pengestrømsfrembringende enheder, skal nedskrivningen først henføres til en eventuel goodwill og herefter pro rata til andre aktiver baseret på deres regnskabsmæssige værdier. I relation til fordeling af nedskrivninger i pengestrømsfrembringende enheder, hvor der er minoritetsinteresser tilknyttet, indeholder standardens Appendiks C særlige retningslinjer.

Tilbageførsel af nedskrivninger

Ligesom det årligt skal vurderes, om der er indikatorer på værdiforringelse, skal det årligt vurderes, om der er indikatorer på, at tidligere foretagne nedskrivninger ikke længere skal opretholdes. Er der det, skal virksomheden opgøre genindvindingsværdien på ny.

Tidligere foretagne nedskrivninger skal tilbageføres, hvis den opgjorte genindvindingsværdi overstiger den regnskabsmæssige værdi. Nedskrivninger af goodwill må dog ikke tilbageføres. Hvis den forøgede genindvindingsværdi alene kan henføres til, at realisationen af de forventede pengestrømme er rykket et år nærmere, kan nedskrivningen heller ikke tilbageføres.

Nedskrivninger kan maksimalt tilbageføres op til den regnskabsmæssige værdi, som aktiverne ville have haft, hvis nedskrivning ikke var foretaget. Det vil sige, at der skal tages hensyn til de afskrivninger mv., der ellers ville have været foretaget.

Tilbageførte nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre der er tale om tilbageførsel af nedskrivninger, der tidligere har været indregnet i øvrig totalindkomst og reduceret en opskrivningsreserve på egenkapitalen.

Nedskrivninger indregnet i en delårsperiode må ifølge IFRIC 10 ikke tilbageføres for så vidt angår goodwill.

Oplysninger i regnskabet

IAS 36 kræver relativt omfattende oplysninger om nedskrivninger og værdiforringede aktiver, fx fordeling af periodens nedskrivninger og tilbageførsel heraf på resultatet og øvrig totalindkomst samt fordeling på driftssegmenter.

Derudover er der krav om yderligere oplysninger, hvis der i regnskabsperioden er foretaget væsentlige nedskrivninger eller tilbageførsler af nedskrivninger af enkeltaktiver eller pengestrømsfrembringende enheder, eller hvis de foretagne nedskrivninger eller tilbageførsler af nedskrivninger totalt set er væsentlige for regnskabet som helhed.

Dette omfatter bl.a. omtale af

- de begivenheder eller forhold, der har medført nedskrivning eller tilbageførsel heraf
- indregnede nedskrivninger eller tilbageførsel heraf
- enkeltaktiver, hvor arten oplyses, og hvilket driftssegment aktivet tilhører
- pengestrømsfrembringende enheder, hvor det bl.a. oplyses, hvilken enhed det drejer sig om (fx forretningsområde eller geografisk område)
- den nedskrevne værdi, og om den er opgjort til kapitalværdi eller dagsværdi fratrukket salgsomkostninger
- dagsværdien, og hvordan den er opgjort, fx ved henvisning til et aktivt marked
- kapitalværdien, og hvordan den er opgjort, herunder anvendte diskonteringssatser.

Ved test af pengestrømsfrembringende enheder, der indeholder goodwill eller immaterielle aktiver med ubestemmelige brugstider, angiver IAS 36 en række specifikke oplysningskrav for væsentlige pengestrømsfrembringende enheder eller grupper af enheder, som goodwill eller immaterielle aktiver med ubestemmelige brugstider er fordelt på.

Der skal bl.a. gives oplysninger om de regnskabsmæssige værdier af hhv. goodwill og immaterielle aktiver med ubestemmelige brugstider, der er fordelt på den enkelte enhed, hvordan genindvindingsværdien for enheden er opgjort, hvilke centrale forudsætninger der er lagt til grund for opgørelsen af kapitalværdien (herunder følsomhedsanalyser på disse forudsætninger) og dagsværdien fratrukket salgsomkostninger, samt ledelsens vurdering af forudsætningernes kvalitet, budgetperioder, vækstrater og diskonteringsfaktorer, der er anvendt til at opgøre kapitalværdier mv.

Yderligere vejledning

IAS 36 indeholder et appendiks med vejledning om anvendelse af nutidsværdimetoder, når aktivers kapitalværdi opgøres. Derudover er der i tilknytning til IAS 36 udgivet en samling eksempler på fastlæggelse af pengestrømsfrembringende enheder, beregning af kapitalværdi, indregning af nedskrivninger, opgørelse af effekt af udskudt skat, tilbageførsel af nedskrivninger, effekt af fremtidige omstruktureringer og investeringer, nedskrivningstest af pengestrømsfrembringende enheder med tilknyttet goodwill og minoritetsinteresser, fordeling af virksomhedsaktiver samt noteoplysninger.

IAS 37

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 1, *Ændringer i nedtagnings-, genopbygnings- eller lignende forpligtelser* (behandlet i afsnittet om IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*) IFRIC 5, *Rettigheder til kapitalandele hidrørende fra fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, reetablering og miljøgenopretning* IFRIC 6, *Forpligtelser vedrørende bortskaffelse af elektronisk udstyr* IFRIC 21, *Afgifter*

IAS 37 – Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver

IAS 37 omhandler den regnskabsmæssige behandling af hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver.

Hensatte forpligtelser

En hensat forpligtelse skal indregnes, når og kun når:

- virksomheden på balancedagen har en retlig eller en faktisk forpligtelse som resultat af en tidligere begivenhed,
- det er sandsynligt, at afviklingen heraf vil medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, og
- forpligtelsen beløbsmæssigt kan opgøres pålideligt.

IFRIC 6 omhandler indregning af producenters forpligtelser til at bortskaffe elektronisk udstyr fra private husholdninger under EU's WE&EE-direktiv. Ifølge direktivet fordeles omkostninger til bortskaffelse af elektronisk udstyr ud fra markedsandele i en given måleperiode. Den forpligtende begivenhed, som medfører, at en forpligtelse skal indregnes i balancen er, at producenten deltager i markedet i den måleperiode, hvor markedsandelen opgøres.

IFRIC 21 omhandler tidspunktet for indregning af offentlige afgifter. Den forpligtende begivenhed defineres som det tidspunkt, hvor kravet om betaling af afgifter udløses ifølge relevant lovgivning. Fortolkningen omhandler både hensatte forpligtelser og eventualforpligtelser.

Eventualforpligtelser og -aktiver

Eventualforpligtelser og -aktiver er forhold, der eksisterer på balancedagen som resultat af tidligere begivenheder, og som kan medføre enten et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer (eventualforpligtelse) eller en forøgelse af virksomhedens økonomiske ressourcer (eventualaktiv), men hvor henholdsvis forpligtelsens og aktivets eksistens først kan bekræftes af en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som er uden for virksomhedens kontrol.

Eventualforpligtelser og -aktiver indregnes ikke i balancen, men skal omtales i noterne.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C (mellem) ikke oplyse om eventualaktiver.

Måling af hensatte forpligtelser

Hensatte forpligtelser skal måles som det bedste skøn over de omkostninger, der er nødvendige for at indfri forpligtelsen på balancedagen. Der skal ved opgørelsen af det bedste skøn tages højde for alle relevante risici og usikkerheder, ligesom den hensatte forpligtelse skal tilbagediskonteres, hvis dette har væsentlig indvirkning.

Hensatte forpligtelser vurderes og måles til det beløb, der udtrykker det bedste skøn på hver balancedag. Hvis et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer ikke længere er sandsynligt, skal den hensatte forpligtelse tilbageføres.

Hvis virksomheden kan gøre regres gældende over for en tredjemand for hele eller dele af sin omkostning vedrørende forpligtelsen, skal dette indregnes som et særskilt aktiv, forudsat at det er så godt som sikkert (*virtually certain*), at refusionen modtages fra tredjemand, hvis virksomheden afregner forpligtelsen. Aktivet kan ikke overstige den hensatte forpligtelse.

Det gælder bl.a. i de tilfælde, hvor virksomheden har ret til godtgørelser fra en fond e.l., som er etableret til hel eller delvis dækning af oprydningsomkostninger i et givet område, forudsat at virksomheden ikke har kontrol, fælles kontrol over eller betydelig indflydelse på fonden, jf. IFRIC 5.

Hensatte forpligtelser må kun anvendes til de formål, som de var tiltænkt at skulle dække, da de blev indregnet.

Der må ifølge IAS 37 ikke hensættes til dækning af fremtidige driftstab, da fremtidige driftstab hverken opfylder definitionen på forpligtelser eller det generelle indregningskriterium for hensatte forpligtelser.

Hvis virksomheden er part i en aftale, der er tabsgivende for virksomheden, foreligger der som følge heraf en forpligtelse, der indregnes og måles som en hensat forpligtelse efter IAS 37.

Omstrukturering

En hensat forpligtelse til omstrukturering indregnes, når de generelle indregningskriterier for hensatte forpligtelser er opfyldt. IAS 37 konkretiserer, hvordan de generelle indregningskriterier for hensatte forpligtelser skal anvendes ved omstrukturering. En forpligtelse til at omstrukturere en virksomhed eller en del af en virksomhed skal indregnes, når virksomheden har udarbejdet en detaljeret plan for omstruktureringen og samtidig har skabt en berettiget forventning hos dem, som berøres af omstruktureringen, ved enten at begynde gennemførelsen af planen eller ved at kommunikere planen til dem, som berøres af den.

Dette betyder eksempelvis, at en direktions- eller bestyrelsesbeslutning om at omstrukturere, der er taget før balancedagen, alene resulterer i en forpligtelse på balancedagen, hvis virksomheden forud for balancedagen har påbegyndt gennemførelsen af den planlagte omstrukturering eller har offentliggjort omstruktureringsplanens hovedpunkter til dem, som berøres af den. Dette skal være sket på en så tilstrækkelig specifik måde, at der herved er skabt en berettiget forventning hos dem om, at virksomheden vil gennemføre omstruktureringen.

Hensatte forpligtelser til omstrukturering må udelukkende omfatte de omkostninger, der er en uundgåelig konsekvens af omstruktureringen, og som ikke knytter sig til virksomhedens fortsatte aktiviteter.

Oplysninger i regnskabet

Der skal i regnskabet medtages en note for hver gruppe af hensatte forpligtelser, der viser

- den regnskabsmæssige værdi primo og ultimo perioden
- periodens hensatte forpligtelser, herunder forøgelse af eksisterende hensatte forpligtelser
- periodens forbrug af hensatte forpligtelser, dvs. beløb som har reduceret de hensatte forpligtelser
- ubenyttede hensatte forpligtelser, der er tilbageført i perioden
- periodens forskydning i nutidsværdier som følge af tidsforløbet og effekten af ændringer i rentefaktoren.

Der kræves ikke sammenligningstal.

Desuden skal noterne for hver gruppe af hensatte forpligtelser indeholde

- en beskrivelse af forpligtelsen og tidspunktet for det forventede træk på virksomhedens økonomiske ressourcer
- en omtale af eventuelle usikkerheder ved opgørelsen af omkostningerne eller det forventede afholdelsestidspunkt, og oplysninger om de væsentligste forudsætninger vedrørende fremtidige begivenheder
- størrelsen af en eventuel forventet refusion eller anden godtgørelse og den regnskabsmæssige behandling heraf.

Der skal gives en kort beskrivelse af hver kategori af eventualforpligtelse og eventualaktiv. Medmindre det ikke er praktisk muligt skal der desuden oplyses følgende vedrørende eventualforpligtelser:

- et estimat for den økonomiske effekt (gælder også for eventualaktiver),
- usikkerheder vedrørende beløb og tidspunkt for eventuel udbetaling, samt
- mulighed for refusion fra tredjemand.

Hvis det ikke er praktisk muligt at give oplysningerne, skal dette oplyses.

IAS 38

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af immaterielle aktiver
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 12, *Koncessionsaftaler* IFRIC 20, *Bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine* SIC–29, *Koncessionsaftaler: Oplysninger* SIC–32, *Immaterielle aktiver – Omkostninger ved udvikling af website*

IAS 38 – Immaterielle aktiver

IAS 38 definerer et immaterielt aktiv som et identificerbart, ikke-monetært aktiv uden fysisk substans. Et aktiv anses for at være identificerbart, når:

(a) det er muligt at udskille aktivet fra virksomheden som helhed og sælge, overdrage, udlicensere, udleje eller ombytte aktivet, enten særskilt eller sammen med en tilhørende kontrakt, et aktiv eller en forpligtelse, eller

(b) aktivet er en følge af kontraktmæssige eller andre juridiske rettigheder, uanset om disse kan overdrages eller udskilles fra virksomheden eller fra andre rettigheder og forpligtelser.

Indregning som aktiv

Immaterielle aktiver skal indregnes i balancen, hvis:

- aktivet kontrolleres af virksomheden,
- det er sandsynligt, at de fremtidige økonomiske fordele, som aktivet repræsenterer, vil tilgå virksomheden, og
- aktivets kostpris kan måles pålideligt.

Disse indregningskriterier gælder principielt, uanset om aktivet er erhvervet separat fra tredjemand, som led i en virksomhedssammenslutning eller er oparbejdet internt i virksomheden.

Aktiver, der er erhvervet separat fra tredjemand

Indregning

Immaterielle aktiver, der er erhvervet fra tredjemand som separate immaterielle aktiver, anses normalt altid for at opfylde indregningskriterierne.

Måling ved indregning

Kostprisen for aktiver, der er erhvervet fra tredjemand, skal omfatte:

(a) aktivets købspris, herunder told og ikke-refunderbare afgifter, efter fradrag af rabatter o.l.
(b) omkostninger, der direkte kan henføres til forberedelse af aktivet til dets planlagte anvendelse.

Omkostninger, der er afholdt efter det tidspunkt, hvor aktivet første gang er i den stand, der kræves, for at aktivet kan bruges på den planlagte måde, kan ikke aktiveres. Dette gælder også omkostninger, der er afholdt fra tidspunktet for færdiggørelsen af aktivet til det tidspunkt, hvor aktivet faktisk tages i brug, og indledende driftstab.

Ifølge IFRIC 12 skal en operatør indregne et immaterielt aktiv, såfremt operatøren modtager en ret (en licens) til at opkræve betaling fra brugere af en offentlig tjeneste. I henhold til IAS 38 kan immaterielle aktiver erhvervet vederlagsfrit eller for et symbolsk beløb fra en offentlig myndighed vælges indregnet enten til dagsværdi eller til det eventuelle afgivne symbolske beløb med tillæg af omkostninger, der direkte kan henføres til forberedelsen af aktivet til dets planlagte brug.

Aktiver, der er erhvervet som led i en virksomheds-sammenslutning

Indregning

Immaterielle aktiver, der er erhvervet som led i en virksomhedssammenslutning, anses altid for at opfylde kriteriet om at repræsentere sandsynlige fremtidige økonomiske fordele for den overtagende virksomhed. Tilsvarende anses kriteriet om, at dagsværdien kan opgøres pålideligt, altid for værende opfyldt for immaterielle aktiver, der er erhvervet som led i en virksomhedssammenslutning. Identificerbare immaterielle aktiver skal derfor altid indregnes separat fra goodwill. Dette gælder også forsknings- og udviklingsprojekter, selvom disse ikke tidligere har været indregnet som aktiver i den overtagne virksomhed, og selvom de ikke ville opfylde betingelserne for indregning, hvis de var afholdt af den overtagende virksomhed selv (se nedenfor).

Måling ved indregning

Immaterielle aktiver, der er erhvervet som led i en virksomhedssammenslutning, skal måles til dagsværdi. Det kan være nødvendigt at måle overtagne immaterielle aktiver som en samlet gruppe af aktiver, hvis dagsværdien af det enkelte immaterielle aktiv ikke kan opgøres uafhængigt af øvrige immaterielle og materielle aktiver.

Efterfølgende omkostninger til færdiggørelse af erhvervede og indregnede forsknings- og udviklingsprojekter kan alene indregnes, hvis projekterne på det tidspunkt, hvor omkostningerne afholdes, opfylder indregningskriterierne for internt oparbejdede immaterielle aktiver (se nedenfor).

Internt oparbejdede aktiver

Indregning

I praksis er det primært udviklingsprojekter, der aktiveres som internt oparbejdede immaterielle aktiver. Det er ifølge IAS 38 ikke tilladt at aktivere internt oparbejdet goodwill, varemærker, navnerettigheder, udgiverrettigheder, kundekartoteker og lignende immaterielle ressourcer.

Internt oparbejdede immaterielle aktiver skal aktiveres fra det tidspunkt, hvor virksomheden kan påvise:

- at det for virksomheden er teknisk muligt at færdiggøre det immaterielle aktiv, således at det kan bruges eller sælges
- at virksomheden har til hensigt at færdiggøre aktivet for at bruge eller sælge det
- at virksomheden kan bruge eller sælge aktivet
- hvordan aktivet vil frembringe sandsynlige fremtidige økonomiske fordele, herunder eksistensen af et marked for de producerede enheder fra det immaterielle aktiv eller for selve det immaterielle aktiv eller – hvis det skal bruges internt – nytteværdien af aktivet
- at tilstrækkelige tekniske, økonomiske og andre ressourcer er tilgængelige til at fuldføre udviklingen og til at bruge eller sælge det pågældende immaterielle aktiv
- at virksomheden kan måle de omkostninger, der kan henføres til udviklingen af det immaterielle aktiv pålideligt.

Interne forskningsprojekter kan ikke aktiveres.

Hvis et immaterielt aktiv ikke opfylder indregningskriterierne, skal de omkostninger, der er forbundet med at frembringe aktivet, resultatføres, når de afholdes. Tidligere resultatførte omkostninger kan ikke på et senere tidspunkt indregnes som en del af kostprisen for et immaterielt aktiv.

Måling ved indregning

Kostprisen for et internt oparbejdet immaterielt aktiv skal indeholde alle de omkostninger, der er direkte forbundet med at oprette, fremstille og forberede aktivet til dets tiltænkte brug fra det tidspunkt, hvor aktivet første gang opfylder indregningskriterierne. Omkostninger, der direkte kan henføres, er eksempelvis:

- omkostninger til materialer og tjenesteydelser
- gager, løn og andre personaleomkostninger
- honorarer og gebyrer for registrering af immaterielle rettigheder
- afskrivninger på patenter og licenser, der er anvendt til at frembringe aktivet.

Salgs- og administrationsomkostninger samt andre generelle omkostninger kan ikke lægges til kostprisen, medmindre de direkte kan henføres til klargøring af aktivet til dets tiltænkte brug. Omkostninger ved ineffektivitet, indledende driftstab eller uddannelse af medarbejdere i brugen af aktivet kan heller ikke indgå i kostprisen.

Ifølge SIC–32 er en hjemmeside som en virksomhed udvikler til eget brug, et eksempel på et internt oparbejdet immaterielt aktiv, som skal indregnes, når de generelle indregningskriterier for immaterielle aktiver er opfyldt (se ovenfor). Fortolkningsbidraget angiver også specifikt, hvorvidt omkostninger i forskellige faser af udviklingen af en hjemmeside skal aktiveres eller omkostningsføres.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL kan indirekte produktionsomkostninger indregnes i kostprisen for egenfremstillede immaterielle aktiver. Efter IAS 38 kan omkostninger alene indregnes i kostprisen, hvis de direkte kan henføres til fremstillingen eller klargøringen af aktivet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal et beløb svarende til de aktiverede udviklingsomkostninger indregnes på en reserve under egenkapitalen (Reserve for udviklingsomkostninger). Reserven begrænser dermed udbyttemulighederne for virksomheder, der aktiverer udviklingsomkostninger, idet de herved sidestilles med virksomheder, der indregner udviklingsomkostninger i resultatopgørelsen (muligt i regnskabsklasse B og C(mellem)).

Reserven opgøres med fradrag af udskudt skat og nedbringes, hvis de aktiverede udviklingsomkostninger sælges eller på anden måde udgår af virksomhedens drift, samt i takt med af- eller nedskrivninger.

Bestemmelsen gælder kun i virksomhedens eget regnskab og således ikke i koncernregnskabet, og gælder uanset om virksomhedens regnskab er aflagt i overensstemmelse med ÅRL eller IFRS.

Efterfølgende omkostninger

Omkostninger afholdt efter første indregning af et immaterielt aktiv kan alene aktiveres, hvis de i sig selv opfylder indregningskriterierne efter IAS 38.

Ifølge IFRIC 20 skal bortfjernelsesomkostninger i produktionsfasen for en åben mine, som opfylder nærmere angivne kriterier, indregnes som et tillæg til et eksisterende anlægsaktiv. Kategoriseringen som immaterielt eller materielt anlægsaktiv afhænger af kategoriseringen af det eksisterende aktiv.

Efterfølgende måling

Hovedreglen for måling af immaterielle aktiver er kostpris fratrukket af- og nedskrivninger. Afskrivning foretages over den forventede brugstid, mens nedskrivninger opgøres og indregnes efter principperne i IAS 36, *Værdiforringelse af aktiver.*

Immaterielle aktiver kan som en tilladt alternativ behandling måles til opskrevne værdier, som er dagsværdien på omvurderingstidspunktet fratrukket af- og nedskrivninger. Opskrivning tillades alene, hvor dette kan ske med reference til et aktivt marked for køb og salg af det pågældende aktiv. Eventuelle opskrivninger indregnes i øvrig totalindkomst og overføres til egenkapitalposten "Reserve for opskrivninger". Et aktivt marked er defineret forholdsvis snævert, hvorfor det i praksis kun i yderst sjældne tilfælde vil være muligt at opskrive immaterielle aktiver.

Af- og nedskrivninger

IAS 38 skelner mellem immaterielle aktiver med en bestemmelig brugstid og immaterielle aktiver med en ubestemmelig brugstid.

Immaterielle aktiver med en bestemmelig brugstid, skal afskrives over denne brugstid fra det tidspunkt, hvor aktivet er klar til ibrugtagning. Afskrivningerne skal opgøres ved hjælp af en metode, der afspejler virksomhedens udnyttelse af de økonomiske fordele, som aktivet repræsenterer. Hvis dette forbrugsmønster ikke kan fastlægges pålideligt, skal afskrivningerne beregnes lineært over brugstiden. En afskrivningsmetode baseret på forventet omsætning genereret ved brug af aktivet er kun i meget begrænsede tilfælde tilladt. Hvis det immaterielle aktiv er baseret på kontraktmæssige eller andre juridiske rettigheder, må afskrivningsperioden som udgangspunkt ikke overstige disse rettigheders løbetid. Som hovedregel indregnes afskrivningerne i resultatet som en omkostning. Afskrivningsperiode og -metode skal som minimum gennemgås ved udløbet af hvert regnskabsår.

Immaterielle aktiver skal anses for at have en restværdi på nul, medmindre tredjemand har forpligtet sig til at købe aktivet efter endt brugstid, eller der er et aktivt marked for handel med det pågældende aktiv.

Immaterielle aktiver med ubestemmelige brugstider skal ikke afskrives, men årligt testes for værdiforringelse efter bestemmelserne i IAS 36. Ligeledes skal immaterielle anlægsaktiver under udførelse årligt testes for værdiforringelse.

Et immaterielt aktiv skal anses for at have en ubestemmelig brugstid, når virksomheden – ud fra en analyse af alle relevante faktorer (herunder bl.a. den planlagte brug af aktivet, løbetiden for tilhørende juridiske rettigheder og forventede tiltag fra konkurrenter) – ikke kan forudse en begrænsning i den periode, som aktivet kan forventes at generere fremtidige økonomiske fordele til virksomheden i. Appendiks til IAS 38 indeholder forskellige eksempler på aktiver med hhv. bestemmelige og ubestemmelige brugstider.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Der skal ifølge ÅRL altid afskrives på immaterielle anlægsaktiver.

I særlige tilfælde, hvor brugstiden for goodwill og udviklingsomkostninger ikke kan opgøres pålideligt, skal den ifølge ÅRL antages at være 10 år.

Ifølge IAS 38 skal immaterielle aktiver med ubestemmelig brugstid ikke afskrives, men årligt testes for værdiforringelse.

Udrangering og afhændelse

Et immaterielt aktiv skal fjernes fra balancen når det afhændes, eller når brugen eller afhændelsen af aktivet ikke forventes at give fremtidige økonomiske fordele. Gevinster eller tab skal opgøres som forskellen mellem et eventuelt nettoprovenu ved afhændelsen og aktivets regnskabsmæssige værdi og indregnes i resultatet, medmindre andet kræves i henhold til IFRS 16, *Leasing* vedrørende sale-and-leaseback-transaktioner. Gevinster må ikke klassificeres som omsætning.

Oplysninger i regnskabet

Der skal gives følgende oplysninger for hver gruppe af immaterielle aktiver opdelt på hhv. internt oparbejdede og eksternt erhvervede immaterielle aktiver:

- Om levetiden for aktiverne er bestemmelig eller ubestemmelig, og – for aktiver med bestemmelig levetid – den forventede levetid eller de afskrivningsprocenter, som anvendes.
- Den anvendte afskrivningsmetode for aktiver med bestemmelig levetid.
- Den/de linje(r) i resultatet, hvori afskrivning på immaterielle aktiver indgår.
- En anlægsnote, der viser den regnskabsmæssige værdi primo og ultimo regnskabsåret, valutakursreguleringer primo, og bevægelserne i perioden i form af fx til- og afgang, af- og nedskrivninger samt eventuelle opskrivninger. Årets tilgange skal fordeles på internt oparbejdede aktiver, aktiver anskaffet separat og aktiver erhvervet ved virksomhedssammenslutninger.

For aktiver med ubestemmelig levetid skal der gives oplysning om den regnskabsmæssige værdi af aktivet og en beskrivelse af de faktorer, som underbygger, at aktivet har en ubestemmelig levetid.

IAS 38 indeholder særlige oplysningskrav for aktiver, som er erhvervet via offentlige tilskud e.l., og for immaterielle aktiver, der måles til opskrevne værdier.

Enkeltaktiver, der er væsentlige for virksomhedens regnskab som helhed, skal beskrives, og den regnskabsmæssige værdi og den resterende afskrivningsperiode skal oplyses. Det skal også angives, hvis immaterielle aktiver er stillet som sikkerhed, eller hvis virksomheden har forpligtet sig til at købe immaterielle aktiver.

De samlede forsknings- og udviklingsomkostninger, der er resultatført i perioden, skal oplyses i regnskabet.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

IAS 38 indeholder en række oplysningskrav, der ikke fremgår af ÅRL, herunder bl.a. oplysning om de forsknings- og udviklingsomkostninger, der er resultatført i året.

ÅRL kræver oplysning om begrundelsen for den valgte afskrivningsperiode for goodwill, samt oplysning vedrørende de særlige forudsætninger, der ligger til grund for indregning og måling af udviklingsprojekter. IAS 38 har ikke tilsvarende oplysningskrav.

IAS 39

Omhandler	Den regnskabsmæssige behandling af sikring for virksomheder, der har valgt ikke at implementere bestemmelserne i IFRS 9 vedrørende sikring.
Tilhørende IFRIC/SIC	IFRIC 16, *Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk enhed*.
Bemærk	IASB udsendte i juli 2014 IFRS 9, *Finansielle instrumenter*, som erstattede IAS 39 vedrørende indregning og måling af finansielle aktiver og forpligtelser med ikrafttrædelsesdato 1. januar 2018. Virksomheder kan dog undlade at implementere bestemmelserne i IFRS 9 for regnskabsmæssig sikring, indtil IASB har færdiggjort sit projekt vedrørende makrosikring, og dermed fortsat anvende IAS 39's bestemmelser herom også efter 1. januar 2018. Dette kapitel beskriver de bestemmelser i IAS 39, som fortsat gælder efter implementeringen af IFRS 9, hvis virksomheden har valgt ikke at implementere bestemmelserne i IFRS 9 for sikring.

IAS 39 – Finansielle instrumenter: Indregning og måling

IFRS 9, *Finansielle instrumenter*, har erstattet IAS 39 for regnskabsår, der begynder 1. januar 2018 eller senere. Ved implementering af IFRS 9 har virksomheder imidlertid mulighed for at undlade at implementere bestemmelserne i IFRS 9 vedrørende sikring og fortsat anvende bestemmelserne i IAS 39 herfor. Der er tale om en midlertidig udskydelse, indtil IASB har færdiggjort deres projekt vedrørende makrosikring (*Risk Mitigation Accounting*).

Dette kapitel behandler bestemmelserne i IAS 39 vedrørende sikring, som virksomhederne fortsat kan anvende efter implementering af IFRS 9, og indtil IASB har færdiggjort projektet om makrosikring.

Regnskabsmæssig behandling af sikring

IAS 39 indeholder retningslinjer for indregning og måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, som virksomheden anvender til at sikre/afdække risikoen ved aktiver, forpligtelser eller forventede fremtidige transaktioner.

Regnskabsaflæggelse efter de særlige sikringsbestemmelser *(hedge accounting)* kan efter IAS 39 alene ske, hvis en række restriktive kriterier opfyldes. Der skal fx foreligge dokumentation for sammenhæng mellem risikostyringspolitikken og sikringsforholdet, identifikation af sikringsinstrumentet og risikoeksponeringen samt dokumentation af sammenhængen mellem det sikrede og sikringsinstrumentet, og hvordan virksomheden vil måle sikringseffektiviteten.

Sikringen skal være klar, entydig og meget effektiv. IAS 39 angiver retningslinjer for, hvornår et sikringsforhold kan betragtes som værende "meget effektivt" *(highly effective).* Kravet er, at der kan påvises en samvariation mellem det sikrede og sikringsinstrumentet, der ligger inden for et interval af 80-125%. Desuden skal der foretages løbende opfølgning, hvorunder det skal vurderes, om sikringsforholdet har været meget effektivt i løbet af regnskabsperioden.

Ved sikring skal sikringsinstrumentet være erhvervet hos en ekstern part, for at det opfylder betingelserne som sikringsinstrument i IAS 39, idet koncerninterne transaktioner elimineres i koncernregnskabet.

IAS 39 indeholder en undtagelse, hvorefter valutakursrisikoen vedrørende fx tilgodehavender/forpligtelser mellem to dattervirksomheder kan opfylde sikringskriterierne for en sikret post i koncernregnskabet, hvis det resulterer i valutakursgevinster eller -tab, som ikke fuldt ud elimineres i koncernregnskabet.

Sikring skal foretages transaktion for transaktion, og gruppevis sikring af nettopositioner *(macro hedging)* tillades generelt ikke efter IAS 39. IAS 39 indeholder dog en specifik undtagelse, hvorefter macro hedging kan anvendes ved dagsværdisikring af renterisikoen for en del af en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser.

Ved at klassificere en del af de underliggende finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser i en gruppe som det sikrede, kan virksomheden imidlertid opnå stort set den samme virkning på nettoresultatet. Fx kan en virksomheds samlede nettorenterisiko ikke sikres overordnet set, men det samme resultat kan muligvis opnås ved at afdække en specifik risiko, der beløbsmæssigt svarer til den samlede nettorenterisiko.

Sikringstransaktioner opdeles i tre typer:

- Sikring af dagsværdi *(fair value hedge)*
- Sikring af pengestrømme, inkl. forventede fremtidige transaktioner *(cash flow hedge, including hedge of forecasted transactions)*
- Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk enhed *(hedge of a net investment in a foreign entity).*

Sikring af dagsværdi

Ved sikring af dagsværdi forstås sikring af et aktiv eller en forpligtelse, der er indregnet i balancen. IAS 39 foreskriver, at

- regulering af sikringsinstrumentet til dagsværdi resultatføres straks,
- den regnskabsmæssige værdi af den sikrede balancepost reguleres med ændring i dagsværdien vedrørende den afdækkede risiko, og reguleringen resultatføres straks sammen med reguleringen af sikringsinstrumentet.

Eksempler på sikring af dagsværdi:

- Sikring af fastforrentede lån
- Afdækning af valutarisiko på tilgodehavender i fremmed valuta.

Sikring af ikke-indregnede faste aftaler *(firm commitments)*, fx en købs- eller salgsordre, skal klassificeres som sikring af dagsværdi og ikke som sikring af pengestrømme. Dette betyder, at både sikringsinstrumentet og det sikrede (i form af en positiv eller negativ dagsværdi af den faste aftale) indregnes i balancen, og at værdiændringer af både sikringsinstrumentet og det sikrede indregnes i resultatet. For så vidt angår sikring af valutakursrisiko vedrørende ikke-indregnede faste aftaler, er det imidlertid muligt at vælge mellem at anvende bestemmelserne om sikring af dagsværdi og sikring af pengestrømme.

Sikring af pengestrømme

Ved sikring af pengestrømme og forventede fremtidige transaktioner, der er højst sandsynlige, skal

- den andel af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som udgør en effektiv sikring, indregnes i øvrig totalindkomst som en særskilt post, og akkumuleres på egenkapitalen indtil det sikrede indregnes i resultatet, hvorefter det "parkerede" beløb på egenkapitalen også indregnes i resultatet.
- den resterende andel af gevinsten eller tabet (den ineffektive del) på sikringsinstrumentet indregnes straks i resultatet.

Eksempler på sikring af pengestrømme:

- Sikring af variabelt forrentede lån
- Afdækning af valutarisiko ved fremtidige køb eller salg.

Ved sikring af pengestrømme, hvor det sikrede bliver balanceført, skal sikringseffekten først indregnes i øvrig totalindkomst og dernæst indregnes i resultatet, i takt med at de afdækkede pengestrømme indregnes i resultatet (løbende recirkulering fra øvrig totalindkomst til resultatet) frem for at regulere den regnskabsmæssige værdi af balanceposten ved første indregning. Dog er det i visse tilfælde tilladt at regulere regnskabsmæssige værdier af ikke-finansielle aktiver og ikke-finansielle forpligtelser. Dette betyder fx, at en virksomhed kan vælge at indregne virkningen af valutakurssikring af et fremtidigt køb af et anlægsaktiv sammen med aktivet, når det indregnes første gang. Sikringseffekten vil således blive resultatført, i takt med at aktivet afskrives. Det samme resultat opnås, hvis sikringseffekten indregnes i resultatet ved løbende recirkulering fra øvrig totalindkomst.

Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk enhed

Sikring af nettoinvesteringer i udenlandske enheder behandles som sikring af pengestrømme, hvorunder den effektive del af sikringen indregnes i øvrig totalindkomst, indtil investeringen afhændes, mens den ineffektive del føres i resultat straks.

Ifølge IFRIC 16 kan sikringsreglerne kun anvendes på den valutakursforskel, som opstår imellem modervirksomhedens funktionelle valuta og den udenlandske enheds funktionelle valuta og dermed ikke for præsentationsvalutaen for den udenlandske enhed. Endvidere kan det afdækkede maksimalt svare til den regnskabsmæssige værdi af nettoinvesteringen i den udenlandske enhed, som er indregnet i koncernregnskabet.

IAS 40

Omhandler	Regnskabsmæssig behandling af investeringsejendomme
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 40 – Investeringsejendomme

IAS 40 skal anvendes på en virksomheds investeringsejendomme og giver mulighed for at måle alle virksomhedens investeringsejendomme til dagsværdi, selvom det ikke er virksomhedens hovedaktivitet at besidde investeringsejendomme.

IAS 40 definerer investeringsejendomme som investering i grunde, bygninger, en del af en bygning eller i både grunde og bygninger med det formål at opnå afkast af den investerede kapital i form af løbende lejeindtægter og/eller kapitalgevinst ved videresalg. Virksomheder, som måler investeringsejendomme til dagsværdi, skal for leasede investeringsejendomme måle leasingaktivet (right of use aktivet) til dagsværdi. IAS 40 skal endvidere anvendes for ejendomme, som er under opførelse eller udvikling til brug for fremtidig anvendelse som investeringsejendomme.

Investeringsejendomme er fx grunde, der ejes med langsigtet værdistigning for øje, grunde, hvor den fremtidige anvendelse endnu ikke er fastlagt, bygninger, som ejes af virksomheden og udlejes, og bygninger, der er tomme, men ejet med henblik på udlejning.

Ejendomme, der ikke er investeringsejendomme, omfatter fx domicilejendomme, ejendomme, der er opkøbt med henblik på videresalg som led i det normale forretningsforløb eller med henblik på renovering og/eller ombygning og efterfølgende salg samt ejendomme, der udlejes gennem en finansiel leasingkontrakt.

Domicilejendomme ejet af virksomheden behandles i overensstemmelse med IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*. Leasede domicilejendomme behandles i overensstemmelse med IFRS 16.

Hvis virksomheden selv anvender en del af en ejendom, mens den resterende del er udlejet, anses den udlejede del for at være en investeringsejendom, hvis delene kan sælges separat. Hvis delene ikke kan sælges separat, er ejendommen alene en investeringsejendom, hvis en uvæsentlig del anvendes af virksomheden selv.

En modervirksomhed kan udleje en ejendom til sin dattervirksomhed, ligesom det omvendte kan være tilfældet. Sådanne ejendomme kan ikke indregnes som investeringsejendomme i et koncernregnskab, der omfatter begge virksomheder, idet ejendommen da får status som domicilejendom for koncernen som helhed. I regnskabet for den virksomhed, der ejer ejendommen, indregnes ejendommen imidlertid under investeringsejendomme, hvis ejendommen opfylder kriterierne herfor.

Måling ved første indregning

Investeringsejendomme ejet af virksomheden skal indregnes som aktiv på det tidspunkt, hvor fordele og ulemper ved besiddelse af ejendommen overgår til virksomheden. Dette vil for erhvervede investeringsejendomme sædvanligvis være overtagelsesdagen.

Måling ved første indregning sker til kostpris, hvilket for en erhvervet investeringsejendom omfatter købsprisen, omkostninger direkte tilknyttet anskaffelsen, med tillæg af efterfølgende forbedringer.

Leasingaktivet vedrørende leasede investeringsejendomme skal indregnes og, ved første indregning, måles i overensstemmelse med IFRS 16.

Efterfølgende måling

Ifølge IAS 40 skal virksomheden for alle investeringsejendomme vælge mellem indregning til

- dagsværdi eller
- kostpris med fradrag af akkumulerede af- og nedskrivninger efter IAS 16.

Den anvendte metode skal ifølge IAS 40 følges for alle investeringsejendomme, og skift i metode kan alene ske, hvis ændringen giver en mere relevant præsentation, jf. IAS 8, *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl.** Standarden angiver, at det er usandsynligt, at et skift i regnskabspraksis fra dagsværdi- til kostprismodellen vil medføre en mere relevant præsentation.

Hvis virksomheden har valgt at måle investeringsejendomme til dagsværdi skal et leasingaktiv (Right-of-use-aktiv), som opfylder definitionen på investeringsejendomme, ligeledes måles til dagsværdi.

Dagsværdi opgøres på baggrund af markedsforholdene på balancedagen efter reglerne i IFRS 13, *Dagsværdimåling*.

IAS 40 indeholder særlige regler for den regnskabsmæssige behandling af investeringsejendomme i de meget sjældne tilfælde, hvor det på erhvervelsestidspunktet vurderes, at dagsværdien efterfølgende ikke kan opgøres pålideligt. Disse ejendomme måles til kostpris efter IAS 16 med fradrag af afskrivninger og eventuelle nedskrivninger. Restværdien skal i givet fald antages at være nul, og for investeringsejendomme, der ikke er under opførelse eller udvikling, er virksomheden forpligtet til at anvende denne model, indtil de pågældende ejendomme afhændes.

Efterfølgende omkostninger

Afholdte omkostninger, der tilfører en investeringsejendom nye eller forbedrede egenskaber, tillægges kostprisen som en forbedring. Omkostninger til reparation og vedligeholdelse indregnes i resultatet i det regnskabsår, de afholdes.

Overførsler

Der skal foretages overførsel til eller fra investeringsejendomme, når der er en beviselig ændring i ejendommens anvendelse. Ledelsens hensigt om at ændre ejendommens anvendelse er ikke isoleret set tilstrækkelig. Eksempelvis overføres investeringsejendomme til domicilejendomme, hvis virksomheden overgår til at bruge ejendommen selv. Standarden indeholder eksempler på ændringer i ejendommens anvendelse, som medfører overførsler til og fra investeringsejendomme.

**I forbindelse med implementering af IFRS 18 ændrer IAS 8 titel til: Grundlag for udarbejdelse af regnskaber,*

Oplysninger i regnskabet

Der skal i regnskabet bl.a. oplyses om

- Kriterierne for, hvordan virksomheden skelner mellem investeringsejendomme og andre typer af ejendomme, hvis klassifikationen er vanskelig.
- Virksomheden anvender kostpris- eller dagsværdimetoden, og hvis sidstnævnte er tilfældet, om og under hvilke omstændigheder operationelt leasede ejendomme behandles som investeringsejendomme.
- I hvilket omfang opgørelsen af dagsværdier er baseret på en værdiansættelse fra en uafhængig vurderingsmand. Hvis dette ikke er tilfældet, skal det oplyses.
- Tilstedeværelsen og størrelsen af begrænsninger på investeringsejendommenes realisation eller betaling af indtægter eller provenu ved salg.
- Kontraktlige forpligtelser til at erhverve, opføre eller om- og tilbygge investeringsejendomme eller til at reparere, vedligeholde eller forbedre disse.

Resultatførte beløb, der vedrører investeringsejendomme, skal oplyses fordelt på bl.a.

- lejeindtægter
- driftsomkostninger vedrørende udlejede arealer
- driftsomkostninger vedrørende ikke udlejede arealer.

For investeringsejendomme, der måles efter dagsværdimodellen, skal der medtages en anlægsnote, som specificerer bevægelser i den regnskabsmæssige værdi fra primo til ultimo regnskabsåret, herunder tilgange (fordelt på nyanskaffelser, forbedringer og tilgange ved virksomhedsovertagelser), afgange, dagsværdireguleringer, aktiver som er klassificeret som bestemt for salg efter IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter* og overførsler til og fra handelsejendomme og domicilejendomme.

Bevægelser vedrørende investeringsejendomme, som undtagelsesvist er målt til kostpris, fordi dagsværdien ikke kan opgøres, skal vises særskilt i anlægsnoten, ligesom der skal medtages en række yderligere oplysninger herom.

For investeringsejendomme, der måles efter kostprismodellen, skal der også medtages en anlægsnote svarende til bestemmelserne i IAS 16. Herudover skal der oplyses om de anvendte afskrivningsmetoder, brugstider og dagsværdien af ejendommene. Hvis dagsværdien undtagelsesvist ikke kan opgøres, skal der gives en beskrivelse af investeringsejendommen, oplyses årsagen til, at dagsværdien ikke kan opgøres samt om muligt oplyses om det interval, hvori dagsværdien mest sandsynligt befinder sig.

Der skal angives sammenligningstal for alle talmæssige oplysninger.

Krævede oplysninger om dagsværdimåling, herunder om anvendte metoder og forudsætninger, fremgår af IFRS 13.

Forskelle mellem IFRS og dansk regnskabsregulering

Ifølge ÅRL skal der ske tilpasning af regnskabsskemaerne i de tilfælde, hvor virksomhedens særlige karakter gør det påkrævet. For virksomheder hvis primære aktivitet er handel med og udlejning af investeringsejendomme, vil det i praksis medføre, at lejeindtægter, værdireguleringer og driftsomkostninger skal fremgå særskilt i resultatopgørelsen. IAS 40 indeholder ikke et tilsvarende krav.

IAS 41

Omhandler	Behandling og præsentation af landbrugsaktiviteter
Tilhørende IFRIC/SIC	Ingen

IAS 41 – Landbrug

IAS 41 omhandler den regnskabsmæssige behandling af aktiviteter inden for land-, skov- og dambrug, hvor aktiviteten omfatter omdannelse og høst af biologiske aktiver – uanset om afgrøderne er vegetabilske eller animalske.

Anvendelsesområde

IAS 41 finder anvendelse på biologiske aktiver, landbrugsprodukter på høsttidspunktet og offentlige tilskud vedrørende landbrugsaktiviteter. Landbrugsaktiviteter er defineret som en styret biologisk omdannelse og høst af biologiske aktiver, der besiddes med henblik på videresalg eller forarbejdning til landbrugsprodukter eller til andre biologiske aktiver. Et biologisk aktiv er fx et levende dyr eller en plante, mens et landbrugsprodukt fx kan være uld eller korn.

For planter, som anvendes til at frembringe produkter i mere end én periode (avlsplanter) finder IAS 41 alene anvendelse på afgrøderne fra avlsplanten, mens avlsplanten behandles efter IAS 16, *Materielle anlægsaktiver*.

IAS 41 gælder til og med det tidspunkt, hvor biologiske aktiver bliver til høstede landbrugsprodukter. Efter høsttidspunktet behandles landbrugsprodukterne i overensstemmelse med øvrige IFRS-standarder, fx IAS 2, *Varebeholdninger* eller IAS 16.

Indregning

Biologiske aktiver skal indregnes efter de samme retningslinjer, som gælder for øvrige aktiver. Det vil sige, når

1. virksomheden har kontrol over aktivet som følge af en tidligere begivenhed,
2. det er sandsynligt, at virksomheden vil modtage økonomiske fordele fra aktivet, og
3. dagsværdien eller kostprisen for aktivet kan opgøres pålideligt.

Måling

Grundtanken i IAS 41 er, at den værditilvækst, der sker som følge af den biologiske omdannelse og høst af biologiske aktiver (fx træers vækst og såsæds omdannelse til korn), skal afspejles løbende i virksomhedens regnskaber.

En kostprisbaseret regnskabsmodel for eksempelvis en skovbrugsvirksomhed ville medføre, at der går mange år, fra skoven bliver plantet og indregnet til kostpris, til der kan registreres indtægter herfra, når træerne fældes og sælges.

IAS 41 kræver derfor, at biologiske aktiver skal måles til dagsværdi med fradrag af skønnede salgsomkostninger. Dagsværdien opgøres efter reglerne i IFRS 13, *Dagsværdimåling*.

Dette gælder ved den første indregning, på hver efterfølgende balancedag og ved måling af landbrugsprodukterne på høsttidspunktet.

Når landbrugsprodukterne er høstet, er de, som ovenfor nævnt, ikke længere omfattet af IAS 41, men vil være omfattet af IAS 2 eller andre relevante IFRS, som typisk er kostprisbaserede. Dagsværdien på høsttidspunktet med fradrag af skønnede salgsomkostninger skal herefter betragtes som produkternes kostpris ved anvendelsen af IAS 2 eller andre relevante IFRS.

Der er i IAS 41 en formodning om, at dagsværdien for biologiske aktiver kan måles pålideligt.

Denne formodning kan kun afkræftes ved første indregning af et biologisk aktiv, for hvilket der ikke findes markedsbestemte priser eller værdier, og for hvilket alternative skøn over dagsværdien vurderes at være klart upålidelige.

Hvis dagsværdien ikke kan måles pålideligt, skal det biologiske aktiv indregnes til kostpris fratrukket akkumulerede af- og nedskrivninger indtil det tidspunkt, hvor dagsværdien kan opgøres pålideligt.

Indregning af gevinster og tab

Alle ændringer i dagsværdien skal indregnes i resultatet i den periode, de opstår i.

Tilsvarende skal gevinster og tab, som opstår ved den første indregning af et biologisk aktiv til dagsværdi, indregnes i resultatet i den periode, hvori aktivet indregnes første gang. Dette er fx relevant ved første indregning af nyfødte dyr.

Der kan opstå tab ved den første indregning af aktivet, fordi salgsomkostninger skal trækkes fra dagsværdien for aktivet, og værdien kan derved falde til under kostprisen.

Offentlige tilskud

Offentlige tilskud vedrørende biologiske aktiver, som måles til dagsværdi med fradrag af skønnede salgsomkostninger, skal behandles efter de særlige bestemmelser herom i IAS 41, og ikke efter IAS 20, *Offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte.*

I modsætning til IAS 20 skal ubetingede offentlige tilskud vedrørende biologiske aktiver indregnes i resultatet, når det offentlige tilskud tildeles. Ifølge IAS 20 skal offentlige tilskud først indregnes, når de er modtaget, og indtægtsføres i takt med, at de omkostninger, de skal dække, afholdes.

Hvis der er knyttet betingelser til det offentlige tilskud vedrørende biologiske aktiver, kan tilskuddet først indtægtsføres, når alle betingelser for at modtage tilskuddet er opfyldt.

Oplysninger i regnskabet

Virksomheden skal beskrive de enkelte grupper af biologiske aktiver, den besidder, og de aktiviteter, den udfører for hver gruppe af biologiske aktiver.

Der skal oplyses om de samlede gevinster og tab på biologiske aktiver i regnskabsperioden.

Der skal i noterne vises en afstemning (anlægsnote) af periodens ændringer i den regnskabsmæssige værdi af biologiske aktiver.

Herudover skal bl.a. følgende oplysninger medtages i noterne:

- De fysiske mængder eller skøn herover for hver gruppe af biologiske aktiver ved udgangen af regnskabsperioden og
- Periodens produktion af landbrugsprodukter, opgjort i mængder.

Bilag A

Bilag A
Forskelle mellem IFRS og årsregnskabsloven

Denne oversigt over forskelle mellem IFRS og årsregnskabsloven (ÅRL) er et hjælpeværktøj, der giver et overblik over forskelle i indregning og måling mellem de internationale regnskabsstandarder, som godkendt af EU (IFRS), og ÅRL.

Sammenligningen er baseret på forskellene i kravene mellem IFRS og en virksomhed, som aflægger årsregnskab efter reglerne for ÅRLs regnskabsklasse C (mellem). Herudover er forskelle mellem krav i IFRS og i ÅRLs regnskabsklasse C (stor) og D beskrevet.

Bilaget er baseret på de regler, det er obligatorisk at anvende for årsrapporter for 2026. IFRS 9, *Finansielle instrumenter* tillader at virksomheden – som et valg af regnskabspraksis – kan vælge at fortsætte med at anvende kravene om sikring i IAS 39, *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* i stedet for kravene i IFRS 9 indtil IASB har færdiggjort sit projekt om makrosikring. Beskrivelsen af forskelle i dette bilag medtager alene forskelle mellem ÅRL og IFRS 9.

Visse steder giver ÅRL og IFRS mulighed for, at virksomheden kan vælge mellem flere alternative regnskabspraksis. Der kan derfor, afhængigt af den valgte anvendte regnskabspraksis, være yderligere forskelle end de forskelle, som er medtaget i dette bilag.

Oversigten omfatter ikke de grundlæggende indregnings- og målingskriterier, ligesom den ikke medtager samtlige indholds- og notekrav. De væsentligste, yderligere oplysningskrav er dog medtaget.

Vedtagelsen af ændringer til ÅRL i 2015 og i 2018 har medført omfattende ændringer til loven. På en række områder, hvor der er sket ændringer, indeholder lovbemærkningerne alene sparsomt med fortolkningsbidrag, afgørelser og praksis, ligesom IFRS er under konstant udvikling. Dette medfører, at oversigten over forskelle mellem IFRS og ÅRL ligeledes vil ændre sig over tid.

Der er generelt yderligere vejledning og fortolkningsbidrag efter IFRS, som kan medføre forskelle i indregning og måling, ligesom IFRS generelt indeholder væsentligt flere oplysningskrav. Det gælder især for virksomhedssammenslutninger, aktiebaseret vederlæggelse, pensioner, værdiforringelse af aktiver og nedskrivning, immaterielle aktiver, segmentoplysninger, nærtstående parter samt finansielle instrumenter.

Oversigten er alene vejledende og kan ikke erstatte en detaljeret gennemgang af alle de standarder og fortolkningsbidrag, som er relevante for virksomheden, og som tilsammen udgør IFRS, eller indhentning af særskilt rådgivning, hvor der foreligger specifikke og/eller komplekse regnskabsmæssige forhold og problemstillinger. I så fald anbefaler vi, at virksomheden kontakter Deloitte.

Et eksempel på beskrivelse af anvendt regnskabspraksis samt eksempler på præsentation og noteoplysninger efter IFRS findes i Deloittes internationale IFRS-eksempelregnskab, som kan downloades fra www.iasplus.com.

Specielt for førstegangsaflæggere

Første gang, en virksomhed aflægger årsregnskab efter IFRS, indeholder IFRS 1, *Førstegangsanvendelse af IFRS* en række krav til oplysninger og en række muligheder for lempelser ved overgangen. Tilsvarende indeholder Bekendtgørelse om overgang til regnskabsaflæggelse efter årsregnskabsloven (Bek. nr. 319 af 12. april 2011) en række lempelser ved førstegangsaflæggelse efter ÅRL, hvor en virksomhed tidligere har anvendt et andet regelsæt, fx IFRS. Regler for overgang mellem de regnskabsmæssige regelsæt er ikke medtaget i skemaet.

Mulighed efter ÅRL for at benytte IFRS på finansielle instrumenter

ÅRL giver mulighed for, at finansielle aktiver og forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, som et alternativ til lovens bestemmelser kan indregnes og måles i overensstemmelse med IFRS godkendt af EU samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen (ÅRL § 37, stk. 5).

Vælger virksomheden at anvende denne mulighed, skal der gives de oplysninger om de finansielle aktiver og forpligtelser, som er krævet i de nævnte standarder, fx oplysningskravene i IFRS 7, *Finansielle instrumenter: Oplysninger* og IFRS 13, *Dagsværdimåling*. De væsentligste forskelle mellem IFRS og ÅRL i forhold til finansielle instrumenter vedrører især note- og oplysningskravene, hvor IFRS er mere omfattende. Eksempelvis kræver IFRS mere detaljerede beskrivelser af en lang række risici, herunder renterisiko, kreditrisiko og likviditetsrisiko. Derudover indeholder IFRS 9 langt mere vejledning om indregning og måling af finansielle instrumenter. Hvis virksomheden vælger at anvende ÅRL § 37, stk. 5, skal der være tale om et konsekvent valg for alle finansielle instrumenter, og alle de krav, som IFRS stiller vedrørende finansielle aktiver og forpligtelser, skal følges.

Virksomhedssammenslutninger

Bestemmelserne i årsregnskabsloven om virksomhedssammenslutninger blev ændret i forbindelse med ændringerne til loven i 2015. Lovens bestemmelser indeholder alene rammebestemmelser, hvorfor Erhvervsstyrelsen den 9. marts 2018 udsendte en udtalelse om forholdet mellem bestemmelserne om virksomhedssammenslutninger i årsregnskabsloven og IFRS (IFRS 3).

Udtalelsen henviser generelt til bestemmelserne i IFRS 3, *Virksomhedssammenslutninger* til fortolkning af årsregnskabslovens bestemmelser om virksomhedssammenslutninger i koncernregnskabet.

På et enkelt område er det dog ifølge udtalelsen ikke muligt at anvende IFRS 3 til fortolkning. Det er i den situation, hvor der sker et delvist salg af en dattervirksomhed. Her er det styrelsens vurdering, at en fortolkning efter IFRS 3 er i strid med EU direktivet. Se nærmere nedenfor under Fortjeneste eller tab ved salg eller afvikling af dattervirksomheder.

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Ledelsesberetning, påtegninger og **supplerende beretninger** er ikke en del af regnskabet efter IFRS og er derfor ikke omfattet af IFRS. *Ifølge ÅRL udgør årsregnskabet, koncernregnskabet og ledelsesberetningen en helhed, der sammen med revisions- og ledelsespåtegningen samt eventuelle frivillige supplerende beretninger udgør årsrapporten.*	§§ 2, 22, 78, 102	IAS 1.13 IAS 1.14 (IFRS 18.8)	
Hvis en **bestemmelse i IFRS fraviges** (hvilket vil være yderst sjældent forekommende), skal der gives særlige og omfattende oplysninger, herunder den beløbsmæssige indvirkning på enhver regnskabspost, som påvirkes af fravigelsen. *ÅRL kræver også en række oplysninger, hvis en bestemmelse i ÅRL fraviges, herunder så vidt muligt beløbsmæssig effekt på aktiver og passiver, den finansielle stilling og resultatet.*	§ 11.3	IAS 1.20 (IAS 8.6F)	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Ved **ændring i anvendt regnskabspraksis** skal der gives omfattende oplysninger, herunder den beløbsmæssige indvirkning på enhver regnskabspost, der påvirkes af ændringen, for alle præsenterede perioder. *ÅRL kræver også en række oplysninger ved ændring i anvendt regnskabspraksis, herunder så vidt muligt beløbsmæssig effekt på aktiver og passiver, den finansielle stilling og resultatet.*	§§ 11.3, 13.2	IAS 8.29	
IAS 8 indeholder konkret vejledning om, i hvilke særlige tilfælde det kan anses som **umuligt at ændre anvendt regnskabspraksis eller at korrigere væsentlige fejl** i tidligere regnskabsperioder med tilbagevirkende kraft. I de tilfælde, hvor dette ikke er muligt, skal der oplyses om de omstændigheder, der har ført til dette. *ÅRL indeholder ikke tilsvarende konkret vejledning. Det vurderes dog, at der også under ÅRL kan forekomme tilfælde, hvor det anses som umuligt at opgøre effekten af en ændring i anvendt regnskabspraksis i tidligere regnskabsperioder. ÅRL kræver også omtale af manglende sammenlignelighed mellem beløb for indeværende og tidligere regnskabsår med konkret og fyldestgørende begrundelse.*	§§ 51, 55	IAS 8.5 IAS 8.28(h)	
Ved ændringer i anvendt regnskabspraksis, tilpasning af regnskabsposter med tilbagevirkende kraft eller reklassifikationer, som har væsentlig effekt på informationen i balancen ved begyndelsen af sammenligningsåret, skal der endvidere præsenteres en **balance ved begyndelsen af sammenligningsåret** (den tredje balance). *ÅRL indeholder ikke et tilsvarende krav.*		IAS 1.40A (IFRS 18.37)	
Der skal efter IFRS medtages **sammenligningstal** for samtlige beløbsmæssige oplysninger i regnskabet, fx for noteoplysninger (herunder anlægsnoten), samt for beskrivende oplysninger, hvor dette måtte være relevant. *Efter ÅRL skal der gives sammenligningstal for hver post i balancen, resultatopgørelsen og pengestrømsopgørelsen samt for noteoplysninger, hvis sammenligningstal specifikt er foreskrevet i ÅRL.*	§§ 24, 86	IAS 1.38 (IFRS 18.31)	
IAS 1 stiller generelt krav om, at **noterne til årsregnskabet**, i det omfang det er muligt, præsenteres på en systematisk måde. *I ÅRL er der et eksplicit krav om, at noterne præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.*	§ 52a	IAS 1.113 (IFRS 18.114)	
IFRS definerer en **associeret virksomhed** som en virksomhed, i hvilken en investor har betydelig indflydelse. *Definitionen på associeret virksomhed i ÅRL kræver udover betydelig indflydelse, at der besiddes en ejerandel (kapitalandel) i virksomheden.*	Bilag 1.B.5	IAS 28.3	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
IFRS stiller visse begrænsede krav til regnskabsmæssig behandling af aktiviteter inden for **efterforskning og vurdering af mineralressourcer** og væsentlige specifikke oplysningskrav vedrørende disse. *Der er ikke efter ÅRL særskilte regler eller vejledning for aktiviteter inden for efterforskning og vurdering af mineralressourcer, hvorfor en fortolkning efter IFRS 6 kan være relevant.*		IFRS 6	
Koncernregnskabet			
Ifølge IFRS skal en modervirksomhed **udarbejde koncernregnskab**, medmindre virksomheden selv er en 100 %-ejet dattervirksomhed, eller en delvist ejet dattervirksomhed og en overliggende modervirksomhed udarbejder koncernregnskab efter IFRS. For en delvist ejet dattervirksomhed er det en betingelse, at alle øvrige ejere, inkl. ejere, som ikke ellers har stemmerettigheder, er informeret om, og ikke opponerer mod, at virksomheden ikke udarbejder koncernregnskab. Aflæggelse af koncernregnskab i en overliggende modervirksomhed efter ÅRL eller US GAAP fritager ikke en underkoncern for at aflægge koncernregnskab. Det er desuden en betingelse, at virksomheden ikke har udstedt (eller er ved at udstede) børsnoterede egenkapital- eller gældsinstrumenter. *Ifølge ÅRL kan en virksomhed under visse betingelser undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis en overliggende modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelelsesberetning, der er tilgængeligt for offentligheden og i overensstemmelse med lovgivningen i et EU- eller EØS-land eller tilsvarende regler, herunder IFRS eller US GAAP.* *ÅRL tillader desuden, at en modervirksomhed, som ikke er omfattet af regnskabsklasse D, undlader at udarbejde koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på konsolideret basis på balancetidspunktet ikke overstiger størrelsesgrænserne for regnskabsklasse B-virksomheder.*	§§ 110, 112	IFRS 10.4	
Ifølge IFRS anses en investor for at have **kontrol over en anden virksomhed**, når investor har magtbeføjelser over virksomheden, er eksponeret over for eller har rettigheder til variabelt afkast hidrørende fra investeringen, og kan anvende sine magtbeføjelser til at påvirke størrelsen af det variable afkast. *Bestemmende indflydelse (kontrol) under ÅRL er baseret på den tidligere IAS 27, og det er beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger der er afgørende for vurderingen. Der er under ÅRL ikke krav om, at investor er eksponeret over for eller har rettigheder til variabelt afkast hidrørende fra investeringen.* *Det er Deloitte's vurdering, at dette kun i begrænsede tilfælde vil medføre forskel i vurderingen af kontrol under IFRS og under ÅRL.*	Bilag 1.B.4	IFRS 10, appendiks A	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Der skal ved vurderingen af, om der foreligger kontrol, tages hensyn til **potentielle stemmerettigheder**, der er materielle (*substantive*). Det er ikke et krav, at de potentielle stemmerettigheder kan udnyttes eller konverteres på balancedagen, hvis blot de kan udnyttes eller konverteres på det tidspunkt, hvor der skal træffes beslutninger om de relevante aktiviteter i virksomheden. *Efter ÅRL skal besiddelse af potentielle stemmerettigheder, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, tages i betragtning ved vurdering af, om en virksomhed har beføjelse til at styre en anden virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. ÅRL indeholder ikke bestemmelser om, at rettighederne skal være materielle (fx at en option ikke er "deep out-of-the-money"). Det er Deloittes vurdering, at det grundlæggende krav om substans i ÅRL § 13, stk. 1, nr. 2, medfører, at alene materielle rettigheder skal medtages i vurderingen.*	Bilag 1.B.4	IFRS 10.B47	
Konsolideringsprincipper			
Virksomheder, der opfylder definitionen på **investeringsvirksomheder**, må ikke konsolidere sine dattervirksomheder, men **skal** i stedet indregne disse til dagsværdi med løbende værdireguleringer i resultatet. Investeringsvirksomheder må desuden ikke anvende IFRS 3 om virksomhedssammenslutninger ved køb af dattervirksomheder. *ÅRL tillader alene, at dattervirksomheder, som udelukkende er erhvervet med henblik på efterfølgende salg, og som ikke tidligere er indgået i konsolideringen, udeholdes af konsolideringen. Det forudsættes, at den pågældende dattervirksomhed kun ejes i forholdsvis kort tid.*	§ 114	IFRS 10.31	
Der er ingen **undtagelser fra konsolidering** af dattervirksomheder i koncernregnskabet, medmindre virksomheden opfylder definitionen på en investeringsvirksomhed. Fx skal dattervirksomheder, som besiddes med henblik på salg, fortsat konsolideres, men aktiverne og forpligtelserne i dattervirksomheden skal i koncernregnskabet behandles efter IFRS 5. *ÅRL tillader alene, at dattervirksomheder i særlige tilfælde udeholdes af konsolideringen, fx hvis dattervirksomheden ikke tidligere er indgået i konsolideringen, og den udelukkende besiddes med henblik på salg.*	§ 114	IFRS 10.20 IFRS 5.11	
Virksomhedssammenslutninger			
Virksomhedssammenslutninger, hvor de sammensluttede virksomheder er **underlagt samme parts bestemmende indflydelse**, er ikke omfattet af IFRS 3. *Efter ÅRL kan virksomhedssammenslutninger for virksomheder, som er under samme parts bestemmende indflydelse enten indregnes ved brug af overtagelsesmetoden eller ved brug af sammenlægningsmetoden, herunder book value-metoden.*	§ 123	IFRS 3.2	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Alle **identificerbare aktiver og forpligtelser**, som opfylder definitionen på aktiver og forpligtelser i *Framework,* skal indregnes som separate aktiver og forpligtelser i overtagelsesbalancen, uanset om de opfylder indregningsbetingelserne i øvrige relevante standarder, herunder sandsynligheden for fremtidige økonomiske fordele fra aktivet eller træk på virksomhedens økonomiske ressourcer og muligheden for pålidelig opgørelse af dagsværdien. Sandsynligheden for fremtidige økonomiske fordele fra aktivet og træk på virksomhedens økonomiske ressourcer vil indgå i målingen af hhv. aktivet og forpligtelsen. *Årsregnskabslovens krav er ikke så vidtgående, som under IFRS, men kan rumme IFRS 3's restriktive regler om identifikation af aktiver og forpligtelser i forbindelse med købsprisallokering. ÅRL kræver alene identifikation af immaterielle aktiver, hvor dette har væsentlig indflydelse på regnskabet.*	§§ 33, 122	IFRS 3.11 IFRS 3.13 IAS 38.33	
Minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed skal måles enten til dagsværdi (dvs. **goodwill tilknyttet minoritetsinteressen** kan indregnes) eller til minoritetsinteressernes andel af de overtagne nettoaktiver. *Under ÅRL er der som udgangspunkt samme mulighed som under IFRS 3. Udtalelsen fra Erhvervsstyrelsen præciserer dog, at den valgte metode skal anvendes konsistent, hvorfor der her er en forskel til IFRS 3, som tillader virksomheden at vælge metode pr. virksomhedssammenslutning.*	§ 122	IFRS 3.19 IFRS 3.B44	
Fortjeneste eller tab ved salg eller afvikling af dattervirksomheder			
Ved **delvist salg af kapitalandele** i dattervirksomheder, hvorved kontrollen ophører, skal de tilbageværende kapitalandele indregnes til dagsværdi, og eventuel gevinst eller tab i forhold til bogført værdi indregnes i resultatet. *Under ÅRL skal der ved salg af en forholdsmæssig del af kapitalandele opgøres gevinst/tab af den solgte andel. Den regnskabsmæssige værdi af den resterende andel anvendes fremadrettet som udgangspunkt for regnskabsmæssig værdi ved indregning af den associerede virksomhed til regnskabsmæssig indre værdi. En regulering til dagsværdi kan for kapitalandele i en associeret virksomhed eller en fællesledet virksomhed alene ske inden for rammerne af ÅRL § 41, dvs. via opskrivning med modpost efter fradrag af udskudt skat på en bunden reserve under egenkapitalen.*	§§ 36, 37, 40, 43a	IFRS 10.25	
Omregning af fremmed valuta			
Ifølge IFRS skal virksomheden fastsætte en **relevant målingsvaluta** (funktionel valuta). Der kan frit anvendes en anden præsentationsvaluta. *ÅRL skelner ikke mellem målingsvaluta og præsentationsvaluta.* *Ifølge ÅRL skal indregning, måling og præsentation foretages i DKK eller EUR. Virksomheden kan anvende en anden valuta, der er relevant for henholdsvis virksomheden og virksomhedens koncern.*	§ 16	IAS 21.9 IAS 21.38	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Ved **præsentation af regnskab i en anden valuta end den funktionelle valuta** omregnes balancen til balancedagens kurs, resultatopgørelsen omregnes til transaktionsdagens kurs, og alle omregningsdifferencer indregnes i øvrig totalindkomst. *Ifølge ÅRL behandles valutaer forskellig fra præsentationsvalutaen som fremmed valuta. Det betyder, at transaktioner omregnes til præsentationsvalutaen til transaktionsdagens kurs (resultatopgørelsen), monetære balanceposter omregnes til balancedagens kurs, og ikke-monetære balanceposter omregnes til transaktionsdagens kurs.* *Bemærk: Dette gælder dog ikke for omregning af regnskabet for en selvstændig udenlandsk enhed til brug for virksomhedens års- og koncernregnskab. I dette tilfælde omregnes regnskabet for den selvstændige udenlandske enhed ifølge ÅRL på samme måde som under IFRS.*	§ 39	IAS 21.39	
Foreligger der **hyperinflation**, foreskriver IFRS, at regnskabet inflationskorrigeres. IAS 29 indeholder detaljerede regler for, hvordan omregningen skal foretages. *ÅRL indeholder ikke specifikke bestemmelser om inflationskorrektion. Det er Deloittes vurdering, at i de sjældent forekommende situationer, hvor en virksomheds regnskab ikke vil være retvisende grundet hyperinflation, kan IAS 29 anvendes med henvisning til det retvisende billede.*	§§ 11.3, 16, 39	IAS 29	
Ved **omregning af et regnskab for en udenlandske enhed** efter IAS 21 behandles reguleringer af aktiver og forpligtelser til dagsværdi samt goodwill som aktiver og forpligtelser i den udenlandske enhed. Dermed omregnes de til balancedagens kurs. *ÅRL tillader, at en virksomhed omregner goodwill og mer-/eller mindreværdier på udenlandske enheder enten til balancedagens kurs eller til kursen på anskaffelsestidspunktet.*	§ 39	IAS 21.47	
Afledte finansielle instrumenter og regnskabsmæssig sikring			
IFRS 9's bestemmelser om **regnskabsmæssig sikring** medfører bl.a., at virksomhederne kan afspejle deres risikostyringsaktiviteter i regnskabet, idet IFRS 9 sikrer overensstemmelse mellem den økonomiske virkning af sikringsaktiviteterne og den regnskabsmæssige præsentation. *ÅRL indeholder ikke specifikke og detaljerede krav vedr. regnskabsmæssig sikring, hvorfor det er Deloittes vurdering, at IFRS 9 som alt overvejende hovedregel skal anvendes som fortolkning af ÅRL på dette punkt.*	§ 50	IFRS 9:6.1.1	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
IFRS stiller specifikke og detaljerede **krav til dokumentation** af sikring og til, at der skal være en **økonomisk sammenhæng** mellem det sikrede og sikringsinstrumentet. *ÅRL stiller ikke så specifikke og detaljerede krav til dokumentationen af regnskabsmæssig sikring. Virksomheder skal dog også efter ÅRL opfylde et vist minimum af krav for at anvende bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring, herunder beskrivelse af overordnede mål, strategier og politikker ifm. sikring for hver type af identificerede finansielle risici og risikoafdækning heraf.*	§ 50	IFRS 9:6.4.1	
Sikring af ikke-indregnede faste aftaler (**firm commitments**), fx en købs- eller salgsordre, skal klassificeres som sikring af dagsværdi. Sikring af valutakursrisiko vedrørende ikke-indregnede faste aftaler kan dog også klassificeres som sikring af pengestrømme. *Ifølge ÅRL skal indtægter og omkostninger vedrørende sikringsinstrumenter, der sikrer værdien af aktiver og forpligtelser, som virksomheden forventer at modtage eller påtage sig, behandles som sikring af pengestrømme og indregnes direkte på egenkapitalen.*	§§ 49.2 3), 50	IFRS 9:6.5.2(a) IFRS 9:6.5.4	
Ved sikring af pengestrømme, der resulterer i indregning af ikke-finansielle aktiver eller ikke-finansielle forpligtelser, kræver IFRS, at gevinster og tab på sikringsinstrumentet, som er indregnet i øvrig totalindkomst, inkluderes i den regnskabsmæssige værdi af disse aktiver eller forpligtelser (**basis adjustments**). Basis adjustments er ikke tilladt for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser. *Ifølge ÅRL indregnes effekten af sikringen som udgangspunkt sammen med det sikrede aktiv eller forpligtelse. ÅRL skelner ikke specifikt mellem finansielle og ikke-finansielle aktiver og forpligtelser i relation til basis adjustments, og basis adjustments af såvel finansielle som ikke-finansielle aktiver og forpligtelser kan derfor rummes inden for ÅRL.*	§§ 49.2 3), 50	IFRS 9:6.5.11(d)	
Kontrakter på køb eller salg af ikke-finansielle aktiver, som kan afregnes netto i kontanter eller ved levering af et andet finansielt instrument, og som er indgået med henblik på **eget brug** og derfor ikke behandles som afledte finansielle instrumenter, kan under IFRS måles til dagsværdi, hvis dette eliminerer eller i betydelig grad reducerer indregnings-inkonsistens. Der er tale om et frivilligt valg kontrakt for kontrakt, som skal træffes på tidspunktet for kontraktens indgåelse. *ÅRL tillader ikke indregning af kontrakter på fremtidige køb eller salg af ikke-finansielle aktiver bortset fra indregning af hensættelse til tabsgivende kontrakter.*	§37.3 6)	IFRS 9:2.5	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Aktiebaserede incitamentsprogrammer			
Aktiebaseret vederlæggelse (fx medarbejderaktier og aktieoptioner) til ledelsen og andre skal måles til dagsværdi og indregnes som en omkostning i resultatet hen over optjeningsperioden. Der sondres i IFRS 2 mellem tre typer af ordninger: Egenkapitalordninger, gældsordninger og ordninger med mulighed for kontantafregning. *Der er ikke efter ÅRL et generelt krav om at indregne incitamentsprogrammer, som er egenkapitalordninger, som en omkostning i resultatopgørelsen, men ÅRL udelukker ikke, at det sker.* *ÅRL kræver, som IFRS, at gældsordninger og ordninger med mulighed for kontantafregning, hvor virksomheden ikke har kontrol over om ordningen afregnes i kontanter, indregnes som en omkostning og en forpligtelse over optjeningsperioden.* *ÅRL kræver, at særlige incitamentsprogrammer til ledelsen oplyses, herunder hvilken ledelseskategori programmet omfatter, hvilke ydelser der er tale om, samt hvad der er nødvendigt for at kunne vurdere værdien af programmet.*	§ 98b	IFRS 2	
Hvis en modervirksomhed tildeler **aktiebaseret vederlæggelse til ansatte i en dattervirksomhed**, skal dattervirksomheden i sit eget regnskab indregne ordningen som en egenkapitalordning, uanset om dattervirksomheden er forpligtet til at vederlægge modervirksomheden for ordningen. *Hvis dattervirksomheden skal betale modervirksomheden for de aktier, der udnyttes, vil det også være et krav efter ÅRL, at dattervirksomheden i sit eget regnskab indregner værdien af ordningen. Dette kan ske enten som en egenkapitalordning eller som en gældsordning.*	§ 98b	IFRS 2.43B	
Skat			
Udskudt skat skal klassificeres som hhv. langfristede aktiver og langfristet gæld. *ÅRL tillader, at udskudte skatteaktiver klassificeres som omsætningsaktiv.* *Ifølge ÅRL skal en udskudt skatteforpligtelse præsenteres som en hensat forpligtelse i balancen mellem egenkapital og langfristede forpligtelser, hvis balancen opstilles efter skema 1, Skema for balance i kontoform. Hvis skema 2, Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og forpligtelser anvendes, skal en udskudt skatteforpligtelse præsenteres som langfristet gæld og et udskudt skatteaktiv som langfristet aktiv.*	Bilag 1.C Bilag 2, skemaer	IAS 1.56 (IFRS 18.98)	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Ophørte aktiviteter og langfristede aktiver bestemt for salg			
IFRS 5 fastsætter krav til indregning, måling og præsentation af **anlægsaktiver samt grupper af anlægsaktiver bestemt for salg**. Disse aktiver må ikke afskrives, men skal nedskrives til en eventuel lavere dagsværdi fratrukket salgsomkostninger og præsenteres særskilt i balancen. *ÅRL indeholder ikke specifikke krav til måling og præsentation af anlægsaktiver bestemt for salg. Disse aktiver skal derfor måles efter de almindelige bestemmelser. Efter ÅRL er der ikke mulighed for at klassificere anlægsaktiver bestemt for salg som omsætningsaktiver, hvis disse stadig er i drift.*	§ 43 Bilag 2, skemaer	IFRS 5	
IFRS 5 definerer **ophørte aktiviteter** som aktiviteter, der enten er afhændet eller ophørt på balancedagen, eller som opfylder kriterierne i IFRS 5 for aktiver bestemt for salg (aktiviteter, hvor den regnskabsmæssige værdi primært vil blive realiseret ved salg snarere end ved fortsat brug af aktiverne). *Ifølge ÅRL omfatter ophørende aktiviteter også aktiviteter, som er under nedlukning, uden at kriterierne i IFRS 5 for aktiver bestemt for salg er opfyldt.*	§ 80	IFRS 5.32	
IFRS 5 kræver, at en **ophørt aktivitet præsenteres særskilt** i resultatopgørelsen. Der kræves herudover særskilt oplysning om nettopengestrømme fra ophørte aktiviteter fordelt på hhv. drifts-, investerings- og finansieringsaktiviteter. Sammenligningstal skal tilpasses. *Efter ÅRL kan tilpasning af sammenligningstal undlades, hvis der har været en ændring i virksomhedens aktivitet, hvilket må antages at være tilfældet, når en aktivitet ophører.* *ÅRL kræver ikke eksplicit oplysning om pengestrømme fra ophørte aktiviteter. Hvis virksomheden udarbejder en pengestrømsopgørelse, vil det dog efter Deloittes vurdering være relevant ligeledes at vise den ophørte aktivitet særskilt for pengestrømme i lighed med kravet efter IFRS.*	§ 80	IFRS 5.33	
Resultatopgørelse/totalindkomstopgørelse			
Der skal udarbejdes en **totalindkomstopgørelse**. Totalindkomstopgørelsen kan præsenteres i én samlet totalindkomstopgørelse eller i to opgørelser: i) En opgørelse, der viser elementerne i resultatet (separat resultatopgørelse) og ii) En anden opgørelse, der begynder med resultatet og viser elementerne i øvrig totalindkomst. *ÅRL opererer ikke med totalindkomstbegrebet. Poster, der ifølge ÅRL skal indregnes direkte på egenkapitalen, skal præsenteres i egenkapitalopgørelsen.*	§ 49.2 Bilag 2, skemaer	IAS 1.10 IAS 1.10A (IFRS 18.10) (IFRS 18.12)	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
IAS 1 indeholder specifikke **minimumskrav til indholdet i total-indkomstopgørelsen,** men der er ikke en fast rækkefølge eller specifikke skemakrav for opstilling af totalindkomstopgørelsen. Ifølge IFRS 18, som gælder for regnskabsår der begynder 1. januar 2027 eller senere, skal resultatopgørelsen opdeles i 5 kategorier - driftskategori, investeringskategori, finansieringskategori, indkomst-skattekategori og ophørte aktiviteter kategori. Desuden definerer IFRS 18 en række krævede mellemtotaler i resultatopgørelsen. *ÅRL indeholder skemakrav for hhv. funktionsopdelt og artsopdelt resultatopgørelse. Skemakravene kan som udgangspunkt ikke fraviges, bortset fra at arabertalsposter kan opdeles eller sammendrages, ligesom nye arabertalsposter kan tilføjes, hvis deres indhold ikke er dækket af en eksisterende post. Desuden skal opstilling og benævnelse af arabertalsposter tilpasses virksomhedens særlige karakter.*	§ 23 Bilag 2, skemaer	IAS 1.82 IAS 1.82A (IFRS 18.75) (IFRS 18.88) (IFRS 18.47)	
Art og størrelse af væsentlige indtægts- eller omkostningsposter skal specificeres i resultatopgørelsen eller i noterne. *ÅRL tillader som hovedregel ikke, at usædvanlige poster præsenteres adskilt fra de arabertalsposter, hvor de rettelig hører hjemme ifølge skemaerne for resultatopgørelse. Usædvanlige poster kan dog præsenteres særskilt i tilknytning til den post, de vedrører (inden for linjen), eller hvis en post opdeles i to selvstændige poster, der vises i umiddelbar forlængelse af hinanden.* *ÅRL indeholder krav om, at der i noterne gives oplysning om art og størrelse på indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art.*	§§ 23, 67a	IAS 1.97 (IFRS 18.42)	
Ifølge IFRS 18, som træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2027 eller senere, skal **effekten af valutakursomregninger** præsenteres i resultatopgørelsen under den samme kategori (drifts-, investerings-, finansieringskategori) som de indtægter eller omkostninger, der giver anledning til valutakursomregningen. Fx skal valutakursomregning af tilgodehavender fra salg af varer eller tjenesteydelser indregnes i driftskategorien. *ÅRL indeholder ikke specifikke krav om, hvor effekten af valutakurs-omregninger skal præsenteres i resultatopgørelsen. Under ÅRL indregnes valutakursdifferencer normalt under finansielle poster.*		(IFRS 18.B65)	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Ifølge IFRS 18, som træder i kraft for regnskabsår der begynder 1. januar 2027 eller senere, skal **dagsværdiregulering af finansielle instrumenter**, der anvendes til sikring af eksponeret risiko, præsenteres i samme kategori i resultatopgørelsen (drifts-, investerings-, finansieringskategori), som indtægter og omkostninger vedrørende den sikrede eksponering. Det gælder både for regnskabsmæssig sikring og økonomisk sikring. Dagsværdiregulering af afledte finansielle instrumenter, der ikke er anvendt til risikostyring, skal som udgangspunkt præsenteres under driftskategorien. *Dagsværdiregulering af finansielle instrumenter der anvendes til regnskabsmæssig sikring (såvel dagsværdisikring som pengestrømssikring) vil under ÅRL normalt blive præsenteret sammen med indtægter og omkostninger vedrørende den sikrede eksponering.* *Hvis der ikke anvendes regnskabsmæssig sikring, indregnes dagsværdireguleringer af finansielle instrumenter normalt under finansielle poster.*	§ 50	IFRS 18:B70 IFRS 18:B72	
Nettoomsætning			
Vedtagelse af ændringer til ÅRL i 2018 betyder, at IFRS 15 kan anvendes til fortolkning af lovens rammebestemmelser. Alternativt vil de tidligere standarder IAS 11 og IAS 18 stadig kunne bruges til fortolkning af bestemmelserne i ÅRL om indregning af indtægter.	§49	IFRS 15	
Ifølge IFRS indregnes omsætning med værdien af det vederlag, som virksomheden forventer at være berettiget til at modtage for leveringen af varer eller tjenesteydelser i henhold til aftalen. **Beløb opkrævet for tredjemand**, herunder visse skatter og afgifter, skal fragå i omsætningen. *Efter definitionen i ÅRL er det kun merværdi og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet, som skal fragå i nettoomsætningen. Det er Deloittes vurdering, at definitionen efter IFRS ligeledes kan anvendes efter ÅRL således, at eksempelvis punktafgifter, som opkræves på vegne af tredjemand, kan fragå i omsætningen.*	Bilag 1.C.13	IFRS 15.47	
Offentlige tilskud			
IFRS tillader, at **offentlige tilskud givet til aktiver** præsenteres modregnet i værdien af de pågældende aktiver. Ligeledes tillader IFRS, at tilskud givet til dækning af omkostninger præsenteres modregnet i de pågældende resultatposter. *Modregning af offentlige tilskud i værdien af et aktiv eller i en resultatført omkostning er ikke i overensstemmelse med modregningsforbuddet i ÅRL, medmindre tilskuddet utvivlsomt er et rent prisnedslag eller afregning af udlæg.*	§ 13.1 8)	IAS 20.24 IAS 20.29	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Indtjening pr. aktie			
For børsnoterede virksomheder kræver IFRS oplysning om **indtjening pr. aktie (EPS)** og **udvandet indtjening pr. aktie (DEPS)** i tilknytning til resultatopgørelsen/totalindkomstopgørelsen. IFRS indeholder specifik og omfattende vejledning til beregning heraf. *ÅRL indeholder ikke krav om specifikke nøgletal, herunder EPS. Ifølge ÅRL skal der i ledelsesberetningen oplyses om de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige. Metoder for opgørelse af nøgletal i hoved- og nøgletalsoversigten skal oplyses i ledelsesberetningen. Det er Deloittes vurdering, at virksomheden kan vælge at give beskrivelsen af metoden for opgørelsen af nøgletal i noten om anvendt regnskabspraksis.*	§§ 87.2, 101	IAS 33	
Aktiver			
Goodwill			
Goodwill i forbindelse med erhvervelse af en virksomhed eller en aktivitet skal indregnes i balancen, men må ikke afskrives. I stedet skal goodwill testes for værdiforringelse mindst en gang årligt. *Goodwill skal afskrives over brugstiden. I særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for goodwill, skal denne antages at være 10 år. Afskrivningsperioden skal altid begrundes.*	§§ 42, 43, 53, 122	IFRS 3. B63 a IAS 36.90	
Immaterielle aktiver i øvrigt			
Udviklingsomkostninger skal indregnes i balancen, hvis kriterierne i IAS 38.57 er opfyldt. *ÅRL indeholder alene krav om, at virksomheder i regnskabsklasse C (stor) og D indregner udviklingsomkostninger i balancen.* *I virksomhedens eget regnskab (og således ikke i koncernregnskabet) skal et beløb svarende til de aktiverede udviklingsomkostninger med fradrag af udskudt skat bindes på en særskilt reserve under egenkapitalen (Reserve for udviklingsomkostninger). Kravet om binding af en reserve er gældende uanset om årsregnskabet er aflagt efter IFRS eller ÅRL.*	§ 83	IAS 38.57	
Immaterielle aktiver med bestemmelig brugstid skal afskrives over aktivets økonomiske levetid. *Immaterielle aktiver skal afskrives over brugstiden. I særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for udviklingsomkostninger, skal denne antages at være 10 år.*	§ 43	IAS 38.97	
Immaterielle aktiver med ubestemmelig brugstid afskrives ikke, men skal testes for værdiforringelse mindst en gang årligt. *Immaterielle aktiver skal afskrives over brugstiden. I særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for udviklingsomkostninger, skal denne antages at være 10 år.*	§§ 42, 43	IAS 38.107 IAS 38.108	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Det er ikke muligt at indregne **indirekte produktionsomkostninger** i kostprisen for immaterielle aktiver. Kun de omkostninger, der er direkte henførbare til at bringe aktivet frem til dets planlagte brug, kan indregnes. *Efter ÅRL kan virksomheder vælge at indregne indirekte omkostninger, der er medgået i fremstillingsperioden, og som kan henføres til det pågældende aktiv i kostprisen for egenfremstillede aktiver.*	§ 40	IAS 38.27 IAS 38.66	
Immaterielle anlægsaktiver, der anskaffes ved **byttehandler**, skal måles til dagsværdi, herunder også udveksling af ensartede aktiver, medmindre transaktionen ikke har forretningsmæssigt indhold, eller dagsværdien af aktiverne ikke kan måles pålideligt. *ÅRL indeholder ikke specifikke bestemmelser om bytte af aktiver, men det er Deloittes vurdering, at reglerne efter IFRS kan indeholdes i ÅRL.*	§40	IAS 38.45	
Finansieringsomkostninger skal indregnes i kostprisen på alle kvalificerende aktiver efter IFRS. *ÅRL tillader, men kræver ikke indregning af finansieringsomkostninger i kostprisen.*	§40	IAS 23.8	
Materielle aktiver			
Det er ikke muligt at indregne **indirekte produktionsomkostninger** i kostprisen for materielle aktiver. Kun de omkostninger, der er direkte henførbare til at bringe aktivet frem til dets planlagte brug, kan indregnes. *Efter ÅRL kan virksomheder vælge at indregne indirekte omkostninger, der er medgået i fremstillingsperioden, og som kan henføres til det pågældende aktiv, i kostprisen for egenfremstillede aktiver.*	§ 40	IAS 16.16	
Ifølge IFRS skal **resultat af afledte aktiviteter** ifm. opførelse af materielle anlægsaktiver (fx midlertidig udlejning af en byggegrund til parkeringsplads) indregnes i resultatet, og ikke som et fradrag i aktivets kostpris. *ÅRL omtaler ikke specifikt behandlingen af indtægter eller omkostninger relateret til afledte aktiviteter, men det er Deloittes vurdering, at reglerne efter IFRS kan indeholdes i ÅRL.*	§ 40	IAS 16.21	
Materielle anlægsaktiver, der anskaffes ved byttehandler, skal måles til dagsværdi, herunder også udveksling af ensartede aktiver, medmindre transaktionen ikke har forretningsmæssigt indhold, eller dagsværdien af aktiverne ikke kan måles pålideligt. *ÅRL indeholder ikke specifikke bestemmelser om bytte af aktiver, men det er Deloittes vurdering, at reglerne efter IFRS kan indeholdes i ÅRL.*	§ 40	IAS 16.24	
Finansieringsomkostninger skal indregnes i kostprisen på alle kvalificerende aktiver efter IFRS. *ÅRL tillader, men kræver ikke indregning af finansieringsomkostninger i kostprisen.*	§ 40	IAS 23.8	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Værdiforringelsestest af goodwill			
Goodwill fordeles til **pengestrømsfrembringende enheder**, som er defineret i IAS 36, og testes årligt for værdiforringelse sammen med enhedernes øvrige aktiver. *Goodwill afskrives efter ÅRL systematisk over den forventede levetid. I særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden skal denne antages at være 10 år. Kun hvis der er indikatorer på værdiforringelse, skal der udarbejdes en test for værdiforringelse. Det vil også efter ÅRL medføre, at goodwill henføres til pengestrømsfrembringende enheder.*	§§ 42, 43	IAS 36.80 IAS 36.90	
Leasing			
Vedtagelse af ændringer til ÅRL i 2018 betyder, at IFRS 16 kan anvendes til fortolkning af lovens rammebestemmelser. Alternativt vil den tidligere standard IAS 17 stadig kunne bruges til fortolkning af bestemmelserne i ÅRL vedrørende leasing. *Efter ÅRL § 33 skal et aktiv indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden og aktivets værdi kan måles pålideligt.* *Efter fortolkningen af denne bestemmelse skal virksomheder, der har indgået finansielle leasingaftaler, indregne disse i balancen ved anvendelse af IFRS 16's eller IAS 17's principper for indregning af finansielle leasingaftaler. Virksomheder i regnskabsklasse B er specifikt undtaget fra at indregne finansielle leasingaftaler i balancen.*	ÅRL § 33		
Kapitalandele i kapitalinteresser, dattervirksomheder, associerede virksomheder og fællesledede arrangementer i modervirksomhedens separate regnskab			
Kapitalinteresser er ikke defineret i IFRS. En kapitalandel, som ikke er en associeret virksomhed eller dattervirksomhed, anses efter IFRS som et finansielt instrument, som skal måles til dagsværdi enten over resultatopgørelsen eller anden totalindkomst, jf. IFRS 9. IFRS tillader ikke måling af denne type aktiver til indre værdi *I ÅRL er en **kapitalinteresse** defineret som:* *En virksomheds eller en virksomhed og dennes dattervirksomheders ret over egenkapital i en anden virksomhed, når formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed. Ret over egenkapital i en anden virksomhed formodes at være en kapitalinteresse, når rettigheden udgør mindst 20 pct. af egenkapitalen i den anden virksomhed.* *Kapitalinteresser kan efter ÅRL måles til dagsværdi, til kostpris eller til indre værdi.* *Da de fleste kapitalinteresser antageligt også vil være associerede virksomheder, forventes denne forskel, jf. lovbemærkningerne til ÅRL, ikke at blive væsentlig.*	Bilag 1, B § 43a	IFRS 9	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder samt joint ventures kan i modervirksomhedens separate regnskab måles til dagsværdi med reguleringer via resultatopgørelsen. *ÅRL tillader ikke indregning af kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi med værdiregulering via resultatopgørelsen. ÅRL giver dog mulighed for at opskrive sådanne kapitalandele ved opskrivning direkte på egenkapitalen. Opskrivningen skal henføres til en bunden reserve under egenkapitalen efter fradrag af udskudt skat.*	§ 41	IAS 27.10	
Investeringer i fællesledede aktiviteter skal indregnes pro rata i modervirksomhedens separate regnskab, hvis virksomheden har rettigheder og forpligtelser i forhold til aktivitetens aktiver og forpligtelser (direkte adgang til aktivitetens aktiver og hæfter for aktivitetens forpligtelser). *ÅRL indeholder ikke en tilsvarende definition af fællesledede aktiviteter. Det er Deloittes vurdering, at definitionen i IFRS 11 på fællesledede aktiviteter kan finde tilsvarende anvendelse efter ÅRL. Da en fællesledet aktivitet er kendetegnet ved ikke at være en separat enhed, men en "udvidelse" af virksomheden, er det Deloittes vurdering, at det grundlæggende krav om substans i ÅRL § 13, stk. 1, nr. 2, medfører, at en fællesledet aktivitet også efter ÅRL kan indregnes pro rata.*	§ 13	IFRS 11.20	
Hvis modervirksomheden måler **dattervirksomheder til indre værdi** skal koncernintern avance og tab elimineres ved opgørelsen af den indre værdi. Ved salg af aktiver (eksempelvis varer) fra dattervirksomhed til modervirksomhed ("upstream" salg) stiller IFRS ikke specifikt krav om, hvorvidt elimineringen skal indregnes som regulering af værdien af aktivet (fx varelager) eller på værdien af kapitalandelen. *Ifølge ÅRL skal eliminering af intern avance altid indregnes som regulering af værdien af kapitalandelen.*	§ 43a	IAS 28.28	
Hvis modervirksomheden måler investering i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures til **kostpris eller dagsværdi**, skal **udbytter** fra investeringerne indregnes som en indtægt i resultatet. Der skelnes ikke mellem udbytter baseret på resultater før henholdsvis efter overtagelsen af den underlæggende virksomhed. *Ifølge ÅRL kan udbytte fra kapitalandele, der måles til kostpris eller dagsværdi, enten indregnes på samme måde som under IFRS eller således, at kun udbytter der stammer fra akkumuleret indtjening i ejerperioden indregnes i resultatopgørelsen, mens udbytter herudover indregnes som en reduktion af kostprisen for investeringen.*	§49	IAS 27.12	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Hvis modervirksomheden måler **dattervirksomheder eller associerede virksomheder til indre værdi** skal koncerninterne avancer og tab elimineres forholdsmæssigt på baggrund af modervirksomhedens ejerandel. *Ifølge ÅRL skal interne avancer på transaktioner med dattervirksomheder elimineres 100 % uanset, at ejerandelen er lavere.*	§ 43a	IAS 28.28	
Der er ikke under IFRS taget stilling til, hvorvidt **indre værdis metode** er en **konsolideringsmetode eller en målingsmetode**. Anvendelsen af indre værdis metode under IFRS er derfor en hybrid, hvor specifikke forhold taler for at se indre værdis metode som en målemetode (fx aktivering af transaktionsomkostninger), mens andre forhold taler for konsolideringsmetode eller giver virksomheden valgmulighed mellem forskellige behandlinger (fx behandling af efterfølgende værdiændringer vedr. betingede betalinger ved køb af kapitalinteresserne). *Under ÅRL skal virksomheden som valg af regnskabspraksis vælge, om indre værdis metode anvendes som en konsolideringsmetode eller som en målemetode. Valget skal anvendes konsekvent for hver type af kapitalandele (dattervirksomheder, associerede virksomheder, joint ventures).*	§43a	IAS 28	
Kapitalandele i associerede virksomheder og fællesledede arrangementer i koncernregnskabet			
Kapitalandele i **fællesledede virksomheder** (joint ventures) indregnes og måles i koncernregnskabet efter indre værdis metode. *ÅRL tillader, at fællesledede virksomheder indregnes ved pro rata-konsolidering i koncernregnskabet.*	§§ 119, 124	IAS 28.16 IFRS 11.24	
Kapitalandele i **fællesledede aktiviteter** skal indregnes pro rata i koncernregnskabet, hvis virksomheden har rettigheder og forpligtelser i forhold til aktivitetens aktiver og forpligtelser (direkte adgang til aktivitetens aktiver og hæfter for aktivitetens forpligtelser). *ÅRL indeholder ikke en tilsvarende definition af fællesledede aktiviteter. Det er Deloittes vurdering at definitionen i IFRS 11 på fællesledede aktiviteter kan finde tilsvarende anvendelse efter ÅRL. Da en fællesledet aktivitet er kendetegnet ved ikke at være en separat enhed, men en "udvidelse" af virksomheden, er det Deloittes vurdering, at det grundlæggende krav om substans i ÅRL § 13, stk. 1, nr. 2, medfører, at en fællesledet aktivitet også efter ÅRL kan indregnes pro rata.*	§§ 119, 124	IFRS 11.20	
Balancedagen for det **regnskab, der danner grundlag for indregning af en investering i en associeret virksomhed eller et joint venture** i koncernregnskabet, må ikke afvige med mere end tre måneder fra koncernens balancedag. *Ifølge ÅRL kan en associeret virksomhed måles til indre værdi på basis af det seneste årsregnskab for den associerede virksomhed, selvom denne har et regnskabsår, der afviger fra koncernens. Dette gælder, uanset om balancedagen afviger med mere end tre måneder fra koncernens balancedag.*	§ 43a.6	IAS 28.34	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Ved anvendelse af **indre værdis metode** for investering i associerede virksomheder og joint ventures anses goodwill relateret til investeringen ikke som et selvstændigt aktiv, og det er ikke tilladt at afskrive på denne goodwill. Hele investeringen vurderes samlet for værdiforringelse. *Efter ÅRL skal goodwill afskrives over brugstiden. I særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden skal denne antages at være 10 år. Afskrivningsperioden skal altid begrundes.*	§§ 43, 43a, 119, 122	IAS 28.32	
Kapitalandele i associerede virksomheder og joint ventures, som er bestemt for salg, skal behandles i overensstemmelse med IFRS 5, og måles til det laveste af bogført værdi på det tidspunkt, hvor de blev klassificeret som bestemt for salg, og dagsværdi fratrukket salgsomkostninger. *Efter ÅRL skal kapitalandele i associerede virksomheder i koncernregnskabet indregnes og måles efter indre værdis metode, uanset at de er bestemt for salg.*	§§ 43a, 119	IAS 28.20, IFRS 5.15	
Varebeholdninger			
Finansieringsomkostninger skal indregnes i kostprisen på alle kvalificerende aktiver efter IFRS, herunder varebeholdninger med lang fremstillingsperiode. Indregning af finansieringsomkostninger kan dog undlades for varebeholdninger der fremstilles, eller på anden måde serieproduceres, i store mængder. *ÅRL tillader, men kræver ikke indregning af finansieringsomkostninger i kostprisen for varebeholdninger.*	§44	IFRS 23.8 IFRS 23.4	
Biologiske aktiver			
Biologiske aktiver skal efter IFRS måles til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger med indregning af værdiændringer i resultatet. *ÅRL tillader, at biologiske aktiver måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet.*	§ 38.2	IAS 41.12	
Finansielle aktiver			
Finansielle aktiver skal klassificeres i en af følgende fire kategorier: • Finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris • Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via øvrig totalindkomst – (fordringer) • Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via resultatet • Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi, med værdiregulering via øvrig totalindkomst – (egenkapitalinstrumenter). IFRS 9 tillader, at finansielle aktiver ved første indregning kategoriseres som Finansielle aktiver, der måles til dagsværdi med værdiregulering via resultatopgørelsen, hvis dette fjerner eller væsentligt reducerer en målings- eller indregningsinkonsistens. *ÅRL indeholder ikke et tilsvarende klassifikationskrav og opererer ikke med totalindkomstbegrebet. Poster, der ifølge ÅRL skal indregnes direkte på egenkapitalen, skal præsenteres i egenkapitalopgørelsen.*	§ 49	IFRS 9:4.1.1 IFRS 9:4.1.5	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Finansielle aktiver, der falder ind under en forretningsmodel, som består i at **besidde det finansielle aktiv for at inddrive dets hovedstol og renter** (typisk udlån, tilgodehavender eller investeringer i fx obligationer), og som derfor måles til amortiseret kostpris efter IFRS, kan måles til dagsværdi med værdireguleringer i resultatet, hvis de opfylder betingelserne for anvendelse af dagsværdioptionen. Fx hvis en målings- eller indregningsinkonsistens derved fjernes eller væsentligt reduceres. *Ifølge ÅRL skal udlån og tilgodehavender samt investeringer, der beholdes til de udløber, som udgangspunkt måles til amortiseret kostpris.*	§37.2	IFRS 9:4.1 IFRS 9:4.1.5	
Hvis virksomhedens **forretningsmodel ændres**, så formålet ikke længere er at investere i og besidde det pågældende aktiv til det udløber, eller pengestrømmene fra det finansielle aktiv ændres til at bestå af andet end hovedstol og renter, måles det finansielle aktiv til dagsværdi. *ÅRL indeholder ikke tilsvarende krav. Hvis virksomheden fortsat har til hensigt at beholde øvrige finansielle aktiver til udløb, skal disse fortsat måles til amortiseret kostpris.*	§ 37.2	IFRS 9:4.4.1	
Dagsværdiændringer vedrørende finansielle aktiver i form af fordringer, hvor **virksomhedens forretningsmodel er blandet, så den både består i at modtage aktivernes kontraktlige pengestrømme og at sælge finansielle aktiver før de er udløbet**, skal indregnes i øvrig totalindkomst, indtil aktivet er solgt eller på anden vis afhændet. På afhændelsestidspunktet recirkuleres dagsværdiændringerne fra egenkapitalen til resultatet. *Ifølge ÅRL skal dagsværdiregulering af finansielle aktiver altid indregnes i resultatet, medmindre der er tale om sikringsinstrumenter indgået til sikring af fremtidige pengestrømme, som indregnes direkte på egenkapitalen.*	§§ 37, 49	IFRS 9:4.1.2A	
Ifølge IFRS skal **investering i unoterede egenkapitalinstrumenter** måles til dagsværdi. *ÅRL tillader, at virksomheden undlader at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked, til dagsværdi.*	§ 37.4	IFRS 9:B5.2.3	
Værdiforringelse af finansielle aktiver			
Bestemmelserne i IFRS vedrørende værdiforringelse af finansielle aktiver tager udgangspunkt i et forventet tabsprincip. *Vedtagelse af ændringer til ÅRL i 2018 betyder, at IFRS 9 kan anvendes til fortolkning af lovens rammebestemmelser. Alternativt vil den tidligere standard IAS 39, som tager udgangspunkt i et princip om faktiske indtrufne tab, stadig kunne bruges som fortolkningsgrundlag til ÅRL.*	§§ 42, 46	IFRS 9:5.5.1	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Passiver			
Egenkapital og forpligtelser			
IFRS indeholder på visse områder krav om **binding af reserver på egenkapitalen** uafhængigt af virksomhedens selskabsform. *For virksomheder omfattet af selskabsloven indeholder ÅRL, i en række tilfælde, særlige krav om binding af reserver på egenkapitalen i virksomhedens eget regnskab (og således ikke i koncernskabet). Det gælder fx ved udlån og sikkerhedsstillelse til virksomhedsdeltagere og ledelse og ved virksomhedskapital, der ikke er fuldt ud indbetalt. Bindingskravene finder tilsvarende anvendelse i årsregnskaber aflagt efter IFRS, jf. IFRS-bekendtgørelsen.*	§§ 35a-c	IFRS 9:6.5.11 IAS 16:39 IAS 21:41 IAS 38:85	
Konvertible gældsbreve			
Sammensatte finansielle instrumenter (fx konvertible obligationer) skal efter IFRS opdeles i deres bestanddele og klassificeres som hhv. finansielle forpligtelser og egenkapital. *Efter ÅRL præsenteres konvertibel gæld som en særskilt arabertalspost under gældsforpligtelser. ÅRL tager ikke udtrykkeligt stilling til opdeling af sammensatte finansielle instrumenter i deres bestanddele. Det er Deloittes vurdering, at det grundlæggende krav om substans i ÅRL § 13, stk. 1, nr. 2, medfører, at instrumentet som udgangspunkt skal opdeles, hvis det reelt er to instrumenter (gæld og konverteringsret).*	§ 93, Bilag 2, skemaer	IAS 32.28	
Pensionsforpligtelser o.l.			
Ifølge IFRS skal **aktuarmæssige gevinster og tab** indregnes i øvrig totalindkomst uden mulighed for senere recirkulering til resultatet. *ÅRL opererer ikke med begrebet "øvrig totalindkomst". Aktuarmæssige gevinster og tab indregnes direkte på egenkapitalen uden senere recirkulering.*	§ 49.2	IAS 19.120(c)	
Hensatte forpligtelser			
IAS 37 kræver, at vedtagelsen af ny lovgivning er så godt som sikker (*virtually certain*), før ændringen indgår i vurderingen af, om virksomheden har en forpligtelse, og før ændringen påvirker målingen af **hensatte forpligtelser**. *Ifølge ÅRL tages der hensyn til lovforslag, som er fremsat på balancedagen, hvis det vurderes sandsynligt, at forslaget vedtages.*	§ 33	IAS 37.22 IAS 37.50	
Efter IFRS præsenteres hensatte forpligtelser ikke adskilt fra gældsforpligtelser. Hensatte forpligtelser indgår som hovedregel under hhv. **kortfristede og langfristede forpligtelser**. *Ifølge ÅRL skal hensatte forpligtelser præsenteres som en særskilt post i balancen mellem egenkapital og langfristede forpligtelser, hvis balancen opstilles efter skema 1, Skema for balance i kontoform. Hvis skema 2, Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver, anvendes, vil hensatte forpligtelser blive præsenteret som efter IFRS.*	Bilag 2, skemaer	IAS 1.54 IAS 1.60 IAS 37.10 (IFRS 18.103) (IFRS 18.96)	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Finansielle forpligtelser			
IFRS kræver, at forpligtelser, hvor låntager ikke på balancedagen har en **ubetinget ret til at udskyde betalingen** i mindst 12 måneder skal klassificeres som kortfristede forpligtelser. *Hvis en virksomhed ikke har overtrådt lånebetingelserne på balancedagen, men långiver har reel mulighed for at opsige lånet indenfor 12 måneder, skal det ifølge ÅRL vurderes, hvor sandsynligt det er, at lånet vil blive opsagt.* *Hvis det er usandsynligt, at en långiver vil kræve afvikling af et lån indenfor 12 måneder efter balancedagen, skal lånet, hvis de øvrige betingelser i øvrigt er opfyldt, klassificeres som langfristet gældsforpligtelse/langfristet forpligtelse efter ÅRL.*	§§ 13.1 2), 26	IAS 1.69	
IFRS tillader, at finansielle forpligtelser under visse betingelser måles til dagsværdi med indregning af værdiændringer i resultatet, selvom de ikke er en del af en handelsbeholdning **(dagsværdioptionen)**. Fx kan finansielle forpligtelser måles til dagsværdi, hvis en målings- eller indregningsinkonsistens, som ellers ville følge af at måle aktiver og forpligtelser på forskellige grundlag, derved fjernes eller væsentligt reduceres. *ÅRL indeholder ikke direkte en tilsvarende mulighed, men indeholder en bestemmelse som tillader virksomheden at indregne og måle finansielle aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.*	§ 37.5	IFRS 9:4.2.2	
Virksomheder, som vælger at måle finansielle forpligtelser til dagsværdi (dagsværdioptionen), skal under IFRS præsentere den del af periodens ændring i dagsværdi, som kan henføres til ændringer i virksomhedens egen kreditværdighed **(own credit risk)**, i øvrig totalindkomst (OCI). *ÅRL indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse og opererer ikke med totalindkomstbegrebet. Poster, der ifølge ÅRL skal indregnes direkte på egenkapitalen, skal præsenteres i egenkapitalopgørelsen.*	§ 49	IFRS 9:5.7.7	
Ved **modifikation** af eksisterende finansielle forpligtelser, herunder **låneomlægning**, som ikke resulterer i væsentlige ændringer i lånebetingelserne (fx under 10% ændring i nutidsværdien af fremtidige pengestrømme), skal der indregnes en **modifikationsgevinst/-tab** i resultatopgørelsen. Behandlingen af modifikationsgevinster/-tab under ÅRL afhænger af, om ÅRL fortolkes ud fra IAS 39 eller IFRS 9. Hvis ÅRL fortolkes ud fra IAS 39 skal modifikationsgevinster/-tab amortiseres over det ændrede/nye låns løbetid.	§37	FRS 9:5.4.3	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Pengestrømsopgørelse			
IFRS kræver præsentation af **pengestrømsopgørelse i modervirksomhedens og dattervirksomhedernes IFRS-regnskaber,** også selvom de indgår i et koncernregnskab efter IFRS, som indeholder en samlet pengestrømsopgørelse for koncernen. *Ifølge ÅRL kan en virksomhed undlade at udarbejde en pengestrømsopgørelse for modervirksomheden, hvis denne er indeholdt i en pengestrømsopgørelse for koncernen.* *Iht. ÅRL kan en dattervirksomhed ligeledes undlade at udarbejde pengestrømsopgørelse, hvis en højere modervirksomhed udarbejder en koncernpengestrømsopgørelse, hvori dattervirksomhedens pengestrømme indgår. Det er et krav, at koncernpengestrømsopgørelsen er offentligt tilgængeligt samtidig med virksomhedens årsrapport, for at undtagelsen kan benyttes.* *Hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overstiger størrelsesgrænserne for klasse B-virksomheder, tillader ÅRL, at koncernregnskabet ikke indeholder en pengestrømsopgørelse. Undtagelsen kan ikke anvendes, hvis modervirksomheden aflægger årsrapport efter regnskabsklasse D.*	§ 86.4 § 113.3-4	IAS 7	
I forbindelse med implementeringen af IFRS 18 (gælder for regnskabsår der begynder 1. januar 2027 eller senere) bliver det et krav under IFRS, at **udgangspunktet for den indirekte præsentation** af pengestrømme fra driftsaktivitet er mellemtotalen "Driftsresultat". *Ifølge ÅRL tager den indirekte præsentation af pengestrømme fra driftsaktivitet udgangspunkt i et af resultatopgørelsens mellemresultater eller årets resultat.*	§ 86	(IAS 7.18)	
I forbindelse med implementeringen af IFRS 18 (gælder for regnskabsår der begynder 1. januar 2027 eller senere) bliver det et krav, at **modtagne renter og udbytter** klassificeres som pengestrømme fra investeringsaktivitet og at **betalte renter og udbytter** klassificeres som pengestrømme fra finansieringsaktivitet. *Under ÅRL klassificeres modtagne renter og udbytter som pengestrømme fra enten driftsaktivitet eller investeringsaktivitet og betalte renter og udbytter klassificeres som pengestrømme fra enten driftsaktivitet eller finansieringsaktivitet.*	§ 86	(IAS 7.16-17)	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Eksempler på yderligere oplysningskrav efter IFRS			
Anvendt regnskabspraksis			
IFRS indeholder udvidede oplysningskrav ved **praksisændringer eller korrektion af fejl**. Effekten heraf skal angives pr. regnskabslinje, og nøgletallene "indtjening pr. aktie" og "udvandet indtjening pr. aktie" skal ligeledes tilpasses. *Ifølge ÅRL skal der ved ændring i anvendt regnskabspraksis og korrektion af væsentlige fejl oplyses om virkningen heraf på hhv. virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.*	§§ 51, 52.2, 11.3	IAS 8.28 IAS 8.29 IAS 8.49	
IFRS kræver oplysning vedr. **kommende ændringer i anvendt regnskabspraksis** som følge af nye standarder eller nye fortolkningsbidrag, som er udsendt af IASB, men endnu ikke er trådt i kraft på balancedagen. *ÅRL indeholder ikke krav om oplysning af kommende ændringer i anvendt regnskabspraksis.*		IAS 8.30	
Væsentlige regnskabsmæssige skøn, forudsætninger og usikkerheder			
I beskrivelsen af **anvendt regnskabspraksis** (eller i noterne) skal følgende oplyses: • Ledelsens afgørende og væsentligste vurderinger ved anvendelse af regnskabspraksis • Væsentlige nøgleforudsætninger vedrørende fremtiden • Andre væsentlige usikkerheder vedrørende skøn foretaget på balancedagen. *ÅRL indeholder ikke tilsvarende specifikke krav. Der er dog krav om, at ledelsesberetningen skal beskrive eventuel usikkerhed ved indregning og måling, så vidt muligt med beløbsangivelse samt særlige forudsætninger og usikre faktorer, som ledelsen har lagt til grund for beskrivelsen af virksomhedens forventede udvikling.* *Hvis opgørelse af dagsværdier efter §§ 37 og 38 ikke er baseret på observerbare transaktioner på et aktivt marked, kræver ÅRL desuden, at de centrale forudsætninger, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdierne, oplyses i noterne.* * I forbindelse med implementering af IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber* overføres bestemmelserne i IAS 1.122 og 1.125 til IAS 8, som ændrer titel til: *Grundlag for udarbejdelse af regnskaber*.	§§ 99 2), 58a	IAS 1.122 IAS 1.125 (IAS 8.27G)* (IAS 8.31A)*	
Segmentoplysninger			
Krav om offentliggørelse af **segmentoplysninger** gælder ifølge IFRS kun for virksomheder, hvis egenkapital- eller gældsinstrumenter handles på et offentligt marked (børsnoterede), eller som er i gang med optagelse til handel på et offentligt marked. *ÅRL kræver offentliggørelse af nettoomsætningen fordelt på segmenter for visse ikke-børsnoterede virksomheder ("Store C-virksomheder").*	§ 96	IFRS 8.2	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Identifikation af **driftssegmenter** og opgørelse af segmentoplysninger skal baseres på den interne ledelsesrapportering, som tilgår virksomhedens øverste beslutningstagere. *Ifølge ÅRL skal nettoomsætningens fordeling på aktiviteter og geografiske markeder angives, hvis henholdsvis aktiviteterne og de geografiske markeder afviger betydeligt indbyrdes.* *ÅRL's regler om segmentoplysninger vedrørende nettoomsætningen kan tage afsæt i den segmentering, som følger af IFRS 8, eller efter den tidligere internationale standard, IAS 14, Præsentation af segmentoplysninger, som tog afsæt i en opdeling på henholdsvis aktiviteter og geografiske markeder.* *Ifølge ÅRL kan en modervirksomhed undlade at give segmentoplysninger i sit eget årsregnskab, hvis modervirksomhedens oplysninger i al væsentlighed er de samme som koncernens oplysninger.* *Under ÅRL kan segmentoplysninger i særlige tilfælde undlades, hvis disse kan volde betydelig skade for virksomheden. Det forudsætter, at ledelsen loyalt tager stilling til, om der foreligger særlige konkurrencehensyn, og dokumenterer denne vurdering. IFRS giver ikke tilsvarende mulighed for undladelse af segmentoplysninger.*	§ 96	IFRS 8.5 IFRS 8.23	
Ophørte aktiviteter			
IFRS indeholder detaljerede krav til oplysning om **ophørte aktiviteter og anlægsaktiver til salg.** *ÅRL kræver, at virksomheder præsenterer aktiviteter, der iht. en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, i én linje i resultatopgørelsen og balancen, medmindre aktiviteterne ikke kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. De sammendragne beløb skal specificeres i noterne. Oplysningskravene er ikke så detaljerede som efter IFRS.*	§ 80	IFRS 5	
Aktiebaseret vederlæggelse			
IFRS indeholder detaljerede og omfattende oplysningskrav om **aktiebaseret vederlæggelse** (fx medarbejderaktier og aktieoptioner), herunder oplysninger om udestående aktieoptioner, deres udnyttelseskurs, dagsværdier, beløb, som er indregnet i resultatet, mv. *Ifølge ÅRL skal der gives oplysning om særlige incitamentsprogrammer for ledelsen, herunder hvem der er omfattet, hvilke ydelser programmet omfatter, og hvad der er nødvendigt for at vurdere værdien heraf. Herudover skal der gives oplysninger om rettigheder udstedt af virksomheden, som vil kunne medføre afgang af eksisterende eller udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden, som fx ledelsens eller medarbejderes ret til nytegning af aktier i et incitamentsprogram.*	§§ 93, 98b	IFRS 2	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Pensionsordninger			
IFRS har detaljerede krav til oplysninger om **ydelsesbaserede pensionsordninger**. *ÅRL indeholder ikke specifikke oplysningskrav for ydelsesbaserede pensionsordninger, men hensatte forpligtelser skal dog forklares.*	§§ 47, 64, 98a	IAS 19.135-152	
Immaterielle og materielle anlægsaktiver			
IFRS kræver detaljerede og omfattende oplysninger om **nedskrivninger og værdiforringede aktiver**, fx fordeling af periodens nedskrivninger på resultat og egenkapitalposter, fordeling på driftssegmenter, de estimater og forudsætninger, som er anvendt i vurderingen af nedskrivningsbehovet, mv. *ÅRL indeholder ikke tilsvarende detaljerede og omfattende oplysningskrav vedrørende nedskrivninger. Der skal dog oplyses om størrelsen og arten af indtægts- og omkostningsposter, som er særlige pga. deres størrelse eller art, herunder væsentlige nedskrivninger på anlægsaktiver.*	§§ 42, 67a 3)	IAS 36.126-137	
IAS 38 indeholder en række detaljerede oplysningskrav for **immaterielle aktiver**, herunder bl.a. oplysning om de forsknings- og udviklingsomkostninger, der er indregnet i resultatet i perioden. *ÅRL indeholder krav om afstemning af årets bevægelser på immaterielle aktiver (anlægsnoten) tilsvarende kravet efter IFRS. ÅRL kræver ikke særskilt oplysning af forsknings- og udviklingsomkostninger, der er indregnet i resultatet. Dog skal ledelsesberetningen indeholde en beskrivelse af forsknings- og udviklingsaktiviteter i eller for virksomheden, samt oplysninger om immaterielle nøgleressourcer.*	§§ 88, 99 6), 99.2	IAS 38.118-128	
Investeringsejendomme			
IAS 40 indeholder en række detaljerede oplysningskrav for **investeringsejendomme**, herunder bl.a. oplysning om lejeindtægter fra investeringsejendomme og direkte driftsomkostninger til hhv. investeringsejendomme, som har genereret lejeindtægt i året, og investeringsejendomme, som ikke har genereret lejeindtægt i året. *ÅRL indeholder ikke tilsvarende oplysningskrav.*		IAS 40.75-79	
Varebeholdninger			
IFRS kræver at **nedskrivning på varebeholdninger samt årets vareforbrug oplyses**, uanset præsentationsform for resultatopgørelsen. *Ifølge ÅRL skal der oplyses om størrelsen og arten af indtægts- og omkostningsposter, som er særlige pga. deres størrelse eller art, herunder væsentlige nedskrivninger af varebeholdninger. ÅRL indeholder ikke særskilt krav om oplysning af vareforbrug.*	§ 67a	IAS 2.36	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Virksomhedssammenslutninger			
IFRS kræver detaljerede og omfattende oplysninger om **virksomhedssammenslutninger**, der muliggør regnskabsbrugers vurdering af den regnskabsmæssige effekt af ændringer som følge af virksomhedssammenslutninger i perioden eller tidligere regnskabsperioder. *Ifølge ÅRL skal der – ved ændring i sammensætningen af virksomhedens aktiviteter – gives oplysninger, der muliggør en sammenligning af virksomheden år for år. Herudover indeholder ÅRL kun generelle oplysningskrav.*	§ 55	IFRS 3.59-63 IFRS 3 B64-B67	
IFRS kræver en række oplysninger vedrørende **køb og salg af virksomheder** specifikt for hver enkelt virksomhedsovertagelse. Visse af de krævede oplysninger kan gives samlet for flere virksomhedsovertagelser, som hver for sig ikke er væsentlige. *ÅRL har ikke tilsvarende specifikke oplysningskrav.*		IAS 7.39-42B IFRS 3	
Finansielle risici og finansielle instrumenter			
Der skal gives information, der gør regnskabsbrugerne i stand til at vurdere **virksomhedens mål, politikker og processer til at styre kapitalen**. *ÅRL kræver en række kvantitative oplysninger om børsnoterede virksomheders kapital, men kræver ikke specifikt oplysning om virksomhedernes politikker mv. for styring af kapitalen.*	§ 107a	IAS 1.134 (IFRS 18.126)	
IFRS kræver detaljerede og omfattende oplysninger vedr. **finansielle instrumenter**, herunder om risikostyringspolitik, renterisiko, kreditrisiko, dagsværdi samt sikring. *ÅRL indeholder kun få specifikke bestemmelser om oplysning om finansielle instrumenter. Fx kræver ÅRL, at der for finansielle aktiver og forpligtelser målt til dagsværdi gives oplysninger om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen, hvis dagsværdien ikke er baseret på et aktivt marked.* *Hvis det er væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal ledelsesberetningen desuden indeholde en beskrivelse af virksomhedens mål/politikker for styring af finansielle risici, hvis det er væsentligt for vurderingen af regnskabet, herunder politik for regnskabsmæssig sikring af alle større grupper af forventede transaktioner, hvor der anvendes sikring, samt en beskrivelse af virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.* *Hvis virksomheden har valgt at anvende ÅRL § 37 stk. 5, skal virksomheden tillige opfylde oplysningskravene i IFRS vedr. finansielle instrumenter.*	§§ 53, 58a, 58b, 58c, 99.3	IFRS 7 IFRS 13	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Nærtstående parter			
Det samlede **vederlag til nøglepersoner i ledelsen** skal specificeres på kortfristede personaleydelser, pensionsordninger, andre langfristede personaleydelser, fratrædelsesgodtgørelser samt aktiebaserede aflønningsordninger. Nøglepersoner i ledelsen defineres som de personer, som har direkte eller indirekte indflydelse på og ansvar for planlægning og gennemførelse af samt kontrol med aktiviteterne i virksomheden. Dette er ikke nødvendigvis begrænset til den ledelse, der er registret i Erhvervsstyrelsen. *Ifølge ÅRL skal der gives oplysning om det samlede vederlag til ledelsen for deres ledelsesfunktion samt om forpligtelsen til at yde pension til ledelsen. Desuden skal der gives oplysninger, hvis der er fastsat særlige incitamentsprogrammer for medlemmer af ledelsen.* *Ledelsen er i denne sammenhæng defineret som de personer, som er registreret som bestyrelse, direktion og repræsentantskab i Erhvervsstyrelsen. Der kan således være forskel i personkredsen sammenlignet med IFRS.* *Oplysningerne efter ÅRL skal under alle omstændigheder gives, selvom virksomheden aflægger regnskab efter IFRS, jf. IFRS-bekendtgørelsen.*	§ 98b	IAS 24.17	
Der er krav om beløbsangivelse (på et passende aggregeret niveau) i modervirksomhedens separate regnskab af **transaktioner mellem modervirksomheden og dens dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder**, selvom de elimineres i koncernregnskabet. IFRS indeholder lempelser for statskontrollerede virksomheder. *Oplysningerne om transaktioner med nærtstående parter kan ifølge ÅRL undlades, hvis transaktionerne er indgået imellem virksomheden og en eller flere af virksomhedens helejede dattervirksomheder. ÅRL indeholder ikke tilsvarende lempelser for statskontrollerede virksomheder.*	§ 98c	IAS 24.18 IAS 24.19 IAS 24.25	
Oplysning om, at transaktioner er foretaget på **markedsvilkår**, er kun tilladt, hvis det kan underbygges. *Efter ÅRL skal der som hovedregel oplyses om **alle transaktioner med nærtstående parter**, herunder arten af forholdet til den nærtstående part, transaktionernes art, beløbsmæssige størrelse, mellemværender samt hhv. årets og de akkumulerede nedskrivninger af tilgodehavender.* *Som en undtagelse hertil kan virksomhederne vælge alene at give oplysninger om de transaktioner med nærtstående parter, der **ikke er gennemført på normale markedsmæssige vilkår**. Anvendes denne undtagelse, skal det oplyses.*	§ 98c	IAS 24.23	

Beskrivelse	ÅRL	IFRS	Opfølgning (ja/nej)
Udbytte og resultatdisponering			
Ifølge IFRS skal **foreslået udbytte**, som ikke er deklareret (vedtaget på generalforsamlingen) på balancedagen, oplyses i noterne. IFRS indeholder ikke krav om præsentation af resultatdisponering. *Ifølge ÅRL skal ledelsens forslag til resultatdisponering oplyses. Forslag til udbytte skal fremgå som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud". Ekstraordinært udloddet udbytte skal oplyses særskilt, uanset om udlodning er sket i regnskabsåret eller efter regnskabsåret udløb.*	§§ 86a.4, 95a	IAS 1.137 (IFRS 18.132)	
Ledelsesdefinerede resultatmål			
IFRS 18 (som gælder for regnskabsperioder der begynder 1. januar 2027 eller senere) kræver omfattende og detaljerede oplysninger vedrørende **ledelsesdefinerede resultatmål** samlet i én note til regnskabet. Ledelsesdefinerede resultatmål er defineret som en mellemtotal af indtægter og omkostninger, der ikke er krævet i henhold til IFRS, men som bruges i offentlig kommunikation uden for regnskabet og giver ledelsens vurdering af et resultatmål for virksomheden som helhed. *ÅRL har ikke specifikke krav vedrørende hoved- og nøgletal defineret af ledelsen, men kræver dog, at der oplyses om metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen. Oplysningerne skal gives i ledelsesberetningen, men kan dog også gives i en note til regnskabet.*	§ 87.2	IFRS 18.117-125) (IFRS 18 B113-B142)	

Bilag B

Bilag B – Overgang til internationale regnskabsstandarder (supplement)

Nedenstående overordnede betragtninger, konkrete problemstillinger og opgaver kan med fordel overvejes i forbindelse med overgangen til de internationale regnskabsstandarder.

Overordnede betragtninger

IFRS strategi

- Vurdering af ledelsens baggrund for overgang til IFRS – frivillig eller lovkrævet? Herunder dialog med revisor
- Overordnet analyse og vurdering af fordele og ulemper ved overgang til IFRS (ved frivillig overgang til IFRS)
- Vurdering af den samlede potentielle effekt på virksomheden, blandt andet som følge af øget åbenhed og gennemsigtighed
- Vurdering af mulighed for fremskaffelse af yderligere kapital
- Mulighed for sammenlignelighed med konkurrenter (benchmarking)
- Opbygning af overordnet kendskab til og forståelse af IFRS samt relaterede problemstillinger i forhold til nuværende regnskabspraksis.

Finansiel kommunikation

- Identifikation af interessenternes nye informationsbehov
- Øget fokus på åbenhed og gennemsigtighed.

Konkrete problemstillinger og opgaver

Regnskabsrapportering og ekstern kommunikation

- Udarbejdelse af projektplan og -budget, herunder overvejelser om øvrige arbejdsopgaver for involverede medarbejdere ifm. IFRS-overgangen
- Vurdering af øget kompleksitet og ressourceforbrug ved udarbejdelse af IFRS-årsregnskab fremadrettet
- Analyse og vurdering af ændringer i anvendt regnskabspraksis, og i forhold til ændringer i regnskabsmæssige skøn samt procedurer for løbende opdatering/opfølgning
- Vurdering af om udvalgte IFRS-justeringer skal håndteres som topjusteringer ved udarbejdelse af koncernregnskabet eller skubbes ned til datterselskaber (fx leasing efter IFRS 16 og aktiebaseret aflønning)
- Tilpasning af kontoplaner
- Udarbejdelse af IFRS regnskabsmanual med henblik på operationalisering af koncernens anvendte regnskabspraksis i henhold til IFRS samt sikring af konsistent anvendelse i koncernen
- Udarbejdelse af nye koncernrapporteringsskemaer på områder med yderligere og nye oplysningskrav, fx nærtstående parter, finansielle instrumenter og pensioner.
- Fortolkning og anvendelse af IFRS på særlige problemstillinger
- Vurdering af om det separate regnskab for moderselskabet skal overgå til IFRS (herunder mulighed for anvendelse af IFRS 19) eller forblive på ÅRL, herunder også om udvalgte væsentlige datterselskaber skal overgå til IFRS for at reducere forskelle i anvendt regnskabspraksis
- Vurdering af påvirkning på KPI'er samt hoved- og nøgletal, herunder overvejelse om kommunikation til regnskabsbrugere fx om påvirkning på udmeldte forventninger om fremtiden.

Intern rapportering og budgettering/forecasting

- Analyse af konsekvenser på intern ledelsesrapportering, budgettering og forecasting
- Vurdering af behov for IFRS-justeringer mellem ekstern rapportering og ledelsesrapportering (fx undlade IFRS 16 i ledelsesrapportering)
- Vurdering af behov for IFRS-justeringer til budgettering/forecasting
- Vurdering af intern rapporteringsstruktur og afledt effekt på segmentoplysninger.

ERP-systemer

- Rettidig involvering af intern it-afdeling eller -rådgiver
- Analyse af ændrede systemkrav og -behov til brug for indsamling af nye datapunkter med henblik på udarbejdelse af noteoplysninger
- Opdatering af kontoplan og rapporteringsskemaer til datterselskaber
- Udarbejdelse af kravspecifikation til nye systemer/systemændringer, fx overvejelser om system til håndtering af leasingkontrakter efter IFRS 16.

Juridiske kontraktforhold og betingelser i låneaftaler (debt covenants)

- Gennemgang af øvrige juridiske dokumenter med henblik på at vurdere eventuelle regnskabsmæssige konsekvenser ved overgang til IFRS
- Vurdering af behov for ændringer af vilkår og betingelser i forhold til den regnskabsmæssige behandling efter IFRS. Fx vurdering af behov for ændring af vilkår i kundekontrakter med henblik på opnåelse af en tilsigtet regnskabsmæssig indregning af omsætning
- Identifikation af låneaftaler og andre aftaler med kontraktbestemte klausuler om opfyldelse af fx visse hoved- og nøgletal
- Vurdering af, om en ændret regnskabspraksis kan betyde manglende opfyldelse af hoved- og nøgletal og dermed skabe behov for genforhandling (eller ophør) af låneaftaler.

Resultatafhængig aflønning

- Analyse og vurdering af, om overgang til IFRS får betydning for resultatafhængig aflønning
- Overvejelser om ændring af bonusordninger og incitamentsprogrammer (aktieløn) for bestyrelsen, direktionen og andre ledende medarbejdere.

Risikostyring og finansielle instrumenter

- Analyse af ændrede behov for risikostyring, herunder påvirkning af resultat og egenkapital
- Etablering eller vedligeholdelse af effektive risikostyringssystemer, som kan levere de yderligere oplysninger, som IFRS kræver
- Vurdering af eksisterede sikringsstrategi og -politikker, effektivitet og dokumentation i forhold til detaljerede og skærpede krav under IFRS
- Klassifikation af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i henhold til IFRS
- Identifikation af indbyggede afledte finansielle instrumenter i kontrakter.

Skatteplanlægning

- God kommunikation og dialog med intern skatteafdeling eller skatterådgiver omkring konsekvenser på udskudt skat ved overgangen til IFRS, herunder ændringer til rapporteringsskemaer for udskudt skat til udenlandske datterselskaber
- Detaljeret kendskab til og forståelse af IFRS om udskudt skat
- Vurdering af, om ændret regnskabspraksis påvirker transfer pricing.

Undervisning

- Identifikation af behov for efteruddannelse på regnskabsområdet/IFRS
- Workshops og diskussionsmøder om IFRS
- Deltagelse i kurser og konferencer om IFRS
- Eventuel udarbejdelse af efteruddannelsesprogram
- Eventuel rekruttering af medarbejdere med IFRS-kompetencer.

Bilag C

Bilag C – Oversigt over standarder og fortolkningsbidrag

IFRS/IAS	Originaltitel
IFRS 1	First-time Adoption of International Financial Reporting Standards
IFRS 2	Share-based Payment
IFRS 3	Business Combinations
IFRS 5	Non-current Assets Held for Sale and Discontinued Operations
IFRS 6	Exploration for and Evaluation of Mineral Resources
IFRS 7	Financial Instruments: Disclosures
IFRS 8	Operating Segments
IFRS 9	Financial Instruments
IFRS 10	Consolidated Financial Statements
IFRS 11	Joint Arrangements
IFRS 12	Disclosure of Interests in Other Entities
IFRS 13	Fair Value Measurement
IFRS 14	Regulatory Deferral Accounts
IFRS 15	Revenue from Contracts with Customers
IFRS 16	Leases
IFRS 17	Insurance Contracts
IFRS 18	Presentation and Disclosure in Financial Statements (ikrafttrædelse 1. januar 2027)
IFRS 19	Subsidiaries without Public Accountability: Disclosures (ikrafttrædelse 1. januar 2027)
IFRS 20	Regulatory Assets and Regulatory Liabilities (ikrafttrædelse 1. januar 2029)
IAS 1	Presentation of Financial Statements (erstattes 1. januar 2027 med IFRS 18, presentation and disclosures in Financial Statements)
IAS 2	Inventories
IAS 7	Statement of Cash Flows
IAS 8	Accounting Policies, Changes in Accounting Estimates and Errors (erstattes 1. januar 2027 af IAS 8, Basis of preparation of financial statements)
IAS 8	Basis of Preparation of Financial Statements (ikrafttrædelse 1. januar 2027)
IAS 10	Events after the Reporting Period
IAS 12	Income Taxes
IAS 16	Property, Plant and Equipment
IAS 19	Employee Benefits
IAS 20	Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance
IAS 21	The Effects of Changes in Foreign Exchanges Rates
IAS 23	Borrowing Costs
IAS 24	Related Party Disclosures

IFRS/IAS	Originaltitel
IAS 26	Accounting and Reporting by Retirement Benefit Plans
IAS 27	Separate Financial Statements
IAS 28	Investments in Associates and Joint Ventures
IAS 29	Financial Reporting in Hyperinflationary Economies
IAS 32	Financial Instruments: Presentation
IAS 33	Earnings per Share
IAS 34	Interim Financial Reporting
IAS 36	Impairment of Assets
IAS 37	Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets
IAS 38	Intangible Assets
IAS 39	Financial Instruments: Recognition and Measurement
IAS 40	Investment Property
IAS 41	Agriculture

IFRIC/SIC	Originaltitel
IFRIC 1	Changes in Existing Decommissioning, Restoration and Similar Liabilities
IFRIC 2	Members' Shares in Co-operative Entities and Similar Instruments
IFRIC 5	Rights to Interests arising from Decommissioning, Restoration and Environmental Rehabilitation Funds
IFRIC 6	Liabilities arising from Participating in a Specific Market – Waste Electrical and Electronical Equipment
IFRIC 7	Applying the Restatement Approach under IAS 29, *Financial Reporting in Hyperinflationary Economies*
IFRIC 10	Interim Financial Reporting and Impairment
IFRIC 12	Service Concession Arrangements
IFRIC 14	IAS 19 – The Limit on a Defined Benefit Asset, Minimum Funding Requirements and their Interaction
IFRIC 16	Hedges of a Net Investment in a Foreign Operation
IFRIC 17	Distributions of Non-cash Assets to Owners
IFRIC 19	Extinguishing Financial Liabilities with Equity Instruments
IFRIC 20	Stripping Costs in the Production Phase of a Surface Mine
IFRIC 21	Levies
IFRIC 22	Foreign Currency Transactions and Advance Consideration
IFRIC 23	Uncertainty over Income Tax Treatments
SIC–7	Introduction of the Euro
SIC–10	Government Assistance – No Specific Relation to Operating Activities
SIC–25	Income Taxes – Changes in the Tax Status of an Entity or its Shareholders
SIC–29	Service Concession Arrangements: Disclosures
SIC–32	Intangible Assets – Web Site Costs

Hvis du ønsker yderligere information, nyheder vedrørende IFRS, engelske referater af standarder og fortolkningsbidrag, en altid opdateret beskrivelse af status på IASB's aktive projekter samt anden nyttig information om IFRS, henviser vi til hjemmesiderne www.ifrs.org (IASB's officielle website) og www.iasplus.com (Deloittes globale website om IFRS).

Standarder og fortolkningsbidrag med ikrafttrædelse senere end 1. januar 2026

Følgende nye eller ændrede standarder og fortolkningsbidrag var udsendt pr. 30. juni 2026, men med ikrafttrædelse for perioder som begynder 1. januar 2027 eller senere:

	Ikrafttrædelsesdato
IFRS 18, Presentation and Disclosure in Financial Statements	1. januar 2027
IFRS 19, Subsidiaries without Public Accountability: Disclosures	1. januar 2027
IFRS 20, Regulatory Assets and Regulatory Liabilities	1. januar 2029
Amendments to IAS 21, Translation to a Hyperinflationary Presentation Currency	1. januar 2027
Amendments to IAS 28, Fair value option	1. januar 2027

Standarder og fortolkningsbidrag som ophæves efter 1. januar 2026

Følgende standarder og fortolkningsbidrag erstattes af nye standarder 1. januar 2027:

	Erstattes af	**Ikrafttrædelsesdato**
IAS 1, Presentation of Financial Statements	IFRS 18, Presentation and Disclosure in Financial Statements	1. januar 2027
IAS 8, Accounting Policies, Changes in Accounting Estimates and Errors	IAS 8, Basis of Preparation of Financial Statements	1. januar 2027

Bilag D

Bilag D – IFRS–bekendtgørelsen – Bestemmelser i ÅRL, som fortsat skal følges af virksomheder, som aflægger årsrapport efter IFRS

Dette bilag er et hjælpeværktøj, der giver et overblik over hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven, som finder anvendelse for IFRS-aflæggere, som er omfattet af årsregnskabsloven.

I bilaget er angivet hvilke bestemmelser virksomheder i de forskellige regnskabsklasser er omfattet af uanset, at regnskabet aflægges i overensstemmelse med IFRS. Bilaget dækker såvel virksomhedens separate regnskab som koncernregnskabet, idet det for de enkelte bestemmelser er angivet, om de finder tilsvarende anvendelse i koncernregnskabet. Ved fastlæggelsen af om en bestemmelsen er gældende for koncernen skal det fastlægges, hvilken regnskabsklasse koncernregnskabet skal aflægges efter. Hvis en bestemmelse er angivet som gældende for regnskabsklasse C(stor) samt for koncern, skal kravet alene opfyldes for koncernen, hvis denne aflægger efter regnskabsklasse C(stor).

Bilaget er baseret på bekendtgørelse 958 af 13. september 2019 (som ændret ved bkg 777 af 2. juni 2020). Bekendtgørelse om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen).

	ÅRL	**Regnskabsklasse**				
	§	**A**	**B**	**C**	**D**	**Koncern**
A. Bestemmelser vedrørende grundlæggende krav til årsrapporten mv.						
1. De grundlæggende krav til årsrapporten, herunder retvisende billede for koncern- og årsregnskab, retvisende redegørelse for ledelsesberetningen, kvalitetskrav og grundlæggende forudsætninger samt definitionerne i lovens bilag 1, skal følges. *ÅRL's krav om et retvisende billede og definitionerne gælder alene for de bestemmelser, som virksomhederne skal følge i årsregnskabsloven, jf. IFRS-bekendtgørelsen. Dette betyder bl.a., at virksomheden ikke kan fravige bestemmelser i de internationale regnskabsstandarder med henvisning til ÅRL § 11, stk. 3.*	11–13 Bilag 1	x	x	x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
2. Supplerende beretninger, der indgår i årsrapporten, skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger og opfylde de grundlæggende krav om relevans og pålidelighed (ÅRL § 12, stk. 3). De anvendte metoder og målegrundlag skal fremgå af beretningerne. *Supplerende beretninger skal placeres særskilt i årsrapporten efter de lovpligtige bestanddele.*	14 17,3	x	x	x	x	x
3. Regnskabsåret skal omfatte 12 måneder, der skal begynde og slutte på en bestemt dato i året. *Første regnskabsår kan omfatte en kortere eller længere periode end 12 måneder, dog højst 18 måneder. Ved omlægning af regnskabsår må omlægningsperioden ikke overstige 12 måneder, medmindre omlægningen skyldes etablering af koncernforhold, etablering af fælles ledelse over en anden virksomhed (joint venture) eller fusion i omlægningsperioden. I sådanne tilfælde kan omlægningsperioden udgøre op til 18 måneder. Modervirksomheder og dattervirksomheder skal have samme regnskabsår, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af modervirksomhedens og dattervirksomhedens kontrol.*	15	x	x	x	x	x
4. Årsrapporten skal være udarbejdet på dansk eller engelsk. *Hvis virksomheden også har værdipapirer optaget til notering eller handel på et reguleret marked i et andet EU/EØS–land, skal årsrapporten indberettes på dansk eller engelsk. Hvis årsrapporten ikke indberettes på engelsk, skal årsrapporten indberettes både på dansk og på et andet sprog, som accepteres af den kompetente myndighed i det eller de pågældende lande.* *Virksomheder, der alene har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et eller flere andre EU/EØS–lande skal indberette årsrapporten på engelsk eller på et andet sprog, der accepteres af den kompetente myndighed i det eller de pågældende lande. Indberettes årsrapporten på et andet sprog end engelsk, skal årsrapporten endvidere indberettes på dansk.* *Virksomheder, som har gældsinstrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land med en pålydende værdi, der udgør mindst 100.000 euro pr. enhed (eller anden valuta med pålydende værdi, som svarer til 100.000 euro), kan indberette årsrapporten på engelsk eller på dansk, hvis dansk accepteres af den kompetente myndighed i det eller de pågældende lande.*	138,3 157 Inds. bekg. 7	x	x	x	x x x x	x x x x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
5. Aktiver og forpligtelser samt egenkapital skal medtages i en åbningsbalance pr. tidspunktet for påbegyndelsen af virksomhedens aktiviteter (stiftelsestidspunkt eller tidligere tidspunkt, hvor erhvervsmæssig aktivitet kan henregnes til virksomheden).	19,1	x	x	x	x	x
Særligt for klasse A virksomheder						
6. En personligt ejet virksomhed kan undlade at indregne de af indehavernes aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, som ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter.	20,2	x				x
7. En personligt ejet virksomhed skal særskilt oplyse om behandlingen af indehaverens aktiver, forpligtelser, eventualforpligtelser og pantsætninger, som ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter, herunder hvorvidt de pågældende aktiver og forpligtelser er undladt indregnet eller oplyst, samt hvorledes der er taget hensyn til indehaverens og eventuel ægtefælles indbyrdes formueforhold.	21,3	x				x
Krav om etablering af bundne reserver						
8. Hvis der er ydet lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand iht. § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1 i selskabsloven skal der omklassificeres et beløb svarende til lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten "Overført overskud" eller anden post under egenkapitalen, der kan anvendes til udbytte, til posten "Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse".	35a IFRS Bekg. 7,2		x	x	x	
9. Hvis den tegnede virksomhedskapital og en eventuel overkurs i et aktie- eller anpartsselskab ikke er fuldt indbetalt skal et beløb svarende til den ikke indbetalte virksomhedskapital og overkurs omklassificeres fra posten "Overført overskud" eller en anden post, der kan anvendes til udbytte under egenkapitalen, til posten "Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs" under egenkapitalen.	35b,2 IFRS Bekg. 7,2		x	x	x	
10. Ved opskrivning af immaterielle og materielle anlægsaktiver samt kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi skal et beløb svarende til opskrivningen bindes på posten "Reserve for opskrivning" under egenkapitalen. Knytter der sig en udskudt skat til opskrivningen, skal denne del overføres til regnskabsposten "Udskudt skat". Reserven kan reduceres med de løbende afskrivninger efter skat.	41,3 IFRS Bekg. 7,1		x	x	x	

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
11. Ved indregning af kapitalandele efter indre værdis metode skal et beløb svarende til den samlede nettoopskrivning af kapitalandele indregnes i posten "Reserve for nettoopskrivning efter indre værdis metode" under egenkapitalen. Reserven kan ikke indregnes med et negativt beløb.	43a, 5 IFRS Bekg. 7,1		x	x	x	
12. Hvis der i overensstemmelse med bestemmelser i IFRS foretages andre opreguleringer og opskrivninger af andre aktiver eller nedreguleringer og nedskrivninger af forpligtelser, der ikke er tilladt efter årsregnskabslovens almindelige bestemmelser, skal disse bindes i posten "Reserve for opskrivning".	41,3 IFRS Bekg. 7,3		x	x	x	
13. Ved indregning af udviklingsprojekter i balancen, skal et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger (med fradrag af en eventuel udskudt skat) indregnes direkte i posten "Reserve for udviklingsomkostninger" under egenkapitalen. Reserven kan reduceres med de løbende afskrivninger efter skat.	83,2 IFRS Bekg. 7,2			x	x	
Pligt til at udarbejde koncernregnskab						
14. Årsregnskabslovens bestemmelser og definitioner finder anvendelse ved afgørelse af, om en virksomhed har pligt til at udarbejde koncernregnskab. De af Kommissionen vedtagne internationale regnskabsstandarder finder anvendelse ved fastlæggelse af, hvilke virksomheder som er omfattet af pligten til konsolidering.	IFRS Bekg. 8	x	x	x	x	x
15. Modervirksomheder skal aflægge koncernregnskab, medmindre de er undtaget fra ÅRL's regnskabspligt eller kan undlade at udarbejde koncernregnskab med henvisning til en af nedenstående undtagelsesbestemmelser:	109					
a. Koncernvirksomhederne ikke i to på hinanden følgende år tilsammen har overskredet to af følgende størrelser: • Nettoomsætning 111 mio. kr. • Balancesum 55 mio. kr. • Gns. antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret 50	110		x			x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Beregningen skal foretages efter ÅRL § 7, stk. 3 og 4.	110,3					
Som alternativ til den anførte beregningsmåde kan modervirksomheden beregne balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. Ved beregning af balancesum og nettoomsætning forhøjes beløbsstørrelserne for denne metode med 20 pct.	110,4					
Koncernvirksomheder, der kan holdes ude af konsolideringen med henvisning til IFRS skal ikke indgå i beregningerne.	110,2					
Undtagelsen finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er omfattet af regnskabsklasse D, er et kreditinstitut eller et forsikringsselskab.	109,2					
b. Alle dattervirksomhederne kan holdes ude af konsolideringen i medfør af ÅRL §13 stk.1 nr. 3 eller §114 stk. 2.	111,1		x	x	x	x
c. Modervirksomheden er en erhvervsdrivende fond og 1) fonden kun har én dattervirksomhed, 2) fonden selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter, og	111,2		x	x	x	x
d. Modervirksomheden er en erhvervsdrivende fond og 1) fonden har flere dattervirksomheder og en af disse udarbejder et koncernregnskab, hvori den erhvervsdrivende moderfond er udeladt,	111,3		x	x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
2) koncernregnskabet er udarbejdet efter årsregnskabsloven, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer eller regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i det nævnte direktiv, og det er revideret af personer, der er autoriseret hertil i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder dattervirksomheden, der har udarbejdet koncernregnskabet, henhører, 3) fonden selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter, 4) det oplyses i fondens årsrapport, at fonden i medfør af denne undtagelse har undladt at udarbejde koncernregnskab, og 5) fonden til Erhvervsstyrelsen indsender det i nr. 1 nævnte reviderede koncernregnskab sammen med sin egen årsrapport.						
e. Modervirksomheden er selv dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU– eller EØS–land, og den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den højere modervirksomhed henhører, der er revideret af autoriserede revisorer. Eventuelle minoritetsaktionærer kan kræve, at der udarbejdes koncernregnskab.	112,1		x	x		x
f. Modervirksomheden er selv dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et andet land, og den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og, hvor relevant, konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med EU's regnskabsdirektiv eller efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i det pågældende direktiv, og koncernregnskabet er revideret af autoriserede revisorer. Eventuelle minoritetsaktionærer kan kræve, at der udarbejdes koncernregnskab.	112,2		x	x		x
For punkt e og f kræves endvidere, at den lavere modervirksomhed og dens dattervirksomheder indgår ved fuld konsolidering i koncernregnskabet, at den lavere modervirksomhed i sit årsregnskab oplyser at den har undladt at udarbejde koncernregnskab, og at navn, hjemsted og eventuelt CVR–nummer eller registreringsnummer for den højere modervirksomhed oplyses. Derudover skal koncernregnskabet for den højere modervirksomhed indsendes til Erhvervsstyrelsen.	112,3		x	x		x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Punkt e og f finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D. *Punkt e og f gælder også for statslige aktieselskaber, der ikke er børsnoterede.*	112					
16. Hvis en modervirksomhed kan undlade at udarbejde koncernregnskab, men alligevel aflægger et sådant, skal bestemmelserne om koncernregnskaber i henholdsvis ÅRL og IFRS anvendes. Hvis den mulige undladelse skyldes, at koncernen ikke overstiger størrelsesgrænserne for små virksomheder, jf. pkt. 15a ovenfor, vil modervirksomheden kunne anvende reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B for koncernregnskabet, dog således at bestemmelserne i IFRS erstatter bestemmelser i årsregnskabsloven, der regulerer tilsvarende forhold.	113,4		x	x		x
17. Koncernregnskabet skal have samme balancedag som modervirksomhedens årsregnskab.	116,1		x	x	x	x
B. Ledelsespåtegning						
1. Ledelsens ansvar for aflæggelse af årsrapporten skal bekræftes i en **ledelsespåtegning**, som alle ledelsesmedlemmer skal underskrive. Heri skal hver enkelt ledelsesmedlem bekræfte ved sin underskrift:	8–10	x	x	x	x	x
a. at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens og eventuelle standarders krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale,		x	x	x	x	x
b. at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultatet *(Når årsregnskabet indeholder en pengestrømsopgørelse, hvilket er krævet ifølge IFRS, tilkendegiver ledelsen ofte også, at den giver et retvisende billede af pengestrømmene),*		x	x	x	x	x
c. at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold, årets resultat og virksomhedens finansielle stilling og den finansielle stilling som helhed for de virksomheder, der er omfattet af et eventuelt koncernregnskab,					x	x
d. at ledelsesberetningen indeholder en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernen står overfor,					x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
e. at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er nævnt i ÅRL §99 a, stk. 6 (ESRS) , og § 107 e (VSME for SMEs), og med de specifikationer, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (EUs Taksonomiforordning). *Ifølge forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love, som er sendt i høring, foreslås referencen til ÅRL §99 a stk. 6 ændret til §99 a stk. 7 og reference til §107 e foreslås slettet som konsekvens af, at §107 e. i årsregnskabsloven foreslås slettet.*					x	x
f. navn og funktion i forhold til virksomheden for de enkelte medlemmer af de ansvarlige ledelsesorganer, og *(med funktion i forhold til virksomheden menes de enkelte medlemmers titel, såsom bestyrelsesformand eller administrerende direktør)*						
g. hvorvidt en eventuel supplerende beretning giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger (Skal alene medtages, hvis ledelsen har indføjet supplerende beretninger i årsrapporten. Hvis årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning, skal oplysningen gives i ledelsesberetningen).	9a,2	x	x	x	x	x
Punkt c, d, e og f gælder ikke for virksomheder, der alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til notering eller handel på en fondsbørs, en autoriseret markedsplads eller et tilsvarende reguleret marked i et EU/EØS-land, og hvis pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 100.000 euro (50.000 euro - hvis gældsinstrumentet er udstedt inden den 31. december 2010), eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100.000 euro (50.000 euro - hvis gældsinstrumentet er udstedt inden den 31.december 2010), når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro.					x	x
Hvis virksomheden på tidspunktet for godkendelsen af årsrapporten kun har et medlem af den ansvarlige ledelse, kan ledelsespåtegningen undlades, medmindre virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D.	9a	x	x	x		

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Hvis enkelte medlemmer af ledelsen er uenige i årsrapporten, skal dette fremgå af ledelsespåtegningen med konkret og fyldestgørende begrundelse.	10	x	x	x	x	x
2. Ledelsespåtegningen skal herudover indeholde følgende elementer:	9,6		x			x
a. Er årsregnskabet ikke revideret, jf. ÅRL § 135, stk. 1, 3. pkt., skal medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt virksomheden opfylder betingelserne herfor						
Hvis årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning, skal oplysningen gives i ledelsesberetningen.	9a,2					
C. Revisorerklæringer						
1. Hvis en godkendt revisor har underskrevet en påtegning eller erklæring til årsrapporten, skal påtegningen henholdsvis erklæringen indgå i denne.	18 22 78,2 102,2	x	x	x	x	x
D. Ledelsesberetning						
1. Årsrapporten skal indeholde en ledelsesberetning *Små virksomheder kan vælge at give de oplysninger, som kræves i ledelsesberetningen i en note til årsregnskabet fremfor i en ledelsesberetning. I det tilfælde hvor alle oplysninger, som skal indgå i ledelsesberetningen, på en overskuelig måde kan indarbejdes i noterne til årsregnskabet, kan ledelsesberetningen undlades. Det kan være relevant for virksomheder i regnskabsklasse B, hvor der alene er få krav til ledelsesberetningen.*	22,1 78,1 102,1 [128]		x x	x	x	x
2. Ledelsesberetningen for modervirksomheden og koncernen kan sammendrages, hvis de oplysninger, der er forskellige for modervirksomheden og koncernen, fremgår hver for sig af beretningen. *For koncernen skal ledelsesberetningen udarbejdes som var koncernvirksomhederne én virksomhed. I stedet for oplysninger om den enkelte virksomheds beløb, skal de konsoliderede beløb vises tilsammen, konsolideret efter de samme metoder, som gælder for koncernregnskabet.*	17,2 128,7		x	x	x	x
3. Hvis modervirksomhedens oplysninger er de samme som koncernens oplysninger, kan modervirksomheden undlade at give oplysningerne i sin egen ledelsesberetning.	22,2 78,6 102,9 [128]		x	x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
4. Ledelsesberetningen skal beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter, og redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.	76a		x			x
5. Ledelsesberetningen skal: 1) beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter, 2) beskrive eventuel usikkerhed ved indregning eller måling, så vidt muligt med angivelse af beløb, 3) beskrive usædvanlige forhold, der kan have påvirket indregningen eller målingen, så vidt muligt med angivelse af beløb, 4) redegøre for udviklingen i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, 5) beskrive virksomhedens forventede udvikling, herunder særlige forudsætninger og usikre faktorer, som ledelsen har lagt til grund for beskrivelsen, 6) beskrive forsknings– og udviklingsaktiviteter i eller for virksomheden, og 7) omtale filialer i udlandet. Omtale af filialer i udlandet kan dog undlades i f.t. koncernen.	99,1 [128]			x	x	x
6. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelsen for virksomheden ***Bemærk: Erhvervsstyrelsen har den 2. juli 2026 sendt forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love i høring. Hvis loven vedtages som foreslået, gælder kravet fra ændringslovens ikrafttræden kun for virksomheder omfattet af ÅRL § 99a (Kravet om bæredygtighedsrapportering).***	99,2			x(s)	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
7. Er det væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal ledelsesberetningen i forhold til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter beskrive 1) Virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for sikring for alle større grupper af forventede fremtidige transaktioner, for hvilke der anvendes sikring, og 2) Virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme. ***Bemærk: Erhvervsstyrelsen har den 2. juli 2026 sendt forslag tíl lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre lov i høring. Hvis loven vedtages som foreslået, indsættes et nyt stk. 4 til §99 med følgende indhold:*** *I det omfang, at det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, skal store virksomheder supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, (redegørelsen for udviklingen i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold) med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold. Dette finder ikke anvendelse for virksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, stk. 2-7.*	99,3 [128]			x(s)	x	x
8. Egne kapitalandele skal oplyses med antal og pålydende værdi eller ved kapitalandele uden pålydende værdi den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen. Endvidere skal tilsvarende oplyses om årets erhvervelser og afhændelser tillige med størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og årsagen til regnskabsårets erhvervelser. Tilsvarende oplysninger skal gives for de egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed. *Oplysningerne om egne kapitalandele skal som udgangspunkt gives i ledelsesberetningen, men virksomheden kan vælge i stedet at medtage oplysningerne i noterne.*	77 [128]		x	x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
8. Ledelsesberetningen skal beskrive årets resultat sammenholdt med den forventede udvikling ifølge den senest offentliggjorte årsrapport og begrunde afvigelser i forhold hertil.	100 [128]			x	x	x
Har offentliggørelse af oplysninger om forventet udvikling fundet sted i årets løb, skal oplysningerne efter ÅRL § 100 (jf. ovenfor) gives i forhold til den senest offentliggjorte beskrivelse.	107,2 [128]				x	x
9. Ledelsesberetningen skal indeholde en oversigt over: 1) årets nettoomsætning, 2) resultat af primær drift, 3) resultat af finansielle poster, 4) årets resultat, 5) balancesum, 6) investeringer i materielle anlægsaktiver, 7) egenkapital, og 8) de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige. De nævnte tal skal tillige gives for de foregående fire regnskabsår.	101,1 [128]			x	x	x
En mellemstor virksomhed kan undlade at oplyse om nettoomsætningen i 5–års oversigten.	IFRS Bekg. 5,1			x(m)		
Ledelsesberetningen skal indeholde oplysning om de anvendte metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.	87,2					
Hvis virksomheden har ændret regnskabspraksis kan tilpasning af sammenligningstal for 2.-4. foregående regnskabsår i 5–årsoversigten undlades, medmindre IFRS stiller krav om tilpasning. Er tilpasning undladt skal der gives oplysning herom i tilknytning til oversigten med en overordnet omtale af, hvilken indvirkning den ændrede regnskabspraksis har på sammenligningstallene.	101,3					
Hvis virksomheden aflægger koncernregnskab, hvori der gives en hoved– og nøgletalsoversigt for koncernen, kan hoved– og nøgletalsoversigten undlades for modervirksomheden.	101,4					
Første gang en modervirksomhed, der har undladt at aflægge koncernregnskab efter ÅRL §§ 110-112, aflægger koncernregnskab, kan virksomheden undlade at vise sammenligningstal for 2.-4. foregående regnskabsår i hoved- og nøgletalsoversigten. Undtagelsen gælder også statslige aktieselskaber, der ikke er børsnoterede og som har anvendt undtagelsen i ÅRL § 112.	128					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
10. Der skal i ledelsesberetningen oplyses om de ledelseshverv, som virksomhedens ledelsesmedlemmer beklæder i andre erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra ledelseshverv i virksomhedens egne 100 % ejede dattervirksomheder. *Er den pågældende person medlem af ledelsen i såvel en anden modervirksomhed som et eller flere af dennes 100 % ejede danske dattervirksomheder, er det tilstrækkeligt at oplyse navnet på modervirksomheden og antallet af dets dattervirksomheder, hvori den pågældende er ledelsesmedlem.*	107,1 [128]				x	x
Bæredygtighedsrapportering						
11. Store virksomheder skal i et særskilt afsnit i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering, hvori der skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.	99a,1			x(s)	x(s)	x(s)
For følgende virksomheder træder kravet om bæredygtigheds-rapportering først i kraft for regnskabsår, der begynder 1. januar 2027 eller senere: • Store virksomheder i regnskabsklasse C(stor) • Store virksomheder i regnskabsklasse D med et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 500 eller mindre	99b,1					
For følgende virksomheder træder kravet om bæredygtigheds-rapportering først i kraft for regnskabsår, der begynder 1. januar 2028 eller senere: • Små og mellemstore virksomheder, der er i regnskabs-klasse D	99b,2					
Store virksomheder, hvor krav om bæredygtighedsrapportering endnu ikke er trådt i kraft skal i stedet for aflægge redegørelse for samfundsansvar i medfør af "gammel" §99a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, jf nedenfor. ***Bemærk: Erhvervsstyrelsen har den 2. juli 2026 sendt forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love i høring. Hvis loven vedtages som foreslået, bortfalder krav om bæredygtigheds-rapportering for alle virksomheder, som ikke har en nettoomsætning over 3.530 mio. kr. og gennemsnitligt antal ansatte over 1.000 i to på hinanden følgende år. Krav om redegørelse for samfundsansvar for store virksomheder, der endnu ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, forslås ligeledes at bortfalde.***	99b					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne gives for koncernen som helhed, jf dog § 128, stk. 4.	99a,10					
Hvis modervirksomheden ved udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporteringen identificerer betydelige forskelle mellem risiciene vedr. bæredygtighedsspørgsmål for eller indvirkningen af koncernen og risiciene for eller indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder, skal modervirksomheden dog give forklaring på, alt efter hvad der er relevant, risiciene for eller indvirkningen af den eller de berørte dattervirksomheder.	128,4					
Bæredygtighedsrapporteringen skal omfatte følgende: 1. En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og strategi, herunder a. virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici ifm. bæredygtighedsspørgsmål, b. virksomhedens muligheder vedr. bæredygtighedsspørgsmål, c. virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelig med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter, d. hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og e. hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål	99a,2					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
2. En beskrivelse af a. de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, og b. virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation. 3. En beskrivelse af a. den rolle, som virksomhedens ledelse spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og b. ledelsens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område. 4. En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. 5. Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse. 6. En beskrivelse af a. due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, b. de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedr. virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder i. dens produkter og tjenesteydelser, ii. dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, iii. tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og c. eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.						

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
7. En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedr. bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici. 8. Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7 ovenfor. *Ved virksomhedens ledelse forstås de ansvarlige ledelsesorganer, som varetager henholdsvis den øverste ledelse og den daglige ledelse efter de love, vedtægter, aftaler eller sædvaner, der gælder for virksomheden. I virksomheder, som har et tilsynsorgan eller et tilsynsråd, er tilsynsorganet eller tilsynsrådet omfattet af de bestemmelser, som gælder for det øverste ledelsesorgan. Er der ikke er særskilt ledelsesorgan i virksomheden, anses de personligt ansvarlige ejere i fællesskab for at udgøre det ansvarlige ledelsesorgan.*						
Oplysningerne i § 99a, stk. 2 (jf. ovenfor) skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.	99a,3					
Oplysningerne efter § 99a, stk. 1-3 (jf. ovenfor) skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde.	99a,4					
I tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, skal virksomheden redegøre for i. *de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden,* ii. *grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og* iii. *sine planer om fremskaffelse af de nødvendige oplysninger i fremtiden.* *Dette gælder kun for de 3 første regnskabsår, for hvilke virksomheden er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering.*	Lov nr. 480* §14,9					

Lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love (gennemgørelse af EU-direktiv om virksomhedens bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.).

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Oplysningerne efter § 99a, stk. 1-3 (jf. ovenfor) skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen, jf. ÅRL § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.	99a,4					
Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter ÅRL § 99a, stk. 2-4 (jf. ovenfor), hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden ifm. igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give de nævnte oplysninger, må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i ÅRL § 99a, stk. 1.	99a,5					
Hvis virksomheden har benyttet muligheden for at undlade at give oplysninger efter ÅRL § 99a, stk. 2-4 (jf. ovenfor) med henvisning til, at de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden ifm. igangværende forhandlinger eller retstvister, skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.	99a,5					
Oplysninger, der efter ÅRL § 99a, stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. *Relevante standarder for bæredygtighedsrapportering er European Sustainability Reporting Standards (ESRS) vedtaget ved delegerede retsakter 31. juli 2023. Hvor der i ESRS henvises til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedr. bæredygtighedsrapportering, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.* *Bemærk: EU-Kommissionen har den 3. juli 2026 udsendt forordninger med ændrede ESRS'er og ny standard for frivillig bæredygtighedsrapportering (Voluntary Standard –VS). De ændrede ESRS'er, der generelt træder i kraft for regnskabsår, der begynder 1. januar 2027 eller senere, er en udløber af EU-Kommissionens omnibuspakke fra februar 2025 og indeholder væsentlige ændringer til de nugældende ESRS'er, herunder bl.a.:*	99a,6					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
a. *Forsimpling og reduktion af krævede datapunkter samt tydeligere vejledning.* b.. *Større fleksibilitet i f.t. præsentationen af bæredygtighedsrapporten og placering af oplysningerne, herunder mulighed for et executory summary.* c. *Fokus på væsentlighed og fair presentation som styrende for rapporteringen.* *De ændrede standarder skal godkendes af Rådet og EU-Parlamentet, inden de har retskraft i EU.*						
En dattervirksomhed kan undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden, som er etableret indenfor EU/EØS, opfylder oplysningskravene i ÅRL § 99a stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.	99a,7					
Hvis en dattervirksomheds modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, og følgende betingelser alle er opfyldt: i. *moderselskabets bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med ESRS eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering (bemærk at ligeværdigheden er noget som vurderes af EU Kommissionen).* ii. *dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholder følgende oplysninger* *a. navn og hjemsted for den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau, i overensstemmelse med ÅRL § 99a, stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i ÅRL § 99a, stk. 6 nævnte standarder (ESRS)* *b. URL-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. ÅRL § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering jf. ÅRL § 99a, stk. 9 (jf. nedenfor)*	99a,7 99a,9 99a,8					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
c. at dattervirksomheden er undtaget fra at medtage en bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med ÅRL § 99a, stk. 1-6. *iii. dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsender modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med ÅRL § 138 til Erhvervsstyrelsen* *iv. de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (EU-taksonomioplysninger) vedr. aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, skal være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.* *Frem til 6. januar 2030 kan en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, desuden undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS. Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering skal* *i. omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS (og deres dattervirksomheder), der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter ÅRL § 99a stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land* *ii. være udarbejdet i overensstemmelse med ÅRL § 99a stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land for de omfattede dattervirksomheder som helhed, med supplerende oplysninger jf. ÅRL § 128 stk. 4, hvis oplysninger for enkelte dattervirksomheder afviger betydeligt fra de konsoliderede oplysninger.* *iii. være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er en af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS* *iv. offentliggøres i overensstemmelse med ÅRL § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land.*						

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Redegørelse for samfundsansvar						
11b Store virksomheder samt børsnoterede virksomheder på regulerede markeder og statslige aktieselskaber, der ikke er mikrovirksomheder jf. ÅRL § 22a, skal supplere ledelsesberetningen med en ikke-finansiel redegørelse for samfundsansvar, medmindre de er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, jf. ovenfor. Ved udarbejdelse af redegørelsen for samfundsansvar finder §99a og regler udstedt i medfør af §99a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse. ***Bemærk: Erhvervsstyrelsen har den 2. juli 2026 sendt forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love i høring. Hvis loven vedtages som foreslået, bortfalder krav om redegørelse for samfundsansvar for store virksomheder, der ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering.*** Redegørelsen skal indeholde oplysninger om miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, sociale forhold, personaleforhold og forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af ovenstående forhold. *I modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt at oplysningerne gives for koncernen som helhed. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene. En dattervirksomhed, der anvender denne undtagelse, skal oplyse herom, herunder hvilken modervirksomhed, der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort. Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomhederne kan dog i stedet vælge at give redegørelsen i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. ÅRL § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen eller på virksomhedens hjemmeside hvortil der henvises i ledelsesberetningen.*	Gl. 99a 99b,1 Gl. 99a,6 Gl. 99a,7			x (s)	x (s)	x (s)

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af ovennævnte fire CSR-forhold. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender.						
Har virksomheden for et eller flere af de fire CSR-forhold valgt ikke at have en politik, skal redegørelsen indeholde en klar og begrundet forklaring herfor (følg-eller-forklar princippet).	Gl. 99a,2					
For hvert CSR-forhold, hvor virksomheden har en politik, skal oplyses følgende:: 1) Indholdet af virksomhedens politikker for samfundsansvar. 2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor. 3) Processer for nødvendig omhu (due diligence), hvis virksomheden anvender sådanne processer. 4) Virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens forventninger til arbejdet fremover.	Gl. 99a,2					
Redegørelsen skal, uanset om virksomheden har politikker for de fire CSR-forhold indeholde følgende: 1) En kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel. 2) Oplysninger om de væsentligste risici forbundet med de fire CSR-forhold, i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negative påvirkninger af de fire CSR-forhold. Der skal gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici. 3) Oplysninger om ikkefinansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter. 4) Hvor det er relevant, referencer til og yderligere forklaring af beløb, der er rapporteret i den finansielle del af regnskabet.	Gl. 99a,3					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Skadesklausul Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give ovennævnte oplysninger, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undladelse af at give oplysninger må dog ikke forhindre, at redegørelsen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de fire CSR-forhold. Anvendes denne undtagelse skal virksomheden i sin redegørelse for samfundsansvar oplyse, at virksomheden har gjort brug af denne undtagelse. Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1700 af 17. december 2025 om offentliggørelse af redegørelse for samfundsansvar efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelsen gives i en supplerende beretning i årsrapporten, offentliggøres på virksomhedens hjemmeside eller rapporteres efter internationale standarder og retningslinjer.	Gl. 99a,4					
Rapportering efter internationale standarder og retningslinjer En virksomhed, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, kan undlade at give oplysningerne efter ÅRL § 99a, hvis rapporten efter internationale standarder og retningslinjer indeholder de i § 99a krævede oplysninger, jf. ovenfor. Hvis oplysningerne i rapporteringen efter internationale standarder eller retningslinjer ikke dækker alle de fire CSR-forhold skal det oplyses i ledelsesberetningen med angivelse af en klar og begrundet forklaring herfor (følg-eller-forklar princippet). Med oplysning om samfundsansvar efter visse internationale standarder og retningslinjer menes rapportering på én af følgende måder, jf. §8 i bekendtgørelse om offentliggørelse af redegørelse om samfundsansvar efter årsregnskabsloven. 1) Rapportering i form af en fremskridtsrapport, som krævet af deltagende virksomheder i FN's Global Compact, 2) Rapportering i form af en rapport om ansvarlige investeringer, som det er krævet af underskrivere af de FN-støttede Principper for ansvarlige investeringer, PRI eller 3) Rapportering efter de gældende retningslinjer i henhold til Global Reporting Initiative, GRI 4) Rapportering efter den frivillige standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, jf. Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710 af 30. juli 2025, VSME.	Gl. 99a,8					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Redegørelse for mangfoldighed						
12. Virksomheden skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik, hvis virksomheden har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, og virksomheden i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende størrelser: 1) En balancesum på 195 mio. kr. 2) En nettoomsætning på 391 mio. kr. 3) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.	107d [128]				x	x
Statslige aktieselskaber skal uanset størrelse supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed.	107d,3					
Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår køn og andre aspekter som f.eks. alder, handicap eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund. Redegørelsen skal indeholde oplysning om 1) målene for mangfoldighedspolitikken, 2) hvordan mangfoldighedspolitikken er blevet gennemført, og 3) resultaterne af mangfoldighedspolitikken i rapporteringsperioden.	107d,4					
Hvis virksomheden er omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering iht. §99a, kan oplysningerne undlades, hvis oplysningerne er medtaget i virksomhedens bæredygtighedsrapporttering og en henvisning hertil fremgår af virksomhedens redegørelse efter §§ 107b eller 107c	107d,5					
Hvis en virksomhed, som er omfattet af kravet, ikke har en politik for mangfoldighed, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.	107d,6					
En børsnoteret virksomhed, som alene har andre værdipapirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, kan undlade at give redegørelsen om mangfoldighed, medmindre den pågældende virksomhed tillige har aktier optaget til handel i en multilateral handelsfacilitet i et EU-/EØS-land.	107d,2					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomhederne kan dog i stedet vælge at offentliggøre redegørelsen på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen. Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1487 af 7. oktober 2025 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.	107d,7					
Oplysninger relateret til kønsbalanceloven						
13. Aktieselskaber, der er omfatter af kønsbalanceloven, skal i ledelsesberetningen oplyse om følgende pr. balancedagen: 1) Det samlede antal medlemmer i det øverste ledelsesorgan eksklusive medarbejdervalgte medlemmer, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf. 2) Det samlede antal medarbejdervalgte medlemmer i det øverste ledelsesorgan, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf, hvis aktieselskabet har medarbejdervalgte medlemmer. 3) Det samlede antal personer i aktieselskabets direktion, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf.	107f,1					
Aktieselskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked indenfor Den Europæiske Union, bortset fra selskaber med færre end 250 medarbejdere, og som i et regnskabsår ikke overskrider en årlig omsætning på 50 mio. euro eller en årlig samlet balance på 43 mio. Euro, er omfattet af kønsbalanceloven.	KBL,2					
I tilknytning til oplysningerne ovenfor skal desuden oplyses følgende: 1) Status for opfyldelsen af måltallene efter § 4, stk. 1 og 2, i kønsbalanceloven. 2) Foranstaltninger, der er truffet i regnskabsåret med henblik på at nå måltallene, jf. § 4, stk. 1-3, i kønsbalanceloven. 3) En begrundelse, hvis målene ikke er opfyldt senest den 30. juni 2026, og en uddybende beskrivelse af, hvilke foranstaltninger aktieselskabet allerede har truffet og agter at træffe for at nå måltallene.	107f,4					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Aktieselskaber, der efter kønsbalanceloven er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn på selskabets øvrige ledelsesniveauer, skal desuden oplyse om måltal i procent for andelen af det underrepræsenterede køn på selskabets øvrige ledelsesniveauer, herunder årstallet for, hvornår måltallet forventes opfyldt.	107f,2					x
Hvis der er en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan eller på selskabets øvrige ledelsesniveauer, skal dette angives i tilknytning til oplysningerne.	107f,3					
Oplysningerne skal offentliggøres på en hensigtsmæssig og let tilgængelig måde på aktieselskabets hjemmeside.	107f,5					
Redegørelse for betalinger til myndigheder						
14. Hvis virksomheden har aktiviteter inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal ledelsesberetningen suppleres med en beretning om betalinger til myndigheder.	99c [128a]			x(s)	x	x
Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme måde, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en modervirksomhed.						
Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret: 1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed. 2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende a. produktionsrettigheder, b. skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, bortset fra skatter og afgifter på forbrug, c. royalties, d. udbytte, e. underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, f. licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og g. betalinger for forbedringer af infrastruktur.	99c,2					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling jf. pkt. 2 ovenfor, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.	99c,3					
Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder, uanset om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.	99c,4					
Modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab og giver oplysninger om betalinger til myndigheder på koncernbasis, kan undlade at give oplysningerne for modervirksomheden selv.	99c,6					
En dattervirksomhed, der har aktiviteter inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. kan undlade at udarbejde beretning om betalinger til myndigheder i det omfang de krævede oplysninger indgår i en beretning om betalinger til myndigheder udarbejdet af en modervirksomhed beliggende i et EU/EØS-land.	99c,7					
Beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. ÅRL § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen.	99c,5					
Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1487 af 7. oktober 2025 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelsen gives i en supplerende beretning i årsrapporten eller offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.						

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Redegørelse for politik for dataetik						
15. Virksomheder i regnskabsklasse C(s) og virksomheder i regnskabsklasse D, som har en politik for dataetik, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens politik for dataetik. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens arbejde med og politik for dataetiske spørgsmål. Har virksomheden ikke en politik for dataetik, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.	99d [128,2]			x(s)	x	x
I modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne gives for koncernen som helhed.	99d,2					
En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene. En dattervirksomhed, der anvender denne undtagelse, skal oplyse herom, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.	99d,3					
Beretningen om virksomhedens politik for dataetik skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om politik for dataetik på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen. *Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1487 af 7. oktober 2025 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.* ***Bemærk:*** ***Erhvervsstyrelsen har den 2. juli 2026 sendt forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love i høring. Hvis loven vedtages som foreslået, slettes kravet om redegørelse for politik for dataetik med effekt for regnskabsår der begynder 1. januar 2026 eller senere.***	99d,4					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Oplysninger om god fondsledelse og uddelingspolitik						
16. Ledelsesberetningen for erhvervsdrivende fonde skal indeholde:						
a) bestyrelsens redegørelse for god fondsledelse, jf. § 60 i lov om erhvervsdrivende fonde.	77a		x	x	x	
b) en redegørelse for fondens uddelingspolitik. Fonden skal som en del af redegørelsen oplyse, hvilke hovedkategorier bestyrelsen i regnskabsåret har foretaget uddelinger til, og størrelsen af uddelingerne til de enkelte hovedkategorier, medmindre bestyrelsen har indarbejdet legatarfortegnelsen i årsrapporten.	77b		x	x	x	
Udarbejder bestyrelsen ikke en ledelsesberetning, kan redegørelserne placeres i noterne.						
Redegørelserne kan i stedet for at blive indarbejdet i ledelsesberetningen eller noterne offentliggøres på den erhvervsdrivende fonds hjemmeside, hvis ledelsesberetningen eller noterne indeholder en henvisning til fondens hjemmeside.	77a,2 77b,2					
Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1487 af 7. oktober 2025 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelserne offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.						
Oplysninger som skaber gennemsigtighed om selskabets forhold						
17. Ledelsesberetningen skal for selskaber, der har aktier med tilknyttede rettigheder optaget til notering på et reguleret marked i et EU/EØS-land, suppleres med oplysninger, som skaber gennemsigtighed omkring selskabets forhold med det formål at fremme den frie omsætning af selskabets aktier. Oplysningerne skal omfatte følgende: a) Forhold vedrørende selskabets kapitalstruktur og ejerforhold, herunder: I. antallet af aktier med tilknyttede stemmerettigheder og deres pålydende værdi, II. andelen af aktier med tilknyttede stemmerettigheder, der ikke er optaget til notering eller handel på et reguleret marked i et EU/EØS–land, III. specifikation af de forskellige aktieklasser, som anført i ÅRL § 87a, hvis selskabet har flere aktieklasser, og IV. oplysning om ejerforhold og stemmeandel mv., som anført i ÅRL § 104.	107a,1				x	

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
b) Oplysninger, som er kendt af selskabet, om: I. rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til hver aktieklasse, II. begrænsninger i aktiernes omsættelighed, og III. stemmeretsbegrænsninger. c) Regler for udpegning og udskiftning af medlemmer af selskabets øverste ledelsesorgan og for ændring af selskabets vedtægter. d) Ledelsens beføjelser, især hvad angår muligheden for at udstede aktier, jf. SEL § 155, eller for at erhverve egne aktier, jf. SEL § 198. e) Væsentlige aftaler, som selskabet har indgået, og som får virkning, ændres eller udløber, hvis kontrollen med selskabet ændres som følge af et gennemført overtagelsestilbud, samt virkningerne heraf. Oplysningerne kan dog undlades, hvis oplysningernes offentliggørelse vil være til alvorlig skade for selskabet, medmindre selskabet udtrykkeligt er forpligtet til at videregive sådanne oplysninger i henhold til anden lovgivning. Udeladelse af oplysninger skal nævnes. f) Aftaler mellem selskabet og dets ledelse eller medarbejdere, hvorefter disse modtager kompensation, hvis de fratræder eller afskediges uden gyldig grund eller deres stilling nedlægges som følge af et overtagelsestilbud.						
Ved afgivelse af ovenstående oplysninger i ledelsesberetningen kan virksomheden undlade i noterne at oplyse fulde navn og bopæl/hjemsted samt nøjagtig ejer- og stemmeandel for aktionærer, jf. ÅRL § 104.	107a,2				x	

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Redegørelse for virksomhedsledelse						
18. Virksomheder, der har værdipapirer optaget til notering på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal i ledelsesberetningen medtage en redegørelse for virksomhedsledelse, der omfatter følgende: 1. Oplysning om, hvorvidt virksomheden er omfattet af en kodeks for virksomhedsledelse, med henvisning til den kodeks, virksomheden i givet fald er omfattet af. 2. Angivelse af, hvor den i nr. 1 omhandlede kodeks er offentligt tilgængelig. 3. Angivelse af, hvilke dele af den i nr. 1 omhandlede kodeks, virksomheden fraviger, og grundene hertil, hvis virksomheden har besluttet at fravige dele af kodeksen. 4. Angivelse af grundene til, at virksomheden ikke anvender den i nr. 1 omhandlede kodeks, hvis virksomheden har besluttet ikke at anvende kodeksen. 5. Henvisning til eventuelle andre kodekser for virksomhedsledelse, som virksomheden har besluttet at anvende i tillæg til eller i stedet for den i nr. 1 omhandlede kodeks, eller som virksomheden frivilligt anvender, med angivelse af tilsvarende oplysninger som de i nr. 2 og 3 anførte. 6. Beskrivelse af hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol– og risikostyringssystemer i forbindelse med regnskabsaflæggelsesprocessen. 7. Beskrivelse af sammensætningen af virksomhedens ledelsesorganer og deres udvalg samt disses funktion.	107b				x x	
Redegørelsen skal gives i sammenhæng med de i ÅRL § 107a nævnte oplysninger, jf. ovenfor.	107b,3					
Virksomhederne kan dog vælge at give redegørelsen på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen. *Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1487 af 7. oktober 2025 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelsen gives i en supplerende beretning i årsrapporten eller offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.*	107b,4					

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
En børsnoteret virksomhed, som alene har andre værdipapirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, kan undlade at give de i nr. 1-5 og 7, nævnte oplysninger, medmindre den pågældende virksomhed har aktier optaget til handel i en multilateral handelsfacilitet i et EU/EØS-land. Undtagelsen omfatter ikke børsnoterede statslige aktieselskaber. *Selskaber, der har aktier optaget til handel på Nasdaq Copenhagen er jf. "Nordic Main Market Rulebook for Issuers of Shares", Supplement A.23, omfattet af kodekset "Anbefalinger for god Selskabsledelse" (opdateret 5. oktober 2023) udsendt af Komitéen for god Selskabsledelse.*	107b,2					
19. Statslige aktieselskaber (der ikke er børsnoterede) skal medtage en redegørelse for virksomhedsledelse, der omfatter følgende: 1) Oplysning om, hvorvidt selskabet anvender en kodeks for virksomhedsledelse, eller i benægtende fald hvordan selskabet i øvrigt forholder sig til god virksomhedsledelse. 2) Angivelse af, hvor den pågældende kodeks er offentligt tilgængelig. 3) Angivelse af, hvilke dele af den valgte kodeks, selskabet fraviger, og angivelse af grundene hertil, hvis selskabet har besluttet at fravige dele af kodeksen. 4) Angivelse af eventuelle andre kodekser for virksomhedsledelse, som selskabet har besluttet at anvende i tillæg til den i nr. 1 valgte kodeks, med angivelse af tilsvarende oplysninger som de i nr. 2 og 3 anførte. Redegørelsen skal desuden omfatte følgende: a) Beskrivelse af hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med rengskabsaflæggelsesprocessen. b) Beskrivelse af sammentsætningen af virksomhedens ledelsesorganer og deres udvalg samt disses funktion *Aktieselskaber, der er datterselskaber af statslige aktieselskaber, kan undlade at give oplysninger efter denne bestemmelse.* *Redegørelsen skal medtages i ledelsesberetningen eller på virksomhedens hjemmeside.*	107c 107c,2 7a 107c,2				x	

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 1487 af 7. oktober 2025 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven stillet indholdsmæssige krav til ledelsesberetningen og til redegørelsen, hvis redegørelsen gives i en supplerende beretning i årsrapporten eller offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.						
E. Oplysningskrav						
1. Hvis modervirksomhedens oplysninger er de samme som koncernens, kan modervirksomheden undlade at give oplysninger i sit eget årsregnskab.	22,2 78,6 102,9		x	x	x	
2. Det skal oplyses, hvilken regnskabsklasse virksomheden aflægger årsrapport efter	53		x	x	x	
3. Det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret skal oplyses. Er det gennmemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret under én, skal dette oplyses. *I koncernregnskaber skal tillige oplyses særskilt om gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder, jf. ÅRL § 126, stk. 6.*	68 [126,1] [126,6]		x	x	x	
4. Navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed, skal oplyses.	71		x			
5. Navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den henholdsvis største og mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomed, skal oplyses. *For udenlandske modervirksomheder skal det endvidere oplyses, hvor den pågældende modervirksomheds koncernregnskab kan rekvireres.*	97b			x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
6. Tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for medlemmer af ledelsen skal oplyses med summen af tilgodehavenderne, hhv. sikkerhedsstillelserne, fordelt på hver ledelseskategori og med angivelse af de væsentligste vilkår for hver kategori, herunder rentefod, og de beløb, der er tilbagebetalt i året. Herudover skal for hver kategori oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet afkald, herunder delvis afkald, på indregnede beløb. Optagne eller indfriede lån i regnskabsåret skal oplyses særskilt. *I koncernregnskabet finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på de samlede beløb til de af bestemmelserne omhandlede kategorier af ledelsesmedlemmer og virksomhedsdeltagere i modervirksomheden, som koncernvirksomhederne tilsammen har ydet.*	73 [126,1]		x	x	x	x
7. Der skal oplyses om arrangementer, som ikke er indregnet i balancen, herunder anvendelse af virksomheder eller aktiviteter til et specielt økonomisk, juridisk, skatte– eller regnskabsmæssigt formål, hvis oplysning herom er nødvendig for bedømmelsen af virksomhedens finansielle stilling. Oplysningerne skal omfatte karakteren af og det forretningsmæssige formål med arrangementerne. Der skal tillige oplyses om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf.	94a [126,1]			x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
8. Det samlede honorar til den revisionsvirksomhed (herunder dattervirksomheder), der udfører den lovpligtige revision skal angives. Oplysningen skal specificeres i: a) honorar for lovpligtig revision af årsregnskabet, b) honorar for andre erklæringsopgaver med sikkerhed, c) honorar for skatterådgivning og d) honorar for andre ydelser. Sammenligningstal skal angives. *En virksomhed kan undlade at give oplysningerne, hvis virksomhedens regnskab ved fuld konsolidering indgår i et koncernregnskab, hvori oplysningen gives for koncernen som helhed, og koncernregnskabet er udarbejdet af en modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS–land.* *For PIE-virksomheder skal der medtages en beskrivelse af ikke-revisionsydelser, som er udført af revisoren eller revisionsfirmaet, for den reviderede virksomhed og for den virksomhed eller de virksomheder, den kontrollerer. Beskrivelsen kan alternativt medtages i ledelsesberetningen eller i revisionspåtegningen, jf. EU-forordning 537/2014, artikel 10, litra g.*	96,2 [126,1] 96,3			x(s) x(s)	x	x
9. Navn, hjemsted og retsform for hver kapitalinteresse, dattervirksomhed og associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar, skal oplyses i moderselskabets regnskab. I koncernregnskabet skal oplysningerne for dattervirksomhederne gives for henholdsvis konsoliderede og ikke-konsoliderede dattervirksomheder. *Oplysningerne kan efter ÅRL udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de omhandlede virksomheder. I givet fald skal udeladelsen nævnes.* *Bemærk, at IFRS 12 kræver oplysninger om navn, hjemsted og ejerandel for alle dattervirksomheder med væsentlige minoritetsinteresser, samt alle væsentlige investeringer i joint ventures og associerede virksomheder. ÅRL's undtagelsesmulighed gælder ikke for disse oplysninger.*	97a [127,1] [127,2] 97a,4 [127,4]			x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
10. For hver kapitalinteresse, dattervirksomhed og associeret virksomhed skal endvidere i modervirksomhedens regnskab oplyses: 1) ejerandel og 2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport I koncernregnskabet skal alene ejerandel oplyses. Derudover skal i koncernregnskabet oplyses om grundlaget for koncernforholdet for dattervirksomheder, medmindre det følger af flertallet af stemmerettighederne, og at andelen af virksomhedskapitalen og stemmerettighederne er den samme, samt hvorvidt sammenlægningsmetoden for kapitaludligning har været anvendt.	97a,2 [127,1] [127,2]					
Oplysningerne om egenkapital og resultat i pkt. 2 kan efter ÅRL udelades, hvis – *den pågældende kapitalinteresse eller associerede virksomhed ikke offentliggør en årsrapport* – *den pågældende datter- eller associerede virksomheds regnskab indgår ved konsolidering i virksomhedens koncernregnskab eller* – *virksomheden indregner kapitalandelene i den pågældende kapitalinteresse, datter- eller associerede virksomhed til dennes regnskabsmæssige indre værdi.*	97a,3					
I koncernregnskabet kan oplysningerne undlades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomhederne eller den regnskabsaflæggende virksomhed. I givet fald skal udeladelsen nævnes. *Bemærk, at IFRS 12 bl.a. kræver oplysning om kort- og langfristede aktiver og forpligtelser, omsætning og resultat for alle dattervirksomheder med væsentlige minoritetsinteresser og alle væsentlige associerede virksomheder og joint ventures. ÅRL's undtagelsesmulighed gælder ikke for disse oplysninger.*	127,7			x	x	x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
11. Egne kapitalandele, der besiddes af virksomhedens dattervirksomheder til eje eller sikkerhed, skal oplyses med antal og pålydende værdi, eller ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi samt hvilken procentdel af virksomhedskapitalen dattervirksomhedernes beholdninger af kapitalandele i modervirksomheden udgør. Endvidere skal tilsvarende oplyses om årets erhvervelser og afhændelser i dattervirksomhederne, herunder antal og pålydende værdi eller eventuel bogført pariværdi og procentdel af modervirksomhedens virksomhedskapital, tillige med størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum, og årsagen til regnskabsårets erhvervelser.	98			x	x	
12. Det samlede vederlag mv. for regnskabsåret til nuværende og forhenværende medlemmer af ledelsen skal angives fordelt på hvert ledelsesorgan, samt hvor der ikke er udpeget et ledelsesorgan, for ejerne. Derudover skal de samlede forpligtelser til at yde pension til de nævnte oplyses. Er der fastsat særlige incitamentsprogrammer for ledelsen, skal det oplyses, herunder hvilken ledelseskategori programmet gælder for, hvilke ydelser, det omfatter, samt nødvendige oplysninger til vurdering af værdien heraf. Tilsvarende oplysninger og sammenligningstal skal angives for det foregående regnskabsår.	98b [126,2]			x	x	x
Hvis oplysningerne vil føre til, at der vises beløb for et enkelt medlem af en ledelseskategori, kan beløbene i stedet • angives samlet for to kategorier eller • undlades, hvis kun én kategori modtager vederlag mv., pension eller særligt incitamentsprogram. *Undtagelsen kan dog ikke anvendes, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D.*	98b,3 106 126,3			x		x

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
13. Det skal oplyses, hvem der på tidspunktet for årsrapportens aflæggelse er noteret som værende i besiddelse af 5 % eller mere af den nominelle aktiekapital eller af stemmerettighederne i selskabet, dog mindst 100.000 kr. *Fulde navn og bopæl/hjemsted skal oplyses samt den nøjagtige ejer– og stemmeandel.* *Virksomheder, der i ledelsesberetningen giver oplysninger om aktionærforhold, jf. ÅRL § 107a, stk. 1, kan undlade at give disse oplysninger i noterne.*	104 107a,2				x	
14. Det skal oplyses hvis ikke alle dattervirksomhedernes årsrapporter revideres af mindst én af modervirksomhedens revisorer, en af disses udenlandske samarbejdspartnere eller af en anerkendt international revisionsvirksomhed.	105				x	
Supplerende oplysningskrav for erhvervsdrivende fonde						
15. Erhvervsdrivende fonde i regnskabsklasse B, skal give tilsvarende oplysninger om ledelsesvederlag efter ÅRL § 98b, jf. ovenfor.	69,1 [126,2]		x			x
16. Erhvervsdrivende fonde skal oplyse om det samlede vederlag m.v. for regnskabsåret til administrator, som omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde § 43. Hvis administrator har krav på pensionsbetaling, skal årsrapporten desuden angive de samlede pensionsforpligtelser. Er der fastsat særlige bonusordninger for administrator, skal det oplyses, hvilke ordninger bonussen omfatter, og hvad der er nødvendigt for at kunne vurdere værdien af bonusordningerne. Sammenligningstal skal angives.	69,4 Vederlags Bekg. 1 [126,1]		x	x	x	x
17. Er fonden modervirksomhed i en koncern, som i henhold til §§ 110 og 111 undlader at udarbejde koncernregnskab, skal der i årsregnskabet tillige gives oplysning om det samlede vederlag m.v., medlemmer af fondens bestyrelse og direktion modtager som ledelsesmedlem i andre virksomheder i koncernen. *Tilsvarende skal oplyses, hvis fonden i henhold til § 114, stk. 2, nr. 4, udeholdes af konsolideringen i koncernregnskabet*	69,2			x	x	

	ÅRL	Regnskabsklasse				
	§	A	B	C	D	Koncern
18. Er fonden moderfond i en koncern, skal der gives oplysninger om det samlede vederlag m.v., som administrator modtager i andre virksomheder i koncernen.	Vederlags Bekg. 2		x	x	x	
19. Er en erhvervsdrivende fond ved en vedtægtsbestemmelse eller aftale knyttet til en erhvervsdrivende virksomhed eller en anden fond, skal der redegøres herfor. ***Bemærk: Erhvervs- og konkurrencekraftministeren har den 25. juni fremsat Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsdrivende fonde, årsregnskabsloven og andre love (L12), som indfører yderligere oplysningskrav i §70 vedrørende transaktioner mellem fonden og dennes interesserforbundne parter, jf. Erhvervsfondslovens §59.***	70		x	x	x	

Inds. bekg.: Bekendtgørelse nr. 859 af 18. juni 2025 med senere ændringer, Bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed.
Vederlags bekg.: Bekendtgørelse nr. 1452 af 15. december 2014, Bekendtgørelse om oplysninger om vederlag mv. som administrator modtager fra en erhvervsdrivende fond.

Kontaktinformation

Deloitte's IFRS Specialister

Søren Nielsen
Statsautoriseret revisor

T 22 20 28 26
E sonielsen@deloitte.dk

Henrik Grønnegaard
Statsautoriseret revisor

T 23 23 20 25
E hgroennegaard@deloitte.dk

Henrik Gustavsen
Cand.merc.aud

T 29 43 00 14
E hgustavsen@deloitte.dk

Casper Schjødt Hamilton
Cand.merc.aud

T 30 93 44 42
E chamilton@deloitte.dkk

Thomas Hjøllund Simonsen
Statsautoriseret revisor

T 23 42 00 26
E thsimonsen@deloitte.dk

Mads Schockert Nielsen
Cand.merc.aud

T 24 97 62 33
E mascnielsen@deloitte.dk

Thomas Ringsted
Finans - Forsikring
Cand. act.

T 27 14 20 44
E tringsted@deloitte.dk

Mikkel Jarbøl
Finans - Forsikring
Cand. act.

T 60 10 55 13
E mjarboel@deloitte.dk

Vores kontorer

Aarhus
City Tower
Værkmestergade 2, 17.-21. etage
8000 Aarhus, Danmark

Telefon: +45 89 41 41 41
aarhus@deloitte.dk

København
Weidekampsgade 6
2300 København S, Danmark

Telefon: +45 36 10 20 30
koebenhavn@deloitte.dk

Noter

Noter

Noter

Noter

Noter

Deloitte.

Deloitte er en betegnelse for et eller flere af Deloitte Touche Tohmatsu Limiteds (DTTL) medlemsfirmaer, dets netværk af medlemsfirmaer og deres tilknyttede virksomheder (der samlet betegnes "Deloitte-organisationen"). DTTL (der også omtales som "Deloitte Global") og alle dets medlemsfirmaer og tilknyttede virksomheder udgør selvstændige og uafhængige juridiske enheder, som ikke kan forpligte hinanden over for tredjemand. DTTL og de enkelte DTTL-medlemsfirmaer og tilknyttede virksomheder er kun ansvarlige for egne handlinger og/eller udeladelser. DTTL leverer ikke ydelser til kunder. Vi henviser til www.deloitte.com/about for nærmere oplysninger.

Deloitte er en førende global leverandør af revision og erklæringsopgaver, konsulentydelser, finansiel rådgivning, risikostyring, skatterådgivning og dertil knyttede ydelser. Vores netværk af medlemsfirmaer og tilknyttede virksomheder findes i over 150 lande og territorier (samlet betegnet "Deloitte-organisationen") og servicerer fire ud af fem virksomheder fra listen over verdens største selskaber, Fortune Global 500®. Læs mere på www.deloitte.com om, hvordan Deloittes mere end 450.000 medarbejdere gør en forskel.

Denne publikation indeholder udelukkende generelle oplysninger. Indholdet er ikke udtryk for professionel rådgivning, og ingen af Deloitte Touche Tohmatsu Limited ("DTTL"), dets netværk af medlemsfirmaer eller disses tilknyttede virksomheder (samlet betegnet "Deloitte-organisationen") kan holdes ansvarlig herfor. Inden du træffer beslutninger på baggrund af indholdet, bør du derfor kontakte en rådgiver med de fornødne faglige kompetencer. Der afgives ingen erklæringer, garantier eller tilsagn (hverken direkte eller indirekte) vedrørende nøjagtigheden eller fuldstændigheden af oplysningerne i denne publikation, og ingen af DTTL, dets medlemsfirmaer, tilknyttede virksomheder, medarbejdere eller repræsentanter er ansvarlige for tab eller krav af nogen art, som direkte eller indirekte følger af, at personer støtter ret på denne publikation. DTTL og ethvert af dets medlemsfirmaer og deres tilknyttede virksomheder er selvstændige og uafhængige juridiske enheder.

©2026. For information, kontakt Deloitte Global.